

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΙΓ'

Πέμπτη 7 Μαρτίου 2024

ΘΕΜΑΤΑ

A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 1ο Πειραματικό Γυμνάσιο Αμαρουσίου, το 1ο Δημοτικό Σχολείο Άνοιξης, το 21ο Δημοτικό Σχολείο Καλλιθέας, το 2ο και 3ο Δημοτικό Σχολείο Νέας Ερυθραίας, το Δημοτικό Σχολείο Νέας Φιγαλείας Ηλείας, το 22ο, 23ο και 24ο Δημοτικό Σχολείο Λαμίας, το 1ο Γυμνάσιο Παλαμά Καρδίτσας, το Γυμνάσιο και το Γενικό Λύκειο της Παναγιάς Διασέλλου Άρτας, το Γυμνάσιο και Γενικό Λύκειο Βουργαρελίου Άρτας και από το Γενικό Λύκειο Δοξάτου Δράμας, σελ. 11542, 11547, 11548, 11551, 11561, 11574, 11579, 11596, 11604

2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 11532, 11547, 11557, 11559, 11564, 11567, 11568, 11574, 11580, 11581, 11582, 11583, 11585, 11587, 11591, 11592, 11594, 11595, 11590, 11602, 11603, 11604, 11605, 11611, 11612, 11615, 11616, 11629, 11634

B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

1. Συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού: «Ενίσχυση του Δημόσιου Πανεπιστημίου -Πλαίσιο λειτουργίας μη κερδοσκοπικών παραρτημάτων ξένων πανεπιστημίων», σελ. 11531 - 11639

2. Αίτηση διενέργειας ονομαστικής ψηφοφορίας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας επί της αρχής και επί των άρθρων 8, 9, 35, 58, 67, 89, 92, 93, 113, 114, 122, 130 έως και 155, καθώς και του άρθρου 166 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας Θρησκευμάτων και Αθλητισμού, σελ. 11583 - 11584

3. Κατάθεση σχεδίου νόμου:

Οι Υπουργοί Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, Εξωτερικών, Εσωτερικών, Υγείας, Προστασίας του Πολίτη, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Ανάπτυξης, Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, Δικαιοσύνης, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, Ψηφιακής Διακυβέρνησης, Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας, καθώς και ο Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών κατέθεσαν σήμερα σχέδιο νόμου: «Ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2022/2523 του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 2022, σχετικά με την εξασφάλιση παγκόσμιου ελάχιστου επιπέδου φορολογίας των ομίλων πολυεθνικών επιχειρήσεων και των εγχώριων ομίλων μεγάλης κλίμακας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (Pillar II) και άλλες τελωνειακές και φορολογικές διατάξεις», σελ. 11613

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ Β. ,	σελ. 11598 - 11613
ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ Ο. ,	σελ. 11563 - 11579
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. ,	σελ. 11546 - 11563
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. ,	σελ. 11633 - 11639
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. ,	σελ. 11613 - 11633
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. ,	σελ. 11579 - 11598
ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ Ι. ,	σελ. 11531 - 11546

ΟΜΙΛΗΤΕΣ

A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ Β. ,	σελ. 11602, 11603, 11604, 11605, 11611, 11612
ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ Ο. ,	σελ. 11564, 11567, 11568, 11547
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. ,	σελ. 11547, 11557, 11559
ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗΣ Α. ,	σελ. 11603
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ Ο. ,	σελ. 11364, 11638,
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. ,	σελ. 11582, 11615, 11616, 11629
ΜΠΟΥΡΑΣ Α. ,	σελ. 11580, 11581, 11582, 11583, 11585, 11587, 11589, 11591, 11592, 11593, 11595, 11596
ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ Θ. ,	σελ. 11602
ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗΣ Ι. ,	σελ. 11532
ΤΖΟΥΦΗ Μ. ,	σελ. 11592, 11593

B. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού:

ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Μ. ,	σελ. 11605
ΑΝΤΩΝΙΟΥ Μ. ,	σελ. 11620, 11633, 11634
ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ Ε. ,	σελ. 11537
ΑΧΤΣΙΟΓΛΟΥ Ε. ,	σελ. 11609
ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ Β. ,	σελ. 11601
ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ Κ. ,	σελ. 11585
ΒΛΑΧΟΣ Γ. ,	σελ. 11596
ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ Γ. ,	σελ. 11637
ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ Γ.,	σελ. 11557, 11558, 11559
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Σ.,	σελ. 11610, 11611, 11612, 11613
ΓΡΑΜΜΕΝΟΣ Β. ,	σελ. 11634, 11635
ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΥ Π. ,	σελ. 11540
ΔΕΛΒΕΡΟΥΔΗΣ Κ. ,	σελ. 11632
ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ Χ. ,	σελ. 11600
ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ Α. ,	σελ. 11597
ΔΙΓΕΝΗ Α. ,	σελ. 11556
ΔΟΥΔΩΝΗΣ Π. ,	σελ. 11611, 11620
ΈΞΑΡΧΟΣ Ν. ,	σελ. 11540
ΖΕΪΜΠΕΚ Χ. ,	σελ. 11531
ΖΕΡΒΕΑΣ Α. ,	σελ. 11578
ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 11554
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. ,	σελ. 11542
ΚΑΝΕΛΛΗ Γ. ,	σελ. 11551
ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ. 11580, 11581, 11582, 11587, 11591, 11592, 11616
ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗΣ Α. ,	σελ. 11602, 11603, 11604
ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ Κ. ,	σελ. 11607, 11608
ΚΑΤΣΙΒΑΡΔΑΣ Χ. ,	σελ. 11606
ΚΑΦΟΥΡΟΣ Μ. ,	σελ. 11555
ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ Σ. ,	σελ. 11577
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Κ. ,	σελ. 11600
ΚΟΜΝΗΝΑΚΑ Μ. ,	σελ. 11613
ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ Π. ,	σελ. 11594, 11595
ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ Δ. ,	σελ. 11543
ΚΩΤΣΟΣ Γ. ,	σελ. 11547
ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ Μ. ,	σελ. 11581, 11547, 11592, 11613
ΛΙΑΚΟΣ Ε. ,	σελ. 11579, 11580
ΛΙΑΚΟΥΛΗ Ε. ,	σελ. 11538
ΛΙΒΑΝΟΣ Μ. ,	σελ. 11598

ΛΙΟΥΤΑΣ Α. ,	σελ. 11553
ΛΥΤΡΙΒΗ Ι. ,	σελ. 11590
ΜΑΚΡΗ Ζ. ,	σελ. 11543, 11581, 11592, 11619, 11620
ΜΑΝΤΑΣ Π. ,	σελ. 11629
ΜΑΝΤΖΟΣ Δ. ,	σελ. 11538, 11559, 11565, 11568, 11611, 11612, 11613, 11616
ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ Δ. ,	σελ. 11548
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Α. ,	σελ. 11539
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Δ. ,	σελ. 11568
ΜΕΪΚΟΠΟΥΛΟΣ Α. ,	σελ. 11586
ΜΕΤΑΞΑΣ Κ. ,	σελ. 11532, 11534, 11592
ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ Π. ,	σελ. 11598
ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ Α. ,	σελ. 11560
ΝΑΤΣΙΟΣ Δ. ,	σελ. 11549
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ Α. ,	σελ. 11543
ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ Θ. ,	σελ. 11602, 11604, 11616, 11634
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Ι. ,	σελ. 11532
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ,	σελ. 11615
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Μ. ,	σελ. 11575
ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ Α. ,	σελ. 11581, 11591, 11592
ΠΑΠΑΣ Θ. ,	σελ. 11631
ΠΑΠΠΑΣ Ν. ,	σελ. 11552
ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗΣ Π. ,	σελ. 11629
ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ Ι. ,	σελ. 11535
ΠΕΤΣΑΣ Σ. ,	σελ. 11582
ΠΙΕΡΡΑΚΑΚΗΣ Κ. ,	σελ. 11561, 11568, 11615
ΣΑΡΑΚΙΩΤΗΣ Ι. ,	σελ. 11593
ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ Ε. ,	σελ. 11573
ΣΟΥΚΟΥΛΗ - ΒΙΛΙΑΛΗ Μ. ,	σελ. 11536
ΣΠΥΡΙΔΑΚΗ Α. ,	σελ. 11588, 11589
ΣΤΑΜΑΤΗΣ Γ. ,	σελ. 11636
ΣΤΑΡΑΚΑ Χ. ,	σελ. 11571
ΣΤΕΦΑΝΑΔΗΣ Χ. ,	σελ. 11618
ΤΖΑΚΡΗ Θ. ,	σελ. 11571
ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ Ε. ,	σελ. 11559, 11574
ΤΣΙΑΡΑΣ Κ. ,	σελ. 11569
ΤΣΙΜΑΡΗΣ Ι. ,	σελ. 11590
ΤΣΙΡΩΝΗΣ Σ. ,	σελ. 11576, 11616
ΦΕΡΧΑΤ Ο. ,	σελ. 11638
ΦΛΩΡΟΣ Κ. ,	σελ. 11617
ΦΩΤΙΟΥ Θ. ,	σελ. 11533
ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Σ. ,	σελ. 11608
ΧΑΛΚΙΑΣ Α. ,	σελ. 11616, 11635
ΧΗΤΑΣ Κ. ,	σελ. 11617, 11619, 11620
ΧΝΑΡΗΣ Ε. ,	σελ. 11564
ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ Ε. ,	σελ. 11595
ΨΥΧΟΓΙΟΣ Γ. ,	σελ. 11587
Γ. ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ:	
ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ Δ. ,	σελ. 11558, 11592, 11603
ΚΤΙΣΤΑΚΗΣ Ε. ,	σελ. 11592, 11619
ΜΠΑΡΚΑΣ Κ. ,	σελ. 11580, 11582
ΤΖΟΥΦΗ Μ. ,	σελ. 11603

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

Κ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΡΙΓ'

Πέμπτη 7 Μαρτίου 2024

Αθήνα, σήμερα στις 7 Μαρτίου 2024, ημέρα Πέμπτη και ώρα 9.02' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΙΩΑΝΝΗ ΠΛΑΚΙΩΤΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Πλακιωτάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού: «Ενίσχυση του Δημόσιου Πανεπιστημίου - Πλαίσιο λειτουργίας μη κερδοσκοπικών παραρτημάτων ξένων πανεπιστημίων».

Τον λόγο έχει ο κ. Ζεϊμπέκ Χουσεϊν.

ΧΟΥΣΕΪΝ ΖΕΪΜΠΕΚ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εάν έπρεπε να αποδώσουμε βραβείο συνέπειας στην Κυβέρνησή σας, αυτό θα ήταν για την επιμονή σας να διαλύσετε από την πρώτη στιγμή που αναλάβατε τη δημόσια υγεία και τη δημόσια παιδεία. Και αλήθεια είναι ότι μέχρι στιγμής το καταφέρνετε.

Ισοπεδώνονται τα πάντα, για να κερδοσκοπούν οι φίλοι σας, οι ιδιώτες κλινικάρχες και κολλεγιάρχες. Το ίδιο ακριβώς πράξατε και στον τομέα της ενέργειας με το εγκληματικό ξεπούλημα, την ιδιωτικοποίηση της ΔΕΗ, για να θησαυρίζουν με ουρανοκατέβαστα υπερκέρδη πολλών δισεκατομμυρίων τα συμφέροντα που εκπροσωπεύετε. Τις συνέπειες αυτών των νεοφιλελεύθερων πολιτικών σας τις πληρώνει σήμερα ο ελληνικός λαός, ματώνοντας στην κυριολεξία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα από τα πράγματα για τα οποία η χώρα μας έχει εξαιρετικό όνομα και εξαιρετική φήμη στο εξωτερικό είναι για τους επιστήμονες που παράγει, οι οποίοι στη συντριπτική τους πλειοψηφία -ναι, καλά μαντέψατε- είναι απόφοιτοι του ισχυρού ελληνικού δημόσιου πανεπιστημίου και εξαιρετικά περήφανοι και περήφανες γι' αυτό.

Εσείς, όχι μόνο τους καταδικάζετε, και τώρα και στο παρελθόν, με τις πολιτικές σας στην ανεργία και τη μετανάστευση στο εξωτερικό, αλλά τώρα με αυτό το νομοθέτημα που φέρνετε πάτε να σπάσετε, να υποβαθμίσετε, να απαξιώσετε την ίδια τη «μήτρα», το καλούπι που δημιούργησε όλους αυτούς τους πετυχημένους επιστήμονες στο ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο, που παρ' ότι συνειδητά το έχετε εγκαταλείψει υποστελεχωμένο και με ελάχιστη χρηματοδότηση, εντούτοις άντεξε και παραμένει ισχυρό, συνεχίζει να δημιουργεί, να παράγει σκέψη, γνώση, επιστήμονες, έρευνα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που φέρνει σή-

μερα η Κυβέρνηση για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια αποτελεί μια ανοικτή απειλή για την πανεπιστημιακή εκπαίδευση. Εκτός από το γεγονός ότι είναι καταφανώς αντισυνταγματικό, καθώς παραβιάζει ευθέως το άρθρο 16 του Συντάγματος -αυτό μάλλον για την Κυβέρνηση των υποκλοπών και της συγκάλυψης του εγκλήματος στα Τέμπη είναι ψιλά γράμματα-, επιπλέον έχετε αναλωθεί σε μια σειρά από απίστευτα ψεύδη σε μία προσπάθεια να κάνετε το «μαύρο - άσπρο».

Ψέμα πρώτο. Παρουσιάζετε δήθεν ότι τα ιδιωτικά πανεπιστήμια στην υπόλοιπη Ευρώπη αποτελούν τον κανόνα. Η αλήθεια είναι ότι τα ιδιωτικά πανεπιστήμια στις χώρες της Ευρώπης είναι ελάχιστα και στη μεγάλη τους πλειοψηφία απαξιωμένα σε ανυποληψία, με ένα ελάχιστο ποσοστό του φοιτητικού πληθυσμού να σπουδάζει σε αυτά.

Ενδεικτικά, θα αναφέρω ότι στο Ηνωμένο Βασίλειο είναι μόλις οκτώ και στην πλειοψηφία τους παντελώς άγνωστα. Και σε ολόκληρη τη Γαλλία μόλις ένα. Σε χώρες όπως το Λουξεμβούργο, η Δανία, η Ιρλανδία και η Ολλανδία οι φοιτητές σπουδάζουν αποκλειστικά στα δημόσια πανεπιστήμια.

Ψέμα δεύτερο της Κυβέρνησης: «Αν ιδρύσουμε ιδιωτικά πανεπιστήμια στην Ελλάδα, θα σταματήσουν να φεύγουν οι Έλληνες στο εξωτερικό». Εδώ επιτρέψτε μου να επισημάνω δύο στοιχεία.

Πρώτον, θέλει πολύ θράσος η Κυβέρνηση που επέβαλε την ελάχιστη βάση εισαγωγής, κόβοντας με το «έτσι θέλω» είκοσι χιλιάδες πρωτοετείς φοιτητές κάθε χρόνο από τα ελληνικά πανεπιστήμια, να παριστάνει τώρα τον τιμητή. Εσείς είστε που με τις πολιτικές σας διώχνετε τους νέους είτε στο εξωτερικό είτε στα αμφιβόλου αξίας κολλέγια, για να οικονομάνε οι κολλεγιάρχες.

Δεύτερον, από τους σαράντα χιλιάδες περίπου Έλληνες που σπουδάζουν στο εξωτερικό οι τριάντα οκτώ χιλιάδες έχουν πάει εκεί για μεταπτυχιακές ή διδακτορικές σπουδές. Άρα έχουν φύγει στο εξωτερικό για λόγους που δεν έχουν σχέση με το νομοσχέδιο για το οποίο συζητάμε σήμερα.

Ψέμα τρίτο: «Η ίδρυση των ιδιωτικών θα βελτιώσει τον ανταγωνισμό και έτσι θα ενισχυθεί και το δημόσιο πανεπιστήμιο». Τεράστιο ψέμα! Όπου υπάρχουν ιδιωτικά πανεπιστήμια σε όλο τον κόσμο είναι στην πλειοψηφία τους κρατικοδίατα. Αυτό που θα συμβεί είναι ότι τα δημόσια τμήματα θα στερηθούν επιπλέον χρήματα, ευρωπαϊκά κονδύλια και πόρους, που θα απευθυνθούν πια και στα ιδιωτικά. Και σκεφτείτε ότι η χώρα μας βρίσκεται ήδη στην τελευταία θέση στην Ευρωπαϊκή Ένωση σε ό,τι αφορά στη χρηματοδότηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Άλλο ένα κατόρθωμα της σημερινής Κυβέρνησης!

Ψέμα τέταρτο: «Δεν θα δημιουργηθούν δύο ταχύτητες φοιτητών, αλλά και στα ιδιωτικά και τα δημόσια θα μπαίνουν φοιτητές με τα ίδια κριτήρια». Πρόκειται για τεράστιο ψέμα. Και εδώ απο-

καλύπτεται και όλος ο σχεδιασμός της Κυβέρνησης, η επιμονή, η αγωνία της, τα συμφέροντα που θέλει να εξυπηρετήσει. Γιατί με τον νόμο που φέρνετε σήμερα ένας μαθητής θα χρειάζεται δεκαεννέα χιλιάδες πεντακόσια μόρια για να μπει και να τελειώσει στο δημόσιο πανεπιστήμιο την Ιατρική Αθηνών, αλλά την ίδια στιγμή αυτός που θα έχει να πληρώσει κάποιες δεκάδες χιλιάδες ευρώ θα μπορεί να μπαίνει στην ιατρική στο ιδιωτικό με εννέα χιλιάδες μόρια. Εδώ αποδεικνύεται πόσο πολύ πιστεύατε τα όσα λέγατε περί αριστείας. Διότι τελικά άριστο για εσάς είναι ό,τι εξυπηρετεί τα οικονομικά συμφέροντα που εκπροσωπείτε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως Νέα Αριστερά εξαρχής απαιτήσαμε από την Κυβέρνηση να προχωρήσει στην απόσυρση αυτού του απαράδεκτου νομοσχεδίου, όχι μόνο διότι μετατρέπει αμφιβόλου αξίας κολλέγια σε ιδιωτικά πανεπιστήμια και τα εξισώνει με το δημόσιο πανεπιστήμιο, όχι μόνο διότι δημιουργεί φοιτητές δύο ταχυτήτων και ο κίνδυνος επιβολής διδάκτρων και στα δημόσια πανεπιστήμια είναι κάτι παραπάνω από υπαρκτός. Το μεγαλύτερο έγκλημα της Κυβέρνησης είναι πως με το παρόν νομοσχέδιο οδηγεί με χρονική ακρίβεια στην περαιτέρω απαξίωση και υποβάθμιση των περιφερειακών πανεπιστημιακών τμημάτων της χώρας, ακόμα και σε πιθανό λουκέτο.

Ως Βουλευτής Θράκης έχω χρέος να επισημάνω αυτούς τους κινδύνους, ως Βουλευτής που έχω ορκιστεί να υπερασπιζομαι την ανάπτυξη και την ευημερία στον τόπο μου.

Ήδη, μόνο με την εφαρμογή της ελάχιστης εισαγωγής από τη Νέα Δημοκρατία, το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης μετράει τα τελευταία χρόνια της «πληγής» του. Χιλιάδες μαθητές που θα μπορούσαν να είναι σήμερα φοιτητές στην Ξάνθη, την Κομοτηνή, την Αλεξανδρούπολη και την Ορεστιάδα κόπηκαν από ένα αντιεπιστημονικό και αντιεκπαιδευτικό λιβελλογράφημα της Κυβέρνησης.

Με την αντισυνταγματική ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων, την οποία επιχειρούν να περάσουν σήμερα και να κάνουν ακόμη περισσότερο business, βάζουν μεσοπρόθεσμα ταφόπλακα σε πολλά περιφερειακά ΑΕΙ της χώρας με δραματικές συνέπειες για τις τοπικές κοινωνίες και οικονομίες. Συνέπειες για τις οποίες η Κυβέρνηση δείχνει να αδιαφορεί πλήρως. Δεν θα το επιτρέψουμε.

Παραμένουμε και θα παραμένουμε μέχρι τέλους αταλάντευτα στο πλάι της πανεπιστημιακής κοινότητας, των μαθητών και των φοιτητών που αντιδρούν στην συντριπτική τους πλειοψηφία στο να περάσει και να εφαρμοστεί αυτό το έκτρωμα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Πλακιώτακης): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Ζεϊμπέκ.

Τον λόγο έχει ο κ. Γιάννης Οικονόμου από τη Νέα Δημοκρατία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Καλημέρα, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα ένα νομοσχέδιο τομής το οποίο θεσμοθετεί την ίδρυση μη κρατικών μη κερδοσκοπικών πανεπιστημιακών ιδρυμάτων στη χώρα μας. Πρόκειται για μια πολιτική θέση της Νέας Δημοκρατίας εδώ και δεκαετίες που υπερασπιστήκαμε σκληρά απέναντι στις αγκυλώσεις και τις αναχρονιστικές αντιλήψεις της ελλαδικής Αριστεράς. Η ΔΑΠ από τα τέλη της δεκαετίας του 1980 είχε προτείνει την ίδρυση μη κρατικών μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων και σήμερα για όλους εκείνους, για όλους εμάς που είχαμε τη μεγάλη τιμή να αποτελούμε κομμάτι της ιστορίας αυτής της σπουδαίας φοιτητικής παράταξης είναι μια μέρα δικαίωσης και μια μέρα περφόρμανς.

Αν είχαμε προχωρήσει νωρίτερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε αυτή τη μεταρρύθμιση η κοινωνία αλλά και η χώρα μας θα είχε πολλαπλά οφέλη. Η ύπαρξη μη κρατικών μη κερδοσκοπικών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων και ο ανταγωνισμός με τα δημόσια θα είχε οδηγήσει τα δημόσια πανεπιστήμια να βάλουν τάξη στα του οίκου τους. Να ξεπεράσουν και να υπερβούν παθογένειες που τα δυσφημούν. Γιατί το μονοπώλιο στην ανώτατη εκπαίδευση λειτούργησε πολλές φορές ως άλλοθι αδράνειας και οπισθοδρόμησης. Αναφέρομαι στο γεγονός ότι επικράτησε μια νοοτροπία συμβιβασμού με τη μετριότητα, με την έλλειψη αισθητικής και καθαριότητας, με τη μειωμένη ασφάλεια ανθρώπων και εγκαταστάσεων. Η νοοτροπία αυτή την οποία φανατικά υπερα-

σπίζεται ακόμη και σήμερα η Αριστερά έχει μετρήσει τον βίο της. Η κοινωνία την αποστρέφεται και την αποδοκιμάζει. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Και ακόμα μιλάω για τις καταλήψεις που έγιναν παράδοση στα ελληνικά πανεπιστήμια. Τις καταλήψεις που -να το πούμε καθαρά- είναι πράξεις παράνομες. Γιατί πουθενά σε κανέναν ακαδημαϊκό κανονισμό δεν προβλέπεται ότι μια ομάδα φοιτητών μπορεί να καταλαμβάνει πανεπιστημιακούς χώρους και να βάζει προσκόμματα στην εκπαιδευτική διαδικασία. Κι όμως ακόμη και σήμερα μέσα στο ελληνικό Κοινοβούλιο υπάρχουν κόμματα που υπερασπίζονται τις καταλήψεις, που υπερασπίζονται, δηλαδή, με αυτόν τον τρόπο, την παρανομία. Μια παρανομία που δυσφημεί τα πανεπιστήμια μας και που ταλαιπωρεί τη μεγάλη πλειοψηφία των φοιτητών η οποία αδυνατεί να τα βάλει με τους περιφερόμενους ροπαλοφόρους, με όσους πετούν βόμβες μόλτοφ, με τους κουκουλοφόρους.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ - ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΕΤΑΞΑΣ: Δεν είναι οι καταλήψεις ροπαλοφόροι.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ: Επίσης, αν είχαμε προχωρήσει νωρίτερα στην ψήφιση αυτής της μεταρρύθμισης θα είχαμε βάλει τάξη στον χώρο της μεταλυκειακής εκπαίδευσης στην Ελλάδα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Σε έναν χώρο που παρέμενε χάρη εδώ και πάρα πολλές δεκαετίες. Είχαμε το παράδοξο να λειτουργούν στη χώρα μας πανεπιστημιακά τμήματα που χορηγούσαν πτυχία τα οποία τα επέβλεπε -προσέξετε- όχι το Υπουργείο Παιδείας αλλά το Υπουργείο Εμπορίου. Είχαμε, δηλαδή, στην πράξη μια ντε φάκτο ιδιωτική τριτοβάθμια εκπαίδευση με χιλιάδες φοιτητές που έπαιρναν πτυχία αλλά σε αμφιβόλου επιπέδου σπουδές. Και ταυτόχρονα οδηγούσαν χιλιάδες Έλληνες φοιτητές να αναζητούν εκπαίδευση και πτυχία σε αμφιβόλου ποιότητα ιδρύματα της βαλκανικής ενώ θα μπορούσαν να σπουδάσουν στη χώρα τους με αυστηρό έλεγχο του επιπέδου σπουδών.

Ποιος όμως δεν άφησε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να προχωρήσει η μεταρρύθμιση αυτή; Οι δυνάμεις της Αριστεράς και το ΠΑΣΟΚ. Οι ίδιοι, δηλαδή, που και σήμερα είναι απέναντι σε αυτή τη μεταρρύθμιση. Η Αριστερά γιατί βλέπει το δημόσιο πανεπιστήμιο κυρίως ως μέσο, όχι ως σκοπό. Το βλέπει ως χώρο στρατολόγησης οπαδών για ιδέες που επιστημονικά αλλά και ιδεολογικά έχουν χρεοκοπήσει. Η Αριστερά, η οποία σε ό,τι αφορά την κυβερνώσα της διάσταση, την κυβερνώσα Αριστερά, χτύπησε κόκκινο στην υποκρισία αφού ήταν αυτή που με την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ νομοθέτησε όχι μία αλλά δύο φορές τα διδάκτρα στα μεταπτυχιακά προγράμματα σπουδών. Διδάκτρα που φτάνουν μέχρι και τις 15.000 ευρώ. Μάλιστα, κάποιοι που σήμερα αγωνίζονται και κόπτονται για τη δημόσια ανώτατη εκπαίδευση διδάσκουν και αμείβονται από τέτοια προγράμματα.

Όσο αφορά στο ΠΑΣΟΚ, δεν νομίζω ότι δεν υπάρχει μεγαλύτερος πολιτικός τραγέλαφος από τη στάση και τον ρόλο του όλα αυτά τα χρόνια σε ό,τι αφορά τα μη κρατικά μη κερδοσκοπικά ιδρύματα. Ένας ρόλος μοιραίος και επιζήμιος για την ανώτατη εκπαίδευση στη χώρα μας. Προσέξετε. Ήταν το ΠΑΣΟΚ που με τον νόμο του 1982 συνέλαβε τα μέγιστα στην εκπαιδευτική αποσάθρωση των δημόσιων πανεπιστημίων εγκαθιδρύοντας εντός τους ένα χυδαίο κομματισμό. Ήταν το ΠΑΣΟΚ που την περίοδο 2006-2007 τορπίλισε για λόγους εσωκομματικής ισορροπίας τη συνταγματική μεταρρύθμιση για την αναθεώρηση του άρθρου 16. Ήταν το ΠΑΣΟΚ -για να έρθουμε στο τι λέει σήμερα, γιατί σήμερα στην πραγματικότητα κανείς δεν καταλαβαίνει τι λέει- που ίδρυσε το πρώτο ελληνικό πανεπιστήμιο με διδάκτρα σε προπτυχιακό επίπεδο, το Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο. Και σήμερα κόπτεται για το κόστος σπουδών στα μη κρατικά μη κερδοσκοπικά πανεπιστήμια. Και μάλιστα πριν από λίγο καιρό ο πρώην Πρωθυπουργός, ο κ. Παπανδρέου, ήρθε στη Βουλή και εισηγήθηκε στην ουσία εισαγωγή διδασκτρών στα προπτυχιακά προγράμματα σπουδών. Σε ό,τι δε αφορά τη στάση του ΠΑΣΟΚ για την ουσία του νομοσχεδίου από αυτά που λέει ο κ. Ανδρουλάκης, τα στελέχη του, το μόνο ασφαλές συμπέρασμα που μπορεί να βγάλει κανείς είναι ότι δεν έχουμε καταλάβει ποιο κείμενο έχουν διαβάσει. Γιατί, με βεβαιότητα, το κείμενο του νομοσχεδίου δεν το έχουν διαβάσει με βάση αυτά που λένε και υποστηρίζουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η χώρα δεν μπορεί να πάει παρακάτω με ένα τέτοιο φορτίο αντιφατικότητας παραλογισμού και

υποκρισίας. Και ακόμα η χώρα για να προχωρήσει πρέπει να αξιολογήσει σωστά τις μεταρρυθμίσεις και τις προτάσεις που κατατίθενται. Κανείς δεν πρέπει να παραβλέπει ότι η μεγάλη πλειοψηφία των άρθρων, το μεγάλο βάρος του νομοσχεδίου που φέρνουμε αναφέρεται στο δημόσιο πανεπιστήμιο. Η Κυβέρνηση με θεσμικά και χρηματοδοτικά εργαλεία δίνει τη δυνατότητα στα δημόσια πανεπιστήμια της χώρας μας να διατηρήσουν τη δεσπόζουσα θέση που έχουν στον ακαδημαϊκό χάρτη της χώρας. Είμαστε πάρα πολύ περήφανοι για τα δημόσια πανεπιστήμια της χώρας μας, κυρίως όσοι φοιτήσαμε σ' αυτά. Είμαστε υπερήφανοι για τις επιτυχίες τους. Είμαστε υπερήφανοι για τη συμβολή τους στο έθνος και την πατρίδα μας. Τα δημόσια πανεπιστήμια, κυρίες και κύριοι, διαθέτουν ιστορία, παράδοση και καταξιωμένο ακαδημαϊκό προσωπικό. Διαθέτουν υποδομές διδακτικές και ερευνητικές που έγιναν με τεράστιες δαπάνες του ελληνικού λαού και που μπορούν να αντεπεξέλθουν στον ρόλο τους. Και ταυτόχρονα είναι πανεπιστήμια τα οποία προσφέρουν δωρεάν τα προγράμματα σπουδών τους συμβάλλοντας στην κοινωνική αλληλεγγύη, συμβάλλοντας στην κοινωνική συνοχή και στην κινητικότητα.

Είναι στο χέρι της ακαδημαϊκής κοινότητας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα πανεπιστήμια αυτά να αδράξουν την ευκαιρία να προσαρμόσουν τα προγράμματα σπουδών τους, να προσαρμόσουν τις μεθόδους διδασκαλίας τους στα διεθνή στάνταρντ, να βάλουν τάξη στα του οίκου τους. Έχουμε πάνω από χίλια διακόσια πενήντα μεταπτυχιακά προγράμματα. Έχουμε πάρα πολλά τμήματα τα οποία οφείλουν να προσανατολιστούν, γιατί ο σχεδιασμός τους δεν έγινε με βάση κάποιες βασικές ουσιαστικές ανάγκες αλλά έγινε με βάση πρόχειρες κινήσεις και διευθετήσεις. Και ακόμα, τα δημόσια πανεπιστήμια οφείλουν στην κατεύθυνση εξυπηρέτησης και πλήρωσης του ρόλου τους να ασχοληθούν σοβαρά και με την απονομή επαγγελματικών δικαιωμάτων σε εκείνους τους φοιτητές από εκείνα τα ιδρύματα που έχουν αξιολογηθεί για τον σκοπό αυτό από την ανώτατη αρχή αξιολόγησης της ανώτατης εκπαίδευσης, όπως για παράδειγμα το Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής, το ΠΑΔΑ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο επιτέλεσε και έχει να επιτελέσει σπουδαίο ρόλο σε ό,τι αφορά την ελληνική κοινωνία. Είναι ευθύνη της ακαδημαϊκής κοινωνίας να αδράξει την ευκαιρία, αλλά είναι ευθύνη και της Κυβέρνησής μας, κυρία Υπουργέ, να κάνει ό,τι περνάει από το χέρι της για να μην αποτύχει η μεταρρύθμιση αυτή. Η πρόκληση είναι μεγάλη και η πρόκληση αντανάκλα στην Κυβέρνηση, αντανάκλα και στην πολιτεία. Η αξιολόγηση και ο έλεγχος πρέπει να είναι άτεγκτος έτσι ώστε να μην έχουμε καμμία έκπτωση στα κριτήρια ποιότητας.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι δείγμα βαρβαρότητας, λένε, να καταστρέφεις ό,τι δεν καταλαβαίνεις. Στον χώρο της ανώτατης εκπαίδευσης είχαμε πολλά χρόνια τέτοιου είδους παραδείγματα. Και σήμερα οι ίδιοι θιασώτες, κυρίως η Αριστερά και το ΠΑΣΟΚ, επιμένουν στη διάσταση αυτή. Όμως σήμερα, όμως τώρα, όμως με αυτή τη μεταρρύθμιση, είναι βέβαιο ότι η αντίληψη αυτή δεν θα περάσει γιατί η κοινωνία βρίσκεται απέναντι. Η κοινωνία θέλει να προχωρήσουμε μπροστά. Η κοινωνία δεν συμβιβάζεται ούτε με την οπισθοδρόμηση ούτε με την αδράνεια ούτε με τη συντήρηση της μετριότητας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Πλακιωτάκης): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Οικονόμου.

Τον λόγο είχε η κ. Φωτίου Θεανώ από τη Νέα Αριστερά.

ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δύο μήνες τώρα χιλιάδες σπουδαστές, πανεπιστημιακοί, διοικητικοί, στους δρόμους, με καταλήψεις, με προσαγωγές, ξυλοδαρμούς και δακρυγόνα, επιμένουν να υπερασπίζονται το δημόσιο δωρεάν πανεπιστήμιο της χώρας μας.

Δύο μήνες τώρα η Κυβέρνηση έχει την αυταπάτη ότι αύριο με τις 158 ψήφους της στη Βουλή τελειώνει αυτόν τον αγώνα, τελειώνει με το δημόσιο πανεπιστήμιο, τελειώνει με το άρθρο 16, με την αγωνία των νέων για καλές σπουδές, χωρίς δίδακτρα, για ένα μέλλον όπου η μόρφωση είναι δικαίωμα για όλους χωρίς διακρίσεις είναι αυταξία που καμμία κυβέρνηση δεν μπορεί να της στερήσει.

Πλανώντας οι κυβερνώντες και οι 158 Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας. Δεν τελειώνει αύριο. Θα περιγράψω τι θα συμβεί σε δύο φάσεις. Πρώτον, από αύριο 8 Μαρτίου 2024 μέχρι τον Σεπτέμβριο του 2025 και, δεύτερον, από τον Σεπτέμβριο του 2025 και μετά.

Από αύριο, λοιπόν, και μέχρι τον Σεπτέμβριο του 2025 που η Κυβέρνηση νομίζει ότι θα αρχίσει η λειτουργία των πρώτων ιδιωτικών παραρτημάτων, όλο αυτό το κίνημα θα αποκαλύπτει κάθε εξαπάτηση αυτού του νόμου με στοιχεία. Κάθε ιδιωτικό παράρτημα θα προβάλλεται με μεγεθυτικό φακό στην κοινωνία για να ξέρει κάθε γονιός τι μπορεί να πάθει το παιδί του.

Πρώτον, θα αποκαλυφθεί ότι κανένα αξιολόγο πανεπιστήμιο του εξωτερικού όπως το Χάρβαρντ, Κολούμπια, MIT κ.λπ., δεν θα ιδρύσει παράρτημα εδώ, όπως δεν έκαναν πουθενά στον κόσμο. Αυτό το παραμύθι χρησιμοποιήθηκε για να κάνει μπίζνες η Κυβέρνηση με fund και ιδιωτικά συμφέροντα, υιοθετώντας το ιδιωτικοποιημένο μοντέλο της Κύπρου.

Δεύτερον, θα αναβαπτιστούν σε πανεπιστήμια τα κολλέγια γύρω από την πλατεία Κάνιγγος, με τριάντα καθηγητές και τρεις σχολές. Θα έχουμε όλο τον χρόνο να εξετάσουμε και τις σχολές και τους καθηγητές και να εξηγήσουμε ότι δεν είσαι πανεπιστημιακός καθηγητής αν δεν κάνεις έρευνα και διδασκαλία ταυτόχρονα. Αλλιώς, είσαι καθηγητής δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Δεν είσαι πανεπιστήμιο χωρίς έρευνα, δηλαδή παραγωγή νέας γνώσης και διδασκαλία, δηλαδή αναπαραγωγή της γνώσης. Και ότι για να γίνεται αυτό οι πανεπιστημιακοί αυτοδιοικούνται και δεν απολύονται αν δεν αρέσει η γνώση που διδάσκουν και η έρευνα που κάνουν στους εργοδότες τους. Άρα πρέπει να μάθει η κοινωνία να βιογραφικά όλων και τις σχέσεις εργασίας όλων.

Τρίτον, θα εξετάσουμε και το πρόγραμμα σπουδών που προσφέρουν για να πάρεις πτυχίο. Γιατί αν το πρόγραμμα σπουδών είναι εξειδικευμένο για να αντιστοιχηθεί στις σημερινές ανάγκες της αγοράς και των επιχειρήσεων, τότε είναι ένα πτυχίο μιας χρήσης. Γιατί η αγορά αλλάζει ραγδαία και ο κάτοχος του πρέπει συνεχώς να πληρώνει για να εξειδικευτεί, για να μετεκπαιδευτεί, για να βρει δουλειά. Γιατί είναι η χειρότερη προσφορά στη βιωσιμότητα και στην ανάπτυξη της χώρας αυτό που πάει να γίνει.

Τέταρτον, θα έχουμε όλο τον χρόνο, δεκαοκτώ μήνες, να εξηγήσουμε ότι οι ιατρικές και πολυτεχνικές σχολές που θα ιδρυθούν έχουν ανάγκη από εργαστήρια, ότι ο εργαστηριακός εξοπλισμός είναι πανάκριβος. Απαιτεί χρόνο και υπομονή για να αναπτυχθεί. Απαιτεί διαρκή ανανέωση. Κανείς ιδιώτης δεν έχει τα χρήματα για να καλύψει τέτοιες ανάγκες. Δεν θα μπορούν να χρησιμοποιήσουν τα εργαστήρια των δημόσιων πανεπιστημίων που λειτουργούν συνέχεια για να καλύψουν τις ανάγκες των φοιτητών από το πρωί μέχρι το βράδυ, γιατί οι ίδιοι οι σπουδαστές και οι διδάσκοντες θα αντιδράσουν και δεν θα το επιτρέψουν.

Έτσι θα φτάσουμε στην έναρξη λειτουργίας αυτών των οποίων ιδιωτικών παραρτημάτων τον Σεπτέμβριο του 2025. Γνωρίζετε τότε ότι θα προσβληθεί η αντισυνταγματικότητα του νόμου στο Σ.τ.Ε. και τότε όλη η χώρα θα δει αν το άρθρο 16 του Συντάγματος μπορεί να διαστέλλεται και να συστέλλεται και να ερμηνεύεται όπως επιθυμούν οι νόμιμοι ιδιοκτήτες της χώρας. Αν το «απαγορεύεται η σύσταση ανώτατων σχολών από ιδιώτες» που λέει το άρθρο 16, το Σ.τ.Ε. θα το ερμηνεύσει επιτρέπεται. Αν το «αποκλειστικά η ανώτατη εκπαίδευση θα παρέχεται από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου» που λέει το άρθρο 16 το Σ.τ.Ε. θα ερμηνεύσει ότι δεν ισχύει το αποκλειστικά και μπορεί να το κάνει από ιδιωτικού δικαίου επιχειρήσεις. Αν η ρητή υποχρέωση για αυτοδιοίκηση ερμηνεύεται ως μη υποχρέωση. Και, τέλος, πώς παρακάμπεται από το Σ.τ.Ε. η ρητή διαβεβαίωση ότι οι καθηγητές των πανεπιστημίων πρέπει να είναι δημόσιοι λειτουργοί, όταν οι διδάσκοντες των ιδιωτικών παραρτημάτων θα είναι εργαζόμενοι ιδιωτικού τομέα με εργασιακές συμβάσεις ορισμένου χρόνου.

Πιστεύω, λοιπόν, ότι με αυτό το δεδομένο πολλές οικογένειες θα ξανασκεφτούν αν θα γράψουν τα παιδιά τους σε αυτά τα αμφίβολου ποιότητας, αλλά και βιωσιμότητας παραρτήματα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Νέα Αριστερά με την εισηγρία μας Μερóπη Τζούφη, με τον Δημήτρη Τζανακόπουλο που εξήγησε την αντισυνταγματικότητα του νόμου και με τους προλαλήσαντες Βουλευτές μας, έχουμε καταρρίψει όλη την επιχει-

ρηματολογία των ογδόντα τεσσάρων Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας που επαναλαμβάνεται σε αυτή την Αίθουσα συνεχώς και θα πω τι έχουν καταρρίψει.

Πρώτον, ότι δεν θα φεύγουν οι Έλληνες πολίτες και θα έρχονται οι ξένοι. Η αλήθεια που λέχθηκε εδώ μέσα στην ιστορική αυτή συνεδρίαση, όλα τα Πρακτικά, θα χρησιμοποιηθούν εναντίον σας. Είναι ιστορικά Πρακτικά και θα το δείτε. Θα φεύγουν, λοιπόν, οι Έλληνες φοιτητές και θα έρχονται οι ξένοι. Αλήθεια, σαράντα χιλιάδες φοιτητές σπουδάζουν στο εξωτερικό, οι τριάντα οκτώ χιλιάδες στα μεταπτυχιακά. Όσο για τους ξένους, σπουδάζουν είκοσι τέσσερις χιλιάδες στην Ελλάδα από τους οποίους δεκαπέντε χιλιάδες από την Κύπρο που θέλουμε να αντιγράψουμε.

Δεύτερον, ότι όλοι οι εισακτέοι είναι ίσοι. Η αλήθεια είναι ότι δύο μέτρα και δύο σταθμά για τους εισακτέους. Δεκαεννιά χιλιάδες μόρια για τη δημόσια Ιατρική Σχολή της Αθήνας, δέκα χιλιάδες μόρια, αλλά και 10.000 ευρώ στην τσέπη στον εργοδότη, στο μαγαζί αυτό για την ιδιωτική ιατρική Αθήνας.

Το μίσος που τρέφει διαχρονικά η Νέα Δημοκρατία για το δημόσιο, δωρεάν ελληνικό πανεπιστήμιο της μεταπολίτευσης και η ευκαιρία για μπιζνες γέννησαν αυτό το έκτρωμα, το οποίο όμως απειλεί και τις αναπτυξιακές δυνατότητες της χώρας.

Όσο για τις διατάξεις για την αναβάθμιση του δημόσιου πανεπιστημίου, είναι η επιτομή της υποκρισίας. Ποιος δεν ξέρει ότι την αναβάθμιση στο πανεπιστήμιο την κάνει η αναλογία διδάσκοντος-διδασκόμενου; Πόσοι φοιτητές αναλογούν σε έναν διδάσκοντα στην Ελλάδα; Αναλογούν σαράντα επτά. Πόσοι στην Ευρώπη; Δεκατέσσερις. Τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι χρειάζονται περισσότεροι διδάσκοντες, ότι πρέπει να βάλουμε περισσότερα χρήματα. Τι λέει η EUROSTAT και ο ΟΟΣΑ; Είμαστε τελευταίοι στις δαπάνες σε όλη την Ευρώπη, σε όλο τον κόσμο.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, από αύριο αρχίζει ένας νέος αγώνας αλήθειας. Όλα τα Πρακτικά θα χρησιμοποιηθούν. Το δημόσιο πανεπιστήμιο και το άρθρο 16 θα νικήσουν πάλι τον αναχρονισμό, την οπισθοδρόμηση, το εμπόριο γνώσεων, την ελπίδα. Θα είμαι στρατευμένη σε αυτό τον αγώνα ως χρέος τιμής για το ελληνικό πανεπιστήμιο που υπηρέτησα σαράντα χρόνια, για το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο που με έκανε χρήσιμο άνθρωπο, που με έφτασε μέχρι εδώ.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Πλακιωτάκης): Και εμείς ευχαριστούμε την κ. Φωτίου.

Τον λόγο έχει ο κ. Μεταξάς Κωνσταντίνος - Βασίλειος από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ - ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΕΤΑΞΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι, κατά τη συζήτηση του νομοσχεδίου στην Επιτροπή της Βουλής, ο Υπουργός Παιδείας έκανε την εξής τοποθέτηση: «Η τρίτη παρατήρηση είναι η πραγματικότητα που κάνουν ότι δεν υπάρχει, κολλέγια, η λεγόμενη μεταλυκειακή εκπαίδευση. Αυτά τα κολλέγια δίνουν σε πάρα πολλές περιπτώσεις πλήρη επαγγελματικά δικαιώματα. Αυτή τη στιγμή αν είσαι απόφοιτος ενός κολλεγίου, με βάση ευρωπαϊκές αποφάσεις, παίρνεις μόρια για τον ΑΣΕΠ. Μπορείς να πας σε σχολή δικαστών. Ποια είναι η διαφορά του ακαδημαϊκού δικαιώματος; Η διαφορά του ακαδημαϊκού δικαιώματος είναι αν μπορείς να γίνεις μέλος ΔΕΠ σε ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο ή αν μπορείς να κάνεις μεταπτυχιακό ή διδακτορικό εκεί. Όλα τα υπόλοιπα έχουν λυθεί ήδη και είναι φεστιβάλ υποκρισίας να κάνουμε ότι δεν το βλέπουμε».

Αυτά είπε ο Υπουργός Παιδείας, ομολογώντας ότι η ιδιωτικοποίηση των πανεπιστημίων μέσω της λειτουργίας των ιδιωτικών ΑΕΙ είναι ένα προμελετημένο σχέδιο με πολιορκητικό κριό τα κολλέγια και τη σταδιακή ισοτίμηση τους με τα πτυχία των πανεπιστημίων, σχέδιο το οποίο ξετυλίγονταν εδώ και χρόνια και με τη σφραγίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Αλλά ο Υπουργός είπε και μια ανακρίβεια, ότι η χώρα σύρθηκε -αυτή τη λέξη χρησιμοποίησε- από την Ευρωπαϊκή Ένωση να προχωρήσει στην επαγγελματική ισοτίμηση πτυχίων ΑΕΙ με τα πτυχία των κολλεγίων, ώστε να πέσει σαν ώριμο φρούτο και η ακαδημαϊκή ισοτίμηση και το

σημερινό νομοσχέδιο. Ανακρίβεια, γιατί, αν ήταν έτσι, δεν θα δήλωνε -για παράδειγμα- το 2020 ο τότε Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας Σπύρος Λιβάνιος για τον ΣΥΡΙΖΑ ό,τι είπε, επί τέσσερα χρόνια ως κυβέρνηση έκανε το σωστό και αναγνώριζε την επαγγελματική ισοδυναμία των κολλεγίων. Τραβάτε με και ως κλαίω ήσασταν όλα τα προηγούμενα χρόνια και αυτό αποδεικνύεται από τη στάση σας τόσο στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όπου έχετε στηρίξει όλες τις οδηγίες που έχει θεσπίσει για το ζήτημα, όσο και από το αντιλαϊκό σας έργο μέσα στη χώρα με τα νομοθετήματα που φέρνατε και στηρίζατε. Και για να μην αδικήσω κανέναν, σε όλη αυτή την πορεία δεν ήσασταν μόνοι σας, είχατε και παρέϊτσα, καλή παρέα, το ΠΑΣΟΚ, το ΣΥΡΙΖΑ, με την κοινή στρατηγική σας συμφωνία που αποτυπώθηκε και σε κοινή πρακτική όπου ένας συνέχιζε τη βρώμικη δουλειά του άλλου από το τιμόνι της διακυβέρνησης.

Πρώτον, από το μακρινό 1999 και τη Συνθήκη της Μπολόνια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπου καθορίστηκε το πλαίσιο της αντιστοίχισης των πτυχίων οποιασδήποτε κατηγορίας προέλευσης και των προσόντων των αποφοίτων, ποσοτικοποιήθηκε η γνώση εμπόρευμα με τις πιστωτικές μονάδες.

Δεύτερον, τις μετέπειτα αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης που εξειδίκευαν αυτή τη στρατηγική της αντιστοίχισης όλων ανεξαιρέτως των πτυχίων και ιδιαίτερα με την οδηγία 3605 που υποχρέωνε ένα κράτος-μέλος να αναγνωρίσει σε αποφοίτους που έχουν τίτλο από άλλο κράτος-μέλος πρόσβαση στο επάγγελμα με τους όρους που ισχύουν στο κράτος που παρέχει τον τίτλο. Με απλά λόγια το τρίχρονο πιστοποιητικό παρέιχε τα ίδια επαγγελματικά δικαιώματα ακόμα και με ένα πεντάχρονο πτυχίο.

Τρίτον, προς το αποφασιστικό βήμα σε αυτή την κατεύθυνση στη χώρα ιδιαίτερα με το π.δ.38/2010 επί κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ το οποίο ενσωμάτωνε αυτή την οδηγία και το οποίο αναγνώριζε πως το πιστοποιητικό των διάφορων παραρτημάτων κολλεγίων που λειτουργούσαν στη χώρα έδινε την ίδια πρόσβαση στο επάγγελμα με το πτυχίο του πανεπιστημίου, αλλά και τη θέσπιση με τον ν.3879/2010 του λεγόμενου εθνικού πλαισίου προσόντων για την αποσύνδεση του πτυχίου από το επάγγελμα και τη μετατροπή του σε ένα πιστοποιητικό προσόντων. Προχώρησε με τη σειρά προκηρύξεων στο δημόσιο επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ που αναγνώριζαν την ισοδυναμία τίτλων κολλεγίων με τα πτυχία ΑΕΙ και φυσικά τον νόμο Γαβρόγλου με τον οποίο ο ΣΥΡΙΖΑ επιτάχυνε τις διαδικασίες αναγνώρισης των τίτλων που προσφέρουν τα τριετών σπουδών ιδιωτικά κολλέγια, σφραγίζοντας έτσι τη δημιουργία ακόμα περισσότερων κατηγοριών πτυχίων και αποφοίτων, υποβαθμίζοντας τελικά τα δικαιώματα και τις προοπτικές όλων.

Ήταν τότε που, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ και της Νέας Αριστεράς, σας έδινε συγχαρητήρια στην επιτροπή της Βουλής ο εκπρόσωπος των ιδιωτικών κολλεγίων, λέγοντας ότι το νομοσχέδιο είναι στη σωστή κατεύθυνση. Το θυμίζουμε, γιατί ο κ. Φάμελος στη χθεσινή τοποθέτηση του είπε απευθυνόμενος στην Κυβέρνηση τρεις φορές τη φράση «αυτατοποιείτε τα τρίχρονα κολλέγια» λες και έξεχασε τα δικά σας πεπραγμένα, ενωμένα τότε Νέα Αριστερά και ΣΥΡΙΖΑ. Από εκεί πήρε τη σκυτάλη ξανά η Νέα Δημοκρατία το 2020 με την ισοτίμηση των πτυχίων των κολλεγίων με αυτά των ΑΕΙ για τους εκπαιδευτικούς, που τότε ο κ. Λιβάνιος εξήρε τις πολύ καλές υπηρεσίες του ΣΥΡΙΖΑ, με τον νόμο πλαισίου του 2022 που άνοιξε τον δρόμο για πτυχία τριετούς φοίτησης στα δημόσια πλέον πανεπιστήμια, αλλά και το προεδρικό διάταγμα και την καλλιτεχνική παιδεία που ξεσήκωσε θύελλα αντιδράσεων και δίκαια.

Κρίκο τον κρίκο, λοιπόν, τα τελευταία τουλάχιστον δεκαπέντε χρόνια διαμορφώσατε από κοινού το έδαφος ώστε να βγαίνει ο Υπουργός Παιδείας και να μιλάει για φεστιβάλ υποκρισίας για μια πραγματικότητα η οποία ζητάει απλά μια νομοθετική διευθέτηση με το παρόν νομοσχέδιο, όλα στη βάση αντίστοιχων κατευθύνσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης που αποτελεί και το κοινό σας ιερό δισκοπότηρο.

Το αποτέλεσμα ήταν τα πτυχία να απαξιωθούν. Αντί για πτυχία μιλάτε για προσόντα και μάλιστα πολλές φορές επί πληρωμή. Απομακρύνεται ολοένα και πιο έντονα η δυνατότητα άσκησης του επαγγέλματος με βάση το πτυχίο. Η συντριπτική πλειοψηφία των νέων, είτε σπουδάζουν σε πανεπιστήμιο είτε σε κολλέγια είτε σε

ΙΕΚ, μετατρέπονται βήμα το βήμα σε ένα φθινό και ευέλικτο εργατικό δυναμικό που θα θυσιάζει δικαιώματα, ανάγκες και ζωή για τα κέρδη των επιχειρηματικών ομίλων. Θα κυνηγάει διά βίου πιστοποιητικά και δεξιότητες μιας χρήσης με βάση αυτά, που θα απαιτεί την κάθε περίοδο το κεφάλαιο, οι επιχειρηματικοί όμιλοι, οι οποίοι από τη δική τους μεριά θα ρίχνουν στο κατώτατο δυνατό επίπεδο τους μισθούς των αποφοίτων με την πρόφαση της ισοτίμισης, σε μια αγορά κατακερματισμένης γνώσης σχολών, πτυχίων, που κουμάντο κάνει αυτός που κάνει κουμάντο στην καπιταλιστική αγορά.

Δήλωση Αλέξη Τσίπρα, που τότε εξέφραζε το όλον ΣΥΡΙΖΑ τον Νοέμβριο του 2018: «Η γνώση είναι αυταξία, ανεξαρτήτως του αν αυτός που θα πάρει ένα δίπλωμα από το πανεπιστήμιο θα έχει τη δυνατότητα να βρει μετά εργασία, γιατί αυτό είναι μια άλλη ιστορία. Αυτό είναι ένα ζήτημα που αφορά την αγορά». Αυτά έλεγε τότε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Αυτά είναι τα επαγγελματικά δικαιώματα που θέλετε. Για τον λόγο αυτόν μάλιστα δεν αναγνωρίζετε στοιχειώδη δικαιώματα ακόμη και σε σχολές που οι ίδιοι φτιάξατε, όπως στις σχολές μηχανικών που αφορά δεκάδες χιλιάδες φοιτητές τους οποίους κρατήσατε ενάμιση χρόνο σε ομηρία, η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ και πέμπτο χρόνο σε ομηρία η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και μάλιστα στο προσοντολόγιο αναγνωρίζονται ως ΔΕ, δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Έτσι σκάβατε μεθοδικά τον λάκκο της αξίας των πτυχίων των πανεπιστημίων για να φέρει πάνω στην πραγματικότητα, που όλοι μαζί διαμορφώσατε, το απαράδεκτο νομοθέτημα η Νέα Δημοκρατία. Και η καθυστέρηση, όπως γκρίνιαξαν αρκετοί Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, παλιοί ΔΑΠίτες προ τριακονταετίας, είναι εξαιτίας των αγώνων των φοιτητών και των εργαζομένων. Αυτοί σας έχουν αποτρέψει, αυτοί σας στριμώχνουν και τώρα.

Απομώνεστε και το ξέρετε πάρα πολύ καλά. Στα πανεπιστήμια η λογική σας έχει ηττηθεί. Η παράταξή σας, η ΔΑΠ, παραπαίει και λογικό είναι να χάνετε την ψυχραιμία σας και να λέτε τα γνωστά, τις γνωστές συκοφαντίες, ροπαλοφόροι, καταλήψεις και να εφαρμόζετε και την καταστολή. Όμως στριμώχνεστε, όπως στριμώχνονταν τα κόμματα τους και αγροτών, των εργαζομένων, τους αγώνες ενάντια στο έγκλημα στα Τέμπη.

Εμείς λέμε πολύ απλά ότι αυτοί οι αγώνες θα είναι πιο αποτελεσματικοί, όσο ενισχύεται η πάλη ενάντια στις στρατηγικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και των επιχειρηματικών ομίλων, όσο αποδυναμώνονται τα κόμματα τους και δυναμώνει το ΚΚΕ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Πλακιωτάκης): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Μεταξά.

Τον λόγο έχει ο κ. Πασχαλίδης Ιωάννης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΣΧΑΛΙΔΗΣ: Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ξεκινήσω την εισήγησή μου τονίζοντας ότι το υπό συζήτηση νομοσχέδιο αποτελείται συνολικά από διακόσια πέντε άρθρα, εκ των οποίων τα εκατόν εβδομήντα εννιά εισάγουν ρυθμίσεις για την ενίσχυση των δημοσίων πανεπιστημίων και τα είκοσι έξι εξ αυτών ρυθμίζουν την εγκατάσταση και τη λειτουργία των νομικών προσώπων πανεπιστημιακής εκπαίδευσης στη χώρα μας.

Ωστόσο η Αντιπολίτευση επιλέγει να σιωπά για το πλήθος των διατάξεων που αφορούν τις οργανωσιακές αλλαγές στη δομή του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης, τον εκσυγχρονισμό και την αναβάθμιση του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου, αλλά και την ενίσχυση των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων εν γένει, στα οποία θα αναφερθώ κατωτέρω.

Πιο συγκεκριμένα με τις υπό συζήτηση διατάξεις το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης αναβαθμίζεται με την ίδρυση νέων σχολών και τμημάτων καθώς εντάσσονται τα τμήματα του Διεθνούς Πανεπιστημίου Ελλάδος, της Δράμας και της Καβάλας, ενώ ενισχύεται σε αριθμό φοιτητών, διδακτικό προσωπικό, χρηματοδότηση και υποδομές.

Η σημερινή Κυβέρνηση επιλέγει μέσω αυτού του τρόπου να καταστήσει το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο το τρίτο πανεπιστήμιο

της χώρας μας για λόγους τόσο ακαδημαϊκούς όσο και εθνικούς, δεδομένου του κρίσιμου ρόλου που διαδραματίζει το εν λόγω πανεπιστημιακό ίδρυμα στην ευαίσθητη περιφέρειά μας της Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης.

Όσον αφορά τις αλλαγές στη δομή λειτουργίας του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης μεταξύ άλλων ιδρύεται Σχολή Θετικών Επιστημών στην οποία εντάσσονται τα Τμήματα Πληροφορικής, Φυσικής και Χημείας με έδρα την Καβάλα, όπως επίσης και Σχολή Διοικητικής Επιστήμης και Λογιστικής. Σε αυτή εντάσσονται δύο τμήματα του ΔΙΠΑΕ, το Τμήμα Διοικητικής Επιστήμης και Τεχνολογίας και το Τμήμα Λογιστικής και Χρηματοοικονομικής, επίσης, με έδρα την Καβάλα.

Επιπλέον, ιδρύεται το Τμήμα Νοσηλευτικής στη Σχολή Επιστημών Υγείας του Δημοκρίτειου με έδρα την Αλεξανδρούπολη. Το παράρτημα του Τμήματος Νοσηλευτικής της Σχολής Επιστημών Υγείας του ΔΙΠΑΕ διατηρεί τη λειτουργία του στο Διδυμότειχο, ενώ ιδρύονται και νέες σχολές με έδρα την Κομοτηνή.

Αναφορικά με την αναβάθμιση του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου οι νέες ρυθμίσεις στοχεύουν στην πλήρη προσαρμογή τους στις σύγχρονες εξελίξεις στον ακαδημαϊκό χώρο. Έτσι, το ΕΑΠ αυτονομείται από το σύστημα διακυβέρνησης και τα όργανα διοίκησης που έχουν και τα υπόλοιπα πανεπιστήμια.

Επίσης, συστήνεται Πανεπιστημιακό Κέντρο Ανάπτυξης, Πιστοποίησης και Αξιολόγησης, ενώ συστήνεται και λειτουργεί Ειδικός Λογαριασμός Κονδυλίων Έρευνας, ΕΛΚΕ. Ακόμη, συστήνεται νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με την επωνυμία Εταιρεία Αξιοποίησης και Διαχείρισης Περιουσίας του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου με σκοπό την αξιοποίηση και διαχείριση της περιουσίας του ΕΑΠ.

Ακόμη, το σημερινό νομοσχέδιο, ενσωματώνοντας τη συντριπτική πλειοψηφία των προτάσεων των ίδιων των πρυτάνεων σχετικά με τη λειτουργία του Ελληνικού Δημοσίου Πανεπιστημίου, περιλαμβάνει πλήθος διατάξεων για την ανάπτυξη, τη χρηματοδότηση, τη διεθνοποίηση και την ψηφιοποίησή του.

Ειδικότερα, σε ό,τι αφορά τη διεθνοποίηση δίνεται η δυνατότητα στην εταιρεία αστικού μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, «Study in Greece», να μπορεί να χρηματοδοτείται πέρα από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και από ειδικούς λογαριασμούς κονδυλίων έρευνας των ιδρυμάτων, ύστερα από απόφαση των οργάνων της.

Επιπροσθέτως, επεκτείνεται σε όλες τις βαθμίδες ο θεσμός του συνεργαζόμενου καθηγητή με αποτέλεσμα καταξιωμένοι Έλληνες επιστήμονες που κατέχουν θέση καθηγητή ή ερευνητή σε πανεπιστήμια και ερευνητικούς οργανισμούς της αλλοδαπής να μπορούν παράλληλα να απασχολούνται μερικώς σε ΑΕΙ της ημεδαπής ως συνεργαζόμενοι καθηγητές με αντικείμενο την παροχή διδακτικού ή ερευνητικού έργου. Άλλωστε, η διεθνοποίηση των πανεπιστημίων θα στηριχθεί εμπρόκτως και από την Πολιτεία δεδομένου ότι το Υπουργείο Παιδείας θα χρηματοδοτήσει τα πανεπιστήμια με 60 εκατομμύρια ευρώ μέσω του Ταμείου Ανάκαμψης για τη δημιουργία κοινών προγραμμάτων με μεγάλα πανεπιστήμια του εξωτερικού τα οποία θα παρέχονται εξ ολοκλήρου στη χώρα μας.

Ακόμη, προβλέπεται πλέον η δυνατότητα να έρχονται για βραχείς περιόδους σπουδών ξένοι φοιτητές, μη Ευρωπαίοι, στα ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια, εφόσον τα ίδια το επιθυμούν.

Όσον αφορά τη δημιουργία των παραρτημάτων υφιστάμενων ξένων μη κρατικών ή κρατικών πανεπιστημίων, των οποίων τα πτυχία πρέπει να τονιστεί ότι ούτως ή άλλως η Ελληνική Δημοκρατία αναγνωρίζει, θα ήθελα να αναφέρω ότι τα εκπαιδευτικά σύνορα έχουν προ πολλού καταρρεύσει και ότι οι εκπαιδευτικοί ορίζοντες έχουν ήδη διευρυνθεί. Η χώρα μας είναι πλέον συνυφασμένη με την Ευρώπη. Επομένως, καθηλωμένοι σε μια συνταγματική ερμηνεία που διαψεύδεται καθημερινά από την πραγματικότητα, που ακυρώνεται εν τώ πράγματι από τη λειτουργία των κολλεγίων, που οδηγεί στην εκπαιδευτική μετανάστευση χιλιάδες νέους και νέες, αποτελεί έναν συνταγματικό αναχρονισμό που κρατά τη χώρα μας στο περιθώριο των διεθνών εξελίξεων.

Όπως τόνισε και ο Πρωθυπουργός μας, δεν πρόκειται για ευκαιριακή μπίζνα, αλλά πρόκειται για σοβαρές επενδύσεις που θα μπορούν να μετατρέψουν τη χώρα μας σε ένα περιφερειακό κέ-

ντρο εκπαίδευσης, το οποίο μπορεί να προσελκύει φοιτητές από το εξωτερικό όχι μόνο για τα μη κερδοσκοπικά αλλά και για τα δημόσια πανεπιστήμια.

Συνοψίζοντας, θα ήθελα να τονίσω πως η ανάπτυξη και η διεθνοποίηση του δημόσιου πανεπιστημίου και η άρση των όποιων εμποδίων αναλυτικότερα στην τριτοβάθμια εκπαίδευση θα επιτρέψει στη χώρα μας να γίνει πυρήνας νέων ιδεών και εξελίξεων επιστημονικών, ιδεολογικών και τεχνολογικών στην ευρύτερη περιοχή μας. Το μέλλον είναι οι νέοι μας και οφείλουμε χωρίς δογματισμούς και χωρίς αγκυλώσεις να πράξουμε ό,τι απαιτείται για να τους κρατήσουμε στην Ελλάδα μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Πλακιωτάκης): Κι εμείς ευχαριστούμε τον κ. Πασχάληδη.

Τον λόγο έχει η κ. Μαριλένα Σούκουλη από τη Νέα Δημοκρατία.

ΜΑΡΙΑ - ΕΛΕΝΗ (ΜΑΡΙΛΕΝΑ) ΣΟΥΚΟΥΛΗ ΒΙΛΙΑΛΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Καλημέρα σε όλες και όλους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε να νομοθετήσουμε ένα ιστορικό βήμα για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, ένα βήμα που αποδεικνύει έμπρακτα τη δέσμευσή μας έναντι του ελληνικού λαού, να προχωρήσουμε τη χώρα μπροστά, να εκσυγχρονίσουμε την Ελλάδα μακριά από την ιδεοληπτική ακινησία που για χρόνια έχουν επενδύσει τα κόμματα της Αντιπολίτευσης, προκειμένου να διαμορφώσουν διαχωριστικές γραμμές στην ελληνική κοινωνία και ουσιαστικά να εξυπηρετούν τη μικροπολιτική τους υστεροβουλία.

Μιλάνε για τα δημόσια πανεπιστήμια και τον πρωταρχικό ρόλο τους στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, αλλά η πολιτική τους στάση αποδεικνύει ακριβώς το αντίθετο. Αποδεικνύεται ότι ούτε τα εμπίστεύονται, ούτε επιθυμούν τον συγχρονισμό τους με τις πραγματικές ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας.

Γιατί πώς αλλιώς θα εξηγήσει κανείς την φοβικότητα που κομίζετε, αγαπητοί συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, στην ανταγωνιστική ικανότητα των δημοσίων πανεπιστημίων μας σε ένα διεθνοποιημένο περιβάλλον γνώσης; Φτιάχνετε φαντάσματα ότι δήθεν θα έρθουν τα παραρτήματα των ξένων πανεπιστημίων και θα υποβαθμίσουν τα δημόσια πανεπιστήμια, ότι δήθεν θα υποσκελίσουν τα ταλέντα των φοιτητών μας, αλλά το μόνο που επιδιώκετε ουσιαστικά είναι να τα καταστήσετε αποκομμένα και περικλείιστα, ώστε να είναι εύκολα χειραγωγίσιμα στην προπαγάνδα και στους πολιτικούς σας σκοπούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Νέα Δημοκρατία, ο Πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης και η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας, με το νομοσχέδιο αυτό που κατατέθηκε στην Ολομέλεια, δίνουν μια σαφή και τεκμηριωμένη απάντηση για τον ρόλο που θέλουμε για τα δημόσια πανεπιστήμια.

Θέλουμε δημόσια πανεπιστήμια που να ανταγωνίζονται ισότιμα στο διεθνές εκπαιδευτικό περιβάλλον, που να παρέχουν στους φοιτητές μας όλα τα σύγχρονα ακαδημαϊκά εφόδια για την επαγγελματική και την προσωπική τους ολοκλήρωση. Θέλουμε πανεπιστήμια διασυνδεδεμένα με την ελληνική κοινωνία και την οικονομία, δημόσια πανεπιστήμια ανοιχτά στην ανταλλαγή ιδεών με άλλους ακαδημαϊκούς οργανισμούς. Με άλλα λόγια, στέλνουμε ένα ξεκάθαρο μήνυμα ότι δεν πρόκειται να υποκύψουμε στον φοβικό τρόπο που αντιμετωπίζουν κάποιοι τα δημόσια πανεπιστήμια.

Εμείς πιστεύουμε στα ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια και στις εκπαιδευτικές τους δυνατότητες και ο στόχος μας είναι να δημιουργήσουμε το κατάλληλο ρυθμιστικό πλαίσιο, με συγκροτημένο και συγκεκριμένο τρόπο, ώστε να εκμεταλλευτούν το ευρύ φάσμα των ικανοτήτων τους. Διότι είμαστε πεπεισμένοι ότι μπορούν και πρέπει να οδηγήσουν στην κοινωνική, οικονομική και τεχνολογική εξέλιξη της χώρας και μάλιστα μέσα σε ένα περιβάλλον ακαδημαϊκής ελευθερίας και συνεργασίας που θα ανταποκρίνεται στα σημερινά και στα μελλοντικά δεδομένα στον χώρο της επιστημονικής γνώσης.

Φυσικά αυτά που σας λέω θα ήταν λόγια άνευ ουσίας, εάν δεν υπήρχαν και οι πράξεις, εάν δεν ήταν αυτή η Κυβέρνηση που αυ-

ξάνει μετά από πολλά, πολλά χρόνια τις δαπάνες για τα δημόσια πανεπιστήμια, διευρύνοντας τα χρηματοδοτικά εργαλεία που έχουμε στη διάθεσή μας, προωθώντας τη διεθνοποίησή τους, όπως, για παράδειγμα, με τη χρηματοδότηση μέσα από το Ταμείο Ανάκαμψης κοινών μεταπτυχιακών με 60 εκατομμύρια ευρώ. Προβαίνουμε σε μείωση της γραφειοκρατίας, όπως η διαδικασία έγκρισης των Ειδικών Λογαριασμών Κονδυλίων Έρευνας, που ακόμα και για 1 ευρώ θα χρειαζόταν υπουργική απόφαση. Αυτό αυτή η Κυβέρνηση το αλλάζει.

Προχωράμε στην αξιοποίηση της παρουσίας των ιδρυμάτων, ενώ αυτονομείται και το Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο. Προσοχή εδώ. Όλες αυτές οι ρυθμίσεις προχωρούν σε συνεργασία με τα εκπαιδευτικά ιδρύματα, όχι επιβάλλοντας τα δικά μας πιστεύω, αλλά μετατρέποντας τις δικές τους προτάσεις σε παραγωγικές και δημιουργικές πράξεις.

Το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης ζει μια ιστορική στιγμή, μια στιγμή που του δίνει τη δυνατότητα να αναπτυχθεί σε περιφερειακό επίπεδο σύμφωνα με την πρότασή του. Δεν είναι δικά μου λόγια αυτά, αγαπητοί συνάδελφοι, τα ακούσαμε στην Επιτροπή των Εξωκοινοβουλευτικών Φορέων από τον κ. Μάρη, τον Πρύτανη του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου της ακριτικής Θράκης μας, εκπροσωπώντας στην επιτροπή όχι μόνο το πανεπιστήμιο αυτό, αλλά και τους πρυτάνεις.

Αυτή είναι η απάντηση στην προπαγάνδα σας, κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, σε μια προπαγάνδα που θέλει τα δημόσια πανεπιστήμια θύλακες καθυστέρησης και οπισθοδρόμησης, για την αποκλειστική εξυπηρέτηση των δικών σας υπαρξιακών πολιτικών προβλημάτων.

Τα πανεπιστήμια θα τρέξουν μπροστά και γιατί όχι θα ηγηθούν στον χώρο της εκπαιδευτικής διαδικασίας στην ευρύτερη περιφέρεια και όχι μόνο. Οι μόνοι που θα μείνουν πίσω στις χρόνιες αγκυλώσεις τους, θα είστε εσείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, αποκομμένοι ως συνήθως από την ελληνική κοινωνία.

Συζητώντας και για την εγκατάσταση των παραρτημάτων των ξένων πανεπιστημίων στη χώρα δεν μπορώ να μην αναφέρω ότι όλα αυτά τα χρόνια φωνάζετε για το brain drain και πόσο αυτό τελικά θα μετατραπεί σε brain gain. Όταν, όμως, έρχεται η κρίσιμη ώρα των πράξεων, όχι στα λόγια, προτιμάτε τις εύκολες λύσεις του αντιπολιτευτικού καιροσκοπισμού με πρώτο, δυστυχώς, το ΠΑΣΟΚ να ηγείται στο μέτωπο αυτής της πολιτικής ανευθυνότητας.

Τα παραρτήματα που θα εγκατασταθούν στη χώρα, το ακούσαμε πολλές φορές από τον Υπουργό, βεβαίως περιγράφεται αναλυτικά και δεσμευτικά στο σχέδιο νόμου, θα διαθέτουν τα ποσοτικά χαρακτηριστικά, που επιβάλλει το αυστηρότερο ρυθμιστικό πλαίσιο στην Ευρώπη. Το αυστηρότερο ρυθμιστικό πλαίσιο και να θεν ενισχύσουν την εκπαιδευτική διαδικασία στη χώρα.

Οι φοιτητές μας θα έχουν ακόμα μια επιλογή να μείνουν εδώ, ενώ θα δημιουργηθούν και νέες ακαδημαϊκές ευκαιρίες για τους επιστήμονες μας τόσο εντός των συνόρων όσο και εκτός των συνόρων, γι' αυτούς που θέλουν να επιστρέψουν.

Το κυρίαρχο, όμως, είναι ότι τα παραρτήματα θα διευρύνουν το ζωτικό χώρο στην επιστημονική γνώση, θα αλληλοεπιδράσουν με τα δημόσια πανεπιστήμια, θα δημιουργήσουν συνεργίες προς όφελος των φοιτητών, προς όφελος των ιδρυμάτων και τελικά προς όφελος ολόκληρης της ελληνικής κοινωνίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν δημιουργείται περισσότερος ζωτικός χώρος στη γνώση και στην εκπαίδευση, γεννιέται η ελπίδα, η ελπίδα ότι το εκπαιδευτικό αποτύπωμα της χώρας μας με ναυαρχίδα τα δημόσια πανεπιστήμια, θα ανταποκριθεί στην ιστορική ταυτότητα της Ελλάδας ως τόπος των γραμμάτων και των επιστημών, ως φάρος επιστημονικής γνώσης που θα φωτίζει δυνατά, θα φωτίζει δυνατά σε έναν κόσμο που αλλάζει, σε έναν κόσμο που αλλάζει διαρκώς.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Πλακιωτάκης): Και εμείς ευχαριστούμε την κ. Σούκουλη.

Τον λόγο έχει η κ. Μιλένα Αποστολάκη από το ΠΑΣΟΚ - Κίνημα Αλλαγής.

ΜΙΛΕΝΑ ΑΠΟΣΤΟΛΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση διανύοντας το πέμπτο έτος της θητείας της έχει να επιδείξει ένα εξαιρετικά αρνητικό αποτέλεσμα σε ό,τι αφορά τις δημόσιες πολιτικές της που αφορούν την εκπαίδευση. Το αποδεικνύουν τα αποτελέσματα του τελευταίου διαγωνισμού PISA, που διοργάνωσε ο ΟΟΣΑ και όπου οι επιδόσεις των Ελλήνων μαθητών και στις τρεις δεξιότητες που αξιολογεί ο οργανισμός ήταν οι χειρότερες στις δεκαετίες. Το αποδεικνύει το φιάσκο της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας. Η αποτυχία της Κυβέρνησης να εγγυηθεί με αυτονότητες παρεμβάσεις μικρής κλίμακας την ασφαλή λειτουργία των πανεπιστημίων, παρ' ό,τι είχε σύμμαχο όλη την κοινωνία, έστειλε ένα πρώτο ηχηρό μήνυμα ότι η ενίσχυση του δημόσιου πανεπιστημίου δεν αποτελεί πολιτική της στόχευση και πολύ περισσότερο προτεραιότητα της.

Αθροίζοντας σε αυτά την υποχρηματοδότηση των πανεπιστημίων, τον συνεχιζόμενο εναγκαλισμό τους με το κράτος, την μη κατάργηση της ισοπεδωτικής νομοθετικής ομοιομορφίας και την έλλειψη ευελιξίας ως προς τα εκπαιδευτικά και ερευνητικά τους προγράμματα διαπιστώνουμε την παντελή έλλειψη μιας συνεκτικής πολιτικής ατζέντας για την ενίσχυση του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος, ενός μοχλού ανοδικής κοινωνικής κινητικότητας, μείωσης των ανισοτήτων και αναδιανομής ευκαιριών.

Το συζητούμενο νομοσχέδιο επιχειρεί για λόγους μικροκομματικής πονηρίας να συγκεράσει δύο στόχους την ενίσχυση του δημόσιου πανεπιστημίου μετά από πέντε χρόνια υποχρηματοδότησης, υποβάθμισης και απραξίας και το πλαίσιο λειτουργίας τάχα μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων. Η παράκαμψη της αναθεωρητικής διαδικασίας είναι πρόδηλο ότι γεννά μείζονα ζητήματα και στερεί de jure και de facto από αυτή τη νομοθετική πρωτοβουλία της Κυβέρνησης τον χαρακτήρα της εκπαιδευτικής μεταρρύθμισης.

Στον λιγοστό χρόνο που έχω να προσπεράσω το συνταγματικό πεδίο, στο οποίο η έκθεση του Επιστημονικού Συμβουλίου της Βουλής επιβεβαιώνει με τρόπο που δεν επιδέχεται αμφισβήτηση τον κερδοσκοπικό χαρακτήρα των παραρτημάτων που φέρνετε και την αντισυνταγματικότητα του νόμου.

Και γεννιούνται, βέβαια, εύλογα ερωτήματα. Γιατί μια σημαντική μεταρρύθμιση, όπως θέλετε να την παρουσιάζετε, σχεδιάζεται με έμφαση στην υπέρβαση συνταγματικών προβλέψεων, ενώ είναι ώριμες οι συνθήκες για τις αναγκαίες ευρύτερες συναινέσεις; Γιατί τέτοια σπουδή δέκα μόνο μέρες διαβούλευση, διαδικασία fast track νομοθέτησης -διακόσια πέντε άρθρα έχει το νομοσχέδιο- για ένα νομοσχέδιο που αλλάζει τον εκπαιδευτικό χάρτη της χώρας και υποτίθεται ότι επιχειρεί να εγγυηθεί την παροχή εκπαιδευτικού έργου υψηλών ακαδημαϊκών κριτηρίων και όχι το άνοιγμα επιχειρηματικών κερδοσκοπικών ευκαιριών στον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης;

Οι μεταρρυθμίσεις, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σχεδιάζονται και επωάζονται μέσα από τον διάλογο που γεννά συναίνεσης και χτίζει κοινωνικές συμμαχίες, κυρίως όμως οικοδομεί εμπιστοσύνη. Εν προκειμένω δεν πρόκειται περί μεταρρύθμισης.

Η Κυβέρνηση υπηρετεί μία διττή υστερόβουλη μικροκομματική στόχευση. Πρώτον, τη χωρίς χρονοτριβές παροχή σε φίλια οικονομικά συμφέροντα επενδυτικής ευκαιρίας, βέβαιης απόδοσης και ταυτόχρονα χαμηλής δέσμευσης κεφαλαίων. Τα ελάχιστα κεφάλαια που θέτει ο νόμος για την ίδρυση των υποχρεωτικών τριών σχολών αντιστοιχούν σε μια μεσαία επένδυση στον χώρο του real estate στις σημερινές συνθήκες στην ελληνική κτηματαγορά, ένα μικρομεσαίο διαμέρισμα ούτε καν πολυτελές.

Η δεύτερη στόχευση είναι η απάντηση στην ολόένα αυξανόμενη ζήτηση για πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και απόκτηση τίτλων σπουδών, καθώς επίσης και στη μετανάστευση χιλιάδων Ελλήνων φοιτητών στο εξωτερικό. Τα ακαδημαϊκά κριτήρια, όμως που θα έπρεπε να υπηρετούνται από το μη κερδοσκοπικό χαρακτήρα των ιδρυμάτων, δεν αφορούν την κυβερνητική στόχευση. Η άσκηση κερδοσκοπικής δραστηριότητας από το μητρικό ίδρυμα που θα εισπράττει royalty στο πλαίσιο της συμφωνίας franchise με το παράρτημα είναι η κυρίαρχη βάση της λειτουργίας αυτών των παραρτημάτων.

Η πρωτότυπη πατέντα των παραρτημάτων ιδιωτικών πανεπιστημίων που βαφτίζονται στη χώρα της «φαιδράς πορτοκαλέας»

μη κερδοσκοπικά παραρτήματα ξένων πανεπιστημίων ικανοποιεί ταυτόχρονα πολλούς. Τις επενδυτικές ευκαιρίες που τάζει και διαφημίζει ο Πρωθυπουργός, ξεχνώντας ότι δεν ψηφίζουμε ένα νομοσχέδιο που στοχεύει στην αύξηση του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος, αλλά ένα νομοσχέδιο που θα έπρεπε να αφορά την εκπαίδευση και την έρευνα. Ικανοποιεί ταυτόχρονα και ένα ιδιότυπο κοινωνικό συμβόλαιο που προσπαθεί να συνάψει εκμεταλλευόμενος την ανάγκη πολλών συμπολιτών μας για πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Σε αυτό το κοινωνικό συμβόλαιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η λειτουργική βάση για τη σύναψη της συμφωνίας εμπεριέχει και τη διάρρηξη του ουσιαστικού του περιεχομένου. Το συμβόλαιο είναι άκυρο. Ή μάλλον είναι κάτι χειρότερο: Το συμβόλαιο είναι πλαστό. Είναι προϊόν μιας πλάνης ως προς την ιδρυτική βάση αυτών των παραρτημάτων, δηλαδή τον αμιγώς κερδοσκοπικό χαρακτήρα τους.

Αυτός ο χαρακτήρας σε συνδυασμό με την κυβερνητικά εξαρτημένη εποπτεία των ιδρυμάτων αυτών, εμπεριέχει την απουσία της απαραίτητης διασφάλισης όλων εκείνων των θεσμικών και ακαδημαϊκών εγγυήσεων που αναφέρονται στο παρεχόμενο εκπαιδευτικό έργο και δεν επιτρέπουν το εμπόριο ακαδημαϊκών τίτλων χαμηλής ακαδημαϊκής ποιότητας, αλλά ισότιμης αναγνώρισης ταυτόχρονα. Και μάλιστα αυτό συνοδεύεται από μια ταυτόχρονη παραχάραξη του κριτηρίου της ελάχιστης βάσης εισαγωγής. Άλλα μέτρα και άλλα σταθμά.

Ο μη κερδοσκοπικός χαρακτήρας δεν αποτελεί για το ΠΑΣΟΚ ταμπού ή μονομανία με ιδεολογικό μανδύα. Είναι η θεμελιώδης βάση που διασφαλίζει την επανεπένδυση των εισπραττόμενων από τα διδάκτρα κερδών, ούτως ώστε να επαναεπενδυθούν για την αναβάθμιση του παρεχόμενου εκπαιδευτικού έργου και την επιστημονική έρευνα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι παραπάνω επισημάνσεις αντανακλούν ένα πρωτογενές και ένα παραπλευρό ζήτημα. Το πρωτογενές είναι ότι τα ιδιωτικά κερδοσκοπικά ιδρύματα περίπου εν μισοι, διά της πλαγίας οδού, παραβιάζοντας το Σύνταγμα, θα εγκατασταθούν στη χώρα μας για να κερδοσκοπήσουν και όχι να προάγουν τη γνώση, την επιστήμη και την έρευνα, υπαγόμενα στον κυβερνητικό έλεγχο και όχι στον δημόσιο έλεγχο μιας ανεξάρτητης αρχής. Και θα διαμορφώσουν με όρους αθέμιτου ανταγωνισμού ένα στρεβλό πεδίο, αποτρέποντας, όταν έρθει η ώρα της αναθεώρησης, τη με ανταγωνιστικούς όρους εγκατάσταση στην πατρίδα μας γνήσιων μη κερδοσκοπικών ιδρυμάτων που θα υπηρετούν τη γνώση, την επιστήμη και την έρευνα.

Το παραπλευρό, είναι ένα ζήτημα δικαιοσύνης σε έναν κόσμο αυξανόμενης ανισότητας. Το δημόσιο πανεπιστήμιο εξακολουθεί με τις αγκυλώσεις και τα προβλήματα του να αποτελεί μοχλό κοινωνικής κινητικότητας.

Η αριστεία ασφαλώς δεν είναι ρετινιά, είναι το βέβαιο μονοπάτι για την πρόοδο και την εξέλιξη. Μόνο, που δεν ξεκινάμε όλοι από την ίδια αφετηρία και αυτό η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και το αφήγημα της περί αριστείας το αγνοεί, γιατί υπάρχει παντελής αδιαφορία για εκείνους που δεν μπορούν να σπουδάσουν, όχι μόνο σε ένα μη κρατικό πανεπιστήμιο του εξωτερικού ή σε λίγο καιρό της χώρας μας, αλλά δεν μπορούν ούτε καν να δηλώσουν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στο μηχανογραφικό τους ένα εκπαιδευτικό ίδρυμα της ελληνικής περιφέρειας. Δεν είναι λιγότερο ικανοί, δεν είναι λιγότερο έξυπνοι, είναι απλώς οικονομικά αδύναμοι και είναι χρέος μας να διασφαλίσουμε ότι η οικονομική τους αδυναμία δεν θα τους στερήσει το δικαίωμα να φοιτήσουν ένα καλύτερο μέλλον. Γι' αυτά τα παιδιά, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, πέντε ολόκληρα χρόνια δεν έκανε τίποτα.

Στο δημόσιο πανεπιστήμιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γεννιούνται και επεκτείνονται ευκαιρίες για τους οικονομικά αδύναμους. Στα μη κρατικά πανεπιστήμια -και πολύ περισσότερο στα ιδιωτικά- εδραιώνονται προνόμια. Είναι μια πραγματικότητα την οποία οφείλαμε να οριοθετήσουμε στη χώρα μας, σεβόμενοι το Σύνταγμα, διασφαλίζοντας όρους υψηλής ακαδημαϊκής ποιότητας και αξιοποιώντας ως κοινωνία την παραγόμενη προστιθέμενη αξία. Είναι ακριβώς το αντίθετο από αυτό που σήμερα επιχειρεί η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και γι' αυτό το αποδοκιμάζουμε ηχηρά και το καταψηφίζουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ - Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Πλακιωτάκης): Κι εμείς ευχαριστούμε την κ. Αποστολάκη.

Τον λόγο έχει η κ. Λιακούλη Ευαγγελία από το ΠΑΣΟΚ - Κίνημα Αλλαγής.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΛΙΑΚΟΥΛΗ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τρεις μέρες συζητάμε και θα συζητάμε για το νομοσχέδιο αυτό. Αυτός ο χρόνος εκτιμήθηκε από το Κοινοβούλιο, από όλες τις παρατάξεις, από τη Διάσκεψη των Προέδρων, ότι είναι ένας χρόνος απαραίτητος προκειμένου να συζητήσουμε ένα εμβληματικό νομοσχέδιο, όπως όλοι το αποκαλούμε, ένα νομοσχέδιο που χρειάζεται την προσοχή μας, διότι όταν ιδρύεις πανεπιστήμια μη κρατικά, μη κερδοσκοπικά στη χώρα πρέπει να είσαι πραγματικός, αληθινός και προσεκτικός.

Με πολλή λεπτομέρεια τόσο ο εισηγητής μας ο κ. Παραστατίδης όσο και Κοινοβουλευτικός μας Εκπρόσωπος ο κ. Μάντζος, έχουν φωτίσει όλες τις σκιές σας, που τελειωμό δεν έχουν, βέβαια. Έχουν απομείνει αρκετά, να πούμε και εμείς.

Για να δούμε, λοιπόν, σε αυτή την τριήμερη συζήτηση τι ακριβώς λέμε και τι ακριβώς θέλετε εσείς να φανεί ότι λέμε. Εγώ δεν θα μιλήσω σήμερα γενικώς και θεωρητικώς για το νομοσχέδιο που εσείς συντάξατε κατά τον τρόπο που το συντάξατε χωρίς διαβούλευση. Τα ξέρει αυτό ο κόσμος. Δεν διαβουλευόστε με κανέναν. Δεν συζητάτε με κανέναν. Δεν εκτιμάτε τις απόψεις της Αντιπολίτευσης, παρά το γεγονός ότι εμείς όλα τα θετικά συμφωνούμε. Ούτε αυτό έχετε τη μεγαλοψυχία να το αναγνωρίσετε. Αυτοί είστε!

Εγώ, όμως, θα ήθελα να θέσω κάποια ερωτήματα στον κύριο Υπουργό, που τον είδα μάλιστα χθες να αναφέρεται στο ΠΑΣΟΚ με έναν τρόπο υποτιμητικό, μιλώντας για κωλοτούμπες, μιλώντας για όλα αυτά. Λάσπη στον ανεμιστήρα και όλο και κάτι θα μείνει.

Ποια η βιασύνη σας να φέρετε άρον-άρον αυτό το νομοσχέδιο, ενώ μπορείτε να το έχετε τελειωμένο με συνταγματική Αναθεώρηση μέσα σε μια τετραετία; Ποιος; Δεν πρέπει να μας εξηγήσει η Κυβέρνησή σας γιατί βιάζεστε; Θα μας πείτε γιατί βιάζεστε; Έχει προκαλέσει διχωνομία, ναι ή όχι, στη νομική κοινότητα; Επικαλείστε έγκριτους νομικούς και συνταγματολόγους και λέτε ότι το άρθρο 16 καλύπτει τη συγκεκριμένη ρύθμιση. Ναι, αλλά υπάρχει και η άλλη άποψη. Και στο κάτω κάτω της γραφής για ποιον λόγο βάζετε σε τέτοιες περιπτώσεις τη χώρα, την εκπαιδευτική κοινότητα, τους μαθητές, τους γονείς, τα πανεπιστήμια; Γιατί δεν μπορείτε να περιμένετε να αναθεωρηθεί το άρθρο 16 και να γίνει μία ευρεία συζήτηση σε αυτό, να συμμετέχουν όλα τα κόμματα, να υπάρχει εμπλουτισμός των απόψεων που έχετε; Τι είναι αυτό που σας βιάζει; Οι επιταγές που πρέπει να ξοφλήσετε; Αυτά που πρέπει να ρυθμίσετε; Τα ιδιωτικά συμφέροντα που δεν μπορούν να περιμένουν άλλο; Πείτε το! Αυτό είναι το ένα που ρωτώ.

Τι άλλο λέτε; Λέτε ότι είναι μη κερδοσκοπικά τα συγκεκριμένα πανεπιστήμια -είναι παραρτήματα δεν είναι πανεπιστήμια- και λέτε ότι χαρακτήρας τους είναι διασφαλισμένος. Μάλιστα. Τι σημαίνει «μη κερδοσκοπικό» για να μας καταλαβαίνει και ο κόσμος; Σημαίνει ότι τα κέρδη τα οποία υπάρχουν, επενδύονται ξανά στο ίδιο το ίδρυμα -το παράρτημα εδώ-, τα οποία αναλώνονται για τους σκοπούς του ιδρύματος και οι μέτοχοι δεν παίρνουν κέρδη. Και αν λείψουν λεφτά, θα τα βάλουν από την τσέπη τους οι μέτοχοι. Σωστά; Σωστά.

Για πείτε μας, λοιπόν, τώρα: Σε ποια λογική υπάγεται ένα ξένο fund και ένα ιδιωτικό πανεπιστήμιο, δηλαδή δύο κερδοσκοπικά συστήματα επιχειρηματικά, να ιδρύουν ένα μη κερδοσκοπικό παράρτημα στην Ελλάδα; Είναι οι άνθρωποι άγιοι; Είναι οι άνθρωποι ευεργέτες; Να τους ανακηρύζουμε με εθνικό πρόσημο. Πείτε μας ποιοι είναι αυτοί, από όπου κι αν είναι στον κόσμο, να τους το δώσουμε και να τους κατατάξουν στη λίστα των ευεργετών. Αλλά πρέπει να του εξηγήσετε.

Επίσης, λέτε, κύριε Υπουργέ, που δεν είστε και εδώ, αλλά σημειώνεται... γιατί μας τα έλεγε χθες...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΝΤΖΟΣ: Είναι η Υφυπουργός σήμερα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΛΙΑΚΟΥΛΗ: Ναι, είναι η κυρία Υφυπουργός.

Θέλω να μας πείτε πώς το εννοείτε αυτό το μη κερδοσκοπικό

με μια λέξη. Είπε ο κύριος Υπουργός ότι «μέσα εμείς και μάλιστα το αναφέρουμε πανηγυρικά». Τι πανηγυρικά; Λεκτικά το αναφέρετε, γραμματικά. Τι πανηγυρικά; Άλλο γραμματικά κι άλλο πανηγυρικά. Δηλαδή με απλά λόγια λέτε «μη κερδοσκοπικό» στα λόγια.

Κι επειδή μιλάγαμε πριν για τους δήθεν ευεργέτες, έρχομαι σε όλα αυτά που αφήνετε στην απ' έξω, δηλαδή τα outsourcing, που είναι τα real estate και τα βιβλία, και ένα μεγάλο πράγμα που λέτε στο άρθρο 137, που εμένα είναι σαν οδοντογλυφίδα στο μάτι.

Λέτε για τις εκπαιδευτικές συμβάσεις, δηλαδή ότι εκτός από τις μετοχές που η μητρική εταιρεία έχει μέσα στη θυγατρική -και εκεί έχει μια λογική-, μπορούν όμως -και το βάζετε διαζευκτικά- αυτά να λειτουργήσουν και με κάποιες εκπαιδευτικές συμβάσεις-συμφωνίες, τελεία. Δηλαδή, με ποιο περιεχόμενο; Εγώ που είμαι Βουλευτής του ελληνικού Κοινοβουλίου δεν πρέπει να γνωρίζω με ποιο περιεχόμενο η εκπαιδευτική συμφωνία που κάνουν με το ίδρυμα είναι, υπάρχει; Μα, είναι δυνατόν ποτέ να ψηφίσω αυτό το πράγμα; Μα, θα το καταψήφισα το 137 σε κάθε περίπτωση, σας το λέω, ακόμη κι αν ήμουν Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

Άλλο θέμα. Ερώτημα: Πείτε μας, σας παρακαλώ, ποια αρχή είναι αυτή που εκτός από την ίδρυση, την πορεία ενός πανεπιστημίου -γιατί δεν είναι μόνο να έλθει- θα ελέγχει το πρόγραμμα σπουδών, τα πτυχία, τους τίτλους, τις μονάδες επάρκειας, την επάρκεια των καθηγητών, την επάρκεια της υποδομής και ούτω καθεξής; Η ΕΘΑΕ; Και γιατί δεν την κάνετε ανεξάρτητη αρχή; Τι φοβάστε; Καλά, ξέρουμε την αλλεργία σας με τις ανεξάρτητες αρχές και τι παθαίνουν αυτοί που τις υπηρετούν. Όμως, γιατί δεν την κάνετε ανεξάρτητη αρχή, να λέμε κι εμείς ότι έχουμε ήσυχο το κεφάλι μας και στη συνέχεια να μπορούμε να λέμε στα παιδιά, στους εκπαιδευτικούς, στην κοινωνία ότι πραγματικά το σύστημα ελέγχεται και όχι κατόπιν εορτής; Ή μήπως νομίζετε ότι θα μας πείσετε; Η εθνική αρχή έχει χίλια περίπου προγράμματα σπουδών αυτήν τη στιγμή φακέλους -και τα ξέρετε- που δεν τα έχει ελέγξει ακόμα. Ούτε αυτό σας πειράζει. Ούτε γι' αυτό κουβέντα.

Για το ενιαίο σύστημα εισαγωγής που οφείλει να είναι κοινό και ενιαίο σε όλα τα πανεπιστήμια, πάλι κουβέντα; Κουβέντα για την «ταμπακιάρα», γιατί λέτε ότι το 0,8 είναι της βάσης επί του τμήματος, όχι της σχολής. Θα μου πείτε «ψιλά γράμματα τώρα», που δείχνουν όμως την πολύ μεγάλη διαφορά, όπως επίσης ο γεωγραφικός χάρτης.

Εγώ είμαι και από τη Λάρισα, ξέρετε, και πρέπει να έχουμε και μια ευαισθησία. Θέλετε να μας πείτε για τον γεωγραφικό ακαδημαϊκό χάρτη; Όλα αυτά τα παραρτήματα θα είναι στην Αθήνα, άντε και κάποια στη Θεσσαλονίκη. Η Λάρισα, η Πάτρα, το Ηράκλειο, η Χαλκίδα; Τι κάνετε; Μειώσατε το παράβολο, δηλαδή τα δύο εκατομμύρια τα κάνατε ένα και το ένα εκατομμύριο το κάνατε πεντακόσιες χιλιάδες, άρα δίνουμε λιγότερο παράβολο για την ίδρυση και έτσι θα πάει το παράρτημα; Τι μου λέτε; Σοβαρό πράγμα κάνατε πραγματικά. Πεντακόσιες χιλιάδες για έναν κερδοσκοπικό οργανισμό τέτοιας εμβέλειας είναι πολλά λεφτά.

Σε ό,τι αφορά βέβαια τη μακροχρόνια παραμονή, για την οποία εμείς συζητάμε, ποιες είναι οι προϋποθέσεις που βάλτε για τη μακροχρόνια παραμονή των ιδρυμάτων στην Ελλάδα; Δηλαδή πώς ξέρουμε ότι σε δύο χρόνια δεν θα φύγουν από τη χώρα μας, δεν θα μας κουνήσουν το μαντήλι και δεν θα πουν «άντε γεια, κάναμε αυτό που ήταν να κάνουμε» και αφήσαμε τα κολλέγια, τα παραρτήματα και όλα τα συναφή που εσείς τα ξέρετε πολύ καλύτερα από εμάς;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πω τελειώνοντας ότι ο τελικός σκοπός της εκπαίδευσης είναι, κυρία Υπουργέ, κυρία Υφυπουργέ, να μετατρέψουν τους καθρέφτες σε παράθυρα. Αυτός είναι ο σκοπός τους, να μετατρέψουν τους καθρέφτες σε παράθυρα και όχι να κάνουν τα εκπαιδευτικά ιδρύματα εμπόριο της αγωνίας των γονιών και των παιδιών. Εσείς έχετε προτιμήσει τους καθρέφτες. Βλέπετε μέσα το ειδωλό σας, χαίρεστε με αυτό που βλέπετε, θαυμάζετε τον εαυτό σας, έχετε κλειστά τα μάτια και τα αυτιά σε κάθε άλλη πρόταση που εμείς απόλυτα καλοπροαίρετα και με πολύ κόπο σας καταθέτουμε στον δημόσιο διάλογο και μας κοροϊδεύετε κιόλας. Μας λέτε ότι κάνουμε κωλοτούμπες, μας λοιδορείτε, ρίχνετε λάσπη στον ανεμιστήρα.

Θα σας πω και το τελευταίο. Ακούσαμε πολλές φορές τις τελευταίες μέρες -εμείς στο ΠΑΣΟΚ είμαστε συνηθισμένοι να τα ακούμε αυτά από εσάς- για το σκανδιναβικό μοντέλο, το οποίο κοροϊδεύετε. Όσα δεν φτάνει η αλεπού τα κοροϊδεύει. Και ξέρετε γιατί τα κοροϊδεύετε; Διότι τέσσερις σκανδιναβικές χώρες κατατάσσονται στις δώδεκα κορυφαίες χώρες για την ποιότητα της εκπαίδευσης, όπως η Φινλανδία και η Σουηδία, γιατί αν και αποτελούν το 0,3% του παγκόσμιου πληθυσμού, συνεισφέρουν απόλυτα στους τομείς της εκπαίδευσης, της μουσικής, της τεχνολογίας κ.λπ.. Το σκανδιναβικό, λοιπόν, μοντέλο είναι το μαθητοκεντρικό, όχι το εταιρικό μοντέλο το οποίο εσείς εισάγετε. Δυστυχώς, όμως, αρνείστε πεισματικά να δείτε παραέξω και η δημοκρατία συνεχίζει να θλίβεται, δυστυχώς όμως συνεχίζει και να συνθλίβεται.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ - Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Πλακιωτάκης): Εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Αλέξανδρος Μαρκογιαννάκης από τη Νέα Δημοκρατία.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε αυτές τις μέρες εντός του Κοινοβουλίου μια συζήτηση που εκ του αντικειμένου της και μόνο θα περάσει στην κοινοβουλευτική ιστορία της Μεταπολίτευσης. Μετά το τέλος της συζήτησης και με την υπερψήφισή του - είμαι βέβαιος γι' αυτό -, μια θεμελιώδης αλλαγή θα έχει συμβεί στην ανώτατη εκπαίδευση στη χώρα μας, μια αλλαγή η συζήτηση της οποίας κυριαρχεί επί σχεδόν δύο δεκαετίες στον δημόσιο διάλογο, χωρίς όμως ποτέ να έχει γίνει το αποφασιστικό βήμα για την υλοποίησή της.

Υπερψηφίζοντας αυτό το σχέδιο νόμου, η παρούσα Βουλή επιτρέπει για πρώτη φορά στα ελληνικά ακαδημαϊκά χρονικά τη λειτουργία και στη χώρα μας μη κρατικών μη κερδοσκοπικών ακαδημαϊκών ιδρυμάτων ως παραρτημάτων μητρικών πανεπιστημιακών ιδρυμάτων του εξωτερικού. Χρησιμοποιώ τη λέξη «επιτρέπει» ακριβώς γιατί με αυτόν τον τρόπο, με την έγκριση του νομοσχεδίου δηλαδή, αίρουμε μια απαγόρευση η οποία αφ' ενός έχει την ιδιότητα να είναι μοναδική διεθνώς και αφ' ετέρου δεν βοήθησε σε τίποτα τα ελληνικά πανεπιστήμια στα πενήντα σχεδόν χρόνια που ισχύει. Σε τι ωφελήθηκαν τα δημόσια πανεπιστήμια από την ύπαρξη της απαγόρευσης αυτής;

Είμαι περήφανος απόφοιτος δημοσίων πανεπιστημίων, του Παντείου Πανεπιστημίου και του Πανεπιστημίου Πειραιά και γνωρίζω πολύ καλά την αξία τους, αλλά και τις αδυναμίες τους. Αντίπαλος στις προσπάθειες βελτίωσής τους διαχρονικά υπήρξε η υποχρηματοδότησή τους, όχι κάποια μη κρατικά ιδρύματα που λειτουργούσαν γύρω τους, γιατί πολύ απλά δεν υπήρχαν. Κι όμως τα προβλήματα, παρά το επίπεδο και την αξία του διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού, όλα αυτά τα χρόνια επέμεναν, ακριβώς γιατί επέμενε η υποχρηματοδότηση. Και έρχεται η Κυβέρνηση και αυξάνει τη χρηματοδότηση στα δημόσια πανεπιστήμια στο ένα δισεκατομμύριο ευρώ για το 2024, όταν το 2018, έξι μόλις χρόνια πριν, το αντίστοιχο κονδύλι ήταν 90 εκατομμύρια ευρώ. Με αυτόν τον τρόπο -και όχι με λόγια και συνθήματα- στήριζει η Κυβέρνηση στην πράξη τα ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια, οπότε καμμία υπόνοια δεν μπορεί να τεκμηριωθεί ότι δήθεν αποσκοπούμε στην υποβάθμισή τους.

Θα μου επιτρέψετε να σημειώσω και την πρόσφατη εξέλιξη με την αύξηση του φοιτητικού επιδοματός για τη στέγαση ως ένα επιπλέον οικονομικό επιχείρημα για τη στήριξη των δημοσίων πανεπιστημίων και δη της επαρχίας. Το ίδιο κάνουμε και με τον εκσυγχρονισμό και την αναβάθμιση του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου, ενός σπουδαιότατου θεσμού μεταξύ άλλων και για τη διά βίου εκπαίδευση στην ανώτατη βαθμίδα σπουδών.

Φυσικά στην ίδια κατεύθυνση κινούνται και οι διατάξεις που περιλαμβάνονται στο σχέδιο νόμου και για τα υπόλοιπα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα με την ενίσχυση του αυτοδιοίκητου, με την αύξηση των δυνατοτήτων αξιοποίησης περιουσιακών στοιχείων, συμπεριλαμβανομένης και της διανοητικής ιδιοκτησίας και με τις αλλαγές στον ειδικό λογαριασμό κονδυλίων και έρευνας.

Μέσα σε αυτό το συνολικό πλαίσιο προστασίας και ενίσχυσης των δημοσίων πανεπιστημίων έρχεται, λοιπόν, η Κυβέρνηση και προτείνει ένα νομοθετικό πλαίσιο με σκοπό την παροχή υπηρεσιών ανώτατης εκπαίδευσης και την απονομή τίτλων σπουδών μέσω της λειτουργίας παραρτημάτων αλλοδαπών ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων με πολύ συγκεκριμένη μορφή και χαρακτηριστικά, υπό τη μορφή νομικών προσώπων πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, δηλαδή νομικών προσώπων ειδικού σκοπού και μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, με αποκλειστικό στόχο την παροχή υπηρεσιών ανώτατης εκπαίδευσης σε απευθείας σύνδεση με τα μητρικά τους ιδρύματα, που αποτελούν παράρτημά τους στην Ελλάδα. Και, φυσικά, αυτό το μητρικό ίδρυμα θα πρέπει να είναι αναγνωρισμένο στη χώρα του, πιστοποιημένο για την παροχή σπουδών ανώτατης εκπαίδευσης και με επιχορήγηση των αντίστοιχων τίτλων σπουδών. Θα πρέπει να περιλαμβάνεται στο Εθνικό Μητρώο Αναγνωρισμένων Ιδρυμάτων Ανώτατης Εκπαίδευσης του ΔΟΑΤΑΠ.

Με άλλα λόγια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι κάνουμε; Επαναπατριζουμε τα πτυχία του ΔΟΑΤΑΠ -αυτό κάνουμε- με τους αυστηρότερους όρους εποπτείας του συστήματος σε όλη την Ευρώπη. Πόσοι και πόσες πετυχημένοι επαγγελματίες στη χώρα μας δεν έχουν περάσει από τη διαδικασία απόκτησης ενός πτυχίου από το εξωτερικό και αναγνώρισης τους από τον ΔΟΑΤΑΠ; Είναι και πολλοί συνάδελφοί μας με την αντίστοιχη εμπειρία. Συνιστούσαν όλοι αυτοί οι άνθρωποι κίνδυνο για τα ελληνικά πανεπιστήμια ή μήπως θα συνιστούν τώρα που θα σπουδάζουν στη χώρα μας, μειώνοντας τις εκροές φοιτητικών κεφαλαίων στο εξωτερικό;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια δεν έχουν τίποτα να φοβηθούν από τη λειτουργία μη κρατικών, μη κερδοσκοπικών ακαδημαϊκών παραρτημάτων από αναγνωρισμένα πανεπιστήμια του εξωτερικού. Αντιθέτως έχουν να φοβηθούν αν διακοπεί η πορεία ενίσχυσης της χρηματοδότησής τους και του εκσυγχρονισμού του πλαισίου λειτουργίας τους. Γι' αυτό θα πρέπει να επαγρυπνούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Εκεί θα πρέπει να στρέψουμε την προσοχή μας κάθε χρονιά σε κάθε προϋπολογισμό, στο να διασφαλίζουμε ολοένα και περισσότερα κονδύλια και ολοένα και μεγαλύτερη ευελιξία στη διοίκηση και λειτουργία των ΑΕΙ της χώρας μας.

Και αυτά γίνονται μόνο από την ανάπτυξη της οικονομίας και τον διαρκή εκσυγχρονισμό του κράτους. Αυτό κάνουμε, υπερψηφίζοντας το παρόν σχέδιο νόμου. Είναι ένα ακόμη βήμα στο σχέδιο του πολυδύναμου εκσυγχρονισμού της Ελλάδας.

Γι' αυτό και σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετριούνται στην πράξη οι μεταρρυθμιστικές δυνάμεις της Βουλής, ποιοι το εννοούν και ποιοι απλώς συνηματολογούν. Και είναι απογοητευτική η στάση του ΠΑΣΟΚ -και το λέω κυριολεκτικά και όχι επικριτικά- κυρίως της διάψευσης μιας προσδοκίας που δημιουργήθηκε. Και τελικά δεν έχω καταλάβει ούτε πότε αλλάξατε στάση και περάσατε από το «δεν θα σταθούμε εμπόδιο», στην καταψήφιση του σχεδίου νόμου. Ούτε έχω καταλάβει γιατί αλλάξατε στάση. Ήταν ζήτημα συνταγματικής θεώρησης, που τα δεδομένα είναι γνωστά εδώ και καιρό ή απλά ήταν ζήτημα σκανδιναβικού μοντέλου το οποίο ακόμα αναζητείται;

Όπως και να έχει ήταν μία πολύ καλή ευκαιρία να διευρυνθεί το μεταρρυθμιστικό στρατόπεδο στη Βουλή, η οποία δυστυχώς χάνεται.

Εμείς από την πλευρά μας θα επιμένουμε σε αυτή τη διαδρομή. Και μπορεί να είμαστε το μόνο κόμμα εντός Βουλής που υλοποιεί την οδό των μεταρρυθμίσεων. Δεν είμαστε όμως καθόλου μόνοι μας στην κοινωνία. Αυτή την κοινωνική μεταρρυθμιστική πλειοψηφία της ελληνικής κοινωνίας θα συνεχίσουμε να εκπροσωπούμε, όπως κάνουμε και σήμερα με την εμβληματική μεταρρύθμιση στην ανώτατη εκπαίδευση στη χώρα μας. Μια μεταρρύθμιση που περίμενε είκοσι σχεδόν χρόνια για να υλοποιηθεί, ώσπου να την κάνει πραγματικότητα η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Ευχαριστώ για την προσοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Πλακιωτάκης): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Μαρκογιαννάκη.

Τον λόγο έχει η κ. Γρηγοράκου Νάγια.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ (ΝΑΓΙΑ) ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΥ: Ευχαριστώ πολύ κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, το ΠΑΣΟΚ - Κίνημα Αλλαγής έχει αποδείξει επανειλημμένως και έχει κατηγορηθεί για αυτό πως δεν είναι η Αντιπολίτευση που λέει αντανακλαστικά όχι σε όλα. Όμως, όπως ανέφερε και χθες ο Πρόεδρος μας, Νίκος Ανδρουλάκης, σε τηλεοπτική συνέντευξή του το «όχι» μας είναι καθαρό και έχει να κάνει με το ότι εμείς στο ΠΑΣΟΚ δεν πρόκειται να στηρίζουμε διευθετήσεις οικονομικών συμφερόντων.

Το συζητούμενο νομοσχέδιο έχει τίτλο «Ενίσχυση του δημοσίου πανεπιστημίου - Πλαίσιο λειτουργίας μη κερδοσκοπικών παραρτημάτων ξένων πανεπιστημίων». Και ξέρετε με τον ίδιο τίτλο ή με παρόμοιο θα μπορούσε το ΠΑΣΟΚ να είχε φέρει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Όμως εδώ δεν ψηφίζουμε τους τίτλους των νομοσχεδίων αλλά το περιεχόμενό τους.

Και αν εμείς, λοιπόν, το ΠΑΣΟΚ είχαμε φέρει ένα τέτοιο νομοσχέδιο με τον ίδιο ή παρόμοιο τίτλο, θα είχαμε φροντίσει να έχει προηγηθεί η συνταγματική Αναθεώρηση του άρθρου 16. Διότι το ΠΑΣΟΚ είναι ένα πολιτικό κόμμα με ιστορία. Επί είκοσι χρόνια λέμε να στα μη κρατικά μη κερδοσκοπικά πανεπιστήμια με αναθεώρηση του άρθρου 16, διότι σεβόμαστε το Σύνταγμα. Θα είχαμε φροντίσει να είχε υπάρξει ένας εκτενής και ουσιαστικός διάλογος, προκειμένου να επιτευχθούν οι απαραίτητες συναινέσεις και συνθέσεις. Και αυτό ακριβώς είναι που προσπαθεί για ακόμα μια φορά η Νέα Δημοκρατία να αποφύγει, τον διάλογο. Τον διάλογο με τους κοινωνικούς εταίρους, τον διάλογο με την Αντιπολίτευση, τον διάλογο με όλους.

Θα είχαμε φροντίσει για τη θεσμοθέτηση γεωγραφικών και ακαδημαϊκών κριτηρίων ώστε να μην έχει υπάρξει κορεσμός σε επιστημονικά πεδία και σε σχολές υψηλής ζήτησης. Διότι άλλωστε ένα βασικό ερώτημα το οποίο συναντάμε πάρα πολύ συχνά μέσα στον δημόσιο διάλογο είναι τελικά πόσες ιατρικές και πόσες νομικές έχει ανάγκη η χώρα. Πώς συνδέεται η τριτοβάθμια εκπαίδευση με την αγορά εργασίας; Αυτά, λοιπόν, είναι ερωτήματα τα οποία έχουν κατά κάποιους απασχολήσει έντονα τη δημόσια συζήτηση και έχουν αποτελέσει πεδίο σφοδρής πολιτικής αντιπαράθεσης.

Με όρους, λοιπόν, επικοινωνιακούς, όρους μικροπολιτικής, υπόσχεστε ακόμα μία ιατρική στην οποία μπορεί να φοιτήσει κάποιος ο οποίος δεν κατάφερε να περάσει στις δημόσιες σχολές μέσα από τις πανελλήνιες εξετάσεις. Γι' αυτό, λοιπόν, και επιμένουμε πως ο δημόσιος διάλογος για το συζητούμενο νομοσχέδιο άνοιξε με πυροτεχνήματα και επιχειρήματα τα οποία δεν αντέχουν στην κριτική. Διότι το πρώτο βασικό επιχείρημα της Νέας Δημοκρατίας ήταν ότι πουθενά τα πανεπιστήμια αυτά δεν απαγορεύονται, ενώ το δεύτερο είναι πως χάνουμε λεφτά από τους φοιτητές οι οποίοι φεύγουν στο εξωτερικό.

Και το ερώτημα το οποίο προκύπτει είναι το εξής: Πώς είναι δυνατόν να ξεκινάς μία συζήτηση για την τριτοβάθμια εκπαίδευση χωρίς τελικά να έχεις επιχειρήματα τα οποία να έχουν σχέση με την εκπαίδευση και με την παιδεία; Και στη συνέχεια και τι άλλο είναι αυτό το οποίο ακούσαμε; Ακούσαμε πως τάχα κορυφαία πανεπιστήμια του εξωτερικού ετοιμάζονται να ανοίξουν παραρτήματα στην Ελλάδα. Και όμως είναι γνωστό πως πάσι από διεθνή εμπειρία μάλιστα πως τα παραρτήματα αυτά που κατά κανόνα ανοίγουν, είναι μικρά και όχι πολύ καλά ιδρύματα, καθαρά για κερδοσκοπικούς και μόνο λόγους και όχι τα γνωστά σπουδαία πανεπιστήμια τα οποία όλοι γνωρίζουμε ότι υπάρχουν στο εξωτερικό. Άρα, λοιπόν, και πάλι έχουμε διαρροή συναλλάγματος στο εξωτερικό που τόσο φαίνεται ότι απασχολεί την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Αλλά ας υποθέσουμε ότι όντως υπάρχουν τουλάχιστον δέκα κορυφαία πανεπιστήμια τα οποία είναι έτοιμα να ανοίξουν παραρτήματα εδώ στην Ελλάδα και τα οποία ισχυρίζεστε ότι έχουν επικοινωνήσει μαζί σας για να εκφράσουν το ενδιαφέρον τους. Αλλά το ερώτημα το οποίο προκύπτει είναι γιατί δεν μας λέτε τελικά ποια είναι αυτά τα πανεπιστήμια και τελικά με τι όρους θέλουν να έρθουν τα συγκεκριμένα πανεπιστήμια εδώ στην Ελλάδα.

Και αφού, λοιπόν, τα ακούσαμε όλα αυτά που καμμία σχέση δεν έχουν με την πραγματικότητα, έρχεστε λοιπόν με είκοσι πέντε

άρθρα στη Βουλή να μας φέρετε βιαστικά και άρον-άρον κάποιες τελικά ιδιωτικές πρωτοβουλίες. Διότι τελικά αυτές θέλετε να ρυθμίσετε μέσα από το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Διότι τελικά αυτό το οποίο προτείνετε είναι ένα ιδιωτικό κερδοσκοπικό πανεπιστήμιο του εξωτερικού σε συνεργασία με ένα κερδοσκοπικό fund να ιδρύσουν ένα μη κερδοσκοπικό παράρτημα στην Ελλάδα. Νομίζω ότι η αντίφαση είναι δεδομένη και τη βλέπει και ο περισσότερος κόσμος.

Πάμε, όμως, τώρα στο επόμενο σκέλος του νομοσχεδίου, το οποίο ευαγγελίζεσθε, ότι έχει έρθει για να ενισχύσει το δημόσιο πανεπιστήμιο. Έχουμε, λοιπόν, εκατόν ογδόντα άρθρα γραφειοκρατικών κυρίως διευθετήσεων, άρθρα τα οποία αναπαράγουν τη γραφειοκρατία και τον συγκεντρωτισμό που πνίγουν το δημόσιο πανεπιστήμιο, άρθρα που δεν λύνουν τα προβλήματα της υποστελέχωσης που ταλανίζουν το δημόσιο πανεπιστήμιο και άρθρα τελικά που δεν συγκροτούν καμμία μεταρρύθμιση από αυτή την οποία ευαγγελίζεσθε. Αντιθέτως θα λέγαμε ότι τελικά τορπιλίζουν τον ν.4957/2022, τον λεγόμενο νόμο της κ. Κεραμέως. Όταν είχε έρθει στη Βουλή μας μιλούσατε για ακόμα μια φορά ότι πρόκειται για μια τεράστια μεταρρύθμιση, αλλά μάλλον όπως έχει τύχει και σε άλλα νομοσχέδια και σε άλλους νόμους τα οποία φέρνετε, μέσα σε λιγότερο από δύο χρόνια αποδεικνύεται πως μάλλον αυτό τελικά δεν λειτούργησε όπως και πάρα πολλά άλλα.

Κλείνοντας, θα ήθελα, εκπροσωπώντας τους Λάκωνες πολίτες, να επιστημάνω, λοιπόν και εγώ με τη σειρά μου τον σημαντικό ρόλο που παίζουν τα περιφερειακά πανεπιστήμια στην εκπαιδευτική ανάπτυξη αλλά και στην ανάπτυξη των τοπικών κοινωνιών. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε που και οι φοιτητές της Σπάρτης, του παραρτήματος που έχουμε στο Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου, έδωσαν πρόσφατα δυναμικό «παρών» σε πορεία διαμαρτυρίας που πραγματοποίησαν με αφορμή το συζητούμενο ένα νομοσχέδιο, διεκδικώντας την ουσιαστική στήριξη του δημοσίου πανεπιστημίου και των σχολών τους.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, το «όχι» του ΠΑΣΟΚ στο συζητούμενο νομοσχέδιο δεν έρχεται αντανακλαστικά. Έρχεται γιατί αυτό το νομοσχέδιο δεν προωθεί και δεν διασφαλίζει την παιδεία ως ποιοτικό δημόσιο αγαθό και ως βασικό μοχλό κοινωνικής κινητικότητας. Άρα, λοιπόν, ένα τέτοιο νομοσχέδιο σε καμμία περίπτωση δεν θα μπορούσε να υπερψηφιστεί από την προοδευτική παράταξη και το ΠΑΣΟΚ - Κίνημα Αλλαγής.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Πλακιωτάκης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει ο κ. Νικόλαος Έξαρχος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ (ΠΑΚΟΣ) ΕΞΑΡΧΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ακούσαμε και θα ακούσουμε και άλλα αυτό το τριήμερο στην προσπάθεια να γίνει το άσπρο-μαύρο. Όμως ο λαός έλεγε παλιότερα ένα πράγμα, ότι όποιος δεν πάντρευε κορίτσι και δεν έφτιαξε σπίτι, δεν ξέρει τι θα πει βάσανο. Τα τελευταία όμως κάμποσα χρόνια αυτό έχει αλλάξει. Τώρα λέμε άλλο. Λέμε, όποιος δεν σπουδάσε παιδιά, δεν ξέρει από βάσανα. Γιατί; Για τη λαϊκή οικογένεια τις σπουδές των παιδιών της, τις κάνετε βάσανο. Όλοι σας, όσοι κυβερνήσατε, έχετε βάλει το λιθαράκι σας με πρώτη και καλύτερη φυσικά την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας που τώρα το πάει ακόμα παραπέρα με τα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Όλοι ευθύνεστε, γιατί όλοι έχετε φροντίσει με διάφορες προφάσεις χρόνο με τον χρόνο να μεγαλώνει η υποχρηματοδότηση στα πανεπιστήμια, να υποστελεχώνονται τα τμήματα από προσωπικό, εκπαιδευτικό και διοικητικό.

Όλοι σας επίσης έχετε φροντίσει μάλιστα να είναι σε κακά χάλια οι φοιτητικές εστίες, όπου υπάρχουν, με πολλές από αυτές να είναι ακόμα και επικίνδυνες, η σίτιση των παιδιών να υποβαθμίζεται λόγω έλλειψης χρημάτων. Με δυο λόγια, όλοι σας φροντίσατε να βάζει το χέρι πιο βαθιά στην τσέπη να ξύνει τον πάτο του βαρελιού -όπως αρέσκεται να λέει ο Πρωθυπουργός- η λαϊκή οικογένεια.

Ή μήπως δεν είναι έτσι; Ή μήπως είναι ψέματα ότι οι λαϊκές οικογένειες ματώνουν, μετράνε κάθε μέρα και το τελευταίο ευρώ να πληρώσουν τα φροντιστήρια όταν τα παιδιά είναι μαθητές -γιατί αυτό το σχολείο έχετε φτιάξει- και όταν περάσουν στο πα-

νεπιστήμιο να πληρώνουν τα πανάκριβα ενοίκια, το φαγητό, τις μετακινήσεις, τα συγγράμματα και πάει λέγοντας, δηλαδή, έναν μισθό τον μήνα; Ή μήπως είναι ψέματα ότι πολλά παιδιά που με μεγάλο αγώνα κατάφεραν να περάσουν, τελικά δεν μπορούν να σπουδάσουν εκεί που θέλουν, γιατί είναι σε άλλη πόλη, και οι οικογένειές τους δεν τα βγάζουν πέρα; Ή μήπως δεν ξέρετε ότι οι χιλιάδες φοιτητές και φοιτήτριες παράλληλα με τις σπουδές αναγκάζονται να δουλεύουν με αποτέλεσμα οι σπουδές και το πτυχίο να πάνε πίσω;

Βεβαίως η Κυβέρνηση έχει την κύρια ευθύνη για όλα αυτά. Και φυσικά για το νομοσχέδιο που φέρνει στη Βουλή και ο ΣΥΡΙΖΑ και το ΠΑΣΟΚ και τα υπόλοιπα κόμματα που ορκίζεστε στο ευαγγέλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του καπιταλισμού -που για τη δική τους στρατηγική φυσικά είναι το νομοσχέδιο, αυτή υπηρετεί- υποκριτικά και για αντιπολιτευτικούς λόγους σήμερα εδώ είστε αντίθετοι. Όμως δεν μπορούμε να ξεχάσουμε ούτε τις δηλώσεις του κ. Τσίπρα περί Χάρβαρντ, όπως και βεβαίως δεν θυμάμαι να είχε ψελλίζει κανείς τίποτα τότε ούτε από τους κυρίους του ΣΥΡΙΖΑ ούτε από τους Βουλευτές της Νέας Αριστεράς σήμερα. Και φυσικά δεν μπορούμε να προσπεράσουμε τους Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ που και σήμερα για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια λένε ότι είναι μία συζήτηση που πρέπει να ανοίξει νέους λέει ο ένας, ότι το πρόβλημα δεν είναι τα διδάκτρα, αν χρειαστεί γιατί όχι, λέει ο άλλος. Δηλαδή ουσιαστικά γίνονται λαοί.

Και φυσικά ξέρουμε ότι στο πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ -το έχουμε και εδώ εξάλλου και χθες και σήμερα- είναι η αναθεώρηση του άρθρου 16 και φυσικά η ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων. Κατανοητά όλα αυτά. Εδώ πετάτε την μπάλα στην κερκίδα. Ευρωκλογές έχουμε. Θα πείτε και άλλα για ψήφους. Είναι κατανοητό.

Φυσικά όλα αυτά δεν τα λέω, γιατί έχω την ελπίδα ότι κάποιοι από εδώ μέσα ενδεχομένως μπορεί και να ευαισθητοποιηθούν. Όχι, δεν έχω καμμία τέτοια αυταπάτη. Τα λέω επειδή έχω το πλεονέκτημα να τα πω από εδώ, από αυτό το Βήμα, που θα ήθελαν να σας τα πουν εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι, ανθρώπων μεροκαματιάρηδων, βιοπαλαιστών, που μάτωσαν, που ματώνουν, που σπούδασαν, που σπουδάζουν ή προετοιμάζονται να σπουδάσουν παιδιά με την ελπίδα ότι αυτά θα έχουν ένα καλύτερο μέλλον.

Βεβαίως, κύριε Υπουργέ και κύριοι της Κυβέρνησης, η αλήθεια είναι ότι όλα αυτά σας τα είπαν. Μπορεί να μη σας τα είπαν από εδώ. Από εδώ τα λένε μόνο οι Βουλευτές του Κομμουνιστικού Κόμματος. Αλλά σας τα είπαν και θα σας τα ξαναπουν. Για την ακρίβεια σας τα φώναξαν. Άλλο αν κάνετε εσείς, ότι δεν ακούτε. Σας τα φώναξαν προχθές στην απεργία στις 28 του μήνα σε εβδομήντα πέντε πόλεις εκατοντάδες χιλιάδες εργαζόμενοι στις μεγαλειώδεις συγκεντρώσεις, φοιτητές, μαθητές, αγρότες, επαγγελματίες, βιοπαλαιστές, συνταξιούχοι για την ακρίβεια. Το κάνουν δύο μήνες τώρα οι φοιτητές. Η συντριπτική πλειοψηφία των φοιτητών και της εκπαιδευτικής κοινότητας λένε ένα πράγμα: «Αποκλειστικά δημόσια, πραγματικά δωρεάν παιδεία για όλους. Όχι στο ταξικό, όχι στο άδικο νομοσχέδιο για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια».

Και φυσικά, όσο και αν προσπαθείτε με διάφορες λεξούλες να κάνετε το μαύρο-άσπρο, δεν μπορέσατε να κερδίσετε τη λαϊκή συναίνεση. Είστε μόνοι σας, μόνοι με τους συνοδοιπόρους σας, που ορκίζονται στο ευαγγέλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του καπιταλιστικού τρόπου ανάπτυξης. Γιατί; Γιατί στρατηγική επιλογή της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι να πληρώνουν οι φοιτητές τα προπτυχιακά. Αυτό εξάλλου γίνεται στις είκοσι δύο από τις είκοσι επτά χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Άλλο εάν εσείς θεωρείτε ότι η χώρα μας είναι μία θλιβερή εξαίρεση το να μην πληρώνουν οι φοιτητές προπτυχιακά στα δημόσια πανεπιστήμια.

Προσπαθείτε να πείσετε βέβαια ότι ενδιαφέρεστε για τα παιδιά που πάνε στο εξωτερικό να σπουδάσουν. Αν πράγματι, όμως, ενδιαφέρεστε για τη μόρφωση αυτών των παιδιών, γιατί δεν καταργείτε τους άδικους κόφτες προς τη δημόσια ανώτατη εκπαίδευση; Γιατί; Γιατί δεν καταργείτε την ελάχιστη βάση εισαγωγής που εσείς ψηφίσατε και βγάζει εκτός πανεπιστημίου χιλιάδες παιδιά και τα στέλνουνε πελάτες; Γιατί δεν υιοθετείτε την πρόταση του ΚΚΕ, να κρατάνε τα παιδιά τη βαθμολογία σε όσα μαθήματα θέλουν και να ξαναδίνουν την επόμενη χρονιά; Γιατί δεν παίρνετε

μέτρα για να αναβαθμιστεί το δημόσιο σχολείο;

Αυτό που πραγματικά σας ενδιαφέρει δεν είναι τα παιδιά που φεύγουν για να σπουδάσουν. Αν σας ενδιέφεραν τα παιδιά που ξενιτεύονται, θα παίρνατε μέτρα και για τα παιδιά που σπουδάζουν εδώ στα δημόσια πανεπιστήμια. Τα λεφτά που φεύγουν από τη χώρα σας ενδιαφέρουν. Το λέτε και ξετσίπωτα μάλιστα: «Τα δίνουν που τα δίνουν, ας τα δίνουν εδώ τουλάχιστον στους ντόπιους επενδυτές και όχι στους ξένους». Εξάλλου λέτε ότι θα συμβάλουν κιόλας στο 1% του ΑΕΠ τα ιδιωτικά πανεπιστήμια.

Βέβαια εμείς λέμε, απορρίπτοντας το νομοσχέδιο για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, ότι είμαστε απέναντι και στο εμπορευματοποιημένο δημόσιο πανεπιστήμιο που πληρώνουν οι φοιτητές πιστοποιήσεις, μεταπτυχιακά, ενοίκια και πάει λέγοντας. Απορρίπτουμε αυτό το νομοσχέδιο. Διεκδικούμε όμως να μη λειτουργούν με ιδιωτικούς επιχειρηματικούς όρους και τα δημόσια, αλλά να είναι αποκλειστικά δημόσια και πραγματικά δωρεάν και όχι οι μορφωτικές ανάγκες να υπολογίζονται σαν κόστος ή σαν νέο πεδίο κερδοφορίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, σε ένα λεπτό.

Απορρίπτουμε τα πανεπιστήμια που είναι υποστελεχωμένα. Για παράδειγμα το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, μιας και προέρχομαι από εκεί, έχουν μείωση στα μέλη της ΔΕΠ 30% τα τελευταία δέκα χρόνια, 50% υποχρηματοδότηση -φέτος δεν έβαλαν ούτε πετρέλαιο, το κάναμε και επίκαιρη ερώτηση πριν λίγο καιρό σε αυτιά μη ακουόντων- εκατομμύρια χρέη στη ΔΕΗ, στα νερά, η σίτιση είναι με το 50% από αυτά που χρειάζεται και καταλαβαίνει κανείς την ποιότητα του φαγητού.

Δεν χρειάζομαστε, λοιπόν, πανεπιστήμια που διαχωρίζουν μαθητές και φοιτητές ανάλογα με την τσέπη της κάθε οικογένειας. Αυτό ανήκει σε άλλες εποχές. Δεν είναι σύγχρονο. Σύγχρονο είναι το πανεπιστήμιο να είναι αποκλειστικά δημόσιο και πραγματικά δωρεάν. Σύγχρονο είναι οι σπουδές να δίνουν υψηλού επιπέδου γνώσεις στους νέους επιστήμονες. Σύγχρονο είναι αυτές οι υψηλού επιπέδου γνώσεις να εξασφαλίζουν δουλειά με δικαιώματα με μόνο εφόδιο το πτυχίο και όχι το πτυχίο να είναι απλά ένα προσόν ανάμεσα σε όλα τα άλλα. Σύγχρονο είναι το πανεπιστήμιο που μέσα από τις γνώσεις, την έρευνα, θα δίνει λύσεις στα σύγχρονα κοινωνικά προβλήματα και όχι στα θέλω του κάθε χρηματοδότη.

Αυτά παλεύουν, λοιπόν, δύο μήνες τώρα οι φοιτητές, οι μαθητές, οι γονείς, η πανεπιστημιακή κοινότητα. Σε αυτά τα αιτήματα συσπειρώθηκε και η μεγάλη πλειοψηφία των φοιτητών που δεν νομιμοποίησαν όλα όσα με διάφορους τρόπους πλασάρετε για το δήθεν καλό τους. Και όχι μόνο δεν τα κατάπιαν αμάσητα, αλλά είχαν μαζικότητα, συλλογικές διαδικασίες, που με όλους τους τρόπους προσπαθείτε να λερώσετε.

Το λέω αυτό για τον κ. Οικονόμου, που έφυγε τώρα, αλλά πριν λίγο μου είπε διάφορα τέτοια. Μάλλον δεν είδε ο κ. Οικονόμου τις φωτογραφίες και τα βίντεο πριν από τρεις ημέρες στο Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων με τα στελέχη και τα μέλη της ΔΑΠ με τα μπραβιλίκια, με τα κράνη, με τους λουστούς και τα παλούκια, να προσπαθούν να εκφοβίσουν φοιτητές. Φυσικά, δεν τους πέρασε, ούτε και πρόκειται να τους περάσει. Και, φυσικά, θα πάρουν και την απάντηση στις φοιτητικές εκλογές.

Και να το ψηφίσετε, λοιπόν, το νομοσχέδιο, κύριοι της Κυβέρνησης, το φοιτητικό, το μαθητικό, το εργατικό λαϊκό κίνημα, δεν πρόκειται να το νομιμοποιήσει. Δεν περάσατε και δεν πρόκειται να το περάσετε. Αντίθετα ο αγώνας θα δυναμώσει για το πραγματικά σύγχρονο πανεπιστήμιο και το πραγματικά νέο, που θα είναι το αποκλειστικά δημόσιο και δωρεάν πανεπιστήμιο για τα παιδιά του λαού με σύγχρονες κτηριακές υποδομές, με φοιτητικές εστίες, με εργαστήρια. Μπορούν να γίνουν και θα γίνουν. Ένα πανεπιστήμιο που οι γνώσεις των φοιτητών, οι έρευνές τους, τα επιτεύγματά τους θα μπαίνουν στη ζωή για να καλύπτουν τις σύγχρονες ανάγκες του ελληνικού λαού και όχι τις ανάγκες για την κερδοφορία των επιχειρηματικών ομίλων.

Σε αυτό τον αγώνα, λοιπόν, το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, η ΚΝΕ δίνουμε όλες τις δυνάμεις μας. Σε αυτόν τον αγώνα καλούμε τους νέους και τις νέες των εργατικών λαϊκών οικογενειών

για τη μόρφωση και για τη ζωή που τους αξίζει.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε, για την ανοχή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Πλακιωτάκης): Ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής είκοσι τρεις μαθητές και μαθήτριες και τρεις συνοδοί εκπαιδευτικοί από το 1^ο Πειραματικό Γυμνάσιο Αμαρουσίου.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο πρώην Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Νικήτας Κακλαμάνης.

ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή μου τοποθέτηση επί της ψήφισης του νομοσχεδίου του Υπουργείου Παιδείας έχει έναν ιδιαίτερο συμβολισμό για μένα. Και αυτό γιατί έρχεται από τη σκοπιά κάποιου που έζησε, σπούδασε και υπηρέτησε συνειδητά τον δημόσιο τομέα σε κάθε έκφανσή του. Προσωπικά, λοιπόν, ως απόφοιτος δημοσίου σχολείου, ως πτυχιούχος δημοσίου πανεπιστημίου, ως γιατρός και ως καθηγητής, που επί τριάντα επτά χρόνια δίδαξε και δούλεψε στην Ιατρική Σχολή Αθηνών και ως πιστός λειτουργός της δημόσιας υγείας, θα ήθελα σήμερα να αναφερθώ στην προβληματική που αναπτύχθηκε εσχάτως αναφορικά με την εγκατάσταση και τη λειτουργία μη κερδοσκοπικών εκπαιδευτικών ιδρυμάτων στη χώρα μας.

Αρχικά να υπενθυμίσω στο Σώμα πως το νομοσχέδιο περιλαμβάνει διακόσια πέντε άρθρα και από αυτά μόνο τα είκοσι οκτώ αφορούν στην επίμαχη ίδρυση μη κρατικών, μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων, ενώ όλα τα υπόλοιπα, τα εκατόν εβδομήντα επτά, αφορούν στον εκσυγχρονισμό, την οργάνωση και τη λειτουργία των δημοσίων εκπαιδευτικών δομών, του Δημοκρατικού Πανεπιστημίου με δώδεκα άρθρα, του Ανοικτού Πανεπιστημίου με είκοσι τρία άρθρα, της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, της ειδικής αγωγής, των Κέντρων Καινοτομίας, των Κέντρων Διεπιστημονικής Αξιολόγησης, ενώ τη μερίδα του λέοντος μέσα στο νομοσχέδιο κατέχει η ενίσχυση, η οργάνωση και ο εκσυγχρονισμός των κρατικών ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων με ογδόντα εννέα άρθρα.

Και, όμως, από όλα αυτά ορισμένοι επέλεξαν να επικεντρωθούν εμμονικά στην ίδρυση των νομικών προσώπων πανεπιστημιακής εκπαίδευσης και όχι μόνο να σταθούν, άλλα να ερεθίσουν το θυμικό και τα αντανάκλαστικά μιας μερίδας πολιτών που αντέδρασε χωρίς ουσιαστικά να ξέρει γιατί αντιτίθεται. Και αναρωτιέμαι σήμερα εδώ πόση υποκρισία μπορεί να χωρέσει η προσπάθεια κάποιων να δαιμονοποιήσουν το αυτονόητο; Πόση ανευθυνότητα μπορεί να επιδείξει κάποιος που όχι μόνο καλλιεργεί αυταπάτες, αλλά και τις ενσταλάζει στα παιδιά;

Και αλήθεια, τα μη κρατικά πανεπιστήμια είναι η νέα πέτρα του σκανδάλου; Μήπως τελικά κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας; Μήπως έχουμε κάνει γαργάρα ένα πλήθος άλλων μη κρατικών επιλέξιμων παροχών στην εκπαίδευση μας; Για παράδειγμα τα φροντιστήρια μέσης εκπαίδευσης, τα κέντρα μελέτης που αναλαμβάνουν τα παιδιά μόλις από τα έξι τους χρόνια, τα ινστιτούτα ξένων γλωσσών, τα ωδεία, τα ιδιωτικά σχολεία. Ξέρετε, αυτά τα σχολεία που λειτουργούν χωρίς απεργίες και απώλειες διδακτικών ωρών, αυτά που παρέχουν πρόσθετες διδακτικές ενότητες και διανεμούν επιπλέον βιβλία που τα αγοράζουν οι μαθητές τους, για να επεξηγήσουν τα συγγραμμάτα που παρέχονται δωρεάν από το Υπουργείο Παιδείας. Για όλα αυτά δεν απεργούμε, δεν αντιδρούμε; Και αλήθεια, πέρα από όλα αυτά δεν μας ενοχλεί τόσα χρόνια η λειτουργία του Ανοικτού Πανεπιστημίου, τα δίδακτρα του; Ή δεν μας προβληματίζει η φυγή των παιδιών για σπουδές στο εξωτερικό;

Πιστεύω, λοιπόν, πως όλοι στο βάθος γνωρίζουμε την αλήθεια. Απλώς κάποιοι εξ υμών επιλέγουν συνειδητά και πιθανώς με κομματικά κίνητρα να γίνονται ακριβοί στα πίστοια και στο αλεύρι. Το λυπηρό είναι ότι με αυτή τη στάση τους χειραγωγούν συνειδητά τη νέα γενιά. Και το ακόμη χειρότερο είναι πως αρκετοί εξ αυτών είχαν την ευκαιρία και το προνόμιο, λόγω της οικονομικής

ευχέρειας των οικογενειών τους, να φοιτήσουν και να διδάξουν σε ιδιωτικά εκπαιδευτικά ιδρύματα χωρίς να νιώθουν σήμερα την παραμικρή ενοχή για το αφήγημα που έχουν εξυφάνει.

Όπως λοιπόν αποδεικνύεται, πρόκειται για μια ξεκάθαρα υποκριτική στάση που οδηγεί σε ακραίες ιδεοληψίες. Γιατί η άγνοια, οι ανακρίβειες ή οι μισές αλήθειες εξασφαλίζουν τις ιδανικές συνθήκες επικράτησής τους. Την ίδια στιγμή, όμως, καλλιεργούν και το υπέδαφος ενός άγονου, απομονωμένου περιβάλλοντος γνώσης, εχθρικού προς οποιαδήποτε αναφορά, έλεγχο και αλλαγή με έλλειψη ανταγωνισμού και σύγκρισης, με επικράτηση ενός μοντέλου ασυδοσίας με πρόσχημα το πανεπιστημιακό άσυλο.

Ευτυχώς, όμως, κάθε σύγχρονη δημοκρατία, όπως η δική μας την οποία επί δύο μέρες τώρα την πυροβολείτε, δίνει τις λύσεις. Γιατί η αλήθεια της έγκειται στη σύνθεση και όχι στη διαίρεση, έγκειται στην παρακολούθηση των εξελίξεων, στη διαορατικότητα, αλλά και στην επιθυμία για αλλαγή όχι στην απομόνωση και την εσωστρέφεια.

Το Σύνταγμα της Ελλάδος, το οποίο έχει την τιμητική του αυτές τις μέρες, το οποίο μας χάρισε ο Κωνσταντίνος Καραμανλής το 1975 και το οποίο πέφτει κάθε φορά στο τραπέζι όταν καλούμεθα να πάρουμε γενναίες αποφάσεις, είναι μια σοφή λαϊκή παρακαταθήκη που ταξιθεύει και εξελίσσεται μέσα στον χρόνο. Εκεί, λοιπόν, μπορούμε να βρούμε την ουσία και τις απαντήσεις σε κάθε πρόκληση. Και μιας και μιλάω για το Σύνταγμα του 1975, έγκειται στην Αίθουσα έχω το προνόμιο να είμαι ο αρχαιότερος όλων, θέλω να υπενθυμίσω σε εσάς, τους νεότερους, ότι τα τότε κόμματά σας ούτε ένα δεν ψήφισε το Σύνταγμα του 1975 το οποίο σήμερα επικαλείστε και ορκίζεστε πάνω σε αυτό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Για εμένα προσωπικά, που όπως προείπα είναι γνήσιο τέκνο της δημόσιας παιδείας και υγείας, η ίδρυση των μη κρατικών μη κερδοσκοπικών πανεπιστημιακών ιδρυμάτων είναι ένα ακόμα μεγάλο τόλμημα στο οποίο οφείλουμε να επενδύσουμε με σύνεση και προσοχή, με ενδελεχή και εντατικό κρατικό έλεγχο, όπως αυτός ορίζεται αρχικά στο άρθρο 134 του νομοσχεδίου, με κύριες παρεμβάσεις που θα διασφαλίζουν το κύρος και την ακεραιότητα των νομικών προσώπων πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, με το βλέμμα, λοιπόν, στραμμένο στα ιδανικά του κοινωνικού φιλελευθερισμού στα οποία εγώ πιστεύω, που αφ' ετέρου δε θα απαιτήσει αυστηρή λογοδοσία και συνεχή έλεγχο προς όφελος της ακαδημαϊκής κοινότητας. Εξάλλου αυτό αναφέρεται και στο παρόν νομοσχέδιο μέσα από τη διπλή άσκηση ελέγχου στα μη κρατικά πανεπιστήμια.

Έτσι, λοιπόν, μέσα σε ένα τέτοιο πλαίσιο τα νομικά πρόσωπα πανεπιστημιακής εκπαίδευσης μπορούν να αποτελέσουν μια μεγάλη ευκαιρία άμιλλας και εξέλιξης του τριτοβάθμιου εκπαιδευτικού περιβάλλοντος στη χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ζωή προχωράει μπροστά και μαζί της η γνώση, η εξειδίκευση και η ανάγκη για αλλαγή. Ελπίζοντας πως θα ανταποκριθούμε όλοι στις προκλήσεις των καιρών, θα υπερψηφίσω το παρόν νομοσχέδιο.

Άκουσα με προσοχή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις αιτήσεις σας και την επιχειρηματολογία σας σχετικά με την αντισυνταγματικότητα του νομοσχεδίου. Δεν επείσθην, αλλά αυτό δεν έχει καμμία σημασία. Δεν άκουσα, όμως, κάτι και ελπίζω να το ακούσω όταν θα ανέβουν στο Βήμα οι επικεφαλής των Κοινοβουλευτικών σας Ομάδων. Εμείς ως Νέα Δημοκρατία, και όταν ήμασταν Αντιπολίτευση και τώρα που είμαστε Κυβέρνηση, έχουμε δεσμευτεί και το κάνουμε πράξη ότι αποδεχόμαστε και σεβόμαστε τις τελεσίδικες αποφάσεις της ελληνικής δικαιοσύνης. Γιατί το λέω αυτό; Γιατί όλοι γνωρίζουμε ότι την επαύριον της ψήφισης πληθώρα ενστάσεων θα υποβληθούν στο Συμβούλιο της Επικρατείας -και καλοπροαίρετες και κακοπροαίρετες, δεν έχει σημασία- σχετικά με την αντισυνταγματικότητα του νομοσχεδίου. Εμείς έχουμε δεσμευτεί ότι η όποια απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, την οποία δεν γνωρίζουμε αυτή τη στιγμή, εμείς θα τη σεβαστούμε. Δεν άκουσα από κανέναν από εσάς, που μιλήσατε χθες για την αντισυνταγματικότητα, να πάρετε την ίδια δέσμευση ότι θα δεσμευτείτε και εσείς ότι θα σεβαστείτε την

όποια απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Πλακωτάκης): Και εμείς ευχαριστούμε.

Θα δώσω τον λόγο τώρα στον κ. Νικολαΐδη Αναστάσιο από το ΠΑΣΟΚ - Κίνημα Αλλαγής.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ (ΤΑΣΟΣ) ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς για τους πολίτες αυτής της χώρας και κυρίως για τη νέα γενιά τα προβλήματα που υπάρχουν στην παιδεία δεν θα λυθούν με τα ιδιωτικά πανεπιστήμια που φέρνει η Κυβέρνηση με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο. Μακάρι να ήταν αυτό το βασικό πρόβλημα. Όμως υπάρχουν άλλα πολύ σημαντικότερα για τα οποία η Κυβέρνηση εδώ και πέντε χρόνια δεν έχει κάνει τίποτα.

Η μεταρρύθμιση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση θα πρέπει αρχικά να αφορά τα δημόσια πανεπιστήμια έτσι ώστε να καταστούν ισχυρά, ποιοτικά και πλήρως ανταγωνιστικά σε σχέση με αυτά του εξωτερικού. Προσλήψεις επιστημονικού και λοιπού προσωπικού, προμήθεια επιστημονικού εξοπλισμού, συντήρηση και βελτίωση των κτηριακών υποδομών, δημιουργία εστιών και εστιατορίων είναι όσα έχουν ανάγκη τα περισσότερα πανεπιστημιακά ιδρύματα της πατρίδας μας και κυρίως αυτά που έχουν έδρα σε μικρές πόλεις της περιφέρειας, όπως είναι η Δράμα από όπου προέρχομαι. Επιπλέον, η όποια μεταρρύθμιση για να καταστούν ισχυρά τα δημόσια πανεπιστήμια θα πρέπει να πραγματοποιηθεί σε συνδυασμό με την υλοποίηση των αναγκαίων παρεμβάσεων σε πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Ιδίως στην ελληνική επαρχία τα προβλήματα είναι πολλά.

Κυρία Υπουργέ, στο Δημοτικό Σχολείο της Νέας Αμισούς στη Δράμα πήγα ο ίδιος σχολείο. Είναι το ίδιο κτήριο στο οποίο πήγαν οι γονείς μου και στο ίδιο κτήριο πηγαίνουν σχολείο και τα παιδιά μου. Παντού συναντάμε σχολεία που δεν ανταποκρίνονται στις σύγχρονες ανάγκες, ενώ θα έπρεπε να παρέχουν ολοκληρωμένη εκπαίδευση στους μαθητές της πατρίδας. Η ευθύνη για τα σχολικά κτήρια έχει περάσει στους δήμους χωρίς, όμως, να τους δοθούν και οι αναγκαίοι πόροι έτσι ώστε να μπορέσουν να προχωρήσουν σε απαραίτητες εργασίες αναβάθμισης και να σταματήσει η φθορά. Από εκεί θα πρέπει να αρχίσει η σοβαρή μεταρρύθμιση στον χώρο της παιδείας, από τη βάση της εκπαιδευτικής διαδικασίας και όχι από την κορυφή, όπως επέλεξε να κάνει η Κυβέρνηση.

Όσον αφορά το εκπαιδευτικό προσωπικό χωρίς καμμία ουσιαστική στήριξη προσφέρει συνειδητά τον καλύτερό του εαυτό, υπηρετώντας με αίσθημα ευθύνης την παιδεία στην πατρίδα μας. Η πολιτεία μπροστά στις μεγάλες δυσκολίες που αντιμετωπίζουν οι δάσκαλοι και οι καθηγητές είναι απούσα. Κάθε χρονιά η ίδια αγωνία για χιλιάδες εκπαιδευτικούς για να βρουν κατοικίες εκεί που διορίζονται. Ειδικά σε τουριστικές και υψηλής επισκεψιμότητας περιοχές ή σε απομακρυσμένες και δυσπρόσιτες περιοχές το πρόβλημα είναι ακόμα πιο έντονο. Άμεσα θα πρέπει να ληφθούν πρωτοβουλίες από την Κυβέρνηση για να δημιουργηθούν και να διατίθενται φθηνές κατοικίες σε εκπαιδευτικούς, γιατρούς και άλλους δημόσιους λειτουργούς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας είναι προβληματικό από το ξεκίνημά του. Επιτρέψτε μου να αναφερθώ στις ρυθμίσεις για τα πανεπιστημιακά τμήματα με έδρα τη Δράμα. Αυτά αλλάζουν ονομασία και μεταφέρονται στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης από το Διεθνές Πανεπιστήμιο Ελλάδος, διατηρώντας την έδρα τους. Η απώλεια της Βιοτεχνολογίας και της Δασολογίας από τους τίτλους των δύο πανεπιστημιακών τμημάτων σημαίνει πως αλλάζουν και γνωστικό αντικείμενο, όμως δεν υπάρχει καμμία μέριμνα για τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων.

Κυρία Υπουργέ, θα συνεχίζουν να εγγράφονται στο ΓΕΩΤΕΕ και με ποια ειδικότητα; Θα συνεχίζουν να βγαίνουν δασολόγοι και γεωπόνοι αντίστοιχα από τα δύο τμήματα της Δράμας; Θα έχουν επαγγελματικές προοπτικές οι απόφοιτοι των τμημάτων της Δράμας;

ZETTA ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και

Αθλητισμού): Σας απάντησα.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ (ΤΑΣΟΣ) ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ: Δεν απαντήσατε, κυρία Υπουργέ. Συγγνώμη, αλλά δεν απαντήσατε. Έμεινε αναπάντητο το ερώτημά μου. Σας ευχαριστώ, θα επανέλθω.

Όλα αυτά θα έπρεπε, ήδη, να έχουν λυθεί καθώς πανεπιστημιακά τμήματα χωρίς ξεκάθαρα επαγγελματικά δικαιώματα για τους αποφοίτους τους είναι βέβαιο ότι θα οδηγηθούν στον μαρasmus και στην αφάνεια.

Ένα άλλο ζήτημα αφορά το Τμήμα Δασολογίας που μεταφέρεται στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο, το οποίο, ήδη, έχει αντίστοιχο τμήμα με έδρα την Ορεστιάδα. Για να μην υπάρχουν δύο τμήματα με το ίδιο γνωστικό αντικείμενο το τμήμα της Δράμας μετατρέπεται σε Φυσικού Περιβάλλοντος και Κλιματικής Ανθεκτικότητας ενώ το τμήμα της Ορεστιάδας παραμένει ως έχει. Η ερώτησή μας είναι με ποια κριτήρια έγινε αυτή η επιλογή.

Κυρία Υπουργέ, γνωρίζετε ότι οι φοιτητές δασοπονίας από την Ορεστιάδα κάνουν τριακόσια χιλιόμετρα και μετακινούνται για την πρακτική τους άσκηση στη Δράμα λόγω του δασικού της πλούτου; Το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης στην πρότασή του για τη μετατροπή του τμήματος της Δράμας αναφέρει πως θα απαιτηθούν ειδικοί επιστήμονες για την αξιοποίηση και ανάδειξη του περιβαλλοντικού πλούτου οι οποίοι θα λάβουν υπ' όψιν τις τρέχουσες μελλοντικές συνθήκες στην ευρύτερη περιοχή του Έβρου, λόγω των πρόσφατων καταστροφικών πυρκαγιών. Κύριοι της Κυβέρνησης, μα, γιατί τότε δεν μετατρέπετε σε Κλιματικής Ανθεκτικότητας το τμήμα της Ορεστιάδας, που είναι δύο βήματα από τις καμένες εκτάσεις του Έβρου; Τι πιο λογικό να παραμείνει ως έχει το τμήμα της Δράμας και να αλλάξει γνωστικό αντικείμενο αυτό της Ορεστιάδας;

Όλα αυτά, όμως, συμβαίνουν γιατί το Υπουργείο Παιδείας δεν ρώτησε κανέναν από την τοπική κοινωνία, δεν πήρε καμμία άλλη άποψη. Μόνοι σας συντάξατε αυτό το νομοσχέδιο χωρίς να προηγηθεί η αναγκαία διαβούλευση με την τοπική, πανεπιστημιακή και την φοιτητική κοινότητα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παιδεία στην πατρίδα μας είναι ένα από τα σημαντικότερα ζητήματα που θα έπρεπε να μας απασχολούν. Αυτό συμβαίνει με το παρόν νομοσχέδιο, αλλά για λάθος λόγους. Είναι άλλες οι προτεραιότητες που θα έπρεπε να υπάρχουν για τα σχολεία και τα πανεπιστήμιά μας. Σύντομα θα γίνει σαφές πως όχι μόνο θα παραμείνουν τα σημαντικά προβλήματα στην παιδεία, αλλά ότι θα δημιουργηθούν και νέα μετά από την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων στην Ελλάδα με αυτόν τον πρόχειρο και βιαστικό τρόπο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ - Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Πλακωτάκης): Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Νικολαΐδη.

Θα δώσω τώρα τον λόγο στον Γενικό Γραμματέα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Δημήτρη Κουτσούμπα.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ (Γενικός Γραμματέας της Κεντρικής Επιτροπής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας): Καλημέρα σας, κυρίες και κύριοι.

Εδώ και μερικούς μήνες, κύριοι της Κυβέρνησης, στην προσπάθειά σας να υπερασπιστείτε το απαράδεκτο νομοσχέδιο που φέρνετε σήμερα έχετε δώσει πραγματικά ρεσιτάλ συκοφάντησης και κοροϊδίας. Διά στόματος Πρωθυπουργού κατηγορήσατε τις φοιτήτριες και τους φοιτητές που δημοκρατικά αποφασίζουν, αγωνίζονται ότι φέρονται περίπου σαν ληστές, ενώ συνεχίζετε να λέτε ότι αποτελούν μειοψηφία. Έχετε χάσει τα αυγά και τα πασχάλια! Κάνετε και φροντιστήριο στη φοιτητική παράταξή σας στα πανεπιστήμια που εδώ και δύο χρόνια ξέρουμε όλοι πως βλέπει την πλάτη της Πανοσιολογίας στις φοιτητικές εκλογές και φέτος δεν έβρισκε ούτε την ψήφο της στις γενικές συνελεύσεις.

Και αφού δόγμα σας είναι όπου δεν πίπτει λόγος πίπτει ράβδος, η παράταξή σας κάλεσε τα ΜΑΤ στα πανεπιστήμια, στη Νομική συγκεκριμένα της Κομοτηνής. Αλλά αυτοί είστε.

Τώρα για τα διάφορα που λέτε περί μειοψηφιών τι να πούμε; Γελάνε και οι πέτρες. Δεν διαβάζετε έστω τις δικές σας δημοσκοπήσεις; Δεν βλέπετε τι ποσοστά έχει η εναντίωση στο νομοσχέδιο-έκτρωμα κυρίως στις νέες ηλικίες; Δεν βλέπετε ότι παρά την

ομοβροντία ψεμάτων και προπαγάνδας το μισό και πλέον της ελληνικής κοινωνίας είναι εντελώς απέναντί;

Σας το λέμε ξεκάθαρα, μπορεί να αποκλείσετε τους φοιτητικούς συλλόγους από την Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Βουλής η φωνή τους όμως θα ακουστεί, ακούγεται και εδώ μέσα στην Ολομέλεια της Βουλής από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας. Εσείς ας μεταφέρετε τη φωνή του ΣΕΒ, των ομίλων, που χρόνια τώρα ζητάνε να ιδρυθούν ιδιωτικά πανεπιστήμια, ενώ απαιτούν τα δημόσια πανεπιστήμια να λειτουργούν και σαν ιδιωτικά.

Παραδίδετε στους επιχειρηματίες έναν τομέα με εγγυημένη πελατεία γιατί καλύπτει κοινωνική ανάγκη, όπως κάνατε για τον σιδηρόδρομο, όπως κάνατε με την ενέργεια, με την υγεία. Έρχεστε σήμερα εδώ και μας λέτε ότι είναι δήθεν εκσυγχρονισμός και θα αναβαθμίσει το δημόσιο η απελευθέρωση από το κρατικό μονοπώλιο, η ιδιωτικοποίηση. Σε ποιους τα λέτε αυτά; Στον ελληνικό λαό που καλείται να πληρώνει νόμιμο φακελάκι στα δημόσια νοσοκομεία για να χειρουργηθεί; Δεν είναι αυτό το σύγχρονο. Αυτό είναι σκέτος αναχρονισμός.

Εμείς εκφράζουμε το πραγματικά σύγχρονο, αυτό που πραγματικά επιβάλλεται από τις σημερινές κοινωνικές συνθήκες και αυτό είναι η επέκταση του δικαιώματος πρόσβασης σε δωρεάν εκπαίδευση όχι η περιστολή του.

Αυτό που κάνετε εσείς είναι επιστροφή σε προηγούμενους αιώνες.

Το ΚΚΕ, προφανώς και κατέθεσε ένσταση αντισυνταγματικότητας και είναι το μόνο κόμμα που μπορεί να υποστηρίξει τον πραγματικά δημόσιο χαρακτήρα της δημόσιας και δωρεάν εκπαίδευσης. Μάλιστα, στην τελευταία Αναθεώρηση του Συντάγματος το '18, το ΚΚΕ πρότεινε την επέκταση του άρθρου 16. Συγκεκριμένα, προτείνουμε την εξής διατύπωση: «Η μόρφωση δεν είναι εμπόρευμα. Πλήρης διασφάλιση του ενιαίου και δημόσιου χαρακτήρα της παιδείας με απαγόρευση στη λειτουργία ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων στην εκπαίδευση και κατάρτιση. Πλήρης κατοχύρωση στη δωρεάν παροχή παιδείας για όλους βρίσκονται στη χώρα». Άρθρο 16 του Συντάγματος. Και το απορρίψατε τότε όλοι και η Νέα Δημοκρατία και ο ΣΥΡΙΖΑ και το ΠΑΣΟΚ και όλοι οι Βουλευτές της Νέας Αριστεράς, που τότε ήταν βουλευτές, Υπουργοί της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ - ΑΝΕΛ.

Η αλήθεια είναι ότι το μεγαλειώδες κίνημα των νέων που σπουδάζουν στα πανεπιστήμια έχει δυναμική, έχει στριμώξει και την Κυβέρνηση αλλά και τα κόμματα του «ναι μεν, αλλά», που τελικά αναγκάζονται να καταψήφισουν χωρίς να το πιστεύουν κιόλας.

Το νομοσχέδιο αυτό που συζητάμε σήμερα, παρά το γεγονός ότι η λαϊκή απαίτηση είναι να αποσυρθεί αμέσως, δεν είναι τίποτα άλλο παρά ένα πραγματικό έκτρωμα από την αρχή έως το τέλος, γιατί φέρνει και τα ιδιωτικά πανεπιστήμια και ιδιωτικοποιεί ακόμα περισσότερο τα δημόσια. Αυτές είναι οι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος που έχει όνομα «πανεπιστήμιο της αγοράς». Το πανεπιστήμιο που φιλοτεχνεί διαχρονικά είναι το πανεπιστήμιο των διαφόρων λόμπι της Ευρωπαϊκής Ένωσης, είναι το πανεπιστήμιο της διαδικασίας της Μπολόνια, του ευρωπαϊκού χώρου εκπαίδευσης με φαρδιά πλατιά την υπογραφή και της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΡΙΖΑ. Είναι αυτές οι αποφάσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ψηφίζονται με 80% ομοφωνία στο Ευρωπαϊκό κοινοβούλιο και σε συμφωνία όλων σας, που λένε καθαρά ότι το πτυχίο είναι κάποιο προσόν, που λένε ότι τα πανεπιστήμια πρέπει να είναι αυτόνομα από την κρατική χρηματοδότηση, που λένε ότι πρέπει να είναι αυτοχρηματοδοτούμενα, δηλαδή να επιβάλλουν δίδακτρα, σε απλά ελληνικά.

Κυριολεκτικά, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, το κάνετε πιο εύκολο στην Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας. Και εσείς τα ίδια προτείνετε. Απλά, λέτε να αναθεωρηθεί πρώτα το άρθρο 16 και μετά να γίνει αυτό που φέρνει σήμερα η Νέα Δημοκρατία. Τώρα για το ανέκδοτο του σκανδιναβικού μοντέλου ούτε οι Σκανδιναβοί δεν σας πιστεύουν, αφού και αυτοί έχουν πάρα πολύ πικρή πείρα από την επιβολή διδασκτρών που οδηγούν ακόμα και σε αυτή τη σαπίλα, νέες κοπέλες φοιτήτριες να οδηγούνται να αναζητούν σε απάντηση «sugar daddies», για να χορηγήσουν τις σπουδές τους με γνωστά ανταλλάγματα, φυσικά. Τα ξέρετε. Μάλλον πρέπει να βρείτε άλλον καπιταλιστικό παράδεισο να αντιγράψετε, αφού τα

τελευταία στοιχεία της EUROSTAT δείχνουν αύξηση της ανεργίας των αποφοίτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στις σκανδιναβικές χώρες.

Ομοίως και εσείς του ΣΥΡΙΖΑ επικαλείστε το ευρωπαϊκό μοντέλο στο ευκαίο έναντι του κυπριακού μοντέλου που δήθεν εφαρμόζει η Κυβέρνηση. Αυτή και αν είναι άσφαιρη και παραπλανητική κριτική, γιατί η ίδια η στρατηγική για την τριτοβάθμια εκπαίδευση προωθείται σε όλες τις ευρωπαϊκές χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στην Ελλάδα. Η τριτοβάθμια εκπαίδευση στην Κύπρο, που έχει δύο δημόσια πανεπιστήμια, εκφράστηκε με κυριαρχία των ιδιωτικών στην αγορά. Στην Ελλάδα, που έχει είκοσι τέσσερα δημόσια πανεπιστήμια και πάνω από τετρακόσια προγράμματα σπουδών, θα εκφραστεί αντικειμενικά με αντίστοιχο τρόπο, όπως σε κάποιες άλλες χώρες της Ευρώπης που επικαλείστε. Η ουσία βρίσκεται στο ότι η δυνατότητα ίδρυσης ιδιωτικών θα λειτουργήσει μόνο ως δούρειος ίππος για την περαιτέρω ιδιωτικοποίηση των δημόσιων πανεπιστημίων μας.

Αυτά έχετε υλοποιήσει, άλλωστε, και εσείς ως κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ. Εσείς θεσμοθετήσατε τα ξενόγλωσσα προπτυχιακά με δίδακτρα στα δημόσια πανεπιστήμια. Στη δική σας κυβερνητική θητεία λειτούργησαν τα περισσότερα μεταπτυχιακά με δίδακτρα στα δημόσια πανεπιστήμια που γνώρισε ως τότε η χώρα. Η ουσία δεν βρίσκεται στο ποσοστό φοίτησης μεταξύ των ιδιωτικών και των δημόσιων πανεπιστημίων όπως ισχυρίζεστε, γιατί στις είκοσι δύο από τις είκοσι επτά χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα δημόσια πανεπιστήμια οι ημεδαποί φοιτητές πληρώνουν δίδακτρα και τέλη φοίτησης, πληρώνουν για αναλώσιμα, για συγγράμματα, εστίες, μεταφορές, τα πάντα. Με τα δίδακτρα στα δημόσια πανεπιστήμια, βέβαια, δεν έχετε πρόβλημα, όπως ξέφυγε σε Βουλευτή σας, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, ενώ από άλλους Βουλευτές σας ακούσαμε ότι θα ήταν υποκρισία να μην μπειτε στη συζήτηση για αναθεώρηση του άρθρου 16.

Έρχομαι τώρα σε εσάς της Κυβέρνησης. Πώς απαντάτε στις θυσίες και τους κόπους των λαϊκών οικογενειών που παλεύουν νυχθημερόν και πληρώνουν από την τσέπη τους για τη μόρφωση των παιδιών τους, μήπως και καταφέρουν ένα καλύτερο αύριο; Πώς απαντάτε στα όνειρα των νέων παιδιών, των φοιτητών, των μαθητών, στη θέληση και την ελπίδα να αξιοποιήσουν δημιουργικά τα ταλέντα και τις γνώσεις τους, τις σπουδές τους, για να εργαστούν προσφέροντας στην κοινωνία; Πώς απαντάτε στην αγωνία των πανεπιστημιακών δασκάλων που βλέπουν δυσοίωνο το μέλλον της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης και την έρευνα να μπαίνει όλο και περισσότερο σε καλούπια αντί να συμβάλει στην επίλυση κοινωνικών προβλημάτων;

Δεν απαντάτε. Υψώνετε νέα τείχη στη μόρφωση. Τους κόβετε τα φτερά. Κάνετε νόμο την αδικία. Δημιουργείτε δύο τρόπους εισαγωγής στα πανεπιστήμια. Ο ένας θα μετριέται με τις επιδόσεις των πανελλαδικών εξετάσεων και ο άλλος με το πορτοφόλι. Οι πολλοί θα συνεχίσουν να παλεύουν με μόνο στήριγμα την οικογένειά τους, για να περάσουν τα τείχη των ταξικών εμποδίων και τους διάφορους κόφτες για μια θέση στο πανεπιστήμιο, όσο κάποιος άλλοι θα εισέρχονται σε πανεπιστήμια με τα αυστηρά κριτήρια της φορολογικής τους δήλωσης, αφού η εισαγωγή θα γίνεται μέσα από μια μούφα ελάχιστη βάση εισαγωγής ή διεθνή και επί πληρωμή βεβαίως απολυτήρια. Στην Ιατρική Σχολή του δημόσιου πανεπιστημίου θα μπαίνεις με 19.000 μόρια, ενώ στην ιδιωτική Ιατρική με 9.000 μόρια αλλά 19.000 ευρώ το χρόνο! Θεσμοθετείτε πτυχία με τιμή αντί για πτυχία με αξία, όπως απαιτούν οι φοιτητές.

Τα πτυχία των παραρτημάτων που προβλέπει ο νόμος σας θα είναι κατά τα μητρικά ιδρύματα τριετή και τα αναγνωρίζετε ως ισότιμα με τα πτυχία των τετραετών και πενταετών σπουδών των δημόσιων πανεπιστημίων μας. Εξασφαλίσετε την επαγγελματική και ακαδημαϊκή αναγνώριση των πτυχίων των ιδιωτικών πανεπιστημίων, πριν καν υπάρξουν. Την ίδια στιγμή υπάρχουν δεκάδες τμήματα των σχολών μηχανικών στα δημόσια πανεπιστήμια της χώρας, πάνω από πενήντα χιλιάδες φοιτητές, φοιτήτριες, απόφοιτοι, που δεν έχουν αναγνωριστεί επαγγελματικά ακόμα και τώρα που μιλάμε, έξι χρόνια μετά την ίδρυσή τους. Αυτή είναι η αριστεία που αναμασάτε σε κάθε νομοσχέδιο που φέρνετε για τα πανεπιστήμια, η αριστεία της τσέπης;

Γιατί δεν μπορούμε να αφήσουμε ασχολίαστο ότι, ενώ φέρνεται ένα νομοσχέδιο για τα πανεπιστήμια, ένα χώρο κατ' αρχάς συνδεδεμένο με την επιστήμη, δεν έχουμε ακούσει όλο αυτό το διάστημα ούτε μισό κυριολεκτικά επιχείρημα από την Κυβέρνηση που να τεκμηριώνει επιστημονικά, εκπαιδευτικά αυτές τις αντιδραστικές αλλαγές. Δεν βρήκαμε σε ένα νομοσχέδιο που μετράει πάνω από διακόσια άρθρα ούτε μια αναφορά στη λέξη «επιστήμη» και τα παράγωγά της. Τι βρίσκουμε; «Αγορά», «οικονομική βιωσιμότητα», «επιχειρηματικότητα», «εταιρείες».

Λέτε, δήθεν, πως σας νοιάζουν οι ευκαιρίες των νέων παιδιών και γι' αυτό φέρνεται τα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Πόσο υποκριτικό, αλήθεια, όταν έχετε επιβάλλει την ελάχιστη βάση εισαγωγής που αποκλείει άδικα κάθε χρόνο τόσα παιδιά, όταν δεν τους επιτρέπετε να κρατούν τη βαθμολογία, ώστε να δώσουν ξανά πανελληνίες από καλύτερες θέσεις την επόμενη χρονιά, όπως σας έχουμε προτείνει ως ΚΚΕ επανειλημμένα όχι μόνο στην Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας αλλά και του ΣΥΡΙΖΑ;

Ενώ είναι το ΠΑΣΟΚ που κατήργησε αυτή τη δυνατότητα με τον περιβόητο νόμο Αρσένη το 1997, όταν, αφού κλείσατε τη στρόφιγγα της εισαγωγής στα πανεπιστήμια με άδικο τρόπο, εσείς οι ίδιοι διαμορφώσατε τα λεγόμενα τμήματα χαμηλής ζήτησης και τώρα αξιοποιείτε το πρόβλημα που δημιουργήσατε για να κλείσετε και να συγχωνεύσετε με αντιεπιστημονικά κριτήρια τμήματα.

Μιλάτε στο σχέδιο δράσης του Υπουργείου Παιδείας που έχετε ανακοινώσει για 5% μεταβολή του ακαδημαϊκού χάρτη με κριτήριο την οικονομική βιωσιμότητα μέσα στο 2024. Τι σημαίνει αυτό άραγε για τα περιφερειακά πανεπιστήμια; Τι σημαίνει για τις ανθρωπιστικές σπουδές; Αιτιολογείτε την αναγκαιότητα για την ίδρυση των ιδιωτικών με βάση την αυξανόμενη ζήτηση για ορισμένες ειδικότητες.

Η τελευταία έκθεση της Εθνικής Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης τις εντοπίζει μάλιστα στις σχολές υγείας και στην πληροφορική. Γιατί δεν ανοίγετε νέα τμήματα στα δημόσια πανεπιστήμια, για να καλύψετε τη ζήτηση; Γιατί δεν ανοίγετε τμήματα σε νέες ειδικότητες, αν περιμένετε αλλαγές λόγω της τεχνολογικής εξέλιξης;

Δεν μιλάμε απλά για υποκρισία, αλλά για μεγάλο θράσος. Κλείνετε τα δημόσια και ανοίγετε τα ιδιωτικά στο όνομα των περισσότερων ευκαιριών; Μιλάτε για συγκράτηση των νέων που φεύγουν για σπουδές στο εξωτερικό; Πέρα από το ότι αναπαράγετε ψευδώς και σκοπίμως τα στοιχεία περί σαράντα χιλιάδων παιδιών που φεύγουν στο εξωτερικό, όταν γνωρίζετε ότι ο μεγαλύτερος όγκος από αυτούς είναι απόφοιτοι των δημόσιων πανεπιστημίων μας που αναζητούν μεταπτυχιακές σπουδές συνδεδεμένες με την επαγγελματική τους αποκατάσταση.

Πάμε στην ουσία λοιπόν. Δεν επιβεβαιώνεται από καμμία χώρα, από όλες αυτές που έχουν ήδη ιδιωτικά πανεπιστήμια, ότι αυτό συνέβαλε στην ανάσχεση της φοιτητικής μετανάστευσης. Ποια χώρα θέλετε να πάρουμε; Τις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής; Κάποια άλλη ευρωπαϊκή χώρα; Θα σας πω για την Κύπρο την οποία επικαλείστε.

Κάθε χρόνο έρχονται στην Ελλάδα για σπουδές περίπου δύο χιλιάδες έως τρεις χιλιάδες φοιτητές γιατί δεν μπορούν να αντεπεξέλθουν στο τεράστιο κόστος σπουδών στη χώρα τους, στην Κύπρο, αφού για παράδειγμα για να σπουδάσει ιατρική στην Κύπρο, μόνο τα δίδακτρα αγγίζουν τα 120.000 ευρώ περίπου τον χρόνο.

Μάλιστα είναι εμφανές ότι δεν σας καίγεται καρφί για τα παιδιά αυτά που ξενιτεύονται για να παλέψουν για το μέλλον τους για το κόστος που επιμύζονται οι οικογένειές τους. Δεν τους λέτε: «Θα ανοίξω θέσεις στα δημόσια πανεπιστήμια», δεν τους λέτε: «Θα στηρίξω το δημόσιο σχολείο». Τους λέτε: «Αντί να είστε πελάτες στους ξένους εμπόρους πτυχίων, να είστε στους ντόπιους εμπόρους». Τέτοια ευκαιρία!

Μας μιλάτε για τα οικονομικά οφέλη αυτής της δήθεν ανάσχεσης και της προσέλκυσης φοιτητικής πελατείας και από άλλες χώρες. Υπολογίζετε πως θα φέρουν περίπου 1% στο ΑΕΠ της χώρας. Τι σημαίνει, όμως, αυτό για τη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία; Ας ρωτήσουμε τους εργαζόμενους στον τουρισμό που παράγει περίπου το 10% του ΑΕΠ της χώρας μας.

Νέοι άνθρωποι δουλεύουν σε συνθήκες γαλέρας. Η εντατικο-

ποίηση κτυπάει κόκκινο, εργατικά ατυχήματα καθημερινά, ρεπό ούτε κατά διάνοια. Τι να θυμηθούμε; Τα καψίματα-καψόνια στον μάγειρα για να δουλεύει πιο γρήγορα; Το σέρβις με βιαστικότητα και μαγικό σε τραπέζια που επιπλέουν στη θάλασσα; Το περιφημο «τουριστικό θαύμα» έχει οδηγήσει τη λαϊκή οικονομία να περιμένει πραγματικά κάποιο θαύμα για να καταφέρει να πάει διακοπές λίγες μερούλες στη χώρα μας, αφού ο μισθός δεν φτάνει ούτε για τη διαμονή.

Είπατε ακόμα και ότι επιδιώκετε να ρυθμίσετε την αγορά πώλησης πτυχίων που υπάρχει σήμερα μέσω των κολλεγιών. Πώς ακριβώς το κάνετε αυτό; Διότι οι περιβόητες δήθεν αυστηρές προϋποθέσεις που βάζετε στη λειτουργία αυτών των παραρτημάτων δεν πείθουν ούτε τα μικρά παιδιά, πόσο μάλλον τον κόσμο των πανεπιστημίων.

Τι να πούμε; Ότι παρουσιάζετε ως αυστηρή προϋπόθεση ένα πανεπιστημιακό τμήμα να λειτουργεί με οκτώ διδάκτορες, ότι παραπέμπετε τα κτηριολογικά στον Εθνικό Οργανισμό Πιστοποίησης Προσόντων και Επαγγελματικού Προσανατολισμού, τον ΕΟΠΠΕΠ, ότι όλα καθορίζονται από το μητρικό ΑΕΙ, ότι ως κίνητρο για να ανοίξουν παράρτημα στην περιφέρεια μειώνετε στο μισό το κόστος της εγγραφικής επιστολής;

Ακόμα, όμως, και να προβλέπατε κάτι έστω στοιχειώδες στο νομοσχέδιο, αυτό θα μπορούσε βέβαια ξέρετε πολύ καλά να αλλάξει άρδην σε ένα βράδυ με μια τροπολογία. Το έχετε ξανακάνει ουκ ολίγες φορές. Γιατί το επιχείρημα που αναμασούν και οι του ΠΑΣΟΚ, ισχυριζόμενοι δήθεν ότι αυτοί μπορούν να τα κάνουν καλύτερα αυτά, ότι το κράτος θα ελέγξει την αγορά δηλαδή, απλά είναι ένα ακόμα πολύ σύντομο ανέκδοτο.

Ένα επεισόδιο από το έργο αυτό το βλέπουμε live αυτή την περίοδο με την ακρίβεια. Όλο οι τιμές ελέγχονται και όλο πιο άδικο είναι το καλάθι της νοικοκυράς φεύγοντας από το σουπερμάρκετ. Τι κάνετε, όμως, στα αλήθεια; Η ουσία είναι ότι δίνετε πράσινο φως στη δημιουργία μιας νέας αγοράς, στην οποία βεβαίως μπορούν να ενταχθούν και κάποια από τα κολλέγια, για να κτυπήσουν μεγαλύτερους τζίρους. Διότι ο μη κερδοσκοπικός χαρακτήρας που λέτε είναι παραμύθια της Χαλιδιάς, γιατί αυτά είναι ιδιωτικά, είναι κερδοσκοπικά.

Πέρα από το ότι το μητρικό ΑΕΙ μπορεί να είναι και με τη βούλα του νόμου κερδοσκοπικό, δίνετε τη δυνατότητα από το άρθρο 131 τα κέρδη να επενδύονται. Τι πιο εύκολο να επενδύσει κανείς από αυτούς τους ιδιώτες σε άλλη εταιρεία της ιδιοκτησίας τους πάλι, στον εαυτό τους δηλαδή;

Κυρίες και κύριοι, το νομοσχέδιο φέρνει ένα νέο ποιοτικά μεγάλο αρνητικό βήμα. Τα ιδιωτικά πανεπιστήμια θα κάνουν έρευνα, που θα είναι στην κυριολεξία κατ' επιταγή και θα εξαρτάται από τις ορέξεις του κάθε ιδιοκτήτη. Και μη μας πείτε όχι, γιατί οι διάφοροι επενδυτές και μέτοχοι αυτών των πανεπιστημίων έχουν λόγο για όλα. Εδώ έχουν λόγο στα δημόσια, δεν θα έχουν λόγο στις ιδιοκτησίες τους;

Τα δε περί ακαδημαϊκής ελευθερίας αφήστε τα καλύτερα, γιατί προφανώς εσείς εννοείτε την ακαδημαϊκή ελευθερία που γεύτηκαν οι φοιτητές και οι καθηγητές τους στο Χάρβαρντ και στο MIT, όταν τόλμησαν να μιλήσουν και να διαδηλώσουν για να σταματήσει ο πόλεμος στην Παλαιστίνη, να σταματήσει η δολοφονία αμάχων Παλαιστίνιων.

Αφήστε που έχετε φτιάξει και άρθρο για κοινά προγράμματα σπουδών σε συνεργασία με διεθνή κέντρα. Αλήθεια, τη σχετική εξαγγελία του Columbia εννοείτε; Φωτογραφική είναι η διάταξη ή περιμένετε και άλλα κέντρα από την Εσπερία;

Τα ιδιωτικά πανεπιστήμια μεταξύ άλλων θα μπορούν να βάζουν χέρι και στο δημόσιο χρήμα. Οι τρόποι είναι πολλοί. Στην Κύπρο για παράδειγμα το κράτος επιδοτεί με voucher για δίδακτρα είτε στα ιδιωτικά είτε στα δημόσια. Μάλιστα πρόσφατα τα ιδιωτικά κέρδισαν προσφυγή ενάντια στα δημόσια για αθέμιτο ανταγωνισμό και πιέζουν για αύξηση των διδάκτρων.

Το νομοσχέδιό σας, ήδη, προβλέπει στο άρθρο 130 τη δυνατότητα να παίρνουν χρήματα από ερευνητικά προγράμματα ευρωπαϊκά και άλλα. Τους δίνετε ακόμα τη δυνατότητα να συμπράττουν με τα δημόσια πανεπιστήμια και από κοινού να ιδρύουν ένα τρίτο νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου.

Άρθρο 119. Τι ακριβώς είναι αυτό; Πανεπιστήμια τύπου ΣΔΙΤ;

Ισχυρίζεστε μάλιστα ότι το νομοσχέδιο δήθεν αναβαθμίζει τα δημόσια πανεπιστήμια με τα εκατό εβδομήντα έξι άρθρα που το αφορούν. Λέτε ψέματα, χοντρά ψέματα! Δεν είναι αναβάθμιση η επιβολή διδασκτρών στα δημόσια πανεπιστήμια. Εισάγετε διδάκτρα στα ελληνόγλωσσα προπτυχιακά για τους αλλοδαπούς και αλλογενείς φοιτητές με το άρθρο 58. Ανοίγετε διάπλατα την «πόρτα» για διδάκτρα στα προπτυχιακά προγράμματα των δημοσίων πανεπιστημίων για τους Έλληνες φοιτητές. Έτσι έγινε και στη Μεγάλη Βρετανία. Τα διδάκτρα στα δημόσια πανεπιστήμια ξεκίνησαν με επιβολή στους αλλοδαπούς και στη συνέχεια γενιεύτηκαν φυσικά για όλους.

Εισάγετε τη διαφοροποίηση τελών φοίτησης στα μεταπτυχιακά. Άλλα για εντός Ευρωπαϊκής Ένωσης, άλλα για εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, άλλα για ντόπιους; Στις σκανδιναβικές χώρες αυτή η λογική έχει οδηγήσει σε αποκλεισμό των ημεδαπών, γιατί δεν φέρνουν έσοδα.

Δεν είναι αναβάθμιση η διάσπαση του ενιαίου χαρακτήρα του πτυχίου, που θέλετε να εφαρμόσετε τώρα και με τη βούλα του νόμου.

Στο άρθρο 9 εφαρμόζεται για πρώτη φορά μια πολύ αντιδραστική πρόβλεψη του νόμου πλαισίου της Κεραμείας. Ιδρύεται ένα τμήμα στο οποίο οι φοιτητές θα εισάγονται ενιαία από το μηχανογραφικό, αλλά θα υλοποιούνται δύο διαφορετικά προγράμματα σπουδών.

Θεωρούμε ότι ανοίγετε έναν πολύ επικίνδυνο δρόμο για τα δικαιώματα των φοιτητών και των διδασκόντων. Τι ακριβώς επιδιώκετε να λύσετε με αυτό το αντιεπιστημονικό εγχείρημα; Κάτω από την «ομπρέλα» του τμήματος σκοπεύετε να ανοιγοκλείνετε διαφορετικά προγράμματα σπουδών με αθόρυβο τρόπο; Ποια θα είναι η επαγγελματική κατοχύρωση των αποφοίτων; Θα μιλάμε για πλήρη διάσπαση και στην επαγγελματική κατοχύρωση του πτυχίου; Ή μήπως οι απόφοιτοι των ψηφιακών μέσων θα διδάσκουν φιλολογικά; Σας ρώτησαν επανειλημμένα οι Βουλευτές του ΚΚΕ στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων και απάντηση δεν πήραμε.

Δεν είναι αναβάθμιση η μείωση της χρηματοδότησης κατά 10% με βάση τα αντικειμενικά κριτήρια, όπως είναι, για παράδειγμα, ο αριθμός των φοιτητών. Από 20% ανεβαίνει στο 30% το μέρος της κρατικής χρηματοδότησης που δίνεται μέσα από μια ανταγωνιστική αρένα που έχετε φτιάξει ανάμεσα στα πανεπιστήμια που σχετίζονται με τις επιδόσεις τους στα ποιοτικά κριτήρια της Εθνικής Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης.

Ποια είναι αλήθεια αυτά; Ας πάρουμε ένα μόνο παράδειγμα λόγω περιορισμένου χρόνου. Η ποιότητα της διασύνδεσης ενός πανεπιστημίου με την κοινωνία ποσοτικοποιείται με βάση τις πωλήσεις εκπαιδευτικών προϊόντων. Παραδείγματος χάριν, προγράμματα διά βίου μάθησης, κοινά και διπλά προγράμματα κ.λπ., ή και ερευνητικών προϊόντων, πατέντες, τεχνοβλαστοί, νεοφυείς επιχειρήσεις, συμπράξεις με επιχειρήσεις, συμμετοχή στο μετοχικό κεφάλαιο επιχειρήσεων και άλλα, ενώ η ποσοτικοποίηση της διεθνοποίησης περιλαμβάνει τις πωλήσεις ξενόγλωσσων προγραμμάτων σπουδών. Τι σχέση έχουν όλα αυτά με την ποιότητα της εκπαίδευσης και της έρευνας των πανεπιστημίων μας;

Αγαπητοί κύριοι και κυρίες, δεν είναι αναβάθμιση η μεταφορά της ευθύνης για κρατική χρηματοδότηση στα ίδια τα πανεπιστήμια. Με το νομοσχέδιό σας οδηγούνται, ακόμα και σε επίπεδο σχολής, οι κοσμητείες να αναζητούν έσοδα. Έχουμε ήδη πικρή πείρα και κάθε φορά που ακούμε «αυτοτέλεια στα πανεπιστήμια» αυτό σημαίνει κόψιμο όσων δωρεάν παροχών έχουν απομείνει.

Όταν η αναλογία πανεπιστημιακών - φοιτητών είναι ένας προς σαράντα επτά δεν είναι αναβάθμιση να τη διατηρείτε ως έχει, και αυτό με πολλά ερωτηματικά.

Θα συμφωνήσουμε μαζί σας, κύριοι Υπουργοί, κυρία Υφυπουργέ κ.λπ., κύρια Πιερρακάκη -μας ακούει, φαντάζομαι. Οι υπόλοιποι είστε εδώ - ότι δεν μπορούμε να μιλάμε με τον ίδιο τρόπο που μιλούσαμε τις προηγούμενες δεκαετίες. Γιατί ήδη έχουμε ήδη περάσει δύο βιομηχανικές επαναστάσεις, έχουμε μπει στην τεχνητή νοημοσύνη, στην εποχή που το ChatGPT απαντά σε ερωτήσεις, όπως λέτε.

Ρωτάμε και εμείς, όμως. Επειδή υπάρχουν αυτές οι δυνατότητες, επειδή υπάρχει Artificial Intelligence και ChatGPT, πέφτουν

παιδιά από τα παράθυρα στα αμφιθέατρα επειδή δεν χωρούν στα έδρανα; Γι' αυτό πέφτουν;

Πού το βρήκατε γραμμένο ότι η ανάπτυξη της επιστήμης σημαίνει ότι οι μορφωτικές ανάγκες πρέπει να μετριοούνται ως κόστος ή και πεδίο για έσοδα; Από πού κι ως πού η τεχνητή νοημοσύνη σημαίνει ότι το πτυχίο θα αποτελεί απλά ένα προσόν; Από πούθενά δεν προκύπτει ότι όλα αυτά είναι αποτέλεσμα ούτε του Artificial Intelligence ούτε του ChatGPT. Αυτό που φταίει είναι ότι βάζετε όλο και περισσότερο μέσα σε «καλούπια» για τα μέτρα των λίγων την επιστήμη και τα επιτεύγματά της.

Αυτά συμβαίνουν ως αποτέλεσμα πολιτικών επιλογών και μάλιστα διαχρονικών. Γιατί πράγματι σήμερα, στον 21^ο αιώνα, θα έπρεπε άλλα πράγματα να συζητάμε. Το πώς όλα αυτά τα επιτεύγματα θα αξιοποιηθούν προς όφελος της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας και όχι κάποιων λίγων.

Αν θέλετε να μιλήσουμε για πραγματική αναβάθμιση των πανεπιστημίων μας, τότε πρέπει στο επίκεντρο να μπουν τα πραγματικά προβλήματα, που δεν βελτιώνονται, αλλά χειροτερεύουν όλα αυτά τα χρόνια. Τότε, δεν έχουμε άλλη επιλογή από την ικανοποίηση των λογικών και αυτονόητων αιτημάτων των φοιτητών, των μαθητών, όλης της εκπαιδευτικής κοινότητας.

Αυτό που είναι πραγματικά σύγχρονο είναι πανεπιστημιακή εκπαίδευση αποκλειστικά δημόσια, πραγματικά δωρεάν, να παρέχει σύγχρονες και υψηλού επιπέδου σπουδές, να εξασφαλίζει στους αποφοίτους δουλειά στο αντικείμενο σπουδών τους μετά, με δικαιώματα.

Ποια είναι τα πραγματικά προβλήματα που ταλανίζουν; Τα στοιχεία για τα ποσοστά της απασχόλησης των νέων πτυχιούχων είκοσι πέντε έως τριάντα τεσσάρων χρόνων στη χώρα μας δείχνουν ότι από το 2011 έως το 2021, για μια δεκαετία δηλαδή, είχαν μηδενική μεταβολή. Για την ακρίβεια, από το 69,35% έφτασαν το 69,45%.

Αυτό ακριβώς το διάστημα όλες οι κυβερνήσεις, Νέα Δημοκρατία, ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ, έχουν φέρει σχεδόν δέκα νόμους για τα πανεπιστήμια, όλους με τον «μανδύα» της δήθεν καλύτερης σύνδεσης με την αγορά εργασίας.

Μία ακόμα απόδειξη για το αδιέξοδο αυτής της πολιτικής σας ως προς τις πραγματικές ανάγκες είναι πιο συγκεκριμένα ότι η δαπάνη των νοικοκυριών, για παράδειγμα, για τρίτοβάθμια εκπαίδευση ανερχόταν σε 329 εκατομμύρια ευρώ το 2019, ότι χάθηκαν επτά χιλιάδες εννιάκοσιες τέσσερις θέσεις εργασίας εκπαιδευτικού προσωπικού στα δημόσια πανεπιστήμια της χώρας μας από τη σχολική χρονιά 2008-2009 έως το 2019-2020, ότι η δημόσια χρηματοδότηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης μειώθηκε κατά 6,1 δισεκατομμύρια ευρώ από το 2008 έως το 2021.

Τα πάντα επιβεβαιώνουν ότι οι ανάγκες των φοιτητών να σπουδάσουν ολοκληρωμένα και των αποφοίτων να εργαστούν στο αντικείμενό τους προσφέροντας στην κοινωνία δεν μπορούν να βρουν διέξοδο στις απαντήσεις που δίνουν Ευρωπαϊκή Ένωση, κυβερνήσεις, κόμματα του συστήματος. Γιατί αυτές οι πολιτικές χειροτερεύουν την κατάσταση.

Μπορεί να γίνει και αλλιώς; Αν αξιοποιηθούν οι τεράστιες σύγχρονες δυνατότητες προς όφελος των αναγκών των πολλών, όχι των λίγων.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ**)

Το πανεπιστήμιο που θέλει τους φοιτητές πελάτες δεν είναι μονόδρομος. Μπορούν σήμερα οι φοιτητρίες και οι φοιτητές να έχουν υψηλού επιπέδου σύγχρονες σπουδές, να φοιτούν απολύτως δωρεάν και σε αποκλειστικά δημόσια πανεπιστήμια. Τα προγράμματα σπουδών των πολλών κατηγοριών και των επιμέρους δεξιοτήτων που φθείρονται στον χρόνο δεν είναι μονόδρομος. Μπορούν σήμερα να υπάρξουν πραγματικά αναβαθμισμένα προγράμματα σπουδών πανεπιστημιακού επιπέδου που θα συμβάλουν στη διαμόρφωση στέρεου υποβάθρου στους νέους επιστήμονες και έτσι θα μπορεί ο καθένας και η καθεμία να αναπτύσσει και πληρέστερα τις διάφορες δεξιότητές του. Η σύνδεση με τη ζούγκλα της αγοράς εργασίας, που μεταφράζεται σε αποσύνδεση του πτυχίου από το επάγγελμα, δεν είναι μονόδρομος. Είναι εφικτό το πτυχίο να έχει πραγματικό αντίκρισμα για τους αποφοίτους.

Οι πανεπιστημιακές σπουδές είναι επαγγελματικές σπουδές με στόχο την προετοιμασία των αποφοίτων να εργαστούν σε τομείς που απαιτούν επιστημονική ειδίκευση. Άρα πρέπει να σημαίνει εξασφάλιση εργασίας με δικαιώματα στο αντικείμενο σπουδών. Ο αναχρονισμός που σήμερα υπάρχει και η πρόσβαση στην πανεπιστημιακή μόρφωση κρίνεται ανάλογα με το πορτοφόλι της κάθε οικογένειας. Αυτό δεν είναι μονόδρομος όμως. Είναι ρεαλιστικό σήμερα να διαμορφωθούν οι όροι για πραγματικά ισότιμη πρόσβαση στα πανεπιστήμια, αν η πολιτεία πάρει μέτρα για την εξάλειψη της άνησης αφετηρίας από την οποία οι νέοι και οι νέες ξεκινούν τη ζωή τους. Η έρευνα που αξιολογείται με όρους εμπορίου και αφήνει καινοτόμες ιδέες στα συρτάρια -αν δεν κριθούν καρποφόρες βέβαια- δεν είναι μονόδρομος. Είναι ρεαλιστικό οι χιλιάδες ικανότατοι νέοι ερευνητές να συμβάλλουν αποφασιστικά στην επίλυση σύγχρονων κοινωνικών προβλημάτων, στην αναβάθμιση των όρων εργασίας, στην ευτυχία, την ευημερία του λαού μας.

Κλείνοντας, θέλουμε να απευθυνθούμε σε όλους αυτούς και αυτές που δεν βρίσκονται μέσα σε αυτή την Αίθουσα αλλά ξέρουμε ότι μας παρακολουθούν: στους πανεπιστημιακούς δασκάλους, στους εκπαιδευτικούς της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, στους μαθητές, στους φοιτητές, στους γονείς τους, σε όλο τον κόσμο που πλήττεται και που αντιδρά απέναντι σε αυτό το νομοσχέδιο. Ιδιαίτερα να απευθυνθούμε θέλουμε στους φοιτητές και τις φοιτήτριες που δίνουν πραγματικά ένα σπουδαίο, γενναίο αγώνα για τις σπουδές τους, για τα δικαιώματά τους, για το ίδιο το μέλλον τους. Ιδιαίτερα ο κόσμος των πανεπιστημίων βλέπει πιο ζωντανά την τεράστια αδικία που είναι συνυφασμένη με αυτόν τον κόσμο, με αυτό το σύστημα που ζούμε. Γιατί βλέπουν, μελετούν, ξέρουν ότι νέες περιοχές της γνώσης συνεχώς ανακαλύπτονται, νέα γνώση παράγεται. Και, όμως, παρά τα πρωτοφανή επίπεδα στα οποία έχει φτάσει η ανθρωπότητα, πόσο μακριά βρίσκεται από το να τα απολαύσει η ίδια; Πόλεμοι, χιλιάδες νεκρά παιδιά, φτώχεια, πείνα, άστεγοι, τόσα και τόσα που μπορούμε να πούμε.

Όμως, ξέρετε η επιστήμη μέσα της έχει ένα κυρίαρχο επαναστατικό χαρακτηριστικό. Πρέπει να αμφισβητήσει το παλιό για να φέρει το καινούργιο. Και το καινούργιο, το σύγχρονο, το προοδευτικό είναι να αξιοποιηθούν όλα αυτά τα επιτεύγματα και άλλα τόσα για να ζήσουμε όλοι καλύτερα. Και αυτό το καταλαβαίνει πάρα πολύ καλά η πλειοψηφία των νέων και των φοιτητών που σας γυρίζει την πλάτη κατά 70%. Και γι' αυτό, αυτό το νομοσχέδιο, ακόμα και αν ψηφιστεί, θα βρει εμπόδια γιατί είναι άδικο. Για όλα αυτά οι αγώνες είναι που ανοίγουν σήμερα τον δρόμο για το μέλλον. Γιατί αυτό είναι το μέλλον, αν θέλουμε να απαντήσουμε πραγματικά στις ανάγκες των πολλών. Μαζί οι εργαζόμενοι, ο λαός, η νεολαία, η πανεπιστημιακή κοινότητα, θα ξελασπώσουμε αυτό το παρόν για να ανυψωθούμε στο φωτεινό μέλλον.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση αφού ενημερώθηκε για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής και ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ», σαράντα πέντε μαθήτριες και μαθητές και δύο συνοδοί εκπαιδευτικοί από το 1^ο Δημοτικό Σχολείο Άνοιξης. Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Επίσης, από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση αφού συμμετείχαν στο εκπαιδευτικό πρόγραμμα «Εργαστήρι Δημοκρατίας», που οργανώνει το ίδρυμα της Βουλής, είκοσι τρεις μαθήτριες και μαθητές και δύο συνοδοί εκπαιδευτικοί από το 21^ο Δημοτικό Σχολείο Καλλιθέας.

Η Βουλή σας καλωσορίζει, επίσης.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Συνεχίζουμε από τον κατάλογο των ομιλητών με τον κ. Κωστό Γεώργιο από τη Νέα Δημοκρατία. Παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΣΤΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, να ξεκινήσουμε με μία παραδοχή με την οποία νομίζω ότι συμφωνούν

όλοι μας. Η παιδεία πρωτίστως είναι ένα δημόσιο αγαθό εγγυημένο από την πολιτεία. Μάλιστα τα οφέλη από αυτό το αγαθό καταλήγουν στην κοινωνία περισσότερο και από τους επιμέρους αποδέκτες του. Αντίστοιχα, τα πανεπιστήμια, ο ανώτατος θεσμός διδακτικού λειτουργήματος δεν αποτελούν μόνον υποδομές και προγράμματα σπουδών. Συνιστούν ανοικτές πύλες συνάντησης ελεύθερων ανθρώπων οι οποίοι ανταλλάσσουν με ποιοτικό τρόπο ιδέες και γνώσεις.

Καλό θα είναι, όμως, να δούμε και την πραγματικότητα που ισχύει όχι μόνο στη χώρα μας αλλά και σε όλον τον κόσμο αναφορικά με την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Ξέρετε, υπάρχει μια πραγματικότητα εκεί έξω που δεν πρέπει να την αγνοούμε. Και τι λέει αυτή η πραγματικότητα; Σε όλο τον κόσμο ο Υπουργός ανέφερε δύο μόνον χώρες που αποτελούν εξαίρεση σε αυτή την πραγματικότητα, την Ελλάδα και την Κούβα, πέρα από τα δημόσια πανεπιστήμια υπάρχει και η ιδιωτική τριτοβάθμια εκπαίδευση. Τι άλλο λέει αυτή η πραγματικότητα; Παρά το γεγονός ότι στην Ελλάδα έχουμε ισχυρή τριτοβάθμια εκπαίδευση, πάρα πολλά Ελληνόπουλα καταφεύγουν σε χώρες του εξωτερικού προκειμένου να πάρουν την τριτοβάθμια εκπαίδευση, την ακαδημαϊκή εκπαίδευση που επιθυμούν. Πόσοι είναι; Κοντά στις σαράντα χιλιάδες εξ όσων υπολογίζεται. Πόσο είναι το ετήσιο κόστος για την εθνική μας οικονομία γι' αυτή τη διαδικασία; Πάνω από ένα δισεκατομμύριο ευρώ.

Εδώ θα μου επιτρέψετε να κάνω μια προσωπική αναφορά. Σπούδασα σε ελληνικό πανεπιστήμιο. Σπούδασα σε δημόσιο σχολείο. Δεν πήγα ούτε μία ώρα φροντιστήριο. Τα παιδιά μου έχουν σπουδάσει σε ελληνικό πανεπιστήμιο. Η μεγάλη μου κόρη έκανε το μεταπτυχιακό στο Διεθνές Πανεπιστήμιο επ' αμοιβή. Η μικρή μου κόρη είναι υποψήφια διδάκτορας στο πανεπιστήμιο Θεσσαλίας. Αλλά δεν μπορώ να αγνοήσω μία σειρά συνανθρώπων μου και φίλων μου που τα παιδιά τους αυτή τη στιγμή είναι στην Τσεχία, στη Βουλγαρία, στην Κύπρο πληρώνοντας υπερβολικά μεγάλα ποσά προκειμένου να σπουδάσουν. Αυτή την πραγματικότητα θα συνεχίσουμε να την αγνοούμε; Θα συνεχίσουμε να αποτελούμε μία εξαίρεση εμείς στο παγκόσμιο γίνεσθαι μένοντας προσκολλημένοι σε ιδεοληψίες και εμμονές;

Τα εκπαιδευτικά σύνορα προ πολλού έχουν καταρρεύσει και καθημερινά οικοδομούνται νέες διασυνοριακές εκπαιδευτικές συνεργασίες με φυσική παρουσία ή εξ αποστάσεως εκπαίδευση διευρύνοντας τους εκπαιδευτικούς ορίζοντες στους ανθρώπους όλου του πλανήτη. Περισσότεροι από έξι εκατομμύρια φοιτητές, σύμφωνα με τις μετρήσεις που γίνονται, αναζητούν νέα εκπαιδευτική πατρίδα. Εμείς, τι θα κάνουμε; Θα τους γυρίσουμε την πλάτη; Θα κάνουμε πως δεν τους βλέπουμε; Πέρα, δηλαδή, από τα δικά μας παιδιά που αναζητούν εκπαιδευτική ακαδημαϊκή εκπαίδευση στο εξωτερικό, θα γυρίσουμε την πλάτη και σε όλους εκείνους που αναζητούν εκπαιδευτική πατρίδα και που θα ήθελαν στην Ελλάδα, τη χώρα του πολιτισμού, του πνεύματος των τεχνών, να έρθουν να σπουδάσουν; Οφείλουμε, λοιπόν, κατά την ταπεινή μου άποψη να μην αφήσουμε τη χώρα μας έξω από αυτή την πραγματικότητα, έξω από το περιθώριο των διεθνών εξελίξεων, αλλά να δομήσουμε μια νέα στρατηγική με όρους, όχι του αύριο, αλλά των επόμενων δεκαετιών.

Η ίδρυση, λοιπόν, των μη κρατικών και μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων θα γίνεται κατόπιν έγκρισης της Εθνικής Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης, τη γνώμη του Εθνικού Οργανισμού Πιστοποίησης Προσόντων και Επαγγελματικού Προσανατολισμού, διασφαλίζοντας έτσι τα εχέγγυα για σοβαρή, αντικειμενική και ουσιαστική τριτοβάθμια εκπαίδευση. Οι αιτήσεις, όπως πολύ καλά γνωρίζετε, θα αρχίσουν να γίνονται από το 2025.

Πολύς λόγος έγινε από την Αντιπολίτευση ότι με την ελάχιστη βάση που θέσαμε διώχνουμε τους φοιτητές στο εξωτερικό. Μα, και στην Ελλάδα στα μη κρατικά πανεπιστήμια η εισαγωγή τους θα γίνεται με βάση τις πανελλήνιες και με βάση την ελάχιστη βάση εισαγωγής. Για την ελάχιστη, δε, βάση εισαγωγής είχαμε συζητήσει διεξοδικά όταν αυτή θεσπίστηκε. Τα επιχειρήματα ακούστηκαν εκατέρωθεν.

Προσωπικά, εκτιμώ ότι ορθώς -ορθότατα- θεσπίστηκε, διότι δεν μπορεί να ταλαιπωρείται ένας μαθητής που δεν έχει πιάσει ούτε καν τη βάση, που δεν θα του έδινε το δικαίωμα να περάσει

από τη μία τάξη στην άλλη, να είναι φοιτητής σε ένα εκπαιδευτικό ίδρυμα το οποίο κατά κανόνα ουδέποτε τελειώνει ή και όταν το τελειώσει αναζητά έτερη απασχόληση πέραν από αυτή της σχολής που τελείωσε.

Πέραν τούτου, είναι αλήθεια συνάδελφοι ότι στη χώρα μας λειτουργούν πάνω από τριάντα ιδιωτικά κολλέγια; Είναι αλήθεια ότι χιλιάδες φοιτητές συμμετέχουν κι εκεί; Είναι αλήθεια, επίσης, ότι οι φοιτητές και οι απόφοιτοι αυτών των κολλεγίων έχουν επαγγελματικά δικαιώματα, τα οποία μάλιστα από την εποχή του ΣΥΡΙΖΑ είχαν θεσμοθετηθεί. Και μάλιστα, επειδή ήμουν εισηγητής σε προηγούμενο νομοσχέδιο της προηγούμενης κοινοβουλευτικής περιόδου του Υπουργείου Παιδείας, ο ίδιος ο πρώην Υπουργός Παιδείας, ο κ. Φίλης, είχε παραδεχθεί ότι ήταν αναπόσπαστο κομμάτι της φοίτησης σε αυτά τα κολλέγια και η απόκτηση επαγγελματικών δικαιωμάτων, που έδωσε το δικαίωμα σε πολλούς από αυτούς τους φοιτητές να μπορούν να εργαστούν και στη δημόσια εκπαίδευση της χώρας μας.

Αρα, λοιπόν, κοιτώντας το μέλλον, αντικρίζοντας την πραγματικότητα κατάματα, ξεφεύγοντας από εμμονές και ιδεοληψίες, εκτιμώ ότι θα πρέπει να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων και κυρίως να τοποθετήσουμε την Ελλάδα με προβολή στο εκπαιδευτικό μέλλον. Αυτό κάνει το νομοσχέδιό μας και θα ήθελα να σας καλέσω να το στηρίξουμε, διότι θα είναι προς όφελος της εκπαιδευτικής κοινότητας, της μαθητιώσας και φοιτητικής νεολαίας, αλλά και της ίδιας της πατρίδας μας, μηδέ εξαιρουμένης και της οικονομίας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδριάσή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα εννέα μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 2^ο και 3^ο Δημοτικό Σχολείο Νέας Ερυθραίας.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο τώρα έχει η κ. Μανωλάκου Διαμάντω και αμέσως μετά θα μιλήσει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νίκης.

ΔΙΑΜΑΝΤΩ ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ: Το νομοσχέδιο-έκτρωμα είναι το ποτήρι που ξεχείλισε. Γιατί στόχος είναι το άνοιγμα νέων επιχειρηματικών πεδίων, τόσο με τα ιδιωτικά πανεπιστήμια όσο και με την περαιτέρω εμπορευματοποίηση του δημόσιου πανεπιστημίου. Εμβαθύνετε, λοιπόν, τις αναδιαρθρώσεις Ευρωπαϊκής Ένωσης και Κυβερνήσεων στην κατεύθυνση ταχύτερης επιχειρηματικής λειτουργίας και στην ανώτατη εκπαίδευση.

Είστε η Κυβέρνηση-εξολοθρευτής του δημοσίου και δωρεάν χαρακτήρα στην ανώτατη παιδεία, γιγαντώνοντας τους ταξικούς φραγμούς. Φέρνετε νέο κτύπημα και εμποδίζετε τα παιδιά του λαού στο δικαίωμα πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Μόνο όσοι έχουν λεφτά. Όταν ξέρουμε ότι το 72% των νοικοκυριών κόβουν ακόμα και από τα τρόφιμα.

Δίκαια τα μεγάλα, μαζικά συλλαλητήρια που σας πονάνε. Γι' αυτό και τα αποκαλείτε «μειοψηφίες», «ομάδες φοιτητών». Φοβόσαστε. Το καταλαβαίνουμε. Σας ενημερώνουμε, λοιπόν, για να το αντέξετε. Πάνω από εκατό φοιτητικοί σύλλογοι διοργανώνουν το αυριανό πανελλαδικό συλλαλητήριο και θα είναι μαζί εκπαιδευτικοί και γονείς και θα είναι πολύ μεγάλο.

Η αλήθεια είναι ότι φτιάξατε όλες οι κυβερνήσεις και χρησιμοποιήσατε εργαλεία υπονόμευσης του δημοσίου και δωρεάν πανεπιστημίου και προωθήσατε μορφές ιδιωτικοποίησης, οικοδομώντας το πανεπιστήμιο-επιχείρηση. Το βιώνουμε και στα πανεπιστήμια και στην έρευνα, με τις πατέντες τεχνοβλαστών, νεοφυείς επιχειρήσεις, συμπράξεις με επιχειρήσεις, συμμετοχή στο μετοχικό κεφάλαιο επιχειρήσεων και άλλα. Τα είπε πολύ αναλυτικά πριν ο Γενικός Γραμματέας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας ο σύντροφος Κουτσούμπας.

Τα κτίσατε βήμα-βήμα όλες οι κυβερνήσεις, Νέα Δημοκρατία, ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ και τώρα σκίζετε τα ιμάτιά σας. Υποκρίνεστε! Υλοποιήσατε τις κατευθυντήριες γραμμές της Ευρωπαϊκής Ένωσης ξεκινώντας από τη λευκή βίβλο για την εκπαίδευση και αναπτύσσοντας την αντιδραστική στρατηγική τους με το πλαίσιο του ευρωπαϊκού ενιαίου χώρου ανώτατης εκπαίδευσης.

Σήμερα τι κάνετε; Βάζετε όλο το πλαίσιο και φέρνετε στα άρθρα του τερατογνήματός σας, ώστε τα δημόσια πανεπιστήμια να δουλεύουν πιο αποτελεσματικά σαν επιχειρήσεις και ετοιμάζεστε για γενίκευση των διδάκτρων. Ήδη διδάκτρα έχουν τα περισσότερα μεταπτυχιακά. Εξάλλου, η πρόβλεψη για φοίτηση στα ελληνόγλωσσα προπτυχιακά προγράμματα των δημοσίων πανεπιστημίων με διδάκτρα για αλλόγλωσσους βασίζεται στην κοστολόγηση των σπουδών. Όταν οι ανάγκες κοστολογούνται, μας επιβάλλουν στη συνέχεια να τις πληρώσουμε.

Ταυτόχρονα, το νομοσχέδιο δίνει τη δυνατότητα να ιδρυθούν πανεπιστήμια τύπου ΣΔΙΤ. Αυτό σημαίνει διδάκτρα από την άλλη πόρτα. Ωστόσο, η προώθηση της οικονομικής αυτοτέλειας των πανεπιστημίων στοχεύει στη συρρίκνωση της κρατικής χρηματοδότησης, των δωρεάν παροχών για τους φοιτητές και φυσικά οδηγεί στην αναζήτηση εσόδων μέσω επιχειρηματικής δράσης, ευελιξία ΕΛΚΕ, ενίσχυση επιχειρηματικής δραστηριότητας των ΔΕΠ, μείωση χρηματοδότησης των πανεπιστημίων μέσω αντικειμενικών κριτηρίων κατά 10%.

Αποτέλεσμα είναι το σημερινό επιχειρηματικό πανεπιστήμιο που είναι έξω από τις ανάγκες των φοιτητών να γιγαντωθεί. Οι φοιτητές και οι οικογένειές τους θα χρυσοπληρώνουν τις σπουδές τους. Μπαίνουν οι βάσεις για γενίκευση διδάκτρων στα προπτυχιακά. Εξάλλου, όλα αυτά καταμαρτυρούν τα ίδια τα νούμερα. Οι οικογένειες χιλιάδων φοιτητών πληρώνουν εκατοντάδες εκατομμύρια για τριτοβάθμια εκπαίδευση. Χιλιάδες χαμένες θέσεις εργασίας εκπαιδευτικού προσωπικού στα δημόσια πανεπιστήμια και δραστηριότητα της δημόσιας χρηματοδότησης. Έτσι οι διδάσκοντες και ερευνητές μετατρέπονται σε κυνηγούς προγραμμάτων και κονδυλίων. Ταυτόχρονα, κυριαρχούν οι ελαστικές μορφές εργασίας και η μερική απασχόληση για το διδακτικό και διοικητικό προσωπικό.

Και το 1 δισεκατομμύριο, όμως, που επαναλαμβάνουν συνεχώς οι κυβερνητικοί βουλευτές δεν πάει ούτε για στίσις ούτε για καθηγητές ούτε για δωρεάν στέγαση ούτε για αναβάθμιση προγραμμάτων σπουδών και υποδομών των ιδρυμάτων που χρησιμοποιούν οι φοιτητές. Πάει στη χρηματοδότηση της επιχειρηματικής λειτουργίας για έρευνα κατά παραγγελία επιχειρήσεων, συμπράξεις ΑΕΙ και επιχειρήσεων με βιομηχανικά διδακτορικά, για υποδομές κλειστές τους φοιτητές που θα χρησιμοποιούνται για μαρκαρισμένη έρευνα και εκατοντάδες εκατομμύρια σε κατασκευαστικούς ομίλους και εργολάβους για εστίες μέσω ΣΔΙΤ όπου οι φοιτητές θα πληρώνουν ενοίκιο.

Βρέχει, λοιπόν, εκατομμύρια ευρώ για όσα προγράμματα έχουν τη σφραγίδα της επιχειρηματικότητας και ψίχουλα για τις λαϊκές ανάγκες. Να γιατί όλα τα στοιχεία επιβεβαιώνουν ότι η διαχρονική πολιτική όλων όσοι έχουν κυβερνήσει -Νέα Δημοκρατία, ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ- ευθυγραμμίζεται με τη στρατηγική Ευρωπαϊκής Ένωσης και ΟΟΣΑ. Γι' αυτό δεν μπορεί να δώσει καμμία απάντηση και λύση πραγματικά στα προβλήματα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Αντιθέτως, τα αναπαράγει και τα διευρύνει.

Οι αντιδράσεις φοιτητών, εκπαιδευτικών, μαθητών και γονιών είναι δίκαιες. Φυσικά η απόρριψη του νομοσχεδίου δεν σημαίνει υπεράσπιση της σημερινής κατάστασης του πανεπιστημίου. Αντιθέτως, φοιτητές και το κίνημά τους διεκδικούν πτυχία που να εξασφαλίζουν δουλειά στο αντικείμενο σπουδών με δικαιώματα. Οι μορφωτικές ανάγκες των πολλών μπορούν να βρουν ικανοποίηση και διέξοδο στην πάλη για μια εκπαίδευση αποκλειστικά δημόσια και δωρεάν πραγματικά αναβαθμισμένη που το κριτήριο του κέρδους των λίγων θα ανήκει στο παρελθόν και στο επίκεντρο της κοινωνίας θα τεθεί η κοινωνική ευημερία και ο επιστημονικός κεντρικός σχεδιασμός για την αξιοποίηση όλων των αποφοίτων. Γι' αυτό πάντα επίκαιρο και κοινωνικά αναγκαίο είναι η σύγκρουση να έχει στόχο την ανατροπή της καπιταλιστικής βαρβαρότητας και εκμετάλλευσης.

Ωστόσο και οι ευρωεκλογές είναι μια ευκαιρία για την απόρ-

ριψη αυτών που στηρίζουν την εμπορευματοποίηση των αναγκών μας, ενισχύοντας το ΚΚΕ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο τώρα έχει ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νίκης, ο κ. Νατσιός. Αμέσως μετά είναι η κ. Κανέλλη και ο κ. Παππάς.

Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΝΑΤΣΙΟΣ (Πρόεδρος του Δημοκρατικού Πατριωτικού Κινήματος - ΝΙΚΗ): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από μερικές ημέρες είχαμε τη μαύρη επέτειο της τραγωδίας των Τεμπών. Ακόμη και εκείνη την ιερή μέρα δεν έπαψε η ηχορύπανση από μερικούς ασεβείς προπαγανδιστές της συγκάλυψης. Αλλά ευτυχώς η φλυαρία τους πνίγηκε από την εκκωφαντική βοή των πολιτών. Η οργή του λαού εκφράστηκε στις μεγαλειώδεις διαδηλώσεις, αλλά και στα διαδικτυακά καλέσματα για συμπαράσταση στις οικογένειες. Ενάμισι εκατομμύριο υπογραφές θα συμπληρώσει σε λίγο καιρό το ψήφισμα των Ελλήνων για απόδοση ευθυνών. Κάθε υπογραφή και μια κραυγή για δικαίωση, κάθε υπογραφή και μια φωνή για τις πενήντα επτά φωνές που σίγησαν στα Τέμπη, κάθε υπογραφή και ένα καρφί στο πρόστυχο κυβερνητικό αφήγημα ότι τα Τέμπη δεν ενδιαφέρουν κανέναν και ότι ξεπλύθηκαν με το 41%.

Το κράτος δικαίω μπορεί να νοσεί στην Ελλάδα, αλλά οι πνευματικοί νόμοι δεν νοσούν και δεν επηρεάζονται από κανέναν σκιάδη εντολέα. Αργά ή γρήγορα οι νεκροί μιλάνε με τα ίχνη του μαρτυρίου τους. Περισσότερα στοιχεία έρχονται στο φως. Οι αποκαλύψεις τρέχουν και παίρνουν μορφή χιονοστιβάδας. Όλος ο κόσμος αντιλαμβάνεται πλέον ότι στα Τέμπη μαζί με τα στοιχεία του εγκλήματος μπαζώθηκε και η δημοκρατία. Ο λαϊκός σεϊσμός, όμως, θα διαλύσει τα μπαζώματά σας και η αλήθεια θα βγει στην επιφάνεια. Πνευματικοί νόμοι κύριοι. Η Κυβέρνηση που κατήργησε τη μητρότητα και την πατρότητα, βρίσκει τώρα τον μαστορά της από χαροκαμένες μάνες και πατεράδες, από γονείς που έχασαν το σπλάchno τους και αγωνίζονται μέχρι τέλους για τη δικαίωση.

Έλεγε παλαιότερα, πριν κάνα αιώνα περίπου ο Ίων Δραγούμης: «Τι χρησιμεύει ένα κράτος ελληνικό που αντί κάθε άλλης εξωτερικής πολιτικής, διορίζει προξένους στην ανατολή και πρέσβεις στη δύση και τους ξεπροβοδίζει με τη μονάκριβη ευχή και οδηγία προσέχετε να μην γεννάται ζητήματα. Αν το κράτος δεν νιώθει τι μπορεί και τι πρέπει να κάνει, δεν αξίζει να ζει». Ζούμε προφανώς και πάλι, αναβιώνοντας το σύνθημα: «η μικρά και έντιμος Ελλάς» ή «η Ελλάς της αψόγου στάσεως».

Ο κ. Μητσοτάκης σπεύδει στις Ουκρανίες προφανώς καθ' ύποδειξη άλλων για να συναντηθεί με τον Ζελένσκι μια εντελώς περιττή ενέργεια, εκτός και αν προσβλέπει ακόμη εις τας Ευρώπας. Με τις επισκέψεις, τους εξοπλισμούς, το μόνο που κερδίζουμε είναι να οξύνεται και να βαθθαίνει η κρίση και δυστυχώς εμείς είμαστε και μέρος του προβλήματος.

Είχαμε, βέβαια, και έναν νέο διασυρμό και ομιλώ για τη διετή φυλάκιση του εκλεγμένου δημάρχου Χειμάρρας, του Μπελέρη. Διαβάζω από το χθεσινό πρωτοσέλιδο της εφημερίδας «ΕΣΤΙΑ»: «Την αγωνία των Βορειοηπειρωτών τη συμμερίζονται όλοι οι Έλληνες. Ξεχειλίζει η οργή για την απραξία της Κυβέρνησης των Αθηνών η οποία οδήγησε τη χώρα σε μια νέα ταπεινωτική διπλωματική ήττα. Είναι η βαρύτερη ήττα την οποία έχει υποστεί η ελληνική διπλωματία τις τελευταίες δεκαετίες. Οδηγήθηκε σε εξευτελισμό από μια χώρα που μέχρι πριν από λίγα χρόνια ήταν ο παρίας της Ευρώπης και η οποία ανοικοδομήθηκε χάρις στην αμέριστη βοήθεια της Ελλάδος και στα εμβάσματα των Αλβανών που ήλθαν στη χώρα μας και δούλεψαν». Από διασυρμό σε διασυρμό βρίσκεται η χώρα.

Πάμε λίγο και στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο. Και επειδή μου αρέσουν οι παραπομπές, θα ξεκινήσω -για να θυμόμαστε και τους μεγάλους λογοτέχνες μας, ιστορικούς μας- με μια παραπομπή από ένα έργο του Οδυσσέα Ελύτη, του τροπαιούχου νομπελίστα μας ποιητή, σε ένα έργο του, του 1974, με τίτλο: «Το χρονικό μιας δεκαετίας»: «Δύστυχη Ελλάδα, να ήταν οι ξένοι μοναρχαί και οι Έλληνες; Και καλά, οι Έλληνες γενικά, μα και οι κοντινοί μας, οι «διανοούμενοι»; Να βλέπουν τον τόπο τους με

συγκατάβαση, σαν μια οποιαδήποτε μικρή χώρα της Μέσης Ανατολής; Επειδή τα πανεπιστήμια δεν έχουν συγχρονισμένα εργαστήρια, για να μην πω: κι επειδή τα ουρητήριά τους δε διαθέτουν ηλεκτρονικό μάτι; Ε, λοιπόν κι εγώ θα το εξομολογηθώ με μια ειλικρίνεια που δεν αξίζει να την ειρωνευτεί κανείς: Νιώθω -έλεγε ο Ελύτης- ένας αριστοκράτης που έχει -ο μόνος που έχει- το πρόνομο να λείει τον ουρανό «ουρανό», και τη θάλασσα «θάλασσα», ακριβώς όπως η Σαπφώ, ακριβώς όπως ο Ρωμανός ο μελωδός εδώ και χιλιάδες χρόνια και μόνον έτσι να βλέπω αλήθεια το γαλάζιο του αιθέρους ή να ακούω τον ρόγχο του πελάγου».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επινοήσατε τον όρο «μη κρατικά πανεπιστήμια» για να μην ακούγεται άσχημα στην κοινή γνώμη. Μιλάτε για την εμπορευματοποίηση της παιδείας με όρους μάρκετινγκ αγοράς. Στη διακυβέρνηση της χώρας παίρνετε βαθμό κάτω από τη βάση, αλλά στα «μάρκετινγκ» κόλπα αναγνωρίζουμε ότι κάνετε υπερβάσεις. Σας βάζουμε δέκα με τόνο. Το μόνο πρόβλημα είναι ότι ο λαός έχει αντιληφθεί τις δικολαβίες σας. Ποια άλλη σοφιστεία θα μας λανσάρετε μετά τα μη κρατικά πανεπιστήμια, τα μη κρατικά νοσοκομεία του ΕΣΥ, τα μη κρατικά ασθενοφόρα του ΕΚΑΒ, τη μη κρατική ΕΥΔΑΠ; Μήπως θα μας φέρετε και μη κρατικές φυλακές για σωφρονιστικές μπίζνες με τον νόμο του κ. Φλωρίδη; Μήπως θα μας παρουσιάσετε στο τέλος και κανένα μη κρατικό Αιγαίο;

Μιμούμενοι το θλιβερό λογοπαίγνιο σας, θα πούμε και εμείς ότι το χαρτοφυλάκιο της Κυβέρνησης για την παιδεία δεν είναι μαύρο και άραχνο. Είναι μη άσπρο, μη διαφανές, μη επωφελές για τον λαό. Αντί να συζητάμε σε αυτή την Αίθουσα το πώς θα ενισχύσουμε και θα αναβαθμίσουμε το δημόσιο δωρεάν πανεπιστήμιο, συζητάμε πώς θα στείλουμε φοιτητική πελατεία στους μεγαλοκαρχαρίες ιδιώτες, δηλαδή πανεπιστήμια μπουτίκ, με τους φοιτητές καταδικασμένους σε πνευματική ειλωτεία καθότι οι επιχειρηματικοί όμιλοι που θα τα ελέγχουν, θα επιβάλλουν και τα ανάλογα προγράμματα, ιδιωτικά «πανεπιζήμια», όπως κάποτε διάβασα και άκουσα.

Αντί να σχεδιάζουμε πώς θα φτιάξουμε πρότυπα ελληνικά πανεπιστήμια με παγκόσμια εμβέλεια, η Κυβέρνηση μεταχειρίζεται την Ελλάδα ως Ψωροκόστα της παιδείας που παρακαλάει γονυπετώ τους ιδιώτες να τη σώσουν. Είναι φοβερό με πόση μικροπρέπεια βλέπετε την ελληνική παιδεία. Η Ελλάδα που έδωσε στον κόσμο το φως των γραμμάτων και των επιστημών, να μας λέτε σήμερα ότι θα σωθεί από τα ινστιτούτα της Εσπερίας.

Επιτέλους, το όνειρο του Κοραή για μετακένωση των φώτων της Ευρώπης «από τα κοφίνια των αλλογενών εις τα κοφίνια των Ελλήνων», όπως χαρακτηριστικά έλεγε, πραγματοποιείται και δεν υπάρχει σήμερα κανείς Κωνσταντίνος Οικονόμος ο εξ Οικονόμων να μας πει ότι πηγή φωτός για εμάς τους Έλληνες είναι η Ορθοδοξία και όχι τα άρρωστα σήμερα ευρωπαϊκά φώτα.

Και τι θα καταφέρετε με τα ιδιωτικά πανεπιστήμια; Να σας το πούμε εμείς. Θα καταφέρετε να μεταναστεύσουν οι φοιτητές μας στα μεγάλα αστικά κέντρα, γιατί μόνο εκεί θα επενδύουν τα λεφτά τους οι ιδιώτες για πανεπιστήμια, και η επαρχία θα ερημώνει από τη νεολαία γιατί άλλοι νέοι θα σπουδάζουν στο εξωτερικό και άλλοι θα απορροφούνται στις μεγαλουπόλεις μας και θα ζουν με δυσβάστακτο κόστος ζωής είτε εκτός είτε εντός Ελλάδας. Γιατί στην Ελλάδα δεν έχουμε καταπληκτική ποιότητα ζωής, όπως ισχυρίζεται ο Πρωθυπουργός, έχουμε καταπληκτική ποιότητα ακρίβειας και αισχροκέρδειας.

Ας αναφερθούμε εν συντομία στις επιπτώσεις που θα έχει ο κυβερνητικός σχεδιασμός στην ελληνική περιφέρεια. Είναι ξεκάθαρο πως τα περιφερειακά πανεπιστήμια, ήδη, δυσκολεύονται να επιβιώσουν μέσα σε συνθήκες για τις οποίες πρωτίστως ευθύνεται η Κυβέρνηση: Υποχρηματοδότηση, συγκεντρωτισμός και απαξίωση της γνώσης, έλλειψη επαγγελματικού μέλλοντος, όλα μαζί ερημώνουν περιφερειακά τμήματα και δυσχεραίνουν τα υπόλοιπα. Ποιος Αθηναίος γονιός θα στείλει το παιδί του να σπουδάσει στην Κρήτη ή στην Ήπειρο αν έχει τη δυνατότητα να σπουδάσει στην πρωτεύουσα με μηδαμινά επιπλέον έξοδα; Και ποιος πανεπιστημιακός δάσκαλος δεν θα επιδιώξει να εργαστεί σε ένα νέο ίδρυμα φεύγοντας από την «εξορία» της επαρχίας, όπου συχνά αποκαλείται «ιπτάμενος» λόγω των διαρκών αεροπορικών του πτήγαινε-έλα;

Πραγματικά μας τρομάζει το γεγονός ότι όλα αυτά τα απολύτως αναμενόμενα δεν σας αποτρέπουν από όσα σχεδιάζετε.

Κι εδώ σημειώνω ένα ειδικό ζήτημα που αφορά τη Θράκη. Το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης ιδρύθηκε το 1973 και πρωτολειτούργησε την επόμενη χρονιά με στόχο την αιμοδοσία, τρόπον τινά, της περιοχής με κοινωνική και οικονομική ζωή αλλά και την άρση της απομόνωσής της από τον υπόλοιπο εθνικό κορμό. Ο στόχος ομολογουμένως επιτεύχθηκε σε μεγάλο βαθμό. Σήμερα, όμως, με όσα εισάγετε προς ψήφιση ανοίγει τον δρόμο για την καταστροφή όσων επιτεύχθηκαν τον μισό αιώνα που πέρασε, μια καταστροφή που θα αφορά και όλη την ελληνική περιφέρεια. Όμως, στη Θράκη, όπως όλοι μας κατανοούμε, θα έχουμε και πρόσθετα πολύ σοβαρά προβλήματα.

Το νομοσχέδιό σας δεν είναι τυχαίο ότι ξεκινάει με την αναφορά στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο, όπου όμως το δόθεν ενδιαφέρον σας εξαντλείται στην ίδρυση Τμημάτων Εργοθεραπείας στην Κομοτηνή που αναμενόταν από χρόνια. Κατά τα άλλα μετονομασίες, συγχωνεύσεις, μεταφορές και διοικητικές μεταβολές χωρίς καμία σημασία για τη Θράκη.

Και δεν είναι μόνο αυτό, απαντήστε μας, κύριοι της Κυβέρνησης: Πώς θα αποτρέψετε –και είναι πολύ σοβαρό θέμα– ένα τουρκικό πανεπιστήμιο που θα εκδηλώσει ενδιαφέρον για ίδρυση σχολών του στη Θράκη; Από τα εκατόν εξήντα έξι πανεπιστήμια της γείτονας, δημόσια και ιδιωτικά, δεκαπέντε τουλάχιστον είναι αγγλόφωνα. Όταν ένα πανεπιστήμιο σαν το ΚΟC, που είναι και μη κερδοσκοπικό, έρθει στην Κομοτηνή, πόσοι μειονοτικοί θα επιλέξουν ένα άλλο, τώρα μάλιστα που ο κ. Κος έχει όχι μόνο επιχειρήσεις στη χώρα μας, αλλά και πολυτελή κατοικία στη Λέσβο;

Είναι γνωστή η χρόνια διακομματική προσπάθεια της ελληνικής πολιτείας να φέρει τα παιδιά της μουσουλμανικής μειονότητας στα δημόσια νηπιαγωγεία, δημοτικά, γυμνάσια και λύκεια. Τώρα θα ανοίξουμε εμείς οι ίδιοι τουρκικά πανεπιστήμια; Εδώ και τρεις δεκαετίες με την ποσόστωση του 0,5% και στο πλαίσιο των λεγόμενων θετικών διακρίσεων, βάλαμε πολλά παιδιά από τη μειονότητα στα ελληνικά πανεπιστήμια, ευελπιστώντας πως εκεί θα ζήσουν και θα νιώσουν παιδιά αυτής της χώρας και τώρα θα τους ανοίξετε τον δρόμο για ένα τουρκικό πανεπιστήμιο;

Σας καλούμε να σκεφτείτε ξανά αυτό που κάνετε. Ανοίγετε την πόρτα για να φύγει ένα μέρος του ελληνικού πανεπιστημίου από τη Θράκη και να μπει από την ίδια πόρτα το τουρκικό πανεπιστήμιο. Δεν είναι ανάγκη σε κάθε σας ενέργεια να επιβεβαιώνετε ότι είστε υπονομευτές του Ελληνισμού. Θέλω να τονίσω τη σημασία αυτής της κυβερνητικής επιλογής σε αυτή τη χρονική στιγμή. Η Κυβέρνηση του κ. Μητσοτάκη δηλώνει ότι είναι αυτή η προτεραιότητά της έναντι της ελληνικής νεολαίας, να φέρει στην πόρτα της, με το αζημίωτο φυσικά, κάποια ξένα πανεπιστήμια όπου το χρήμα θα υποκαθιστά την προσπάθεια για μόρφωση και επιτυχία.

Δηλαδή για την Κυβέρνηση δεν είναι η παιδεία που λείπει, δεν είναι το επαγγελματικό μέλλον που λείπει, δεν είναι η αξιοκρατία που λείπει, δεν είναι η ίδια η πατρίδα που λείπει, όχι. Αντί να ασχολείται με τη συνεχιζόμενη αιμορραγία της Ελλάδος σε ανθρώπινο, νεανικό και μορφωμένο δυναμικό προς τη Δυτική Ευρώπη, η Κυβέρνηση κοιτάζει πώς θα εξυπηρετήσει διά της πλαγίας οδού ένα μικρό μεσοαστικό-μεγαλοαστικό κομμάτι της παρασιτικής πρωτεύουσας.

Στους πόσους δικηγόρους, κύριοι της Κυβέρνησης, θα πούμε ότι είμαστε κορεσμένοι ως κοινωνία; Πόσους γιατρούς ακόμα θα σπουδάσουμε για να τους στείλουμε στη Βόρεια Ευρώπη; Πόσους απόφοιτους οικονομικών σχολών χρειάζεται η εξαφανισμένη μας εθνική οικονομία;

Αντί να ενδιαφερθείτε για την τεχνική και επαγγελματική εκπαίδευση που είναι σε τραγικό επίπεδο, εσείς συντηρείτε τον μύθο των σπουδών στις θεωρούμενες προνομιούχες σχολές για χάρη ολίγων με τίμημα τον καταστροφικό αποπροσανατολισμό των πολλών. Φροντίστε το μορφωτικό επίπεδο και το εκπαιδευτικό κλίμα στα σχολεία μας. Κάντε το καθήκον σας για την ευρυθμία και την χρηματοδότηση των δημοσίων πανεπιστημίων μας και σεβαστείτε, επιτέλους, και το Σύνταγμά μας.

Και για να το κάνουμε ξεκάθαρο, εμείς στη Νίκη θέλουμε τριτοβάθμια εκπαίδευση που κοιτάει τον φοιτητή στο μυαλό, στην

ψυχή του και στα όνειρά του, όχι στο πορτοφόλι του, όχι στην κοινωνική τάξη του. Η εθνική παιδεία θα έπρεπε να είναι θεσμός που ενώνει, όχι θεσμός που χωρίζει τη νεολαία σε πατρίκιους και πληβείους. Θέλουμε οι φοιτητές να έχουν ίσες ευκαιρίες στον αγώνα για το πτυχίο, όχι να έχουμε φοιτητές δύο ταχυτήτων.

Η Κυβέρνηση, όμως, θέλει να χωρίσει τον στόχο της αποφοίτησης σε πτυχία του παρά και σε πτυχία του φουκάρου. Μπορεί κάποιοι στα γραφεία τους να έχουν συνηθίσει να κορνιζάρουν πτυχία κατά παραγγελία, αλλά όσες χιλιάδες ευρώ και αν δώσεις ο εγκέφαλος δεν γεμίζει με γνώσεις και πάντοτε ο λαός μας προτιμούσε τη γνώση. Μια παλιά παροιμία μας που έρχεται από τα χρόνια της τουρκοκρατίας, λέει: «Κάλλιο γνώση, παρά γρόσι».

Με τους κόπους των φοιτητών που θα εκπαιδευτούν δίκαια, αξία και σωστά, με τους καρπούς αυτών των κόπων θα στηρίξεις τα θεμέλια της αυριανής Ελλάδας και αυτό θα επιτευχθεί με γενναία κονδύλια για τη δημόσια παιδεία, με σοβαρή χρηματοδότηση των ΑΕΙ, με προσλήψεις εκπαιδευτικών και με φοιτητική μέριμνα για στέγαση και αξιοπρεπή διαβίωση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορείς να έχεις ακμαίο φοιτητή αν πρωτύτερα δεν έχεις εξασφαλίσει ακμαίο μαθητή. Δεν μπορείς να ισχυρίζεσαι ότι ενδιαφέρεσαι για τη φοιτητιάσα νεολαία, την ίδια στιγμή που αδιαφορείς για τη μαθητιώσα νεολαία. Από την πρωτοβάθμια ως την τριτοβάθμια εκπαίδευση αυτά τα στάδια είναι σκαλοπάτια μιας ενιαίας κλίμακας. Και τι γίνεται στα πρώτα δύο σκαλοπάτια της εκπαίδευσης; Οι μαθητές σκοντάφτουν στο σύστημα μιας άθλιας παιδείας, που έχει αποχαρακτηριστεί από καθετί ελληνικό και ορθόδοξο, μια παιδεία που αποκάλυπτα την έχω κατονομάσει πολλές φορές ως «παιδομάζωμα». Τα κεφάλια τους παραγεμίζονται με μηχανικές πληροφορίες.

Έλεγε ο Έλιοτ, σε μία ωραία φράση του: «Χάσαμε τη σοφία για χάρη της γνώσης και χάνουμε τη γνώση για χάρη της πληροφορίας». Σήμερα η εκπαίδευση μόνο πληροφορίες και στείρες γνώσεις, αλλά πολλές φορές και ανήθικα δασκαλέματα θα έλεγα παρέχει.

Έχω φέρει το αγαπημένο μου θέμα, ένα βιβλίο της Γ' γυμνασίου –γιατί, κάποιος συνάδελφος είχε ζητήσει να το δείξω– όπου υπάρχει ένα κείμενο «Νεανικός ιδεαλισμός», που το υπογράφει στη σελίδα 107, Γλώσσα Γ' γυμνασίου, κάποιος Πήτερ Δαγκλής, ο οποίος είναι φυλακισμένος στο Νεπάλ για παιδεραστία για εγκλήματα εις βάρος ενός παιδιού εννέα και δώδεκα ετών. Αυτό το κείμενο, παρακαλώ, φιλοξενείται στο σχολικό βιβλίο της Γ' γυμνασίου «Νεοελληνική Γλώσσα». Είναι η απόλυτη υποκρισία του ελληνικού κράτους να φιλοξενούμε κείμενα παιδεραστών –επαναλαμβανών– σε σχολικά βιβλία. Κάναμε όσο ήμουν δάσκαλος ενέργειες, αλλά κωφεύουν.

Τα παιδιά καταπιέζονται σε ένα εκπαιδευτικό σύστημα που δεν αφουγκράζεται τα όνειρά τους και την κρίση τους. Δεν διδάσκονται τα παιδιά μας τις αένεες αξίες της Ρωμιοσύνης. Δεν μεταδίδεται στα σχολεία η παράδοσή μας.

Οι παλιότεροι δάσκαλοι-καθηγητές –να πω κάτι, δεν έχει σημασία– όταν κτυπούσε το κουδούνι για να μπουν στην αίθουσα, έλεγαν: «Συνάδελφοι, πάω για παράδοση». Ακριβώς, γιατί είχαν την αίσθηση ότι παραδίδουν κάτι. Είναι φορείς ενός σπουδαίου πολιτισμού, είναι φορείς μιας σπουδαίας γλώσσας, την οποία ο Παλαμάς την ονομάζει: «νικήτρα του θανάτου» σε ένα ωραίο του γραπτό, την «Ελληνική Γλώσσα». Είναι μεταλαμπαδευτές μιας ανθρωποποιούς παιδείας. Μάθαιναν στα παιδιά τα γερά ελληνικά γράμματα.

Δεν μαθαίνουν σήμερα τα παιδιά μας ότι και οι αποτυχίες είναι μέρος της ζωής. Ωθούνται βίαια προς τον δρόμο της αναγκαστικής επιτυχίας. Λυγίζουν από το βάρος των ατελειώτων «πρέπει». Το έχω πει πολλές φορές. Τα «πρέπει» δεν διδάσκουν. Το «πρέπει» είναι απρόσωπο ρήμα. «Πιάσε το «πρέπει» από το «ώτα» και γδάρε το ίσα με το «πι», έλεγε και Οδυσσέας Ελύτης. Διδάσκει το «πρέπει», που είναι μετοχή, συμμετοχή και παράδειγμα. Βλέπεις ακόμη και παιδιά δημοτικού και γυμνασίου να παθαίνουν κρίσεις πανικού. Πότε είδατε άλλοτε τέτοια θλιβερά φαινόμενα;

Η Κυβέρνηση θέλει να κάνει τους φοιτητές πελάτες των συνεταίρων της. Άρα δεν σκέφτεται ούτε καν ότι θα ξεμένει από πελατεία, χρόνο με τον χρόνο. Αντί να κόπτονται για το πώς θα

στήσουν τα «μαγαζάκια» τους οι επιχειρηματίες της εκπαίδευσης, θα έπρεπε να τρέμουν για το πώς θα διασωθεί ο μαθητικός πληθυσμός της Ελλάδας.

Χειρότερο φαινόμενο και από το brain drain από την ξενιτιά των παιδιών μας, είναι -να το λέμε συνέχεια αυτό- η δημογραφική γενοκτονία στην Ελλάδα. Και εμείς είχαμε ένα σύνθημα στη Νίκη, το οποίο πάντοτε το έχουμε αναρτημένο ψηλά: «Τούτη τη δύσκολη εποχή, που διέρχεται η πατρίδα μας, θέλουμε παιδιά και παιδεία». Το δημογραφικό πρόβλημα και μία παιδεία, η οποία θα στηρίζεται στην παράδοσή μας. Γιατί ακόμη και ο φοιτητής που θα ξενιτευτεί στο εξωτερικό μια μέρα θα επιστρέψει στην πατρίδα του. Τα αγέννητα παιδιά μας θα αφήσουν άδειες γειτονίες, άδεια θρανία, άδεια σχολεία, άδεια φοιτητικά έδρανα, άδεια πανεπιστήμια και ορφανά πτυχία.

Από τη μια πλευρά, η Κυβέρνηση ερημώνει τα σχολεία της επαρχίας με εκατοντάδες λουκέτα κάθε χρόνο. Και από την άλλη, πασχίζει να κρεμάσει το «ανοίξαμε και σας περιμένουμε» στην πόρτα των ιδιωτικών πανεπιστημίων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από το 2010 έως σήμερα, έχουν χαθεί από τον δημογραφικό χάρτη της πατρίδας μας σχεδόν τριάντα χιλιάδες μαθητές του δημοτικού. Πρόπερι, στο σχολείο που υπηρετούσα είχαν γραφτεί στην Α' δημοτικού, πενήντα παιδιά. Φτιάχναμε δύο τμήματα. Πέρυσι, στο 4^ο Δημοτικό Σχολείο του Κιλκίς, είχαν γραφτεί τριάντα παιδιά. Προϊόντος του χρόνου, μειώνεται ο αριθμός των παιδιών της Α' δημοτικού. Τριάντα χιλιάδες λιγότερα παιδιά του δημοτικού, σε μια δεκαετία! Εξαφανίστηκε μια ολόκληρη πόλη από παιδιά, μια πόλη με πληθυσμό ίσο με την Τρίπολη.

Και αντί να έχει σημάνει «κόκκινος» συναγερμός κυριολεκτικώς για το δημογραφικό μας πρόβλημα, η Κυβέρνηση κάνει μπίζνες με τα πανεπιστήμια. Πριν από λίγες μέρες ο κ. Μητσοτάκης έσπευσε να δώσει ευχές και συγχαρητήρια σε δύο άνδρες που έκαναν τον πρώτο ψευτογάμο ομοφυλοφίλων στην Ελλάδα. Άραγε, τι τους ευχήθηκε; Βίον ανθόσπαρτον και καλούς απογόνους;

Δεν είδαμε ποτέ τον Πρωθυπουργό να συχαίρει δημόσια μια πολύτεκνη οικογένεια για την ηρωική προσφορά της στην κοινωνία. Μας έχετε τρελάνει με την καραμέλα της συμπεριλήψης, αλλά τους πολυτέκνους δεν τους συμπεριλαμβάνεται ποτέ στα φώτα της δημοσιότητας, τους κρατάτε στην αφάνεια και την εγκατάλειψη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα είναι και η επέτειος της ενσωμάτωσης των Δωδεκανήσων στην Ελλάδα. Θα καταφύγω σε ένα κείμενο ως επίλογο από τον Αθηναίο αγωνιστή του '21 Γεώργιο Ψύλλα. Ο λαϊκισμός, στον οποίο καταφεύγει η εξουσία, για τη διαβουκόληση της κοινωνίας θυμίζει ένα περιστάτικο που καταγράφει ο αγωνιστής. Είναι από τα κείμενα που παρουσιάζα και στους μαθητές μου: «Ένας Θεσσαλός προεστός εντελώς αναλφάβητος» -μιλάει, βέβαια, για την εποχή του 19^{ου} αιώνα- «χρησιμοποιεί το δάσκαλο του χωριού και ως γραμματικό του. Επειδή, όμως, ο δάσκαλος δεν ήταν σε όλα υπάκουος, ο προεστός προτείνει στη γενική συνέλευση των κατοίκων την απόλυσή του. Γιατί, ρωτάει ο δάσκαλος εμβρόντητος; Γιατί δεν ξέρεις γράμματα. Και ποιος το λέει αυτό; Εγώ, απαντά ο προεστός. Γράψε τη λέξη «βόδι» να δούμε αν ξέρεις. Ο δάσκαλος έγραψε σε ένα χαρτί «βόδι». Τότε ο προεστός ζωγραφίζει σε άλλο χαρτί ένα βόδι. Το δείχνει στους χωριανούς, το ίδιο αναλφάβητους και ρωτάει: Πέστε μου, ποιο χαρτί γράφει βόδι; Το δικό σου απαντούν όλοι και έδιωξαν το δάσκαλο».

Κάτι παρόμοιο πράττετε σήμερα. Ζωγραφίζετε επιτυχίες. Είμαστε θεατές ανυπόστατων επιτυχιών, ότι θα γίνουν ιδιωτικά πανεπιστήμια, ότι εδώ θα γίνουμε περίπου ένα μικρό Χάρβαρντ και ονειροφαντάζεστε άφιξη κάποιων πανεπιστημίων ολκής. Στο τέλος, όμως, το όλο σχέδιο σας -να το θυμάστε αυτό- θα καταντήσει ξεκαθάρισμα λογαριασμών αμφιβόλου αξίας μικρομεσαίων και χαμηλής ποιότητας πανεπιστημίων.

Δυνάμωσε τα ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια, αγαπητοί μου και αφήστε τα ξένα πανεπιστήμια. Επαναλαμβάνω να κρατήσουμε ψηλά την ελληνική παιδεία. Και επιτέλους ας ξεκινήσουμε -από εκεί ξεκινούν οι ριζικές αλλαγές στην παιδεία- από τη βάση, από το νηπιαγωγείο και από το δημοτικό για να αλλάξει η παιδεία στην Ελλάδα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νίκης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα εννέα μαθήτριες και μαθητές και δύο συνοδοί εκπαιδευτικοί από το 2^ο Δημοτικό Σχολείο Νέας Ερυθραίας, (δεύτερο τμήμα).

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο τώρα έχει από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, η κ. Κανέλλη Γαρυφαλιά.

ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ: Πείτε με και Λιάνα, γιατί το βαφτιστικό μαζί με τα υποκοριστικά δεν πιστεύω ότι θα δημιουργήσει κάτι. Ούτως ή άλλως πέρασαν πάρα πολλά χρόνια για να ανακαλύψω από το ίντερνετ ότι έχω και γιορτή. Κάποια ουσία που δεν την βρίσκω πουθενά.

Λοιπόν, έχω την εντύπωση ότι με αυτό το νομοσχέδιο και με όσα έχουν ακουστεί εδώ μέσα αν ζούσε ο Χριστός τώρα όχι εκείνο το φραγγέλιο που είχε πάρει, γιατί η εμπορευματοποίηση των πάντων εδώ μέσα δεν έχει αφήσει αλώβητο τον Χριστό και δεν μιλάω για κηραλοιφές μόνο, θα είχε πάρει ένα φραγγέλιο και νομίζω ότι θα είχε αφήσει άθικτη μόνο την πτέρυγα του Κομμουνιστικού Κόμματος. Μόνο αυτή θα είχε αφήσει! Είναι η μόνη που αγαπάει τον λαό εμπράκτως και όχι με κουβέντες, όχι γιατί συμφωνεί, αλλά γιατί όταν λέει τη λέξη «σύντροφος», την εννοεί. Δεν την έχει κάνει ινσταγκραμική προϋπόθεση, όπως την έχετε κάνει οι υπόλοιποι.

Εγώ σήμερα, επειδή πολλά τσιτάτα ακούγονται εδώ μέσα, θα αρχίσω με Σεφέρη και θα τελειώσω με Στάλιν. Το λέω και προεδοποίησα για όποιον θέλει να σηκωθεί και να φύγει από εδώ μέσα. Το λέω και προεδοποιώ!

Θα αρχίσω λέγοντας ότι δεν χρειάζεται καμμία άλλη κριτική, παρά μόνο η πραγματικότητα. Πήρατε το Σύνταγμα και το κάνατε κυριολεκτικά κουρέλι και το κάνατε εμπράκτως. Αν θέλετε να αλλάξετε κάτι από το Σύνταγμα, κάνοντας έτσι ματσαραγκίες και ελιγμούς και τάχα μου δήθεν είναι συνταγματικό και δεν είναι, ας αλλάζατε το άρθρο σε ένα Σύνταγμα που υπάρχει μία μοναδική επαγγελματική κατηγορία, για την οποία κατοχυρώνονται συνταγματικά τα δικαιώματά της να μη φορολογείται, παρά μόνο εθελοντικές και είναι οι εφοπλιστές.

Και πείτε μου σε μια χώρα ναυτική, σε μια χώρα με τόσα πλοία, σε μια χώρα με ελληνικές σημαίες, σε μια χώρα που έχετε γεμίσει σάλια να μιλάτε για τους εφοπλιστές, που έχετε Κρατική Σχολή Εμποροπλοιάρχων μεγάλη, σπουδαία, να έρχονται και ξένοι να σπουδάζουν, να κυβερνήσουν τα καινούργια καράβια, πού την έχετε κρυμμένη, καλέ; Πού στον κόρακα την έχετε; Πού την έχουν οι εφοπλιστές; Θα πεις ότι εδώ έχουν αφήσει το ταμείο να πεινάει οι εφοπλιστές, σιγά μη νοιάζονταν και για σχολή, για ανθρώπους των θηριωδών αυτών τάνκερ, για τα οποία χύνονται ποταμοί αίματος. Όχι, έχετε κατοχυρώσει τους εφοπλιστές και τους αφήσατε στις θέσεις τους. Σιγά μη γινότανε αναθεώρηση αυτού του άρθρου. Δεν υπήρχε περίπτωση.

Δεν μου λέτε, μιας και λέω για εφοπλιστές και εσείς έρχεστε και μου λέτε για δικαιώματα, πηγαίνετε στις ναυτιλιακές εταιρείες... Το λένε οι φοιτητές εδώ και θα τα καταθέσω τα φυλλάδια αν θέλετε. Αλλά δεν έχουν νόημα, γιατί μόνο οι φοιτητές τα λένε, οι φοιτητές που σκέφτονται. Πηγαίνετε και δείτε στις ναυτιλιακές εταιρείες, υπάρχουν πάρα πολλοί απόφοιτοι ναυτιλιακών σπουδών από τα κρατικά ιδρύματα και υπάρχουν και των ιδιωτικών σχολών. Όλοι μαζί συμπαύρημπολοι, ξέρετε πώς δουλεύουν; Υπάλληλοι γραφείου. Και ξέρετε γιατί δουλεύουν υπάλληλοι γραφείου; Γιατί είναι φθηνότερος ο μισθός. Τα πουλάκια μου, που θα συνδέσετε τώρα ξαφνικά τα αναβαθμισμένα πανεπιστήμια με κάτι ψωροδεκάδες εκατομμύρια με την πραγματικότητα.

Αυτή είναι η απόδειξη του τι σημαίνει ιδιωτικοποιημένη παιδεία, πάσης φύσεως και μορφής κρατική και ιδιωτική. Αυτό είναι ακριβώς που διευκρινίζει ποια τάξη κυβερνάει και ποια τάξη επιβάλει.

Τι είστε εσείς; Νεόπλουτοι της μάθησης και τροπαιούχοι του άδειου λόγου. Δεν τα λέει κομμουνιστής. Τα λέει χαρτογιακάς, διπλωμάτης, αστός και νομπελίστας. Τα λέει ο Σεφέρης στις «Δοκίμες». Σας το διαβάζω μπας και ανακαλύψετε ότι η τιμή, τιμή δεν έχει και χαρά στον που την έχει, που λέει και ο λαός και εντίμως αποσύρετε το νομοσχέδιο και ανοίξετε μια ευρεία δεκαετή συζήτηση, τι παιδεία έχει ανάγκη και θέλει αυτός ο τόπος. Δεκαετή, χωρίς κέρδος, μόνο για τον κόσμο, μόνο για τον λαό, μόνο για τα παιδιά του, μόνο για τους εργαζόμενους, μόνο για τους φιλότιμους, μόνο για αυτούς που μπορούν και δεν μπορούν να κοιτάξουν τα γράμματα.

«Τα γράμματα είναι από τις πιο ευγενικές ασκήσεις και τους πιο υψηλούς πόθους του ανθρώπου. Η παιδεία είναι ο κυβερνήτης του βίου. Και επειδή οι αρχές αυτές είναι αληθινές, πρέπει να μην ξεχνάμε πως υπάρχει μια καλή παιδεία, εκείνη που ελευθερώνει τον άνθρωπο και τον βοηθάει να ολοκληρωθεί, σύμφωνα με τον εαυτό του -ό,τι λέει το ΚΚΕ στο πρόγραμμά του- και μία κακή παιδεία, εκείνη που διαστρέφει και αποστεγνώνει και είναι μια βιομηχανία που παράγει τους ψευτομορφωμένους και τους νεόπλουτους της μάθησης που έχουν την ίδια κίβδηλη ευγένεια με τους νεόπλουτους που χρήματος». Και το λέει μιλώντας για τον αγγράμματο και αυτοεκπαιδευθέντα Μακρυγιάννη, ο Σεφέρης.

Και λέει παρακάτω: «Αν ο Μακρυγιάννης μάθαινε γράμματα εκείνη την εποχή, θα έπρεπε να τα κρατήσει, πολύ φοβούμαι, για τον εαυτό του. Γιατί την παιδεία την κρατούσαν στα χέρια τους οι τροπαιούχοι του άδειου λόγου». Σε αυτούς παραδίδετε την παιδεία, σε κανέναν άλλον, στους τροπαιούχους του άδειου λόγου.

Πήρατε το Σύνταγμα κι έρχεστε εδώ με επιχειρήματα να πείσετε τα παιδιά να πάνε να σπουδάσουν στα κολλέγια και θα μου πείτε εμένα ότι την εποχή του Instagram και των influencers, το παιδί θα έχει να διαλέξει ανάμεσα στο ΕΚΠΑ, στο ΑΠΘ και στο Τζον Χόπκινς Φαλχούρ ή στο Χάρβαρντ Αγίας Παρασκευής ή στο Γέιλ Σούρμενβαν. Μου κάνετε πλάκα; Σε μένα και σε όλο τον ελληνικό λαό! Λέτε ότι είσατε στη σωστή πλευρά της ιστορίας. Με ποιους είσατε εσείς οι χριστιανοί, οι χριστιανίζοντες; Με τους χριστιανούς της Ουκρανίας; Με τους χριστιανούς της Ρωσίας, που σφάζονται αυτή τη στιγμή και που τους πληρώνουμε και πού πάει και επίσκεψη ο Πρωθυπουργός αντί να είναι εδώ μέσα, που είναι «χαρβαρντιανός»; Έπρεπε να είναι εδώ μέσα, στο πιο καίριο νομοσχέδιο.

Είσατε στη σωστή πλευρά της ιστορίας; Γιατί δεν είσατε στην Παλαιστίνη, μωρέ; Γιατί δεν δίνετε λεφτά στην Παλαιστίνη; Γιατί δεν είσατε στη Βηθλεέμ, που τη βομβαρδίζουν; Γιατί δεν είσατε εκεί που πεθαίνουν τα παιδιά; Γιατί δεν είναι Ελληνόπουλα; Εκείνη η γενοκτονία δεν μετράει; Μετράει, αν εμείς έχουμε υπογεννητικότητα εδώ; Για καλοσκεφτείτε, σε ποιον κόσμο θέλετε να φέρετε ποια παιδιά; Με ποια παιδεία εκπαιδεύονται; Να κοιτάνε με βάση τη φίρμα; Κάνετε τα πανεπιστήμια φίρμα.

Τρία ονόματα κρατήστε. Είναι εκείνες οι κακομοίρες οι γυναίκες. Η κ. Magill από το Πανεπιστήμιο της Πενσυλβάνια, η κ. Gay από το Χάρβαρντ και η κ. Kornbluth από το MIT, η μία μάλιστα είναι και Εβραία. Το τι την κυνηγήσανε τα κεφάλαια που έχουν επενδύσει στην καταστροφή της Παλαιστίνης, δεν μπορώ να σας περιγράψω. Τις δώξανε και τις τρεις επειδή οι φοιτητές τους αντέδρασαν με εκδηλώσεις υπέρ της Παλαιστίνης και υπέρ της γενοκτονίας.

Την ώρα που πηγαίνει ο Πρωθυπουργός στον Ζελένσκι, γκρέμιζαν οι Αζέροι με λεφτά και αέρια, το Κοινοβούλιο στο Στεπάνακετ το αρμενικό. Στο Συμβούλιο της Ευρώπης έχουμε δύο μέτρα και δύο σταθμά. Αυτή η Ευρώπη την οποία ακολουθείτε όλοι και τα ευρωπαϊκά πρότυπα δήθεν που λέτε, είναι η Ευρώπη που έκανε κομμάτια τα Βαλκάνια. Τα έκανε κομματάκια, εθνοκαθαρμένα, ελεγχόμενα κρατίδια. Σε αυτά τώρα θέλετε να κάνετε ενοποίηση των Δυτικών Βαλκανίων, να τα ενοποιήσετε εμπορευματικά. Τέλεια! Πρώτα τους σφάζουμε, τους κόβουμε. Είκοσι πέντε χρόνια είναι από τον πόλεμο στη Γιουγκοσλαβία.

Υπάρχει Αδόλφος πιλότος, ο οποίος παράτησε το αεροπλάνο και κατέβηκε κάτω γιατί καταλάβαινε τι βομβάρδιζε στη Γιου-

γκοσλαβία και υπάρχει και Αδόλφος πιλότος με καλή εκπαίδευση, γερμανική, που τον έχετε ανερωθρίαστα στην 115 Πτέρυγα Μάχης των Χανίων σε εικόνα τον Ναζί, τον πιλότο, γιατί ήταν -λέει- πολύ ικανός πιλότος. Θέλετε έναν πολύ καλό, ικανό πιλότο από τη σχολή των ναζί για πρότυπο; Παιδεία δεν είναι και αυτή; Στην 115 Πτέρυγα Μάχης. Αν δεν την κατεβάσετε αυτή τη φωτογραφία τώρα, το νομοσχέδιό σας να τρέμει!

Κλείνω με τον Στάλιν. Τα λέει όλα: Γιατί φέρνεται το νομοσχέδιο, τι θέλετε να το κάνετε και ποιος είναι ο σκοπός σας. «Η εκπαίδευση είναι ένα όπλο -λέει ο Στάλιν- οι συνέπειες του οποίου εξαρτώνται από το ποιος το κρατά στα χέρια του και προς όποιον του έχει στραμμένο». Είναι όπλο σας και το στρέφεται εναντίον μας. Αν νομίζετε ότι θα μας βρείτε ακάλυπτους, είσατε βαθιά νυχτωμένοι. Δεν πρόκειται ούτε να σκοτώσετε την παιδεία ούτε να σκοτώσετε τα παιδιά μας ούτε να μας εκμεταλλευτείτε. Υπάρχει λαός και θα σηκώσει κεφάλι. Θα το δείτε από αύριο το απόγευμα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Τον λόγο τώρα έχει από τον ΣΥΡΙΖΑ ο κ. Παππάς Νικόλαος.

Ορίστε, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΠΑΣ: Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Θα ήθελα να ξεκινήσω παραθέτοντας δύο ιστορίες. Ο άνθρωπος που κατέθεσε την πρώτη ιστορία λέει: «Όταν αναχωρούσα για να πραγματοποιήσω ένα κομμάτι των σπουδών μου στο εξωτερικό, ένα συγγενικό πρόσωπο μου έδειξε μια φωτογραφία συγγενών μου. Στη φωτογραφία ήταν παππούς μου με τα τρία αδέρφια του, τη μάνα του στην Αρεόπολη της Λακωνίας το 1934. Έβλεπε στα πρόσωπα αυτά την απόλυτη φτώχεια και σκέφτηκα -λέει αυτός που αφηγείται- πόσο μεγάλη απόσταση έχει διανύσει από εκείνο τον άνθρωπο στον εγγονό του. Η γενιά εκείνη -λέει- έχτισε την Ελλάδα, μόρφωσε τα παιδιά της, τα οποία με τη σειρά τους μόρφωσαν και τα δικά τους παιδιά».

Η δεύτερη ιστορία μιλά για έναν τσαγκάρη στο έτος περίπου 1945, έναν άνθρωπο που δούλευε, ζούσε, ανέπνεε, υπήρχε μέσα σε ένα τσαγκαράδικο στο Μοναστηράκι, έναν άνθρωπο που κρυβόταν από τους διώκτες του, αλλά είχε ιερό καθήκον μέσα από την κρυψώνα του, από αυτόν τον ταπεινό μικρό χώρο εργασίας να ταΐσει και να σπουδάσει τα παιδιά του και αυτά με τη σειρά τους να σπουδάσουν τα δικά τους παιδιά.

Σε αυτές τις δύο ιστορίες είμαι σίγουρος ότι και μέσα σε αυτή την Αίθουσα μπορεί πολλοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να αναγνωρίσετε αναλογίες με τις δικές σας οικογενειακές ιστορίες. Δεν είναι σπάνιες ιστορίες, δεν είναι και τυχαίες, όμως. Την πρώτη ιστορία την έχει αφηγηθεί ο κ. Πιερρακάκης, ο Υπουργός που εισηγείται αυτό το νομοσχέδιο. Η δεύτερη ιστορία είναι η ιστορία της δικής μου οικογένειας.

Υπάρχει ένας κοινός παρονομαστής σε αυτές τις ιστορίες και στις αναρίθμητες παρόμοιες ιστορίες, η δημόσια εκπαίδευση. Αυτό είναι το κοινό έδαφος όλων αυτών των ιστοριών, των ιστοριών των εργατών, των ιστοριών των τεχνιτών, των αγροτών, των κτηνοτρόφων, των σκληρά εργαζόμενων ανθρώπων που θεώρησαν ότι είναι ύψιστο καθήκον να στερηθούν για να σπουδάσουν τα παιδιά τους και αυτά τα παιδιά με τη σειρά τους να σπουδάσουν τα δικά τους παιδιά. Αυτή είναι η μήτρα, αυτή είναι η ρίζα της ιστορίας της δημόσιας εκπαίδευσης στην Ελλάδα και απέναντι σε αυτή την ιστορία κινείστε με αυτό το νομοσχέδιο.

Ποια ήταν η κεντρική ιδέα; Η κεντρική ιδέα ήταν ότι δεν μπορεί και δεν πρέπει το απόλυτο «ταβάνι» για την πρόσβαση στην εκπαίδευση να είναι η οικονομική δυνατότητα της οικογένειας. Αυτή την κεντρική ιδέα, αυτή την κεντρική αρχή έρχεστε εσείς εδώ να παραβιάσετε. Για εσάς, τα παιδιά των μη εχόντων πρέπει να έχουν «ταβάνι». «Μέχρι ψυκτικός στο Περιστέρι» είχε πει ο απών κ. Μητσοτάκης, από τον οποίο θα θέλαμε και μια ενημέρωση, διότι θα μάθουμε από τα διεθνή μέσα ενημέρωσης ενδεχομένως ότι έχουμε εμπλακεί ακόμα περισσότερο στην κρίση μεταξύ Ρωσίας και Ουκρανίας.

Αυτές ήταν οι αρχές, αυτές ήταν οι προσδοκίες, αυτές ήταν οι αξίες όταν η κυβέρνηση του Γεώργιου Παπανδρέου εξήντα χρόνια πριν, με τον Ευάγγελο Παπανούτσο και τον Λουκή Ακρίτα, φέρανε μια μεγάλη μεταρρύθμιση στην παιδεία με δωρεάν βιβλία,

με κατάργηση των τελών εγγραφής, με αύξηση των δαπανών για την παιδεία, με την ίδρυση του Παιδαγωγικού Ινστιτούτου, με τη σίτιση για τα φτωχότερα παιδιά, μέχρι που αυτή η κυβέρνηση ανετράπη, μέχρι την αποστασία. Και ύστερα ήρθε η χούντα.

Αυτές οι προοπτικές, αυτές οι αρχές είναι προφανές ότι δεν σας βρίσκουν σύμφωνους, διότι πώς αλλιώς να εξηγήσει κανείς ότι έκλεισε η Νομική Πάτρας ή ότι έκλεισαν έξι πανεπιστημιακά τμήματα στη δυτική Μακεδονία, για την οποία δυτική Μακεδονία υπόσχεστε μετάβαση μετά τη βίαιη απολιγνιτοποίηση; Πώς θα αναταχθεί αυτή η περιοχή, όταν κλείνετε πανεπιστημιακά τμήματα;

Ξέρετε, έχει καταρρεύσει το δίδυμο των επιχειρημάτων που κοιμάτε στον δημόσιο διάλογο όλα αυτά τα χρόνια όταν συζητάμε για την παιδεία. Το πρώτο είναι ότι φεύγουν τα παιδιά μας στο εξωτερικό. Εάν δεν θέλετε να φεύγουν, αυξήστε τις θέσεις των εισακτέων. Πάρα πολύ απλό. Τι έρχεστε εδώ και μας σερβίρετε επιχειρήματα περί Κύπρου και εξωτερικού; Αυξήστε τις θέσεις των εισακτέων. Υπάρχει ανάγκη, υπάρχει ζήτηση, εδώ θα μέινουν τα παιδιά μας να σπουδάσουν και ας πάνε να κάνουν και ένα μεταπτυχιακό στο εξωτερικό, αλλά μπορούν το πρώτο τους πτυχίο να το πάρουν εδώ.

Το δεύτερο επιχείρημα βεβαίως που έχει καταρρεύσει είναι όλα τα «λουλούδια» που μας έχετε σερβίρει περί αριστείας όλα αυτά τα χρόνια. Δεν σας αφορά η αριστεία, δε σας νοιάζει η αριστεία, δεν αξιολογείτε ως σημαντική την αριστεία. Αντιθέτως, προκρίνετε την οικονομική ευρωστία, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας. Δεν σας απασχολεί που θα μπορεί να μπαίνει στην ιδιωτική ιατρική κάποιος με 9,5 ενώ για να μπει στην Ιατρική Αθήνας θέλει 19. Σας απασχολεί και το κριτήριό σας είναι εάν το βάλαντιο της οικογένειας αντέχει να στείλει το παιδί στην ιδιωτική ιατρική.

Έχουν παρελάσει, έχουν μπει τόσα σχολεία και μας παρακολουθούν. Παρακολουθούν και αυτήν τη συνεδρίαση και εδώ είναι το χειρότερο, διότι η πολιτική σας επιλογή στέλνει το μήνυμα σε αυτά τα παιδιά ότι μπορούν και να μην κοπιάσουν για να μπουν στον συναρπαστικό κόσμο της γνώσης, αρκεί να κοιμηθούν στο μαλακό μαξιλάρι της οικονομικής δυνατότητας της οικογένειάς τους και να εξαγοράσουν αυτά που οι συμμαθητές τους με κόπο κατάφεραν να κατακτήσουν.

Κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, δεν ενισχύετε το δημόσιο πανεπιστήμιο ούτε με πόρους ούτε με προσωπικό. Αυτή είναι μια κεντρική δική σας επιλογή.

Θέλω να κλείσω με το εξής, διότι αυτές τις μέρες η νεολαία μας δικαίως έχει ξεσηκωθεί. Ο Αριστόβουλος Μάνεσης αναφερόταν συχνά στο γνωστό απόσπασμα του Αββά Σιεγές. Έλεγε λοιπόν ο Αββάς Σιεγές: «Ένα Σύνταγμα είναι ένα απλό κομμάτι χαρτί, εκτός εάν εφαρμόζεται». Τη στιγμή που ένα Σύνταγμα δεν είναι πλέον σεβαστό, δεν υπάρχει εξουσία, νόμος, δικαιοσύνη και χώρα. Ένα Σύνταγμα πρέπει να είναι δεσμευτικό, αλλιώς δεν είναι τίποτα.

Οι φοιτητές που ξεσηκώνονται μαζί με τους δασκάλους τους, εμάς μας κάνουν περήφανους, εμάς μας γεμίζουν με συγκίνηση και ελπίδα, εσάς σας γεμίζουν με φόβο και με ανησυχία. Δεν αγωνίζονται μόνο για τις σπουδές τους, δεν αγωνίζονται μόνο για να υπερασπιστούν τον δικό τους κόπο και τον κόπο των γονιών τους. Αγωνίζονται για να υπερασπιστούν το Σύνταγμα. Ζουν το δικό τους «14» απέναντι στη δική σας συνταγματική αποστασία, απέναντι στην κατάφωρη παραβίαση του άρθρου 16 του Συντάγματος, απέναντι στην ακραία εμπορευματοποίηση της παιδείας. Ασκοούν τον δικό τους συνταγματικό πατριωτισμό, γράφουν τη δική τους ιστορία και δικαίως έχουν γεμίσει ανησυχία τα έδρανα της κοινοβουλευτικής Πλειοψηφίας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο τώρα έχει ο κ. Αθανάσιος Λιούτας από τη Νέα Δημοκρατία.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΙΟΥΤΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πολιτική

μιας Κυβέρνησης συγκεκριμένα για την παιδεία συνιστά καταλυτική πυξίδα με βάση την οποία η Κυβέρνηση αυτή εργάζεται, πορεύεται και προχωρά. Με το βλέμμα στα παιδιά μας, στο μέλλον και στην πορεία τους η εκπαιδευτική πολιτική σηματοδοτεί πάντοτε και διαρκώς ένα κρίσιμο σημείο του συνολικού κυβερνητικού μας έργου.

Σήμερα στην Ολομέλεια έχουμε μπροστά μας και συζητούμε πάνω σε ένα νομοθετικό κείμενο ύψιστης σημασίας. Το ζήτημά μας είναι η ανώτατη εκπαίδευση στην πατρίδα μας, η ισχυροποίησή της και συνάμα η ισχυροποίηση της θέσης των φοιτητών μας, καθώς και του ρόλου της Ελλάδας μας ως ενός δυνατού περιφερειακού τόπου τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Κυριολεκτικά κανένας πυλώνας πολιτικής δεν συγκεντρώνει, δεν δημιουργεί και δεν διαχέει προς όλους ανεξαιρέτως μεγαλύτερο κοινωνικό αποτύπωμα από τον πυλώνα της παιδείας. Με όχημα το βιβλίο και το τετράδιο, με όχημα το σχολείο και το πανεπιστήμιο, με όχημα τη γνώση και με το βλέμμα στραμμένο στην πρόοδο, η νέα μας γενιά πρέπει να πορεύεται πάντοτε μπροστά και μαζί της να προοδεύει η χώρα και το έθνος μας.

Σήμερα ερχόμαστε και δίνουμε απάντηση σε ένα ζήτημα που απασχόλησε επί δεκαετίες τον δημόσιο διάλογο και τη χώρα μας. Ο Πρωθυπουργός και η ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας δίνουν μέσα από ένα κρίσιμο νομοθετικό έργο την απάντηση που σηματοδοτεί το μέλλον της κοινωνίας μας για το κοινωνικό και συλλογικό καλό. Καθορίζεται σήμερα το πλαίσιο βάσει του οποίου θα λειτουργήσουν στην πατρίδα μας μη κερδοσκοπικά παραρτήματα ξένων πανεπιστημίων. Πρόκειται για μια εξαιρετικά σημαντική πολιτική, γεμάτη ευθύνη απέναντι στη νέα γενιά και στο μέλλον της πατρίδας μας.

Πρόκειται για το τέταρτο μέρος του νομοσχεδίου, το οποίο ρυθμίζει και αντιμετωπίζει τα ζητήματα της παροχής υπηρεσιών ανώτατης εκπαίδευσης και στη χώρα μας. Για πρώτη φορά θεσπίζεται νομοθετικό πλαίσιο για την αδειοδότηση, την εγκατάσταση και τη λειτουργία παραρτημάτων υφιστάμενων αλλοδαπών ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Τα νομικά αυτά πρόσωπα θα είναι μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, με αποκλειστικό στόχο την παροχή υπηρεσιών ανώτατης εκπαίδευσης. Θα υπάγονται στην εποπτεία του Υπουργείου Παιδείας σε συνεργασία με την Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης. Εντός του νομοσχεδίου καταγράφονται αναλυτικά οι όροι και οι προϋποθέσεις που διατρέχουν συνολικά το ζήτημα αυτό.

Ταυτόχρονα όμως μαζί με τις ρυθμίσεις που αφορούν τα παραρτήματα ξένων πανεπιστημίων στη χώρα μας, στο νομοσχέδιο αυτό εισέρχονται και πολύ σημαντικές ρυθμίσεις που αφορούν εξ ολοκλήρου την αναβάθμιση της δημόσιας ανώτατης παιδείας. Η ενίσχυση των δημοσίων πανεπιστημίων αποτελεί ένα στόχο πάνω στον οποίο εργαζόμαστε πάντοτε και ανελλιπώς με ξεκάθαρη την οπτική και τη στρατηγική μας για συνεχή εξέλιξη προς το συμφέρον όλων των Ελλήνων φοιτητών και με σεβασμό πάντα στις θυσίες των οικογενειών τους.

Το νομοσχέδιο στο σύνολό του επί της ουσίας αποτελεί ένα νομοθετικό κείμενο που αποπνέει τη φιλοσοφία μας για ένα συνολικό και ολοκληρωμένο σύστημα ανώτατης εκπαίδευσης με πολλαπλά και συνεχή οφέλη. Στόχος μας είναι οι αναβαθμισμένες σπουδές και περισσότερες εκπαιδευτικές ευκαιρίες για όλους. Στόχος μας είναι να φέρουμε πίσω ολοένα και περισσότερους Έλληνες φοιτητές που βρίσκονται στο εξωτερικό και να έχουν όλοι αυτοί μια ευκαιρία στη χώρα τους. Στόχος μας είναι να απευθυνθούμε στη σπουδαία ελληνική ακαδημαϊκή διασπορά και να καταστήσουμε τη χώρα μας ένα σύγχρονο περιφερειακό κέντρο εκπαίδευσης. Ας αναλογιστούμε, λοιπόν, το τεράστιο αναπτυξιακό μέγεθος που συνιστά αυτή η πολιτική.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μεγαλύτερο μέρος του νομοσχεδίου περιλαμβάνει ρυθμίσεις που ως βασικό σκοπό έχουν τη θωράκιση του ελληνικού δημόσιου πανεπιστημίου. Πρόκειται για γεγονότα που βεβαιώνει την πίστη μας γύρω από τη μεγάλη αξία του, γύρω από την ουσία του ως καθοριστικού μοχλού κοινωνικής κινητικότητας για γενιές και γενιές διαχρονικά και με αποφασιστική συνέπεια, γύρω από την ύπαρξή του ως πυλώνα που μοιράζει και διοχετεύει τη γνώση και την έρευνα στηρίζοντας και εξελίσσοντας ουσιαστικά τον πυρήνα της ελληνικής κοινωνίας.

Μαζί με τις ρυθμίσεις αυτές θωρακίζοντας το δημόσιο πανεπιστήμιο, ερχόμαστε και με το τέταρτο μέρος και ανοίγουμε νέες ευκαιρίες. Ερχόμαστε και τοποθετούμε την ανώτατη εκπαίδευση της πατρίδας μας στη σφαίρα της σύγχρονης εποχής, στην οποία τα εμπόδια και ο προστατευτισμός απέδειξαν ότι δεν μπορούν να παρέχουν καμμία απάντηση. Αντιθέτως μπορούν να παρέχουν μόνο καθυστερήσεις που κανένα όφελος δεν έχουν για την ελληνική κοινωνία. Η πολιτική μας θα δυναμώσει συνολικά και πολύπλευρα κάθε διάσταση της ανώτατης εκπαίδευσης.

Είναι ξεκάθαρο, λοιπόν, ότι υφίστανται και καταγράφονται σαφείς όροι και προϋποθέσεις εντός του νομοσχεδίου, που θα λειτουργήσουν καθοριστικά θεμελιώνοντας μόνο μία καλύτερη και σπουδαιότερη μέρα για τις σπουδές και στην πατρίδα μας. Ας αναλογιστούμε το μέγεθος του εθνικού οφέλους και ας αναμετρηθούμε με όσα αδικαιολόγητα κρατούν πίσω την κοινωνία μας εδώ και πολλές δεκαετίες, ενώ κάποιοι άλλες κοινωνίες προοδεύουν με ταχύτατους ρυθμούς.

Η Ελλάδα μπορεί να κοιτάξει κατάματα τον ανταγωνισμό και να αντιμετωπίσει κάθε νέα πρόκληση της σύγχρονης εποχής. Εμείς γι' αυτό εργαζόμαστε και θα συνεχίσουμε να κάνουμε με μεγάλη πίστη προς αυτό το σκοπό. Η πατρίδα μας δεν υστερεί πουθενά και ο προστατευτισμός μόνο καθυστερεί και αποτρέπει όσα μπορεί να διαδραματίσει η χώρα μας.

Ταυτόχρονα και αναντίρρητα η θωράκιση του δημοσίου πανεπιστημίου αποτελεί αποδεδειγμένα βασική μας ευθύνη και στόχο. Πώς μπορούν κάποιοι να πιστεύουν ότι το «κλειστό» ως έννοια είναι πιο συμφέρον από την «ευκαιρία» ως έννοια; Πού στον κόσμο καταγράφηκε η ήττα της ευκαιρίας και νικητής κάθε κλειστό σύστημα;

Ας πιστέψουμε λοιπόν στις μεγάλες δυνάμεις που απορρέουν από την ακαδημαϊκή και τη φοιτητική μας κοινωνία. Ας αποστασιοποιηθούμε από περιττούς και ανεδάφικους φόβους που πάντα αντανakλούν την οπισθοδρόμηση. Ας επιτρέψουμε και ας ωθήσουμε θεσμικά την πατρίδα μας να ακολουθήσει ένα σύγχρονο δρόμο συνεχούς εξέλιξης και τελικά ας κατανοήσουμε ότι ενσωματώνοντας την αλλαγή αυτή και μάλιστα την αναγκαία αυτή αλλαγή, γινόμαστε κοινωνοί της προόδου στηρίζοντας τη νέα γενιά, τη νέα γενιά την οποία τόσο πολύ μεγάλη ανάγκη έχει η πατρίδα μας, τη νέα γενιά που τόσο πολύ χρειαζόμαστε όλοι μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Ευχαριστούμε κύριε συνάδελφε. Τον λόγο τώρα έχει από τη Νέα Αριστερά ο κ. Ηλίο-πουλος Αθανάσιος.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ (ΝΑΣΟΣ) ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση που διεξάγεται έχει και σχηματοποιείται σε δύο βασικά διλήμματα. Το πρώτο διλήμμα είναι να επιλέξουμε ανάμεσα στο δικαίωμα ή στο προνόμιο. Και αυτή η επιλογή αφορά και την εκπαίδευση, αλλά αφορά –εγώ θα πω– και την ίδια την ποιότητα της δημοκρατίας και θα έρθω στη συνέχεια σε αυτό.

Το δεύτερο διλήμμα είναι να επιλέξουμε αν μιλάμε για εκπαίδευση ή αγορά. Και όπως δεν μπορούμε να συνεννοηθούμε ότι στο Σύνταγμα το «απαγορεύεται» δεν είναι «επιτρέπεται» –και κάποιοι εδώ μέσα θα κοβόντουσαν σε έκθεση στη Β' δημοτικού όχι σε μαθήματα συνταγματικού δικαίου– είναι φανερό ότι δεν μπορούμε και να συνεννοηθούμε αν μιλάμε για εκπαίδευση και αγορά.

Έρχεστε εδώ και μιλάτε με μια άνεση ότι εκφράζετε κάποια πλειοψηφία. Δεν έχετε καταλάβει τι έχει συμβεί στα πανεπιστήμια. Ακόμα και στις μετρήσεις που βγαίνουν σήμερα που δείχνουν οριακά πλειοψηφία υπέρ, στις ηλικίες της νεολαίας, τους φοιτητές και φοιτήτριες είστε μειοψηφία. Στείλατε τη ΔΑΠ να πάρει τις συνελεύσεις. Χάσατε παντού. Χάσατε με τη ΔΑΠ, στείλατε τα ΜΑΤ. Ούτε αυτό δούλεψε. Στείλατε εισαγγελείς. Ούτε αυτό δούλεψε. Οι συνελεύσεις, οι φοιτητές και φοιτήτριες συνεχίζουν να υπερασπίζονται το δικαίωμά τους στη δημόσια εκπαίδευση και τη συνταγματική νομιμότητα. Και γι' αυτό όλοι και όλες που είμαστε με το δικαίωμα και τη συνταγματική νομιμότητα, τους χρωστάμε ένα τεράστιο ευχαριστώ γι' αυτά που έχουν καταφέρει μέχρι σήμερα, γι' αυτά που θα κάνουν αύριο και γι' αυτά που θα

κάνουν και το επόμενο διάστημα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Αριστεράς)

Λέτε ότι σας ενδιαφέρει η οικονομική αφαίμαξη. Εγώ θα πω ότι συμφωνώ μαζί σας, αλλά από μια διαφορετική διαδρομή. Πρώτα απ' όλα να δούμε λίγο τα δεδομένα. Μιλάτε για σαράντα χιλιάδες παιδιά που είναι στο εξωτερικό. Από αυτούς μόλις 5% είναι για προπτυχιακά. Οι υπόλοιποι φεύγουν για μεταπτυχιακά και διδακτορικά. Και είναι τιμή του ελληνικού δημοσίου πανεπιστημίου ότι αυτά τα παιδιά μπορούν να πάνε σε ένα καλό μεταπτυχιακό και διδακτορικό. Το πρόβλημα είναι ότι δεν έχουν κανένα λόγο να γυρίσουν στη χώρα, όχι ότι πάνε να κάνουν ένα μεταπτυχιακό και διδακτορικό. Και από αυτό το 5% ξέρετε ότι ένα ποσοστό αφορά παιδιά της ελίτ, τα οποία ποτέ δεν μπήκαν στη βάση των πανελλαδικών εξετάσεων. Όλα αγορασμένα από το σπίτι τα είχαν. Κάποια από αυτά τα παιδιά είναι και στο κυβερνητικό σας συμβούλιο. Δεν είδαν ποτέ δημόσιο πανεπιστήμιο ούτε απ' έξω και ούτε τους ενδιαφέρει.

Να σας πω όμως γιατί όντως σας ενδιαφέρει η οικονομική αφαίμαξη. Γιατί θέλετε να την κάνετε κανόνα. Την οικονομική αφαίμαξη θέλετε να την κάνετε κανόνα και για τα προπτυχιακά. Συζητάμε με όρους αγοράς. Αυτό είναι το επιχείρημά σας, το ευρωπαϊκό δίκαιο και η αγορά. Πού οδηγεί αυτό το επιχείρημα με μαθηματική ακρίβεια και πάρα πολύ γρήγορα; Δίδασκτρα στα προπτυχιακά! Που έχει οδηγήσει αυτός ο δρόμος; Γιατί υπάρχει ένας ελέφαντας στο δωμάτιο και δεν συζητάμε γι' αυτό.

Σας λέει κάτι η φράση φοιτητικό χρέος; Ξέρετε ότι αυτή τη στιγμή στις Ηνωμένες Πολιτείες ο μέσος όρος που χρωστά ένα παιδί σε δημόσιο πανεπιστήμιο είναι στα 27,8 χιλιάδες ευρώ, στα ιδιωτικά είναι στο 40 χιλιάδες ευρώ και το 50% από αυτούς ξεπληρώνει τα δάνεια για τα επόμενα είκοσι χρόνια από τη στιγμή που θα αποφοιτήσει; Σας λέει κάτι ότι στην Ολλανδία το φοιτητικό χρέος αυτή τη στιγμή ακουμπάει τα 28 δισεκατομμύρια; Σοβαρά σε αυτή τη χώρα σκέφτηκε κάποιος από εσάς ότι είναι καλή ιδέα πέρα από όλα τα άλλα χρέη να έχουμε και φοιτητικό χρέος; Θεωρείτε ότι θα πάει καλά αυτό; Και ακριβώς επιμένετε στη λογική της αγοράς.

Χρησιμοποιείτε το επιχείρημα της αριστείας και τι κάνετε; Έρχεστε και φέρνετε ένα πλαίσιο το οποίο στη δημόσια ιατρική μπαίνει με 19.000 μόρια, στην ιδιωτική ιατρική μπαίνει με 9.000 μόρια και 120.000 ευρώ δίδακτρα. Και δεν ντρέεστε! Δεν ντρέπεστε που παραδέχεστε ότι φτιάχνετε σχολές β και γ κατηγορίας, αρκεί ο άλλος να έχει χρήματα; Γιατί ποτέ το επιχείρημά σας δεν ήταν η αριστεία. Γιατί την αριστεία την έχουν υπηρετήσει τα παιδιά από τις εργατικές γειτονίες και τα παιδιά από τις αγροτικές περιοχές, που κόντρα σε όλες τις υπαρκτές εκπαιδευτικές και κοινωνικές ανισότητες κατάφεραν να μπουν στην ιατρική, στο πολυτεχνείο, στη νομική, στην ΑΣΟΕΕ και σε μια σειρά άλλα σοβαρά δημόσια πανεπιστήμια.

Χρησιμοποιείτε την ελάχιστη βάση εισαγωγής και πάτε στις ιδιωτικές και δεν βάζετε την ελάχιστη βάση εισαγωγής της σχολής. Βάζετε την ελάχιστη βάση εισαγωγής του πεδίου. Αφού πρώτα λοιπόν κόψατε σαράντα χιλιάδες φοιτητές που μπορούσαν να είναι στο δημόσιο πανεπιστήμιο για να δημιουργήσετε την πελατεία, έρχεστε τώρα να δώσετε το τελειωτικό χτύπημα πρώτα απ' όλα στα περιφερειακά πανεπιστήμια. Και να σκεφτούμε λίγο πώς θα ήταν το Αιγαίο, η Θράκη και η Κρήτη χωρίς το πανεπιστήμιο.

Βέβαια αυτό σημαίνει να σκεφτούμε τι παραγωγικό μοντέλο θέλουμε, τι μοντέλο εργασίας θέλουμε. Γιατί εσείς αν θέλετε μια χώρα η οποία βουλιάζει στη μονοκαλλιέργεια του τουρισμού και των υπηρεσιών γύρω από αυτό, προφανώς δεν σας ενδιαφέρει να υπάρχει πολυτεχνείο στη Θράκη. Δεν σας ενδιαφέρει να υπάρχουν οι σχολές που υπάρχουν στο Ρέθυμνο ή οι σχολές που υπάρχουν στη Μυτιλήνη και στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου.

Λέτε: «Μα, να φεύγουν τα παιδιά έξω;» Να σας θυμίσω ότι όταν το 2018-2019 ιδρύθηκε η Νομική στην Πάτρα έβγαине η κ. Κεραμέως και έλεγε ότι η χώρα δεν χρειάζεται άλλη μια Νομική; Αν ήσασταν ειλικρινείς πρώτα από όλα με τον εαυτό σας, θα έπρεπε να βγείτε να πείτε «η χώρα δεν χρειάζεται άλλη μία δημόσια Νομική. Με ιδιωτικές νομικές δεν έχουμε πρόβλημα».

Άρα η απάντηση στο να μην φεύγουν τα παιδιά έξω είναι να

έχουμε περισσότερες θέσεις στο δημόσιο πανεπιστήμιο, να έχουμε καθηγητές στο δημόσιο πανεπιστήμιο, να έχουμε κτήρια στο δημόσιο πανεπιστήμιο κάτι το οποίο δεν σας αφορά.

Ο βασικός λόγος όμως για τον οποίο τα παιδιά θα συνεχίζουν να φεύγουν έξω, ο βασικός λόγος για τον οποίο πλέον έχουμε πρόβλημα όχι μόνο σε επιστημονικό δυναμικό, αλλά σε εργάτες γης, σε ανθρώπους στην εστίαση, στην οικοδομή κ.λπ. είναι γιατί έχουμε ένα μοντέλο εργαζόμενων φτωχών. Έχουμε τη δεύτερη μεγαλύτερη ανεργία στην Ευρώπη των είκοσι επτά, το ένα τρίτο των μισθών είναι μεικτά κάτω των 800 ευρώ, το 53% των μισθών είναι μεικτά κάτω των 1000 άρα έχουμε μια διαδικασία που παράγει εργαζόμενους φτωχούς και μία μεγάλη αναδιανομή πλούτου και ισχύος προς τα πάνω.

Πάμε τώρα και στο Σύνταγμα. Πρώτα απ' όλα να σας δώσω συγχαρητήρια που ψηφίζετε ότι ο Κυριάκος Μητσοτάκης λέει ψέματα χωρίς καμία ντροπή, γιατί αυτό θα ψηφίσετε σε λίγο. Κυριάκος Μητσοτάκης στις 15 Φεβρουαρίου 2023, τότε που είχατε διαλύσει τα πτυχία των εργαζομένων με καλλιτεχνικές σπουδές, τους έλεγε υπάρχουν συνταγματικοί περιορισμοί ως προς τη δυνατότητα ιδιωτικής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Άρα έλεγε ψέματα ο Κυριάκος Μητσοτάκης και έρχεστε σήμερα να παραβιάσετε αυτό το πράγμα και το ψηφίζετε με πολύ μεγάλη ευκολία.

Αλλά, ξέρετε, αν θέλατε κάπου να κάνουμε λίγο δημιουργική ανάνγωση του Συντάγματος, γιατί τα πάτε καλά με τη δημιουργική ανάνγωση, θεωρώ ότι αυτό θα πρέπει να αφορά τον προκλητικό τρόπο με τον οποίο έχετε δώσει ασυλία στον κ. Καραμανλή -αυτό θα έπρεπε να συζητήσουμε λίγο- και το πώς στην πραγματικότητα παραβιάστηκε το γράμμα και το πνεύμα του νόμου για ένα έγκλημα στο οποίο πάνω από 1,3 εκατομμύρια πολίτες έχουν υπογράψει ότι πρέπει να υπάρξει δικαιοσύνη.

Κλείνω με το εξής: Σήμερα θα έπρεπε να συζητάμε μια πρόταση δυσπιστίας. Δυστυχώς δεν συζητάμε μια πρόταση δυσπιστίας γιατί είτε με αστεία επιχειρήματα είτε με σιωπή μια φοβισμένη Αντιπολίτευση δεν μπήκε σε μία κοινή διαδικασία. Θεωρούμε ότι αυτό θα ήταν πολύ πιο αποτελεσματικό. Αλλά σε αυτή τη συζήτηση ό,τι και να κάνετε, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, δεν μπορείτε να διώξετε ένα φάντασμα που υπάρχει στην Αίθουσα. Είναι το φάντασμα των μεγάλων φοιτητικών και εκπαιδευτικών κινητοποιήσεων του 2006-2007, τότε που ένα μεγάλο ριζοσπαστικό φοιτητικό και εκπαιδευτικό κίνημα ακύρωσε τη συναίνεση που είχατε -βλέπω ότι γελάτε. Καλά κάνετε και γελάτε- τότε που ένα φοιτητικό κίνημα απέδειξε ότι δεν κρίνονται όλα μόνο μέσα στη Βουλή, αλλά κρίνονται μέσα στην κοινωνία και στους κοινωνικούς αγώνες, τότε που ένα τεράστιο εκπαιδευτικό κίνημα έδειξε ότι την ιστορία τη γράφουν οι αγώνες.

Κλείνουμε με μία υπόσχεση και σε εσάς και στους φίλους σας. Τους το λέμε πολύ καλά, να ξέρουν ότι τα λεφτά που προγραμματίζουν να βγάλουν από αυτή την μπίζνα θα τα χάσουν αυτά τα λεφτά. Θα κάνουμε τα πάντα για να χάσουν αυτά τα λεφτά και θα κάνουμε τα πάντα για να ανατραπεί συνολικά η αντικοινωνική πολιτική που υλοποιεί η σημερινή Κυβέρνηση.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Τον λόγο έχει τώρα από τη Νέα Δημοκρατία ο κ. Καφούρος Μάρκος.

ΜΑΡΚΟΣ ΚΑΦΟΥΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα το περιώνυμο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Παιδείας για την ίδρυση μη κρατικών πανεπιστημίων στη χώρα μας. Για την ακρίβεια συζητάμε το θεσμικό πλαίσιο για τη λειτουργία μη κερδοσκοπικών παραρτημάτων ξένων πανεπιστημίων στη χώρα μας, αλλά κυρίως συζητάμε τις ρυθμίσεις για την ενίσχυση του ελληνικού δημόσιου πανεπιστημίου καθώς σε αυτό το νομοσχέδιο εμπεριέχονται πολλές και σημαντικές ρυθμίσεις για την αναβάθμιση του δημόσιου πανεπιστημίου. Άλλωστε, τα εκατόν εβδομήντα εννέα από τα διακόσια πέντε άρθρα του νομοσχεδίου αφορούν στη βελτίωση του δημόσιου πανεπιστημίου. Θα μπορούσαμε να πούμε λοιπόν πως αδικείται όλο αυτό το μεγάλο τμήμα του νομοσχεδίου, αφού η όλη συζήτηση, δυστυχώς, περιορί-

στηκε στα 26 άρθρα του τέταρτου μέρους.

Θα ξεκινήσω από την αρχή έτσι όπως διαρθρώνεται το σχέδιο νόμου. Έχουμε πρώτον, τις σημαντικές αλλαγές στη δομή του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου, που αναβαθμίζεται σημαντικά και καθίσταται με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις το τρίτο πανεπιστήμιο της χώρας μας. Η αναβάθμιση προκύπτει τόσο με την ίδρυση νέων σχολών και τμημάτων όσο και από την ένταξη σε αυτό τμημάτων του Διεθνούς Πανεπιστημίου Ελλάδος. Για παράδειγμα, μεταξύ πολλών άλλων, εντάσσονται τμήματα του Διεθνούς Πανεπιστημίου Ελλάδος με έδρα τη Δράμα, εντάσσονται τα ερευνητικά ινστιτούτα με έδρα την Καβάλα και ιδρύονται Σχολή Θετικών Επιστημών και Σχολή Διοικητικής Επιστήμης και Λογιστικής στην Καβάλα καθώς και το Τμήμα Νοσηλευτικής στην Αλεξανδρούπολη.

Το σπουδαιότερο όμως που πετυχαίνει το παρόν νομοσχέδιο είναι ότι τόσο με την ενίσχυση του πανεπιστημίου όσο και με τη γεωγραφική του ταύτιση με την Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης αντανάκλαται μια σαφής ποιοτική αναβάθμιση της ακριτικής περιοχής της περιφέρειας, αλλά και διασφάλιση του εθνικού συμφέροντος στην ευρύτερη περιοχή.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου αποτελεί μία σημαντική εξέλιξη, θα έλεγα ιστορική, για το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο, αλλά και για τη βόρειο Ελλάδα συνολικά που πιστεύω ότι βρίσκει σύμφωνους όλους τους Έλληνες και κυρίως τους Βορειοελλαδίτες.

Ακολούθως, στο παρόν σχέδιο νόμου έχουμε τις ρυθμίσεις για το Ανοικτό Πανεπιστήμιο. Όπως όλοι γνωρίζετε, το Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο που ιδρύθηκε το 1992 παρέχει εξ αποστάσεως πτυχία, προπτυχιακά και μεταπτυχιακά, και λειτουργεί με σκοπό να έχουν πρόσβαση στην ανώτατη εκπαίδευση άνθρωποι οι οποίοι στο παρελθόν δεν είχαν αυτή τη δυνατότητα. Με τις ρυθμίσεις του παρόντος σχεδίου νόμου το Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο εκσυγχρονίζεται περαιτέρω και εναρμονίζεται με τις τελευταίες τεχνολογικές εξελίξεις, αλλά και τις εξελίξεις του ακαδημαϊκού χώρου. Ενισχύεται η αυτονομία του και η λειτουργία του, σύμφωνα με τον ν.4957/2022, όπως ακριβώς ισχύει και για τα υπόλοιπα πανεπιστήμια της χώρας.

Το τρίτο μέρος του παρόντος νομοσχεδίου αφορά στην ενίσχυση των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων με τομές στην οργάνωση, βελτίωση της λειτουργίας, αλλά και την οικονομική αυτοτέλεια του δημόσιου πανεπιστημίου. Αποτελεί το μεγαλύτερο τμήμα του σημερινού νομοσχεδίου και πραγματικά έχει πολλές σημαντικές διατάξεις οι οποίες έχουν αναλυθεί εκτενώς τόσο από τον Υπουργό όσο και από τον εισηγητή και από πολλούς συνάδελφους.

Στο σημείο αυτό, κύριε Υπουργέ, επιτρέψτε μου καθώς μιλάμε για αναβάθμιση του ελληνικού δημόσιου πανεπιστημίου, να επισημάνω ότι αντίστοιχα με το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο ιδιαίτερος είναι και ο ρόλος του Πανεπιστημίου Αιγαίου. Ενός πανεπιστημίου που σχετίζεται με τη νησιωτικότητα, τη γεωπολιτική του σημασία, αλλά και τη χωρική του κατανομή. Θα πρότεινα τη θέσπιση του ακαδημαϊκού νησιωτικού ισοδύναμου με ωφελούμενους τους φοιτητές στο ύψος ενός φοιτητικού επιδόματος, κύριε Υπουργέ, αλλά και για το διδακτικό και ερευνητικό προσωπικό στο ύψος συμμετοχής σε ένα διεθνές συνέδριο. Το οικονομικό κόστος θα είναι σε ένα ποσό, αλλά θα είναι σίγουρα δυσανάλογα μικρότερο από τις ωφέλειες που θα προκύψουν τόσο για το Πανεπιστήμιο Αιγαίου αλλά κυρίως για τα νησιά του Αιγαίου πελάγους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να περάσω και εγώ και στο επίμαχο μέρος, δηλαδή στην εγκατάσταση και λειτουργία παραρτημάτων ξένων πανεπιστημίων στη χώρα μας με τη μορφή νομικών προσώπων πανεπιστημιακής εκπαίδευσης. Ο στόχος της λειτουργίας των ιδρυμάτων αυτών είναι να μπορούν επιτέλους να σπουδάσουν στη χώρα μας οι χιλιάδες νέοι που αναγκάζονται να πηγαίνουν σε άλλες χώρες. Η φυγή αυτών των νέων προκαλεί σοβαρές κοινωνικές και οικονομικές συνέπειες τόσο σε επίπεδο προσώπων και οικογένειας όσο και γενικού συμφέροντος με την απώλεια κεφαλαίων αλλά και την απώλεια ικανού επιστημονικού δυναμικού. Παράλληλα δίνεται η δυνατότητα επιστροφής στους Έλληνες επιστήμονες της διασποράς για μια ακαδημαϊκή κα-

ριέρα στον τόπο τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει επιτέλους να είμαστε ειλικρινείς σε αυτή τη χώρα. Σκίζουμε τα μάτια μας για τη δωρεάν παιδεία όταν το ετήσιο φροντιστηριακό κόστος τεσσάρων μαθημάτων για τις πανελλαδικές εξετάσεις ανέρχεται σήμερα στα 4.000 ευρώ ετησίως. Αν μιλήσουμε βέβαια για ιδιαίτερα μαθήματα, όπως εμείς στην επαρχία, το κόστος αυτό διπλασιάζεται. Τα μεταπτυχιακά προγράμματα των ελληνικών πανεπιστημίων κοστίζουν και κοστίζουν ακριβά. Εδώ και χρόνια λειτουργούν τα κολλέγια, που παρέχουν αναγκαστικά, πλήρη επαγγελματικά δικαιώματα. Να θυμίσω τέλος ότι τόσο η Ανωτάτη Βιομηχανική Πειραιά όσο και το Πάντειο Πανεπιστήμιο ιδρύθηκαν από ιδιωτική πρωτοβουλία.

Ακούγεται ακόμα ότι θα υποβαθμιστεί το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο. Αλήθεια, ποια ήταν πιο μεγάλη υποβάθμιση από την οριζόντια εξίσωση των ΤΕΙ με τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα διαλύοντας μάλιστα την τεχνολογική εκπαίδευση στο βωμό κάποιων ιδεολογικών εμμονών και πολιτικών σκοπιμοτήτων από την τότε κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ;

Και να μην αναφερθώ, βεβαίως, στην εικοσαετία 1980-2000, όπου στο βωμό των πολιτικών σκοπιμοτήτων δημιουργούνταν κάθε λογής ΤΕΙ στην επικράτεια χωρίς επαγγελματικό προσορισμό, οδηγώντας χιλιάδες νέους σε αδιέξοδο ή στην έξοδο προς το εξωτερικό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εμείς δεν φοβόμαστε καμία υποβάθμιση του ελληνικού δημόσιου πανεπιστημίου, γιατί αγαπάμε το δημόσιο πανεπιστήμιο και θα συνεχίσουμε και να το ενισχύουμε και να το στηρίζουμε. Και σας μιλώ ως άνθρωπος που φοίτησε σε δύο ελληνικά πανεπιστήμια, που έχω δύο γιους που σπουδάζουν σε ελληνικά πανεπιστήμια, όπως φαντάζομαι άλλωστε και οι περισσότεροι από εσάς. Εμείς θέλουμε να δούμε τα ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια στην κορυφή. Θέλουμε σύγχρονα, καθαρά, ανοικτά, ανταγωνιστικά πανεπιστήμια για τις νέες γενιές επιστημόνων και επαγγελματιών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας, η λειτουργία παρατημάτων ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων της αλλοδαπής υπό τη μορφή νομικών προσώπων πανεπιστημιακής εκπαίδευσης μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα στην Ελλάδα θα ενισχύσει τον δημιουργικό ανταγωνισμό στην ανώτατη εκπαίδευση βελτιώνοντας τις παρεχόμενες υπηρεσίες, αυξάνοντας τις επιλογές των Ελλήνων μαθητών και φοιτητών, καθιστώντας τη χώρα σημαντικό εκπαιδευτικό προσορισμό αλλοδαπών φοιτητών και ερευνητών και αποτελώντας επιπροσθέτως μοχλό ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας.

Για όλους αυτούς τους λόγους προσωπικά θα υπερψηφίσω το παρόν νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ θερμά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο λόγος θα δοθεί τώρα στην κ. Σεμίνα Διγενή από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας και θα ακολουθήσει η τοποθέτηση του Υπουργού Εξωτερικών κ. Γεραπετρίτη.

Παρακαλώ, κυρία συνάδελφε.

ΑΣΗΜΙΝΑ (ΣΕΜΙΝΑ) ΔΙΓΕΝΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επιτρέψτε μου να ξεκινήσω με μια διαπίστωση. Αυτές τις δύο μέρες σε αυτήν εδώ την Αίθουσα περίσσεψε ο πολιτικός ταρτούφισμός. Ακούστηκαν ψέματα, πολλές διαστρεβλώσεις, μισές αλήθειες, αλλοιωμένη πραγματικότητα. Είδαμε αλαζονεία, είδαμε παραχάραξη, είδαμε παραπλάνηση, είδαμε φαρισαϊσμό. Και όλα αυτά για ένα πολύ ευαίσθητο και σημαντικό θέμα, όπως είναι η εκπαίδευση και η παιδεία.

Και μια και μιλάμε για εκπαίδευση, να πούμε ότι κάποιοι από εσάς εδώ αυτοδικαίως και με υποτροφία θα πέρναγαν σε κάποιες σχολές υποκριτικής. Ήταν πολύ κακοπαιγμένο αυτό το έργο που ανέβηκε: «Η αριστεία της τσέπης». Τουλάχιστον, έχει ωραίο τίτλο. Οι ερμηνείες κάποιων θα μείνουν στην ιστορία την κοινοβουλευτική.

Και πάμε στο κυρίως θέμα. Ήταν παραμονές Χριστουγέννων όταν μετά από εξάμηνο ρεσιτάλ επιθέσεων Κυβέρνησης και Υπουργείου Παιδείας στο κρατικό μονοπώλιο της ανώτατης εκπαίδευσης, στο άρθρο 16 του Συντάγματος και στους αγώνες για

την υπεράσπισή του, δόθηκαν στη δημοσιότητα οι άξονες του νομοσχεδίου που συζητάμε σήμερα, από χθες δηλαδή. Ήταν πριν από μια βδομάδα που είδαμε σε εκείνο το ανεκδιήγητο φροντιστήριο στη ΔΑΠ-ΝΔΦΚ πόσο στριμωγμένη είναι η Κυβέρνηση. Είδαμε την αγωνιώδη προσπάθεια του Πρωθυπουργού να διαφημίσει και να εξωραΐσει αυτό το αντιδραστικό και κατάπτυστο νομοσχέδιο για την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων και την περαιτέρω υποβάθμιση των δημοσίων, το οποίο έχει καταδικαστεί από τη μεγάλη πλειοψηφία των φοιτητών. Το 70% διαφωνεί και εδώ και δύο μήνες πραγματοποιεί μεγάλες και επίμονες κινητοποιήσεις -και θα συνεχίσει να πραγματοποιεί- πανεπιστημιακών και εργαζομένων όλης της χώρας.

Μα, αν ενδιαφέρεται η Κυβέρνηση για τους νέους που φεύγουν στο εξωτερικό να σπουδάσουν, ας ανοίξει θέσεις στο δημόσιο πανεπιστήμιο, να το χρηματοδοτήσει, ώστε να είναι σύγχρονο.

Από τα πιο προκλητικά που είπε εκεί ήταν ότι το νομοσχέδιο θα επιτρέπει στα Ελληνόπουλα να μη φεύγουν στο εξής εκτός συνόρων για σπουδές ανακουφίζοντας από τα πολλά έξοδα τις οικογένειές τους, προσπαθώντας να πείσει ότι τάχα νοιάζεται για τις λαϊκές οικογένειες που θέλουν να σπουδάσουν τα παιδιά τους, όταν είναι αυτός που έχει θεσπίσει τον κόφτη της ΕΒΕ, όταν έχει διαλύσει τη φοιτητική μέριμνα εμπορευματοποιώντας την παιδεία σε τεράστιο βαθμό. Μαζί επιστράτευσε και το αφήγημα περί ανομιás. Τελείωσε η βία, είπε, στο ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο, ανήκει σε μια άλλη εποχή, την ώρα που είναι αυτός που έστειλε τα ΜΑΤ να ξυλοφορτώνουν φοιτητές και φοιτήτριες που αγωνίζονται για δωρεάν και δημόσια παιδεία, αυτούς που στη σύγκληση της συντήρησης απαντούν με τη σύγκληση των αγώνων τους.

Αυτά ήταν τα λόγια. Να δούμε τώρα και τις πράξεις. Απλά και κατανοητά με τίτλους τι θα συμβεί: Χτύπημα στην αξία του πτυχίου. Ενίσχυση της εμπορευματοποίησης της παιδείας. Πρόσβαση στην πανεπιστημιακή μόρφωση συνδεδεμένη με το πορτοφόλι κάθε οικογένειας. Τα πράγματα θα γίνουν πολύ χειρότερα στα δημόσια πανεπιστήμια, αν ιδρυθούν ιδιωτικά. Το είδαμε εξάλλου πώς έγινε και με την υγεία, την ενέργεια και άλλα. Είδαμε πού οδηγεί αυτή η συνύπαρξη δημόσιου και ιδιωτικού τομέα στην υγεία, όπου τα ιδιωτικά νοσοκομεία θησαυρίζουν και στα δημόσια τις προδόλλες έκαναν ανάληψη σε καρέκλα. Τα ιδιωτικά πανεπιστήμια πάνε μαζί με τα φοιτητικά δάνεια, όπως συμβαίνει στις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τα οποία θα φεσωθεί η λαϊκή οικογένεια και οι σημερινοί φοιτητές θα δουλεύουν μέχρι τα πενήντα τους χρόνια, για να ξεχρεώσουν.

Δεν βελτιώνονται οι δημόσιες δομές με την ίδρυση ιδιωτικών, όχι. Γίνονται ακόμη πιο ακριβά εμπορεύματα. Είναι ξεκάθαρο. Κανείς γονιός δεν ανέχεται να αναρωτιέται πόση παιδεία μπορώ να αγοράσω με τα λεφτά που έχω. Δεν είναι τα πάντα για πούλημα. Δεν είναι τα πάντα εμπόρευμα. Η μόρφωση των παιδιών είναι δικαίωμά τους και δικό τους και δικό μας.

Ρωτάμε, λοιπόν: Αυτοί που κλείνουν τις πόρτες των ΑΕΙ σε χιλιάδες νέους με το λύκειο εξεταστικό κέντρο τι λένε στην εργατική λαϊκή οικογένεια ξεκάθαρα από ποτέ; Σας δίνουμε εμείς την απάντηση. Λένε ότι τα παιδιά της θα πρέπει να υπερπηδήσουν το ένα ταξικό εμπόδιο μετά το άλλο, για να φτάσουν στο πανεπιστήμιο, αλλά οι πόρτες για ανώτατες σπουδές με πτυχία ήδη αναγνωρισμένα είναι ορθάνοιχτες μόνο για όσους μπορούν να πληρώσουν.

Πάμε, λοιπόν, και με τα βασικά. Οι γονείς έχουμε ήδη πληρώσει και πληρώνουμε τεράστιο κόστος για τη μόρφωση των παιδιών μας, για να τους προσφέρουμε ό,τι καλύτερο μπορούμε, για να συμπληρώνουμε τις ανεπάρκειες του σημερινού δημόσιου σχολείου. Τι λέει η Κυβέρνηση στα παιδιά αυτά; Λέει ότι άλλοι θα ματώνουν, για να μπουν στο πανεπιστήμιο και άλλοι θα κατακτούν πτυχίο πανεπιστημίου με μόνο κριτήριο τη φορολογική δήλωση των γονιών τους. Πολλοί από εμάς είχαμε και έχουμε παιδεία στο δημόσιο πανεπιστήμιο και ξέρουμε πολύ καλά τι θα πει αιμορραγία, όταν σπούδαζαν σε άλλη πόλη και γνωρίζουμε τις ελλείψεις των ιδρυμάτων από τα καθίσματα στα αμφιθέατρα και τα εργαστήρια μέχρι τους καθηγητές και τις εστίες. Όσοι μάλιστα έχουν παιδιά που δεν κατάφεραν να μπουν σε ένα ΑΕΙ γνωρίζουν από

πρώτο χέρι το κόστος των κολλεγίων, που θα εκτιναχθεί, αν τους δοθεί η δυνατότητα να αναβαθμίσουν την ταμπέλα τους σε πανεπιστήμιο. Οι γονείς, λοιπόν, έχουν κάθε λόγο να είναι θυμωμένοι, αφού καλούνται να πληρώσουν οι ίδιοι τις ανεπάρκειες του συστήματος, την ώρα που αθροίζουν τα έξοδα για τις εξωσχολικές δραστηριότητες, τα φροντιστήρια, την τιμή της ενέργειας με τα πολύχρωμα τιμολόγια, την τιμή του λαδιού και ούτω καθεξής.

Όταν συμβαίνουν όλα αυτά, λοιπόν, ο Υπουργός Παιδείας έχει πάρει σβάρνα τα κανάλια, για να μας πείσει πόσο θα ωφεληθούμε από τα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Η οικονομική αφαίμαξη των λαϊκών οικογενειών για το κατάλληλο δημόσιο και δωρεάν σύστημα εκπαίδευσης είναι γνωστή εδώ και δεκαετίες. Ένας στους δύο εργαζόμενους, το 49%, καταβάλλει τουλάχιστον 500 ευρώ σε εκπαιδευτικές δαπάνες για τα παιδιά του σε μηνιαία βάση, ενώ το 30% ξοδεύει τουλάχιστον 750 ευρώ, δηλαδή σχεδόν τουλάχιστον ένα μηνιαίο μισθό.

Διάβαζα τις προάλλες ένα άρθρο του 1997 στον «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ» με τίτλο: «Μεθοδευμένη υπονόμηση της δημόσιας δωρεάν παιδείας». Τι περιεργό να επαληθεύονται πάντα οι εκτιμήσεις και οι προβλέψεις του «ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ» μετά από μερικά χρόνια! Έλεγε τότε: «Ο κατήφορος της σημερινής Κυβέρνησης δεν έχει τέλος. Κάτω από την ψευδεπίγραφη ελεύθερη πρόσβαση κρύβεται η ένταση των ταξικών φραγμών, η όρθωση νέων εμποδίων για τα παιδιά των εργαζόμενων και των λαϊκών στρωμάτων να αποκτήσουν σωστή και ολοκληρωμένη πανεπιστημιακή μόρφωση και η επιτάχυνση της πορείας κατεδάφισης από ό,τι έχει μείνει όρθιο από το δημόσιο και δωρεάν χαρακτήρα της εκπαίδευσης». Πάντα τελικά τα λέμε λίγο πριν απ' όλους.

Αντί, λοιπόν, η Κυβέρνηση να ανοίγει τη συζήτηση για ιδιωτικά πανεπιστήμια, να στηρίζει το σχολείο και το πανεπιστήμιο που πηγαίνουν τα παιδιά μας, το δημόσιο. Αντί να είναι ιδιαίτερα δημιουργική στο πώς θα κόψει τα παιδιά από την πρόσβαση στα πανεπιστήμια, να τους δώσει τη δυνατότητα να κρατούν βαθμολογία σε μαθήματα και να μπορούν να μπαίνουν σε σχολές πρώτης επιλογής και κοντά στο σπίτι τους. Να αποσύρει άμεσα κάθε συζήτηση για εθνικό απολυτήριο και διπλές πανελλαδικές σε κάθε τάξη του λυκείου που θα κάνουν τη ζωή των παιδιών κόλαση.

Η κοινωνία, οι εργαζόμενοι, όλοι μας να σταθούμε δίπλα στο δίκαιο αγώνα των φοιτητών, γιατί υπόθεσή τους είναι και υπόθεση δική μας. Καμμία μορφή καταστολής σε μαθητές και γονείς που αγωνίζονται για το δίκιο τους. Πολλά από αυτά τα έχει επισημάνει καιρό πριν η Ανώτατη Συνομοσπονδία Γονέων Μαθητών Ελλάδας. Τα υπογραμμίζουμε και από εδώ και τα διεκδικούμε.

Κλείνω με το σύνθημα του χθεσινού συλλαλητηρίου των φοιτητικών συλλόγων. Έχει σημασία να ακουστεί μέσα εδώ. Ακούστε καλά τι λένε οι φοιτητές: «Θέλουμε δημόσιες και δωρεάν σπουδές», κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τον λόγο τώρα θα λάβει ο κ. Γεραπετρίτης.

Και για να έχετε μια εικόνα για να προγραμματίσετε τον χρόνο σας, μετά θα ακολουθήσει, αφού πάντα ενδιάμεσα μπαίνει ένας Βουλευτής από τον κατάλογο, ο κύριος Υπουργός και στη συνέχεια δύο κοινοβουλευτικοί που ζήτησαν τον λόγο, ο κ. Μάντζος και ο κ. Τσιάρας.

Άρα ο κ. Γεραπετρίτης, ένας Βουλευτής, ο Υπουργός, ένας Βουλευτής, οι κοινοβουλευτικοί.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αισθάνθηκα σήμερα την πολιτική και ηθική υποχρέωση να έρθω στην ελληνική Βουλή για να εκθέσω τις απόψεις μου για ένα νομοσχέδιο το οποίο δημιουργεί μια νέα συνθήκη στην ελληνική ανώτατη εκπαίδευση.

Θα μιλήσω τόσο με την ιδιότητά μου ως Υπουργός Εξωτερικών, διότι αισθάνομαι ότι αυτό αφορά κατ' εξοχήν ζητήματα που άπτονται της εξωτερικής πολιτικής και ιδίως του χαρτοφυλακίου των αποδήμων Ελλήνων όσο και ως πανεπιστημιακός, ως άνθρωπος ο οποίος είναι προϊόν της ελληνικής δημόσιας εκπαίδευσης, πρωτοβάθμιας, δευτεροβάθμιας και τριτοβάθμιας. Νομίζω ότι θα πρέπει να ακουστούν στην Αίθουσα αυτή οι αλήθειες για το πού

ήμασταν, πού βρισκόμαστε και πού θέλουμε να πάμε την ελληνική ανώτατη εκπαίδευση.

Το πρώτο ζήτημα το οποίο έχει τεθεί είναι το νομικό ζήτημα. Έχουν διατυπωθεί πολλαπλές απόψεις. Έχει διατυπωθεί η άποψη ότι πρόκειται περί συνταγματικού νομοσχεδίου, αντισυνταγματικού νομοσχεδίου, όπως επίσης και αντικονομικού νομοσχεδίου, διότι δεν φτάνει έως του σημείου το οποίο απαιτεί το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε σχέση με την ελευθερία σύστασης και εγκατάστασης των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων.

Να ξεκαθαρίσω κάτι επί της αρχής. Ανεξαρτήτως της επενέργειας του Ενωσιακού Δικαίου, εκείνο το οποίο έχει αξία είναι να αποδεχθούμε ότι το Σύνταγμά μας δεν αποτελεί ένα στατικό και αδρανές νομικό κείμενο. Αυτό είναι κάτι το οποίο το αναγνωρίζει σύσσωμη η διεθνής κοινότητα του συνταγματικού δικαίου και δεν θα μπορούσε να είναι διαφορετικά.

Το Σύνταγμα ως εκ της φύσεώς του είναι ένα αφηρημένο κείμενο, το οποίο μετουσιώνεται στην πράξη μέσω του κοινού νομοθέτη και αποτελεί το πλαίσιο μέσα στο οποίο κινείται η πολιτεία και δομούνται τα δικαιώματα. Επιδρά η κανονιστική δύναμη του πραγματικού, επιδρά η πραγματική κατάσταση, επιδρά η επενέργεια του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τούτο ανεξάρτητα εάν εφαρμόζεται ή όχι, επειδή πρόκειται για ακαδημαϊκό και όχι για επαγγελματικό προσόν, αλλά η αναλογικότητα της καθολικής απαγόρευσης αφορά ούτως ή άλλως το δίκαιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Πάνω απ' όλα, να είμαστε ξεκάθαροι σε ό,τι αφορά την εφαρμογή του άρθρου 16. Η συνθετική και συστηματική ανάγνωση του άρθρου 16, κατά την άποψή μου, σαφώς επιτρέπει την ίδρυση – προσέξετε –, όχι με τη μορφή της σύστασης που απαγορεύεται ρητώς, αλλά με τη μορφή της εγκατάστασης υφιστάμενου πανεπιστημιακού ιδρύματος και τούτο βεβαίως επιτέλους θα πρέπει να το πούμε.

Διότι ακούω συχνά συναδέλφους μου να αναφέρονται στη γραμματική διατύπωση και στο πνεύμα του Συντάγματος. Κανείς όμως δεν δίνει την προσήκουσα έμφαση στο ότι η απαγόρευση του Συντάγματος είναι για τη σύσταση και όχι για την εγκατάσταση υφιστάμενων ιδρυμάτων, τα οποία υπάγονται εμμέσως ή αμέσως στην επενέργεια του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σε κάθε περίπτωση, η συνταγματική Αναθεώρηση είναι αναγκαία και ωφέλιμη και δεν θα σταθώ στην ιστορική διαδρομή της συνταγματικής Αναθεώρησης και γιατί έχουμε φτάσει στο σημείο να έχουμε αποτυχημένες προσπάθειες αναθεώρησης του άρθρου 16 και να είμαστε σήμερα η απόκλιση σε σχέση με σύσσωμο το οικουμενικό διεθνές κεκτημένο.

Εκείνο το οποίο θέλω να τονίσω είναι ότι η συνταγματική Αναθεώρηση είναι αναγκαία, διότι οφείλει να βάλει το πλαίσιο μέσα στο οποίο θα κινηθεί η ανώτατη εκπαίδευση, ασφαλιστικές δικλίδες οι οποίες προνοούνται από το νομοσχέδιο, αλλά θα πρέπει να καταστούν και συνταγματική επιταγή.

Τι κάνει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο; Κατά την άποψή μου, τηρεί ένα ισόρροπο μέτρο. Ακολουθεί έναν χρυσό κανόνα στηριζόμενο σε ένα δίπολο, το δίπολο της ενίσχυσης του δημοσίου πανεπιστημίου και της αυστηρότητας της συγκρότησης των ιδιωτικών μη κρατικών, μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων.

Γιατί αυτός ο χρυσός κανόνας; Ας δούμε την ενίσχυση του δημοσίου πανεπιστημίου. Πολλαπλή ενίσχυση. Ενισχύουμε τα περιφερειακά πανεπιστήμια, το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο, το οποίο ενσωματώνει το Διεθνές Πανεπιστήμιο, ενισχύεται το Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο, ενισχύεται η φοιτητική στέγη που αποτελεί πρόγνωση για τεράστια πληγή. Αυξάνουμε την ευελιξία η οποία αποδίδεται στα πανεπιστήμια στην αυτοδιοίκησή τους, ιδίως σε ό,τι αφορά τους ειδικούς λογαριασμούς κονδυλίων έρευνας, οι οποίοι καταδυναστεύονται επί δεκαετίες με τη γραφειοκρατία η οποία υφίσταται και πάνω απ' όλα, κατά την άποψή μου, το πιο σημαντικό, εξασφαλίζουμε ότι για κάθε πανεπιστημιακό ο οποίος αποχωρεί την πενταετία 2025-2030 θα υπάρχει άμεση αναπλήρωση, 1 προς 1, έτσι ώστε να μην υπάρξει καμμία απομείωση του διδακτικού προσωπικού των δημοσίων πανεπιστημίων. Και βέβαια με την πολιτική δέσμευση ότι θα συνεχίσουμε την ενίσχυση του δημοσίου πανεπιστημίου και ιδίως των περιφερειακών πανεπιστημίων.

Ο δεύτερος πόλος του διπόλου είναι η αυστηροποίηση του πλαισίου σε ό,τι αφορά τα μη κρατικά μη κερδοσκοπικά πανεπιστήμια. Εδώ θα μου επιτρέψετε να πω ότι υφίσταται ένας βαθμός υποκρισίας, όταν μιλούμε για τη σημερινή κατάσταση σε σχέση με την κατάσταση στην οποία θα εισφέρει το νομοσχέδιο το οποίο συζητείται σήμερα.

Σήμερα έχουμε αμέσως αναγνωρισμένη κερδοσκοπικού χαρακτήρα μεταλυκειακή εκπαίδευση στην Ελλάδα - αυτό είναι επιταγή του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης - και πηγαίνουμε προς μια μη κρατικού μη κερδοσκοπικού τύπου απολύτως αυστηρή και ελεγχόμενη ανώτατη εκπαίδευση. Γιατί στα αλήθεια έχουμε αντίρρηση σε αυτό; Δεν θεωρούμε όλοι σε αυτήν την Αίθουσα ότι είναι προτιμότερο να έχουμε τάξη στο πεδίο της ανώτατης εκπαίδευσης, αντί να έχουμε μια αταξία; Και θα αναφερθώ μόνο στο πολύ απλό.

Για να εγκατασταθεί ένα αλλοδαπό πανεπιστήμιο στην Ελλάδα, σύμφωνα με το νομοσχέδιο όταν τεθεί σε ισχύ, θα απαιτείται ένας διπλός πήγης. Αυτό είναι εξαιρετικά σημαντικό για την κατανόησή μας. Ο πήγης αυτός θα αφορά τόσο τις διοικητικές και ακαδημαϊκές προϋποθέσεις για την ίδρυση σύμφωνα με το μητρικό πανεπιστήμιο, αλλά και το δίκαιο που διέπει το μητρικό πανεπιστήμιο, διότι κάθε χώρα έχει ένα δικό της σύστημα το οποίο ελέγχει τις προϋποθέσεις για τη σύσταση ενός πανεπιστημίου όσο και τις πρόσθετες προϋποθέσεις τις οποίες θέτει το νομοσχέδιο σε ό,τι αφορά την ίδρυση. Να θυμίσω απλώς ότι ήδη προβλέπουμε την υποχρέωση να υπάρχουν τρεις σχολές, την υποχρέωση να έχουμε την ελάχιστη βάση εισαγωγής και βέβαια, να έχουμε μια ποσόστωση διδασκόντων στο διδακτικό προσωπικό.

Το πλέγμα αυτών των προϋποθέσεων είναι τόσο αυστηρό, έτσι ώστε μετά βεβαιότητας μπορού να σας το πω - και θα είμαστε εδώ να το συζητήσουμε στο μέλλον - ότι δεν υπάρχει καμμία περίπτωση κάποιος ο οποίος δεν έχει ένα πάρα πολύ στέρεο υπόβαθρο, τόσο θεσμικό όσο και επιχειρησιακό, κανένα πανεπιστήμιο που δεν πληροί τις προϋποθέσεις να έρθει να εγκατασταθεί στην Ελλάδα.

Η σύνδεση με το ξένο πανεπιστήμιο είναι απολύτως κρίσιμη, διότι δημιουργεί στην πραγματικότητα τη συνθήκη εκείνη έτσι ώστε να μην έχουμε υπό καμμία εκδοχή ιδρύματα ανώτατης εκπαίδευσης τα οποία να μην πληρούν απολύτως αυστηρές προϋποθέσεις.

Το κρίσιμο όμως είναι ποια είναι η σημασία για τη χώρα της ίδρυσης των μη κρατικών μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων. Και θα μου επιτρέψετε να περιοριστώ σε τρεις παραμέτρους της μεγάλης σημασίας που έχει για τη χώρα.

Το πρώτο είναι ότι συγκρατούνται φοιτητές οι οποίοι σήμερα φεύγουν, με τη μεγάλη διαρροή που σημαίνει αυτό τόσο σε ανθρώπινο κεφάλαιο όσο και σε οικονομικό κεφάλαιο. Το δεύτερο εξίσου σημαντικό είναι ότι με τον τρόπο αυτό με το νέο νομοσχέδιο καθίσταται η Ελλάδα πανεπιστημιακός κόμβος και προσελκύονται αλλοδαποί φοιτητές στην Ελλάδα. Γνωρίζουμε ότι η Ελλάδα έχει χαμηλή θέση στον δείκτη ανώτατης εκπαίδευσης, επειδή έχει έναν από τους χαμηλότερους δείκτες αλλοδαπών φοιτητών στα πανεπιστήμια μας; Μόνο το 0,7%, από τους χαμηλότερους δείκτες στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Επιπλέον, υπάρχει μια δημοσιονομική διάσταση. Η εκτίμηση που έκανε η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδας στη μελέτη την οποία δημοσίευσε το 2017 μιλούσε για ένα άμεσο όφελος τουλάχιστον - το 2017 - 1,8 δισεκατομμύρια ετησίως, το οποίο θα είναι μέσω των υψηλότερων εξαγωγών και των χαμηλότερων εισαγωγικών υπηρεσιών εκπαίδευσης. 50 δισεκατομμύρια εκτιμά η Εθνική Τράπεζα της Ελλάδας την επόμενη δεκαετία της εφαρμογής των μη κρατικών μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων. Και αύξηση του ΑΕΠ κατά μία έως δύο ποσοστιαίες μονάδες για τη δεκαετία και, στη συνέχεια, μισή μονάδα.

Αντιλαμβανόμαστε όλοι ότι οι πόροι αυτοί θα πρέπει σε ένα σημαντικό τους μέρος να διοχετευθούν πού; Στη δημόσια εκπαίδευση. Είναι πράγματι ένα μέσο τροφοδοσίας της δημόσιας ανώτατης εκπαίδευσης, έτσι ώστε να μπορεί να ασκήσει το διδακτικό και το ερευνητικό έργο.

Υπάρχει όμως και κάτι άλλο που είναι σημαντικό. Η προσέλευση ξένων φοιτητών συνιστά την πιο συστηματική και επιδρα-

στική μορφή εκπαιδευτικής διπλωματίας. Όταν έχουμε αλλοδαπούς φοιτητές στην Ελλάδα, αυτοί μπολιάζονται με το ελληνικό πνεύμα, με την ελληνική κουλτούρα, με την ελληνική ιστορία, με την ελληνική γλώσσα. Δεν υπάρχει καλύτερη μορφή διπλωματίας από τον άνθρωπο στον άνθρωπο από την εκπαιδευτική.

Και όσοι από εσάς - είναι αρκετοί - στη Αίθουσα του ελληνικού Κοινοβουλίου έχουν σπουδάσει ή ζήσει στο εξωτερικό, αντιλαμβάνονται τη σημασία του να βρίσκεσαι στη χώρα υποδοχής και να παίρνεις τα ερεθίσματα από τις χώρες αυτές.

Η τρίτη μεγάλη σημασία, που εγώ αποδίδω ιδιαίτερη αξία σε αυτήν, είναι ότι σκοπός του νομοσχεδίου είναι να επαναφέρει ένα μεγάλο εθνικό κεφάλαιο που έχει διαρρεύσει. Και αυτοί είναι οι υψηλών προσόντων Έλληνες οι οποίοι αυτή τη στιγμή βρίσκονται σε πανεπιστήμια του εξωτερικού, είτε ως πανεπιστημιακοί δάσκαλοι είτε ως ερευνητές.

Το ελληνικό πανεπιστημιακό κεφάλαιο στο εξωτερικό είναι πέρα από κάθε φαντασία. Θα σας πω στοιχεία τα οποία ανατρέχουν ήδη επτά χρόνια πριν, τα οποία όμως είναι επαρκώς, κατά την άποψή μου, γλαφυρά, έτσι ώστε να κατανοήσουμε το μέγεθος του ζητήματος.

Η εκτίμηση είναι ότι έχουμε είκοσι δύο χιλιάδες - επαναλαμβάνω - Έλληνες πανεπιστημιακούς στο εξωτερικό. Και αυτή είναι μια υποτιμημένη εκτίμηση, διότι δεν υπάρχει τυπική καταγραφή. Εκτιμάται ότι περίπου το 0,2% του ελληνικού πληθυσμού βρίσκεται αυτή τη στιγμή και διδάσκει σε ξένα πανεπιστήμια και ερευνητικά κέντρα. Το 0,2% του ελληνικού πληθυσμού! Δέκα φορές πάνω από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο!

Τα θέλουμε αυτά τα παιδιά, αυτούς τους ανθρώπους, να γυρίσουν στην Ελλάδα, να εισφέρουν στην πατρίδα τους, να ανεβάσουν το επίπεδο της εκπαίδευσης, αλλά να έχουν και μία πρόσθετη αξία στην πατρίδα στην οποία οι περισσότεροι έχουν σπουδάσει; Διότι υπάρχει μια μεγάλη επένδυση στο ελληνικό κεφάλαιο της νέας γενιάς, που δυστυχώς στις περισσότερες περιπτώσεις δεν αποσβένεται.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ - ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ: Στο δημόσιο πανεπιστήμιο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Προσέξτε. Θέλω να δώσετε ιδιαίτερη σημασία σε αυτό που θα πω. Έξι στους δέκα Έλληνες καθηγητές είναι αυτή τη στιγμή σε πανεπιστήμια του εξωτερικού. Μόνο τέσσερις Έλληνες καθηγητές είναι στα ελληνικά πανεπιστήμια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Είναι αυτό ικανοποιητικό; Ξέρετε πόσος είναι ο ευρωπαϊκός μέσος όρος; Ο ευρωπαϊκός μέσος όρος είναι μόνον ένας καθηγητής να βρίσκεται σε πανεπιστήμια της αλλοδαπής. Και εμείς έχουμε έξι. Η πλειοψηφία των Ελλήνων καθηγητών βρίσκεται σε πανεπιστήμια εξωτερικού. Το θέλουμε στην Ελλάδα; Θέλουμε μια σαφή απάντηση σε αυτό. Πρέπει να επιστρέψουν στην Ελλάδα και να εισφέρουν στην πατρίδα τους.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ - ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ: Στο δημόσιο πανεπιστήμιο. Γιατί στα ιδιωτικά, κύριε Υπουργέ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, για να ολοκληρώσει ο κύριος Υπουργός.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Θα σας πω ένα τελευταίο στοιχείο, γιατί φοβούμαι ότι σας κούρασα.

Το 2016 έγινε μια μεγάλη έρευνα από το Τεχνικό Πανεπιστήμιο της Κωνσταντινούπολης, όπου το δείγμα ήταν δεκαπέντε χιλιάδες καθηγητές οι οποίοι διδάσκουν στα πενήντα κορυφαία πανεπιστήμια των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Από αυτό προέκυψε το ακόλουθο.

Η Ελλάδα κατ' αναλογία πληθυσμού είναι η δεύτερη χώρα με το περισσότερο διδακτικό προσωπικό στις Ηνωμένες Πολιτείες! Οι Έλληνες καθηγητές είναι περισσότεροι από όσοι είναι συνολικά και σωρευτικά οι καθηγητές από όλη την Αφρική και όλη τη Λατινική Αμερική. Και είναι μόνο δεύτεροι μετά από το Ισραήλ. Είναι ένα τεράστιο ανθρώπινο κεφάλαιο, που η παρούσα Κυβέρνηση και η ελληνική πολιτεία οφείλει να τους δώσει πραγματικά κίνητρα για να επιστρέψουν στην πατρίδα τους.

Θα κλείσω - ζητώ συγγνώμη για την καθυστέρηση - απευθυνόμενος στους συναδέλφους μου πανεπιστημιακούς δασκάλους

και τους φοιτητές. Σε ό,τι αφορά τους πανεπιστημιακούς δασκάλους, θα ήθελα να πω -υπάρχουν ανάμεσά μας ευτυχώς πανεπιστημιακοί δάσκαλοι οι οποίοι βρίσκονται στην Αίθουσα αυτή- ότι η αυθεντία δεν προκύπτει μέσα από τον μονοπωλιακό καταναγκασμό, αλλά μόνο μέσα από τη σύγκριση και την πραγματική υπεροχή. Κανέναν Έλληνα πανεπιστημιακό δεν φοβάται αυτή τη σύγκριση. Διότι το κεφάλαιο των διδασκόντων στο ελληνικό πανεπιστήμιο -γι' αυτό μπορώ εγώ να βάλω το χέρι μου στη φωτιά- είναι τόσο υψηλό που δεν μπορεί ποτέ να απειληθεί.

Θα πω και μία κουβέντα -και κλείνω- για τους φοιτητές. Το δημόσιο πανεπιστήμιο έχει μόνο να κερδίσει από την ύπαρξη σοβαρών μεγάλων αξιόπιστων ξένων πανεπιστημίων, τα οποία θα συλλειτουργούν με ένα πολύ δυνατό δημόσιο πανεπιστήμιο.

Εγώ θεωρώ και το καταθέτω αυτό σήμερα ότι δεν θα υπάρξει καμμία συνθήκη όπου οι Έλληνες απόφοιτοι δημοσίων πανεπιστημίων, όπως είμαι εγώ και οι περισσότεροι από εσάς, δεν θα διαπρέπουν όπου και να βρεθούν.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, οκτώ μαθητές και μαθήτριες και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί από το Δημοτικό Σχολείο Νέας Φιγαλείας Ηλείας.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΝΤΖΟΣ: Κι εγώ θα ήθελα τον λόγο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Κύριοι συνάδελφοι, επειδή έχω προαναγγείλει τον Υπουργό και μπορείτε οι κοινοβουλευτικοί να πάρετε τον λόγο μετά...

Υπάρχει δικαίωμα για τις τρίλεπτες παρεμβάσεις από τους κοινοβουλευτικούς. Δεν μπορώ να μην τις δώσω. Έχει ζητήσει πρώτος ο κ. Τσακαλώτος. Θέλετε κι εσείς, κύριε Μάντζος;

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΝΤΖΟΣ: Θέλω να κάνω μία ερώτηση στον Υπουργό Εξωτερικών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Τον λόγο έχει ο κ. Τσακαλώτος για τρία λεπτά.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Κύριε Γεραπετρίτη, μπορείτε να με ακούσετε, μιας και θα κάνω ερωτήσεις προς εσάς;

Είπατε ότι υπάρχουν πανεπιστημιακοί δάσκαλοι στην Αίθουσα. Θέλω να απευθυνθώ σε σας ως καθηγητή πανεπιστημίου και όχι ως Υπουργό Εξωτερικών, πόσο μάλλον ως Υπουργό Εμπορίου, καθώς μας είπατε πόσο θα βοηθήσει αυτό το νομοσχέδιο το εμπόριο και το ΑΕΠ. Γιατί εσείς έπρεπε να μιλήσετε ως καθηγητής πανεπιστημίου, γιατί γι' αυτό συζητάμε. Συζητάμε για το δημόσιο πανεπιστήμιο.

Μας αναλύσατε από το άρθρο 16 την παράγραφο 8 και μας είπατε ότι το ότι μόνο το κράτος, το δημόσιο, μπορεί να συστήσει ιδρύματα δεν σημαίνει ότι δεν μπορεί να γίνει μετεγκατάσταση και κάτι άλλο.

Πρώτη ερώτηση. Αυτό έχει κανονιστική ισχύ πάνω στις παραγράφους 5 και 6; Διαβάζω την παράγραφο 5: «Η ανώτατη εκπαίδευση παρέχεται αποκλειστικά από ιδρύματα που αποτελούν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου με πλήρη αυτοδιοίκηση». Διαβάζω την παράγραφο 6: «Οι καθηγητές των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων είναι δημόσιοι λειτουργοί».

Εσείς τι ισχυρίζεστε; Ότι η παράγραφος 8 υπερισχύει και είναι κανονιστική πάνω στις παραγράφους 5 και 6; Αυτό θα μας πείτε; Δηλαδή, θεωρείτε ότι όταν θα έρθουν τα παραρτήματα των υφιστάμενων ιδιωτικών πανεπιστημίων -γιατί αυτό είπατε, εκεί δώσατε βάρος- ότι δεν χρειάζεται να έχουν αυτοδιοίκηση, ότι δεν χρειάζεται να είναι νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ότι δεν χρειάζεται οι καθηγητές να είναι δημόσιοι λειτουργοί; Αυτό ισχυρίζεστε ως πανεπιστημιακός, αλήθεια; Ως νομικός αυτό ισχυρίζεστε;

Δεν θα μπω στα άλλα ζητήματα οικονομικής φύσεως ούτε στα φοβερά επιχειρήματα ότι οι καθηγητές μας είναι στο εξωτερικό.

Κοιτάξτε τους μισθούς που έχουν οι συνάδελφοι και οι συναδέλφισσές μας. Κοιτάξτε τι βάρος είναι να είναι 1 προς 43 ο λόγος καθηγητών - φοιτητών και 1 προς 13 αλλού και θα έχετε την απάντησή σας.

Μόνο μια κουβέντα για τα οικονομικά. Πραγματικά πιστεύετε ότι αυτά τα πανεπιστήμια θα μας κάνουν hub, θα μας κάνουν το κέντρο στο οποίο θα έρχονται φοιτητές για τον πολιτισμό; Αυτό θέλετε να πουλήσετε; Αλλά σας παρακαλώ απαντήστε μου για την πρώτη ερώτησή. Είναι τόσο σαφή τα πράγματα που λέγονται εκεί, είναι τόσο ξεκάθαρα που νομίζω πραγματικά δεν κάνετε το χρέος σας ως πανεπιστημιακός δάσκαλος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Ο λόγος στον κ. Μάντζο.

Θα απαντήσετε συνολικά, κύριε Υπουργέ.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΝΤΖΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε. Θα απευθυνθώ στον κ. Γεραπετρίτη και με τις δύο ιδιότητες του: και του ακαδημαϊκού και του Υπουργού Εξωτερικών.

Όσον αφορά στον ακαδημαϊκό χώρο, υπηρετείτε το Πανεπιστήμιο Αθηνών ευδόκιμα επί σειρά πολλών ετών. Νομίζω γνωρίζετε καλύτερα από εμένα τουλάχιστον και από εμάς, ότι οι συνέργειες των δημοσίων πανεπιστημίων είναι ήδη δυνατές και εφικτές και συμβαίνουν. Υπάρχουν συνέργειες και της Νομικής Σχολής Αθηνών, του Πανεπιστημίου Αθηνών και των υπολοίπων δημοσίων πανεπιστημίων με πανεπιστήμια του εξωτερικού. Αυτές τις συνέργειες και εμείς τις θέλουμε, το networking, τη δικτύωση, τις ισότιμες συνεργασίες των ελληνικών δημοσίων πανεπιστημίων. Ναι. Αυτό λέμε κι εμείς. Αυτό που κάνετε όμως, αυτό που κάνει η Κυβέρνησή σας είναι το άλλο. Είναι τα ήδη παραρτήματα, δηλαδή μη κερδοσκοπικά παραρτήματα κερδοσκοπικών κατά τα λοιπά και αμφιβόλου ακαδημαϊκής ποιοτικής στάθμης ιδρυμάτων.

Αναλογιστήκατε πόσοι από τους ακαδημαϊκούς βρίσκονται στο εξωτερικό. Εγώ ήρθα να σας κάνω μια ερώτηση με την εμπειρία σας. Πιστεύετε ότι όλοι αυτοί που βρίσκονται στο εξωτερικό, οι Έλληνες ακαδημαϊκοί, θα γυρίσουν για να βρεθούν σε παραρτήματα έτσι όπως ακριβώς τα διαγιγνώσκουμε και τα περιγράφουμε;

Το δεύτερό σχόλιό μου έχει να κάνει με ένα πολύ σοβαρό συμβάν το οποίο συνέβη χθες κατά τις πληροφορίες. Το έχουμε μάθει και εμείς από τα μέσα ενημέρωσης. Απευθύνομαι σε εσάς και δρώμαι της ευκαιρίας της παρουσίας σας, κύριε Υπουργέ. Αφορά στο ζήτημα της επίθεσης που δέχθηκε η Οδησός κατά τη διάρκεια της παρουσίας εκεί του κυρίου Πρωθυπουργού. Κατ' αρχάς, κύριε Υπουργέ, και από αυτήν εδώ τη θέση επαναλαμβάνουμε ότι καταδικάζουμε από την πρώτη στιγμή και την πρώτη ημέρα αυτού του πολέμου κάθε βίαιη ενέργεια της ρωσικής ομοσπονδίας κατά της ουκρανικής επικράτειας. Κάθε βίαιη ενέργεια του ρωσικού στρατού, πολλών δε μάλλων και κατά μείζονα λόγο όταν αυτή αφορά στον Πρωθυπουργό της χώρας μας. Επειδή ακριβώς είναι κρίσιμο να ενημερωθεί η Εθνική Αντιπροσωπεία στον βαθμό που αυτό είναι επιτρεπτό και εφικτό σε αυτή τη δημόσια συνεδρίαση, θα θέλαμε να μας πείτε περισσότερα και να ενημερώσετε για την επίσκεψη του Πρωθυπουργού στην Οδησό, για το περιεχόμενο και τον σκοπό της επίσκεψης και κυρίως για τον βαθμό διακινδύνευσης αλλά και τον χαρακτήρα τελικά αυτού του χτυπήματος εφόσον αυτό έχει ήδη διερευνηθεί.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ (Υπουργός Εξωτερικών): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε. Και ευχαριστώ τους Βουλευτές που τοποθετήθηκαν σε σχέση με την ομιλία μου.

Επί της αρχής να τοποθετηθώ σε ό,τι είπε ο κ. Μάντζος σε σχέση με τα χθεσινά συμβάντα. Είμαστε σε συνεργασία άμεση αυτή τη στιγμή με τις ουκρανικές αρχές έτσι ώστε να υπάρξει πλήρης διαλεύκανση του γεγονότος. Δεν υπήρξε άμεση απειλή ή κίνδυνος ζωής ή ακεραιότητας. Βεβαίως υπήρξε όπως γνωρίζετε μία επίθεση η οποία αυτή τη στιγμή διερευνάται σε ό,τι αφορά τα αίτια και την πηγή. Σε ό,τι αφορά δε τις συναντήσεις,

σήμερα το απόγευμα θα υπάρξει μια τηλεδιάσκεψη, με πρωτοβουλία της γαλλικής κυβέρνησης, μεταξύ των Υπουργών Εξωτερικών και Υπουργών Άμυνας κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην οποία θα συζητηθεί το ουκρανικό ζήτημα και τα περαιτέρω βήματα σε σχέση με την ενίσχυση του αμυντικού αγώνα της Ουκρανίας κατά της ρωσικής επιθετικότητας. Όποτε θέλετε, κύριε Μάντζο, θα έχουμε μια περαιτέρω συζήτηση για τα ζητήματα αυτά.

Επανέρχομαι στα της παιδείας. Με κάθε σεβασμό, κύριε Τσακαλώτε, θα μου επιτρέψετε να πω ότι το χρέος μου ως πανεπιστημιακός το υπηρέτησα είκοσι χρόνια στη νομική σχολή και γι' αυτό θα παίρνω οδηγίες και εντολές από τους φοιτητές μου και μόνο. Ο καθένας αξιολογείται για τις πράξεις του, για τη συνέπιά του και κυρίως για την προσφορά του στην ελληνική ακαδημαϊκή κοινότητα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Το ότι συγκρατήσατε τα δημοσιονομικά από ό,τι είπα στην ομιλία μου, το αποδίδω μάλλον σε επαγγελματική διαστροφή, κύριε Τσακαλώτε, διότι εκείνο το οποίο εγώ είπα είναι ότι θα εισέλθουν πόροι στη χώρα έτσι ώστε να ενισχυθεί το δημόσιο πανεπιστήμιο, ότι θα δημιουργήσουμε συνθήκες επιστροφής του τεράστιου ανθρώπινου κεφαλαίου υψηλών προσόντων το οποίο έχει απολεσθεί, έτσι ώστε να μπορέσει να προσφέρει στην πατρίδα του και ότι δημιουργούμε συνθήκες αναβάθμισης του ελληνικού δημοσίου πανεπιστημίου έτσι ώστε να μπορεί να συνεχίσει το μεγάλο του έργο. Και γνωρίζετε καλύτερα μού, κύριε Τσακαλώτε, ότι οι Έλληνες οι οποίοι αυτή τη στιγμή υπηρετούν το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο είναι σε μία τεράστια δυσαναλογία σε όλους τους ποιοτικούς δείκτες σε ό,τι αφορά στις δημοσιεύσεις με βάση όλες τις έγκυρες μελέτες. Άρα, δεν υπάρχει λόγος ανησυχίας. Και σας παρακαλώ πολύ δεν χρειάζεται να κάνετε τον τιμητή των Ελλήνων καθηγητών που υπηρετούν στο ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο. Υπάρχουν άλλοι άνθρωποι οι οποίοι ενδεχομένως από ίδια πείρα θα μπορούσαν να το κάνουν εξίσου καλά.

Να σας απαντήσω στο νομικό. Αν και αντιλαμβάνεστε ότι στα οικονομικά μπορεί να κάνουμε όποια συζήτηση θέλετε, στα νομικά επειδή έχει ένα υψηλότερο βαθμό συνθετότητας θα προσπαθήσω να το απλοποιήσω κατά το δυνατόν. Το άρθρο 16, κύριε Τσακαλώτε, δεν ερμηνεύεται παράγραφο-παράγραφο. Και καμμία διάταξη του δικαίου δεν ερμηνεύεται παράγραφο-παράγραφο. Γι' αυτό τον λόγο από τον δέκατο ένατο αιώνα υπάρχει αυτό το οποίο ονομάζουμε στα νομικά συστηματική ερμηνεία. Δεν μπορείς ποτέ να δεις μια διάταξη αποκομμένη από άλλη. Και για τον λόγο αυτό η ενότητα που αφορά στην ανώτατη εκπαίδευση είναι μια ερμηνευτική ενότητα.

Αναφερθήκατε στα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου. Η απάντηση είναι πολύ σαφής. Το κράτος οφείλει να οργανώνει την ανώτατη εκπαίδευση που παρέχει το ίδιο το κράτος με τη μορφή των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου. Δεν μπορεί, κύριε Τσακαλώτε, να υπάρξει κρατικό πανεπιστήμιο. Μπορεί να υπάρξει μόνο δημόσιο αυτοδιοικούμενο πανεπιστήμιο υπό τους όρους που προβλέπει το άρθρο 16. Γιατί; Διότι ο αναθεωρητικός νομοθέτης, συντακτικός κατ' ουσίαν το 1975, ακολουθώντας και παλαιότερα συντάγματα, επέλεξε το πανεπιστήμιο να είναι αποστασιοποιημένο σε σχέση με τις κρατικές επιλογές, έτσι ώστε να μπορεί να λειτουργεί αυτόνομα και να παράγει παιδεία και πολιτισμό. Άρα, υπό αυτή την εκδοχή οι διατάξεις περί νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου αφορούν τον τρόπο με τον οποίο το κράτος αποδίδει την πανεπιστημιακή του εκπαίδευση. Αυτό δεν αποκλείει, κύριε Τσακαλώτε, το να υπάρχουν μη κερδοσκοπικά πανεπιστήμια τα οποία έρχονται και εγκαθίστανται στην Ελλάδα. Δεν συστήνονται αλλά εγκαθίστανται στην Ελλάδα. Και γι' αυτόν τον λόγο είναι χρήσιμη και η συνταγματική Αναθεώρηση έτσι ώστε να ξεκαθαρίσει το τοπίο και σε ό,τι αφορά την σύσταση η οποία σήμερα απαγορεύεται.

Με ρωτήσατε, κύριε Τσακαλώτε, την εκτίμησή μου εάν πράγματι πιστεύω -και διέκρινα μια λεπτή ειρωνεία στον τρόπο που αναφερθήκατε- ότι με την ίδρυση μη κρατικών μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων θα προσελκύσουμε ξένους φοιτητές. Η απάντηση είναι πάρα πολύ σαφής. Εγώ δεν είμαι μηδενιστής. Πιστεύω στη

χώρα μου. Πιστεύω ότι θα έλθουν φοιτητές, όπως συνέβη κύριε Τσακαλώτε, και σε χώρες οι οποίες δεν είχαν αυτές τις τεράστιες αδράνειες και δεν είχαν επίσης αυτού του τύπου τις εμμονικές αντιλήψεις σε σχέση με την ανώτατη εκπαίδευση. Διότι αυτή η μεταρρύθμιση η οποία έρχεται τώρα είναι από μακρού χρόνου υπερήμερη, κύριε Τσακαλώτε. Κι αν θέλετε να δείτε τα παραδείγματα της γειτονιάς, δείτε αν η Κύπρος έχει καταστεί την τελευταία δεκαετία ένα hub ανώτατης εκπαίδευσης. Άρα, τα παραδείγματα είναι απτά. Δεν χρειάζεται να κάνουμε εικασίες.

Είπατε, κύριε Μάντζο, για τις συνέργειες. Έχετε απόλυτο δίκιο. Το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο έχει άριστες συνέργειες με τα περισσότερα πανεπιστήμια του εξωτερικού. Με κάθε όμως σεβασμό θα μου επιτρέψετε να πω ότι η τοποθέτησή σας ότι θα έρθουν αμφιβόλου στάθμης και χαμηλών προϋποθέσεων εκπαιδευτικά ιδρύματα δεν ισχύει. Και δεν ισχύει διότι είναι επαναλαμβάνω- τέτοιες οι ασφαλιστικές δικλίδες που εισάγονται έτσι ώστε μόνο αυστηροποίηση του πεδίου της ανώτατης εκπαίδευσης θα υπάρχει στην Ελλάδα και όχι ύφεση.

Διότι όταν τίθενται οι προϋποθέσεις οι οποίες τίθενται, οι οποίες -επαναλαμβάνω, διότι αυτό το Σώμα πρέπει να το έχει εις γνώση του- είναι σωρευτικές, αφορούν και τις προϋποθέσεις του ξένου πανεπιστημίου, του μητρικού πανεπιστημίου και της οικείας νομοθεσίας, όσο και τις δικλίδες ασφαλείας που θέτουμε εμείς.

Κύριε Μάντζο, επαναλαμβάνω, εγώ δέχομαι την οποιαδήποτε κριτική. Καταλαβαίνω ότι έχετε μια αντίρρηση αρχής την οποία θέλω να σας εξομολογηθώ ότι δεν την έχω καταλάβει. Θα ήθελα, όμως, να μου πείτε, ανεξάρτητα από το ζήτημα αρχής, εάν διαφωνείτε με μία προϋπόθεση ποιοτική, προϋπόθεση η οποία τίθεται με το νομοσχέδιο και αν θεωρείτε ότι πρέπει να προστεθεί μία ακόμα. Πιστεύω η απάντηση θα είναι αρνητική και στα δύο. Δεν υπάρχει κάτι να πείτε.

Διότι θα μου επιτρέψετε να πω, αγαπητέ κύριε Μάντζο, και εκτιμώ πάντοτε τον νηφάλιο λόγο σας, ότι αυτή τη στιγμή προκειμένου να υποστηρίξουμε μια θέση η οποία βαίνει αντίθετα στην καθολική διεθνή πραγματικότητα, δυστυχώς, εφευρίσκουμε λόγους για να μπορέσουμε να αντιπαρατεθούμε. Όμως, εδώ δεν είναι το ζήτημα της πολιτικής αντιπαραθέσης. Είναι το ζήτημα της παρούσας και των επόμενων γενεών.

Η Ελλάδα, κύριε Μάντζο, ήταν πάντοτε παραγωγός παιδείας και πολιτισμού. Ήταν πάντοτε εξωστρεφής και έτσι θα παραμείνει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Τον λόγο έχει από τη Νέα Δημοκρατία ο κ. Μπαρτζώκας Αναστάσιος και αμέσως μετά ο Υπουργός Παιδείας.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΜΠΑΡΤΖΩΚΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αξιότιμοι κύριοι Υπουργοί, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε πριν μπω στην ομιλία μου να ξεκινήσω με τα θερμά μου συγχαρητήρια προς τον Υπουργό, τους Υφυπουργούς και φυσικά και το επιτελείο σας. Τυχαίνει μάλιστα με κάποια από τα στελέχη από το επιτελείο σας, κύριε Υπουργέ, να έχουμε τελειώσει το ίδιο δημόσιο πανεπιστήμιο, στο Δημοκρίτειο της Κομοτηνής.

Το ζήτημα που απασχολεί αυτές τις μέρες την Ολομέλεια υπήρξε εδώ και τριάντα χρόνια, απ' όσο εγώ θυμάμαι τον εαυτό μου ως παιδί, μαθητή, φοιτητή, αντικείμενο μεγάλων συγκρούσεων, ενδεχομένως ιδεολογικών, ενδεχομένως και με άλλες αιτίες. Θέλω να επισημάνω, επειδή κι εγώ υπήρξα φοιτητής και επειδή κι εγώ από την πλευρά μου όσο επέτρεπαν οι δυνάμεις οι δικές μου και άλλων συμφοιτητών μου κάναμε κι εμείς αγώνες ιδεολογικούς, ότι ενίοτε υπήρχαν μεγάλες πλειοψηφίες στα ελληνικά πανεπιστήμια τα οποία ήθελαν αυτό που σήμερα εξετάζουμε και αύριο προφανώς, ενδεχομένως να ψηφίσουμε στην ελληνική Βουλή. Αυτό το οποίο δεν υπήρχε ήταν η πλειοψηφία πολλές φορές εδώ μέσα, όχι στις νεολαίες, όχι σε αυτούς που πλέαναν για το μέλλον τους, για τους νέους που ήθελαν μια Ελλάδα διαφορετική.

Σήμερα, όμως, τα τελευταία χρόνια, αυτό πλέον υπάρχει και

εδώ στο ελληνικό Κοινοβούλιο, με βάση αυτό το οποίο μας έδωσε ως εντολή το 2019 ο ελληνικός λαός και αυτό συνεχίζουμε να κάνουμε τα προηγούμενα τέσσερα και τους πρώτους επτά-οκτώ μήνες της καινούργιας κυβέρνησης.

Το νομοσχέδιο, λοιπόν, που συζητάμε σήμερα είναι ένα από τα πλέον ιστορικά, ένα από τα πλέον μεταρρυθμιστικά και ένα από τα πλέον ρηξικέλευθα στην ιστορία του σύγχρονου ελληνικού κράτους. Δημιουργούμε το νομικό πλαίσιο ώστε να εγκατασταθούν παραρτήματα πανεπιστημίων του εξωτερικού στη χώρα μας, τα οποία, όμως, θα έχουν χαρακτήρα μη κερδοσκοπικό.

Θα ήθελα, όμως, να ξεκινήσω λίγο ανάποδα και να πάω πάλι στα δημόσια πανεπιστήμια, τα οποία συνεχίζουν να υπηρετούν τον ρόλο τους, τον σπουδαίο ρόλο τους και επιπλέον η θέση των ελληνικών δημόσιων πανεπιστημίων αναβαθμίζεται σημαντικά χάρη στη σειρά από διατάξεις, εκατόν εβδομήντα έξι τον αριθμό, που περιέχονται στο σημερινό νομοσχέδιο και τις οποίες δεν θα πρέπει να παραβλέπουμε συζητώντας για τα μη κρατικά πανεπιστήμια.

Προσωπικά εγώ, ως απόφοιτος του ελληνικού πανεπιστημίου, της Νομικής του Δημοκριτείου Θράκης, εκτιμώ βαθύτατα την τριτοβάθμια εκπαίδευση στη χώρα μας και είμαι πολύ περήφανος που κάθε Ελληνίδα και κάθε Έλληνας έχει πρόσβαση σε δωρεάν πανεπιστημιακή εκπαίδευση υψηλού επιπέδου. Διότι, πράγματι, τα πανεπιστήμια μας διαθέτουν διδακτικό προσωπικό με υψηλή κατάρτιση και γνώση που τη μεταλαμπαδεύουν στην επόμενη γενιά επιστημόνων. Ειδικά το Δημοκρίτειο, από το οποίο αποφοίτησα, αναβαθμίζεται στρατηγικά με τις ρυθμίσεις του παρόντος νομοσχεδίου και καθίσταται πλέον ουσιαστικά το τρίτο πανεπιστήμιο στη χώρα, εξυπηρετώντας έτσι με τον καλύτερο τρόπο τα εκπαιδευτικά, αλλά και τα εθνικά μας συμφέροντα.

Αναντίρρητα, οι διατάξεις που έρχονται σε αυτό το νομοσχέδιο είναι μόνο θετικές. Εντατικοποιείται η εξωστρέφεια των ελληνικών πανεπιστημίων και οι συνεργασίες με πανεπιστήμια του εξωτερικού. Και φυσικά, ένας μεγάλος αριθμός από διατάξεις απαλλάσσει το πανεπιστήμιό μας από γραφειοκρατικά κωλύματα, το ανοίγει στη σύγχρονη εποχή, αυξάνει τον βαθμό ψηφιοποίησης και δίνει ώθηση στην έρευνα.

Αποδεικνύεται έτσι με τον καλύτερο τρόπο ότι πρόθεση της Κυβέρνησης και του Υπουργείου Παιδείας όχι απλώς δεν είναι η υποβάθμιση των δημοσίων πανεπιστημίων, αλλά αντίθετα είναι να δοθούν όλα τα απαραίτητα εργαλεία ώστε να φθάσουν στον μέγιστο βαθμό της δυναμικής τους.

Αυτό, όμως, δεν σημαίνει ότι πρέπει να μείνουμε καθηλωμένοι σε μια πραγματικότητα και σε μια μόνο επιλογή. Έχουμε διανύσει πάρα πολύ δρόμο από το 1975. Έχουν αλλάξει δραστικά οι κοινωνικές συνθήκες και είμαστε εδώ για να εξασφαλίσουμε τη μετάβαση της ελληνικής εκπαίδευσης στη σύγχρονη εποχή. Πώς μπορεί να γίνει αυτό; Με ένα αυστηρό πλαίσιο και με εξασφάλιση υψηλού επιπέδου πανεπιστημιακής εκπαίδευσης.

Αντιλαμβάνομαι ότι μετά από τόσες δεκαετίες σταθερότητας ή μάλλον ακινησίας οτιδήποτε επιδιώκει να ταραξεί από την λιμνάζουσα κατάσταση στην εκπαίδευσή μας φέρνει ανησυχία και αντιδράσεις. Αυτό συμβαίνει πάντα σε όλες τις αλλαγές. Ήδη εδώ και πολλά χρόνια η χώρα μας, στο πλαίσιο των ενωσιακών της υποχρεώσεων, έχει αποδεχθεί την ίδρυση των κολλεγίων των οποίων η λειτουργία διέπεται από χαλαρούς όρους σε σχέση με αυτούς που συζητάμε σήμερα για τα μη κρατικά πανεπιστήμια μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Επομένως, σε μεγάλο βαθμό η όλη συζήτηση και διαφωνία στηρίζεται κυρίως σε κατάλοιπα του παρελθόντος που, καλώς ή κακώς, έχουν ξεπεραστεί από την ίδια την πραγματικότητα και από την ίδια την κοινωνία.

Δεν μπορούμε, όμως, να συνεχίσουμε να αγνοούμε την πραγματικότητα γύρω μας τις σύγχρονες ανάγκες ούτε μπορούμε να συνεχίσουμε να λειτουργούμε ως η μοναδική χώρα που απαγορεύει πλήρως τα μη κρατικά πανεπιστήμια.

Βεβαίως, όπως έχει αναλυθεί και στις Επιτροπές, αλλά και στην Ολομέλεια, η αλλαγή αυτή δεν γίνεται ούτε επιπόλαια ούτε χωρίς προσεκτικό σχεδιασμό. Η εγκατάσταση των παραρτημάτων στη χώρα μας θα τελεί υπό την αυστηρή εποπτεία του Υπουργείου Παιδείας, αλλά και της Εθνικής Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης, ενώ οι οργανισμοί που θα θελήσουν να δραστηριοποιηθούν στην

Ελλάδα θα πρέπει να πληρούν σοβαρά κριτήρια, με υψηλές εγχειρητικές επιστολές και τουλάχιστον τριάντα άτομα εκπαιδευτικό προσωπικό, με τουλάχιστον τρεις σχολές στο δυναμικό τους.

Πέρα και πάνω από όλες τις διαφορετικές απόψεις, που είναι απολύτως θεμιτές, δικαιολογημένες ή μη, οφείλουμε όλοι να εξετάσουμε το συμφέρον της Ελλάδας σε βάθος χρόνου, όπως και κυρίως και πάνω απ' όλα της νέας γενιάς. Τα νέα παραρτήματα των πανεπιστημίων δεν δημιουργούν κανέναν απολύτως κίνδυνο για τα εξαιρετικά δημόσια πανεπιστήμια μας.

Αντίθετα, έρχονται να καλύψουν μια ανάγκη που έχει δημιουργηθεί εδώ και πολλά χρόνια και την αγνοούμε δυστυχώς επιδεικτικά. Περίπου σαράντα χιλιάδες Έλληνες, νέοι Έλληνες, νέοι άνθρωποι, φοιτητές, σπουδάζουν στο εξωτερικό, ένας πραγματικά αρνητικά εντυπωσιακός αριθμός. Μάλιστα, πολλοί από αυτούς φοιτούν στην Κύπρο, που όπως όλοι γνωρίζουμε και πολλοί από εμάς έχουμε φίλους μας, έχει αναδειχθεί πολύ τα τελευταία χρόνια στον τομέα αυτό. Είναι φοιτητές, είναι μελλοντικοί επιστήμονες, είναι άνθρωποι οι οποίοι θα μπορούσαν να παραμείνουν στην Ελλάδα για σπουδές και κυρίως να επιλέξουν και την Ελλάδα στη συνέχεια για να ζήσουν και να εργαστούν.

Ταυτόχρονα, η Ελλάδα αποκτά για πρώτη φορά τη δυνατότητα να γίνει κόμβος τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, ως μια εντελώς νέα και αναδυόμενη οικονομία αυτού του είδους. Ειδικά μάλιστα αν επιβεβαιωθούν οι πληροφορίες ότι ήδη αρκετά ξένα πανεπιστήμια έχουν εκδηλώσει ενδιαφέρον και πιθανώς και κάποια πολύ γνωστά, σίγουρα θα υπάρξουν και πολλοί φοιτητές από το εξωτερικό που θα επιλέξουν τη χώρα μας.

Αυτό βεβαίως σημαίνει, εκτός όλων των άλλων, σημαντική οικονομική ανάπτυξη σε όλα τα επίπεδα. Σημαίνει όμως και ακαδημαϊκή ανάπτυξη. Σημαίνει ότι γενικώς η Ελλάδα θα γίνει γνωστή πλέον για τις σπουδές σε πανεπιστημιακό επίπεδο και επομένως και τα δημόσια πανεπιστήμια θα ωφεληθούν από το ακαδημαϊκό επίπεδο που θα δημιουργηθεί.

Είναι, λοιπόν, για όλους μας, για τη χώρα, για τη νέα γενιά, για τους πολίτες αυτού του τόπου, η στιγμή να μην φοβηθούμε για άλλη μια φορά τις αλλαγές και να δούμε κατάματα το μέλλον της Ελλάδας και των παιδιών μας μέσα από ένα νέο πρίσμα. Το καινούργιο πλέγμα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης ανοίγει νέες ευκαιρίες, νέες δυνατότητες και δίνει νέα πνοή. Συνιστά μια αληθινή μεταρρύθμιση και υλοποιεί άλλη μια δέσμευση του Πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη, που όπως έχει αποδείξει συνεχίζει τις βαθιές θεσμικές αλλαγές σε όλα τα επίπεδα για το καλό της πατρίδας μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Γεωργαντάς): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί συνοδού από το 22^ο, 23^ο και 24^ο Δημοτικό Σχολείο Λαμίας.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο τώρα έχει ο Υπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού κ. Πιερρακάκης. Παρακαλώ, κύριε Υπουργέ.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΠΙΕΡΡΑΚΑΚΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού): Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε πλέον στην τελική ευθεία για την ψήφιση ενός νομοσχεδίου το οποίο επιχειρεί να σπρώξει τους δείκτες του ρολογιού της ανώτατης εκπαίδευσης στον εικοστό πρώτο αιώνα. Ένα βιβλίο -το οποίο θυμάμαι- λέει χαρακτηριστικά ότι ο ρόλος των όποιων ασκούν πολιτική πρέπει να είναι να προσπαθούν να συγχρονίσουν το εσωτερικό τους ρολόι με το ρολόι της ιστορίας. Μακάρι να ίσχυε το ίδιο εδώ και αυτό διότι στην πραγματικότητα προσερχόμαστε σε αυτήν τη συζήτηση με θεμελιώδη τη διάσταση της καθυστέρησης.

Είμαστε εκ των πραγμάτων μια από τις ελάχιστες χώρες στον κόσμο -ενδεχομένως μόνοι μας, μαζί με την Κούβα, όπως αναφέραμε χθες- που αντιλαμβανόμαστε ότι υπάρχει απαγόρευση σε

σχέση με τη δυνατότητα να λειτουργήσει και μη ελληνικό δημόσιο σύστημα ανώτατης εκπαίδευσης. Πολλές, όμως, από τις διατάξεις αυτού του νομοσχεδίου δεν έχουν δει ακόμη -αν θέλετε-, δεν έχουν βρει τον χώρο που θα έπρεπε σε αυτήν τη συζήτηση, οπότε θα μου επιτρέψετε να ξεκινήσω με αυτές ακριβώς επειδή κατά την κρίση μας δεν επιδέχονται και ουσιαστικών διαφοροποιήσεων. Διότι στη μια διάσταση αυτής της κουβέντας χρησιμοποιήσα τον φροϋδικό όρο «τοτέμ και ταμπού», αλλά ειδικά σε ό,τι αφορά τις διατάξεις που έχουν να κάνουν με τα δημόσια πανεπιστήμια, θα χρησιμοποιήσω έναν άλλο φροϋδικό όρο, τον ναρκισσισμό των μικρών διαφορών.

Τα εκατόν εβδομήντα έξι άρθρα, από τα διακόσια πέντε άρθρα του νομοσχεδίου αυτού, αφορούν το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο. Σε ό,τι αφορά το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο -πώς το λέει ο Μπαλζάκ-, «τα πράγματα είναι εύγλωττα, δεν χρειάζεται να είμαι εγώ». Ο Πρύτανης του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου είπε ότι είναι ιστορική στιγμή για το Δημοκρίτειο. Η πρόταση είναι από το ίδιο το Δημοκρίτειο, η πρόταση αυτή έχει εγκριθεί από την ΕΘΑΑΕ, από την Ανεξάρτητη Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης, η πρόταση αυτή έχει αγκαλιαστεί από το σύνολο των πρυτάνεων και έχει αγκαλιαστεί γενικότερα.

Εμείς, δε, είμαστε απολύτως διατεθειμένοι να ενσωματώσουμε και νομοτεχνικές παρεμβάσεις που έχουν δόθηκε και από την Αντιπολίτευση και θα το κάνουμε με πολύ θετικό πνεύμα, όπως θέλουμε άλλωστε και το έχουμε πει από την πρώτη μέρα. Δεν μπορώ να σκεφτώ έναν λόγο γιατί αυτό να μην το ψηφίσει κανείς, ιδιαίτερα δε σχετιζόμενο αυτό με το γεγονός ότι σε ό,τι αφορά το Διεθνές Πανεπιστήμιο ότι σκοπεύουμε να το στηρίξουμε περαιτέρω, όπως έχουμε συζητήσει ήδη με τις πρυτανικές του αρχές και με πρόσθετες ενέργειες που θα γίνουν εκεί σε συνεργασία μαζί τους.

Το Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο, κοινό στοιχείο σε προγράμματα πολλών από εμάς. Στο δικό σας πρόγραμμα είναι στη σελίδα 77. Το Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο είναι κάτι το οποίο εδώ και τριάντα περίπου χρόνια θέλουμε να το δούμε να ισχυροποιείται περισσότερο, να αναπτύσσεται περισσότερο και εγώ θα πω σε ό,τι αφορά το Υπουργείο Παιδείας να αυτονομείται περισσότερο. Ο Υπουργός Παιδείας διορίζει τον Πρόεδρο. Παύει αυτό να ισχύει με τούτο το νομοσχέδιο. Θα γίνει ένα κανονικό, όπως τα υπόλοιπα είκοσι τρία πανεπιστήμια. Γιατί να μην το στηρίξει κάποιος αυτό; Για ποιον λόγο; Με ποιο πολιτικό επιχείρημα;

Πάμε μετά στις υπόλοιπες διατάξεις που αφορούν τα ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια. Οι διατάξεις αυτές έχουν προκύψει στη συντριπτική τους πλειοψηφία έπειτα από εκτενή συζήτηση με τη σύνοδο των πρυτάνεων. Ποιος το λέει αυτό; Η σύνοδος των πρυτάνεων στη συζήτηση στην επιτροπή με τους φορείς. Και βέβαια πολλές από αυτές τις διατάξεις αντανακλούν ένα αναγκαίο πνεύμα διεθνοποίησης, ανοίγματος του ελληνικού δημοσίου πανεπιστημίου, πράγματα αυτονόητα.

Χαίρω που είπατε πριν, κύριε Μάντζο, ότι είστε υπέρ των συμπράξεων των ελληνικών δημόσιων πανεπιστημίων με μεγάλα πανεπιστήμια του εξωτερικού. Αυτές έχουν ήδη ξεκινήσει σε ερευνητικό επίπεδο. Εμείς θέλουμε να γίνουν ακόμη περισσότερες και σε ό,τι αφορά τα κοινά προγράμματα, τα κοινά μεταπτυχιακά. Υπάρχει σχετικό άρθρο στον νόμο. Ελπίζω να το ψηφίσουμε όλοι. Το άρθρο αυτό τι προβλέπει ως απόκλιση από το παρελθόν; Τη δυνατότητά μας να χρηματοδοτούμε αυτά τα προγράμματα. Μέσω του Ταμείου Ανάκαμψης εμείς θα έρθουμε αυτές τις συμπράξεις να τις στηρίξουμε περαιτέρω. Ο βασικός μηχανισμός διεθνοποίησης του συστήματος τριτοβάθμιας εκπαίδευσης ήταν, είναι και θα είναι το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο. Θα προκύψουν με αυτόν τον τρόπο κατά την κρίση μας -και από αυτά που έχουμε δει ήδη δηλαδή και από συζητήσεις που έχουμε κάνει- κοινά μεταπτυχιακά με κορυφαία πανεπιστήμια του εξωτερικού από κοινού με τα ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια. Γιατί να διαφωνήσει κανείς με αυτό;

Και επειδή αναφέρθηκε και το «ένα προς ένα» από την Αντιπολίτευση, εδώ θα καταθέσω τα στοιχεία σε ό,τι αφορά τους διορισμούς των μελών ΔΕΠ. Τα πήρα από την Ανεξάρτητη Αρχή, από την ΕΘΑΑΕ. Στις 31 Αυγούστου του 2019 τα μέλη ΔΕΠ ήταν δέκα χιλιάδες πενήντα ένα, στις 31 Αυγούστου το 2022 ήταν δέκα χι-

λιάδες εκατό πενήντα ένα. Ήταν εκατό παραπάνω. Κατατίθεται στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού κ. Κυριάκος Πιερρακάκης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επί της ουσίας το «ένα προς ένα» έχει τηρηθεί, απλώς εμείς θέλουμε να σφυρηλατήσουμε αυτό το πράγμα ως υποχρέωση για περαιτέρω στήριξη των ελληνικών δημοσίων πανεπιστημίων.

Επειδή στη συζήτηση μονοπώλησε -σε ό,τι αφορά τα δημόσια πανεπιστήμια- η διάσταση της χρηματοδότησης, έχουμε αναφέρει ότι η χρηματοδότηση -σε ό,τι αφορά τα λειτουργικά έξοδα των πανεπιστημίων- έχει αυξηθεί από το 2018 κοντά 50%. Είμαστε στα 133,5 εκατομμύρια ευρώ. Δίνουμε περίπου 250 εκατομμύρια ευρώ τον χρόνο για σίτιση και στέγαση. Ο Πρωθυπουργός ανέφερε την περασμένη Παρασκευή για την περαιτέρω στήριξη των περιφερειακών πανεπιστημίων ότι το επίδομα στέγης αυξάνεται. Ήταν 1.500 και 2.000 ευρώ. Στα περιφερειακά πανεπιστήμια θα γίνει κατ' αντιστοιχία 2.000 και 2.500 ευρώ, ακριβώς για να στηρίξουμε τα περιφερειακά πανεπιστήμια, τα οποία σε ό,τι αφορά το Δημοκρίτειο στηρίζονται θεσμικά και με αυτόν τον νόμο. Και όπως είχα την ευκαιρία να ανακοινώσω και στη σύνοδο των πρυτάνεων, επειδή αναφέρθηκε το Πανεπιστήμιο Αιγαίου, εγώ θα πω όχι μόνο το Πανεπιστήμιο Αιγαίου, αλλά για κάθε πανεπιστήμιο θα υπάρξει αυτό το πλάνο ανάπτυξης, για να μπορέσουν πραγματικά να ανοιχτούν, να διεθνοποιηθούν περαιτέρω.

Υπάρχουν διατάξεις μέσα στον νόμο οι οποίες νομίζω ότι έχουν πίσω τους -ξέρετε, πίσω από την τεχνική δυσκολία της ανάγνωσης- πολύ ζουμί. Μια από αυτές χαρακτηρίστικά -ας μου επιτραπεί να την απομονώσω- έχει να κάνει με τη δυνατότητα να έρχονται για βραχείες περιόδους σπουδών ξένοι φοιτητές στη χώρα μας πέραν του «ERASMUS», μη Ευρωπαίοι. Αυτό προέκυψε ως σκέψη ανάμεσα σε άλλα από μια στατιστική την οποία είδαμε. Είμαστε όγδοοι στον αριθμό των Αμερικανών φοιτητών από τις χώρες εκείνες που πάνε οι Αμερικανοί φοιτητές για να περάσουν ένα διάστημα των σπουδών τους. Και δεν σας κρύβω πολλούς από εμάς αυτό μας εξέπληξε, διότι ισχύει ότι σε αυτό σήμερα δεν μετέχει το δημόσιο σύστημα. Έρχονται είτε μέσω των κολλεγίων είτε μέσω δομών, όπως το College year in Athens ή άλλων δομών που υπάρχουν εδώ και δεκαετίες, για να περάσουν ένα εξάμηνο, δύο εξάμηνα στη χώρα μας. Ήδη παρέχουν τα ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια αγγλόφωνα μαθήματα. Γιατί να μην μπορούν -αν θέλουν- να ανοίξουν την πρόσβαση στα μαθήματα αυτά με αμοιβή για τα ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια και σε αυτούς τους φοιτητές; Είναι ένα παράδειγμα αυτό. Αθροίζονται πολλά μικρά τέτοια παραδείγματα αλλαγών που οι ίδιοι οι πρυτάνεις και τα ίδια τα πανεπιστήμια έχουν ζητήσει. Αλλά -για να δανειτώ μια ορολογία από άλλον χώρο- η ποσοτική συσσώρευση οδηγεί στην ποιοτική αναβάθμιση, υπό την έννοια ότι έχουμε αθροίσει μια σειρά από αλλαγές, οι οποίες δημιουργούν μια ποιοτική διαφορά στο ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο.

Ακριβώς γι' αυτό, κατά την κρίση μας, με εξαίρεση ενδεχόμενες μικρές διαφορές που ίσως υπάρχουν, με δεδομένο το πώς οι διατάξεις αυτές προέκυψαν, νομίζω ότι δεν υπάρχει επιχείρημα να μην τη στηρίξουμε, γιατί στο τέλος της ημέρας είμαστε σε άλλη εποχή από αυτήν στην οποία εμείς οι νεότεροι μεγαλώσαμε που θυμόμαστε την πόλωση άλλων δεκαετιών ακόμη και στα οικονομικά μας τραπέζια.

Ο κόσμος ζητάει από εμάς να αντανakλάει η ψήφος μας στην πραγματική μας διάθεση, βούληση και ματιά, γιατί όχι τίποτα άλλο, αλλά μετά έχουμε και τη δυσκολία να επιχειρηματολογούμε ανάποδα. Εφόσον λοιπόν σε πάρα πολλά πράγματα εν τέλει συμφωνούμε όταν κλείνει η κάμερα και φεύγουμε από αυτές τις πόρτες, θα το πω πολύ απλά, όπως θα το λέγαμε έξω, είναι αμαρτία να μην το δείχνουμε αυτό με την ψήφο μας.

Η ψήφος μας πρέπει να μπορέσει λοιπόν, έστω σε αυτό το κομμάτι που εν τέλει νομίζω ότι συμφωνούμε, να φανεί και να αποτυπωθεί. Και αν κάπου υπάρχει λόγος μη αποτύπωσης εδώ είμαστε, εδώ είμαι, κάθε ιδέα από όπου και αν προέρχεται με χαρά, αν κρίνουμε ότι είναι καλύτερη από τη δική μας, και με

ανοιχτό πνεύμα, έχουμε δύο αυτιά και ένα στόμα, για να ακούμε δύο φορές περισσότερο από ό,τι μιλάμε.

Πάμε στο πιο επίμαχο κομμάτι του νομοσχεδίου, την εγκατάσταση παραρτημάτων ξένων πανεπιστημίων, δημοσίων και μη κρατικών, στη χώρα μας. Εκτιμούμε ότι αυτό συνιστά μια θεμελιώδη αλλαγή και είναι κάτι το οποίο συζητάμε εδώ και δεκαετίες. Και ακριβώς γι' αυτό είπα στην αρχή ότι αισθανόμαστε, και αισθάνομαι προσωπικά, ότι έχουμε καθυστερήσει πάρα πολύ.

Υπάρχουν τρεις πραγματικότητες εδώ.

Η πρώτη από αυτές τις πραγματικότητες, έχει να κάνει με τον αριθμό των ξένων φοιτητών οι οποίοι σπουδάζουν στο εξωτερικό. Λανθασμένα ειπώθηκε ότι είναι μόνο το 5%, γιατί πριν μιλήσα με το Υπουργείο Παιδείας της Κύπρου και μόνο πέντε χιλιάδες είναι οι Έλληνες προπτυχιακοί φοιτητές που σπουδάζουν αυτή τη στιγμή στην Κύπρο. Στις σαράντα χιλιάδες, οι πέντε χιλιάδες είναι πάνω από το 5% και αφορά μόνο μία χώρα.

Εν πάση περιπτώσει, εδώ η συζήτηση είναι ότι εν τέλει έχουμε ένα μεγάλο αριθμό Ελλήνων φοιτητών στο εξωτερικό. Γιατί να τους μειώνουμε; Γιατί να χρειάζεται να επιχειρηματολογήσουμε εκεί; Αυτό υπάρχει, είναι εκεί. Και εν τέλει, συγκρινόμενο με τις επιδόσεις άλλων χωρών όπως η Ισπανία ή το Ηνωμένο Βασίλειο που έχουν πολλαπλάσιο πληθυσμό από εμάς, έχουμε περισσότερους Έλληνες έξω σε απόλυτο αριθμό. Τα είπε ο κ. Γεραπετρίτης σε ό,τι αφορά τους καθηγητές. Είναι μεγάλος ο πληθυσμός, είναι μεγάλος ο αριθμός της διασποράς. Αυτό είναι κακό; Φυσικά και δεν είναι. Είναι κακό, όμως, κάποιος ο οποίος θέλει να βρει το προσωπικό του πεπρωμένο και τη διαδρομή του στη χώρα μας, αν το θέλει, να μην μπορεί να το πετύχει γιατί δεν είναι επαρκείς οι ευκαιρίες που παρέχει η χώρα μας. Ένα από τα πράγματα, λοιπόν, που επιδιώκουμε να θεραπεύσουμε με αυτή την πρωτοβουλία είναι αυτό.

Το δεύτερο που είχα την ευκαιρία να το αναφέρω και στις επιτροπές και θέλω να το αναφέρω, μια δεύτερη παραδοχή πέρα από αυτούς τους σαράντα χιλιάδες Έλληνες που είναι οι φοιτητές όχι η ακαδημαϊκή διασπορά, είναι η περίπτωση και η συζήτηση για την Κύπρο, διότι ατυχώς έχει ειπωθεί ότι θέλουμε να μιμηθούμε το κυπριακό μοντέλο. Όχι, άλλωστε το αποδεικνύει αυταπόδεικτα η σύγκριση των δύο νόμων αν τους βάλετε δίπλα-δίπλα. Εμείς αυτό που κάνουμε και που δυνάμεθα να κάνουμε στο πλαίσιο της συνταγματικής επιταγής, είναι να μιλήσουμε μόνο για εγκατάσταση παραρτημάτων ξένων πανεπιστημίων.

Το κυπριακό μοντέλο προβλέπει άλλα πράγματα. Όμως, από την Κύπρο κρατάμε και κρατώ αυτό το οποίο συναντήσαμε με τον κ. Κέλλα στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων της Κυπριακής Εθνικής Αντιπροσωπείας, όταν είδαμε τους αντιπροσώπους των κυπριακών κομμάτων, για ένα θέμα στο οποίο οι δικοί μας αντιπρόσωποι κοιταζόμασταν περιεργά, να συμφωνούν όλοι μεταξύ τους, μα όλοι, από το ΑΚΕΛ μέχρι τον Συναγερμό, ότι η μεταρρύθμιση που έχει γίνει, με τις αποχρώσεις τους, όπως οφείλουμε να έχουμε κι εμείς και έχουμε κι εμείς, είναι καλή για το εθνικό συμφέρον της χώρας τους. Δεν είναι όμορφο αυτό εφόσον το πιστεύουν; Και πόσο ατυχές και άστοχο είναι να ακούγεται σε αυτή την Αίθουσα ή στην αίθουσα των επιτρόπων, ότι η Κύπρος συνιστά κάποιου τύπου ευρωπαϊκό αντιπαράδειγμα; Πόσο πολύ μειώνει μια χώρα αδελφή σε εμάς, ειδικά όταν το πολιτικό τους σύστημα συμφωνεί καθ' ολοκληρίαν με αυτό που έκαναν.

Προσθέτω την τρίτη παραδοχή, τα κολλέγια. Ένα από τα θέματα επίσης που έχουν χαρακτήρα ταμπού ως προς τη συζήτηση, γιατί είναι -πως ειπώθηκε πριν;- ο ελέφαντας στο δωμάτιο. Αυτός και αν είναι ο ελέφαντας στο δωμάτιο. Γιατί η Ελλάδα αυτή τη στιγμή παρέχει πτυχία τριτοβάθμιας εκπαίδευσης του φαίνεστε σε ό,τι αφορά το ακαδημαϊκό σκέλος, του είναι σε ό,τι αφορά το επαγγελματικό σκέλος, διότι τα επαγγελματικά δικαιώματα των κολλεγίων αναγνωρίζονται.

Να δούμε λίγο και τι κάνει αυτός ο νόμος επί της ουσίας, πέρα από τη συμβολική του διάσταση. Αυτός είναι ένας νόμος που αφορά τα ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια. Αφορά το ακαδημαϊκό δικαίωμα. Τι είναι το ακαδημαϊκό δικαίωμα; Να μπορώ εγώ να συνεχίσω τις σπουδές μου σε ένα ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο ή να μπορώ να γίνω μέλος ΔΕΠ σε ένα ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο. Αν κάνει κάποιος μεταπτυχιακό σε ένα από τα τριάντα

πέντε ελληνικά κολλέγια σήμερα, ας πούμε ότι είναι στη Νομική, τα μόρια μετράνε για τη Σχολή Δικαστών. Αν κάνει μεταπτυχιακό σε άλλον τομέα, παίρνει το επαγγελματικό δικαίωμα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ**)

Το 95% του ζητήματος, κυρίες και κύριοι, είναι λυμένο. Και είναι λυμένο ερήμην μας. Είχα την ευκαιρία να αναφέρω τον κ. Γαβρόγλου τις περασμένες ημέρες στην Αξιωματική Αντιπολίτευση σε σχέση με μια αντίστοιχη πρωτοβουλία για διεθνείς οργανισμούς που είχε φέρει, η οποία πατάει στην ίδια νομική αναγνώριση της διασυννομιότητας ως συμβατή με τη ρυθμιστική εμβέλεια του άρθρου 16. Και ας το πήρε πίσω, το κατέθεσε. Άρα, αναγνώριζε όταν το κατέθετε ποια είναι η συνταγματική και η διεθνής έννομη τάξη στην οποία το έκανε. Και είναι η ίδια με αυτή την πρωτοβουλία και χωρίς το κυρίαρχο πρίσμα του Ελληνικού Κράτους και των ανεξάρτητων αρχών, όπως το βάζουμε εμείς στον νόμο. Γι' αυτό θα καταθέσω στα Πρακτικά τέσσερις ερωτήσεις του Αλέκου Αλαβάνου ως Ευρωβουλευτού του ΣΥΡΙΖΑ πολλά χρόνια πίσω, 2000-2001, πριν προκύψουν οι τόσο σφιχτές προϋποθέσεις των ευρωπαϊκών κανονισμών για την αναγνώριση των επαγγελματικών δικαιωμάτων, όπου διεκδικεί ουσιαστικά την αναγνώριση των επαγγελματικών δικαιωμάτων στα ελληνικά κολλέγια. Γιατί ανάμεσα σε άλλα αναφέρει ότι αφορούν μεγάλο αριθμό νέων ανθρώπων των οποίων το επαγγελματικό μέλλον εξαρτάται από τις αποφάσεις που θα ληφθούν.

Κατατίθενται και οι τέσσερις.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού κ. Κυριάκος Πιερρακάκης καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες ερωτήσεις, οι οποίες βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και το αναφέρω αυτό διότι υποτίθεται ότι υπάρχει μια αντίδραση στα κολλέγια και στην αναγνώριση των επαγγελματικών δικαιωμάτων από μεριάς του ΣΥΡΙΖΑ. Είναι έτσι; Διότι ο προπαγόρας σας κατέθετε ερωτήσεις για να μπορέσει να γίνει επιτάχυνση της αναγνώρισης των επαγγελματικών δικαιωμάτων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Στο τέλος της ημέρας, όλα αυτά τα πράγματα είναι αυτονόητα και εν πολλοίς λυμένα, δίνοντας όμως με πολύ αυστηρούς όρους και με πολύ αυστηρές προϋποθέσεις το ακαδημαϊκό δικαίωμα σε πολύ συγκεκριμένες δομές οι οποίες θα ελεγχθούν αυστηρά, όχι από εμάς, αλλά από την αρμόδια ανεξάρτητη αρχή, ασκεί το κράτος έμμεσα σε έναν χώρο κυριαρχία, χώρο που σήμερα είναι αρρυθμιστος. Και ακριβώς με αυτόν τον τρόπο, αξιοποιώντας τις διατάξεις του Ενωσιακού Δικαίου και τη συγκεκριμένη νομοθετική πρωτοβουλία, αυτό είναι άσκηση κυριαρχίας του κράτους απέναντι σε έναν αρρυθμιστο χώρο της μεταλυκειακής εκπαίδευσης όπου τα επαγγελματικά δικαιώματα δίνονται αυτούσια.

Υπό αυτή την έννοια, δεν έχουμε κανέναν λόγο όλοι μας να μην στηρίζουμε αυτήν την πρωτοβουλία γιατί έρχεται να λύσει μια πραγματικότητα, όχι κάτι το θεωρητικό.

Βεβαίως, και πέρα από αυτό, επειδή αναφερθήκατε, κύριε Τσακαλώτε, στο ότι υπάρχει παραβίαση της λογικής, να πω πως όταν ήμουν φοιτητής στο ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο, στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο Αθηνών, όπως ξέρετε, παρ' ότι δεν ήμουν φοιτητής σας, ήμουν στο διπλανό Τμήμα της Πληροφορικής, είχα την ευκαιρία να παρακολουθήσω και διαλέξεις σας -σας το είπα- και αντικειμενικά θα σας πω, και θα το πω και από μικροφώνου, είστε ένας καλός ακαδημαϊκός δάσκαλος και είχα χαρεί τις διαλέξεις σας, αλλά στο διπλανό τμήμα μαθαίναμε ότι υπάρχουν και οι ευκλείδειες και οι μη ευκλείδειες γεωμετρίες. Και όταν σας άκουγα σκεφτόμουν πάρα πολύ τα λόγια του Σαίξπηρ από τον Άμλετ: «Υπάρχουν περισσότερα πράγματα σε ουρανό και γη, Οράτιε, από όσα είχε ονειρευτεί η φιλοσοφία σου». Και ακριβώς αυτά τα περισσότερα πράγματα εμείς πιστεύουμε, εμείς αγαλιάζουμε και εμείς κομίζουμε σε αυτήν την πρωτοβουλία η οποία σε εθνικό επίπεδο -το ξαναλέω- είναι ετεροχρονισμένη, αλλά εν τέλει είναι αναγκαία, απαραίτητη και καταλύτης για ένα άλμα που πρέπει να γίνει μπροστά και σε ουσιαστικό επίπεδο και σε συμβολικό.

Λέτε: «Δεν θα έρθουν μεγάλα ξένα πανεπιστήμια». Απαντώ:

«Τότε τι φοβάστε»;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Εφόσον κρίνετε ότι θα μας δείτε να αποτυγχάνουμε από αυτή την πρωτοβουλία, γιατί δεν μας αφήνετε να το κάνουμε; Γιατί παραβιάζετε τον Ναπολέοντα: «Μην διακόπτεις τον αντίπαλό σου όταν διαπράττει ένα λάθος», αφού εμείς διαπράττουμε ένα λάθος αυτή τη στιγμή;

Δεύτερον, γιατί υποτιμάτε την ελληνική ακαδημαϊκή διασπορά, η οποία αναφέρθηκε πριν από τον συνάδελφό μου Υπουργό; Γιατί όλοι αυτοί οι σπουδαίοι καθηγητές, οι Ελληνίδες και οι Έλληνες που συναντάμε και που συναντώ στο γραφείο μου τους τελευταίους μήνες, μας δείχνουν ότι αυτοί θα είναι οι καταλύτες αυτής της αλλαγής που πάμε να κάνουμε, όχι εμείς. Εμείς θα τους δώσουμε τη δυνατότητα να πετύχουν αυτό το οποίο οι ίδιοι μπορούν και μέσω των δημοσίων πανεπιστημίων και μέσω της άρσης του κρατικού μονοπωλίου στην ανώτατη εκπαίδευση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Τα υπόλοιπα ζητήματα, τα οποία αφορούν τη συνταγματική διάσταση του νομοσχεδίου, μία επίκαιρη ανάγνωση, μια δυναμική ανάγνωση, μια σύγχρονη ανάγνωση του Συντάγματος υπό το φως του Ενωσιακού Δικαίου, αναλύθηκαν από πολύ αρμοδιότερους εμού.

Αυτό, όμως, το οποίο θέλω να τονίσω είναι το ότι οι ρυθμιστικοί όροι, οι όροι που αυτό το νομοσχέδιο βάζει -το έχουμε πει, το έχω πει από την πρώτη μέρα και δεν θα σταματήσω να το βροντοφωνάζω- είναι οι αυστηρότεροι στην Ευρώπη. Και όταν το λέμε αυτό, παραβιάζουμε ανοιχτές θύρες, γιατί οι όροι αναγνώρισης παραρτημάτων στην Ευρώπη είναι αυτοί που ισχύουν σήμερα για τα κολλέγια εδώ: Αρκεί η ξένη αναγνώριση.

Εμείς, λοιπόν, εδώ ερχόμαστε να βάλουμε το κυρίαρχο πρίσμα, το ελεγκτικό, της ΕΘΑΑΕ της Ανεξάρτητης Αρχής. Και μου έκανε εντύπωση που εχθές άκουσα τον αρχηγό του ΠΑΣΟΚ να λέει στην τηλεόραση ότι θέλει μια ανεξάρτητη αρχή για να ελέγχει τα παραρτήματα. Ιδού, μέσα στον νόμο είναι. Αν θέλουμε κάποια άλλη ανεξάρτητη αρχή, δεν ξέρω, την Εθνική Επιτροπή Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων, είναι αναρμόδια. Η αρμόδια ανεξάρτητη αρχή είναι αυτή. Και απ' ό,τι είδα, το ΠΑΣΟΚ είχε ψηφίσει επί της αρχής τον νόμο που την ίδρυε, όχι τα συγκεκριμένα άρθρα, αλλά είχε ψηφίσει τον νόμο.

Συνεπώς, ποια αρχή θέλετε; Πώς την θέλετε την αρχή; Πείτε μας πώς τη θέλετε. Γιατί έχω καταλάβει -για να θυμηθώ κάτι άλλο- ότι είστε κατά των ιδιωτικοποιήσεων, υπέρ των αποκρατικοποιήσεων. Ποιο είναι το επόμενο βήμα; Κατά της σοκολάτας, υπέρ του κακάο;

Με κάποιον τρόπο πρέπει να μπορέσουμε να συμφωνήσουμε σε πέντε-δέκα βασικά πράγματα. Αυτό θέλουμε να κάνουμε. Και με πνεύμα καλής θέλησης, έχουμε πει από την πρώτη ημέρα ότι είμαστε απολύτως διατεθειμένοι να σας ακούσουμε και να σας δώσουμε και δικίο σε πέντε πράγματα.

Έχουμε ενσωματώσει σχολία Βουλευτών του κόμματός μας σε ό,τι αφορά στην περιφέρεια, παραδείγματος χάριν τη διαφοροποίηση του παράβολου, παραδείγματος χάριν αυτό που έκανε ο Πρωθυπουργός σε σχέση με τη διαφοροποίηση στο επίδομα στέγης για την περιφέρεια που αφορά και σχολία των δικών μας Βουλευτών και μεταβολισμό σχολίων, που κάνανε τα κόμματα της Αντιπολίτευσης. Το λέω με ειλικρίνεια, γιατί αυτό είναι το κοινό μας μέλλον.

Κυρίες και κύριοι, η εποχή της αυταρέσκειας έχει τελειώσει. Πρέπει να μπούμε στην εποχή της περιέργειας. Το έχω ξαναπει και πριν.

Και θα μου επιτρέψετε, κύριε Πρόεδρε, μιας και έχω περάσει τον χρόνο, με την άδεια σας, να κλείσω. Επειδή ο κ. Παππάς πριν ανέφερε μία προσωπική, οικογενειακή μου ιστορία με την ανοχή του Σώματος να την μοιραστώ εκ νέου. Ο κ. Παππάς την ξέρεi. Διότι, είναι μία ιστορία, η οποία ειπώθηκε στην «παράδοση-παραλαβή», όταν έγινα Υπουργός Ψηφιακής Διακυβέρνησης, παραλαμβάνοντας από εκείνον, εξ ου και την ανέφερε.

Πολύ σύντομα, η ιστορία αυτή είναι η ιστορία που αφορά στον καθένα και στην καθεμία σας λίγο-πολύ, το έχουμε βιώσει όλοι. Όταν συνέχισα -και ας μου επιτραπεί ο προσωπικός τόνος- τις σπουδές μου στο Οικονομικό Πανεπιστήμιο στην Αμερική, ένας

συγγενής μου μού είχε δώσει μια φωτογραφία. Και στη φωτογραφία αυτή ήταν ο συνονόματος παππούς μου με τα αδέρφια του στην Αρεόπολη το 1934. Ήταν τέσσερα ξυπόλητα παιδιά. Και προσπαθούσε, χοντρικά, να μου πει το πρόσωπο που μου το έδωσε, συγκινησιακά φορτισμένο, μου είπε και να το ανοίξω στο αεροπλάνο, «δες το άλμα που κάνει κάθε οικογένεια στην Ελλάδα, πως από τον ξυπόλητο παππού σου στην Αρεόπολη, εσύ πας να σπουδάσεις σε μια άλλη ήπειρο». Δεν την είχαμε καν σκεφτεί την Αμερική οικογενειακώς. Και σκεφτόμουν αυτό το πράγμα και δεν σας κρύβω με συγκινώσε. Και έτυχε να αναφέρω, λοιπόν, ότι δείτε πόσο μεγάλη απόσταση έχει καλύψει αυτή η χώρα μετά από τον πόλεμο, τα εγγόνια των ξυπόλητων παππούδων να μπορούν να πάνε και να συνεχίσουν παντού, οπουδήποτε θέλουν είτε σπουδές είτε δουλειά είτε οτιδήποτε.

Αυτή είναι μια συνθήκη που αφορά στον καθένα και στην καθεμία σε αυτή την Αίθουσα. Αυτό το μοιραζόμαστε. Είναι η κοινωνική κινητικότητα, η οποία παρέχεται κυρίως από την εκπαίδευση. Είναι ο μηχανισμός μέσω του οποίου η κάθε οικογένεια πέτυχε κάτι καλύτερο για τον εαυτό της. Το θέμα είναι ότι ο τρόπος που αυτό εξελίσσεται μέσα στον χρόνο, οφείλει να αλλάζει. Στη γενιά των γονιών μου αρκούσε το ένα πτυχίο. Όταν εγώ μπήκα στο πανεπιστήμιο ήταν το ένα μεταπτυχιακό. Τα παιδιά μου, τα παιδιά μας θα είναι σε αυτόν τον κόσμο ή σε έναν κόσμο που θα πρέπει διαρκώς να εξελίσσονται, να κάνουν πολλές καριέρες, άλλα πράγματα;

Οι στόχοι είναι ίδιοι, τα μέσα αλλάζουν. Και έτσι μαζί τους πρέπει να αλλάξουμε και εμείς. Και απαντώ στον κ. Παππά, ότι δεν υπήρχε περίπτωση να ήμουν σ' αυτό το βήμα αν δεν φανταζόμουν τους ανθρώπους σε αυτή τη φωτογραφία σήμερα, από εκεί που είναι να χαμογέλανε. Εύχομαι το ίδιο και δι' υμάς.

Και υπ' αυτήν την έννοια, κυρίες και κύριοι, σας καλώ να υπερψηφίσετε ένα νομοσχέδιο, το οποίο κάνει το αυτονόητο, το επιβεβλημένο, το αναγκαίο και με θάρρος και σθένος όχι απλώς αλλάζει τη σελίδα στο βιβλίο, ανοίγει το νέο βιβλίο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Όλγα Γεροβασίλη): Ευχαριστούμε.

Να σας πω το εξής: Αντιλαμβάνομαι ότι οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι θα θέλατε να κάνετε παρέμβαση αυτή τη στιγμή. Είστε, όμως, ήδη Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και μιλάει ένας Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, ένας ομιλητής και συνεχίζουμε. Ήδη, οι έξι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι έχετε μπει στον κατάλογο με βάση τον χρόνο που δηλώσατε.

Επομένως, περνάμε στον ομιλητή, ο οποίος είναι ο κ. Χνάρης Εμμανουήλ, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ - Κινήματος Αλλαγής και θα προχωρήσουμε με αυτή τη σειρά: Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και ένας ομιλητής ενδιάμεσα. Η σειρά των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων είναι ο κ. Μάντζος, ο κ. Τσιάρας και μετά η κ. Τζάκρη. Ορίστε, κύριε Χνάρη, έχετε τον λόγο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΧΝΑΡΗΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν τοποθετηθώ για το επίμαχο νομοσχέδιο θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ στην επιστολή του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης που απηύθυνε κάλεσμα κατόπιν εορτής προς τις παρατάξεις σε διάφορους φορείς για την κατάθεση προτάσεων αναφορικά με την τροποποίηση της νέας ΚΑΠ.

Το ΠΑΣΟΚ εξ αρχής ανταποκρίθηκε και ζήτησε κατάθεση προτάσεων και συζήτηση στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής. Από την αντίδραση του κ. Αυγενάκη αποδεικνύεται, για ακόμα μία φορά, ότι οι προθέσεις του είναι προσχηματικές και δεν τον ενδιαφέρει μια εθνική πρόταση τροποποίησης της ΚΑΠ και ούτε η χάραξη μιας πραγματικά εθνικής στρατηγικής για την αγροτική πολιτική.

Σχετικά με το επίμαχο νομοσχέδιο, που καλούμαστε σήμερα να ψηφίσουμε, εκτός των υπόλοιπων διατάξεων περιλαμβάνει και διατάξεις που αφορούν στην ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων. Είναι γεγονός που εκ των πραγμάτων αποτελεί για τη χώρα μας μια κρίσιμη αλλαγή σελίδας, κρίσιμη αλλαγή γιατί αλλάζουν εκ βάθρων την παροχή της ανώτατης εκπαίδευσης για τους Έλληνες φοιτητές και κυρίως, γιατί οδηγεί στην εμπορευματοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης.

Η δημόσια δωρεάν παιδεία σε όλες τις εκπαιδευτικές βαθμίδες είναι για τη χώρα μας ένα υπέρτατο συλλογικό αγαθό συνταγματικά κατοχυρωμένο. Η αξία δε του δημόσιου ελληνικού πανεπιστημίου συνιστά μια πραγματικότητα αδιαμφισβήτητη. Ο λόγος είναι γιατί σε αυτό στηρίχθηκε ολόκληρη η ανοικοδόμηση της σύγχρονης Ελλάδας.

Επιπλέον, δεν πρέπει να παραγνωρίζουμε ότι το 85% των Ευρωπαίων φοιτητών φοιτά σε δημόσιο πανεπιστήμιο. Κύριε Υπουργέ, πρέπει ιδιαίτερος να τονιστεί ότι το πολύ σημαντικό και πολύπλευρο έργο του ελληνικού δημοσίου πανεπιστημίου παρέχεται σήμερα εν μέσω σοβαρών προβλημάτων και δυσκολιών, όπως είναι η υποστελέχωση και η υποχρηματοδότηση.

Σύμφωνα με επίσημα στοιχεία η χώρα μας δαπανά για την τριτοβάθμια εκπαίδευση 0,7% έναντι 1,3% του μέσου όρου του ΑΕΠ των υπόλοιπων ευρωπαϊκών χωρών. Ειδικότερα, στο πανεπιστήμιο Κρήτης η κρατική χρηματοδότηση έχει περιοχθεί κατά 58,5%. Τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια υπάρχει μείωση προσωπικού, ενώ έχει αυξηθεί ο αριθμός εισακτέων. Επομένως, δεν είναι τυχαία η αντίθεσή του στο επίμαχο νομοσχέδιο. Κάτι ξέρουν παραπάνω από εσάς για την πραγματική ενίσχυση του δημοσίου πανεπιστημίου.

Ας δούμε, όμως, αναλυτικότερα το προς ψήφιση νομοσχέδιο. Εκτός από τις διατάξεις για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, οι διατάξεις που αφορούν στην ενίσχυση του δημοσίου πανεπιστημίου, στον εκσυγχρονισμό του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου και στην αναβάθμιση του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης για ακόμα μία φορά αποτελούν ημίμετρα και όχι ουσιαστικές μεταρρυθμίσεις, ενώ εφαρμόζεται μια λογική ρύθμισης λίγο απ' όλα.

Θεωρείτε ότι η μετακίνηση τμημάτων από ένα ΑΕΙ σε ένα άλλο συνιστά αναβάθμιση; Μόνη η μεταφορά τμημάτων, όπως εν προκειμένω στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης χωρίς την ύπαρξη ενός συγκροτημένου σχεδίου για την ανάπτυξη της περιφέρειας, δεν μπορεί να οδηγήσει στην ενδυνάμωση των περιφερειακών πανεπιστημίων.

Επίσης, στις ρυθμίσεις για τα δημόσια ΑΕΙ διαπιστώνουμε ότι από τα ογδόντα εννέα άρθρα τα ογδόντα πέντε αφορούν τροποποιήσεις σε νόμους που είχαν ψηφιστεί επί Υπουργού Κεραμέως.

Φαίνεται ότι διαπιστώνοντας εκ των υστέρων τα λάθη σας και τις αδυναμίες, τροποποιείτε κάθε δύο χρόνια διατάξεις που εσείς οι ίδιοι έχετε ψηφίσει. Παράλληλα, πώς ενισχύει το δημόσιο πανεπιστήμιο; Με επιμέρους γραφειοκρατικές και διαδικαστικές φύσεως ρυθμίσεις ή με τη δήθεν οικονομική ενίσχυση που πολυδιαφημίζετε, η οποία στην ουσία αφορά σε υφιστάμενες χρηματοδοτήσεις; Η μείωση της τακτικής χρηματοδότησης από 80% σε 70% και η αύξηση των κριτηρίων από 20% σε 30% σίγουρα δεν οδηγεί στο επιθυμητό αποτέλεσμα.

Ας μην κρύβεστε, λοιπόν. Κυρίαρχο ζήτημα του επίμαχου νομοσχεδίου είναι η συνεχής εύρεση δικαιολογιών για την ίδρυση ιδιωτικών κερδοσκοπικών παραρτημάτων. Μας φέρνεται, λοιπόν, ένα νομοσχέδιο το οποίο γράφτηκε αποκλειστικά στα γραφεία του Υπουργείου σας, χωρίς να τεθεί σε καμία διαβούλευση, σε αντίθεση με άλλες ευρωπαϊκές χώρες όπου η διαβούλευση για αντίστοιχα θέματα διαρκεί πολύ μεγάλο χρονικό διάστημα.

Είναι δε, απορίας άξιο πώς κάποιοι εδώ και δύο χρόνια αγοράζουν και επενδύουν και μετά έρχεται ένα νομοσχέδιο «κομμένο και ραμμένο» στις επενδύσεις τους. Γι' αυτό τον λόγο εξάλλου σχεδιάζετε να συγκεντρώσετε όλα τα ιδιωτικά πανεπιστήμια στην πρωτεύουσα, δίνοντας προσχηματικά κίνητρα για την ίδρυση τους στην περιφέρεια.

Πώς είναι δυνατόν ένα fund του εξωτερικού και ένα κερδοσκοπικό ίδρυμα του εξωτερικού να ισχυρίζεται η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας ότι θα ιδρύσουν μη κερδοσκοπικό παράρτημα στην Ελλάδα;

Θεωρείτε ότι η θέσπιση των ιδιωτικών πανεπιστημίων θα επιλύσει τα διαχρονικά προβλήματα της υποχρηματοδότησης, υποστελέχωσης και των γραφειοκρατικών αγκυλώσεων και θα ενισχύσει το δημόσιο πανεπιστήμιο; Σε καμία περίπτωση! Διαπιστώνουμε ότι σας ενδιαφέρει μόνο το κέρδος καθώς θα ανοίξετε τον δρόμο στα κερδοσκοπικά funds και την πανεπιστημιακή εκπαίδευση της χώρας.

Εσείς δεν ήσασταν που μέχρι τον χειμώνα του 2023 διατεινό-

σασταν την αναγκαία τροποποίηση του άρθρου 16; Τι άλλαξε άραγε μετά από τις εκλογές;

Η πρόταση του ΠΑΣΟΚ για την τριτοβάθμια εκπαίδευση είναι σαφής και ρεαλιστική: Λειτουργία ισχυρών δημοσίων πανεπιστημίων και συμπληρωματικά μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων, αφού έχει πραγματοποιηθεί η τροποποίηση του άρθρου 16. Για μας η λειτουργία μη κρατικών πανεπιστημίων είναι επιτρεπτή μόνο εφόσον τα τελευταία συμβάλλουν στην αναβάθμιση και συμπλήρωση του δημοσίου πανεπιστημίου.

Οι δε βασικοί άξονες της πρότασής μας είναι οι ακόλουθοι: Υποχρεωτικός και διασφαλισμένος ο μη κερδοσκοπικός χαρακτήρας των μη κρατικών ιδρυμάτων. Ομαλή ένταξη των μη κερδοσκοπικών ιδρυμάτων στην ανώτατη εκπαίδευση με κοινό σύστημα εισαγωγής. Διαμόρφωση κοινού πλαισίου διασφάλισης ποιότητας για τα δημόσια και μη κρατικά ιδρύματα. Αναβάθμιση της ΕΘΑΕ για να ενισχυθεί και να μετατραπεί σε πλήρως ανεξάρτητη ρυθμιστική αρχή.

Συνοψίζοντας, η αξία του ελληνικού δημοσίου πανεπιστημίου είναι ανεκτίμητη. Για το ΠΑΣΟΚ η τριτοβάθμια εκπαίδευση δεν είναι πεδίο οικονομικών συμφερόντων, αλλά εφελθτήριο ακαδημαϊκής επιστημονικής γνώσης. Και γι' αυτόν τον λόγο η στήριξη του δημοσίου πανεπιστημίου συνιστά για εμάς απόλυτη και βασική προτεραιότητα.

Επομένως, το δίλημμα που τίθεται είναι το ακόλουθο: Είμαστε με τα κατ' επιφάνεια μη κερδοσκοπικά, μη κρατικά παραρτήματα με στόχο το κέρδος ή με τα πραγματικά μη κρατικά, μη κερδοσκοπικά πανεπιστήμια με προτεραιότητα τη γνώση; Αυτονόητη η απάντησή μας, είμαστε με τη γνώση.

Για τους λόγους αυτούς καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ - Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Όλγα Γεροβασίλη): Επόμενος ομιλητής είναι ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Δημήτριος Μάντζος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΝΤΖΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε. Θα αναλώσω και τη δευτερολογία μου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η μέχρι τώρα πολύωρη συζήτηση πιστοποιεί ορισμένα δεδομένα τα οποία εκτείνονται και πέραν του στενού ή λιγότερο στενού ρυθμιστικού πεδίου του σχεδίου νόμου που συζητούμε. Πρώτον, επιβεβαιώνεται ξανά ότι η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας λειτουργεί με ένα εγχειρίδιο λαϊκισμού: μία κυρίαρχη άποψη με μια ερμηνεία της κατά το δοκούν και το συμφέρον κοινωνικής πλειοψηφίας, μία άποψη με την οποία, όπως είπε ο Υπουργός πριν από λίγο, με κάποιο τρόπο πρέπει να συμφωνήσουμε μαζί της. Προσφέρει σοκολάτα, εμείς θέλουμε καφέ. Το ξέρετε πολλά χρόνια ότι ζητάμε καφέ. Εσείς συνεχίζετε να προσφέρετε σοκολάτα και μας ελέγχετε που δεν παίρνουμε τη σοκολάτα που δίνετε. Αυτό κάνετε.

Και όσοι στέκονται απέναντι σε αυτή την άποψη είναι συλλήβδην οπισθοδρομικοί, σχεδόν άνθρωποι των σπηλαίων. Οπισθοδρομική σήμερα, εχθές και αύριο είναι και θα είναι η υπεράσπιση του Συντάγματος. Ό,τι μας λέγατε για την υπεράσπιση του κράτους δικαίου και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων μετά από το σκάνδαλο των υποκλοπών. Και έρχεται τώρα η αμερικανική κυβέρνηση να πάρει μέτρα κατά της εταιρείας «INTELLEXA», της προμηθεύτριας του «Predator», που το διακινεί και στις μέρες μας στην Ελλάδα και το εξαγάγει στην Αφρική με άδεια της Κυβέρνησής σας.

Ό,τι μας λέγατε και μας λέτε για την προσπάθειά μας να υπερασπιστούμε την αλήθεια στο έγκλημα των Τεμπών. Και έρχεται σήμερα, μαθαίνουμε, η Ευρωπαϊκή Αρχή Σιδηροδρόμων, η ERA, με έκθεσή της να τα πει όλα για το κενό ασφαλείας στους ελληνικούς σιδηροδρόμους.

Ό,τι μας λέγατε στην πολιτική προστασία μετά από τόσες φυσικές καταστροφές και έρχεστε σήμερα με την τροπολογία σας να κρατήσετε ξανά σε ομηρία τους πυροσβέστες πενταετούς υποχρέωσης, να μην ομογενοποιήσετε το προσωπικό σε ένα Σώμα τόσο κρίσιμο για την αντιμετώπιση των φυσικών καταστροφών. Και μετά μας λέτε για εμβληματικές μεταρρυθμίσεις, που μόνο εμβλήματα κακής νομοθέτησης, τελικά, μπορούν να εκλη-

φθούν. Και ζητάτε και συναίνεση.

Ζητήσατε συναίνεση και στην επιστολική ψήφο και μάλιστα ήσασταν σε τόσο σίγουροι για την επιτυχία της που ζητούσατε με άμεση εφαρμογή και στις εθνικές εκλογές και τώρα βλέπουμε τον θεσμό να αμφισβητείται έμπρακτα με Ευρωβουλευτή σας να εμπλέκεται σε σοβαρότατη δικαστικώς ερευνώμενη ήδη υπόθεση παραβίασης δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα απόδημων συμπολιτών μας. Για να μη θυμηθούμε τις παλαιότερες ιδεοληψίες της Πανεπιστημιακής Αστυνομίας και της κατάργησης του πανεπιστημιακού ασύλου που είναι αρμοδιότητα του χαρτοφυλακίου σας. Όχι.

Και επειδή άκουσα τον κύριο Υπουργό να λέει: «Αφήστε μας πια να αποτύχουμε», όχι! Στην παιδεία δεν θα σας αφήσουμε να αποτύχετε, γιατί η δική σας αποτυχία είναι αποτυχία που κοστίζει στα παιδιά μας, είναι αποτυχία που κοστίζει στο μέλλον της χώρας μας, στις μέλλουσες γενιές. Κανένας Υπουργός, κανένα Υπουργείο, καμμία κυβέρνηση δεν δικαιούται να παίζει με αυτό το μέλλον και να γυρίζει προς την αντιπολίτευση και να της λέει: «Αφήστε με να αποτύχω. Δεν έγινε και κάτι. Θα χάσω και τις εκλογές. Το 41% θα πέσει». Αυτό είναι τυχοδιωκτισμός.

Δεύτερον, αυτή η συζήτηση είναι μια συμβολή σε μία φανταστική κατά τα λοιπά πραγματεία: Ποια είναι η αποστολή της αντιπολίτευσης στην κοινοβουλευτική μας δημοκρατία; Ευτυχώς υπάρχουν διάφοροι τρόποι να εκφράσει κάποιος την αντίθεσή του. Υπάρχει η συνθηματική αντιπολίτευση. Όχι. Τελεία! Υπάρχει και ο δύσκολος δρόμος, η δομική αντιπολίτευση, η αντιπολίτευση που παράγει πολιτική με αντιπρόταση, όπως κάνουμε εμείς. Και αυτό είναι που σας ενοχλεί. Διότι θέλετε να μας εξισώσετε όλους, ότι όλοι επιθυμούμε την ακινησία. Σας ενοχλεί ότι «δεν τσιμπάμε» στον αταρρεσκο λαϊκισμό που επιβάλλετε.

Γι' αυτό στις τοποθετήσεις των Βουλευτών σας και από εχθές και σήμερα, εκτός από έναν αφελή ενθουσιασμό, ότι διαλύετε τον κρατισμό στο πανεπιστήμιο και θα έρθει η γη της επαγγελίας στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, περιλαμβάνεται μια μόνιμη επωδός. Στις δέκα λέξεις υπάρχει και μια ενδέκατη: ΠΑΣΟΚ. Μην κουράζεστε. Το καταλάβαμε. Σας ενοχλεί το ΠΑΣΟΚ διότι κάνει την αντιπολίτευση που δεν ανέχεστε, τη γνήσια μεταρρυθμιστική αντιπολίτευση. Σας εξηγεί πως είναι στην πραγματικότητα μια εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, όχι μια οικονομική παρέμβαση, όπως κάνετε. Και το κάνει με συνέπεια και σταθερότητα χρόνια τώρα, πάνω στις πάγιες θέσεις του για την ανώτατη εκπαίδευση στην πατρίδα μας.

Και αν δεν πιστεύετε εμένα, εμάς, ακούστε την τοποθέτηση του Προέδρου Γιώργου Παπανδρέου στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων να πιστοποιεί ακριβώς αυτή την ιστορική συνέχεια.

Κι επειδή ακούσαμε και εχθές τον κύριο Υπουργό να μας καταλογίζει ασκήσεις ενόργανης γυμναστικής, φαίνεται πως ο κ. Πιερρακάκης ξεχνά αυτό που γνώριζε πολύ καλά ως επιφανές στέλεχος του ΠΑΣΟΚ. Ας ψάξει στο αρχείο του να βρει μία έστω αναφορά του ΠΑΣΟΚ σε παραρτήματα ξένων πανεπιστημίων. Και επειδή δεν θα τη βρει, ας πει στους νέους συναδέλφους του στη Νέα Δημοκρατία να σταματήσουν την κασέτα, γιατί εμείς αύριο θα καταψηφίσουμε με πλήρη επίγνωση και τεκμηρίωση ένα σχέδιο νόμου που δεν ικανοποιεί καμμία από τις δικές μας θέσεις.

Και συμβάλλω ορισμένα σημεία, έξι. Σημείο πρώτο, η διαδικασία είναι ουσία. Είναι η πρώτη φορά που κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης προσπαθεί να παρέμβει στον πανεπιστημιακό χώρο χωρίς δομημένο διάλογο, χωρίς καν μία επίφαση διαβούλευσης. Προσέξτε, όχι να συγκληθεί η Σύνοδος των Πρυτάνων να ευλογήσει ή να υιοθετήσει τις απόψεις του Υπουργείου Παιδείας που παρήχθησαν από κλειστά γραφεία στο Μαρούσι.

Το ΠΑΣΟΚ τελευταία φορά -και το γνωρίζετε, κύριε Υπουργέ- που νομοθέτησε για τα πανεπιστήμια -ο ν.4009/2011 που επικαλείστε- είχε κάνει διάλογο ενάμιση έτους. Η Κύπρος, την οποία αναφέρατε πολύ emphaticώς ως παράδειγμα, έκανε δύο χρόνια διαβούλευσης. Η διαβούλευση δεν είναι μια τυπική προϋπόθεση, σε ένα εγχειρίδιο του κ. Γεραπετρίτη για την καλή νομοθέτηση. Είναι βάση για κάθε μεταρρύθμιση.

Σημείο δεύτερο, ο λαϊκισμός βάσης, τα παιδιά που φεύγουν και δεν γυρίζουν. Ναι, τα παιδιά φεύγουν επειδή δεν βρίσκουν

δουλειά. Τα παιδιά φεύγουν γιατί αν βρουν δουλειά, αμείβονται με υποπολλαπλάσιους μισθούς από τους συναδέλφους τους στην Ευρώπη. Λέτε για τους φοιτητές Ιατρικής. Ξεχνάμε τους γιατρούς που δεν μπορούν να βρουν δουλειά στο ΕΣΥ με μισθούς αξιοπρέπειας και φεύγουν; Τα παιδιά φεύγουν επειδή δεν βλέπουν φως. Όσα δε φεύγουν για σπουδές, στην πλειοψηφία τους το κάνουν για μεταπτυχιακά και πολλά από αυτά εξ αποστάσεως. Σας τα είπαμε εχθές με αριθμούς.

Σε ποιους νομίζετε, λοιπόν, ότι απευθύνεστε; Για ποιους νομοθετούμε τελικά; Επειδή σας αρέσουν οι δημοσκοπήσεις, αν το κάνουμε για τις πλειοψηφίες, ας δούμε την πλειοψηφία των νέων στις δημοσκοπήσεις που αντιδρούν σε αυτή την παρέμβασή σας.

Εμείς θέλουμε τα παιδιά μας να μένουν στην Ελλάδα και να σπουδάζουν, αλλά να σπουδάζουν σε καλά πανεπιστήμια, με ισότιμη πρόσβαση, σε πανεπιστήμια που θα προσελκύουν φοιτητές και από άλλα μέρη της γης. Όλα αυτά, όμως, θέλουν μια πραγματική μεταρρύθμιση με διάλογο και σχέδιο.

Σημείο τρίτο από τα έξι, η υποκριτική επίκληση του δημοσίου πανεπιστημίου. Πάντα είχατε ως Κυβέρνηση ένα ιδιαίτερο ταλέντο στη βάπτιση. Σας το είχαμε πει και με αφορμή το νομοσχέδιο για την επαγγελματική εκπαίδευση. Αυτή τη φορά, όμως, έχω την αίσθηση ότι ξεπεράσατε και τον εαυτό σας στο μάρκετινγκ. Δεν είναι ενίσχυση η μεταφορά των τμημάτων ούτε οι ρυθμίσεις που αφορούν μόνο σε ένα περιφερειακό πανεπιστήμιο.

Αλήθεια, μιλάτε για τη Θράκη -και σωστά- με όρους εθνικού συμφέροντος και εθνικής σημασίας. Το Αιγαίο δεν έχει την ίδια εθνική σημασία για την πατρίδα μας; Λέτε ότι θα επανέλθετε. Δεν σας εμπιστευόμαστε. Αν θέλατε να το κάνετε για όλα τα περιφερειακά πανεπιστήμια, θα το κάνατε σήμερα, αλλά εδώ σήμερα απλώς ψάχνετε «φύλλο συκής» και το λέω με πραγματική πίστη.

Συγκινητική είναι η ιστορία την οποία μετά την αναφορά του κ. Παππά- εξιστορήσατε. Και εμείς όλοι έτσι ερχόμαστε. Και εμένα η οικογένειά μου από ένα χωριό στα Ραβένια Δωδώνης ξεκίνησε. Όλες οι οικογένειες έτσι κινήθηκαν, με την ανοδική κοινωνική κινητικότητα που το κοινωνικό κράτος, το ΠΑΣΟΚ κατά βάση, θεμελίωσε σε αυτήν τη χώρα.

Δεν μας πείθετε για τις προθέσεις σας, κύριε Υπουργέ, διότι δεν ενισχύετε το δημόσιο πανεπιστήμιο, όταν η χρηματοδότηση παραμένει σταθερά κάτω από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο, όταν δεν αναβαθμίζεται το εκπαιδευτικό πρόγραμμα, ο εξοπλισμός του πανεπιστημίου, όταν δεν κατοχυρώνεται η αποτελεσματική αξιολόγηση, η διασύνδεση του δημόσιου πανεπιστημίου με την αγορά εργασίας, όταν δεν γίνονται επενδύσεις στην έρευνα και στην καινοτομία.

Αν θέλατε -επαναλαμβάνω- να στηρίξετε το δημόσιο πανεπιστήμιο, θα το κάνατε με ξεχωριστό νομοσχέδιο, όχι «περιτύλιγμα» για τα ιδιωτικά παραρτήματα.

Όταν σε όλη την Ευρώπη η συντριπτική πλειονότητα των φοιτητών σπουδάζει σε δημόσια πανεπιστήμια, όταν η δημόσια εκπαίδευση αποτελεί τον πυλώνα της έρευνας και της καινοτομίας. Είναι πολύ σοβαρό πρόβλημα να έχουμε στην Ελλάδα -ένα ευρωπαϊκό κράτος-μέλος- μια Κυβέρνηση η οποία προτάσσει ως «φάρμακο» την ιδιωτική πρωτοβουλία, δεν λύνει τα προβλήματα της δημόσιας εκπαίδευσης, τα συντηρεί, επενδύει σε αυτά για να εφαρμόσει τις πολιτικές της. Όπως έγινε και στην υγεία, με απαξίωση, αποκαθήλωση, υποκατάσταση από τον ιδιωτικό παράγοντα.

Σημείο τέταρτο, η διάρρηξη του Συντάγματος. Η ιστορία έχει αξία και αν πρέπει να αναληφθεί ευθύνη και να εκφραστεί και αυτοκριτική, ναι, να την κάνουμε όλοι, αλλά να μη διαβάσουμε το 2007 με συνθήκες 2023, ούτε να ξεχνάμε εδώ τις αντικοινοβουλευτικές πρακτικές με τη φαλκίδευση της ψηφοφορίας.

«Κάηκε» μία συνταγματική Αναθεώρηση για ένα άρθρο τότε και φυσικά, ακινητοποιήθηκε για πέντε ολόκληρα έτη η δυνατότητα Αναθεώρησης, συμπεριλαμβανομένης και της διακυβέρνησης ΠΑΣΟΚ. Και όταν ήρθε η ώρα της Αναθεώρησης, διαβάζω τις τοποθετήσεις των αρχηγών κατά λέξη: «Εκφράζουμε το κοινωνικό αίτημα για μη κρατικά πανεπιστήμια, αλλά με αυστηρή κρατική πιστοποίηση, εποπτεία και διαρκή αξιολόγηση, παράλληλα με ένα ισχυρό δημόσιο πανεπιστήμιο, απελευθερωμένο από τις αγκυλώσεις του χθες». Φώφη Γεννηματά, 14 Νοεμβρίου 2018.

Ας μην εργαλειοποιούν κάποιοι εδώ μέσα την ιστορική αλήθεια και -αν μη τι άλλο- ας μην το κάνει η Νέα Δημοκρατία, γιατί αν κάποιοι παλινωδείς σε αυτή την υπόθεση, είναι η ίδια η Νέα Δημοκρατία. Ιδιωτικά πανεπιστήμια λέγατε πάντα στο πρόγραμμά σας, παντού.

Διαβάζω: «Καμμία συζήτηση για τριτοβάθμια εκπαίδευση δεν μπορεί να γίνει αν δεν τοποθετηθεί στο επίκεντρό της την αλλαγή του άρθρου 16 του Συντάγματος». Κυριάκος Μητσοτάκης, Σεπτέμβριος 2016. «Τοτέμ» είχε γίνει το άρθρο 16 για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια και τώρα το προσπερνάτε με ευκολία και κυνισμό. Μας λέτε, περίπου, ότι ο σκοπός αγιάζει τα μέσα και αφού σκοπός είναι η έλευση στη χώρα ξένων παραρτημάτων, το Σύνταγμα μπορεί και να αναγνωστεί αλλιώς.

Θέλετε να μας κάνετε να αμφιβάλλουμε γι' αυτά που διδαχθήκαμε στις νομικές σχολές των δημόσιων πανεπιστημίων. Κι αν είναι έτσι, τόσα χρόνια γιατί δεν το κάνατε; Γιατί τόσα χρόνια όλος ο πολιτικός και νομικός κόσμος, τελικά, συμφωνούσε και συζητούσε ότι η αναθεώρηση του άρθρου 16 είναι εκ των ων ουκ άνευ;

Ο Πρωθυπουργός, από αυτό εδώ το Βήμα, το καλοκαίρι μιλούσε για την αναθεώρηση του άρθρου 16 ως προϋπόθεση για την εκπαιδευτική μεταρρύθμιση. Σήμερα λέτε όψιμα ότι το Σύνταγμα είναι αντίθετο στο Ενωσιακό Δίκαιο. Σας το εξήγησε ο Παναγιώτης Δουδωνής με γλαφυρό τρόπο εχθές. Η Αθήνα, η Κυβέρνηση των Αθηνών εντοπίζει αντίκρουση του εθνικού Συντάγματος με το Ενωσιακό Δίκαιο και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σαράντα χρόνια στις Βρυξέλλες πίνει καφέ, δεν το έχει εντοπίσει.

Δεν είναι δυνατόν να παραβιαστεί το Σύνταγμα για λόγους συντομίας. Άλλωστε, βρισκόμαστε ήδη ante portas της συνταγματικής Αναθεώρησης. Να την περιμένουμε; Ναι, να την περιμένουμε και το 2024, όπως οφείλουμε, να το ανακηρύξουμε έτος εθνικού διαλόγου για την παιδεία. Αλλά εσείς μας λέτε «ποιος εθνικός διάλογος, η χώρα δεν μπορεί να περιμένει». Οι μπίζνες δεν μπορούν να περιμένουν ούτε τις θεσμικές μεταρρυθμίσεις ούτε το Σύνταγμα ούτε τίποτα.

Έρχομαι στο πέμπτο σημείο, την αγορά. Η Κυβέρνηση θέλει να δημιουργήσει μια νέα αγορά, γι' αυτό και αυτή η βιασύνη, μια νέα αγορά προορισμένη να εξυπηρετήσει λίγους, εκείνους που ήδη με προνομιακή πληροφόρηση ετοιμάζονται εδώ και χρόνια να δημιουργήσουν «παραρτήματα» -εντός εισαγωγικών το λέω- μια παγκόσμια πρωτοτυπία επιχειρηματικής επένδυσης βέβαιης απόδοσης και μηδενικού κοινωνικού αποτυπώματος, να πάρουν δεσποζουσα θέση, να πιάσουν το καλό το πόστο, να ακολουθήσουν εναρμονισμένες πρακτικές, να τα βρουν μεταξύ τους στο ύψος των διδάκτρων και φυσικά, να θέσουν εμπόδια εισόδου σε εκείνους που επιθυμούν πραγματικά να επενδύσουν και να δημιουργήσουν πραγματικά πανεπιστήμια, όχι συγκαλυμμένα franchises κερδοσκοπικών επιχειρήσεων. Σοβαροί, πραγματικά μη κερδοσκοπικοί φορείς, πανεπιστήμια του εξωτερικού, ιδρύματα του εσωτερικού και άλλοι δεν θα έχουν πρόσβαση. Θα πρέπει να περιμένουν την Αναθεώρηση.

Αμφιβόλου κύρους, όμως, κερδοσκοπικά ιδρύματα του εξωτερικού και κερδοσκοπικοί επενδυτικοί οργανισμοί, funds του εξωτερικού ή του εσωτερικού ή και τα δύο με προφανή κερδοσκοπική δράση, ήδη περιμένουν επισήμως στην αίθουσα αναμονής και εσείς επιμένετε να μας μιλάτε για μη κερδοσκοπικά παραρτήματα. Ποιος μπορεί να σας πιστέψει; Εμείς όχι.

Εκτός από εμάς, σας τα λέει από προχθές το βράδυ και η Επισημονική Υπηρεσία της Βουλής. Έπεσαν οι μάσκες. Μη κερδοσκοπικά παραρτήματα κερδοσκοπικών φορέων δεν νοούνται. Καμουφλαρισμένη κερδοσκοπική δραστηριότητα από fake παραρτήματα, αυτό έχουμε. Έμμεση διανομή κέρδους, λέει η Επισημονική Υπηρεσία, κόντρα στο Ενωσιακό Δίκαιο, το οποίο κατά τα λοιπά επικαλείστε.

Τα παραρτήματα δεν θα επανεπενδύσουν στην έρευνα. Αμοιβές και ανταλλάγματα στα μητρικά ιδρύματα και σε συνδεδεμένες εταιρίες θα μοιράζονται. Αυτό θα κάνουν ακόμα και για διαχείριση ακινήτων. Και φυσικά, δεν εξασφαλίζεται πουθενά -απαντώνω και στον κ. Γεραπετρίτη- η ποιοτική στάθμη των υπηρεσιών τους, γιατί δεν συνδέεται η αδειοδότησή τους και η ίδρυσή τους με τους όρους και τα κριτήρια αξιολόγησης των δημοσίων πανε-

πιστημίων, όπως είναι η δική μας πρόταση. Και φυσικά, δεν αφορά σε όλη τη χώρα, διότι οι εκπώσεις στα παράβολα δεν είναι γεωγραφικά κριτήρια για να υπάρχουν πραγματικά μη κερδοσκοπικά πανεπιστήμια στην υπόλοιπη χώρα. Τα παραρτήματα θα ρημάξουν τα περιφερειακά πανεπιστήμια με τον ανταγωνισμό.

Σημείο έκτο, καταληκτικό και καταλυτικό, κυρία Πρόεδρε, η αντιπρόταση, το άλλο παράδειγμα.

Ο ειδικός αγορητής μας, ο Στέφανος Παραστατίδης, με κοινοβουλευτικά υποδειγματικό τρόπο στις επιτροπές και στην Ολομέλεια σας παρουσίασε τη δική μας πρόταση, που προήλθε από βαθιά μελέτη και ευρύ διάλογο. Εμείς λέμε όχι στις απαγορεύσεις, ναι στη ρύθμιση για μία συνύπαρξη δημοσίων, μη κρατικών πανεπιστημίων και όχι άγριο ανταγωνισμό.

Σας ενοχλεί το σκανδιναβικό παράδειγμα και ως λέξη. Είναι λογικό γιατί είναι το πιο αριστερό από τα εκπαιδευτικά παραδείγματα έξω από την Ελλάδα. Αλλά, βέβαια, εσείς προτιμάτε το κυπριακό μοντέλο με την αμιγή κερδοσκοπία και τη μηδενική έρευνα, την ευρωπαϊκή εξαίρεση που ακόμα και τους δικούς της φοιτητές αποτυγχάνει να τους κρατήσει εκεί. Έχετε αναδείξει ως παράδειγμα προς μίμηση -ναι!- την ευρωπαϊκή εξαίρεση, το ευρωπαϊκό αντιπαράδειγμα. Το γνωρίζουμε ότι σας ενοχλούν όσα λέμε. Αλλά αυτοί είμαστε και έχουμε ιδέες και αξίες να ορίζουν όσα λέμε.

Αξιωνουμε η αδειοδότηση των μη κρατικών πανεπιστημίων, όχι fake παραρτημάτων, να συνδέεται με την αντίστοιχη στάθμη αξιολόγησης και διεθνούς κατάταξης των δημοσίων ιδρυμάτων. Στοχεύουμε σε πανεπιστήμια που θα επενδύουν στην εκπαίδευση και την έρευνα με μακροχρόνια δέσμευση, με σεβασμό της ακαδημαϊκής ελευθερίας και των δικαιωμάτων των πανεπιστημιακών δασκάλων, όχι επιχειρήσεις αρπακτικά.

Αξιωνουμε την ένταξη όλων των πανεπιστημίων, όχι fake παραρτημάτων, στον ευρύτερο ακαδημαϊκό χώρο με κριτήρια γεωγραφικά, οικονομικά και επιστημονικά, με αυστηρή εποπτεία από μία πραγματικά ανεξάρτητη αρχή, κύριε Υπουργέ, που θα συγκροτείται από τη Βουλή, δεν θα την ορίζετε εσείς, θα λογοδοτεί στη Βουλή και όχι στο Υπουργείο σας. Αξιωνουμε ενιαίο σύστημα εισαγωγής, εγγύηση ισοτιμίας και αξιοκρατίας.

Για εμάς τίποτα δεν τελειώνει σήμερα. Συνεχίζουμε από σήμερα ακόμα πιο δυνατά τον αγώνα για καλύτερη παιδεία. Αν θέλετε μεταρρυθμίσεις, ελάτε να συζητήσουμε. Αν θέλετε διευθετήσεις, να τις κάνετε μόνοι σας. Εμείς μιλάμε για πανεπιστήμια. Εσείς μιλάτε για παραρτήματα. Εσείς θέλετε την αγορά. Εμείς θέλουμε το κοινωνικό αγαθό. Εσείς υπηρετείτε το κέρδος. Εμείς υπερασπιζόμαστε τη γνώση, παιδεία που θα παρέχει εφόδια γνώσης στους νέους και όχι κέρδη σε μετόχους, προνομιακό πεδίο για προοδευτικές πολιτικές. Και όχι, πρόοδος δεν είναι ούτε η ακινησία ούτε η διευθέτηση. Πρόοδος θα πει αλλαγή για το συμφέρον των πολλών, για το κοινό καλό, για ακόμα λιγότερες ανισότητες, για ακόμα μικρότερες αποστάσεις στην παιδεία, στο σημείο εκκίνησης στις ζωές των νέων.

Αυτές είναι οι δικές μας ιδέες. Αυτός είναι ο άλλος, ο δικός μας δρόμος.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ - Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Όλγα Γεροβασίλη): Κύριε Υπουργέ, θα μου επιτρέψετε να σας καθυστερήσω για λίγο. Νομίζω ότι θα συμφωνήσετε, γιατί σήμερα έχουμε τη χαρά να είναι μαζί μας και να παρακολουθούν τη συνεδρίαση τριάντα τρεις μαθητρίτσες και μαθητές και δύο συνοδοί εκπαιδευτικοί από το 1^ο Γυμνάσιο του Παλαμά της Καρδίτσας, από περιοχή που ξέρουμε όλοι πόσο έχει δυσκολέψει η ζωή εκεί.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Να είστε βέβαιοι παιδιά, από όλους εμάς -εκπροσωπώ όλες τις πτέρυγες-, ότι όλοι θα κάνουμε ό,τι είναι δυνατόν, ο καθένας από την πλευρά του, για να γίνει η ζωή σας πιο εύκολη και πιο ποιτική.

Σάς καλωσορίζουμε λοιπόν στη Βουλή!

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Ξεναγηθήκατε στη Βουλή, ενημερωθήκατε για τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της. Να περάσετε και τις υπόλοιπες

ώρες στην Αθήνα με έναν ευχάριστο τρόπο.

Τον λόγο έχει ο κύριος Υπουργός.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΠΙΕΡΡΑΚΑΚΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού): Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριε Μάντζο, ξέρω από την αλληλεπίδραση μας ότι συνομιλώ με έναν άνθρωπο που είναι συνήθως ευγενής. Οπότε οι προσωπικές αναφορές που έχετε κάνει, θεωρώ ότι είναι κάτι που κατά πάσα πιθανότητα σας έχει υποδειχθεί. Με αναγκάζετε, όμως, να μπω στη διαδικασία να σας απαντήσω επί προσωπικού.

Κατ' αρχάς σας άκουσα και εχθές να αναπαράγετε ρητορική που χρησιμοποίησε και ο κ. Βελόπουλος περί Θεμιστοκλήδων και δεν συμμαζεύεται.

Συμπέρασμα δεύτερο. Αναφερθήκατε στο παρελθόν μου, το οποίο είναι γνωστό. Όπως ξέρετε είμαι Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στην Α' Περιφέρεια της Αθήνας και ανήκω σε αυτή την παράταξη με όλο μου το είναι. Αυτό, όμως, που μπορώ να σας πω είναι ότι και ο εικοσάχρονος εαυτός μου δεν θα άντεχε να συσχετιστεί με το σημερινό ΠΑΣΟΚ. Γιατί όχι απλώς λέτε ότι θα συνεργαστείτε με τη Νέα Αριστερά, έχετε γίνει Νέα Αριστερά και μάλιστα, η κακή της εκδοχή γιατί η Νέα Αριστερά είναι ορίτζιναλ.

Προσθέτω τρεις ακόμα παρατηρήσεις σε αυτό που είπατε. Λέτε ότι έχουμε βιαστεί και ότι έχουμε βιασύνες. Τελευταίοι, με την Κούβα έχουμε μείνει. Δεν μας λέτε και Γιουσέιν Μπολτ, δεν είμαστε και οι γρηγορότεροι στον πλανήτη στη βιασύνη.

Δεύτερη παρατήρηση. Επικαλείστε την Άννα Διαμαντοπούλου με την οποία είχα την τεράστια τιμή να συνεργαστώ στη ζωή μου και την οποία τιμώ σε κάθε ευκαιρία. Και θεωρώ ότι ο νόμος της υπήρξε θεμελιώδης για εκείνη τη στιγμή και γι' αυτό και τον ψήφισαν και οι δύο παρατάξεις. Σας προβληματίζει ότι η Άννα Διαμαντοπούλου στηρίζει αυτή τη νομοθετική πρωτοβουλία;

Τρίτη παρατήρηση. Κάνετε για εμένα μια λαθροχειρία και πρέπει να την υπογραμμίσουμε. Αναφέρεστε σε συγκεκριμένες πρωτοβουλίες που λέτε ότι έχουν δρομολογηθεί, ο «ελέφαντας στο δωμάτιο». Τριάντα πέντε είπα ότι είναι. Έχουμε ήδη πλήρη επαγγελματικά δικαιώματα στα κολλέγια. Και κάθε, μα κάθε τέτοια πρωτοβουλία έχει δρομολογηθεί -και αυτό αποδεικνύεται με έρευνα περίπου του πενταλέπτου- με βάση αυτό το νομικό καθεστώς. Και εσείς κάνετε ότι δεν το βλέπετε.

Εγώ θα πω ρητά ότι εμένα με προβληματίζει πάρα πολύ -το υπογραμμίζω- το γεγονός ότι αντί να μιλάτε για το πλαίσιο, έρχεστε και μιλάτε για κάποιους που δεν σας αρέσουν και κάποιους που σας αρέσουν. Και ξαναλέω είναι πάρα πολύ παρεξηγήσιμο αυτό που κάνετε, κύριε Μάντζο και πιστεύω ότι πρέπει να μιλήσουμε για το πλαίσιο παρά για απομονωμένες περιπτώσεις.

Και κλείνω με κάτι που κατέθεσα στα Πρακτικά, με Γιώργο Παπανδρέου. Είναι συνέντευξη στον Γιάννη Πρετεντέρη το 2007, αν δεν κάνω λάθος. Είναι στα Πρακτικά, μπορείτε να το πάρετε. «Το άρθρο 16 όπως είναι σήμερα, δεν σταματά τα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Αυτά είναι υπαρκτά». Τον ρωτάει ο κ. Πρετεντέρης: Ως παραπαιδεία, όχι επίσημα. «Επίσημα είναι, μόνο που το ελληνικό κράτος δεν τα αναγνωρίζει. Στην πράξη έχουμε παραδώσει το δικαίωμα αξιολόγησης, ελέγχου και τήρησης κανόνων για τα ιδρύματα που βρίσκονται στο έδαφός μας σε κάποιους ξένους, τρίτους και το κράτος δεν έχει λόγο. Αυτό είναι παράλογο. Το πρόβλημα του ιδιωτικού πανεπιστημίου δεν αντιμετωπίζεται με μια απαγόρευση».

Αυτό από τα ελληνικά που διάβασα, το αντιλαμβάνεστε ως έλεγχο και ρύθμιση παραρτημάτων που βρίσκονταν τότε στο έδαφός μας ή όχι; Γιατί εγώ αυτό καταλαβαίνω. Και ακριβώς αυτό έχει κατατεθεί στα Πρακτικά, όπου αναφέρατε ότι ποτέ δεν είχατε θέση περί ρύθμισης παραρτημάτων. Ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΝΤΖΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, τον λόγο. Μία κουβέντα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Όλγα Γεροβασίλη): Δεν θα γίνει αυτό, κύριε Μάντζο.

Και θα παρακαλέσω και τον Υπουργό, επειδή ακολουθούν Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι όλων των κομμάτων...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΝΤΖΟΣ: Κύριε Υπουργέ, για το πλαίσιο μιλάμε. Η συνταγματική Αναθεώρηση είναι πλαίσιο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Όλγα Γεροβασίλη): Παρακαλώ, δεν θα συνηχιστεί.

Κοιτάξετε, έχει ανακοινωθεί ήδη από τον Πρόεδρο πριν, από τον κ. Γεωργαντά -και έτσι θα πάμε- ένας Βουλευτής, ένας Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος και έχουν δηλώσει οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι σχεδόν όλων των κομμάτων.

Και θα παρακαλούσα, κύριε Υπουργέ να πάρετε χρόνο, βεβαίως, στο τέλος όλων των κοινοβουλευτικών. Διότι αν αρχίσει το μπαλάκι, δεν θα τελειώσουμε ποτέ, ούτε το βράδυ της 8^{ης} Μαρτίου που είναι Ημέρα της Γυναίκας. Θα το χάσουμε κι αυτό.

Επομένως συνεχίζουμε με τον κ. Μαρκόπουλο και θα πάμε με τη σειρά που είπαμε.

Ορίστε, κύριε Μαρκόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρία Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι είναι πολύ καλή η μέρα. Δεν το είχα σκεφτεί. Η παιδεία είναι γένους θηλυκού.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Όλγα Γεροβασίλη): Όλα τα καλά είναι γένους θηλυκού, κύριε Μαρκόπουλε!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν θα διαφωνήσω.

Άρα είναι πολύ θετικό ότι την Ημέρα της Γυναίκας προχωράμε -το θεωρώ δεδομένο- στην υπερψήφιση ενός νομοσχεδίου για την παιδεία, η οποία είναι γένους θηλυκού.

Οι περισσότεροι συνάδελφοι ανέλυσαν ή θα αναλύσουν τις λεπτομέρειες του νομοσχεδίου, στάθηκαν ή θα σταθούν στα ζητήματα, μίλησαν ή θα μιλήσουν για τη συνταγματικότητα. Εγώ θα ήθελα να σταθώ στη μεγάλη εικόνα ή πιο σωστά σε αυτό το οποίο προσδιορίζω ως μεγάλο καθρέφτη.

Η Κυβέρνηση με το παρόν νομοσχέδιο τι κάνει; Καθρεφτίζει την πραγματικότητα, καθρεφτίζει αυτό το οποίο λέει η κοινωνία, αυτό το οποίο λέει το μέσο ελληνικό σπίτι, αυτό το οποίο συζητάνε σε κάθε περιοχή της χώρας μας, την ανάγκη να υπάρξει εναλλακτική. Κοινώς δεν μας φτάνει μόνο το «μένουμε Ευρώπη» -θυμόμαστε τους αγώνες που δώσαμε σωστά- αλλά θέλουμε και το να εξελισσόμαστε σε Ευρώπη. Την Ευρώπη δεν πρέπει εξάλλου να την επικαλούμαστε αλά καρτ όταν μας βολεύει, αλλά να την κοιτάμε και να βλέπουμε πώς μπορούμε και στη χώρα μας πραγματικά να φτάσουμε στα ευρωπαϊκά στάνταρ.

Μια και λέμε για καθρέφτες, τι καθρεφτίζει η Αντιπολίτευση; Ο ΣΥΡΙΖΑ ξεκάθαρα καθρεφτίζει την υποκρισία. Δεν είναι δυνατόν με έναν νέο Πρόεδρο, με αξιολογώτατες σπουδές στο εξωτερικό να έρχεται το κόμμα της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και να μας λέει τι; Ο αρχηγός μας είναι προνομιοχός, οι υπόλοιποι Έλληνες θα πρέπει να ακριβοπληρώσουν, αν έχουν, για να πάνε στο εξωτερικό, για να έχουν αυτή την εναλλακτική ή αν δεν έχουν, ό,τι μπορέσουν και κάνουν εδώ. Αυτό είναι αριστερό; Αυτό είναι προοδευτικό; Αυτό είναι δίκαιο;

Επίσης, πάρα πολλά αξιόλογα στελέχη σας όχι μόνο έχουν λαμπρές σπουδές -εννοώ πάλι τον ΣΥΡΙΖΑ- στο εξωτερικό και σε ιδιωτικά πανεπιστήμια, αλλά φτάνουν έως και στο επίπεδο να είναι και καθηγητές σε πανεπιστήμια του εξωτερικού. Εδώ, λοιπόν, βλέπουμε έναν αναχρονισμό, μία ιδεοληψία και ταυτόχρονα μια μεροληψία. Γιατί μεροληψία κρύβει το να κάνεις εσύ ακριβές σπουδές, επειδή είσαι πλούσιος, επειδή έχεις τη δυνατότητα, όμως, να αφαιρείς αυτό το δικαίωμα, δηλαδή το δικαίωμα στην εκπαίδευση, από τους άλλους συμπολίτες σου, οι οποίοι δεν έχουν την ίδια οικονομική δυνατότητα, από τα λαϊκά στρώματα.

Ακούω αυτή την περίφημη λέξη, την έχουμε μάθει τελευταία στα νέα ελληνικά, «συμπερίληψη». Εδώ τι γίνεται με τα δικαιώματα αυτών που δεν μπορούν οικονομικά να στηρίξουν σπουδές στο εξωτερικό; Εδώ δεν θα υπάρξει συμπερίληψη από τον αρχηγό σας, που μιλάει διαρκώς για αυτό;

Πάμε στο ΠΑΣΟΚ και στο ότι καθρεφτίζει το ΠΑΣΟΚ. Ξεκάθαρα το ΠΑΣΟΚ καθρεφτίζει τα αδιέξοδά του. Μας έχει μεπερδέψει. Βλέπω τη νέα γενιά στελεχών σας, καθ' όλα αξιόλογα στελέχη με εξαιρετικές σπουδές. Διαβάζω όμως σπουδές στην Οξφόρδη, σπουδές στο Γουίλιαμς ή στο Χάρβαρντ, σπουδές στη Μασαχουσέτη ή στο Άμχερστ. Αν δεν κάνω λάθος, εκεί σπούδασε ο κ. Παπανδρέου. Είναι εξαιρετικά ιδρύματα, όλα στο εξωτερικό. Τα περισσότερα από αυτά είναι ιδιωτικά. Για ποιον λόγο, λοιπόν, τα στελέχη σας -ω τι υποκρισία- γιγαντάνουν για να τύχουν της καλύτερης εκπαίδευσης στο εξωτερικό -επειδή έχουν την οικονομική

δυνατότητα, επειδή κάποιοι από αυτούς προέρχονται από σημαντικά πολιτικά τζάκια- και δεν θέλετε ο απλός Έλληνας πολίτης, το λαϊκό νοικοκυριό, να έχει την ίδια πρόσβαση στη χώρα του; Λέτε πως σας καλύπτει το δημόσιο πανεπιστήμιο. Γιατί τελικά δεν το επιλέγουν τόσα και τόσα στελέχη σας;

Το ΚΚΕ δέχομαι ότι μιλάει από μία ιδεολογική βάση. Και υπάρχουν και άλλες δυνάμεις οι οποίες ουσιαστικά τι κάνουν; Διαφωνούν για τη διαφωνία.

Μιλούσα, λοιπόν, για καθρέφτες. Δεν μπορεί, όμως, η χώρα μας να λειτουργεί κάτω από το πρίσμα του χειρότερου καθρέφτη όλων, του παραμορφωτικού. Γιατί με αυτά τα οποία έχουμε ακούσει σήμερα για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο αυτό έχει γίνει, μία παραμόρφωση. Δεν μπορεί να παραμορφώσουμε την πραγματικότητα. Κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχασαν πόσο χρόνο με τον αποκαλούμενο υπαρκτό σοσιαλισμό, όπως η Τσεχία, η Πολωνία, η Ουγγαρία, η Ρουμανία φιλοξενούν Έλληνες φοιτητές και εμείς, μία κοινωνία που προόδευσε με τη βοήθεια του συνόλου των πολιτικών δυνάμεων, εμείς δεν απομονώνουμε κανέναν, μία χώρα που προχωρά, να βρίσκεται στο ίδιο στάτους με μία από τις ελάχιστες χώρες του υπαρκτού σοσιαλισμού, το είπε ο Υπουργός πριν, την Κούβα. Είναι δυνατόν να κοιτάζει η Ελλάδα με τα κιάλια την Ουγγαρία, την Τσεχία, τη Ρουμανία, τη Βουλγαρία και να δίνουμε «αιμοδοσία»-κυρίαρχα από τη βόρεια Ελλάδα- φοιτητών μας σε αυτές τις χώρες; Είμαστε, λοιπόν, μια ευρωπαϊκή εξαίρεση.

Επίσης, άκουσα από το ΚΚΕ να λέει: «δεν είναι παιδεία, είναι εμπόριο». Όχι, εμπόριο είναι αυτό το παλιό τραγουδάκι, σλόγκαν, δεν ξέρω τι ήταν, «το πανεπιστήμιο θέλει φροντιστήριο». Αυτό δεν είναι χρήμα; Αυτό δεν είναι εμπόριο; Κι αυτό γιατί, τελικά, κανένας δεν το καταγγέλλει σε αυτή την Αίθουσα; Πόσα χρήματα πληρώνει το μέσο ελληνικό λαϊκό νοικοκυριό, ακόμα και από τις τελευταίες τάξεις του γυμνασίου, για να καταφέρουν τα παιδιά του, τα λαϊκά παιδιά, να εισαχθούν στο δημόσιο πανεπιστήμιο; Τελικά, είναι τόσο δημόσιο το πανεπιστήμιο όταν «ξηλώνεται» η μέση ελληνική οικογένεια τόσα και τόσα χρόνια για να μπει στο ελληνικό πανεπιστήμιο;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρία Πρόεδρε, ένα λεπτό θέλω ακόμα. Θα ήθελα να πω κι άλλα γιατί νομίζω ότι είναι ένα θέμα το οποίο αφορά στην ελληνική οικογένεια, όμως, θέλω να πω ότι εδώ συγκεντρωνόμαστε, ως Βουλευτές, όλες οι γενιές. Συγκεντρώνεται η πρώτη και η δεύτερη μεταπολεμική γενιά. Είναι εδώ η γενιά του Πολυτεχνείου. Είμαστε εμείς η γενιά των πρώτων ετών της Μεταπολίτευσης. Είναι η γενιά που διαμορφώθηκε στα χρόνια κυριαρχίας του ΠΑΣΟΚ. Χαριτολογώντας κάποιοι την αναφέρουν ως «γενιά της αλλαγής». Είναι η γενιά του διαδικτύου και των τεχνολογικών επαναστάσεων. Όλοι, όμως, ελπίζω, θέλω να ελπίζω, όλες οι γενιές που συμμετέχουμε σε αυτή την κοινοβουλευτική διαδικασία αναγνωρίζουμε ότι δεν μπορεί με σχήματα του προηγούμενου αιώνα, δηλαδή των γενεών στις οποίες εμείς μετέχουμε, να ερμηνεύουμε τις εξελίξεις του εικοστού πρώτου αιώνα. Δεν μπορεί να κλείνουμε τα μάτια και να στρουθοκαμηλίζουμε. Δεν μπορεί, ως πολιτικό σύστημα, να πηγαίνουμε στα πανεπιστήμια του εξωτερικού, να κάνουμε εκεί σπουδές και μεταπτυχιακά και μετά να ερχόμαστε ως αυτοί που μιλάνε καθ' έδρας, ως οι παντογνώστες, και να υποδεικνύουμε στο μέσο ελληνικό νοικοκυριό το τι θα γίνει στην Ελλάδα.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Ολγα Γεροβασίλη): Ευχαριστούμε και εμείς.

Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Τσιάρας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω την ομιλία μου επαναλαμβάνοντας μια άποψη που είχα την ευκαιρία να διατυπώσω και σε προηγούμενες συζητήσεις στο ελληνικό Κοινοβούλιο. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η παιδεία είναι ο σημαντικότερος κοινωνικός ανελκυστήρας. Είναι αυτή η οποία δίνει τη δυνατότητα σε

κάθε Έλληνα πολίτη, σε κάθε παιδί, από οποιαδήποτε κοινωνική ή οικονομική πραγματικότητα και αν προέρχεται, να ολοκληρώσει την πορεία του και να καταξιωθεί ακαδημαϊκά, επιστημονικά, επαγγελματικά, να φτάσει -με άλλα λόγια- εκεί που πραγματικά μπορεί και το αξίζει.

Είναι, άραγε, μια στατική διαδικασία την οποία πρέπει κάποιος να τη βλέπει με όρους, μέτρα και αποτιμήσεις προηγούμενων εποχών; Ή είναι μια πραγματικότητα την οποία οφείλει κάποιος να αναγνωρίζει μέσα από όλα αυτά που εξελίσσονται όχι μόνο με την ίδια την επιστήμη, όπως προοδεύει και αλλάζει, αλλά και μέσα από την ίδια την κοινωνική πραγματικότητα, η οποία μεταβάλλεται συνεχώς και δημιουργεί μια δυναμική κατάσταση και δυναμικά δεδομένα; Προφανώς είναι πολύ εύκολη η απάντηση. Γι' αυτόν τον λόγο και προσωπικά πιστεύω πως το υπό συζήτηση νομοσχέδιο είναι μια από τις πραγματικά μεγαλύτερες μεταρρυθμίσεις που φέρνει αυτή η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη.

Το λέω αυτό διότι παρά τις όποιες αντιθετες απόψεις μπορεί να διατυπώνονται εδώ είναι γεγονός ότι η συζήτηση για τις αλλαγές στο πλαίσιο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης είναι μια συζήτηση η οποία κρατά εδώ και πάρα πολλά χρόνια, δεκαετίες. Είμαι από αυτούς που τουλάχιστον κατά τη διάρκεια της κοινοβουλευτικής μου παρουσίας συμμετείχα σε δύο, τουλάχιστον, Αναθεωρήσεις του Συντάγματος μαζί με αρκετούς άλλους συναδέλφους και το 2008 και το 2018-2019.

Είχαμε την ευκαιρία τότε να δούμε πως η «ώριμη» πραγματικότητα που αφορούσε στην αλλαγή του άρθρου 16 και στο άνοιγμα -επιτέλους- της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης σε μια πραγματικότητα που ακολουθούσε σωρεία ευρωπαϊκών χωρών πέρα από αδήριτη ανάγκη ήταν και μια πραγματικότητα την οποία έπρεπε να αποδεχθεί η ίδια η ελληνική πολιτεία. Δυστυχώς, τότε -για λόγους που όλοι λίγο-πολύ γνωρίζουμε και παρά την υποτιθέμενη σύμφωνη άποψη και άλλων πολιτικών κομμάτων, μεγάλων δυνάμεων εκείνη την εποχή- αυτή η μεταρρύθμιση ποτέ δεν προχώρησε με την αναθεώρηση του άρθρου 16.

Και επειδή το μεγάλο μέρος της συζήτησης από εχθές που ξεκίνησε η διαδικασία στην Ολομέλεια του ελληνικού Κοινοβουλίου, ουσιαστικά, είχε δύο βασικά επιχειρήματα από την πλευρά των συναδέλφων του συνόλου της Αντιπολίτευσης -το ένα από αυτά αφορούσε, βεβαίως, στο γεγονός ότι υπήρχε αντισυνταγματικότητα στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο-, νομίζω ότι οι απαντήσεις έχουν δοθεί με πολλούς και διαφορετικούς τρόπους. Και είναι γεγονός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι ότι, όπως, ενδεχομένως, κάποιοι προσλαμβάνετε και υιοθετείτε μία άποψη που μπορεί να μιλάει για αντισυνταγματικότητα, υπάρχει και μια άλλη άποψη εξίσου σοβαρή -δεν θα βάλω ζυγαριά στο ποια είναι σοβαρή και ποια δεν είναι- η οποία λέει ότι το συγκεκριμένο νομοσχέδιο είναι απολύτως συνταγματικό. Δεν σας έκανε άραγε εντύπωση -μάλλον σας έκανε και γι' αυτό και δεν το επικαλεστήκατε- η έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής, που ενώ όλοι περιμένατε να μιλάει για αντισυνταγματικότητα, τελικά δεν έχει καμμία τέτοιου είδους αναφορά;

Και επιτέλους, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε κάτι. Το άρθρο 16 του Συντάγματος είναι σαφές. Στην πραγματικότητα απαγορεύει την ίδρυση μη κρατικών ιδιωτικών πανεπιστημίων, φορέων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Τι επιχειρούμε με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο; Να δώσουμε τη δυνατότητα άδειας σε παραρτήματα ξένων πανεπιστημίων να λειτουργήσουν στην Ελλάδα.

Έχει ειπωθεί ένα συγκεκριμένο επιχείρημα, αλλά είμαι αναγκασμένος να το επαναλάβω. Η απλή ερώτηση με την οποία μπορεί να απευθυνθεί ο καθένας σε καθέναν από εσάς -και βεβαίως αναφέρομαι στις δεκάδες χιλιάδες ελληνικές οικογένειες που έχουν τα παιδιά τους και σπουδάζουν στο εξωτερικό- είναι: Γιατί αυτό που κάνουν στο εξωτερικό δεν μπορούν να το κάνουν στην Ελλάδα με εχέγγυα, με διαδικασίες οι οποίες προβλέπονται μέσα από το νομοσχέδιο, προφανώς με πολύ μικρότερο κόστος και οικονομικό και ψυχολογικό και οικογενειακό για τα παιδιά τους; Αυτό θα το απαντήσει κάποιος υπεύθυνα και πιστικά;

Αυτή τη στιγμή υπάρχει μια πραγματικότητα. Ποια είναι αυτή η πραγματικότητα; Ότι η Ελλάδα έχει τη δωρεάν δημόσια παιδεία η οποία ουσιαστικά λειτουργεί και προστατεύεται με κάθε τρόπο

από όλα τα πολιτικά κόμματα σε αυτόν τον χώρο, αλλά και από την άλλη πλευρά υπάρχουν παιδιά Ελληνόπουλα, δεκάδες χιλιάδες –επαναλαμβάνω-, τα οποία φοιτούν σε τριτοβάθμια ιδρύματα του εξωτερικού. Έχουμε, λοιπόν, τη δυνατότητα παραρτήματα αυτών των ιδρυμάτων να έρθουν και να εγκατασταθούν στην Ελλάδα και αυτά τα παιδιά τα οποία πραγματικά ταλαιπωρούνται –επαναλαμβάνω- με πολλούς τρόπους και σε πολλά επίπεδα να αποφύγουν ένα μεγάλο κομμάτι αυτής της δικής τους ταλαιπωρίας. Πόσο πιο καταλυτικό επιχείρημα ως ερώτηση μπορεί να απευθύνει κάποιος στους αξιότιμους συναδέλφους της αξιωματικής αντιπολίτευσης;

Διότι το να οχυρώνεται κάποιος και να λέει - και εδώ είναι το δεύτερο επιχείρημα- «βεβαίως, να το κάνετε, αλλά ενισχύστε το δημόσιο πανεπιστήμιο». Αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Δεν βλέπετε την προσπάθεια που γίνεται και την πραγματική βελτίωση στη λειτουργία του ελληνικού δημόσιου πανεπιστημίου τα τελευταία πέντε χρόνια; Δεν βλέπετε ότι η χρηματοδότηση έχει αυξηθεί κατά 50%; Δεν βλέπετε ότι έχουν διασφαλιστεί πόροι, σχεδόν 1 δισεκατομμύριο ευρώ, και μέσα ουσιαστικά από κρατικούς πόρους και μέσα από το ΕΣΠΑ και μέσα από το Ταμείο Ανάκαμψης, αλλά βεβαίως και με προγράμματα συμπράξεων δημοσίου και ιδιωτικού τομέα; Όλα αυτά δεν συνιστούν στην πραγματικότητα μια εξέλιξη η οποία αφορά στην πραγματική αναβάθμιση της δημόσιας τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στην Ελλάδα; Για να μην πω τους αριθμούς που ανέφερε νωρίτερα ο Υπουργός σχετικά με τον αριθμό των διδασκόντων στα ελληνικά πανεπιστήμια, πού βρισκόταν, πού βρίσκεται σήμερα και ποια είναι η πρόβλεψη για το ένα προς ένα, το οποίο έχει διασφαλιστεί μέχρι το 2030, αν θυμάμαι καλά.

Αρα, λοιπόν, όλα αυτά τα οποία μπορεί εύκολα να μετέρχεται κάποιος ως μια λογική επιχειρημάτων, για να είναι αντίθετος, σε ένα πολύ μεγάλο βαθμό -και λυπάμαι που σας το λέω- συγκρούονται με την κοινή λογική. Και εκεί είναι ακριβώς το σημείο στο οποίο απευθυνόμενα όλα τα πολιτικά κόμματα, μηδὲ εξαιρουμένου κανενός, στην κοινωνία και στους πολίτες πρέπει να βρουν το λόγο ή, αν θέλετε, την αιτία με την οποία οι πολίτες θα κατανοήσουν ότι η δική τους επιχειρηματολογία είναι σωστή και ότι αυτοί έχουν δίκιο από τη δική τους πλευρά.

Κοιτάξτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το γεγονός ότι αυτή τη στιγμή γίνεται ένα πρώτο βήμα το οποίο αφορά στη δυνατότητα εγκατάστασης παραρτημάτων ξένων πανεπιστημιακών ιδρυμάτων που με μη κρατικό, μη κερδοσκοπικό χαρακτήρα θα μπορούν να παρέχουν ακριβώς την ίδια εκπαίδευση στα Ελληνόπουλα, αλλά και σε παιδιά από όλο τον κόσμο τα οποία αυτήν τη στιγμή -αναφέρομαι στα Ελληνόπουλα- βρίσκονται δεξιά και αριστερά σε διαφορετικές χώρες της Ευρώπης και ενδεχομένως του κόσμου, αν μη τι άλλο συνιστά μια θετική εξέλιξη για την ίδια την πατρίδα μας και για την ίδια την κοινωνία μας. Κι αν αυτό δεν το κατανοούμε, προφανώς είναι ένας λόγος για τον οποίον πάντα εκτιθέμενοι στην ελληνική κοινωνία και τους Έλληνες πολίτες θα κριθούμε. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Ωστόσο, ας είμαστε απολύτως ειλικρινείς μεταξύ μας, γιατί είναι βέβαιο ότι τελικά όλη αυτή η αντίθεση η οποία εκφράστηκε μέσω της αντισυνταγματικότητας ή μέσω του αιτήματος για αναβάθμιση και χρηματοδότηση του δημοσίου πανεπιστημίου τελικά είναι ξεκάθαρο ότι ήταν προσχηματική και ότι μιλάμε για μια ιδεολογική αντίθεση, η οποία μάλλον έχει την αναφορά της σε ένα μακρινό παρελθόν και σε μια πραγματικότητα η οποία όλοι γνωρίζουμε ότι πλέον δεν υπάρχει. Και δεν υπάρχει, όχι γιατί ενδεχομένως με την Κούβα είμαστε η τελευταία χώρα που θα φτάσουμε σε αυτό το σημείο, για να κάνουμε αυτό το δήθεν γενναίο βήμα, αλλά γιατί πρέπει κάποιος, τουλάχιστον, να βλέπει ποια είναι η κοινωνική πραγματικότητα, ποια είναι η κοινωνική ανάγκη, ποια είναι τα προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας και τι περιμένουν οι Έλληνες πολίτες και τα παιδιά τα οποία θέλουν να φοιτήσουν σε ένα πανεπιστημιακό ίδρυμα, αλλά δεν έχουν καταφέρει να περάσουν μέσα από τις διαδικασίες των εισαγωγικών εξετάσεων, από εμάς και από τις δικές μας πρωτοβουλίες. Όλα τα άλλα, προφανώς, είναι μια συζήτηση η οποία σε ένα πολύ μεγάλο βαθμό μάλλον ετεροπροσδιορίζει και το ρόλο της πολιτικής, πολύ δε περισσότερο τη σοβαρή επιχειρηματολογία που περιμέ-

νει κανείς να ακούσει, ειδικά όταν συζητάμε για τόσο μεγάλο μεγέθος μεταρρυθμίσεις.

Ξέρετε ποιο είναι το περίεργο; Το περίεργο είναι ο αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να έχει φοιτήσει σε ένα ιδιωτικό πανεπιστήμιο, ο πρώτος του ψηφοδέλτιο επικρατείας της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να είναι καθηγητής σε ιδιωτικό πανεπιστήμιο και να λέει ο ΣΥΡΙΖΑ ότι είναι εναντίον των ιδιωτικών πανεπιστημίων. Εγώ, πραγματικά, δεν το καταλαβαίνω και πρέπει σε ένα μεγάλο βαθμό να δώσετε και πειστικές αιτιάσεις προς τους Έλληνες πολίτες να καταλάβουν πώς ένας αρχηγός ο οποίος είχε τη δυνατότητα -και καλά έκανε, δεν τον μέμφεται κάποιος γι' αυτό- να βρεθεί σε ένα πανεπιστήμιο του εξωτερικού και να φοιτήσει και προφανώς, απέκτησε ένα μέρος της οντότητας του μέσα από αυτές τις σπουδές, έρχεται σήμερα και λέει «εγώ είμαι εναντίον των ιδιωτικών πανεπιστημίων». Πώς είναι δυνατόν να σηματοδοτείται η παρουσία του πρώτου -επαναλαμβάνω- υποψηφίου στο ψηφοδέλτιο επικρατείας από ένα πρόσωπο που είναι καθηγητής σε ένα ιδιωτικό πανεπιστήμιο και να λέει κάποιος «εγώ είμαι εναντίον της ιδιωτικής εκπαίδευσης» στην τριτοβάθμια, τουλάχιστον, πραγματικότητα; Είναι ένα ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί.

Και το λέω, γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν επιμένω ότι είναι προσχηματική απολύτως η αντίθεση σας στο νομοσχέδιο και όχι ουσιαστική, νομίζω ότι είναι εύκολο να το καταλάβει κάποιος, διότι εδώ πρέπει κάποιος πρώτα να απαντήσει για τον ίδιο του τον εαυτό, αν θέλει να είναι συνεπής απέναντι στην κοινωνία.

Για το δε ΠΑΣΟΚ δεν ξέρω τι πρέπει να πω. Το γεγονός ότι, τουλάχιστον, τους τελευταίους δύο μήνες είχαμε τέσσερις ή πέντε διαφορετικές θέσεις για το επίμαχο νομοσχέδιο νομίζω ότι από μόνο του δείχνει ότι υπάρχει ένα πραγματικά σοβαρό ζήτημα και σε σχέση με την αξιοπιστία και σε σχέση με τον τρόπο που κάποιος μπορεί να εκφράζεται στην πολιτική και σε σχέση με το πρῶτον ακριβώς στην πολιτική.

Λυπάμαι, γιατί κάποιος εκ των συναδέλφων επικαλέστηκε τον λαϊκισμό από την πλευρά της Κυβέρνησης. Ο λαϊκισμός, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και η υπεραπλούστευση, που είναι τα δύο μεγάλα ζητήματα κατά τη γνώμη μου στη γενικότερη επιχειρηματολογία που μπορεί να μετέρχεται κάποιος από αυτό το βήμα, ατυχώς για σας δεν βρίσκεται στην πλευρά της κυβερνητικής παράταξης, αλλά βρίσκεται στην πλευρά των κομμάτων της αντιπολίτευσης. Γιατί θέλω να είμαστε απολύτως ξεκάθαροι: Ούτε μας ενοχλεί κάποιος. Μας ενοχλεί η ανακολουθία, μας ενοχλούν οι μεταποτίσεις, η ασυνέπεια, η απουσία κοινής λογικής, η απουσία της προώθησης των μεταρρυθμίσεων. Όλα αυτά είναι ζητήματα τα οποία πρέπει να βλέπει κάποιος μέσα από την πολιτική του παρουσία και προφανώς εκτιμώνται και από την κοινωνία αλλά και από τους πολίτες.

Ολοκληρώνεται άραγε αυτή η γενναία μεταρρύθμιση, κυρίες Υπουργέ, με την ψήφιση του παρόντος νομοσχεδίου; Προφανώς όχι. Διότι αν θέλουμε να είμαστε ειλικρινείς με τον εαυτό μας, το μεγάλο γενναίο βήμα θα γίνει όταν τελικά αποφασίσουν και τα άλλα κόμματα, που αυτή τη στιγμή προστρέχουν και λένε «Ναι, πάμε να αναθεωρήσουμε το άρθρο 16», όταν, λοιπόν, θα αναθεωρηθεί το άρθρο 16 και θα έχουμε τη δυνατότητα να δούμε την τριτοβάθμια εκπαίδευση μέσα από μια εντελώς διαφορετική λογική και μέσα ενδεχομένως από την πραγματική αναγνώριση και ελευθεριών και δικαιωμάτων, γιατί περί αυτού πρόκειται τελικά, τότε θα έχουμε κάνει το πραγματικά γενναίο βήμα.

Ξέρετε, σε αυτή την υπόθεση υπάρχουν κάποιες οι οποίες θα αντιστέκονται σε κάθε αλλαγή, σε κάθε προοδευτική μεταρρύθμιση, σε κάθε εν πάση περιπτώσει επιλογή η οποία βλέπει το μέλλον και αφήνει πίσω την παθογένεια και το παρελθόν. Και υπάρχουν κάποιες οι οποίες είναι «αναγκασμένοι» να τραβάνε αυτόν τον δύσκολο δρόμο, να τον δείχνουν στην κοινωνία και να προτρέπουν τους πολίτες να τον ακολουθήσουν.

Για άλλη μια φορά, προφανώς, στη θέση του οδηγού των μεταρρυθμίσεων βρίσκεται η κυβερνητική παράταξη, βρίσκεται η Κυβέρνηση, βρίσκεται ο Πρωθυπουργός, ο Κυριάκος Μητσοτάκης, και αυτό νομίζω είναι ουσιαστικά ο πραγματικός λόγος για τον οποίον θα κριθεί και από τους Έλληνες πολίτες και από την ελληνική κοινωνία.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Όλγα Γεροβασίλη): Η επόμενη ομιλήτρια είναι η κ. Χριστίνα Σταρακά, Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ - Κινήματος Αλλαγής. Μετά είναι ο κ. Τζάκρη, στη συνέχεια ο κ. Σιμόπουλος και μετά ο κ. Τσακαλώτος.

Ορίστε, κυρία Σταρακά, έχετε τον λόγο.

ΧΡΙΣΤΙΝΑ ΣΤΑΡΑΚΑ: Σας ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το συγκεκριμένο νομοσχέδιο έρχεται, σύμφωνα με την Κυβέρνηση, να ενισχύσει την τριτοβάθμια εκπαίδευση, ιδρύοντας τα μη κρατικά, μη κερδοσκοπικά πανεπιστήμια, όπως τα αναφέρει. Επιμένετε, λοιπόν, εδώ να μιλάτε για μη κρατικά πανεπιστήμια, παραχαράσσοντας το νόημα των λέξεων -και συγγνώμη για την έκφραση-, αλλά με οργουελιανή λογική.

Εδώ δεν υπάρχουν ούτε μη κρατικά ούτε αντίστοιχα κρατικά. Υπάρχουν, σύμφωνα με το δικό σας νομοσχέδιο, δημόσια αυτοδιοικούμενα πανεπιστήμια και ιδιωτικά κερδοσκοπικά. Και μακάρι να ήταν και πανεπιστήμια. Είναι παραρτήματα. Γιατί, λοιπόν, να φοβηθούμε τις λέξεις; Ιδιωτικά νομοθετείτε εις βάρος των δημόσιων πανεπιστημίων που προσφέρουν αριστεία και προσφέρουν και εθνικό έργο.

Στο πλαίσιο αυτό, λοιπόν, τίθεται το κομβικό ερώτημα. Ενισχύει αυτή η μεταρρύθμιση το δημόσιο πανεπιστήμιο; Παρά τις δεκάδες προτάσεις που έχουμε παρατηρήσει μέσα στο νομοσχέδιο, βλέπουμε ότι δίνεται υπέρμετρη βάση σε οικονομιστικά κριτήρια εμπορευματικής κατεύθυνσης της παιδείας και αυτό σίγουρα δεν είναι το ζητούμενο για εμάς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν προχωράς σε μια αλλαγή, το κάνεις για να καλύψεις μια έλλειψη ή κάποια ανάγκη ή να λύσεις κάποιο πρόβλημα. Έχετε ένα δίκιο, στο οποίο θα συμφωνήσουμε, ότι η τριτοβάθμια εκπαίδευση πραγματικά έχει ανάγκη αναβάθμισης. Όμως, αυτό το μόνο σίγουρο είναι ότι δεν αντιμετωπίζεται με την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων. Όπως γνωρίζετε, τα δημόσια πανεπιστήμια είναι αυτά που στην Ευρώπη κυριαρχούν. Όπως γνωρίζετε, το 90% των φοιτητών σπουδάζουν σε αυτά.

Επιπλέον και κάτι πολύ σημαντικό. Οι μεγάλες μεταρρυθμίσεις απαιτούν εξαντλητικό διάλογο. Εδώ έχουμε μια fast track διαδικασία χωρίς καμία ουσιαστική διαβούλευση με τους κοινωνικούς φορείς και την Αντιπολίτευση. Και αντί να συζητήσουμε πώς θα αναβαθμίσουμε το δημόσιο δωρεάν πανεπιστήμιο, φτιάχνοντας ακόμα και τη δική μας «Σορβόννη» θα πω εγώ -γιατί όχι;- συζητάμε για το πώς θα δημιουργήσουμε ιδιωτικά πανεπιστήμια ως μάννα εξ ουρανού.

Εξάλλου η αναβάθμιση προϋποθέτει και σημαντική ενίσχυση της χρηματοδότησης των ΑΕΙ και επίλυση των χρόνιων οργανωτικών ανεπαρειών τους. Δυστυχώς, η Ελλάδα είναι ουραγός στις δαπάνες για την παιδεία ανάμεσα στις χώρες του ΟΟΣΑ.

Επίσης, δεν διασφαλίζεται ο ρόλος της παιδείας ως μοχλός κοινωνικής κινητικότητας. Πόσα Ελληνόπουλα από κάθε κοινωνική τάξη από όλη την Ελλάδα, από το πιο μικρό χωριό ακόμα αυτής εδώ της χώρας, δεν θα είχαν την ευκαιρία να σπουδάσουν χωρίς τη δημόσια και δωρεάν παιδεία; Γιατί ό,τι είναι ιδιωτικό σημαίνει δίδακτρα και μάλιστα, ακριβά ακόμα και σε μικρά και όχι πολύ καλά παραρτήματα που θα έρθουν εδώ στη χώρα μας, όπως εσείς λέτε, για κερδοσκοπικούς ακριβώς λόγους. Μοιραία, λοιπόν, ελλοχεύει ο κίνδυνος ενός ακραία τοξικού συστήματος.

Το παραπάνω, λοιπόν, αυτό που ανέφερα γίνεται ακόμα πιο προβληματικό, όταν αναλογιστούμε πως το νομοσχέδιο έρχεται, λοιπόν, να καταργήσει και τον ενιαίο τρόπο εισαγωγής-πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, εντείνοντας έτσι σημαντικά τις κοινωνικές ανισότητες. Πάμε, λοιπόν, σε ένα σύστημα δύο ταχυτήτων και περνάμε από τους άξιους στους πλούσιους.

Επιπλέον, πώς είναι δυνατόν -έχει χιλιοσιπωθεί, θα το πω όμως κι εγώ άλλη μία φορά για να το καταλάβουμε- ένα κερδοσκοπικό fund και ένα κερδοσκοπικό εκπαιδευτικό ίδρυμα του εξωτερικού, τα δυο τους μαζί, να ιδρύσουν μη κερδοσκοπικό παράρτημα στην Ελλάδα; Πραγματικά, αυτό με ξεπερνάει. Ο κερδοσκοπικός τους χαρακτήρας είναι αδιμφισβήτητος. Και θα σας το αναλύσω.

Έχουμε ένα μητρικό πανεπιστήμιο που θα πουλάει το franchise

σε ένα παράρτημα, το παράρτημα θα εγγράφει την πληρωμή στο μητρικό στα έξοδα και έτσι λογιστικά το ίδιο θα εμφανίζεται ως μη κερδοσκοπικό, ενώ το μητρικό πανεπιστήμιο θα έχει κέρδος από τα δίδακτρα που θα καταβάλλουν οι Έλληνες φοιτητές. Το συγκεκριμένο σύστημα επιτρέπεται και ενθαρρύνεται από το συγκεκριμένο νομοσχέδιο που συζητείται σήμερα, καταρρίπτοντας ακόμα και το επιχείρημα ότι η δημιουργία τους, όπως λέτε σε κάποιο σημείο, θα ανασχέσει τη διαρροή συναλλάγματος προς το εξωτερικό.

Συγγνώμη που θα το πω, αλλά εάν ψάχνετε τον τρόπο να φτιάξετε offshore, αγαπητοί συνάδελφοι, η Κυβέρνηση έδωσε τη λύση!

Καθόλου τυχαία, λοιπόν, η εμπλοκή funds στη δημιουργία ιδιωτικών πανεπιστημίων. Τα funds έχουν άλλωστε τον κίνδυνο δημιουργίας των φαινομένων πτυχιούχων ακόμα και ανύπαρκτων πανεπιστημίων.

Σοβαρά είναι επίσης και τα προβλήματα απάτης, χωρίς να σημαίνει ότι δεν υπάρχει περίπτωση αυτά να κλείσουν εν μία νυκτί αφήνοντας και τους φοιτητές χωρίς πτυχία, με δυσβάσταχτα χρέη, αλλά το κυριότερο, κηλιδώνοντας διεθνώς και διασύροντας το όνομα της χώρας μας σε ό,τι αφορά και έχει σχέση με την τριτοβάθμια εκπαίδευση.

Και θα πει κάποιος: «Μα, γιατί πρέπει να πάμε σε αυτό το τόσο κακό σενάριο. Γιατί είστε τόσο πεσιμιστές σε αυτό;». Γιατί, αγαπητοί συνάδελφοι, όταν νομοθετείς για ένα τόσο σοβαρό θέμα, όπως είναι η τριτοβάθμια εκπαίδευση, πρέπει να εξασφαλίζεις τη βιωσιμότητα των θεσμών που δημιουργείς, ακόμα και στις πιο αντίξοες συνθήκες και όχι να παίζουμε με τα λόγια και να λέμε: «Αφήστε μας. Ακόμα και αν αποτύχουμε, τι σας πειράζει εσάς;». Όχι, η πολιτεία υπέφερε κάθε φορά που αποφάσισε να ανοιχτεί στο άγνωστο με βάρκα την ελπίδα.

Κλείνοντας, λοιπόν, όλα τα επιχειρήματα για τα μη κρατικά, μπορούν να εξαντληθούν με τη λειτουργία εδώ και τόσων χρόνων των δεκάδων κολλεγίων. Και ρωτάω το εξής. Σταμάτησαν οι φοιτητές να φεύγουν από εδώ; Όχι. Έχουμε ανταγωνισμό; Όχι. Δημιουργήθηκαν παραρτήματα καλών πανεπιστημίων εδώ στη χώρα μέσω αυτών; Όχι.

Και άφησα για το τέλος μια σημαντική παρατήρηση.

Ακόμα και αν όλα αυτά τα παραπάνω που ανέφερα, όλες αυτές οι ενστάσεις, λέμε ότι έλειπαν, η συνταγματικότητα ίδρυσης αυτών των πανεπιστημίων ερίζει μεταξύ των κορυφαίων συνταγματολόγων της χώρας μας.

Και εδώ αναρωτιέμαι. Σε μία χώρα που πρόσφατα καταδικάστηκε από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο για το κράτος δικαίου έχουμε την πολυτέλεια να επιχειρούμε συνταγματικά αμφιλεγόμενες πρωτοβουλίες;

Η θέση μας είναι ρητή. Δηλαδή, ότι η ρητή απαγόρευση που μπήκε με το Σύνταγμα θα βγει και μέσα από το Σύνταγμα -αυτό είναι καθαρό από εμάς- και όχι από την Κυβέρνηση ως μεσάζοντα του Συντάγματος.

Συμπερασματικά, λοιπόν, το ΠΑΣΟΚ δεν θα συναινέσει σε αυτή την αμφιλεγόμενη κατεύθυνση που οδηγείτε την παιδεία. Προτεραιότητά μας είναι να ενισχυθεί το δημόσιο πανεπιστήμιο και μετά να ανοίξει η κουβέντα για τα μη κρατικά - μη κερδοσκοπικά ιδρύματα, πάντα πάνω σε στέρεες βάσεις.

Αγαπητοί συνάδελφοι, μιλάμε για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, δεν μιλάμε για το πώς να ιδρύσουμε έναν πολιτιστικό σύλλογο. Με αυτή τη σοβαρότητα πρέπει να το αντιμετωπίσουμε.

Γι' αυτό, λοιπόν, θα καταψηφίσουμε το παρόν νομοσχέδιο, που υποβαθμίζει, κατά την άποψή μας, την τριτοβάθμια εκπαίδευση προς όφελος μιας ελίτ από έχοντες και κατέχοντες.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ - Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Όλγα Γεροβασίλη): Τον λόγο έχει η Κοινοβουλευτική Εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία κ. Θεοδώρα Τζάκρη.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα είναι μια ακόμα απόδειξη του κυνισμού με τον οποίον επιχειρεί ο κ. Μητσοτάκης να επιβάλει για μια ακόμα φορά τη νεοφιλελεύθερη ατζέντα του και να δημιουργή-

σει, κατά τη βούληση του πάντα, μη αναστρέψιμα τετελεσμένα μετασχηματισμού των δομών και των θεσμών της ελληνικής πολιτείας, καταλύοντας κάθε έννοια κράτους δικαίου και του ίδιου του Συντάγματος.

Είτε διεξήχθησαν –παρά το γεγονός ότι μας είπε ο Υπουργός ότι άκουσε τις προτάσεις- συνεδριάσεις των επιτροπών είτε κατατέθηκαν ενστάσεις αντισυνταγματικότητας και επί του περιεχομένου, η Κυβέρνηση αυτή φέρνει στην Ολομέλεια ίδιο και अपαράλλαχτο το νομοσχέδιο, προκειμένου να μετατρέψει την τριτοβάθμια εκπαίδευση σε ένα εμπορικό προϊόν, καταργώντας, προς τέρψιν των επιχειρηματιών και των funds, τον συνταγματικά κατοχυρωμένο δημόσιο χαρακτήρα της ανώτατης εκπαίδευσης στη χώρα μας.

Ας τα βάλουμε, όμως, σε μια σειρά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να δούμε ποιο κενό ήρθε δήθεν να καλύψει το νομοσχέδιο αυτό.

Υπήρχε κενό με τα επαγγελματικά δικαιώματα των αποφοίτων κολλεγίων; Η απάντηση είναι πως όχι, γιατί αυτό το θέμα επιλύθηκε στο πλαίσιο του Ενωσιακού Δικαίου από την προηγούμενη κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ. Όπως έχει βεβαιωθεί λυθεί και το θέμα της μεταλυκειακής εκπαίδευσης και των επαγγελματικών δικαιωμάτων που αυτή παρέχει με τα δημόσια και τα ιδιωτικά ΙΕΚ. Άρα, προπανεπιστημιακό κενό δεν υπήρχε.

Στην πραγματικότητα, η Κυβέρνηση, μέσω μη εξουσιοδοτημένων πολιτειακών παραγόντων και μιας μικρής ομάδας συνταγματολόγων, ερμηνεύει το άρθρο 16 του Συντάγματος, το οποίο από τη φύση του δεν επιδέχεται καμμία απολύτως ερμηνείας, καθώς ορίζει ρητά ότι η πανεπιστημιακή εκπαίδευση στην Ελλάδα παρέχεται αποκλειστικά από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου. Και αυτό τι σημαίνει; Ότι δεν χρειάζεται να είναι κάποιος συνταγματολόγος για να μπορέσει να το αντιληφθεί.

Δεν υπάρχει, αγαπητέ κύριε Υπουργέ –δεν ξέρω πού βρίσκεται ο κ. Πιερρακάκης-, μια επίκαιρη ματιά στο Σύνταγμα. Το Σύνταγμα είτε αναθεωρείται είτε παραμένει όπως έχει. Γι' αυτό το λένε και «Σύνταγμα» και όχι «νόμο».

Έτσι, λοιπόν, η μόνη λογική εξήγηση είναι ότι ο κ. Μητσοτάκης διά του κ. Πιερρακάκη επιδιώκει να δημιουργήσει μια αλυσίδα ιδιωτικής εκπαίδευσης που να ξεκινάει από τον βρεφονηπιακό σταθμό και να φτάνει μέχρι τα προπτυχιακά, τα μεταπτυχιακά και τα διδακτορικά διπλώματα επ' αμοιβή, στέλνοντας το μήνυμα, ακόμα και στους μαθητές των ιδιωτικών κολλεγίων, η πλειοψηφία των οποίων επέλεγε μέχρι σήμερα τον δρόμο των πανελληνίων εξετάσεων και όχι του International Baccalaureate, να αλλάξουν «ρότα» και, εφόσον οι γονείς τους έχουν τα απαιτούμενα χρήματα, να επιλέγουν τον εύκολο δρόμο της εισαγωγής τους άνευ εξετάσεων σε σχολές υψηλής ζήτησης στην Ελλάδα, καταργώντας στην ουσία και τον όρο «International Baccalaureate», δηλαδή, καθιστώντας τα ισότιμα των πανελληνίων εξετάσεων άνευ προσπάθειας του μαθητή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν νομίζω να υπάρχει κάποιος ή κάποια σήμερα στην Ολομέλεια που να πιστεύει ότι όλο αυτό γίνεται για τις σχολές χαμηλής ζήτησης. Είναι προφανές ότι αυτό συμβαίνει για να εισαχθούν και να αποφοιτήσουν από ιδιωτικά πανεπιστήμια οι εύποροι νέοι που επιθυμούν να γίνουν γιατροί, οδοντίατροι, πολιτικοί μηχανικοί, ηλεκτρολόγοι μηχανικοί, μηχανολόγοι μηχανικοί, δικηγόροι και φαρμακοποιοί, για να αγοράσουν αυτό για το οποίο οι συνομήλικοί τους μοχθούν. Δηλαδή, μια επίδοση δεκαεπτά χιλιάδων ως δεκαεννέα χιλιάδων ευρώ εισαγωγής. Αν αυτά δεν είναι ο ορισμός της κατάργησης της συνταγματικά κατοχυρωμένης ισότητας των πολιτών στη χώρα μας, τότε τι είναι;

Πάμε, όμως, και πιο κάτω. Ακούω με προσοχή τον κ. Πιερρακάκη να διαδίδει ότι θα έρθουν δήθεν κορυφαία ξένα πανεπιστήμια και αναφέρεται γενικώς και αορίστως στη Σορβόνη, χωρίς βεβαιώς να μας εξηγήσει ποιο από τα δεκατρία ανεξάρτητα πανεπιστήμια της Σορβόνης πρόκειται να έρθει στη χώρα μας.

Μπορείτε να μου πείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, πιο διάσημο παγκοσμίως πανεπιστήμιο έχει αισθανθεί την ανάγκη ή κρίνει ότι είναι εφικτό να ιδρύσει παράρτημα σε αυτή τη χώρα διατηρώντας τις ίδιες εκπαιδευτικές και ερευνητικές δομές; Η απάντηση είναι κανένα και πουθενά στον κόσμο.

Και δεν αναφέρομαι φυσικά σε κάποια περιφερειακά, ιδιωτικά και δημόσια, πανεπιστήμια της Μεγάλης Βρετανίας τα οποία έχουν συνάψει σχέσεις συνεργασίας για λίγα τμήματα με κολλέγια που λειτουργούν στην Ελλάδα ήδη εδώ και πολλά χρόνια.

Άρα, το μόνο πραγματικό περιστατικό που έχουμε εδώ είναι η εκπεφρασμένη δήλωση του Πανεπιστημίου της Λευκωσίας, σε συνεργασία με τα funds και τους επενδυτές, προεξοφλώντας την ψήφιση του νομοσχεδίου αυτού, που έχουν αγοράσει έναντι πολύ μεγάλου ποσού την άδεια λειτουργίας του Μητροπολιτικού Κολλεγίου, οι ιδιοκτήτες του οποίου σε κάθε τους εκδήλωση δεν παύουν να εκφράζουν πόσο φίλοι είναι με τον κ. Μητσοτάκη και τους Υπουργούς του.

Πρόκειται για ένα ξεκάθαρο franchising. Πρόκειται για ένα νομοσχέδιο που καθιστά την ευνομούμενη δημόσια ανώτατη εκπαίδευση με τη δυστοπία των «πανεπιστημίων McDonald's», δηλαδή των πανεπιστημίων franchising και εσείς μπορείτε να προσθέσετε βεβαιώς όποια άλλη εμπορική επωνυμία franchising επιθυμείτε.

Ας καταρρίψουμε όμως και έναν άλλο μύθο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι όλα αυτά τα φημισμένα πανεπιστήμια του πλανήτη είναι ιδιωτικά. Άραγε είναι ιδιωτικό το Κέμπριτζ; Είναι ιδιωτική η Οξφόρδη; Μήπως είναι ιδιωτικό το Χάρβαρντ, το οποίο, ενώ λαμβάνει δισεκατομμύρια δωρεών κάθε χρόνο, εν τούτοις το 2023 κάλυψε το 60% των λειτουργικών του δαπανών από το αμερικανικό δημόσιο;

Πάνω απ' όλα, επισημαίνω αυτά τα πανεπιστήμια ως ένα πρόχειρο δείγμα κρατικά χρηματοδοτούμενων πανεπιστημίων, τα οποία ουδέποτε αποκέντρωσαν τις ακαδημαϊκές τους δομές και το μόνο που προβλέπουν, για λόγους και μόνο εμπλουτισμού των εμπειριών των φοιτητών τους, είναι κάποια summer schools που διοργανώνουν ετησίως ανά τον κόσμο.

Επιτέλους, σταματήστε να αναφέρεστε στον όρο «μη κρατικά - μη κερδοσκοπικά», γιατί μια χαρά ιδιώτες θα τα έχουν, μια χαρά πανάκριβα διδάκτρα θα χρεώνουν και μια χαρά κερδοσκοπικά θα είναι. Διότι δεν έχει εφευρεθεί ακόμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, το μη κερδοσκοπικό fund.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, αποκρύπτετε συνειδητά από τον ελληνικό λαό ότι τα ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια, που συγκαταλέγονται στα καλύτερα του κόσμου επί σειρά ετών, έχουν αναπτύξει και αναπτύσσουν ακόμα από κοινού ακαδημαϊκά και ερευνητικά προγράμματα με όλα αυτά τα πανεπιστήμια που σας είπα παραπάνω. Άρα, ούτε αυτό το κενό καλύπτει το νομοσχέδιό σας.

Τι θα πετύχει, λοιπόν, αυτό που θέλετε να ψηφίσετε; Θα πετύχει την αποψίλωση και εξαφάνιση των ελληνικών περιφερειακών πανεπιστημίων, καθώς είναι σαφές ότι οποιοσδήποτε μαθητής δεν πιάνει την ελάχιστη βάση εισαγωγής στις σχολές υψηλής ζήτησης θα προτιμά, αντί να φοιτά σε κάποιο περιφερειακό πανεπιστήμιο, να ξεπουλήσει η οικογένειά του ό,τι έχει και δεν έχει προκειμένου να εγγραφεί σε ένα ιδιωτικό πανεπιστήμιο εδώ στην Αθήνα, περίεξη της πλατείας Συντάγματος, για να επιτύχει με τα χρήματα αυτό που δεν μπόρεσε να πετύχει με την επίδοσή του στις πανελλήνιες εξετάσεις.

Κυρίες Πιερρακάκη, θα μείνετε στην ιστορία ως ο Υπουργός που αποπειράθηκε –και προσωρινά θα πετύχει- να μετατρέψει τα όνειρα των νέων ανθρώπων σε εμπορεύματα. Αν αυτό δεν είναι ανήθικο, τότε πείτε μου εσείς τι είναι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, που τόσο δείξατε να κόπτεστε στο παρελθόν ότι είστε μονοπωλιακοί πατριώτες, έχετε σκεφτεί τι θα σημαίνει για την Αλεξανδρούπολη, για τη Μυτιλήνη, για τη Χίο, για τη Σάμο, για τη Ρόδο, για τη Φλώρινα, για την Κοζάνη, για την Κομοτηνή και για όλες τις άλλες ακριτικές περιοχές η αποψίλωση του φοιτητικού δυναμικού και του διδακτικού προσωπικού τους και η κατάρρευση της εθνικής αμυντικής γραμμής της ανώτατης παιδείας που, εκτός από την παραγωγή λαμπρών πτυχιούχων, στερεώνει ολόκληρη την ακριτική μας οικονομία;

Θα μας πείτε βέβαια, εσείς δεν νοιαστήκατε και δεν σας πείραξε το «Turkaegean». Αυτό θα σας πειράξει;

Εδώ μας λέγατε ότι επειδή εμπλεκόμαστε τόσο ενεργά στην Ουκρανία –αποστέλλοντας όλο αυτό το αμυντικό υλικό και τόσο συνεχίζουμε να εμπλεκόμαστε- ότι η Τουρκία ήταν σε διεθνή απο-

μόνωση και δεν θα έπαιρνε ποτέ F-16. Και ήδη στο γραφείο του Ερντογάν υπάρχει αναλυτικό «letter of intent» για τα F-16 και ποιος ξέρει τι άλλο θα πάρουν στη συνέχεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το νομοσχέδιο δεν θα πλήξει μόνο τα ελληνικά περιφερειακά πανεπιστήμια, αλλά σε προσεχή, μέλλοντα χρόνο θα πλήξει και τον σκληρό πυρήνα των μεγάλων δημοσίων πανεπιστημίων στην Αθήνα, στη Θεσσαλονίκη, στην Πάτρα, στα Ιωάννινα, στον Βόλο και στο Ηράκλειο. Γιατί οι franchisees της θα επενδύουν για να κερδίσουν, την ίδια στιγμή που η Κυβέρνησή σας δεν θα προσφέρει καλές αμοιβές τους διδάσκοντες, δεν θα επενδύει στην έρευνα του δημοσίου πανεπιστημίου και σε κάθε περίπτωση δεν έχει καταθέσει κανένα σχέδιο δημιουργίας φοιτητικών εστιών προκειμένου να μην καθιστά ασύμφορη τη φοίτηση των μαθητών μακριά από τον τόπο καταγωγής τους.

Μίλησε ο κ. Πιερρακάκης για την ενίσχυση του δημοσίου πανεπιστημίου εκτοξεύοντας, λέει, το εντυπωσιακό ποσό του 1 δισεκατομμυρίου ευρώ που θα δώσει δήθεν για να τα βοηθήσει. Χωρίς να αποσαφηνίζει, βεβαίως, τι ακριβώς θα κάνει με αυτά τα χρήματα, εάν τα δώσει, που δεν θα τα δώσει. Πόσα από αυτά θα δώσει για την έρευνα, πόσες χιλιάδες καθηγητές θα προσλάβει για να πιάσουμε, επιτέλους, τον ευρωπαϊκό μέσο όρο της αναλογίας φοιτητών προς καθηγητή, πόσες φοιτητικές εστίες θα φτιάξει, πόσες υποτροφίες για προπτυχιακούς και μεταπτυχιακούς φοιτητές θα δώσει και αν σκοπεύει να κάνει αμειβόμενα τα διδακτορικά στις κρίσιμες ειδικότητες ή θα συνεχιστεί η αιμορραγία των νέων Ελλήνων επιστημόνων προς άλλες ευρωπαϊκές χώρες που αμειβουν τα διδακτορικά. Μήπως αλήθεια ο κ. Πιερρακάκης, στο τέλος της ημέρας, έχει κατά νου να επιβάλει διδάκτρα και στο δημόσιο πανεπιστήμιο; Γιατί, για να σας πληροφορήσω, στην Κύπρο -όπως κατέδειξε προηγουμένως και η ομιλία του κυρίου Υπουργού που αφιέρωσε τα δύο τρίτα για να μας αναπαράξει το φοβερό της μοντέλο- από όπου θα μας φέρουν και την ιατρική στο κτήριο της «Olympic Catering», ήδη έχουν ξεσηκωθεί οι ιδιώτες και απαιτούν από την κυπριακή κυβέρνηση να αυξήσει το κόστος των μεταπτυχιακών στα δημόσια πανεπιστήμια για να μην αντιμετωπίζουν ανταγωνισμό τα ιδιωτικά. Τα καταθέτω αυτά γιατί έχετε αποδείξει ότι είστε ικανοί και για αυτά και ακόμα χειρότερα.

Έχει αντιληφθεί κάποιος εκεί στο Μέγαρο Μαξίμου ότι σε δεκατέσσερα χρόνια έχουν φύγει από τη χώρα μας περισσότεροι από εξακόσιες χιλιάδες επιστήμονες και έχουν επιστρέψει ελάχιστοι εξ αυτών; Γιατί τα νέα παιδιά εκεί που σπουδάζουν, εκεί που κάνουν το διδακτορικό και το μεταπτυχιακό τους, εκεί βρίσκουν και μισθούς τριπλάσιους και τετραπλάσιους από τους ελληνικούς. Γιατί κυβερνάτε ήδη τεσσεράμισι χρόνια έχοντας παραλάβει μια τακτοποιημένη και κανονική χώρα και έχετε αφήσει ασύδοτη την αγορά να προσφέρει στους εν Ελλάδι επιστήμονες συνθήκες εργασιακής γαλέρας και μάλιστα, φροντίσατε με τη συνειδητά ανεξέλεγκτη κερδοσκοπία σας να καταστήσετε μη βιώσιμη την επιβίωση για τους νέους στη χώρα.

Αν η επικίνδυνη Κυβέρνησή σας παραμένει στη θέση της, σε λίγα χρόνια θα έχουμε καταλήξει μια χώρα γερόντων, σερβιτόρων, με όλο το σεβασμό στο επάγγελμα και χαμηλά αμειβόμενων τεχνιτών, για την εκπαίδευση και τα επαγγελματικά δικαιώματα των οποίων ούτε καν μερίμνησε η Κυβέρνησή σας καθώς ούτε μια παράγραφο δεν αφιερώνετε στο παρόν νομοσχέδιο για την καθιέρωση ενός νέου μοντέλου πιστοποιημένης μεταλυκειακής τεχνικής εκπαίδευσης και διαβαθμισμένων επαγγελματικών δικαιωμάτων, όπως συμβαίνει σε όλες τις χώρες στην Ευρώπη, στη Γερμανία, στη Μεγάλη Βρετανία, στην Αυστρία, στην Ιταλία, στη Γαλλία. Εσείς ονειρεύεστε μια Ελλάδα έρμαιο ιδιωτικών συμφερόντων και εμείς αγωνιζόμαστε για μια Ελλάδα των ίσων ευκαιριών και των δίκαιων αμοιβών που να κρατά τα παιδιά της κοντά της δίνοντάς τους την ευκαιρία να ζήσουν το όνειρο τους εδώ. Όχι μόνο σε αυτό το νομοσχέδιο, αλλά και σε όσα ψηφίσατε κατά το παρελθόν και όσα θα ψηφίσετε στο μέλλον είναι ευδιάκριτο ότι μας χωρίζει άβυσσος.

Κυρίες Πιερρακάκη, κυρίες και κύριοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, θέλω να είμαι σαφής και σε κάτι άλλο πέραν της καταφανούς, όπως αντιλαμβάνεστε, άρνησής μας να ψηφίσουμε το παρόν νομοσχέδιο. Θέλω να καταστήσω σαφές ότι ακόμα κι αν

αυτό το νομοσχέδιο δεν καταρριφθεί στο αρμόδιο δικαστήριο, ως συνταγματικό που είναι προδήλως, ακόμα κι αν προλάβει να εφαρμοστεί έστω και μια ημέρα πριν φύγετε, εμείς αυτό θα το καταργήσουμε, με σύμμαχό μας σε όλα τα προοδευτικά κόμματα, με συμμάχους τους φοιτητές και τους καθηγητές που πλημμυρίζουν τους δρόμους διαδηλώνοντας όλον αυτόν τον καιρό, με σύμμαχο το Σύνταγμα.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία)

Αυτό το νομοσχέδιο θα το καταργήσουμε και θα ενισχύσουμε αποφασιστικά το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο. Δεν θα σας κάνουμε το χατίρι να χωρίσετε τα Ελληνόπουλα σε παιδιά ανώτερου και κατώτερου θεού. Καταψηφίζουμε. Και για όλα τα υπόλοιπα να θυμάστε ότι εμείς θα είμαστε στο πλευρό όλων όσων έχουν έννομο συμφέρον να αντικρούσουν αυτό το νομοσχέδιο στην ελληνική δικαιοσύνη, στους δρόμους και στα πανεπιστήμια. Εμείς συνένοχοι σε αυτό δεν μπορούμε να γίνουμε. Θα παραμείνουμε πιστοί στο Σύνταγμα και στην εθνική μας αποστολή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Όλγα Γεροβασίλη): Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Στράτος Σιμόπουλος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΣ (ΣΤΡΑΤΟΣ) ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, αυτά που άκουσα συνοψίζονται σε μία πολύ απλή φράση. Έτσι είναι, επειδή έτσι νομίζουμε.

Μπαίνω τώρα στην ουσία της παρέμβασής μου. Αναφέρομαι στην Αριστερά, κυρίως. Ξέρετε τι είναι το Γκράλ; Οι περισσότεροι από εσάς -ή ορισμένοι- το ξέρετε γιατί ξέρετε αγγλικά και έχετε σπουδάσει σε πανεπιστήμια του εξωτερικού. Είναι το Ιερό Δισκοπότηρο. Το Ιερό Δισκοπότηρο, σύμφωνα με την παράδοση, το χρησιμοποίησε ο Ιησούς στον Μυστικό Δείπνο και μετά το παρέλαβε ο Ιωσήφ της Αριμαθαίας. Μέσα σε αυτό, υποτίθεται κατά την παράδοση, υπάρχει το Σώμα και το Αίμα του Χριστού.

Δεν αναφερόμαι σε αυτά γιατί θέλω να κάνω άνοιγμα προς την Εκκλησία. Ούτως ή άλλως μετά από τη χθεσινή διαρκή Ιερά Σύνοδο, μάλλον δεν με παίρνει. Το αναφέρω γιατί με τον ίδιο τρόπο που αναζητούσαν οι σταυροφόροι το Γκράλ, αναποτελεσματικά και μανιωδώς, εσείς δίνετε αυτή τη μάχη, αναποτελεσματικά και μανιωδώς, απέναντι σε κάτι το οποίο έρχεται. Είναι αυτό το οποίο κάνετε εδώ και χρόνια, να δίνετε μάχες οπισθοφυλακών. Και το κάνετε με τέτοια «λύσσα» -και τη λύσσα τη βάζω μέσα σε εισαγωγικά για να μην παρεξηγηθώ- που κυρίως εσείς από τον ΣΥΡΙΖΑ παρασύρατε λόγω των εσωτερικών σας προβλημάτων και το ΠΑΣΟΚ. Το ΠΑΣΟΚ γι' αυτό προσήλθε στη δικιά σας θέση. Έχετε εσωτερικά προβλήματα και φαντάζεται ότι μπορεί να αλιεύσει θέσεις, όχι γιατί το πιστεύει. Το κάνει καθαρά για μικροπολιτικούς λόγους.

Θα μπορούσατε να ψηφίσετε το νομοσχέδιο επί της αρχής και να κάσουμε να συζητήσουμε για τον τρόπο με τον οποίο δεν θα έρθουν funds κερδοσκοπικά να επενδύσουν στον τομέα αυτό. Θα μπορούσαμε να συζητήσουμε τον τρόπο με τον οποίο δεν θα υπάρχουν πανεπιστήμια μη κρατικά του ενός ορόφου. Θα μπορούσαμε να συζητήσουμε για τα προσόντα του διδακτικού προσωπικού που πρέπει να είναι σε υψηλό επίπεδο. Θα μπορούσαμε να συζητήσουμε τις απαιτήσεις σε έρευνα που θα πρέπει να έχουν τα πανεπιστήμια τα μη κρατικά που θα έρθουν εδώ. Εσείς, όμως, αρνείστε να ψηφίσετε ακόμα και τις διατάξεις για το δημόσιο πανεπιστήμιο. Ένας είναι ο λόγος, κυρίως στην Αριστερά, η οποία βαδίζει και με τους αποκαλούμενους πολύ δεξιούς. Δεν θέλετε τις πολλαπλές επιλογές. Σας τρομάζουν οι πολλαπλές επιλογές. Θέλετε οι πολίτες να έχουν μία επιλογή. Γιατί αυτό θέλετε και στην πρόνοια, αυτό θέλετε και στην υγεία, αυτό θέλετε παντού σε κάθε θεσμό της δημόσιας ζωής. Δεν μπορείτε να απομακρυνθείτε από το αριστερό σας παρελθόν, είτε ως κυβερνώσα Αριστερά είτε ως παλιομοδίτικος σοσιαλισμός. Τουλάχιστον, το ΚΚΕ το διατρανώνει. Και μάλιστα, άκουσον-άκουσον, έκανε και ένσταση για αντισυνταγματικότητα. Φαντάζομαι ότι αν απορριφθεί η αντισυνταγματικότητα από τα δικαστήρια θα σταματήσετε να υποδουλίζετε τις κινητοποιήσεις στα πανεπιστήμια ή στον δρόμο. Γιατί κάνατε την ένσταση και θα κριθεί η ένστασή σας.

Αυτό το οποίο κάνει η Κυβέρνηση, κυρίες και κύριοι, είναι να αλλάζει το πλαίσιο και να δίνει πολλαπλές επιλογές. Δεν πρέπει τα παιδιά από τη βόρεια Ελλάδα να πηγαίνουν στη Βουλγαρία να σπουδάσουν. Υπάρχουν χιλιάδες σήμερα παιδιά μικρομεσαίων οικογενειών που πηγαίνουν στη Βουλγαρία. Τα παιδιά τα οποία ανήκουν στις υψηλές εισοδηματικές τάξεις πάνε σε άλλα. Πάνε στο Λονδίνο κυρίως. Αυτό το κενό, λοιπόν, έρχεται να καλύψει το σημερινό πλαίσιο. Ένα πλαίσιο που άργησε να έρθει και κανονικά έπρεπε να το καλωσορίσουμε όλοι πάρα πολύ.

Επιτρέψτε μου τώρα και ένα προσωπικό σχόλιο. Το 1977 ο πατέρας μου μου είπε: «Στράτο, κοίταξε να περάσεις ηλεκτρολόγος μηχανικός που θες στη Θεσσαλονίκη. Αν σπουδάσεις οπουδήποτε αλλού, δεν μπορώ να σε στείλω». Αυτό, λοιπόν, το θυμάμαι και θα το θυμάμαι για πάντα. Γι' αυτό είμαι υπέρ του δημοσίου πανεπιστημίου. Άλλο να είσαι υπέρ του δημοσίου πανεπιστημίου, το οποίο δίνει την κινητικότητα την οποία χρειαζόμαστε στην Ελλάδα και αυτή η κινητικότητα είναι που δημιουργεί και νέες τάξεις -και τη λέξη «τάξη» μην την πάρετε σαν κάστα, ινδουιστικά- δημιουργεί αυτή την κινητικότητα η οποία είναι και ένας πυρήνας ανέλιξης στην ελληνική κοινωνία κι άλλο, όμως, το να μη δώσουμε σε όποιον μπορεί τη δυνατότητα να σπουδάσει στην Ελλάδα.

Είμαι από αυτούς που θεωρώ τον εαυτό μου, και το οφείλω στους γονείς μου και σε όλους αυτούς που παλεύουν και που πάλεψαν μετά από τον πόλεμο για να είμαστε όλοι εδώ, υπέρ του δημοσίου πανεπιστημίου και θεωρώ τον εαυτό μου θεματοφύλακά του και δεν θεωρώ ότι εσείς έχετε αυτό το προνόμιο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Όλγα Γεροβασίλη): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα τρεις μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το 1^ο Γυμνάσιο Παλαμά Καρδίτσας.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Έλεγα και πριν που ήταν εδώ οι συμμαθητές σας ότι εκ μέρους όλων μας, από όλες τις πτέρυγες της Βουλής, σας διαβεβαιώσω ότι θα κάνουμε ο καθένας από την πλευρά του τα πάντα προκειμένου η ζωή σας να είναι ευκολότερη και ποιοτικότερη και να μη συμβούν άλλες δυσκολίες και στην περιοχή σας, αλλά και στη ζωή σας. Να έχετε και ένα ευχάριστο Σαββατοκύριακο και καλή συνέχεια στην επίσκεψή σας στην Αθήνα.

Τον λόγο έχει ο κ. Τσακαλώτος, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Αριστεράς.

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζω με μια παράξενη ερώτηση. Γιατί χρειαζόμαστε ανθρωπιστικές σπουδές στα πανεπιστήμια; Γιατί χρειαζόμαστε το μάθημα της γλωσσολογίας; Δεν είναι επειδή θέλουμε μόνο να έχουμε καλούς φιλόλογους -που θέλουμε να έχουμε καλούς φιλόλογους- είναι για κάτι διαφορετικό. Είναι γιατί όλη η γλώσσα, η πληροφορία, οι σχέσεις ανάμεσα μας και η σχέση μας με την εξουσία διαπερνάται από τη γλώσσα και άρα χρειαζόμαστε πολίτες που καταλαβαίνουν πώς μπορεί η γλώσσα να δουλεύει ως εξουσία, να έχουν μια κριτική άποψη. Γι' αυτό θέλουμε γλωσσολογία.

Παίρνω από την ομιλία του Υπουργού πριν από λίγο διάφορες λέξεις. «Ρολί της ιστορίας», «καθυστερήσεις», «είμαστε σε άλλη εποχή», «αναγκασιότητα». «Κάτι που έρχεται», σημείωσε ο κ. Σιμόπουλος πριν από μένα. Αυτές είναι οι λέξεις της επιβολής. Είναι οι λέξεις της προόδου με την κακή έννοια. Πάνω από τις ιδεολογικές συγκρούσεις, πάνω από τα συμφέροντα, πάνω από την ίδια κοινωνία, η γλώσσα του Υπουργού μας λέει ότι όλα καλά πάνε εκεί έξω κι αυτό που πρέπει να κάνουμε εμείς είναι μια ευθυγράμμιση.

Πριν απαντήσω στο ερώτημα αν όλα έξω πάνε καλά, επιτρέψτε μου μια άλλη ερώτηση. Τι είναι το πανεπιστήμιο; Τι ακριβώς είναι αυτό που συζητάμε; Είναι μια κοινότητα καθηγητών, φοιτητών, τεχνικών, που έχουν μέριμνα για την έρευνα και για την εκπαίδευση. Είναι μια κοινότητα, βασικά για την έρευνά.

Μας είπε ο κύριος Υπουργός διαβάζοντας από τον Άμλετ τι λέει ο Σαίξπηρ, που ήταν στην ίδια εποχή με τον Γαλιλαίο, ότι «Οράτε, υπάρχουν στον ουρανό και στη γη πράγματα πέραν από τα όνειρά σου». Τι εννοούσε ο Σαίξπηρ; Όχι αυτά που εννοούσε ο κύριος Υπουργός, που άφησε να εννοηθεί ότι ο Σαίξπηρ κάνει κριτική σε μια συγκεκριμένη φιλοσοφική άποψη. Δεν λέει αυτό ο Σαίξπηρ. Ο Σαίξπηρ λέει ότι η επιστήμη συνεχώς θα εξελίσσεται, συνεχώς θα υπάρχουν νέα παιδιά και πρέπει εμείς να αποφασίσουμε ως πανεπιστημιακοί, ως κοινότητα, ποια είναι αυτά τα νέα παιδιά που πρέπει να πάει η έρευνα.

Άρα, πανεπιστήμια που δεν κάνουν έρευνα, που δεν είναι ο βασικός τους στόχος η έρευνα, δεν είναι πανεπιστήμια. Και όταν εγώ διδάσκω, διδάσκω -όταν διδάσκα- επειδή, ακριβώς, έκανα έρευνα και υπήρχε αυτή η έρευνα κατευθειάν στους μεταπτυχιακούς φοιτητές, λίγο λιγότερους στους τετραετείς ή τριτοετείς, ακόμα λιγότερο στους δευτεροετείς και ακόμα λιγότερο στους πρωτοετείς. Υπήρχε, όμως, αυτό το νήμα. Το νήμα ήταν ότι ενώνουμε τους φοιτητές με την έρευνα που γίνεται αυτή τη στιγμή στο πανεπιστήμιο. Άρα, είναι άλλο πράγμα το εκπαιδευτήριο και είναι άλλο πράγμα το πανεπιστήμιο.

Άρα, τι χρειάζεται μια πανεπιστημιακή κοινότητα; Χρειάζεται μια κρίσιμη μάζα φοιτητών, τεχνικών, καθηγητών. Χρειάζεται και μία προστασία και από τον ιδιωτικό τομέα και από το κράτος. Από τότε που ιδρύθηκαν τα πρώτα πανεπιστήμια -δεν ξέρω ποια είναι η άποψή σας, η δική μου σειρά είναι το Αλαζάρ στο Κάιρο ήταν το πρώτο πανεπιστήμιο με την σύγχρονη μορφή, Μπολόνια, Σορβόνη, Οξφόρδη- δίνουν μια συνεχή μάχη ενάντια στο κράτος και στα ιδιωτικά συμφέροντα για να διατηρήσουν αυτό που είναι το πανεπιστήμιο.

Άρα, όταν λέμε για το πανεπιστήμιο, πρέπει να έχουμε αυτό το όραμα τι θέλουμε να είναι το πανεπιστήμιο. Έδωσα μια ωραιοποιημένη εικόνα του τι είναι το πανεπιστήμιο; Προφανώς. Έδωσα, όμως, και μια ωραιοποιημένη εικόνα για το πανεπιστήμιο και στο εξωτερικό. Γιατί είναι ωραιοποιημένη και γιατί δεν ισχύουν πολλά από αυτά που είπα; Γιατί για τριάντα-σαράντα χρόνια είναι κυρίαρχες οι δικές σας ιδέες. Δεν παίρνω το πανεπιστήμιο του Τραμπ, που θα ήταν υποψήφιο να έρθει εδώ πέρα στην Ελλάδα με παράρτημα, αλλά δυστυχώς, έκλεισε. Παίρνω το Χάρβαρντ και την Οξφόρδη. Πάνε όλα καλά εκεί; Αυτή είναι η εικόνα που έχετε; Κι εμείς πρέπει να ευθυγραμμιστούμε;

Είσατε οι μόνοι και οι μόνες που δεν διαβάζετε τα προβλήματα που υπάρχουν εκεί; Η νέα γενιά καθηγητών που είναι σε επισφάλεια, που δεν μπορούν να έχουν μόνιμη θέση. Στην Αμερική μιλάνε ότι οι καθηγητές στα δικά τους πανεπιστήμια και στα καλύτερα πανεπιστήμια αποτελούν το νέο προλεταριάτο. Είσατε οι μόνοι και οι μόνες που δεν έχετε ακούσει για το πόσο ο ιδιωτικός τομέας σε αυτά τα πανεπιστήμια επηρεάζει την έρευνα; Είμαστε, δηλαδή, εντελώς εντάξει με τις εταιρείες πετρελαίου να χρηματοδοτούν την έρευνα για το μέλλον του πλανήτη μας;

Είμαστε εντελώς άνετοι με τις μεγάλες φαρμακευτικές εταιρείες να χρηματοδοτούν την έρευνα για ποια φάρμακα πρέπει να γίνεται έρευνα και ποια δεν πρέπει;

Είσατε οι μόνοι και οι μόνες -για να γυρίσω από εκεί που άρχισα- που δεν ξέρετε πόσοι έχουν περιθωριοποιηθεί οι ανθρωπιστικές σπουδές, ακριβώς γιατί οι ανθρωπιστικές σπουδές έχουν αυτόν τον ρόλο της κριτικής σκέψης; Το θεωρείτε μια τάση που πρέπει να ευθυγραμμιστούμε, μια τάση που πρέπει να είμαστε κι εμείς μαζί; Είσατε οι μόνοι και οι μόνες που δεν ξέρετε για τα φοιτητικά δάνεια και από την άποψη του βάρους των νέων εργαζομένων που κουβαλάνε αυτά τα δάνεια; Αλλά και να μου επιτρέψετε και μια κουβέντα ως οικονομολόγος, ενάμισι τρισεκατομμύριο είναι τα δάνεια και η μακροοικονομική επίδραση στα οικονομικά των Ηνωμένων Πολιτειών.

Μας ρώτησε ο Υπουργός τι φοβόμαστε. Αυτά φοβόμαστε. Αυτά φοβόμαστε, αυτή την τάση που μας λέτε να μην το συζητήσουμε, γιατί το μόνο που έχει να κάνει η Ελλάδα είναι να ευθυγραμμιστεί. Αυτά φοβόμαστε ακριβώς. Και φοβόμαστε ότι χωρίς να έχουν γίνει τα προηγούμενα, πριν φτάσουμε σ' αυτή την κατάσταση με τις δικές σας ιδέες για τον νεοφιλελευθερισμό και την αγορά και τον ανταγωνισμό, ούτε τα πανεπιστήμια θα έχουμε χτίσει που χρειάζονται πριν εμπίπτουν στη νεοφιλελεύθερη χει-

ρουργική. Γιατί δεν αρχίσατε, αφού σας ενδιαφέρει η δημόσια παιδεία, με την πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια; Κυρία Υπουργέ, δεν το λένε αυτό όλες οι έρευνες που έχετε διαβάσει, ότι αν θέλετε να διορθώσετε την εκπαίδευση γενικώς αρχίζετε από το πρωτοβάθμιο και το δευτεροβάθμιο;

Γιατί δεν αρχίσατε, αν θέλετε να κρατήσετε τους επιστήμονες που τόσα πολλά μας είπε ο κ. Πιερρακάκης, με τους μισθούς των πανεπιστημιακών, με τον αριθμό των πανεπιστημιακών, τον λόγο καθηγητών-φοιτητών; Κάνουμε λάθος όταν λέμε ότι είναι ένας προς τα σαράντα τρεις στην Ελλάδα και ο μέσος όρος είναι ένας προς δεκατρείς αλλού; Γιατί δεν αρχίσατε με τη φοιτητική μέριμνα; Όλα αυτά με σχέδιο, με πλάνο. Δεν λέω ότι θα μπορούσαν να γίνουν μέσα σε ένα χρόνο, δύο χρόνια. Αλλά αφού λέτε ότι αυτό είναι νομοσχέδιο για την αναβάθμιση της δημόσιας παιδείας, γιατί δεν καταθέσατε ένα σχέδιο, για δύο, για τρία, για πέντε, για έξι χρόνια, ώστε σιγά-σιγά να γίνουν αυτά που λέω για τους φοιτητές, τη μέριμνα, για τους καθηγητές, για τους μισθούς; Πόσα χρόνια θέλετε; Θα το είχατε. Δεν το κάνατε, γιατί δεν είναι νομοσχέδιο για την αναβάθμιση του δημοσίου πανεπιστημίου.

Γιατί δεν κάνατε κάποιες αλλαγές που ζητούν οι πανεπιστημιακοί, που είναι αυτό που χρειάζεται; Είναι αυτοδιοίκητο το ελληνικό πανεπιστήμιο; Έτσι το έχετε κατανοήσει; Όταν ο Υπουργός σας έδωσε εντολή για να γίνουν εξετάσεις με έναν συγκεκριμένο τρόπο, αυτό ήταν η στήριξη της αυτοδιοίκησης του πανεπιστημίου ή ήταν η καταπάτηση; Δηλαδή, το κράτος θα πει στους πανεπιστημιακούς πώς θα κάνουν εξετάσεις; Γιατί δεν προσπαθήσατε να φέρετε επτά, οκτώ μεταρρυθμίσεις, να δώσουμε μεγαλύτερη αυτονομία στο πανεπιστήμιο, να είναι πραγματικά αυτοδιοίκητο;

Θυμάμαι τη δικιά μου εμπειρία στην ΑΣΟΕΕ, που δεν δίνανε σημειώσεις στους φοιτητές, γιατί είχε τελειώσει ο κωδικός για το χαρτί, είχαμε τον κωδικό για toner, αλλά δεν μας επέτρεπαν να το μετατρέψουμε μισό από το toner να πάει στο χαρτί να πάρουν κάποιες σημειώσεις. Είναι αυτό το πανεπιστήμιο που οραματίζεστε; Γιατί δεν κάνατε κάτι θεσμικό;

Μου είπε ο Υπουργός -και είχε την ευγένεια να πει ότι έκανα και καλό μάθημα- πως παρακολουθούσε τη μακροοικονομική πολιτική, ενώ ήταν στο τμήμα μάρκετινγκ. Στο θέμα ότι η μεγάλη πλειοψηφία των δικών μας φοιτητών κάνουν κάτι που δεν τους ενδιαφέρει, έχετε σκύψει πάνω σε αυτό το πρόβλημα; Γιατί δεν φέρατε μια μεταρρύθμιση να είναι τα πρώτα δύο χρόνια στην ΑΣΟΕΕ και μετά σε όλα τα άλλα πανεπιστήμια, να κάνουμε λίγο οικονομικά, λίγο πολιτική επιστήμη, λίγο μάρκετινγκ, λίγο διοίκηση επιχειρήσεων, να καταλάβουν τι γίνεται και να αποφασίσουν μετά που θέλουν να κάνουν την εξειδίκευση; Θα μπορούσε ο Υπουργός σας μετά να πειστεί ότι τα οικονομικά είναι πολύ σοβαρότερο μάθημα από το μάρκετινγκ και να ακολουθήσει μια άλλη καριέρα στα οικονομικά, αν είχε αυτήν τη δυνατότητα. Αυτό εννοούμε εμείς στη Νέα Αριστερά μεταρρυθμίσεις, μεταρρυθμίσεις που απαντάνε στα προβλήματα που προκύπτουν, όχι στα προβλήματα που είναι στη δική σας φιλοσοφία. Αυτά είναι τα προβλήματα, πώς οργανώνεται το πανεπιστήμιο, πώς στελεχώνεται το πανεπιστήμιο και σε αυτό δεν λέτε σχεδόν τίποτα.

Δύο τελευταίες παρατηρήσεις. Το πρώτο είναι για το Σύνταγμα. Έχει γίνει μια εξαντλητική συζήτηση. Νομίζω δεν μας πείσατε. Ο κ. Γεραπετρίτης μας έκανε μια ολόκληρη ανάλυση και ξέχασε τη λέξη «αποκλειστικά» το λέει το Σύνταγμα. Αποκλειστικά από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, αποκλειστικά από αυτοδιαχειριζόμενα πανεπιστήμια, αποκλειστικά από δημόσιους λειτουργούς.

Μας λέει ο Υπουργός: «Μα, τι φοβάστε; Αφού εμείς κάνουμε μια ρύθμιση για τα νέα τμήματα που είναι πιο αυστηρή από όλη την Ευρώπη». Σας απαντάμε: Γιατί οι ρυθμίσεις είναι εδώ σήμερα και αύριο δεν είναι. Μόλις το περάσατε αυτό τον σκόπελο, μπορεί να κάνατε και άλλες ρυθμίσεις, αφού έτσι και αλλιώς ογδόντα άρθρα αυτού του νομοσχεδίου αλλάζουν το νομοσχέδιο της κ. Κεραμέως. Άρα γι' αυτό θεωρούμε ότι το Σύνταγμα είναι κάπως πιο σημαντικό από τις ρυθμίσεις σας, γιατί ξέρουμε πώς δουλεύετε με τακτική σαλαμιού και ότι οι ρυθμίσεις που είναι σήμερα δεν έχουν καμμία σημασία, γιατί θα τις αλλάξετε σε έναν νόμο

προς την κατεύθυνση που θέλετε σε ένα, δύο μήνες.

Και τελευταίο θέμα, γιατί βάλαμε το θέμα για την εμπιστοσύνη προς την Κυβέρνηση για μια πρόταση δυσπιστίας. Το βάλαμε, γιατί είναι σημαντικό πράγμα το Σύνταγμα. Δεν μπορούμε να επιτρέψουμε στον Υπουργό και στην Κυβέρνηση να λείει για το Σύνταγμα ότι δεν μπορούμε να περιμένουμε. Αυτό καταλύει τη συζήτηση που έχουμε ανάμεσά μας. Αλλά κάτι περισσότερο, ότι υπάρχει και στο ΠΑΣΟΚ -είμαι σίγουρος- και στον ΣΥΡΙΖΑ και στο ΚΚΕ και στην Πλεύση Ελευθερίας, μια μεγάλη πίεση, τι κάνετε για την κυριαρχία της Νέας Δημοκρατίας, τι κάνετε για την αντιστοιχία που υπάρχει ανάμεσα στις κοινωνικές δυνάμεις που είναι εκεί έξω, που υπογράφουν πάνω από ένα εκατομμύριο άνθρωποι για τα Τέμπη, που βγαίνουν οι αγρότες και λένε και ενάντια στις ευρωπαϊκές αλλαγές που δεν προβλέπεται χρηματοδότηση, αλλά και στις πολιτικές σας και για τους φοιτητές και τους πανεπιστημιακούς που είναι στον δρόμο, μια αναντιστοιχία ανάμεσα στο τι γίνεται εκεί έξω και στη συζήτηση εδώ. Ήταν μια μεγάλη ευκαιρία.

Προφανώς θα συσπείρωνε τη Νέα Δημοκρατία, αλλά θα έδειχνε σε αυτόν τον κόσμο ότι τα παίρνουμε πολύ σοβαρά τα πράγματα του Συντάγματος, πολύ σοβαρά τα πράγματα των Τεμπών, πολύ σοβαρά το αγροτικό ζήτημα και δίνουμε τη μεγαλύτερη μάχη που θα μπορούσαμε να δώσουμε μέσα στο Κοινοβούλιο ενάντια σε αυτή την Κυβέρνηση. Ήταν μεγάλη χαμένη ευκαιρία. Ελπίζω να έχουμε και άλλες στο μέλλον.

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Όλγα Γεροβασίλη): Ο επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Μιχαήλ Παπαδόπουλος, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας. Μετά ακολουθεί ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νίκης, ο κ. Τσιρώνης.

ΜΙΧΑΗΛ (ΜΙΧΑΛΗΣ) ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα κάνω μια παρατήρηση, δεν μπορώ να το αποφύγω έτσι κι αλλιώς ακούγοντας τον προηγούμενο συνάδελφο και ομιλητή.

Περίμενα, κύριε Τσακαλώτο, τα «δεκατέσσερα γιατί» που είπατε να τα απαντήσετε εσείς ο ίδιος πρώτα. Σέβομαι τις απόψεις της Νέας Αριστεράς και ελπίζω να είναι χρήσιμες. Για την παλιά Αριστερά, τη δήθεν, που ήσασταν εσείς Υπουργός Οικονομικών δεν θα μας πείτε γιατί για πέντε χρόνια δεν κάνατε τίποτα από όλα αυτά που είπατε;

Επίσης, άκουσα με προσοχή, όπως συνήθιζω, αρκετούς ομιλητές γιατί στην ελληνική Βουλή -ξέρετε- έχετε προγραμματίσει να μιλήσει στις 12.00' και μιλάς στις 16.00' τελικά με τις παρεμβάσεις που γίνονται, οπότε αναγκάζεσαι να ακούς αγαπητούς συναδέλφους.

Δύο συμπεράσματα έχω βγάλει: Το πρώτο είναι ότι είναι ένα νομοσχέδιο που θα μείνει στην ιστορία, είναι ένα νομοσχέδιο που συμφωνούμε όλοι ότι είναι πάρα πολύ σημαντικό, με διαφορετικές απόψεις σημαντικό. Για εσάς είναι σημαντικό γιατί είναι καταστροφικό, για εμάς είναι πάρα πολύ σημαντικό γιατί αποτελεί ιστορία για εμάς από τα φοιτητικά μας χρόνια.

Τελικά όμως, δεν άκουσα αγαπητούς συναδέλφους να μιλήσουν για τίποτα άλλο εκτός από την αντισυνταγματικότητα. Η αντισυνταγματικότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κρίθηκε στη Βουλή. Είμαι απόλυτα βέβαιος ότι θα κριθεί και στα δικαστήρια, στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Είναι αναμφισβήτητο αυτό. Είμαι απόλυτα βέβαιος ότι θα πάει κι εκεί. Στην ουσία θα μας μιλήσει κανείς;

Ο Υπουργός στην παρέμβασή του, που έκανε πριν από λίγες ώρες, είπε δύο πράγματα ότι ούτε στην επιτροπή, ούτε σήμερα εδώ άκουσε απόψεις, ενώ είναι ανοιχτός να συζητήσει απόψεις, οι οποίες θα μπορούσαν να συμπεριληφθούν, αν και πολλές απόψεις συναδέλφων συμπεριλήφθηκαν.

Κυρίες και κύριοι, είναι ένα νομοσχέδιο το οποίο κατά τη γνώμη μου είναι ιστορικό όντως, είναι κρίσιμο, παράλληλα πρωτοποριακό, ανατρέπει το δομικό πλαίσιο της εκπαίδευσης στη χώρα μας, αλλά ανταποκρίνεται στις σύγχρονες ανάγκες που έχει σήμερα η χώρα μας.

Σήμερα μπροστά έχουμε μια σπουδαία ευκαιρία να σφυρηλατήσουμε το μέλλον της εκπαίδευσης. Και πραγματικά θεωρώ τον

εαυτό μου δικαιωμένο γιατί είμαι απόλυτα βέβαιος ότι είναι ένα πολύ σημαντικό βήμα προς τη δημιουργία ενός πιο δυναμικού, ποικίλου, προοδευτικού εκπαιδευτικού συστήματος.

Η ίδρυση μη κρατικών - μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων ξεκίνησε ως άποψή μας από τα μέσα της δεκαετίας του 1980. Τότε ως φοιτητές, και προσωπικά ως γραμματέας της ΔΑΠ - ΝΔΦΚ, μέσα από διάφορες συνελεύσεις, πήραμε το μήνυμα από τη νέα γενιά και πειστήκαμε -πρώτη ήταν η Νομική Σχολή του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου της Θράκης στην Κομοτηνή- και από το 1989 αποτελεί σταθερή προγραμματική θέση της Νέας Δημοκρατίας.

Αρα εμείς θεωρούμε ότι αργήσαμε και αργήσαμε πολύ. Μιλώντας και με την άλλη ιδιότητά μου ως καθηγητής και της δευτεροβάθμιας και της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης πιστεύω ότι η εκπαίδευση είναι θεμέλιο σε κάθε κοινωνία. Αναγνωρίζω την τεράστια σημασία της παραδοσιακής δημόσιας εκπαίδευσης. Θεωρώ δίκαιο για τους φοιτητές και καθήκον μας για την κοινωνία να προσαρμόσουμε τις πρακτικές μας στις απαιτήσεις του 21^{ου} αιώνα, έχοντας πάντα αδιαπραγμάτευτη την προτεραιότητά μας για τη δημόσια εκπαίδευση και πως αυτή σε καμία περίπτωση δεν θα επιτρέψουμε να υποβιβαστεί. Άλλωστε, διαβάζοντας το νομοσχέδιο όλες και όλοι μας θα δούμε ότι ακριβώς αυτό λέει και το νομοσχέδιο μέσα. Τα περισσότερα άρθρα στηρίζουν τα δημόσια πανεπιστήμια και είναι και τα άρθρα τα οποία αντιστοιχούν στα μη κερδοσκοπικά.

Νομίζω ότι είμαστε σε μια συγκυρία που για τις δυνατότητες που θέλει η χώρα μας -ειπώθηκε κατ' επανάληψη, δεν θέλω να επαναλαμβάνω- προς την ευρωπαϊκή και την παγκόσμια αγορά, τα μη κρατικά - μη κερδοσκοπικά πανεπιστήμια είναι η στιγμή που πραγματικά χρειάζεται να εδραιωθούν.

Και αφού άκουσα διάφορες κουβέντες ότι θα είναι παραρτήματα, θέλω να πω: Πάμε παρακάτω ένα βήμα. Δεν παίζει ρόλο αυτό. Η Ελλάδα χρειάζεται και πρέπει και μπορεί να αντέξει μη κρατικά - μη κερδοσκοπικά πανεπιστήμια.

Η Κυβέρνηση, λοιπόν, της Νέας Δημοκρατίας συνδράμει και θα συνεχίσει να συνδράμει οικονομικά τα δημόσια πανεπιστήμια σεβόμενη τη θεσμική τους αυτοτέλεια. Να δώσω ένα παράδειγμα, το Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας στην περιοχή μου, ένα εξαιρετικό πανεπιστήμιο το οποίο είναι σε διαρκή ανερχόμενη πορεία τα τελευταία χρόνια, ενισχύεται. Οι πρυτανικές αρχές με εξωστρέφεια δημιουργούν και ενισχύουν το πανεπιστήμιο και βλέπουμε πως κεφαλαιοποιείται αυτό στην περιοχή αλλά και στην πανεπιστημιακή κοινότητα.

Η υπό όρους και με αυστηρές προδιαγραφές λειτουργία μη κρατικών - μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων προάγει την ακαδημαϊκή ελευθερία. Σε μια δημοκρατική χώρα είναι σημαντικό να ακολουθηθεί αυτό στον τομέα της εκπαίδευσης με αυτές τις φιλελεύθερες επιλογές. Θα βάλει φρένο στην εκροή φοιτητών σε χώρες του εξωτερικού και θα προσελκύσει σημαντικούς Έλληνες επιστήμονες ερευνητές του εξωτερικού στη χώρα μας, όπως ειπώθηκε κατ' επανάληψη.

Θέλω να πω ότι η ίδρυση μη κρατικών πανεπιστημίων δεν θα γεννήσει ένα άδικο σύστημα πανελλαδικών εξετάσεων για τους υποψηφίους των οποίων τα κριτήρια εισαγωγής τους στα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα θα είναι τα ίδια με αυτά των δημοσίων. Και όσον αφορά την ίδρυση και την αδειοδότησή τους, οι παράμετροι που υπάρχουν στο σχέδιο νόμου είναι συγκεκριμένοι και στοχευμένοι.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι προφανές πως σήμερα θα έπρεπε να μιλάμε για την ίδρυση μη κρατικών - μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων, αλλά κυρίως για την ύπαρξη ενός ικανού θεσμικού πλαισίου με κανόνες διαφάνειας και εποπτείας για την απαρέγκλιτη εφαρμογή τους, ώστε να διασφαλίζεται η ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών και υποδομών.

Στόχος, λοιπόν, της Κυβέρνησης και του Πρωθυπουργού Κυριάκου Μητσοτάκη είναι να δημιουργηθεί ένα περιβάλλον όπου η ανώτατη εκπαίδευση θα είναι προσιτή, ποιοτική και θα ανταποκρίνεται στις ανάγκες της σύγχρονης κοινωνίας. Οι διατάξεις του Συντάγματος οφείλουν να ερμηνευτούν, συνεπώς όχι ως στατικές αλλά δυναμικά, θεωρώντας το Σύνταγμα ως ζωντανό εργαλείο το οποίο εξελίσσεται διαρκώς.

Καλώ, λοιπόν, όλους να ενώσουμε τις φωνές μας, να υποστηρίξουμε αυτό το σημαντικό νομοσχέδιο -για μένα είναι σημαντικό, για κάποιους άλλους ίσως όχι- που αντιπροσωπεύει την πρόοδο και διαμορφώνει ένα εκπαιδευτικό σύστημα που δίνει την ευκαιρία για μια δυναμική, πλουραλιστική, προοδευτική ανώτατη εκπαίδευση. Ενισχύουμε το δημόσιο πανεπιστήμιο, νομοθετούμε τα μη κερδοσκοπικά - μη κρατικά πανεπιστήμια.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΥΣΑ (Όλγα Γεροβασίλη): Τον λόγο έχει ο κ. Τσιρώνης, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νίκης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Αξιότιμε κύριε συνάδελφε, κύριε Παπαδόπουλε, σας άκουσα πριν να λέτε ότι δεν ακούσατε σήμερα και χθες κάτι άλλο πέρα από την αντισυνταγματικότητα και ότι δεν είπαμε τίποτα επί της ουσίας. Να μας συγχωρέσετε γιατί για εμάς το Σύνταγμα είναι η ουσία.

Καλούμαστε για μια ακόμη φορά να ψηφίσουμε ένα νομοσχέδιο μέσα από μια σειρά ενστάσεων αντισυνταγματικότητας, που καταδεικνύουν ότι μοναδικό μέλημα της Κυβέρνησης, μετά την επιβολή με προηγούμενα νομοσχέδια της woke ατζέντας, είναι η επιβολή της πολιτικής ορθότητας και μέσω της εμπορευματοποίησης και κατ' επέκταση του ελέγχου της παιδείας και των ιδεών.

Και αυτό θα γίνει ακόμα πιο εμφανές, για όσους δεν το αντιλαμβάνονται σήμερα, στη συζήτηση ενός ερχόμενου νομοσχεδίου του Υπουργείου Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, το οποίο βρίσκεται αυτό το διάστημα στη διαβούλευση και συντελεί σε ακραίο περιορισμό της ελευθερίας έκφρασης στο διαδίκτυο. Θα το δούμε στις επόμενες εβδομάδες. Μια κυβέρνηση που επινοεί διαρκώς ανοχοποιητικά στηρίγματα για να μην εμποδίζεται από καμμία ηθική αναστολή στα λόγια και στα έργα, για να μπορεί να καταλύει με τις παρερμηνείες άνευ προηγουμένου τις διαδικασίες του Συντάγματος. Άλλωστε, ας μην ξεχνάμε πως η νυν κυβερνητική παράταξη εισήγαγε στον δημόσιο βίο την έκφραση «ό,τι είναι νόμιμο, είναι και ηθικό».

Το Σύνταγμα ορίζει ότι «η ανώτατη εκπαίδευση παρέχεται αποκλειστικά από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου». Το Σύνταγμα ορίζει πως «η σύσταση ανώτατων σχολών από ιδιώτες απαγορεύεται». Αυτό ορίζει η παράγραφος 5 του άρθρου 16 του Συντάγματος. Η λέξη «αποκλειστικά», αλλά και η λέξη «απαγορεύεται», δεν αφήνουν περιθώρια εξαιρέσεων ερμηνειών και παρερμηνειών. Πρόκειται για απόλυτη απαγόρευση.

Εξίσου σαφής είναι η ερμηνεία της διάταξης από τα δικαστήρια, όπως προσφάτως το Συμβούλιο της Επικρατείας τον Μάιο του 2023 με την απόφαση 922/2023 επισημαίνει επί λέξει: «ανώτατη εκπαίδευση παρέχεται στην Ελλάδα αποκλειστικώς από ιδρύματα που αποτελούν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, πλήρως αυτοδιοικούμενα και άρα απαγορεύεται απολύτως η σύσταση σχολών ανώτατης εκπαίδευσης από ιδιώτες, ασχέτως του προσορισμού ή του χαρακτήρα των σχολών αυτών».

Ακούσαμε τον κύριο Υπουργό να δηλώνει από το Βήμα της Βουλής πως σέβεται τις ανεξάρτητες αρχές και τη δικαιοσύνη. Δεν γνωρίζω ποια δικαιοσύνη εννοεί και αν στη δικαιοσύνη που εννοεί συμπεριλαμβάνεται και η νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας. Αλήθεια, πώς σέβεται τη δικαιοσύνη part time, κατά το δοκούν;

Θα τη σέβεστε το ίδιο όταν στην πρώτη κανονιστική πράξη που θα εκδώσετε θα ακολουθήσει ομοβροντία αιτήσεων ακύρωσης στα αρμόδια δικαστήρια; Δεν το λέω εγώ, το λέει και η Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής πως το νομοσχέδιο αυτό θα κριθεί τελικά στη δικαιοσύνη.

Το Σύνταγμα στην παράγραφο 6 του άρθρου 16 ορίζει ότι «οι καθηγητές πανεπιστημίου είναι δημόσιοι λειτουργοί. Επιτελούν κατά το Σύνταγμα δημόσιο λειτουργήμα, άρα έχουν αξιώσεις αυξημένων εγγυήσεων και προστασίας». Γιατί το λέει αυτό; Διότι μόνο έτσι διασφαλίζεται η ακαδημαϊκή ελευθερία που κατοχυρώνεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 16. Διότι, κύριε Υπουργέ, δεν νοείται πανεπιστήμιο χωρίς ακαδημαϊκή ελευθερία. Διότι το πανεπιστήμιο είναι η ακαδημαϊκή ελευθερία, η απεριόριστη, με όριο μόνο το καθήκον υπακοής στο Σύνταγμα. Αυτό που δε γίνεται σήμερα. Ελευθερία έρευνας και διδασκαλίας. Οπωσδήποτε δεν

είναι πανεπιστήμιο ένας εκπαιδευτικός οργανισμός που ο ιδιοκτήτης ή ο διευθυντής του θα έχει τη δυνατότητα να υπαγορεύει στους διδασκόντες τι και πώς να διδάσκουν και τι να μην διδάσκουν, τι και πώς να ερευνούν και τι να μην ερευνούν.

Τι σημασία, όμως, έχουν όλα αυτά; Ότι ο συντακτικός νομοθέτης με μια μάλλον όχι συνηθισμένη ή τυχαία σαφήνεια, πληρότητα, επιτακτικότητα, αλλά και επιμονή αποτύπωσε μια θεμελιακή πολιτική του επιλογής, στην οποία μάλιστα ενέμεινε στο πλαίσιο των διαδικασιών αναθεώρησης και το 2001 και το 2008 και το 2019. Εάν επιθυμείτε να διαμορφώσετε μια άλλη πολιτική, που να αποτυπώνεται και συνταγματικά, οφείλετε να το κάνετε με τον τρόπο που το Σύνταγμα το ορίζει, με την Αναθεώρηση.

Η διαδικασία της συνταγματικής Αναθεώρησης και ο χρόνος που προβλέπεται γι' αυτή δεν συνιστούν προσχηματικές διευθετήσεις, αλλά αντίθετα καταγράφουν τον τρόπο, τον οποίο ο συντακτικός νομοθέτης επέλεξε για τη διασφάλιση και της απαραίτητης σοβαρότητας και της επάρκειας της διαβούλευσης, που οφείλει να προηγείται της τροποποίησης υφιστάμενων συνταγματικών επιλογών.

Αυτή τη διαδικασία ακολουθεί όποιος σέβεται τον καταστατικό χάρτη της ελληνικής πολιτείας. Όποιος δεν τον σέβεται, κάνει πως δεν βλέπει τι του επισημαίνει η πλειοψηφία των συνταγματολόγων, αποδέχεται τη γνωμοδότηση της μειοψηφίας αυτών και παρά το δικαίωμα που προκαλεί μεταξύ των συνταγματολόγων, συνεχίζει να επιμένει σε μία λάθος διαδικασία, χαρακτηρίζοντας «ξεπερασμένο» το άρθρο 16, του οποίου η ισχύς είναι απόλυτη.

Η πραγματικότητα είναι ότι βαδίζετε σε έναν πολύ επικίνδυνο για τη δημοκρατία δρόμο. Αυτό που κάνετε είναι να αποκτήσει πλέον έννομο χαρακτήρα η παραβίαση των διαδικασιών του Συντάγματος. Δείχνετε τον δρόμο για την κατάργηση αυτής της διαδικασίας με έναν νόμο. Πρόκειται για επιλογή, η οποία αφ' ενός μεν οδηγεί το κράτος στην αυτοεξουδετέρωσή του, αφ' ετέρου δε συνιστά πραγματικά ένα παράδειγμα επικίνδυνο για ερμηνείες από επιτήδειους ερμηνευτές, οι οποίοι δεν θα έχουν κανέναν ενδοιασμό στο μέλλον να συστήνουν ή να διαστέλλουν τις συνταγματικές προβλέψεις σύμφωνα με τις επιθυμίες τους. Σύνταγμα «λάστιχο» χωρίς κύρος, χωρίς αξία, χωρίς τίποτα που να το κάνει να στέκει εκεί ψηλά που είναι.

Άλλωστε θα μπορούν στο μέλλον μερικοί φίλοι συνταγματολόγοι και μια κατά παραγγελία γνωμοδότηση από γραφείο συνταγματολόγων, καθώς και μια κατά παραγγελία δημοσκόπηση δήθεν αποδοχής του νόμου από τους πολίτες να αρκούν για να αλλάξουν το Σύνταγμα. Αυτό ακριβώς κάνετε. Αυτό γίνεται σήμερα.

Είναι εμφανές ότι βρισκόμαστε ενώπιον μιας πρωτοφανούς πολιτικής εκτροπής, η οποία οδηγεί από εδώ και στο εξής η νομοθετική και η εκτελεστική εξουσία αντί να λειτουργούν ως θεματοφύλακες της φιλελεύθερης δημοκρατίας, να καθίστανται οι απογυνωγτές της.

Είστε εσείς οι ευφρείς που δεν μπορείτε να περιμένετε την αναθεώρηση του άρθρου 16 και ήταν ανόητοι όλοι οι προηγούμενοι μεταξύ αυτών και οι συνταγματολόγοι, που τώρα σας επικροτούν, που στις τέσσερις μέχρι τώρα αναθεωρήσεις δεν τόλμησαν να πειράξουν το άρθρο 16; Θεωρείτε ότι δεν γίνεται αντιληπτή η μέθοδος της σαλαμοποίησης που έχετε επιλέξει για να καταργήσετε το παρόν Σύνταγμα;

Επικαλείστε κατ' εξακολούθηση και το Ενωσιακό Δίκαιο. Δύο πράγματα θα διαβάσω μόνο. Το Ενωσιακό Δίκαιο παρέχει τη διακριτική ευχέρεια και δεν επιβάλλει ούτε υποχρεώνει σε όσα κράτη θέλουν να ιδρύσουν ιδιωτικά πανεπιστήμια να το πράξουν. Ο κ. Αντώνης Μεταξάς αναπληρωτής καθηγητής Ευρωπαϊκού Δικαίου στο ΕΚΠΑ και επισκέπτης καθηγητής Ευρωπαϊκού Δικαίου στο Πανεπιστήμιο του Βερολίνου σημειώνει: «Δεν προέκυψε τώρα το ερμηνευτικό πρόταγμα της σύμφωνης με το Ενωσιακό Δίκαιο ερμηνείας του Εθνικού Δικαίου και συνιστά κάποιο οψιγενές σχήμα η σύλληψη, αντιθέτως ανάγεται σε πάγια προϋπόχουσα σταθερή νομολογία του δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Υπόκειται εντούτοις σύμφωνα όχι με την άποψη του γράφοντος, αλλά με τη νομολογία του ίδιου του δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε σαφή όρια με κύριο το ότι δεν μπορεί να δίδει έρεισμα για *contra legem* ερμηνεία του Εθνικού Δικαίου».

Είναι εμφανές ότι η Κυβέρνησή σας ακολουθεί την τόσο προ-

σφιλή σ' αυτήν τακτική του ώριμου φρούτου. Όπως και στην υγεία, έτσι και στην παιδεία αφήνει ό,τι δημόσιο να σαπίζει με ελεγχόμενη διοίκηση και υπό την επίβλεψη των αρίστων του επιτελικού κράτους και έρχεται μετά η εισβολή του ιδιωτικού τομέα να καλύψει το κενό ως ανάγκη, τεχνητή, όμως, ανάγκη. Ιδιωτικοποιεί μεθοδικά τα πάντα, ώστε να μην υπάρχει κρατικό κόστος και μισθολογικά και χρηματοδοτικά. Δημιουργεί ένα κράτος χωρίς παιδεία, χωρίς ιστορία, χωρίς δεσμούς οικογένειας, χωρίς αξίες, χωρίς γλώσσα, χωρίς πολίτες ή ακριβέστερα με εισαγόμενο πληθυσμό, ένα κράτος ανώνυμη εταιρεία σε υγεία, παιδεία μέχρι σήμερα, αύριο ιδιωτικές φυλακές, ίσως αστυνομία, ίσως στρατό.

Ένα κράτος ανώνυμη εταιρεία, όμως, είναι ένα κράτος απρόσωπο και ασυνείδητο, υποταγμένο στα κελύσματα και τις επιθυμίες του οικονομικού συμφέροντος και μόνο. Δεν θα σας αφήσουμε να φτιάξετε ένα κράτος χωρίς ταυτότητα, ένα κράτος χωρίς αξίες. Δεν θα σας αφήσουμε εμείς, δεν θα σας αφήσουν οι νέοι μας αύριο εκεί και δεν θα σας αφήσουν οι Έλληνες.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νίκης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Όλγα Γεροβασίλη): Τον λόγο έχει τώρα ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Κεδίκογλου.

ΣΙΜΟΣ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Είναι πολλές οι νομοθετήσεις μεταρρυθμίσεων για τις οποίες μπορεί να επιφέρει η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη. Η μεταρρύθμιση, όμως, στο χώρο της παιδείας που επιφέρει το παρόν νομοσχέδιο είναι για μένα ξεχωριστή. Είναι ξεχωριστή, γιατί οδηγεί την παιδεία στο μέλλον. Γιατί ο τομέας της παιδείας κατ' εξοχήν αφορά το μέλλον του λαού μας, της πατρίδας μας. Είναι ξεχωριστή, γιατί αποσαφηνίζει πού τοποθετούνται πλέον οι τίτλοι της προόδου και της συντήρησης, γιατί με την όλη συζήτηση στη Βουλή ξεκαθαρίζεται ποιες δυνάμεις ανήκουν στην κάθε πλευρά, ποιοι θέλουν την αλλαγή, τη βελτίωσή, τους νέους ορίζοντες και ποιοι είναι προσκολλημένοι σε ιδεοληψίες, σε ένα προβληματικό παρελθόν.

Παρ' ότι η πιο πολλή κουβέντα γίνεται για τα μη κερδοσκοπικά παραρτήματα ξένων πανεπιστημίων το νομοσχέδιο, η συντριπτική πλειονότητα των άρθρων του αφορά τα δημόσια πανεπιστήμια, την ενίσχυσή τους, την αναβάθμισή τους, τη διεθνοποίησή τους. Πάρτε για παράδειγμα τις προβλέψεις για το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο. Αναβαθμίζεται δραστικά με την ένταξη και του Διεθνούς Πανεπιστημίου Καβάλας, με την ίδρυση νέων σχολών και τμημάτων, μια αναβάθμιση εθνικής σημασίας στην ευαίσθητη αυτή περιφέρεια της Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης. Αντίστοιχα αναβαθμίζεται και το Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο που αυτονομείται και εξομοιώνεται με τα υπόλοιπα πανεπιστήμια.

Ιδιαίτερη σημασία έχει και η ενίσχυση της εξωστρέφειας, η διεθνοποίηση των δημόσιων πανεπιστημίων.

Θα μπορούν να φοιτούν αλλοδαποί φοιτητές στα ελληνόγλωσσα, αλλά και στα αγγλόφωνα προγράμματα θα μπορούν ξένοι φοιτητές να πραγματοποιούν στην Ελλάδα, μέρος των σπουδών τους. Πέραν της οικονομικής ωφέλειας από τα διδάκτρα των αλλοδαπών για τα δημόσια πανεπιστήμια, αλλά και την ενίσχυση του διεθνούς κύρους τους, όσοι έχουμε σπουδάσει και στο εξωτερικό, γνωρίζουμε καλά και τα οφέλη που είχαμε από τον συγχρωτισμό με φοιτητές από άλλες χώρες.

Να ολοκληρώσω την αναφορά στα δημόσια πανεπιστήμια με τη χρηματοδότησή τους. Και θεωρώ πολύ σημαντική τη μεγαλύτερη σύνδεση της χρηματοδότησης με την αξιολόγησή τους. Επιτέλους, πρέπει η αξιολόγηση να μετράει περισσότερο. Συνολικά η χρηματοδότηση αυξάνεται γενναία από το ιστορικό ναδίρ των 92 εκατομμυρίων ευρώ το 2018 φτάσαμε με αύξηση 50% στα 133 εκατομμύρια πέρυσι. Φέτος θα είναι ακόμα περισσότερα για υποδομές, σίτιση και στέγαση, μια αύξηση άνω του 30% από το 2018. Ενώ από το ΕΣΠΑ, το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, το Ταμείο Ανάκαμψης και τα ΣΔΙΤ θα επενδυθεί πάνω από ένα δισεκατομμύριο ευρώ στην τριτοβάθμια εκπαίδευση για καινοτομική δραστηριότητα, για ερευνητικό και εκπαιδευτικό εξοπλισμό, για ανακαίνιση και κατασκευή φοιτητικών εστιών. Είναι μία γενναίοτατη ενίσχυση και θα πρέπει να το αναγνωρίσετε.

Να περάσω τώρα στα άρθρα που αφορούν τα μη κερδοσκο-

πικά παραρτήματα ξένων πανεπιστημίων, σε αυτά που μας διαχωρίζουν σε συντηρητικούς και προοδευτικούς. Και να καταλογίσω πρώτα απ' όλα στους συντηρητικούς επικριτές μας ότι εθελουφλούν και υποκρίνονται. Εθελουφλούν γιατί δεν θέλουν να δουν τη σύγχρονη πραγματικότητα. Και υποκρίνονται γιατί τα περισσότερα από αυτά που λένε ότι φοβούνται πως θα συμβούν, συμβαίνουν ήδη και μάλιστα χωρίς επαρκή εποπτεία από το κράτος.

Εθελουφλούν όταν αρνούνται να δουν την ύπαρξη σαράντα χιλιάδων Ελλήνων φοιτητών σε ξένα πανεπιστήμια, ένα αρνητικό πανευρωπαϊκό ρεκόρ. Και υποκρίνονται γιατί αυτή τη στιγμή ήδη σπουδάζουν πάνω από τριάντα χιλιάδες ελληνόπουλα σε κολλέγια εδώ, με πολύ πιο χαλαρή κρατική εποπτεία και αποκτούν πλήρη επαγγελματικά δικαιώματα. Ακόμα και σε σκληρά επαγγέλματα, όπως του δικηγόρου και του μηχανικού, μπορούν να δουλέψουν και να συμμετάσχουν σε προκηρύξεις του ΑΣΕΠ. Δεν έχουν ακαδημαϊκά δικαιώματα, αλλά μόνο εδώ στην Ελλάδα. Εάν πάνε στο εξωτερικό έχουν ακαδημαϊκά δικαιώματα. Αυτό είναι ο απόλυτος τραγέλαφος.

Υπάρχει και η περίπτωση της Κύπρου: Ξένα πανεπιστήμια, με πιο χαλαρό καθεστώς από το εισαγόμενο στην Ελλάδα με το παρόν νομοσχέδιο. Οφέλη για την κυπριακή οικονομία; Πάνω από 1 δισεκατομμύριο ευρώ το έτος, πάνω από δέκα χιλιάδες θέσεις εργασίας. Μεταξύ των διδασκόντων εκεί είναι και αρκετοί επικριτές του παρόντος νομοσχεδίου. Εδώ μιλάμε για την αποθέωση της υποκρισίας.

Και μιλώντας για υποκρισία έχουμε άλλη μία παράμετρο. Επειδή θυμήθηκα τις φαιδρές κατηγορίες στελεχών της Αντιπολίτευσης για δήθεν ορμπανισμό της Κυβέρνησης, να επισημάνω στους επικριτές του νομοσχεδίου ότι ουσιαστικά ακολουθούν την επιχειρηματολογία του Βίκτορ Ορμπάν στη γνωστή αντιπαράθεσή του με την Ευρωπαϊκή Ένωση για τη λειτουργία ξένου πανεπιστημίου στη Βουδαπέστη. Γνωρίζετε την κατάληξη αυτής της αντιπαράθεσης, την καταδικαστική για την Ουγγαρία του Όρμπαν απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου.

Σας αφήνουμε, λοιπόν, να εθελουφλείτε μέσα στο νέφος της υποκρισίας και της ιδεοληψίας σας. Εμείς προχωράμε σε μια εμβληματική μεταρρύθμιση που ανοίγει την Ελλάδα στον κόσμο και οδηγεί την παιδεία μας στο μέλλον.

Για τις αιτιάσεις σας περί αντισημιτικότητας έχουν απαντήσει επιστημονικά κόμματα κορυφαίοι συνταγματολόγοι που δεν πρόσκεινται στην παράταξή μας και έχει τοποθετηθεί πολύ γλαφυρά και ο Υπουργός μας. Ιδιαίτερα εύστοχο ήταν το σχόλιο περί φύλλο συκής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υλοποιούμε μια μεγάλη μεταρρύθμιση που θα περιορίσει τη φυγή Ελλήνων φοιτητών στο εξωτερικό, θα προσελκύσει αλλοδαπούς φοιτητές, θα αναβαθμίσει την ποιότητα του εκπαιδευτικού μας συστήματος, θα περιορίσει την ακαδημαϊκή διασπορά, θα προσελκύσει καθηγητές υψηλού κύρους από όλο τον κόσμο, θα δώσει περισσότερες ευκαιρίες για ακαδημαϊκή καριέρα στη χώρα μας, θα αυξήσει τις θέσεις εργασίας, θα καταστήσει την Ελλάδα περιφερειακό εκπαιδευτικό κέντρο, θα αυξήσει τις συνέργειες της πανεπιστημιακής κοινότητας για έρευνα και ανάπτυξη, θα προσελκύσει επενδύσεις και θα προωθήσει τη διασύνδεση πανεπιστημίων και αγοράς εργασίας.

Ξέρω ότι το τελευταίο, η διασύνδεση πανεπιστημίων και αγοράς εργασίας, είναι άλλο ένα ταμπού σας. Τι να κάνουμε; Τα ταμπού αυτά για να πέφτουν.

Όλα αυτά με το αυστηρότερο δυνατό πλαίσιο κρατικής εποπτείας πιστοποίησης και ελέγχου. Θέλω να υπογραμμίσω και να συγχαρώ για αυτό τον Υπουργό Παιδείας για την ουσιαστική διαβούλευση επί του νομοσχεδίου. Το διαπίστωσα προσωπικά με την αποδοχή της τροποποίησης για το καθεστώς των ακτινοθεραπευτών.

Επικροτώ, λοιπόν, και φυσικά υπερψηφίζω.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Όλγα Γεροβασίλη): Έχει τον λόγο τώρα ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Σπαρτιατών, ο κ. Ζερβέας.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΕΡΒΕΑΣ: Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, εδώ και μισό αιώνα όσοι κυβερ-

νήσατε, δηλαδή η παράταξη της Νέας Δημοκρατίας, η παράταξη του ΠΑΣΟΚ, η παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ, φροντίσατε να υποβαθμίσετε με κάθε δυνατό τρόπο τα δημόσια πανεπιστήμια. Κατηλεονόμει την ύψιστη ιδέα της ελευθερίας, τα παράδοξα στην ασυδοσία και στην ιδεοληπτική τρομοκρατία διαφόρων ομάδων. Τα μετατρέψατε σε φυτώρια αφελληνισμού και χώρους αποθέωσης της υποκοιλουράς του βανδαλισμού. Γι' αυτό και τα κροκοδείλια δάκρυά για τη δημόσια παιδεία δεν πείθουν ούτε τα κομματικά ακροατήρια. Τον δρόμο για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, δυστυχώς, τον άνοιξε η απαξίωση των δημόσιων πανεπιστημίων.

Κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, σας βλέπουμε να περιφρονείτε πλήρως την ακαδημαϊκή κοινότητα. Καθηγητές και φοιτητές είναι κάθετα αντίθετοι στη συντηρητική τους πλειοψηφία με το εν λόγω νομοσχέδιο, με την Κυβέρνησή σας να τους αγνοεί επιδεικτικά.

Αλήθεια, γιατί πριν κατατεθεί στη Βουλή για συζήτηση το εν λόγω νομοσχέδιο, δεν επιδιώξατε έναν ευρύ διάλογο με τους ακαδημαϊκούς μας; Δεν σας προβληματίζει η έντονη διαφωνία τους; Ξέρετε καλύτερα εσείς τι είναι καλύτερο για την ανώτατη εκπαίδευση, από τους ανθρώπους που έχουν αφιερώσει τη ζωή τους σε αυτή;

Για τα δημόσια πανεπιστήμια στα πέντε χρόνια που ήδη κυβερνάτε, τι πράξατε; Λύσαμε όλα τα προβλήματα τους και έτσι αποφασίσατε η ανώτατη εκπαίδευση να επεκταθεί με τη δημιουργία ιδιωτικών ΑΕΙ; Ή μήπως το παρόν νομοθέτημα είναι μια ακόμη υποβάθμιση του δημοσίου πανεπιστημίου;

Το δημόσιο πανεπιστήμιο με ευθύνη όλων των κυβερνήσεων, όπως προείπα, αντιμετωπίζει ζητήματα τα οποία καθημερινά δυσκολεύουν τη λειτουργία του και αντί να εστιάζετε σε αυτά, αποφασίσατε να του προσθέσετε ακόμη, έναν ανταγωνιστή ο οποίος θα έχει τη δυνατότητα να οργανώσει ένα εκπαιδευτικό σύστημα σπουδών χωρίς τις δυσχέρειες που καθημερινά ταλανίζουν τα δημόσια πανεπιστήμια, για τις οποίες επιδεικνύετε παντελή αδιαφορία επίλυσής τους, όπως είναι παραδείγματός χάριν οι φοιτητικές παρατάξεις, όχι μόνο του κόμματος, αλλά όλων των κομμάτων του Κοινοβουλίου, οι οποίες μετατρέπουν τα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα της χώρας μας σε κέντρα υποδοχής νέων μελών για τη Νέα Δημοκρατία, το ΠΑΣΟΚ και την Αριστερά.

Αλήθεια, κύριοι και κυρίες της Νέας Δημοκρατίας, σε ποιο ευρωπαϊκό πανεπιστήμιο από αυτά που θαυμάζετε, υπάρχουν κομματικές παρατάξεις; Υποτίθεται ότι θέλετε να κάνετε την πατρίδα μας ένα προηγμένο ευρωπαϊκό κράτος, κανένα, όμως, ευρωπαϊκό κράτος δεν επιτρέπει την ίδρυση και τη λειτουργία κομματικών παρατάξεων. Όπως σας συμφέρει, λοιπόν, είμαστε μια ευρωπαϊκή χώρα και όπου σας συμφέρει είμαστε μια χώρα των Βαλκανίων.

Τα πανεπιστήμια, κύριοι, είναι χώρος μάθησης, έρευνας και μελέτης και όχι προθάλαμος για τις κομματικές νεολαίες. Όποιος θέλει να συμμετέχει στην οποιαδήποτε παράταξη μπορεί να απευθυνθεί κάλλιστα στο εκάστοτε κομματικό γραφείο. Στον χώρο του πανεπιστημίου οι παρατάξεις σας δεν έχουν καμμία απολύτως θέση. Στο μόνο που συμβάλλουν είναι στο να δημιουργούν προβλήματα και φοιτητές δύο ταχυτήτων, φοιτητές που συμμετέχουν σε αυτές απολαμβάνοντας μια ήρεμη φοιτητική ζωή με όλα τα προνόμια που συνεπάγεται αυτή η επιλογή της ένταξης σε μια κομματική -και όχι στην ουσία φοιτητική- παράταξη και οι φοιτητές που είναι δακτυλοδεικτούμενοι από αυτές τις παρατάξεις, μη μπορώντας να έχουν μια ισοτίμη αντιμετώπιση, διότι επιλέγουν να ασχοληθούν με την επιστήμη τους και όχι με το να τρώγουν για την προώθηση της προπαγάνδας του κόμματος στο οποίο συμμετέχουν.

Διότι στην πραγματικότητα δεν μιλάμε για φοιτητικές παρατάξεις, αλλά για παραρτήματα των κομμάτων σας μέσα στην εκάστοτε σχολή.

Οι θέσεις μας είναι σαφείς: Άμεση κατάργηση των φοιτητικών παρατάξεων, ώστε η ανώτατη εκπαίδευση να απαλλαγεί επιτέλους από έναν βραχά που της δημιουργεί προβλήματα και δημιουργία ενός απλού συνδικαλιστικού φορέα των φοιτητών, ο οποίος κάλλιστα θα μπορεί να εκπροσωπεί τους φοιτητές σε όλα τα αρμόδια όργανα της σχολής τους.

Πέραν αυτού, το παρόν νομοσχέδιο αποτελεί έναν ύψιστο

εθνικό κίνδυνο για την πατρίδα μας, καθώς δύνανται να το χρησιμοποιήσουν χώρες που απειλούν την εδαφική ακεραιότητα της χώρας μας ως μέσο εκπληρώσεως των ύπουλων σχεδίων τους.

Αλήθεια, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, τι θα γίνει αν τον Σεπτέμβριο με την έναρξη του νέου ακαδημαϊκού έτους δούμε στη Θράκη μας ένα παράρτημα ενός τουρκικού πανεπιστημίου, με όλες τις αρνητικές συνέπειες και προεκτάσεις που θα επιφέρει για την ευρύτερη περιοχή μια τέτοια εξέλιξη; Αλλά και στη Θεσσαλονίκη αύριο μπορεί να δούμε παράρτημα πανεπιστημίου της Βόρειας Μακεδονίας». Έχετε σκεφτεί, λοιπόν, πόσο επιζήμιο για τα εθνικά μας συμφέροντα είναι το παρόν νομοσχέδιο;

Ένας ακόμη λόγος για τον οποίον είμαστε εναντίον του συγκεκριμένου νομοσχεδίου είναι και η απειλή της ερημοποίησης των δημόσιων ΑΕΙ της επαρχίας από τη δημιουργία ιδιωτικών πανεπιστημίων στα μεγάλα αστικά κέντρα. Ως γνωστόν, μια οικογένεια για την εκπλήρωση των σπουδών ενός μέλους της, όταν αυτό επιτυγχάνει την εισαγωγή του σ' ένα ΑΕΙ της επαρχίας, δαπανά ένα σημαντικό χρηματικό ποσό. Πολλοί γονείς της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης, λοιπόν, θα σκεφτούν εύλογα να δαπανήσουν αυτό το ποσό σε κάποιο ιδιωτικό ΑΕΙ της πόλης τους, παρά να στείλουν τα παιδιά τους να φοιτήσουν σε κάποιο δημόσιο ΑΕΙ της επαρχίας. Αυτό θα έχει ως τραγική συνέπεια η οικονομία πολλών επαρχιακών πόλεων που στηρίζεται σε μεγάλο βαθμό στους φοιτητές, να πληγεί ανεπανόρθωτα και δυστυχώς πολλά ΑΕΙ να αντιμετωπίσουν την απειλή ακόμη και του οριστικού κλεισίματος λόγω ελλείψεως σπουδαστών.

Τα επιχειρήματα του τύπου ότι το Χάρβαρντ θα ανοίξει παράρτημα στην Ελλάδα είναι αστεία, διότι πανεπιστήμια τέτοιου κύρους και βεληνεούς δεν έχουν ανοίξει πουθενά παραρτήματα, σε καμία χώρα του κόσμου. Θα γίνει άραγε η αρχή από τη χώρα μας; Δεν το νομίζω.

Για άλλη μια φορά αναπτύσσετε αστεία επιχειρήματα, τα οποία καταρρίπτονται από την ίδια την πραγματικότητα. Βεβαίως, δεν μας προκαλεί εντύπωση αυτό, διότι η παράταξή σας και ειδικά ο Πρωθυπουργός και οι συν αυτό διαχρονικά ήσασταν και είστε εκτός πραγματικότητας, μιας που η καθημερινότητα στην οποία μεγαλώσατε απέχει παρασάγγας από την καθημερινότητα του απλού μέσου Έλληνα πολίτη. Τα κολλέγια στα οποία σπουδάσατε δεν έχουν καμία σχέση με τα δημόσια πανεπιστήμια και εξαιτίας της αδιαφορίας και της ανικανότητάς σας είναι σε κατάσταση ύψιστης παρακμής. Ζείτε στη γυάλα της δικής σας κίβδηλης πραγματικότητα και αυτός είναι ο βασικός λόγος που αδυνατείτε να κατανοήσετε τις πραγματικές ανάγκες μιας κοινωνίας με την οποία δεν έχετε ουδεμία επαφή. Γι' αυτό φέρνετε νομοσχέδια τα οποία όχι μόνο δεν διευκολύνουν, αλλά αντιθέτως επιβαρύνουν την καθημερινότητα του Έλληνα και της Ελληνίδας. Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Όλγα Γεροβασίλη): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι τρεις μαθητρίες και μαθητές και δύο συνοδοί εκπαιδευτικοί από το Γυμνάσιο και το Γενικό Λύκειο της Παναγίας Διασέλλου Άρτας. Εδώ θα ζητήσω και ιδιαίτερο χαιρετισμό, γιατί είναι η ιδιαίτερη πατρίδα μου.

Σας καλωσορίζουμε στη Βουλή και να περάσετε ευχάριστες ώρες στην επίσκεψή σας στην Αθήνα.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Τον λόγο έχει ο κ. Ευάγγελος Λιάκος, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΛΙΑΚΟΣ: Σας ευχαριστώ πάρα πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε μπροστά μας ακόμα ένα εκσυγχρονιστικό νομοσχέδιο, ένα νομοσχέδιο που μας φέρνει ακόμα πιο κοντά στη σύγχρονη δυτική πραγματικότητα.

Αναρωτιέμαι πόσοι εδώ μέσα έχουμε ποτέ αναρωτηθεί επί της ουσίας τι εννοούμε με τους όρους «ανάπτυξη», «εκσυγχρο-

νός» και «πρόοδος». Για εμένα είναι προφανές. Καλούμαστε να υιοθετήσουμε καλές πρακτικές προηγμένων δυτικών οικονομιών και να τις φέρουμε στην ελληνική πραγματικότητα.

Με έκπληξη, όμως, παρατηρώ ότι σε κάθε τέτοια ενέργεια η Αντιπολίτευση συμπεριφέρεται λες και είμαστε εμείς οι πρώτοι που ανακαλύψαμε τον τροχό. Από το 2000 και μετά η παγκόσμια αγορά ανώτατης εκπαίδευσης κινεί πάνω από 3 δισεκατομμύρια δολάρια και το ποσό αυτό αυξάνεται από το 2003 και μετά κατά 7% ετησίως. Από αυτή ακριβώς την αγορά απουσιάζει η Ελλάδα. Αντιθέτως, είναι παρούσες η Τουρκία, η Βουλγαρία, η Βόρεια Μακεδονία, η Τσεχία, η Ρουμανία, η Σερβία. Ακόμα και η κομμουνιστική Κίνα είναι εκεί. Η Ελλάδα, όμως, λείπει.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ**)

Να τονίσω εδώ ότι με βάση τα όσα είπε ο πρόεδρος του ΔΟΑ-ΤΑΠ στην επιτροπή, το 55% των αιτήσεων που δέχεται ο ΔΟΑΤΑΠ κάθε χρόνο είναι από δημόσια ή ιδιωτικά πανεπιστήμια από την Κύπρο, το 17% έως 18% είναι από το Ηνωμένο Βασίλειο, ενώ το 8% περίπου είναι από τη Βουλγαρία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο αυτό είναι σαφές ότι έχει ως στρατηγικό στόχο να καταστήσει την Ελλάδα περιφερειακό κέντρο εκπαίδευσης. Επιχειρεί να αυξήσει τις εκπαιδευτικές ευκαιρίες των Ελλήνων μαθητών. Επιχειρεί την επιστροφή Ελλήνων φοιτητών που βρίσκονται στο εξωτερικό. Υπάρχει κάποιος μέσα σε αυτή την Αίθουσα που δεν αντιλαμβάνεται αυτή την αναγκαιότητα; Αναλωνόμαστε κατά τη γνώμη μου σε συζητήσεις που μας κρατάνε πίσω. Ο ρόλος του Βουλευτή σίγουρα δεν είναι εκτελεστικός, αλλά είναι νομοθετικός. Με τη νομοθέτηση, όμως, ανοίγουν νέοι ορίζοντες και νέες προοπτικές εξέλιξης για κάθε κοινωνία. Αν θέλουμε η χώρα μας να πάει μπροστά, πρέπει τις έννοιες του εκσυγχρονισμού, του ριζοσπαστισμού και του προοδευτισμού να τις ενστερνιζόμαστε και όχι απλά να τις αναφέρουμε όποτε μας συμφέρει.

Μπαίνοντας στην ουσία του νομοσχεδίου, ξεκινάω από τον πρώτο πυλώνα. Αυτό το νομοσχέδιο συμπεριλαμβάνει τη στρατηγική ανάπτυξη του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης. Ο ίδιος ο πρότανης δήλωσε ότι προτίθεται να αξιοποιήσει την ευκαιρία που του δίνει σήμερα το νομοσχέδιο αυτό για να ηγηθεί της ανάπτυξης σε αυτή την περιοχή της χώρας με καθαρά εξωστρεφή προσανατολισμό, λαμβάνοντας υπ' όψιν την περιοχή των Βαλκανίων, αλλά και αυτή της Νοτιοανατολικής Ευρώπης.

Συνεχίζω τώρα στον δεύτερο πυλώνα του νομοσχεδίου που αφορά το Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο, που είναι κι αυτό μια καινοτομία για την εποχή του. Ξεκίνησε ως ένα πανεπιστήμιο δεύτερης ευκαιρίας και πλέον αποτελεί πρώτη επιλογή για αρκετούς φοιτητές. Σήμερα μετράει ογδόντα χιλιάδες αποφοίτους. Αυτή τη δυναμική έρχεται το σημερινό νομοσχέδιο να ενισχύσει με τις διατάξεις του.

Πάμε τώρα στον τρίτο πυλώνα του νομοσχεδίου που είναι και αυτός που έχει δεχθεί τα περισσότερα πυρά της Αντιπολίτευσης, αλλά και για τον οποίον έχουν ακουστεί οι περισσότερες ανακρίβειες. Είναι η ενίσχυση των δημόσιων πανεπιστημίων. Εδώ έχουμε ένα δεδομένο, τη χρηματοδότηση των πανεπιστημίων. Βλέπουμε ότι αυτή μειωνόταν συνεχώς κάθε χρόνο και έτσι το 2018 έφτασε στο κατώτατο όριο επί κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, τα 92,4 εκατομμύρια ευρώ. Πέρσι η χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό, πλην των μισθών, ήταν 133,5 εκατομμύρια ευρώ, μια αύξηση σχεδόν 50%.

Στα παραπάνω θέλω να προσθέσω και τη χρηματοδότηση στο επίδομα φοιτητικής στέγης και το επίδομα σίτισης που αθροιστικά προσεγγίζουν το ποσό των 450 εκατομμυρίων ευρώ σε ετήσια βάση, συν τις επενδύσεις οι οποίες έχουν προγραμματιστεί από άλλα χρηματοδοτικά εργαλεία, όπως το Ταμείο Ανάκαμψης, το ΕΣΠΑ, αλλά και έργα ΣΔΙΤ για τις φοιτητικές εστίες.

Για ποια ακριβώς πρόθεση υποβάθμισης της δημόσιας εκπαίδευσης μας κατηγορείτε, κύριε; Κανείς δεν πρόκειται να πει ότι όλα είναι ρόδινα στα ελληνικά πανεπιστήμια. Προφανώς και χρειάζονται πολλά ακόμα να γίνουν και αυτή ακριβώς είναι η πρόθεση της σημερινής Κυβέρνησης. Σε καμία περίπτωση, όμως, αυτή η Κυβέρνηση και ειδικά αυτό το νομοσχέδιο, που μετά από μακρά διαβούλευση φέρνει στη Βουλή ο Κυριάκος Πιερρακάκης και οι

Υφυπουργοί του δεν μπορεί να θεωρηθεί απόπειρα υποβάθμισης των ελληνικών δημόσιων πανεπιστημίων. Και αυτό, γιατί από τα διακόσια πέντε άρθρα αυτού του σχεδίου νόμου τα εκατόν εβδομήντα έξι αφορούν το δημόσιο σύστημα εκπαίδευσης. Δεν θα αναφερθώ λεπτομερώς σε αυτά. Το έχουν κάνει και οι αξιότιμοι συνάδελφοί μου.

Για οικονομία χρόνου θα συνεχίσω στο τέταρτο και διασημότερο μέρος του νομοσχεδίου -διασημότερο σε όρους δημόσιας συζήτησης- το οποίο έχει να κάνει με τις ρυθμίσεις για την εγκατάσταση παραρτημάτων ξένων πανεπιστημίων στη χώρα μας. Όπως είπα και στην αρχή της ομιλίας μου, είναι επιτακτική ανάγκη να συμβαδίσουμε ως χώρα στις επιταγές της σύγχρονης εποχής. Αυτό, λοιπόν, που καλούμαστε να κάνουμε σήμερα είναι το κράτος να ασκήσει επιτέλους κυριαρχία, να μπει πλαίσιο σε ένα ήδη υπάρχον τοπίο με τρόπο συμβατό με το συνταγματικό κείμενο. Το νομοσχέδιο προβλέπει την εγκατάσταση παραρτημάτων μέσα από ειδικού τύπου νομικά πρόσωπα τα οποία θα είναι μη κερδοσκοπικά. Προβλέπει, επίσης, ότι η εποπτεία θα ασκείται από την ΕΘΑΑΕ, την ανεξάρτητη αρχή ανώτατης εκπαίδευσης, η οποία θα ασκεί την εποπτεία και για τα δημόσια πανεπιστήμια, αλλά και για τα μη κερδοσκοπικά. Δηλαδή, τα παραρτήματα που θα ιδρυθούν εδώ θα υπόκεινται στον υποχρεωτικό έλεγχο της ελληνικής πολιτείας.

Όσον αφορά τώρα την πρόσβαση σε αυτές τις σχολές -γιατί και σε αυτό το κομμάτι έχουν ακουστεί πάρα πολλά πράγματα-, θα υπάρχει άμεση σύνδεση με τις πανελλήνιες εξετάσεις. Εδώ το νομοσχέδιο προβλέπει ότι δεν μπορεί κάποιος να μην έχει πρόσβαση στο δημόσιο σύστημα παιδείας και να έχει πρόσβαση στο μη κρατικό. Άρα αν κάποιος δεν μπορεί να μπει στο δημόσιο σύστημα, δεν θα μπορεί να μπει και στο μη κρατικό πανεπιστήμιο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Με ποιον βαθμό;

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΛΙΑΚΟΣ: Και πώς διασφαλίζεται αυτό, κύριε Μπάρκα, που έχετε απορία και βλέπω ότι κουνάτε το κεφάλι σας; Διασφαλίζεται με τη συσχέτιση της ελάχιστης βάσης εισαγωγής. Από εκεί και πέρα -και αφού αγχώνεστε για το βαθμό- θα έρχεται κάθε σχολή και το κάθε τμήμα και θα ορίζει τα επιπρόσθετα μέτρα και όρους πρόσβασης σε αυτό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε στα χέρια μας ένα αναγκαίο νομοσχέδιο που καθυστέρησε να έρθει με βάση τις ευρωπαϊκές τουλάχιστον εξελίξεις, με αποτέλεσμα εκτός άλλων η χώρα να χάνει και ένα σοβαρό ποσό συναλλάγματος ετησίως τόσο από την προσέλκυση ξένων φοιτητών όσο και από τη φυγή φοιτητών δικών μας στο εξωτερικό. Έχουμε μπροστά μας μια τεράστια ευκαιρία αναβάθμισης του ακαδημαϊκού γίνεσθαι. Μπορούμε να αυξήσουμε τις εκπαιδευτικές μας ευκαιρίες, να συγκρατήσουμε μεγάλο κομμάτι Ελλήνων που σπουδάζουν στο εξωτερικό και -γιατί όχι;- να επαναπατρίσουμε και Έλληνες φοιτητές.

Οι εξελίξεις στο παγκόσμιο επίπεδο είναι ραγδαίες και οι αλλαγές που έρχονται με τις νέες τεχνολογικές ανακαλύψεις θα είναι καθοριστικές. Από την Ελλάδα δεν πρέπει να λείπει κανένας. Χρειαζόμαστε χέρια, αλλά δεν θα πρέπει ποτέ να ξεχνάμε ότι χρειαζόμαστε και μυαλά. Και είμαι βέβαιος ότι όλοι μας σε αυτή την Αίθουσα θα συμφωνήσουμε στο γεγονός ότι η χώρα μας διαθέτει λαμπρά μυαλά. Ας δημιουργήσουμε, λοιπόν, τις συνθήκες, για να αναπτυχθούν εδώ αλλά και για να τα συγκρατήσουμε εδώ.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, ο κ. Καραθανασόπουλος.

Και μέχρι να πάρετε τον λόγο, κύριε Καραθανασόπουλε, για τον μισό χρόνο βέβαια...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Με την όποια ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Οποιοδήποτε, πάντα.

Απόψε θα φθάσουμε μέχρι το 150. Είμαστε στο 99, τώρα θα πάμε στο 100. Παρακαλώ, βέβαια, για τη συνέπεια στο χρόνο. Θα πάμε μέχρι και την κ. Μαρία Αντωνίου. Έτσι εχόντων των πραγμάτων με πολύ πρόχειρους υπολογισμούς και χωρίς παρεμβάσεις που μπορεί να σημειωθούν είτε αρχηγών είτε Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων, όπως και χθες το βράδυ ή μάλλον προς

τα ξημερώματα που είχα την τύχη να προεδρεύω επί τετραώρου, θα υπερβούμε τη δεύτερη πρωινή. Καταλαβαίνετε. Άρα παράκληση θερμή σε όλους για την όσο το δυνατόν τήρηση του χρόνου.

Ορίστε, κύριε Καραθανασόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Επιτρέψτε μου ένα σύντομο ιστορικό. Τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια έχουμε τέσσερις νόμους - πλαίσιο για την ανώτατη εκπαίδευση: με κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας το 2007, με κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ νόμος Διαμαντοπούλου 2011, νόμος - πλαίσιο Γαβρόγλου το 2017 και νόμος - πλαίσιο Κεραμέως το 2022. Τέσσερις νόμοι - πλαίσιο, λοιπόν, για την ανώτατη εκπαίδευση. Και έχουμε και άλλες έξι νομοθετικές παρεμβάσεις. Όλα αυτά κινούνται στην ίδια γραμμή, στην ίδια κατεύθυνση ανεξαρτήτως των αλλαγών κυβερνήσεων. Και όλο αυτό το νομοθετικό πλαίσιο που προηγήθηκε και στο οποίο συνέβαλε και το ΠΑΣΟΚ και ο ΣΥΡΙΖΑ και η Νέα Δημοκρατία, όλο αυτό έστρωσε τον δρόμο για το σημερινό νομοσχέδιο - έκτρωμα που συζητάμε σήμερα. Άρα, και ο ΣΥΡΙΖΑ και το ΠΑΣΟΚ έχουν ευθύνη για την κατάσταση η οποία υπάρχει στην τριτοβάθμια εκπαίδευση και γιατί ακριβώς λύνει τα χέρια στην Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας να συζητάμε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο.

Και θα ρωτήσει κάποιος που παρακολουθεί καλοπροαίρετα τη συζήτηση: Μα, εδώ ΣΥΡΙΖΑ, ΠΑΣΟΚ, Νέα Αριστερά έχουν βγει απέναντι στην Κυβέρνηση και την κατακεραυνώνουν. Πώς μπορεί να εξηγηθεί αυτή η αντιφατική εικόνα; Είναι πολύ απλό. Πάντοτε όλα τα κόμματα, όταν ήταν στην αντιπολίτευση, καταψήφισαν τους νόμους - πλαίσιο, αλλά όταν έρχονταν στην κυβέρνηση τούς υλοποιούσαν.

Τι είναι αυτό αλήθεια, ποια είναι αυτή η κόκκινη γραμμή, που ενώνει Νέα Δημοκρατία, ΣΥΡΙΖΑ, Νέα Αριστερά και ΠΑΣΟΚ; Ποιο είναι αυτό, λοιπόν, που σας ενώνει όλους σας; Εμείς το λέμε καθαρά: Πρώτον, είναι η στρατηγική της άρχουσας τάξης που με συνέπεια υπηρετείτε είτε στα ζητήματα της οικονομίας είτε σε θέματα κοινωνίας, υγείας, παιδείας είτε στα ζητήματα γεωστρατηγικών αναγκών στο πλαίσιο της γεωστρατηγικής αναβάθμισης της χώρας μας. Δεύτερον, είναι η στρατηγική της Ευρωπαϊκής Ένωσης που και στα θέματα της παιδείας με πιστότητα όλα τα κόμματα υλοποιείτε. Και τρίτο, είναι η εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ για τα ζητήματα της παιδείας. Υπάρχει κάποια διαφωνία μεταξύ σας γι' αυτά τα θέματα; Καμμία απολύτως. Άρα, λοιπόν, ποιος είναι ο λόγος; Απλά και μόνο για αντιπολιτευτικές κορώνες, να συγκαλύψετε την πραγματική εικόνα, πραγματικά αυτά τα οποία κάνετε και βεβαίως να καλλιεργήσετε αυταπάτες στον κόσμο και να ευνουχίσετε ένα κίνημα φοιτητικό, εκπαιδευτικό, το οποίο βρίσκεται στην πρώτη γραμμή του αγώνα ενάντια στο νόμο - πλαίσιο και να τον χειραγωγήσετε.

Από αυτή την άποψη, τι είναι αυτό που σας συνδέει, λοιπόν; Είναι ακριβώς οι ανάγκες που προκύπτουν από τη συνεχή προσαρμογή της εκπαίδευσης και της έρευνας στις ανάγκες της καπιταλιστικής αγοράς, της καπιταλιστικής οικονομίας, στις ανάγκες των μονοπωλίων. Αυτή η προσαρμογή είναι συνεχής και από εδώ προκύπτει και η αναποτελεσματικότητα των διαφόρων νόμων - πλαισίων που χρειάζεται να αλλάξουν, για να προσαρμοστούν στις εκάστοτε ανάγκες, γιατί αναδεικνύουν τις ίδιες αντιφάσεις του συστήματος. Γι' αυτό ακριβώς σας φέρνουν σ' αυτή την εικόνα.

Και ποιες είναι αυτές οι προσαρμογές που πρέπει να κάνετε; Πρώτη προσαρμογή: Μέσα από την εκπαίδευση, και ιδιαίτερα την ανώτατη, να διαμορφωθεί, να αναπαράγεται ένα φτηνό και αναλώσιμο εργατικό δυναμικό. Και αυτό, δηλαδή το να είναι φτηνό και αναλώσιμο, τι συνέπεια έχει; Αντί, λοιπόν, να έχουν πρόσβαση στο επιστημονικό αντικείμενο, γνώση του συνόλου του επιστημονικού αντικειμένου λέτε να αποκτήσουν ορισμένες σκόρπιες δεξιότητες. Στρατηγική Μπολόνια, αν δεν κάνω λάθος.

Οπότε αυτό που οδηγεί; Οδηγεί στην κατηγοριοποίηση των πτυχίων, πολλαπλά πτυχία, πτυχία χωρίς αξία, μέσω της αποσύνδεσης του πτυχίου από τα επαγγελματικά δικαιώματα. Και σε αυτή την εικόνα έχετε συμβάλει όλοι.

Δεύτερον, εργαλειοποίηση της έρευνας, έρευνα για τις ανά-

γκες των επιχειρηματικών ομίλων, για τις ανάγκες του NATO. Αυτό βεβαίως βάζει όρια, βάζει φραγμούς, διαστρεβλώνει τον ίδιο τον χαρακτήρα της έρευνας, ως δύναμη απελευθερωτική του ανθρώπου για την παραγωγή νέας γνώσης μέσω της έρευνας, καθώς αντί να διευκολύνει και να απαντάει στις ανάγκες του ανθρώπου, τον οδηγεί ακόμη σε χειρότερο σημείο.

Και τρίτο ζήτημα είναι αυτή η περιβόητη ατομική ευθύνη της αναπαραγωγής. Εκεί που το κράτος κάποτε αναγκαζόταν να δαπανήσει χρήματα για την παιδεία και την υγεία για την αναπαραγωγή της εργατικής δύναμης, σήμερα λέει ότι είναι ατομική ευθύνη και συρρικνώνονται οι δημόσιες δαπάνες στην υγεία, στην παιδεία και αλλού. Υποβαθμίζονται οι δημόσιες σχολές, τα δημόσια πανεπιστήμια, τα δημόσια νοσοκομεία.

Γιατί ατομική ευθύνη; Στο όνομα, λέει -το είπε ο κ. Σιμόπουλος, ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας- του να μπορεί να υπάρχουν δυνατότητες επιλογών. Αλήθεια; Δυνατότητες επιλογών για ποιον; Σε μια κοινωνία ανισοτήτων; Δηλαδή το παιδί του φτωχού, του εξαθλιωμένου, του βιοπαλαιστή της πόλης και της υπαίθρου, του μεροκαματιέρη εργάτη ή του ανέργου έχει τις ίδιες δυνατότητες με το παιδί του εφοπλιστή, του τραπεζίτη, του βιομήχανου; Όχι, όχι. Και μέσα από αυτή τη λογική των δυνατοτήτων επιλογών, αναπαράγονται και διευρύνονται όλο και περισσότερο οι κοινωνικές και οικονομικές ανισότητες στη χώρα μας και όχι μόνο.

Έτσι, λοιπόν, κάνετε την αδικία νόμο, ενώ ματώνει η λαϊκή οικογένεια, εργάζεται ο φοιτητής για να μπορέσει να σπουδάσει, δέχεται σήμερα ένα τεράστιο πλήγμα με την υποβάθμιση των πτυχίων τους.

Αναφέρθηκαν οι προηγούμενοι ομιλητές του ΚΚΕ και ο Γενικός Γραμματέας στο τι ακριβώς φέρνεται με αυτό το νομοσχέδιο. Επί της ουσίας, όχι μόνο αναβάθμιση δεν έχουμε, αλλά και θα έχουμε περαιτέρω υποβάθμιση των πτυχίων και θα συνεχιστεί η υποχρηματοδότηση, από τη στιγμή που αλλάζετε την αρνητική σχέση για τη χρηματοδότηση: 30% για την επιχειρηματική δραστηριότητα των πανεπιστημίων θα προέρχεται ανάλογα με την επιχειρηματική δραστηριότητα και το 70% με βάση τον αριθμό των φοιτητών, από 20 - 80% που ήταν πριν.

Άρα, λοιπόν, σπρώχνετε όλο και περισσότερο τη δράση του πανεπιστημίου ως επιχείρηση και δεύτερον, διατηρείτε την υποστελέχωση. Το ένα προς ένα τι σημαίνει; Ότι θα διατηρηθεί η αρνητική εικόνα που υπάρχει, ένας πανεπιστημιακός για κάθε σαράντα πέντε φοιτητές.

Από αυτή την άποψη, λοιπόν, μέσα από το νομοσχέδιο θέλετε να ολοκληρώσετε την ατελή αγορά πτυχίων που υπάρχει σήμερα. Δηλαδή έχουμε δημόσια πτυχία πολλαπλών ταχυτήτων και υποβαθμισμένα, έχουμε κολλεγιακά διπλώματα με επαγγελματικά και όχι ακαδημαϊκά και σήμερα θα έχουμε και την ακαδημαϊκή αναγνώριση μετά από τα ιδιωτικά πανεπιστήμια που θέλετε να ιδρύσετε, και ιδιωτικά σχολεία που θα παρέχουν διπλώματα και αυτά. Άρα θα έχουμε έναν τιμοκατάλογο πτυχίων ανάλογα με το κάθε βαλάντιο και βεβαίως και την αύξηση των ταξικών φραγμών.

Από αυτή, την άποψη, λέει η Κυβέρνηση για την ιστορικότητα του νόμου. Βεβαίως και για τον νόμο Διαμαντοπούλου το ίδιο έλεγαν, αλλά αυτή η ιστορικότητα θα συντριβεί κάτω από την πάλη των φοιτητών και των εκπαιδευτικών συνολικά και του λαϊκού κινήματος.

Προχωράτε σε αντικομμουνισμό. Τι λέτε; Η Ελλάδα, λέει, είναι η μοναδική χώρα μαζί με την Κούβα που δεν έχει ιδιωτικά σχολεία. Αλήθεια; Δεν έχει ιδιωτικά σχολεία; Δεν έχει κολλέγια; Τι είναι αυτά; Τα οποία τα αντιστοιχείτε επαγγελματικά με τα πανεπιστήμια;

Αλλά τολμάτε να συγκρίνετε την Κούβα, που μετά από εξήντα χρόνια σκληρού οικονομικού εμπόργκο με όλες τις δυσκολίες και τα προβλήματα έχει μια ιατρική σχολή και βγάζει γιατρούς υψηλότατου επιπέδου, έχει τη χαμηλότερη παιδική θνησιμότητα σε παγκόσμιο επίπεδο; Και με όλες αυτές τις δυσκολίες την εποχή του COVID, όταν κατέρρεαν τα συστήματα των ανεπτυγμένων χωρών, έστελναν μπριγάνες αλληλεγγύης με γιατρούς, νοσηλεύτες, με φάρμακα και αναλώσιμα, τη στιγμή που τα ισχυρά κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης τσακωνόνταν ποιος θα κλέψει από ποιον τα αναλώσιμα και τις μάσκες που έρχονταν από το εξωτερικό και κάνανε πλιάτσικο; Και τους βάζετε στην ίδια μοίρα; Εδώ

κοκκινίζει και η ντροπή με αυτά που λέτε για την Κούβα. Πραγματικά κοκκινίζει και η ντροπή.

Και από την άλλη μεριά, έχετε τη βολική αντιπολίτευση από μεριάς των άλλων κομμάτων. Τι λέει; Να αναθεωρηθεί, λέει, το άρθρο 16. Αν αναθεωρηθεί το άρθρο 16, το συζητάνε. Το ΠΑΣΟΚ βέβαια είναι «λαγός» όλων αυτών των αντιδραστικών ανατροπών που θα υπάρχουν.

Και από αυτή την άποψη, προβάλλετε διάφορα μοντέλα. Για το μοντέλο της Κύπρου και της κυβέρνησης συζητήσαμε. Για το μοντέλο της Σουηδίας αναφέρθηκε ο Γενικός Γραμματέας του κόμματός με το sugar baby και το sugar daddy, τα κορίτσια, λοιπόν, να παρέχουν υπηρεσίες στους πλούσιους...

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Ντροπή!

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Ντροπή σας!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ντροπή; Δεν διαβάζετε τα δημοσιεύματα; Παντού όπου και να ψάξετε...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Αυτή είναι η θέση σας για τα κορίτσια μας;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτή είναι η θέση η δική μου;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Μη διακόπτετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτά είναι τα έργα τα δικά σας και θα πρέπει να ντρέπεστε. Εμείς τα καταγγέλλουμε και τα καταδικάζουμε.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Άλλο είπατε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτό είναι, λοιπόν, το ζήτημα.

Και για να πάμε τώρα στις υπόλοιπες...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ολοκληρώστε, κύριε Καραθανασόπουλε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ολοκληρώνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε.

Στα μεγάλα αμερικανικά πανεπιστήμια, της Μεγάλης Βρετανίας ή της Ολλανδίας, πόσα χρωστάνε οι φοιτητές; Στις Ηνωμένες Πολιτείες 1,77 τρισεκατομμύριο δολάρια τα φοιτητικά δάνεια. Στη Μεγάλη Βρετανία 505 εκατομμύρια λίρες. Στην Ολλανδία 26 δισεκατομμύρια ευρώ.

Και φτάνουμε στο αποκορύφωμα και θα το καταθέσω. Σε campus του πανεπιστημίου των Ηνωμένων Πολιτειών υπάρχει δημοσίευμα - κάλεσμα που καλεί τους φοιτητές να συμμετέχουν στις στρατιωτικές λεγεώνες στην Ουκρανία για να μπορούν να καλύψουν τα φοιτητικά έξοδα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κλείστε τώρα, κύριε Καραθανασόπουλε. Έχετε υπερβεί αρκετά τον χρόνο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ολοκληρώνω με αυτή την κουβέντα.

Αυτό είναι αφιερωμένο για όλους τους λιγούρηδες, τους ευρωλιγούρηδες και τα κόμματά τους.

Από αυτή την άποψη, αν θέλετε τα παιδιά μας να γίνουν κρέατα στις στρατιωτικές μηχανές, εμείς είμαστε αντίθετοι και θα φροντίσουμε το φοιτητικό κίνημα, το λαϊκό κίνημα να αφήσει αυτό το κατάπτυστο νόμο, αυτόν τον νόμο-έκτρωμα στα χαρτιά και να μην υλοποιηθεί.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Η Υπουργός κ. Μακρή έχει τον λόγο για παρέμβαση.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού): Κύριε Πρόεδρε, άκουσα και τον Γραμματέα του Κομμουνιστικού Κόμματος το πρωί να αναφέρεται στους sugar daddies και δεν πίστευα στα αφτιά μου. Το ξανακούω τώρα και θέλω να πω και ως γυναίκα ότι θλίβομαι πάρα πολύ. Είναι μια απαράδεκτη σεξιστική δήλωση και λυπούμαι που επαναλήφθηκε και που επιμένετε. Λυπούμαι πάρα πολύ.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μια κουβέντα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Εκφράσατε...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι, όχι!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κοιτάξτε, η Κυβέρνηση απαντά με αυτόν τον τρόπο. Τι θέλετε; Γιατί;
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ (ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Αλλοιώνει αυτό που είπα!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τι ακριβώς αλλοιώνει;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι μια πραγματικότητα. Εμείς καταγγέλλουμε την πραγματικότητα. Αυτή την πραγματικότητα, λοιπόν, εσείς τη θρέφετε με τις πολιτικές σας που μετατρέπετε τα κορίτσια σε συνοδούς υπηρεσιών και πολυτελείας και αυτό είναι κατάπτυστο! Αυτό λέμε ως ΚΚΕ.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού): Πολύ σύντομα, κύριε Πρόεδρε.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κύριε συνάδελφε, θα απαντήσει η Υπουργός, όχι εσείς.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού): Θλίβομαι ακόμη περισσότερο που επιμένετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Παρακαλώ τον Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Στέλιο Πέτσα να πάρει τον λόγο.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΕΤΣΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Αλλιώς ήθελα να ξεκινήσω την ομιλία μου.

Κύριε Καραθανασόπουλε, ξέρετε ότι σας εκτιμώ προσωπικά κι εσάς και τον Γενικό Γραμματέα κ. Κουτσούμπα. Νομίζω ότι είναι βαρύτατο ολίσθημα και τραγικό λάθος αυτό το οποίο κάνατε σήμερα, μιλώντας για εκπόρνευση των κοριτσιών τα οποία θα κληθούν να σπουδάσουν...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

λέτε για πραγματικότητα. Αγνοείτε την πραγματικότητα. Στο ανατολικό μπλοκ όλοι ξέρουμε τι συνέβαινε σε όλες τις πρώην σοβιετικές δημοκρατίες και σε όλες αυτές τις χώρες.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Τι συνέβαινε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Μη διακόπτετε!

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΕΤΣΑΣ: Και θέλετε να πείτε σήμερα ότι ένα τέτοιο νομοσχέδιο έρχεται να φέρει την εκπόρνευση των κοριτσιών της Ελλάδας; Δεν ντρέπεστε λίγο; Πραγματικά είναι ντροπή.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Παρακαλώ!

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΕΤΣΑΣ: Είναι ντροπή και δεν έχετε δικαίωμα να με διακόψετε. Είναι ντροπή αυτό που κάνετε, να το πάρετε πίσω!

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

Είστε στο 2024 στην Ελλάδα. Δεν είστε σε καμμία από τις πρώην σοβιετικές δημοκρατίες του '80!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Μη διακόπτετε!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, τι συνέβαινε τότε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Μη διακόπτετε.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΕΤΣΑΣ: Συνεχίζω, κύριε Πρόεδρε, αν έχω το δικαίωμα και από εσάς, κύριε Μπάρκα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Δεν ντρέπεστε λίγο;

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΕΤΣΑΣ: Απαράξτε αυτό που είπα το ΚΚΕ;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Όχι.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΕΤΣΑΣ: Τότε γιατί παρεμβαίνετε; Είναι ντροπή. Είναι ντροπή σας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, είναι ντροπή.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κύριε Μπάρκα!

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΕΤΣΑΣ: Να το πάρετε πίσω.

Να το πάρουν πίσω. Κύριε Καραθανασόπουλε, σας υποδείχτηκε να το πάρετε πίσω. Είχατε την ευκαιρία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Είναι δυνατόν!

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΕΤΣΑΣ: Δεν το κάνετε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι διαστρεβλώνοντας.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΕΤΣΑΣ: Ό,τι πείτε, καταγράφεται. Σε όσους μάς ακούνε καταγράφεται.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κύριε Μπάρκα, δεν έχετε κληθεί για συνήγορος.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Θα ζητήσουμε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και να καθίσετε στη θέση σας, κύριε Μπάρκα, χωρίς να φωνασκείτε. Θα με αναγκάσετε να σας αποβάλλω από την Αίθουσα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Δεν ακούσατε τι είπα;

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΕΤΣΑΣ: Κύριε Μπάρκα, όσο επιμένετε, ταυτίζετε. Ταυτίζετε με αυτές τις αθλιότητες, κύριε Μπάρκα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κύριε Μπάρκα, ήδη σας ονοματίζω, που σημαίνει αυτό μία απειλή.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Δεν είμαι όρθιος.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Μην κάνετε παλικαρσιμούς τώρα για να φανείτε βασιλικότερος του βασιλέως.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ακούσατε τι είπα; Ακούσατε τι είπα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κατάλαβα. Είναι και άλλοι συνάδελφοί σας από τον χώρο και κάθονται και ακούνε.

Επιπλέον, απευθυνόμενος στους συναδέλφους του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, δεν θα αντιδράτε. Με συγχωρείτε πάρα πολύ. Όταν παίρνει τον λόγο ο καθένας, εκφράζεται πολιτικά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ο κόσμος τα καταλαβαίνει.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Μη διακόπτετε. Δεν επιτρέπω ξανά διακοπή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Η Υπουργός μίλησε για...

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΕΤΣΑΣ: Σας ακούσαμε, κύριε Καραθανασόπουλε. Απάντησε η Υπουργός και επιμένετε. Και διακόπτετε εμένα. Εγώ δεν σας διέκοψα. Σας λέω ότι είναι αθλιότητα και ντροπή. Και έχετε την ευκαιρία να το πάρετε πίσω

(Θόρυβος από την πτέρυγα του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Όταν ο οποιοσδήποτε πάρει τον λόγο, να κάνει την τοποθέτησή του.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Επί της ουσίας, όχι διαστρεβλώνοντας, όχι λέγοντας ψέματα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Αυτή είναι η άποψη του καθενός. Καθένας μπορεί να καταλαβαίνει, όπως καταλαβαίνει. Και ο καθένας αντιδρά όπως αντιδρά.

Κύριε Πέτσα, παρακαλώ, έχετε τον λόγο. Και παρακαλώ για ησυχία.

Και όχι δικηγορισμούς. Έτσι, κύριε Μπάρκα; Έτσι; Το εννοώ αυτό γιατί σας βλέπω ότι έχετε ξεθαρρέψει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Ποιος εγώ;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ναι, ναι. Μην παρεμβαίνετε. Ξέρω εγώ.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Ποιος εγώ; Ακούσατε τι είπα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Μην παρεμβαίνετε. Εντάξει, θα σας δείξουν τα κανάλια.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΠΑΡΚΑΣ: Εμένα;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Εντάξει. Μην παρεμβαίνετε.

Κύριε Πέτσα, έχετε τον λόγο.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΕΤΣΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ.

Θα προχωρήσω στο νομοσχέδιο, αλλά θεωρώ ότι πρέπει να επιληφθεί πραγματικά και η Βουλή και να επαναφέρει σε τάξη. Τέτοιου είδους αθλιότητες δεν έχουν θέση στον ναό της δημοκρατίας.

Το νομοσχέδιο αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συνιστά μια ιστορικής σημασίας μεταρρύθμιση, καθώς δίνει τη δυνατότητα ίδρυσης μη κρατικών, μη κερδοσκοπικών παραρτημάτων αλλοδαπών ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων υπό τη μορφή νομικών προσώπων πανεπιστημιακής εκπαίδευσης. Επίσης, το νομοσχέδιο αυτό φέρνει και δύο άλλες σημαντικές μεταρρυθμίσεις. Πρώτον, αναβαθμίζει το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο της Θράκης με δύο τρόπους: ιδρύει νέες σχολές και τμήματα και εντάσσει στο ΔΠΘ τμήματα και ερευνητικά ινστιτούτα του Διεθνούς Πανεπιστημίου Ελλάδος της Δράμας και της Καβάλας. Έτσι το Δημοκρίτειο γίνεται το τρίτο μεγαλύτερο πανεπιστήμιο της χώρας, ταυτίζεται και αγκαλιάζει όλη την Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, με ό,τι αυτό συνεπάγεται και συμβολικά για εθνικούς λόγους.

Επίσης το νομοσχέδιο αυτό εκσυγχρονίζει και αναβαθμίζει το Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο, το ΕΑΠ. Το ΕΑΠ αποκτά το σύστημα διακυβέρνησης και διοίκησης που έχουν τα υπόλοιπα πανεπιστήμια, πρύτανης, συμβούλιο διοίκησης σύγκλητος. Και αυτό είναι πολύ σημαντικό, καθώς η εξ αποστάσεως παροχή ανώτατης εκπαίδευσης στη χώρα μας απευθύνεται σε μεγάλο αριθμό ηλικιών και επαγγελματιών. Και όλοι αντιλαμβανόμαστε ότι αυτό δίνει ευκαιρίες καριέρας για ανθρώπους που έρχονται και έχουν μια επαγγελματική διαδρομή, αλλά και ανθρώπους που αποφασίζουν, επειδή δεν μπόρεσαν μετά την ολοκλήρωση των σχολικών τους υποχρεώσεων να ακολουθήσουν μια πανεπιστημιακή πορεία, να το κάνουν σε μεταγενέστερο χρόνο.

Απέναντι σε αυτές τις σημαντικές αλλαγές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αντιπολίτευση δίνει όλες αυτές τις ημέρες και στη Βουλή, αλλά και στον ευρύτερο δημόσιο διάλογο, αντιφατικές και ακατάλυπτες μάχες οπισθοφυλακής. Πρώτον, αντιφατικές, για παράδειγμα στον ΣΥΡΙΖΑ. Ειπώθηκε και από τον κύριο Υπουργό. Ο κ. Γαβρόγλου το 2018 δεν είχε πάρει τη νομοθετική πρωτοβουλία, η οποία φυσικά ναυάγησε από τους συντρόφους του, προκειμένου να γίνει αναγνώριση όλων των πτυχίων των διεθνών οργανισμών που παρέχουν τέτοιες υπηρεσίες στη χώρα μας; Αλλά και η ίδια η προσωπική διαδρομή του Προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ, του κ. Κασσελάκη, δεν οδηγεί σε μια προφανή αντίφαση; Έχει τελειώσει ιδιωτικό σχολείο, ιδιωτικό πανεπιστήμιο και λέει ότι άλλα παιδιά αυτής της χώρας δεν πρέπει να έχουν αυτή τη δυνατότητα που είχε αυτός ώστε να φτάσει να αναδειχθεί, να γίνει Πρόεδρος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και τέταρτος τη τάξει πολιτειακός παράγοντας στη χώρα. Αυτά είναι μόνο για την ελίτ. Δεν είναι για όλους. Η αντίφαση νομίζω ότι είναι κραυγαλέα.

Δεύτερον, τοποθετήσεις ακατάλυπτες, όπως, για παράδειγμα, το ΠΑΣΟΚ, που υιοθετεί στο πρόγραμμά του το μείζον, δηλαδή την αλλαγή του άρθρου 16 του Συντάγματος, αλλά όχι το έλασσον, τη διασυννοιακή παροχή ανώτατης εκπαίδευσης στη χώρα μας, μέσω της εγκατάστασης και λειτουργίας παραρτημάτων αλλοδαπών πανεπιστημίων με τη μορφή νομικών προσώπων πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, με αποτέλεσμα, όπως φάνηκε τους τελευταίους μήνες, να υπάρχει μια αλληλουχία πέντε διαφορετικών τοποθετήσεων του κ. Ανδρουλάκη, μπροστά στις οποίες τελικά κάνουν και τον συμπαθή αντιπρόεδρο του Εδessaϊκού να ωχριά.

Και πραγματικά, μπροστά σε αυτές τις αντιφάσεις και τις ακατάλυπτες τοποθετήσεις, έρχεστε να κρυφτείτε πίσω από μία υποτιθέμενη «αντισυνταγματικότητα» του παρόντος νομοσχεδίου ή χρησιμοποιείτε διάφορες σελίδες επιλεκτικά από την Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής και την έκθεσή της. Μα, πραγματικά διαβάσατε τη σελίδα 25 και επόμενες της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής; Τι λέει; Καταλήγει ότι είναι ένα θέμα, όπως αυτό, η παροχή υπηρεσιών ανώτατης εκπαίδευσης σε μια χώρα - μέλος που δεν έχει κριθεί ούτε από την εσωτερική μας νομολογία, ούτε από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο, και επομένως είναι ένα θέμα ανοιχτό. Δεν πρέπει να το επισημάνει αυτό η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής;

Αλλά αυτό είναι το πρόβλημά σας, για παράδειγμα, απευθυνό-

μενος στο ΠΑΣΟΚ. Εφόσον επιθυμείτε την αλλαγή του άρθρου 16 προς την κατεύθυνση να επιτρέψετε μη κρατικά, μη κερδοσκοπικά πανεπιστήμια, γιατί σήμερα σφυρώνεστε πίσω από αυτό το επιχείρημα όταν ξέρετε την κατεύθυνση που θέλει να πάει η χώρα; Πραγματικά είναι και αυτό ακατάληπτο, αλλά στην ουσία πολύ αποκαλυπτικό, διότι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όσοι ανακαλύπτουν την αντισυνταγματικότητα για να κρυφτούν πίσω από αυτή, τελικά ομολογούν ότι δεν επιθυμούν να υπερψηφίσουν αυτό το νομοσχέδιο για έναν και μόνο λόγο: Δεν θέλετε να παραδεχτείτε την ήττα σας. «Σύντροφοι» χάσατε. Έχουν περάσει σχεδόν τριανταπέντε χρόνια από τότε που η ΔΑΠ ως πρωτοπορία, ως φοιτητική παράταξη πρότεινε την ίδρυση μη κρατικών, μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων. Δεν είχε πέσει ακόμη το τείχος του Βερολίνου και, όμως, η ΔΑΠ στην πρωτοπορία πρότεινε κάτι τέτοιο και έπρεπε να περάσουν τόσα χρόνια, προκειμένου να ζυμωθεί η ελληνική κοινωνία. Και σήμερα αυτή η ιδέα, όπως δείχνουν όλες οι δημοσκοπήσεις, δεν είναι μόνο πλειοψηφική στο Κοινοβούλιο, αλλά και στην ελληνική κοινωνία.

Και πραγματικά ήρθε η ώρα να κάνουμε αυτό το τολμηρό βήμα και να προχωρήσουμε μπροστά ώστε να δείξουμε σε όλους τους Έλληνες πολίτες ότι νοιαζόμαστε για το μέλλον αυτής της χώρας, ότι δίνουμε περισσότερες ευκαιρίες, ότι θέλουμε τα παιδιά μας να επαναπαριστούν. Δεν είναι κάτι το οποίο θα πρέπει να μας φοβίζει, μόνο να μας ανοίγει νέους ορίζοντες. Δείτε τι κατάρρεαν άλλες χώρες, όπως η Κύπρος. Δείτε τι μπορεί να καταφέρει η Ελλάδα σε αυτή τη γωνία της Νοτιοανατολικής Ευρώπης, και ας προχωρήσουμε με τολμηρά βήματα μπροστά.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εγώ σας ευχαριστώ για τη συνέπεια στον χρόνο.

Πριν δώσω τον λόγο στον Πρόεδρο της Ελληνικής Λύσης για μια παρέμβαση πέντε λεπτών, να διαβάσω το έγγραφο της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας με το οποίο ζητάει ονομαστική ψηφοφορία. «Οι υπογράφωντες ζητάμε, σύμφωνα με το άρθρο 72 του Κανονισμού της Βουλής, τη διενέργεια ονομαστικής ψηφοφορίας, επί της αρχής και επί των άρθρων 8, 9, 35, 58, 67, 89, 92, 93, 113, 114, 122, 130 έως και 155, καθώς και του άρθρου 166 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας Θρησκευμάτων και Αθλητισμού «Ενίσχυση του Δημόσιου Πανεπιστημίου - Πλαίσιο λειτουργίας μη κερδοσκοπικών παραρτημάτων ξένων πανεπιστημίων». Οι υπογράφωντες Βουλευτές και ο Δημήτρης Κουτσούμπας, ο Γενικός Γραμματέας και Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας και όλη η Κοινοβουλευτική Ομάδα».

Για την οικονομία του χρόνου καταθέτω την αίτηση στα Πρακτικά. Και παρακαλώ να φωτοτυπηθεί και να διανεμηθεί στους συναδέλφους.

(Η προαναφερθείσα αίτηση ονομαστικής ψηφοφορίας του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, καταχωρίζεται στα Πρακτικά και έχει ως εξής:

Κοινοβουλευτική Ομάδα

Λεωφ. Ηρακλείου 145, 14231 ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ,
τηλ.: 2102592213, 2102592105, 2102592258, fax: 2102592155
e-mail: kke@parliament.gr
Γραφεία Βουλής: 2103708168, 2103708169, fax: 2103707410

Προς τον Πρόεδρο
της Βουλής των Ελλήνων
κ. Κωνσταντίνο Τασούλα

Αθήνα, 07/03/2024

Οι υπογράφωντες ζητάμε, σύμφωνα με το άρθρο 72 του ΚτΒ, τη διενέργεια ονομαστικής ψηφοφορίας επί της αρχής και επί των άρθρων 8,9,35,58,67,89,92,93,113,114,122, 130 έως και 155 καθώς και του άρθρου 166 του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού: «Ενίσχυση του Δημόσιου Πανεπιστημίου – Πλαίσιο λειτουργίας μη κερδοσκοπικών παραρτημάτων ξένων πανεπιστημίων».

ΟΙ ΥΠΟΓΡΑΦΟΝΤΕΣ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ

ΚΟΥΤΣΟΥΜΠΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ

ΑΜΠΑΤΙΕΛΟΣ ΝΙΚΟΣ

ΓΚΙΟΚΑΣ ΓΙΑΝΝΗΣ

ΔΑΓΚΑ ΒΙΒΗ

ΔΕΛΗΣ ΓΙΑΝΝΗΣ

ΔΙΓΕΝΗ ΣΕΜΙΝΑ

ΕΞΑΡΧΟΣ ΝΙΚΟΣ

ΚΑΝΕΛΛΗ ΛΙΑΝΑ

ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ ΝΙΚΟΣ

ΚΑΤΣΩΤΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

ΚΟΜΝΗΝΑΚΑ ΜΑΡΙΑ

ΚΤΕΝΑ ΑΦΡΟΔΙΤΗ

ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

ΜΑΝΩΛΑΚΟΥ ΔΙΑΜΑΝΤΩ

ΜΑΡΙΝΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

ΜΕΤΑΞΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ

ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΗΣ ΝΙΚΟΣ

ΠΑΦΙΛΗΣ ΘΑΝΑΣΗΣ

ΣΤΟΛΤΙΔΗΣ ΛΕΩΝΙΔΑΣ

ΣΥΝΤΥΧΑΚΗΣ ΜΑΝΩΛΗΣ

ΤΣΟΚΑΝΗΣ ΧΡΗΣΤΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κύριε Πρόεδρε, έχετε τον λόγο για πέντε λεπτά, με κάποια μικρή ανοχή, όχι όπως εχθές. **ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης):** Εντάξει, κύριε Πρόεδρε, κατανοητό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Το λέω γιατί σήμερα θα περάσουμε τη δευτέρα πρωινή.

Κύριε Βελόπουλε, έχετε τον λόγο για πέντε λεπτά.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Θα ήθελα να είναι εδώ ο Υπουργός γιατί ήθελα να του θέσω ένα απλό ερώτημα να μας απαντήσει. Έχω τη δήλωσή του στη «ΝΑΥΤΕΜΠΟΡΙΚΗ»: «Δέκα ξένα πανεπιστήμια ενδιαφέρονται για ίδρυση παραρτημάτων στην Ελλάδα». Θέλω, λοιπόν, να μας πει ή αν μπορεί η κυρία Υφυπουργός να μας το πει, ποια είναι αυτά τα δέκα πανεπιστήμια.

Γιατί βαρέθηκα να ακούω λόγια και παραμύθια, βαρέθηκα να ακούω πολιτικάντηδες να πολιτικαντίζουν και όχι να πολιτικολογούν.

Θέλω, λοιπόν, ο Υπουργός να μου πει ποια είναι τα δέκα αυτά πανεπιστήμια για να σας λάβω σοβαρά υπ' όψιν. Δεν μπορείτε να πετάτε τοπιάτα: Δέκα πανεπιστήμια και πετάει και ένα Χάρβαρντ μπροστά. Και να σου λέει ότι τα άλλα είναι εννιά είναι η Οξφόρδη, είναι το Κέμπριτζ, είναι η Χαϊδελβέργη. Είναι δέκα πανεπιστήμια. Ποια είναι αυτά τα πανεπιστήμια; Πείτε μας. Σταματήστε να κοροϊδεύετε τον ελληνικό λαό. Έχει γίνει κουραστική αυτή η ιστορία.

Και πάμε και σε ένα ερώτημα και ίσως να ενοχληθούν και κάποιοι. Αυτό θα το πω, όμως.

Κύριε Υπουργέ, στα ιδιωτικά πανεπιστήμια θα έχει φοιτητικές παρατάξεις; Δηλαδή, θα μπορώ εγώ στο Χάρβαρντ να έχω ΔΑΠ που θα φέρετε στην Ελλάδα; Ερωτήματα είναι και θέλω απαντήσεις. Γιατί αν δεν έχει και είστε λάτρες αυτών των πανεπιστημίων, καταργείστε τη ΔΑΠ αύριο το πρωί στα δημόσια. Να σας δω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Ιδού η Ρόδος, ιδού και η παιδεία. Να σας δω πραγματικά ότι ενδιαφέρεστε.

Γιατί αν ενδιαφερόσασταν, κυρία Υπουργέ, για τους χιλιάδες - λίγους βέβαια - φοιτητές του εξωτερικού, θα παλεύατε για να γυρίσουν οι επτακόσιες χιλιάδες Έλληνες που έφυγαν από την Ελλάδα, όχι για να κρατήσετε εδώ τους δέκα - δεκαπέντε χιλιάδες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Αυτούς πρέπει να φέρουμε πίσω και εμείς δεσμευόμαστε ότι αυτά τα παιδιά, αυτοί οι άνθρωποι που έφυγαν θα γυρίσουν στην πατρίδα πίσω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Και επειδή υποσχέθηκα να είμαι ολιγόλογος και λακωνικός, θα ήθελα να απευθυνθώ με πολλή αγάπη σε όλους τους συναδέλφους Βουλευτές. Παράκληση εις τους αθέους, αθρήσκους, που δεν πιστεύουν στον Θεό: Σταματήστε να επικαλείστε τον Θεό και να λοιδορείτε την Ορθοδοξία ή να ασχολείστε με αυτή. Να σας δώσω ένα παράδειγμα τώρα εγώ...

ΕΙΡΗΝΗ (ΡΕΝΑ) ΔΟΥΡΟΥ: ... (Δεν ακούστηκε)

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΒΕΛΟΠΟΥΛΟΣ (Πρόεδρος της Ελληνικής Λύσης): Παράδειγμα θα δώσω, κυρία Δούρου. Ένα λεπτό.

Ήρθε ένας κατά δήλωσή του άθεος Βουλευτής και έφερε το θέμα του αποκλεισμού των δύο Βουλευτών της Κερκύρας, του Μητροπολίτη Κερκύρας, στο ελληνικό Κοινοβούλιο και απάντησε ο άθρησκος ή άθεος Υπουργός ότι θα το καταδικάσει.

Ρε παιδιά, μισό λεπτό. Αφού είστε άθεοι και άθρησκοι, γιατί ασχολείστε με το αν θα μπειτε στην εκκλησία ή όχι; Αφού δεν πιστεύετε, γιατί να μπειτε; Εκεί που δεν πιστεύεις δεν μπαίνεις και αν δεν μπαίνεις, δεν ζορίζεσαι, δεν στεναχωριέσαι. Η Εκκλησία έχει τους κανόνες της, η Εκκλησία έχει τις νόρμες της. Θέλει πραγματικά -θα το πω έτσι να το καταλάβετε- θάρρος για να είσαι ορθόδοξος χριστιανός. Είναι δύσκολο. Ακόμη και εγώ δυσκολεύομαι. Είναι δύσκολο. Είναι δύσκολο. Θάρρος. Όμως, θέλει θράσος να είσαι άθρησκος, άθεος και να θες να μπεις στην εκκλησία την ώρα που έχεις ψηφίσει εναντίον της εκκλησίας, την ώρα που έχεις ψηφίσει εναντίον των ιδίων των κανόνων των ιερών της εκκλησίας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Ας σταματήσουν, λοιπόν, οι άθεοι και οι άθρησκοι να θέλουν να μπουν στην εκκλησία και επειδή τους απαγορεύεται να μπουν, να στεναχωριούνται.

Χθες, λοιπόν, πάμε και στην Ουκρανία, επειδή το ψέμα του κ. Μαρινάκη έχει κοντά ποδάρια. Είπε ότι δεν καταδίκασε το πολιτικό προσωπικό της χώρας -λέει- τον βομβαρδισμό, με τον πύραυλο του κ. Μητσοτάκη, χίλια πεντακόσια μέτρα μακριά. Εκατόν πενήντα τα κάνανε, τριακόσια πενήντα έλεγαν στον «ΜΕΓΑ», διακόσια πενήντα έλεγαν στον «ΑΝΤ1», εκατό έλεγαν οι άλλοι. Ο καθένας όπως τους βόλεψε. Δεν υπάρχει σώφρων πολίτης, νοήμων άνθρωπος που δεν καταδικάζει το γεγονός. Ένα και ένα κάνουν δύο.

Αφήστε, λοιπόν, τη σπέκουλα και τον πολιτικαντισμό και την αλαγή ατζέντας. Εμείς την καταδικάσαμε, λοιπόν. Όμως, εγώ ρώτησα χθες για ποιο λόγο πήγε ο Πρωθυπουργός εκεί. Δεν μου απάντησε κανείς και μου απαντάει η φιλοκυβερνητική «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ». Ιδού. Θα το καταθέτω στα Πρακτικά αυτό. Τι λέει η «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ»;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του Προέδρου της Ελληνικής Λύσης)

Και κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

«Οι συνομιλίες με Ζελένσκι για συνεργασία στην ανοικοδόμηση και την ενέργεια...». Δηλαδή, ο Πρωθυπουργός πήγε να κάνει ντι-λαρίσματα εκεί για τους εργολάβους; Αυτό λέει η «ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ». Πήγε για την ανοικοδόμηση. Αφού, λοιπόν, ο αμερικανικός ιμπεριαλιστικός παράγοντας ισοπέδωσε την Ουκρανία μαζί με τον Βλαντιμίρ Πούτιν που εισέβαλε, έρχεται τώρα να ανοικοδομήσει την περιοχή. Και ποιος πάει πρώτος - πρώτος για την ανοικοδόμηση; Ο εργολάβος, συγγνώμη, ο Πρωθυπουργός της χώρας, ο κ. Μητσοτάκης, εξυπηρετώντας ποιους; Τη «ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ» γιατί αυτή ενδιαφέρεται συμπτωματικά.

Ακούστε: Όσο υπάρχει η Ελληνική Λύση εδώ δεν θα κοροϊδεύετε κανέναν. Θα λέτε την αλήθεια στον ελληνικό λαό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Και κλείνω λέγοντας το εξής: Μητσοτάκης για Οδησό: «Δεν μας φοβίζετε. Θα συνεχίσουμε να στηρίζουμε την Ουκρανία.» Δηλαδή, στηρίζει την Ουκρανία ο Πρωθυπουργός αφοπλίζοντας την Ελλάδα; Στηρίζει την ειρήνη ο Πρωθυπουργός, που η ίδια η Αμερική που στηρίζετε όλοι σας δυστυχώς έχει κάνει άνω - κάτω την Ουκρανία μαζί με τον Πούτιν και ισοπεδώνει ανθρώπους, σκοτώνονται άνθρωποι εκεί από τον ιμπεριαλισμό τους και στέλνεται όπλα για ποιον λόγο; Για την ειρήνη; Στέλνει όπλα ο Πρωθυπουργός χωρίς να ρωτήσει κανέναν για την ειρήνη στην Ουκρανία; Αφήστε τα όπλα στην Ελλάδα. Θα τα χρειαστούμε σύντομα γιατί η Τουρκία προκαλεί.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Σταματήστε να λέτε πραγματικά ανοησίες και είπε και το αμίμητο: «Εδώ γίνεται πόλεμος». Ε, καλά το ξέρουμε ότι γίνεται πόλεμος. Δεν χρειάζεται να το πει ο Πρωθυπουργός. Ανακάλυψε την Αμερική; Όπως την κυρία στο σουπερμάρκετ που η γυναίκα δεν είχε πέντε ευρώ να αγοράσει τυρί και της είπε να πάει να πάρει καλλυντικά πιο φθηνά.

Αυτές οι δηλώσεις και εκθέτουν τον Πρωθυπουργό, αλλά και εκθέτουν συνολικά τη Νέα Δημοκρατία. Διότι σαφώς γίνεται πόλεμος, γιατί παίρνει τα TOR-M1, τα BMP-1, τους S-300 και τους στέλνει εκεί. Τι τους στέλνει; Για πυροτεχνήματα; Για πόλεμο τους στέλνουν.

Εμάς προσωπικά, αγαπητές φίλες και φίλοι, δεν μας ενδιαφέρει αν ο Πρωθυπουργός θέλει να γίνει ντίλερ της «ΓΕΚ ΤΕΡΝΑ» ή των εργολάβων ή των κατασκευαστών της ενέργειας. Δεν μας αφορά. Εμάς μας ενδιαφέρει πρώτα, πρωτίστως, ο Πρωθυπουργός να φέρει δουλειά στην Ελλάδα και στους Έλληνες, όχι στους κατασκευαστές, όχι στους πλουτοκράτες, όχι στα αφεντικά, αλλά στον απλό Έλληνα πολίτη. Αυτό θέλουμε εμείς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Και κλείνοντας για την οικονομία: Είπε ο Πρωθυπουργός πάλι ψέματα και επειδή δεν θέλω να πω εγώ ότι λέει ψέματα, είπα ότι πάμε καλά. Διαβάζω την «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» τη φιλοκυβερνητική: «Το άφθονο χρήμα από τα ουρανοκατέβατα κέρδη και τον αυξανόμενο κρατικό δανεισμό, τα πληθωριστικά φορολογικά έσοδα φιλοτεχνεί μια μαγική εικόνα ανάπτυξης...» -η «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» τα λέει αυτά, όχι ο Βελόπουλος- «...παρ' ό,τι το ΑΕΠ είναι μικρότερο και το χρέος πολύ υψηλότερο από όσο ήταν πριν δεκαπέντε χρόνια». Είναι τεράστια επιτυχία της Νέας Δημοκρατίας. Όλα πάνε καλά. Αυξάνεται το χρέος, αυξάνονται τα ελλείμματα, αλλά

πηγαίνουμε καλά.

Τι γίνονται τα κέρδη πέραν από πολυτελή κατανάλωση; Επενδύονται στο εξωτερικό. «Η αυξημένη κερδοφορία που αποκτάται εδώ χάρη στον πληθωρισμό κερδών φεύγει εκτός συνόρων», λέει η φιλοκυβερνητική «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ». Ο Πρωθυπουργός χαιρέται το πρωί, το μεσημέρι η «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» του τραβάει το αυτί και σταματά το χαμόγελο.

Δεν θα πω για τις επενδύσεις που λέει εδώ μέσα η «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ». Λέει, όμως, η «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» με απλά λόγια: Τα καρτέλ θησαυρίζουν από το αίμα του Έλληνα και βγάζουν τα κέρδη τους στο εξωτερικό. Αυτό είναι ερμηνεία δική μου για να μη νομίζουν κάποιοι ότι το γράφει η «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ». Σιγά μην το γράψει, μη γράψει για καρτέλ η «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», για ολιγάρχες.

Ε, λοιπόν, έχετε αφήσει τον Έλληνα στα χέρια των καρτέλ, των ολιγαρχών, των πλουτοκρατών και όλων αυτών που αιμοδιψείς είναι και πίνουν το αίμα του ελληνικού λαού και στο μόνο που επιτυγχάνει η Νέα Δημοκρατία είναι να θέλετε να βάλετε φυλακή όλους τους Έλληνες.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Έβγαλε η ΑΑΔΕ εφάρμογή του νέου Ποινικού Κώδικα. Το ξέρετε; Να φυλακίζονται ένα χρόνο όσοι χρωστούν πάνω από 100.000 ευρώ, να φυλακίζονται τρία χρόνια όσοι χρωστούν πάνω από 200.000 ευρώ. Τρία χρόνια είναι 200.000 ευρώ. 400.000.000 πόσα χρόνια είναι φυλακή; Δεν θα είναι καμιά κατοστιαριά; Εκατό χρόνια φυλακή, λοιπόν, στους κυρίους με τον Ποινικό Κώδικα που έκαναν οι ίδιοι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

Για να τελειώνει ιστορία: Εσείς θέλετε φυλακή την Ελλάδα, φυλακισμένους τους Έλληνες. Εμείς θέλουμε να απελευθερώσουμε τον Έλληνα και την Ελλάδα από τη φτώχεια, την πείνα και την αναξιοπρέπεια. Αυτή είναι η διαφορά μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Συνεχίζουμε τον διάλογο των ομιλητών συναδέλφων Βουλευτών και καλώ στο Βήμα τον Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία, τον κ. Αλέξανδρο Μεικόπουλο.

Ορίστε, κύριε Μεικόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΕΪΚΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν πάρει κανείς στα σοβαρά τα επιχειρήματα αιχμής της Νέας Δημοκρατίας υπέρ της ίδρυσης μη κρατικών πανεπιστημίων, τότε θα νομίσει ο κόσμος ότι κατά μήκος των συνόρων της Ελλάδας υπάρχουν αποστολές από το MIT, από το Χάρβαρντ, από το Κέμπριτζ, από την Οξφόρδη, οι οποίες αναμένουν την ψήφιση του νομοσχεδίου για να μπουέ στην Ελλάδα και να ιδρύσουν ιδιωτικά πανεπιστήμια, πανεπιστήμια του εξωτερικού τα οποία εδώ και δεκαετίες δεν έχουν ιδρύσει ούτε ένα παράρτημα σε χώρες με πολύ μεγαλύτερες αγορές από την Ελλάδα, όπως, για παράδειγμα, η Γερμανία. Δυστυχώς για τη Νέα Δημοκρατία η νομοθετική της απόπειρα δεν εγγράφεται πάνω σε λευκή σελίδα.

Υπάρχει πείρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν πεπραγμένα και η εγχώρια εμπειρία έχει δείξει ότι όποτε τα επιχειρηματικά συμφέροντα εισήλθαν στον πυρήνα των κοινωνικών αγαθών, αυτό απέβη συντριπτικό και για τους πολλούς, αλλά και για την παροχή των δημόσιων αγαθών.

Παραδείγματα: Αναβαθμίστηκαν τα δημόσια σχολεία, κυρία Μακρή, επειδή φτιάχτηκαν ιδιωτικά; Μα, στα δημόσια σχολεία πέφτουν οι οροφές. Αυτά βλέπουμε να συμβαίνουν επί των ημερών της Νέας Δημοκρατίας.

Και να μην ξεχάσω, με νυχτερινές τροπολογίες εισάγονται, χορηγούνται επαγγελματικά δικαιώματα από την πίσω πόρτα στα κολλέγια, επαγγελματικά δικαιώματα ισότιμα με τα πτυχία ελληνικών δημόσιων πανεπιστημίων.

Αναβαθμίστηκαν τα δημόσια νοσοκομεία επειδή υπάρχουν ιδιωτικές κλινικές; Μα, τα δημόσια νοσοκομεία εξακολουθούν να πάσχουν από ακραία υποστελέχωση και υποχρηματοδότηση και οι πολίτες εν τέλει έχουν, δεν έχουν, στρέφονται στα ιδιωτικά θεραπευτήρια, όχι από επιλογή, όχι επειδή υπάρχει δυνατότητα σύγκρισης, όχι μετά από έρευνα αγοράς -για να δανειστώ τη δική σας φρασεολογία- αλλά αναγκαστικά. Για ποιο λόγο, λοιπόν, θα είναι

διαφορετική η κατάσταση στην περίπτωση της ανώτατης εκπαίδευσης, εφόσον το μόνο που γίνεται μέχρι στιγμής σε επίπεδο κεντρικής πολιτικής επιλογής είναι να μειωθούν πόροι και ακαδημαϊκό προσωπικό στα δημόσια πανεπιστήμια;

Ας είμαστε ειλικρινείς. Η Νέα Δημοκρατία μεθοδεύει και δημιουργεί κλίμα εδώ και χρόνια για αυτή την εξέλιξη. Θα ήταν, όμως, κατά τη γνώμη μου πολύ πιο έντιμο από την πλευρά της Κυβέρνησης, αντί να υπονομεύει διαρκώς το δημόσιο πανεπιστήμιο προβάλλοντας δι' αυτής της μεθόδευσης, την ανάγκη να δημιουργηθούν ιδιωτικά, να πει τουλάχιστον την αλήθεια με καθαρό τρόπο, ότι προσπαθεί να εξευμενίσει με τον όρο «μη κρατικά πανεπιστήμια» τη διαδικασία ιδιωτικοποίησης της ανώτατης εκπαίδευσης. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Γι' αυτό δεν έχει γίνει μέχρι και σήμερα κανένας έλεγχος του προγράμματος σπουδών των κολλεγίων που ήδη λειτουργούν. Γι' αυτό δεν έχει γίνει μέχρι σήμερα κανένας έλεγχος ποιότητας στις δεξιότητες, τις γνώσεις των διδασκόντων στα ιδιωτικά κολλέγια που ήδη δραστηριοποιούνται στη χώρα μας.

Πείτε τουλάχιστον την αλήθεια. Ψηφίζετε ένα νομοσχέδιο που απλά θα λειτουργήσει ενισχυτικά στην υφιστάμενη αγορά των κολλεγίων και νομιμοποιεί ακαδημαϊκά παραρτήματα κολλεγίων που υπάρχουν ήδη και δίνουν ισότιμα επαγγελματικά δικαιώματα με το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο. Αυτή είναι η πραγματικότητα, καμμία μεταρρύθμιση.

Κοιτάξε να δείτε, εγώ δεν είμαι νομικός ούτε συνταγματολόγος. Πολιτικά θα το θέσω το θέμα. Η διατύπωση του άρθρου 16 είναι σαφής και απόλυτη. Το Σύνταγμα λέει ότι απαγορεύεται η σύσταση ανώτατων σχολών από ιδιώτες. Επομένως οποιαδήποτε ερμηνεία διασταλτική ή συσταλτική, ελεύθερη, νεωτερικιστική -πείτε την όπως θέλετε- δεν μπορεί το «απαγορεύεται» να το κάνει «επιτρέπεται». Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Και ξέρετε και κάτι; Δεν σας συμφέρει το ότι κουνάτε το δάχτυλο σε σχέση με το πόρισμα της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής. Γιατί όταν ένα πόρισμα από την Επιστημονική Επιτροπή της Βουλής είναι ασαφές, τότε να ξέρετε υπάρχει πολύ μεγάλο πρόβλημα. Λέει και το ένα και το άλλο και το παραπέμπει στο Συμβούλιο της Επικρατείας. Είναι ασαφές το πόρισμα και δεν σας συμφέρει.

Άκουσα όλο αυτό το διάστημα τα επιχειρήματα με τα οποία ο κ. Περρακάκης προσπάθησε να πείσει για την αναγκαιότητα αυτής της μεταρρύθμισης. Αρχικά καλλιεργήθηκε η εντύπωση ότι η πλειονότητα των καθηγητών Συνταγματικού Δικαίου τάσσεται υπέρ της συνταγματικότητας του νομοσχεδίου. Δεν ισχύει. Η συντριπτική μέχρι στιγμής πλειονότητα στέκεται απέναντι.

Έπειτα άκουσα το εξής, ότι υφίσταται σύγκρουση με το Ενωσιακό Δίκαιο. Δεν υφίστανται ενωσιακοί κανόνες ή διεθνείς συμφωνίες που συνήφθησαν από την Ένωση, που να ρυθμίζουν την οργάνωση της ανώτατης εκπαίδευσης στα κράτη-μέλη, απονέμεντας μάλιστα δικαιώματα σε ιδιώτες. Αυτή είναι η αλήθεια. Το Ενωσιακό Διεθνές Δίκαιο δίνει απλώς τη διακριτική ευχέρεια, σε όσα κράτη θέλουν να ιδρύσουν ιδιωτικά πανεπιστήμια, να το πράξουν. Αυτό είναι.

Λέτε ότι φέρνεται ένα νομοσχέδιο μεταρρύθμιση. Όταν μιλάμε για μεταρρύθμιση θα πρέπει να πούμε και ποιες ανάγκες έρχεται να καλύψει. Δεν έχουμε αρκετά πανεπιστημιακά ιδρύματα στη χώρα; Δεν έχουμε ικανοποιητικό αριθμό εισακτέων και αποφοίτων;

Εγώ θυμάμαι, κυρία Μακρή, την κ. Κεραμέως να δικαιολογεί την κατάργηση τμημάτων που ιδρύθηκαν επί ΣΥΡΙΖΑ, μιλώντας για έναν μελετημένο ακαδημαϊκό χάρτη, με βάση τις τάσεις της αγοράς και τις πιθανότητες εύρεσης εργασίας των αποφοίτων. Τότε λοιπόν έλεγαν, πόσους αποφοίτους Νομικής αντέχουμε, για την κατάργηση της Νομικής στο Πανεπιστήμιο Πατρών; Πόσο χρήσιμη θα είναι άλλη μία σχολή Ψυχολογίας στο Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας; Ήταν να ιδρυθεί αντίστοιχο τμήμα στο Βόλο.

Τι άλλαξε, λοιπόν, σήμερα και η Κυβέρνηση έπαψε να έχει προβληματισμούς για τον αριθμό των αποφοίτων από ιδιωτικά πανεπιστήμια και την απορρόφησή τους από την αγορά εργασίας; Εγώ πραγματικά δεν έχω καταλάβει.

Το νομοσχέδιο λέει ότι θα ανακόψει τη φοιτητική μετανάστευση στο εξωτερικό. Γνωρίζετε καλά ότι η πλειοψηφία των Ελλήνων φοιτητών στο εξωτερικό είναι είτε μεταπτυχιακοί είτε διδακτορικοί.

Ένα μονοψήφιο ποσοστό αντιστοιχεί σε προπτυχιακούς φοιτητές.

Και εδώ να πω, επειδή φέρνεται την Κύπρο ως παράδειγμα, ότι η Κύπρος με τα ιδιωτικά πανεπιστήμια έχει ένα από τα υψηλότερα ποσοστά φοιτητών που επιλέγουν να σπουδάσουν στο εξωτερικό. Οι Κύπριοι, με άλλα λόγια, δεν επιλέγουν τα ιδιωτικά πανεπιστήμια στην ίδια τους τη χώρα.

Επιχειρήματα τώρα περί παραρτημάτων του Χάρβαρντ και του MIT είναι προφανώς επικοινωνιακά και αγγίζουν νομίζω το όριο της φαιδρότητας. Τα πανεπιστήμια αυτά δεν πήγαν σε πολύ πιο δυναμικές και οικονομικά βιώσιμες αγορές σε Ευρώπη και Ασία. Δυσκολευόμαστε να πιστέψουμε ότι θέλουν να έρθουν στην Ελλάδα και τους κρατά μακριά το νομικό πλαίσιο.

Να σας δώσω ένα παράδειγμα, γιατί μας έχετε κατηγορήσει ότι δεν μιλάμε με παραδείγματα. Να σταθώ λίγο σε αυτό που είπατε για ίδρυση μη κρατικών, μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων με τα αυστηρότερα κριτήρια λειτουργίας στην Ευρώπη. Από το νομοσχέδιο, αυτό που προκύπτει είναι ότι ένα ιδιωτικό πανεπιστήμιο του εξωτερικού μπορεί να δημιουργήσει παράρτημα στην Ελλάδα αρκεί να έχει ένα αυτοτελές κτήριο, πρόγραμμα σπουδών εγκεκριμένο από το μητρικό πανεπιστήμιο, εννιά καθηγητές που θα προσλαμβάνονται με κριτήρια του μητρικού πανεπιστημίου, ένα μέλος ειδικού εκπαιδευτικού σκοπού, ένα φύλακα, μία γραμματέα, για να χορηγεί πτυχία με τα ίδια επαγγελματικά και ακαδημαϊκά δικαιώματα με εκείνα των δημόσιων σχολών της χώρας. Αυτό κάνατε.

Η Ελλάδα, λοιπόν, δεν μπορεί να περιμένει -είπε ο κύριος Υπουργός- για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, όταν τα δημόσια πανεπιστήμια περιμένουν εδώ και χρόνια λύσεις για τα ζητήματα υποχρηματοδότησης και υποστελέχωσης. Ας μας εξηγήσετε επιτέλους με ειλικρίνεια τι είναι αυτό που επιτάσσει αυτή η εσπευσμένη νομοθετική πρωτοβουλία, κατά παράβαση ακόμα και του ίδιου του Συντάγματος.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εγώ σας ευχαριστώ για τη συνέπεια στον χρόνο.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας ζήτησε μια παρέμβαση, προκειμένου να κάνει μία κατάθεση εγγράφων.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Ναι, θέλω να καταθέσω ορισμένα έγγραφα για να μην υπάρχει παρεξήγηση. Έγγραφο πρώτο της «MIRROR» της αγγλικής: «Χιλιάδες φοιτητές χρησιμοποιούν την πλατφόρμα Sugar Daddy». Έγγραφο της «SUN», διαφήμιση τροχόβιλη Sugar Daddy Sugar Mama. Στο Βέλγιο «τώρα και στο Βέλγιο η δημοφιλής σκανδιναβική πλατφόρμα, πάνω από τριακόσιες χιλιάδες έχουν εγγραφεί στην πλατφόρμα Sugar Daddy». Και άλλα δημοσιεύματα, Ολλανδία και Σουηδία, έτσι για να μη φανεί ότι το ΚΚΕ στοχοποιεί τις γυναίκες και θέλει να τις χρησιμοποιούν...

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Αυτό ακριβώς κάνετε...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Άλλοι τις χρησιμοποιούν και άλλοι τις στιγματίζουν.

Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικόλαος Καραθανασόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα δημοσιεύματα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Αυτό ακριβώς κάνετε και πρέπει να ντρέπεστε!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Και όλα αυτά βεβαίως είναι για φοιτητές που έχουν δάνεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ωραία, καταθέστε τα στα Πρακτικά.

Συνεχίζουμε τον κατάλογο των ομιλητών συναδέλφων Βουλευτών και καλώ στο Βήμα το Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία, τον κ. Γεώργιο Ψυχογιό.

Ορίστε, κύριε Ψυχογιέ, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση ετοιμάζεται να ολοκληρώσει ένα ακόμα βαθιά ιδεολογικό σχέδιο

της και να επιτρέψει την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων, με ένα νομοσχέδιο το οποίο πέρα από μία οπισθοδρομική αντιμεταρρύθμιση, ένα απόλυτο εμπρός πίσω και όχι πρόοδο που μας λέτε εσείς -ένα εμπρός πίσω στις δεκαετίες του '50 και του '60 όπου οι σπουδές ήταν προνόμιο και όχι δικαίωμα- αποτελεί και μία ευθεία βολή, μια κατάφωρη παραβίαση του Συντάγματος και αυτό πρέπει να το ακούσετε σοβαρά.

Δεν είναι αστείο, δεν είναι απλό να λέει κανείς, τόσο μεγάλη πλειοψηφία ότι υπάρχει ευθεία βολή στο Σύνταγμα και μάλιστα τη στιγμή που εδώ και δεκατέσσερις εβδομάδες και παραπάνω συνεχίζεται αυτή η πανεκπαιδευτική κινητοποίηση από την εκπαιδευτική κοινότητα, από τους φοιτητές, από συλλόγους, από όλους όσους θέλουν να στηρίξουν και το ίδιο το Σύνταγμα -γιατί έχει και αυτό το χαρακτήρα η μάχη αυτή- και τη δημοκρατία μας, αλλά και το κράτος δικαίου, και θα συμπληρώσω εγώ και το μέλλον της κοινωνίας και των παιδιών μας.

Γιατί στο άρθρο 16 και ειδικότερα στις παραγράφους 5 και 8 είναι απολύτως σαφές -πιο σαφές δεν γίνεται και σπάνια το Σύνταγμα είναι τόσο σαφές και περιοριστικό- ότι η σύσταση και λειτουργία ιδιωτικών σχολών ανώτατης εκπαίδευσης από νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου απαγορεύεται ρητά. Όσο για τις φτηνές σοφιστείες του κ. Πλεύρη αυτές δεν αντέχουν πραγματικά ούτε στο πρώτο έτος της Νομικής Σχολής.

Όμως, εδώ υπάρχει και κάτι πιο επικίνδυνο και πιο βαθύ, ανοίγετε την κερκόπορτα, ανοίγετε τους ασκούς του Αιόλου, διότι όπως εσείς εδώ παραβιάζετε έτσι εύκολα, με το μανδύα του μη κερδοσκοπικού, μια ρητή απαγόρευση του Συντάγματος, το ίδιο μπορεί να κάνετε και για άλλες προβλέψεις και προστασίες που έχει και είναι απαράδεκτο.

Η Κυβέρνηση λοιπόν επιχειρεί να καταστρατηγήσει ένα συνταγματικό άρθρο με έναν υποδεέστερο τυπικό νόμο. Αυτό που ξέρουμε είναι ότι το Σύνταγμα χρησιμοποιείται για να διαμορφώσει τον τυπικό νόμο και όχι το αντίστροφο, όπως χαρακτηριστικά λέει και ο εξαιρετικός καθηγητής Άλκης Δερβιτσιώτης που είχαμε στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης. Και δεν μπορεί αυτή η συνθήκη να μην φέρνει στο μυαλό όλων μας και το πρόσφατο ψήφισμα του Ευρωκοινοβουλίου που καταγγέλλει την Κυβέρνηση για σωρεία παραβιάσεων, απαξίωση και υποβάθμιση του κράτους δικαίου.

Επίσης, είναι προφανής λαθροχειρία αυτό το ψευδεπίγραφο επιχείρημα που χρησιμοποιείτε περί δήθεν αποφυγής των εξόδων των γονιών γιατί τα παιδιά τους δεν θα φύγουν στο εξωτερικό. Για να δούμε ποιοι είναι αυτοί που φεύγουν στο εξωτερικό: Είναι οι περισσότεροι φοιτητές που πάνε για μεταπτυχιακά και είναι λίγοι αυτοί που πάνε για προπτυχιακά και μάλιστα για σχολές υψηλής ζήτησης.

Και δεύτερον, αν πραγματικά νοιαζόσασταν για τη στήριξη των εισοδημάτων των πολιτών, θα παίρνατε ουσιαστικά μέτρα ελάφρυνσης και ανακούφισης, θα τα στηρίζαμε και εμείς, αλλά όχι αυτά τα κακοπαγμένα σόου, τις βόλτες του Πρωθυπουργού στα σουπερμάρκετ, όταν ο κόσμος τη βγάζει, δεν τη βγάζει μέχρι 18 του μήνα με τον μισθό του.

Εμείς, λοιπόν, λέμε ότι χρειάζεται διεύρυνση των θέσεων στις φοιτητικές εστίες, ένα πρόγραμμα φοιτητικής στέγης για όσους δεν δικαιούνται να μένουν σε αυτές και καθολικό δικαίωμα σίτισης στις φοιτητικές λέσχες για όλους τους φοιτητές -ένα δικαίωμα το οποίο το 2005-2006 υπερασπιστήκαμε με κάθε μέσο και μέχρι τέλους στη Νομική της Κομοτηνής και καταφέραμε να μείνει δημόσιο και δωρεάν- αλλά και τη γενικότερη ενίσχυση της φοιτητικής μέριμνας.

Αυτές είναι κινήσεις οι οποίες, πράγματι, θα έδιναν μια εικόνα ενίσχυσης και στήριξης των νοικοκυριών στον προϋπολογισμό τους, αλλά και της δημόσιας παιδείας συνολικά.

Αυτό, όμως, που επιδιώκετε -και είναι ξεκάθαρο- είναι ότι εδώ πρέπει να πληρωθούν τα δίδακτρα και μάλιστα όχι γενικά και αόριστα, αλλά σε εκείνους στους οποίους έχετε ήδη δεσμευτεί ότι θα δοθεί αυτή η δυνατότητα. Θα ανωτατοποιήσετε τα κολλέγια, θα εξομοιώσετε τα πτυχία τους με τα δημόσια πανεπιστήμια. Απαράδεκτο και ανήκουστο! Μια κυνική εξαργύρωση γραμματίων σε ένα προσχεδιασμένο στρατηγικό σχέδιο που είχε να κάνει με σαράντα χιλιάδες μαθητές που αποκλείστηκαν με την ελάχιστη

βάση εισαγωγής.

Και βέβαια, δεν είναι προ των πυλών τα μεγάλα πανεπιστήμια τα οποία λέτε ότι θα έρθουν στη χώρα, διότι πολλά από αυτά δεν είναι καν ιδιωτικά. Δεν αναφέρεστε στο μοντέλο της Φινλανδίας, για παράδειγμα, που είναι από τα κορυφαία εκπαιδευτικά συστήματα στον κόσμο και όπου δεν υπάρχουν ιδιωτικά πανεπιστήμια, είναι δημόσια, ή στο πόσοι φοιτητές πάνε στη Γερμανία σε ιδιωτικά πανεπιστήμια, απειροελάχιστοι.

Το νομοσχέδιο, λοιπόν, λειτουργεί με έναν τρόπο ώστε φέρνει ταξική μεροληψία και φοιτητές πολλών ταχυτήτων. Θα μπορεί, για παράδειγμα, κάποιος είτε να συγκεντρώνει την απαιτούμενη βάση για να εισαχθεί στη σχολή της επιλογής του είτε να πληρώνει το αντίτιμο που έχει ορίσει κάθε εκπαιδευτικό ίδρυμα, χωρίς να απαιτείται κάποιο επίπεδο γνώσεων και χωρίς να ισχύει για αυτόν ή αυτή η ελάχιστη βάση εισαγωγής, η οποία γίνεται ελάχιστη βάση πληρωμής. Δεκαεννιά χιλιάδες μόρια χρειάζεται για την Ιατρική στο δημόσιο πανεπιστήμιο με όλα αυτά που τραβάνε τα παιδιά και οι γονείς τους, εννιά χιλιάδες τριακόσια στο ιδιωτικό με δεκάδες χιλιάδες ευρώ, βέβαια, μαζί, όπως και στη Νομική δεκαοχτώ χιλιάδες εκατόν είκοσι πέντε μόρια, εννιά χιλιάδες τριακόσια ογδόντα στο ιδιωτικό.

Η δημόσια τριτοβάθμια εκπαίδευση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έφερε στη χώρα μια καθοριστική αλλαγή, αυτή της κοινωνικής κινητικότητας, ένα γεγονός το οποίο διαφοροποίησε κατά πολύ τα δεδομένα του παρελθόντος και το οποίο ποτέ δεν αποδεχθήκατε στην ουσία. Έχετε αλλεργία στο να μπορεί να υπάρχει κοινωνική κινητικότητα και άνθρωποι που δεν έχουν εφόδια, διασυνδέσεις να μπορούν και να έχουν όρεξη και πείσμα να κάνουν κάτι παραπάνω.

Δεν αποκλείεται, λοιπόν, στο μέλλον να αντιμετωπίσουμε και καταστάσεις τύπου Αμερικής, όπου κάποιος για να σπουδάσει με απαξιωμένο το δημόσιο πανεπιστήμιο θα παίρνει δάνειο που θα τον ακολουθεί ολόκληρη τη ζωή του. Και τούτο διότι η ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων θα έχει αρνητικές συνέπειες και για τη δημόσια ανώτατη εκπαίδευση, όπως έγινε και στην υγεία. Σε πρώτη φάση τα πληρούν τα περιφερειακά ιδρύματα, τμήματα όπως το Πανεπιστήμιο Πελοποννήσου στην Κόρινθο, την περιφέρειά μου, λόγω δραματικής μείωσης του αριθμού των εισακτέων καθηγητών και πόρων, το οποίο, όμως, σε επόμενη φάση θα αφορά και τα δημόσια εκπαιδευτικά ιδρύματα των μεγάλων αστικών κέντρων, ενώ υπάρχει ένας τεράστιος κίνδυνος απαξίωσης της ακαδημαϊκής επισημοποίησης έρευνας.

Ακούμε για τον ΣΥΡΙΖΑ και θέλει περισσό θράσος να μιλάτε εσείς για τη διακυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ, που αφήσατε χρεοκοπημένη τη χώρα, με άδεια ταμεία, με ανθρωπιστική κρίση, με τον κ. Μητσοτάκη προσωπικά να έχει απολύσει χιλιάδες διοικητικούς υπαλλήλους των πανεπιστημίων και με τον κ. Κεδίκογλου πριν να έχει κλείσει την ΕΡΤ και να μιλάτε εσείς για τον ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος ήρθε, βελτίωσε την εικόνα στα πανεπιστήμια, αύξησε τους προϋπολογισμούς τους και μάλιστα έκανε και το ΕΛΙΔΕΚ, το Ελληνικό Ίδρυμα Έρευνας και Καινοτομίας, το οποίο δεν το αναφέρετε, διότι το έχετε απαξιώσει, το οποίο έδωσε σε πολλούς νέους επιστήμονες, μεταπτυχιακούς, μεταδιδακτορες τη δυνατότητα να κάνουν ερευνητικά προγράμματα και ήρθαν και απέξω και έκαναν και από εδώ. Δεν το ενισχύετε. Αυτό θα ήταν ενίσχυση και στήριξη, αλλά δίνετε την έρευνα βορά στα ιδιωτικά συμφέροντα που θα τη χειραγωγούν και θα την πηγαίνουν στα κέρδη τους. Αυτό κάνετε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, θέλω να πω ότι αυτή η μάχη που δίνουν οι φοιτητές, οι μαθητές έξω από τη Βουλή είναι μια μάχη για όλη την κοινωνία, μια μάχη αξιακή, διότι το δημόσιο πανεπιστήμιο δεν μας έκανε μόνο καλούς επιστήμονες, μας έκανε και ολοκληρωμένους ανθρώπους και προσωπικότητες. Και δεν πρέπει να εξαρτάται η πρόσβαση στην εκπαίδευση σε κανένα παιδί από τον ΑΦΜ, τον ταχυδρομικό του κώδικα, ή από το πόσα ψηφία έχει η αποταμίευση των γονιών του. Είναι δικαίωμα, πρέπει να μείνει δημόσια, αλλά να βελτιωθεί, να ενισχυθεί και να πάει βήματα μπροστά, κάτι το οποίο δεν σας απασχολεί καθόλου, όσα άρθρα και να φέρετε με αυτό που περνάτε σήμερα.

Και γι' αυτό εμείς θα είμαστε δίπλα στην εκπαιδευτική κοινότητα και εδώ και έξω από τη Βουλή, όπως έγινε και το 2006-2007 με το

μεγαλειώδες κίνημα απέναντι στην αναθεώρηση του άρθρου 16 και τελικά τα καταφέραμε.

Και ξέρετε κάτι; Επειδή λέτε για βελτιώσεις και να σας δώσουμε στοιχεία και προτάσεις, κάνετε πως δεν ακούτε τις πάρα πολύ σημαντικές προτάσεις που σας έχουμε κάνει όλο αυτό το διάστημα και εμείς και η εκπαιδευτική κοινότητα. Θα σας το πω, όμως, ευθέως.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και με αυτό κλείστε.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ: Το νομοσχέδιό σας -και με αυτό κλείνω, κύριε Πρόεδρε- αυτό το έκτρωμα, πραγματικά, που φέρνετε ούτε βελτιώνεται ούτε τροποποιείται. Μόνο το παίρνετε πίσω, καταργείται και μπαίνει στο ντουλάπι της ιστορίας, σε βαθύ ντουλάπι της ιστορίας. Και ξέρετε γιατί; Διότι η ιστορία δεν τελείωσε, όπως νομίζετε, με τις νεοφιλελεύθερες δοξασίες σας και συνταγές, αλλά τώρα ξεκινάει με οδηγό τους αγώνες του ελληνικού λαού, αλλά και τις σύγχρονες ανάγκες του.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο τώρα θα δώσω στη Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ - Κινήματος Αλλαγής, την κ. Κατερίνα Σπυριδάκη και αμέσως μετά τον λόγο θα πάρει η Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού, η κ. Ιωάννα Λυτρίβη.

Ορίστε, κυρία Σπυριδάκη, έχετε τον λόγο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΣΠΥΡΙΔΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η διαχρονική αξία της παιδείας είναι αξιωματικά δεδομένη. Ιδιαίτερα σήμερα, τον 21^ο αιώνα, η λειτουργία της δεν είναι απλά σημαντική, είναι καθοριστική για το παρόν και το μέλλον. Η παρεχόμενη παιδεία του σήμερα διαμορφώνει την κοινωνία και τους πολίτες του αύριο και πρέπει να σκεφτούμε σοβαρά τι κοινωνία και τι πολίτες θέλουμε να διαμορφώσουμε. Για αυτό τον λόγο, αλλά και για πολλά άλλα η παιδεία αποτελεί μείζον εθνικό θέμα. Στα εθνικά θέματα απαιτούνται ολοκληρωμένες θέσεις, τεκμηριωμένες αντιθέσεις και προωθητικές συγκλίσεις που οδηγούν σε συναίνεση και συνέργεια πολιτικών.

Η κυβερνητική εκπαιδευτική πολιτική δεν πληροί τις παραπάνω απαιτήσεις και προϋποθέσεις, δεν διακρίνεται από συναινέσεις και συγκλίσεις, αλλά ούτε και από συνέχεια. Απουσιάζει ακόμη και η αναγκαία ειλικρίνεια που πρέπει να χαρακτηρίζει όλους και κυρίως την Κυβέρνηση που νομοθετεί.

Η Κυβέρνηση πέντε χρόνια τώρα προβαίνει σε αντιμεταρρυθμίσεις, καταστρέφοντας σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης κάθε προηγούμενη μεταρρύθμιση ή θετική πολιτική που το ΠΑΣΟΚ σχεδίασε και υλοποίησε. Ευτυχώς, έχει κάνει πολλές, έχετε να τροποποιείτε και να καταστρέφετε.

Ούτε, όμως και η ίδια η πολιτική της έχει συνέχεια, διότι δεν διαθέτει ολοκληρωμένο σχέδιο συνολικά για την εκπαίδευση. Βλέπουμε νομοθετήματα που τροποποιούν τα δικά της προηγούμενα, όπως οι νόμοι για την επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση, όπως και σήμερα με το παρόν νομοσχέδιο, όπου ογδόντα πέντε από τα ογδόντα εννέα άρθρα που αφορούν τα ΑΕΙ είναι τροποποιήσεις του νόμου της κ. Κεραμειά. Πειραματίζεστε με γενιές και αυτό μπορεί να χαρακτηριστεί αν όχι ανήθικο, τουλάχιστον επικίνδυνο.

Στην απουσία συνέχισης πολιτικών προστίθεται η έλλειψη διαλόγου και διαβούλευσης. Μέχρι τον Δεκέμβριο του 2023 η μόνη σχετική αναφορά του Πρωθυπουργού ήταν τον Ιούλιο στις προγραμματικές δηλώσεις και αφορούσε αποκλειστικά την αναθεώρηση του άρθρου 16. Επειδή, όμως, υπήρξαν κάποια δημοσιεύματα, τον Νοέμβριο αιτηθήκαμε τη σύγκληση της Επιτροπής Μορφωτικών Υποθέσεων για ενημέρωση. Απάντηση; Μαντέψτε: Καμμία. Στις 20 Δεκεμβρίου ο κ. Μητσοτάκης παρουσίασε το νομοσχέδιο στο Υπουργικό Συμβούλιο και πάλι καθόλου διάλογος.

Να θυμίσω ότι εδώ ως ΠΑΣΟΚ για τον ν.4009/2011, που στηρίχτηκε από τα 4/5 της Βουλής, είχαμε κάνει διαβούλευση έναν χρόνο. Και για να πάρω και την Κύπρο ως παράδειγμα που επικαλείται η Κυβέρνηση, η Κύπρος έκανε διαβούλευση δύο χρόνια. Η Κυβέρνηση, όμως, δεν θέλει διάλογο, δεν θέλει, γιατί αν ήθελε, θα

ανέμενε τη συνταγματική Αναθεώρηση. Θα ονόμαζε το έτος 2024 έτος διαλόγου για την παιδεία, αλλά διαλόγου ανοιχτού και ουσιαστικού και όντως για την παιδεία, αλλά βιάστηκε και βιάζεται, γιατί εξυπηρετεί συγκεκριμένα συμφέροντα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση εισάγει ένα νομοθετικό πακέτο, που επιτρέπει την ίδρυση και λειτουργία μη κερδοσκοπικών παραρτημάτων ξένων πανεπιστημίων, τα οποία, όμως, στην πράξη θα είναι ιδιωτικά και κερδοσκοπικά. Και έχει επιλέξει όλο αυτό το πακέτο με ένα ωραίο, γιορτινό περιτύλιγμα, με τον τίτλο «Ενίσχυση του Δημόσιου Πανεπιστημίου» και θεωρεί έτσι ότι θα θολώσει τα νερά στους πολίτες και θα δυσκολέψει την Αντιπολίτευση στην καταψήφισή του.

Το νομοσχέδιο δεν πληροί κανέναν από τους αναγκαίους όρους για μια υπεύθυνη πολιτική στην παιδεία που αποτελεί εθνική υπόθεση. Η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι αλλάξαμε θέση. Ψεύδεται κατάφωρα. Συγχέει δύο διαφορετικά πράγματα με έναν λανθασμένο συλλογισμό. Η Νέα Δημοκρατία λέει ότι με το νομοσχέδιο αυτό φέρνει τα μη κρατικά μη κερδοσκοπικά πανεπιστήμια. Το ΠΑΣΟΚ δηλώνει υπέρ των μη κρατικών μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων. Άρα, το ΠΑΣΟΚ οφείλει να ψηφίσει το νομοσχέδιο της Νέας Δημοκρατίας.

Πάμε τώρα στον σωστό συλλογισμό. Η Κυβέρνηση ντύνει το νομοσχέδιο αυτό με τον μανδύα των μη κρατικών μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων, ιδιωτικά και κερδοσκοπικά παραρτήματα. Το ΠΑΣΟΚ θέτει αυστηρά κριτήρια οικονομικά, ακαδημαϊκά και γεωγραφικά για την ίδρυση πραγματικών μη κρατικών μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων, άρα το ΠΑΣΟΚ δεν μπορεί να ψηφίσει το νομοσχέδιο που φέρνει η Νέα Δημοκρατία ή η Νέα Δημοκρατία πρέπει να αποσύρει το νομοσχέδιο και να φέρει ένα που θα εξασφαλίζει όλα τα κριτήρια που θέτει το ΠΑΣΟΚ με την αναθεώρηση φυσικά του άρθρου 16, εάν θέλει να το ψηφίσει το ΠΑΣΟΚ.

Δεν είπαμε ποτέ ότι θα ψηφίσουμε ένα νομοσχέδιο που δεν ικανοποιεί τις θέσεις μας. Λέμε «ναι» στο ισχυρό δημόσιο πανεπιστήμιο, λέμε «ναι» στην ίδρυση μη κρατικών μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων εμπνευσμένων, όπως είπε πολύ σωστά ο εισηγητής μας, από το σκανδιναβικό παράδειγμα, αλλά λέμε δυνατά «όχι» στο παρόν νομοσχέδιο, διότι επιτρέπει ιδιωτικά και κερδοσκοπικά παραρτήματα και δεν διαμορφώνει ένα ισχυρό δημόσιο πανεπιστήμιο. Δεν πιστεύουμε στις απαγορεύσεις, αλλά στις ρυθμίσεις.

Εδώ, όμως, ακροβατούμε συνταγματικά και ακροβατούμε, γιατί διαχρονικά και σταθερά η Νέα Δημοκρατία επικαλούνταν την αναθεώρηση του άρθρου 16 για την ίδρυση αμιγώς ιδιωτικών πανεπιστημίων. Δεν είμαι συνταγματολόγος. Όμως, μπορώ να πω αφ' ενός ότι το Σύνταγμα είναι ρητά διατυπωμένο και αφ' ετέρου η κυβερνητική επίκληση της δυναμικής ερμηνείας του Συντάγματος έχει διχάσει ακόμα και την κοινωνία των συνταγματολόγων. Αν στο Συμβούλιο της Επικρατείας κριθεί αντισυνταγματικό, ποιος θα ευθύνεται για όσους εγγραφούν σε αυτά τα πανεπιστήμια; Είναι περίεργο, αν όχι ύποπτο, ότι κάποιοι θα επενδύσουν χρήματα χωρίς την αναγκαία ασφάλεια δικαίου. Και εδώ έχουμε έναν ακόμα λανθασμένο ισχυρισμό συλλογισμό. Η Νέα Δημοκρατία να ζητά αναθεώρηση του άρθρου 16. Το ΠΑΣΟΚ ζητά αναθεώρηση του άρθρου 16. Άρα, το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία ζητούν το ίδιο πράγμα. Όχι, γιατί είναι άλλος ο σκοπός και άλλο το κίνητρο. Είναι άλλο να ζητάς αναθεώρηση του άρθρου 16 για να φέρεις χώρο σε ιδιωτικά κερδοσκοπικά ιδρύματα με μερίσματα και οικονομικές σχέσεις, όπως θέλει η Κυβέρνηση και άλλο να ζητάς αναθεώρηση του άρθρου 16 για να έρθουν μη κερδοσκοπικά μη κρατικά πανεπιστήμια, τα οποία θα επενδύουν τα χρήματα στο ίδιο το πανεπιστήμιο αναβαθμίζοντάς το και κάνοντάς το ισχυρότερο και ανταγωνιστικότερο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μόνο αφελείς μπορούν να πιστέψουν ότι ένα ιδιωτικό κερδοσκοπικό πανεπιστήμιο σε συνεργασία με ένα fund θα δημιουργήσει ένα μη κερδοσκοπικό παράρτημα. Αυτό που νομοθετείτε δεν είναι μη κρατικά μη κερδοσκοπικά πανεπιστήμια, αλλά ιδιωτικά και κερδοσκοπικά παραρτήματα, των οποίων η δημιουργία οξύνει τις ανισότητες, μετατρέπει τη γνώση σε εμπόρευμα και υποβαθμίζει την ποιότητα της εκπαίδευσης. Η μορφή του σχήματος που προκρίνεται συνιστά, σύμφωνα με τη διεθνή εμπειρία, όχημα κερδοσκοπικής δραστηριότητας που αφορά αγορές και κοινωνίες που έχουν διαφορε-

τικά χαρακτηριστικά από την Ελλάδα.

Η επίκληση ελέγχου από τη ΕΘΑΑΕ δεν αποτελεί ασφαλιστική δικλίδα, διότι η ΕΘΑΑΕ αφ' ενός δεν αποτελεί ουσιαστικά ανεξάρτητη αρχή και αφ' ετέρου δε θα μπορέσει να ανταποκριθεί στις σύντομες προθεσμίες διαδικαστικής διεκπεραίωσης, λόγω υποστελέχωσης και φόρτου εργασίας, με αποτέλεσμα τον πλημμελή έλεγχο.

Σήμερα η τριτοβάθμια εκπαίδευση πλήττεται από υποστελέχωση, διδασκώδη γραφειοκρατία και υποχρηματοδότηση. Οι πανεπιστημιακοί ερευνητές και φοιτητές μας έχουν δυνατότητες και χρειάζονται ενιαίο χώρο ανώτατης εκπαίδευσης, έρευνας και τεχνολογίας με στήριξη, οργάνωση και χρηματοδότηση.

Με μεγάλη προσοχή και πολύ θετικά θα άκουγα την προσπάθεια της Κυβέρνησης για ουσιαστική στήριξη της δημόσιας παιδείας, αλλά να ξεκινούσε από την ψήφιση του κρατικού προϋπολογισμού φέρνοντας για την παιδεία ένα ποσοστό άξιο με τον μέσο όρο αυτών που φέρνει η Ευρωπαϊκή Ένωση. Φέρνοντας ρυθμίσεις για την πρωτοβάθμια, τη δευτεροβάθμια και την τριτοβάθμια εκπαίδευση και αφού διασφαλίσουμε ένα ισχυρό πανεπιστήμιο, τότε να αφήσουμε χώρο συμπληρωματικά για τα μη κρατικά μη κερδοσκοπικά πανεπιστήμια με οικονομικά, ακαδημαϊκά και γεωγραφικά κριτήρια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Ολοκληρώνω σε λίγο, κύριε Πρόεδρε.

Σήμερα οι απόφοιτοι των κολλεγίων χάρη στα νομικά παραθυράκια και με την κυβερνητική ανοχή απολαμβάνουν εργασιακών και επαγγελματικών δικαιωμάτων, τη στιγμή που χιλιάδες απόφοιτοι ΤΕΙ βρίσκονται στον αέρα.

Το νομοσχέδιο δεν λύνει προβλήματα. Βλέπουμε ρυθμίσεις κρατικού συγκεντρωτισμού, δημιουργική λογιστική και γραφειοκρατικές διευθετήσεις. Ακόμα μία φορά το αυτοδιοίκητο των δημόσιων πανεπιστημίων καθίσταται αδειανό πουκάμισο. Η περίφημη ενίσχυση του δημόσιου πανεπιστημίου περιορίζεται σε ρυθμίσεις για το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο και εξαντλείται σε απλή μεταφορά τμημάτων. Η ενδυνάμωση του δημόσιου πανεπιστημίου απαιτεί συνολικό σχεδιασμό, αναβάθμιση υποδομών, αύξηση χρηματοδότησης, ενίσχυση διδακτικού προσωπικού και κίνητρα στους φοιτητές.

Κλείνοντας, θα ήθελα να πω ότι για μας η παιδεία είναι εθνική υπόθεση. Η εκπαίδευση ως κοινωνικό αγαθό και όχι ως αγοραστικό προϊόν είναι ταυτοτικό ζήτημα. Πρωτίστως το δημόσιο πανεπιστήμιο ως μοχλός κοινωνικής κοινωνικότητας με ουσιαστική χρηματοδότηση, άρση των παθογενειών του, αναβάθμιση των προγραμμάτων σπουδών του, με επένδυση, έρευνα και καινοτομία, με εποπτεία και αξιολόγηση από μία πραγματικά ανεξάρτητη αρχή ανώτατης εκπαίδευσης αποτελεί τον πυρήνα του προγράμματός τους. Επιθυμούμε παιδεία με αξία και όχι με τιμή.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή χάρη στο ΠΑΣΟΚ σπούδασα σε δημόσιο πανεπιστήμιο χωρίς ταξικούς και οικονομικούς περιορισμούς, οφείλω να παλέψω, όπως οφείλουμε όλοι μας, για να το περάσουμε αυτό και στις επόμενες γενιές δίνοντας όμως μία ακόμα προοπτική. Οφείλουμε να δώσουμε μία ουσιαστική βαρύτητα στην εθνική υπόθεση που λέγεται «παιδεία», όχι όμως με τον τρόπο που νομοθετείτε εσείς, κύριοι της Κυβέρνησης. Δεν θα είναι καθόλου απίθανο, όπως μας έχετε συνηθίσει. Άλλωστε, το 2026 περιμένουμε μια μεταρρύθμιση που θα έρθει να τροποποιήσει το νομοσχέδιο Πιερρακάκη. Θα έχει το όνομα ενός άλλου Υπουργού και θα καθιστά το υπό συζήτηση σήμερα νομοσχέδιο ανεπαρκές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κλείστε, κυρία Σπυριδάκη, σας παρακαλώ. Έχετε υπερβεί κατά πολύ τον χρόνο.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΣΠΥΡΙΔΑΚΗ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε, με μία φράση.

Κύριοι της Κυβέρνησης, σίγουρα θα γράψει κάτι για εσάς η ιστορία, αλλά πολύ φοβάμαι ότι δεν είναι αυτό για το οποίο προσπαθείτε να μας πείσετε τόσες μέρες εδώ.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ - Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Τον λόγο έχει τώρα η

Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού κ. Ιωάννα Λυτρίβη.

Ορίστε, κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΑ ΛΥΤΡΙΒΗ (Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού): Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, διαφωνούμε σε αρκετά, μάλλον λιγότερα από όσα θέλετε να δείχνετε ότι διαφωνούμε, αλλά σίγουρα συμφωνούμε σε ένα το οποίο ακούστηκε από όλους σε αυτή την Αίθουσα. Ότι στην τριτοβάθμια εκπαίδευση βρήκαν στέγη τα ένδρα και οι προσδοκίες των Ελλήνων στη Μεταπολίτευση. Υπήρξε και παραμένει ο πιο σημαντικός μίαντας κοινωνικής κινητικότητας και συνοχής, ένα πολύτιμο κεκτημένο που αποτελεί και τη βάση της μεταρρύθμισης στην εκπαίδευση.

Σε αυτό το στέρεο έδαφος πατάμε και κρατάμε αυτά που αξίζουν, αφήνοντας πίσω αυτά που μας εμποδίζουν στη μετάβαση σε μια νέα εποχή της εκπαίδευσης, για να ανταποκριθούν τα πανεπιστήμια μας στις προκλήσεις της παγκοσμιοποίησης και του υψηλού ανταγωνισμού, της διεθνοποίησης και της εξωστρέφειας σε ένα τοπίο εργασιακό και επαγγελματικό που μεταβάλλεται ταχύτατα, σε ένα τοπίο γεμάτο δυνατότητες, αλλά και αβεβαιότητες και ανισότητες.

Όμως, το πεδίο των πανεπιστημιακών σπουδών στην Ελλάδα διαθέτει τα αναγκαία χαρακτηριστικά για μια ακόμα μεγαλύτερη ανάπτυξη που δικαιώνει τις φιλοδοξίες των φοιτητών και του διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού, αλλά με δύο προϋποθέσεις: Αρκεί να ξεφύγει από τους φόβους και τις αγκυλώσεις που το περιορίζουν άδικα εδώ και δεκαετίες και αρκεί να μην αντιμετωπίζεται άλλο με όρους εσωτερικής κατανάλωσης και περιχαράκωσης. Πρόκειται για κοινή διαπίστωση, η οποία ωστόσο είναι κρίσιμο να μετουσιωθεί επιτέλους σε ένα είδος θεσμικής συλλογικής αυτοπεποίθησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αναβάθμιση του εκπαιδευτικού μας συστήματος προϋποθέτει διαρκή εξέλιξη και προσαρμογή στην πραγματικότητα. Σε αυτό ακριβώς το πλαίσιο η πρωτοβουλία της Κυβέρνησης που αφορά στην ενίσχυση του δημόσιου πανεπιστημίου και θέτει το πλαίσιο λειτουργίας μη κερδοσκοπικών παραρτημάτων ξένων πανεπιστημίων στη χώρα μας αποτελεί μια ιστορικής σημασίας μεταρρύθμιση και ένα ακόμα σημαντικό βήμα προς τη διεθνοποίηση των ελληνικών πανεπιστημίων.

Βασική προτεραιότητα της Κυβέρνησής μας είναι η περαιτέρω ενδυνάμωση του δημόσιου πανεπιστημίου και ιδιαιτέρως των ιδρυμάτων της περιφέρειας. Αυταπόδεικτο, καθώς η συντριπτική πλειονότητα των άρθρων του παρόντος αποσκοπεί στη διεύρυνση της αυτονομίας των δημόσιων πανεπιστημίων και στην άρση χρόνιων παθολογιών που τους στερούν διαχρονικά πολύτιμους οικονομικούς πόρους και αναπτυξιακές δυνατότητες. Μεταξύ άλλων και εντελώς ενδεικτικά, προβλέπεται η περαιτέρω άρση της γραφειοκρατίας στους ΕΛΚΕ, στους ειδικούς λογαριασμούς κονδυλίων έρευνας, στον βραχά, θα έλεγα, για τους πανεπιστημιακούς και τους ερευνητές στα πανεπιστήμια της χώρας μας, αλλά και στη διαδικασία έγκρισης των προϋπολογισμών των ιδρυμάτων.

Επιπλέον, ρυθμίζονται ζητήματα σχετικά με την αξιοποίηση της περιουσίας των ιδρυμάτων, προβλέπεται η ψηφιοποίηση και διαλειτουργικότητά τους, η αύξηση των ποιοτικών κριτηρίων στη χρηματοδότησή τους και η διεύρυνση του θεσμού του συνεργαζόμενου καθηγητή.

Και πάμε τώρα στο επίμαχο. Η νομοθέτηση ύπαρξης νομικών προσώπων πανεπιστημιακής εκπαίδευσης μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα δεν τίθεται σε καμία περίπτωση ανταγωνιστικά προς τα δημόσια πανεπιστήμια της χώρας μας. Τα ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια έχουν καταξιωθεί στην κοινή συνείδηση όλων μας και έχουν κερδίσει τη μάχη της διεθνούς αναγνώρισής τους ως κορυφαίων ιδρυμάτων πανεπιστημιακής διδασκαλίας και έρευνας.

Αυτή ακριβώς η αδιαμφισβήτητη διαπίστωση μας οδήγησε να θέσουμε έναν φιλόδοξο, ωστόσο απόλυτα ρεαλιστικό στόχο, την ανάδειξη της Ελλάδας σε ισχυρό περιφερειακό κέντρο πανεπιστημιακής διδασκαλίας και βασικής έρευνας υψηλού επιπέδου με πεδία επιρροής στον ευρωπαϊκό νότο και τις χώρες της Μέσης Ανατολής. Η επίτευξη αυτού του στόχου προϋποθέτει τη δημιουργία αξιόπιστων εναλλακτικών διαδρομών και την πύκνωση του πεδίου των δυνατοτήτων της ανώτατης εκπαίδευσης στη χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορούμε να συνεχίσουμε να περιθωριοποιούμαστε από χώρες με μικρότερη ιστορική παράδοση και σαφώς χαμηλότερα αξιολογημένη ποιότητα στην παροχή πανεπιστημιακής εκπαίδευσης. Γι' αυτούς ακριβώς τους λόγους δεν πρόκειται να κάνουμε καμμία απολύτως έκπτωση ως προς τα ποιοτικά χαρακτηριστικά, αλλά και το αυστηρό πλαίσιο ελέγχου των μη κρατικών μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων.

Η χώρα μας τα τελευταία δεκαπέντε χρόνια έχει αναπτύξει ένα πλέγμα αξιόπιστων μηχανισμών ελέγχου ποιότητας και τήρησης εκπαιδευτικών προδιαγραφών, το οποίο θα εμποδίσει κάθε απόπειρα δημιουργίας πανεπιστημίων του ενός ορόφου πολυκατοικίας. Άλλωστε, στα σχετικά άρθρα του παρόντος ξεχωρίζουν οι εγγυήσεις στην ποιότητα της εκπαίδευσης, την ισότιμη πρόσβαση και εισαγωγή μέσα από τις πανελλαδικές εξετάσεις και τη λειτουργία υπό την αυστηρή κρατική εποπτεία, με τα εχέγγυα της ανεξαρτησίας αρχής για την ανώτατη εκπαίδευση, της ΕΘΑΕ. Η ΕΘΑΕ, ο ΕΟΠΠΕΠ, ο ΔΟΑΤΑΠ, το αυτοτελές τμήμα εφαρμογής της ευρωπαϊκής νομοθεσίας του Υπουργείου Παιδείας συνιστούν αυτό το πλέγμα αξιόπιστων μηχανισμών ελέγχου ποιότητας και τήρησης εκπαιδευτικών προδιαγραφών και αυτό ακριβώς το πλέγμα θα αποτελέσει τη σθεναρή θωράκιση των ποιοτικών χαρακτηριστικών της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, ώστε να μην υπάρξει κανένας χώρος και καμμία ανοχή σε όσους αποπειραθούν να υποβαθμίσουν έναν από τους ισχυρότερους μοχλούς εθνικής ανάπτυξης που είναι η πανεπιστημιακή εκπαίδευση και έρευνα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν πρόκειται για μια τριτοβάθμια εκπαίδευση διαφορετικών επιπέδων και προοπτικών, αλλά για ένα ολιστικό και συνεκτικό εγχείρημα που εστιάζει αφ' ενός στην ακαδημαϊκότητα των σπουδών και αφ' ετέρου στη σύνδεσή τους με την αγορά εργασίας. Είναι ένα ολιστικό εγχείρημα που υπηρετεί την καθολικότητα στην απόλαυση του θεμελιώδους δικαιώματος στην εκπαίδευση, που συνιστά και τη μεγαλύτερη μεταρρυθμιστική πρόκληση για κάθε κοινωνία που θέλει να εξελίσσεται, που θέλει να προσαρμόζεται, που θέλει να προοδεύει.

Κυρίες και κύριοι, κλείνοντας, να πω ότι δεν υπάρχει στον σύγχρονο κόσμο κλειστή και περιχαράκωμένη εκπαίδευση. Δεν νοούνται όρια και στεγανά άλλων εποχών σε μια διεθνή και παγκοσμιοποιημένη πια εκπαίδευση που παραμένει το πιο κρίσιμο πεδίο για το ανθρώπινο δυναμικό, για την κοινωνική κινητικότητα και τις ίσες ευκαιρίες. Είναι η ανοικτή κοινωνία της ανάπτυξης και της ευκαιρίας, των πολλών ευκαιριών, των εναλλακτικών διαδρομών που υπηρετεί το σχέδιο νόμου, ένα βήμα μεταρρυθμιστικό και τολμηρό μπροστά, για την τριτοβάθμια εκπαίδευση συνολικά, για την εκπαίδευση εν τη ευρεία έννοια.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ki εγώ σας ευχαριστώ για τη συνέπεια στον χρόνο.

Τον λόγο τώρα έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ - Κινήματος Αλλαγής κ. Τσίμαρης Ιωάννης.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΣΙΜΑΡΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες Υφυπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να ξεκινήσω από κάποιες γενικές τοποθετήσεις, αυτονόητες μεν, αλλά αναγκαίες προς εκ νέου επισήμανση. Τα πανεπιστήμια έχουν διπλό ρόλο, την παραγωγή νέων επιστημόνων και την παραγωγή νέας γνώσης. Εν συνεχεία, η γνώση που παράγεται αποτελεί έναν βασικό και σημαντικότερο πόρο και βάση της ανάπτυξης μιας χώρας τόσο οικονομικά, όσο και κοινωνικά.

Τα σύγχρονα πανεπιστήμια αποτελούν τον σημαντικότερο μηχανισμό κοινωνικής κινητικότητας και κοινωνικοοικονομικής ανέλιξης σε μια σύγχρονη δημοκρατία. Ήταν μέσα στον 20^ο αιώνα που η δημοκρατία έδωσε τη δυνατότητα σε όλους τους πολίτες να μπορούν να σπουδάζουν στα πανεπιστήμια. Δεν υπάρχει αναπτυγμένη και προοδευμένη χώρα στον κόσμο χωρίς καλά πανεπιστήμια. Δεν υπάρχει χώρα με καλά πανεπιστήμια, που να μην είναι αναπτυγμένη. Αυτό δείχνει ότι η σχέση ανάμεσα στα δύο είναι υπαρκτή, σημαντική και αλληλένδετη.

Το νομοσχέδιο, που καταθέσατε προς ψήφιση για την ίδρυση μη κρατικών πανεπιστημίων στην Ελλάδα δεν απαντά στα κρίσιμα προβλήματα που ταλανίζουν την τριτοβάθμια εκπαίδευση στη

χώρα. Τα ελληνικά πανεπιστήμια δεν φοβούνται τη σύγκριση με τα ξένα. Οι θέσεις που καταλαμβάνουν στις διεθνείς κατατάξεις τα ελληνικά πανεπιστήμια και τα τμήματά τους είναι υψηλές, συγκρίσιμες και ανώτερες με τα ξένα που διαθέτουν πολλαπλάσιους πόρους.

Εισηγείστε αυτό το νομοσχέδιο ως πανάκεια, αλλά δεν είναι έτσι και θα σας το αποδείξω. Τα MIT, Χάρβαρντ και Κέμπριτζ που αναφέρουν ορισμένοι δεν έχουν καμμία σχέση με ιδιωτικά πανεπιστήμια. Είναι πανεπιστήμια που ιδρύθηκαν πριν εκατό με διακόσια χρόνια από δωρεά κάποιου ιδιώτη. Από εκεί και πέρα είναι καθόλα και «de facto» δημόσιου χαρακτήρα. Διοικούνται από διαχειριστές και όχι ιδιοκτήτες μετόχους. Επιδοτούνται από το κράτος, δεν βάζει κανείς στην τσέπη τα κέρδη τους, αλλά αυτά επανεπενδύονται 100% υποχρεωτικά στο πανεπιστήμιο. Αυτά είναι πραγματικά μη κερδοσκοπικά.

Η μέχρι τώρα παγκόσμια εμπειρία έχει αποδείξει ότι τα μεγάλα πανεπιστήμια δεν έχουν ιδρύσει πουθενά παραρτήματα. Παραρτήματα στήνουν μικρά ιδρύματα καθαρά για κερδοσκοπικούς και μόνο λόγους. Σε όλον τον κόσμο τα ιδιωτικά πανεπιστήμια είναι λίγα, με λίγους φοιτητές, έχουν λίγα τμήματα και είναι πάρα πολύ χαμηλά σε όλες τις σχετικές κατατάξεις.

Τα κολλέγια που λειτουργούν εδώ και αρκετά χρόνια στη χώρα θα υπενθυμίσω ότι είναι ισότιμα στα εργασιακά δικαιώματα ακόμα και για το δημόσιο πλέον. Όλα τα επιχειρήματα για τα μη κρατικά πανεπιστήμια μπορούν να αποδοθούν από τη λειτουργία και τον τρόπο που λειτουργούν τα δεκάδες κολλέγια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είμαστε αντιμέτωποι με ένα νομοσχέδιο το οποίο σε αντίθεση με όσα διατυμπανίζει η Κυβέρνηση δεν έχει νομικό προηγούμενο, αφού ως παράρτημα βαφτί- ζεται μια νομική οντότητα με διαφορετική νομική μορφή από το μητρικό πανεπιστήμιο. Το εν λόγω σχήμα διαμορφώνεται ως εξής: μη κερδοσκοπικό παράρτημα, κερδοσκοπικό μητρικό ίδρυμα.

Τι δεν προβλέπεται, συνεπώς, στο άρθρο 134; Δεν προβλέπεται ο μη κερδοσκοπικός χαρακτήρας του μητρικού ιδρύματος από τη στιγμή που το νομοσχέδιο επιτρέπει την ίδρυση μη κερδοσκοπικών παραρτημάτων από κερδοσκοπικά πανεπιστήμια με συμπράξεις με κερδοσκοπικά funds.

Τι επιτρέπει το νομοσχέδιο; Επιτρέπει την ίδρυση παραρτημάτων από κερδοσκοπικά σχήματα χωρίς καμμία συμμετοχή στη διοίκηση ή στο κεφάλαιο του μητρικού πανεπιστημίου, με μοναδική διασύνδεση τη σύναψη μιας μορφής εμπορικής συμφωνίας.

Τι δεν υπάρχει στο νομοσχέδιο; Δεν υπάρχει καμμία απαγορευτική ρυθμιστική διάταξη που να αποτρέπει ρητά την εκχώρηση λειτουργιών ή διοίκησης του νομικού προσώπου πανεπιστημιακής εκπαίδευσης σε άλλα νομικά πρόσωπα, κάτι που καταστρατηγεί τον μη κερδοσκοπικό χαρακτήρα και ανοίγει διάπλατα την πόρτα στην έμμεση διανομή κερδών μέσω καταβολής υπερόγκων αμοιβών σε διασυνδεδεμένες υπηρεσίες.

Τι συμπεραίνουμε με βάση τα παραπάνω; Οι ελλείψεις των απαιτούμενων ρυθμίσεων που θα αποτρέπουν τη νόθευση και την καταστρατήγηση του μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα στις διατάξεις του νόμου είναι διάτρητες και κινούνται στα όρια του εμπαιγμού.

Διατυμπανίζετε, κύριοι της Κυβέρνησης, ότι στο πλαίσιο του ελέγχου και της πιστοποίησης η λειτουργία των μη κρατικών ΑΕΙ θα γίνεται μετά από θετική εισήγηση της Εθνικής Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης και του Εθνικού Οργανισμού Πιστοποίησης Προσόντων και Επαγγελματικού Προσανατολισμού. Αυτό που δεν λέτε, όμως, είναι ότι η ΕΘΑΑΕ, προκειμένου να επιφορτιστεί μια σειρά νέων αρμοδιοτήτων τη στιγμή που δεν μπορεί να ανταποκριθεί ούτε στις ήδη υφιστάμενες, είναι παράξενο. Πώς θα μπορέσει, συνεπώς, να ενεργήσει υπεύθυνα στα στενά όρια της διαδικαστικής διεκπεραίωσης που θέλετε να προωθήσετε;

Να σημειώσω εδώ ότι στο άρθρο 145 παράγραφος 3 απαλείφθηκε η ανά πενταετία πιστοποίηση. Αντίστοιχα, ο ΕΟΠΠΕΠ, στον οποίο αφήνεται ελεγκτικές αρμοδιότητες, πώς θα μπορέσει να ανταποκριθεί στα στοιχειώδη με την υποστελέχωση που υπάρχει; Για ποια διασφάλιση ποιότητας και αυστηρού ελέγχου κάνετε λόγο λοιπόν; Η πραγματικότητα σας διαψεύδει ακόμα μια φορά.

Στο ΠΑΣΟΚ - Κίνημα Αλλαγής κάναμε ό,τι δεν κάνατε εσείς, δηλαδή ανοιχτό διάλογο με την κοινωνία. Διαμορφώσαμε μια

πρόταση που βασίζεται στο σκανδιναβικό παράδειγμα. Επιμένουμε στην αναθεώρηση του άρθρου 16 του Συντάγματος και τη δημιουργία μη κρατικών μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων με όρους, με συμπληρωματική λειτουργία προς τα δημόσια πανεπιστήμια, με κέρδη που θα διοχετεύονται και πάλι στο πανεπιστήμιο, σε ένα ορμονικά διαμορφωμένο πλαίσιο με κοινό σύστημα εισαγωγής και γεωγραφικά ακαδημαϊκά κριτήρια, που θα εξασφαλίζουν τη σωστή κατανομή των ιδρυμάτων και τη μη ύπαρξη κορεσμού σε επιστημονικά πεδία, σε ένα κοινό πλαίσιο διασφάλισης της ποιότητας από μία πραγματικά ανεξάρτητη αρχή για πτυχία με πραγματικό αντίκρισμα.

Το νομοσχέδιο δεν απαντά στα ζητήματα του brain drain δεν απαντά στην έξοδο συναλλάγματος από τη χώρα. Γύρω από την παιδεία, η Κυβέρνηση στήνει ένα γαϊτανάκι εξυπηρέτησης συμφερόντων, που ουδεμία σχέση έχει με την περιφρούρηση και την ενίσχυση της τριτοβάθμιας παιδείας της χώρας μας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ - Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστώ τον κ. Τσίμαρη για τη συνέπεια στον χρόνο.

Τον λόγο τώρα έχει η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Παπακώστα - Παλιούρα Κατερίνα. Δεν ξέρω ποιο από τα δύο, τα είπα και τα δύο, κ. Παπακώστα - Παλιούρα.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Ακούω και στα δύο, κύριε Πρόεδρε, ευχαριστώ.

Η επιβολή διδάκτρων αναγκάζει φοιτήτριες να αναζητούν sugar daddies για να καλύψουν τις σπουδές του με γνωστά ανταλλάγματα φυσικά, το ξέρετε. Πρόκειται για την πιο κατάπτυστη, την πιο απαράδεκτη, σεξιστική και άκρως υποτιμητική, όσον αφορά το γυναικείο φύλο, δήλωση.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Τους προαγωγούς ...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Παρακαλώ, μη διακόπτετε, γιατί είδατε τί έγινε πρωτότερα.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Αντί, κύριε Καραθανασόπουλε, να έρθετε εδώ και να ζητήσετε ταπεινά συγγνώμη για τη δήλωση του γενικού σας γραμματέα, είχατε το θράσος να επαναλάβετε από του Βήματος αυτή τη φράση. Ξέρετε κάτι; Σας επιστρέφω παλαιότερη φράση του γενικού σας γραμματέα «αυτοί είστε!». Άθλιοι, υποκριτές, καλύτεροι των περιστάσεων για ακόμη μία φορά, διακατεχόμενοι από νοοτροπίες, οι οποίες είναι άκρως συντηρητικές, φοβικές και αντιμεταρρυθμιστικές. Κάθε φορά ερχόσαστε εδώ σε όποιο μεταρρυθμιστικό νομοσχέδιο και αν φέρει η παρούσα Κυβέρνηση, αλλά και η προηγούμενη, κουνώντας τη σημαία της προοδευτικότητας. Ποτέ δεν ήσασταν προοδευτικοί. Πάντοτε η Αριστερά ήταν ό,τι πιο συντηρητικό υπήρξε σε αυτή τη χώρα. Ήταν ό,τι πιο οπισθοδρομικό. Μιλάτε εσείς για τα δημόσια πανεπιστήμια; Και αναφέρομαι γενικότερα στην Αριστερά.

Άκουσα με πολύ προσοχή προηγουμένως τον κ. Τσακαλώτο. Θα μας μιλήσει ο κ. Τσακαλώτος για το δημόσιο πανεπιστήμιο; Σε μία πολύ γρήγορη ανίχνευση στο Google του βιογραφικού του είδα ότι πήγε σχολείο στο Saint Paul, πανεπιστήμιο στο Σάσσεξ, κολλέγιο στο Ουίτ και στο Πανεπιστήμιο της Οξφόρδης. Για να κάνουμε, λοιπόν, μία ανίχνευση πόσο από εμάς εδώ μέσα σπουδάσαμε σε ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια και πόσοι από εμάς σήμερα στέλνουμε τα παιδιά μας σε δημόσια ελληνικά πανεπιστήμια και ερχόσαστε σήμερα εσείς να μας πείτε ότι δήθεν πονάτε το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο περισσότερο από εμάς; Την επιχειρηματολογία σας να ακούσω, παρακαλώ. Ποιοι, πότε, πού; Κάθε φορά που το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο βαλλόταν από πανεπιστημιακούς και μη, δημιουργώντας άντρο ανομιών; Πότε; Ούτε μία φορά δεν καταδικάσατε συμπεριφορές που έβαλαν εναντίον των φοιτητών και των εκπαιδευτικών. Πότε η Αριστερά βγήκε και καταδίκασε συμπεριφορές, όταν γινόταν τιμεντοποίηση, τουβλοποίηση; Τσίχους χτίζατε για να κλείσετε τους πανεπιστημιακούς, όταν δεν σας άρεσαν οι απόψεις τους. Πότε εσείς υπερασπιστήκατε το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο; Πότε υπερασπιστήκατε το δημόσιο πανεπιστήμιο, όταν αυτό κάθε φορά βαλλόταν από αντικοινωνικές κι αντιθεσμικές συμπεριφορές που έβαλαν ευθέως κατά της ασφάλειας του ιδίου;

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ - ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ: Μην τα λέτε αυτά τώρα!

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (ΚΑΤΕΡΙΝΑ) ΠΑΠΑΚΩΣΤΑ - ΠΑΛΙΟΥΡΑ: Δεν δέκοψα κανέναν. Άκουσα όλους με πάρα πολύ προσοχή. Διέκοψα μόνο, όταν άκουσα άθλια δήλωση μέσα σε αυτό το ελληνικό Κοινοβούλιο και είναι ντροπή να ακούγονται τέτοια πράγματα και να μην καταδικάζονται. Ποιος υποστηρίζει το ελληνικό δημόσιο σχολείο; Και αναφέρομαι ξανά στην Αριστερά.

Πριν από μερικά χρόνια στο νομό μου, στην περιφέρειά μου, υπήρξε η απόφαση της Υπουργού τότε της κ. Κεραμέως να δημιουργήσει πρότυπα και πειραματικά σχολεία, δηλαδή σχολεία, τα οποία αναβαθμίζουν το ελληνικό δημόσιο σχολείο. Γιατί; Διότι προσφέρει εκπαίδευση, η οποία αγγίζει την παρεχόμενη από ιδιωτικά σχολεία με μία μικρή διαφορά, μεγάλη κατά τη δική μας άποψη, ότι εκεί δεν υπήρχε η υποχρέωση καταβολής κανενός διδάκτρου. Ποια ήταν η άποψη, λοιπόν, τότε της Αριστεράς, που κόπτεται τόσο για τις ανισότητες ανάμεσα στην ιδιωτική και τη δημόσια εκπαίδευση;

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία)

Έχω δεχθεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, την πιο σφοδρή επίθεση που έχει δεχθεί ποτέ Βουλευτής από τους αριστερούς του Νομού Τρικάλων, γιατί; Διότι θεώρησαν ότι η ίδρυση πειραματικών και πρότυπων σχολείων στο Νομό Τρικάλων δρα, μάλλον, εναντίον των φτωχών και μικρομεσαίων παιδιών, που δεν μπορούν να πάνε δήθεν σε ένα ιδιωτικό ή δημόσιο σχολείο. Αλήθεια τώρα; Αυτό το οποίο επιζητάτε είναι η ισοπεδοποίηση του να είμαστε όλοι ίδιοι, του να μην εκφεύγει κανένας, του να μη δίνουμε τη δυνατότητα των επιλογών; Το είπε, προηγουμένως, ο συνάδελφος ο κ. Σιμόπουλος, ότι αυτό το οποίο επιδιώκουμε εμείς είναι η δυνατότητα του να υπάρχουν επιλογές για όλους.

Οι πλούσιοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανέκαθεν μπορούσαν να πάνε και να σπουδάσουν στο εξωτερικό. Το πρόβλημα δεν ήταν γι' αυτούς. Πήγαιναν, πάνε και θα πηγαίνουν. Το πρόβλημα είναι για τα δικά μας παιδιά, για τα παιδιά των οικογενειών που επιθυμούν η εκπαίδευση να αποτελεί εκείνο τον κοινωνικό ανελκυστήρα που θα τους οδηγήσει σε μία επιτυχημένη πορεία και υπάρχουν άνθρωποι μέσα σε αυτό το Κοινοβούλιο, μεταξύ των οποίων και εγώ, που θα μπορούσαν ενδεχομένως να σπουδάσουν στο εξωτερικό. Οι γονείς μου ήταν απόδημοι, μπορούσαν να σπουδάσουν τα παιδιά τους στο εξωτερικό, αλλά προτίμησαν να τα στείλουν στην Ελλάδα για να σπουδάσουν, για να μετέλθουν της ελληνικής δημόσιας παιδείας και δεν επιτρέπω σε κανέναν προσωπικά να θεωρεί ως δικό του κεκτημένο προνόμιο ότι μόνο εκείνος ή εκείνη η παράταξη ενδιαφέρεται, αγαπά και στηρίζει το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο.

Το παρόν νομοσχέδιο σε ένα σύνολο διακοσίων εβδομήντα άρθρων, στα τρία τέταρτα μιλάει για τη στήριξη του ελληνικού δημοσίου πανεπιστημίου, πρώτου και καλύτερου του Δημοκρατίου, στο οποίο έχει την τιμή να φοιτά και η δική μου κόρη, όπως και πολλών άλλων υποθέτω. Ερχόμαστε εμείς εδώ, λοιπόν, και λέμε ότι στηρίζουμε το Δημοκράτσιο Πανεπιστήμιο, το οποίο θα αποτελεί στο επόμενο χρονικό διάστημα ένα από τρία μεγαλύτερα πανεπιστήμια της χώρας, ερχόμαστε και ρυθμίζουμε το Ανοικτό Ελεύθερο Πανεπιστήμιο και γενικώς, ενισχύουμε την τριτοβάθμια εκπαίδευση, γιατί πραγματικά θέλουμε να μπορεί να προσφέρει τις δυνατότητες σε όλους τους Έλληνες και τις Ελληνίδες σε μία σύγχρονη δημόσια εκπαίδευση, η οποία πραγματικά θα ανταποκρίνεται στα ευρωπαϊκά και στα σύγχρονα πρότυπα.

Ξέρετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν υπάρχει μεγαλύτερο προσόν για μία πολιτική ηγεσία από το να μπορεί να αφουγκράζεται τη ζωή πραγματικότητα και να προσαρμόζεται σε αυτή. Ο Μαρσέλ Προυστ σε έναν από τους πιο διάσημους στοχασμούς του έλεγε πως το αληθινό ταξίδι ανακάλυψης δεν είναι να αναζητήσεις καινούργια τοπία, αλλά να έχεις καινούργια μάτια και εμείς αυτά τα μάτια να είστε σίγουροι ότι τα διαθέτουμε, διότι θέλουμε να δημιουργήσουμε για την επόμενη γενιά τις καλύτερες δυνατές προϋποθέσεις. Θέλουμε για την επόμενη γενιά να δώσουμε τις καλύτερες δυνατές ευκαιρίες, έτσι ώστε να μπορούν να συναγωνιστούν και να ανταγωνιστούν σε ένα διεθνές επίπεδο με ίσες ευκαιρίες, με ίσες δεξιότητες, με τα ίδια προσόντα.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ευχαριστώ πολύ την κ. Παπακώστα για τη συνέπεια στον χρόνο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, τον λόγο παρακαλώ, για να κάνω μία παρέμβαση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Πόσες παρεμβάσεις θα κάνετε σήμερα;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Τελευταία παρέμβαση, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ορίστε, έχετε τον λόγο για ένα λεπτό.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας διά στόματος και του Γενικού Γραμματέα του κ. Κουτσούμπα - του Δημήτρη του Κουτσούμπα του συντρόφου - κατήγγειλε μία πραγματικότητα. Ποια είναι αυτή η πραγματικότητα που καταγγέλλουμε; Καταγγέλλουμε ένα πραγματικό γεγονός, το οποίο έχει επεκταθεί όχι μόνο -και εδώ είναι το λάθος μας- στη Σουηδία, αλλά και στο Ηνωμένο Βασίλειο, στην Ολλανδία, στο Βέλγιο, στις Ηνωμένες Πολιτείες και στην Αυστραλία. Είναι μία πλατφόρμα, η οποία τί κάνει; Αναγκάζει τους υπερχρεωμένους φοιτητές και φοιτήτριες να παρέχουν υπηρεσίες έναντι αμοιβής, για να μπορέσουν να καλύπτουν τα δάνειά τους.

Τώρα, όταν καταγγέλλεις τον προαγωγό, όταν καταγγέλλεις την εκπόρνευση, το να θεωρείται αυτό σεξισμός...

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Ζητήστε μια συγγνώμη. Προσπαθήστε να διορθώσετε...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Το να θεωρείται αυτό σεξισμός, αυτό μόνο η Νέα Δημοκρατία μπορεί να το καταφέρει, η οποία, αντί να καταγγείλει τους μαστροπούς, αντί να καταγγείλει τους προαγωγούς, οι οποίοι λειτουργούν νόμιμα σε αυτά τα κράτη, καταγγέλλει το ΚΚΕ που καταγγέλλει αυτά τα φαινόμενα. Αν είναι δυνατόν!

Αυτόν, λοιπόν, τον προοδευτισμό σας, εμείς δεν τον θέλουμε, δεν μας ανήκει. Εμείς θέλουμε άλλα πράγματα.

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΚΤΙΣΤΑΚΗΣ: Χειρότερο το κάνατε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Αυτός ο προοδευτισμός είναι που σας ανήκει, το να εκπορνεύονται τα παιδιά για να μπορούν να βγάλουν πέρα τα προγράμματα σπουδών.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Μην το συνεχίζετε. Πείτε, «κάναμε λάθος». Ας πει «mea culpa»...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Εμείς δεν θέλουμε να κρύβουμε την πραγματικότητα κάτω χαλί.

(Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Έλεος!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Το «έλεος» να το πείτε σε αυτούς που κάνουν αυτά τα πράγματα, το «έλεος» να το πείτε σε αυτή την πλατφόρμα. Αντί να καταγγέλλετε τα συγκεκριμένα περιστατικά, τολμάτε και καταγγέλλετε το ΚΚΕ.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Δεν είστε στο απυρόβλητο!

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Εδώ χάνει κάθε λέξη το νόημά της, όταν καταγγέλλεις τους προαγωγούς, να σε καταγγέλλουν για σεξιστή! Τι καλύπτετε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Η κυρία Υπουργός, η κ. Μακρή, έχει τον λόγο, για να δώσει τη δική της απάντηση από πλευράς της Κυβέρνησης.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού): Κύριε συνάδελφε, να δεχόμαστε ότι είχατε αγαθές προθέσεις. Δεχθείτε και εσείς ότι κάνατε μια ατυχή δήλωση και ζητήστε συγγνώμη. Η λέξη αυτή δεν έχει χάσει ακόμη την έννοιά της και θα τελειώσουμε εκεί. Γενναιότητα θα δείξετε και θα σας τιμά.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ - ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΕΤΑΞΑΣ: Θα καταγγέλλετε τους προαγωγούς;

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Δεν μιλάμε για προαγωγούς εδώ, για την παιδεία μιλάμε.

Συνεχίζουμε τον κατάλογο των ομιλητών και καλώ τον Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία, τον κ. Ιωάννη Σαρακιώτη.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Κύριε Πρόεδρε, σας έχω ζητήσει τον

λόγο. Υπήρξε ονομαστική αναφορά στον κ. Τσακαλώτο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Παρακαλώ, τι θέλετε;

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Αναφέρθηκε ονομαστικά στον κ. Τσακαλώτο...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ποιος;

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Η κ. Παπακώστα, η προηγούμενη ομιλήτρια.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Μα, δεν είπε κάτι κακό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Όταν έρθει ο κ. Τσακαλώτος, θα λάβει τον λόγο. Εσείς δεν είστε υπερασπιστής. Δεν έχετε τον λόγο, ούτε έχετε την αρμοδιότητα.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Τον αντιπροσωπεύω...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Δεν έχετε τον λόγο.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Μην εξαντλείτε την επιθετικότητα...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Δεν έχετε τον λόγο.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Για ένα λεπτό. Ήταν απολύτως απαξιωτικό...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Ούτε για ένα λεπτό ούτε για μισό λεπτό. Όποιος αναφέρεται στον οποιονδήποτε δεν σημαίνει κάτι. Θα έρθει, εάν νομίζει ότι θίγεται και θα πάρει τον λόγο.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Ήταν απολύτως απαξιωτικό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κύριε Σαρακιώτη, έχετε τον λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΑΡΑΚΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ο ψευδεπίγραφος τίτλος του νομοσχεδίου «Ενίσχυση του Δημοσίου Πανεπιστημίου» δεν μπορεί να υποκρύψει την πραγματική μεθόδευση της Κυβέρνησης του Κυριάκου Μητσοτάκη, μιας Κυβέρνησης η οποία έχει επιδείξει μηδαμινό ενδιαφέρον για το δημόσιο πανεπιστήμιο τα τελευταία τέσσερα-πέντε χρόνια, εξαιρώντας βεβαίως, για να είμαι δίκαιος, την περίοδο της κ. Κεραμέως, η οποία νομοθέτησε και κατήργησε τριάντα επτά πανεπιστημιακά τμήματα, τα οποία είχε ιδρύσει η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ.

Κατέστη σαφές πλέον, μέσω των πρωτοβουλιών σας, ότι μοναδική μέριμνα του Υπουργείου Παιδείας ήταν η παροχή της δυνατότητας σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου να συστήνουν ιδρύματα τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στη χώρα μας κατά παράβαση κάθε έννοιας και ανάγνωσης του Συντάγματος και όχι η ενίσχυση του δημοσίου πανεπιστημίου.

Το νομοσχέδιο είναι εμφανές αντισυνταγματικό και δεν χρειάζεται να διδάσκει κανείς στη Σορβόνη ή να έχει τελειώσει τη Νομική Αθηνών για να το αντιληφθεί. Αρκεί μια απλή ανάγνωση του άρθρου 16 του Συντάγματος και συνιστά ευθεία πρόκληση προς τους δημοκρατικούς θεσμούς της πατρίδας μας, αλλά και προς τους χιλιάδες καθηγητές, ερευνητές, φοιτητές και διοικητικούς υπαλλήλους, οι οποίοι εμπαίζονται από μία Κυβέρνηση που έχει αποφασίσει να χαρίσει σε συμφέροντα τα πάντα και πάση θυσία.

Υποστηρίζεται ψευδώς και μεθοδευμένα ότι η ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων θα επιτρέψει την παραμονή στη χώρα του μεγαλύτερου μέρους των φοιτητών που επιθυμούν να σπουδάσουν στο εξωτερικό. Ωστόσο, αποκρύπτεται το σημαντικό, ότι η συντριπτική πλειονότητα των εν λόγω φοιτητών παρακολουθούν μεταπτυχιακά προγράμματα. Σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία, το 2021 σπούδάζαν στο εξωτερικό τριάντα επτά χιλιάδες πεντακόσιοι τριάντα φοιτητές και εξ αυτών, μόλις το 5% παρακολουθούσε προπτυχιακά προγράμματα. Σε ποιον, λοιπόν, επαναπαρισμό αναφέρεστε και σε ποιες δυνατότητες παραμονής στη χώρα, όταν εσείς διώχνετε τους νέους, τους φοιτητές με κάθε ευκαιρία;

Μόνο το 2023 τριάντα πέντε χιλιάδες υποψήφιοι στις πανελλαδικές εξετάσεις έμειναν εκτός της ανώτατης πανεπιστημιακής εκπαίδευσης και εξ αυτών, οι είκοσι έξι χιλιάδες κόπηκαν λόγω της ελάχιστης βάσης εισαγωγής, που εσείς κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, θεσμοθετήσατε. Δημιουργείτε μεθοδικά, δηλαδή, όλα αυτά τα χρόνια πελατεία για τους ιδιώτες και με το παρόν νομοσχέδιο επιχειρείτε να ενισχύσετε και το brand τους, απονέμοντας τον τίτλο «πανεπιστήμιο».

Την ίδια στιγμή, το δημόσιο πανεπιστήμιο έχει εγκαταλειφθεί στη μοίρα του. Οι απαξιωμένες υποδομές αποτελούν τον κανόνα, εξαιτίας της συστηματικής αδιαφορίας των τελευταίων πέντε

ετών. Εξάλλου, η χώρα μας βρίσκεται στις τελευταίες θέσεις πανευρωπαϊκά, όσον αφορά στις δαπάνες του κρατικού προϋπολογισμού για την ανώτατη εκπαίδευση, τη στιγμή που θα έπρεπε να πρωτεύει μετά από μια μακρά περίοδο δημοσιονομικής κρίσης. η οποία οδήγησε στη μείωση της εν λόγω δαπάνης κατά 34%.

Υποστελεχωμένα πανεπιστημιακά τμήματα λειτουργούν με έως και μονοψήφιο αριθμό μελών ΔΕΠ, οδηγούμενα με μαθηματική ακρίβεια στην πλήρη απαξίωση, παρά τις φιλότιμες προσπάθειες του στελεχιακού δυναμικού τους. Παρουσιάζουμε τη χειρότερη αναλογία καθηγητών προς φοιτητές, με έναν καθηγητή να αντιστοιχεί σε σαράντα επτά φοιτητές, τη στιγμή που ο ευρωπαϊκός μέσος όρος είναι ένας προς δεκατρείς και δεν έχουμε ακούσει δυο ημέρες τώρα έναν Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας, έναν Υπουργό, να μιλάει για αυτό το τραγικό ποσοστό.

Ο ΣΥΡΙΖΑ θέσπισε τον κανόνα μία πρόσληψη για κάθε αποχώρηση και τώρα υποσχέστε ότι θα τον επαναφέρετε μετά από ενάμιση χρόνο. Αναρωτιέται, όμως, κανείς; Επί πέντε χρόνια γιατί δεν τον εφαρμόζατε; Αφήσατε πανεπιστημιακά τμήματα να υποστελεχωθούν και αφού αποχώρησαν από τα ιδρύματα εκατοντάδες μέλη ΔΕΠ τα τελευταία χρόνια, τώρα υποσχέστε ότι θα επαναφέρετε τον συγκεκριμένο κανόνα για εκείνους που θα αποχωρήσουν. Και τι θα συμβεί, όμως, με τη ζημιά που έχετε προκαλέσει όλη αυτή την πενταετία; Τίποτα, προφανώς, για εσάς, περασμένα ξεχασμένα!

Ένας στους πέντε διδάσκοντες στα ελληνικά πανεπιστήμια είναι συμβασιούχος, δηλαδή περίπου χίλιοι οκτακόσιοι επιστήμονες, αλλά ακόμη και με αυτές τις δύσκολες συνθήκες προκαλέσατε περαιτέρω προβλήματα. Υπάρχουν τμήματα ακόμη και στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, τα οποία στηρίζουν τη λειτουργία τους σε διδάσκοντες αμισθί, εξαιτίας και της σύγχυσης που προκάλεσε φέτος το Υπουργείο Παιδείας με τις καθυστερήσεις υλοποίησης του προγράμματος απόκτησης ακαδημαϊκής εμπειρίας για νέους επιστήμονες, το οποίο είχε θεσμοθετηθεί από την κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ το 2016. Νέοι επιστήμονες που βιοπορίζονταν μέσω του εν λόγω προγράμματος, το οποίο χρηματοδοτείται από το ΕΣΠΑ, τέθηκαν εκτός πανεπιστημίου, χωρίς να τους δίδεται έστω η δυνατότητα διεκδίκησης μιας θέσης μέλους ΔΕΠ, αφού αρνείστε να προχωρήσετε σε προσλήψεις.

Και αυτή είναι η απάντηση στον κ. Γεραπετρίτη, που από αυτό εδώ το βήμα, πριν από λίγο, ανέφερε ότι έξι στους δέκα καθηγητές βρίσκονται στο εξωτερικό. Η απάντηση είναι πολύ απλή: Στο εξωτερικό βρίσκονται, γιατί δεν προχωράτε εδώ και πέντε χρόνια σε προσλήψεις στα δημόσια πανεπιστήμια. Ο ορισμός, δηλαδή, της εργασιακής επισφάλειας, όχι για ανειδίκευτο προσωπικό, το οποίο προφανώς δεν σας ενδιαφέρει -το έχετε δείξει πολλές φορές- αλλά και για όλους αυτούς, τους οποίους συχνά επικαλείστε, καθώς έτσι αποτιμάται η αριστεία στα χρόνια της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας.

Τα δε περιφερειακά τμήματα απειλούνται με ερήμωση, τη στιγμή που, για παράδειγμα, το Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας ανήκει στα εννιακόσια κορυφαία παγκοσμίως, ενώ ο αριθμός των ετεροαναφορών των διδασκόντων και των ερευνητών έχει αυξηθεί κατά 25% εντός μόλις τεσσάρων ετών, που είναι ενδεικτικό στοιχείο του εξέχοντος στελεχιακού δυναμικού, το οποίο εντούτοις εργάζεται σε συνθήκες τριτοκοσμικές και όχι τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, με αποκλειστικά δική σας ευθύνη.

Αντί συνεπώς να ενσκήψετε πάνω από το δημόσιο πανεπιστήμιο και να το στηρίξετε πραγματικά και ειλικρινά, προχωρήσατε σε μια υπέρογκη δαπάνη αρκετών εκατομμυρίων ευρώ για την ίδρυση της Πανεπιστημιακής Αυστηριότητας, η οποία εν τέλει έμεινε στα χαρτιά, αλλά και σε ένα νόμο για τη διοίκηση των πανεπιστημίων, ο οποίος ενίσχυσε τη διαπλοκή και γιγάντωσε τη γραφειοκρατία. Αυτά είναι τα πεπραγμένα σας στον χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης και θύματα είναι εκατοντάδες χιλιάδες νέοι άνθρωποι, οι οποίοι θα πληρώσουν αδρά είτε για να λάβουν ένα αμφιβόλου αντικρίσματος πτυχίο είτε θα μείνουν εκτός της ανώτατης εκπαίδευσης.

Το business plan του Υπουργείου Παιδείας είναι σαφές. Αρχικά απαξίωση των υπάρχουσών δημόσιων δομών ανώτατης εκπαίδευσης μέσω της υποχρηματοδότησης και της υποστελέχωσης, εν συνεχεία δημιουργία πελατολογίου για τα νομικά πρόσωπα

ιδιωτικού δικαίου με τη θεσμοθέτηση, μεταξύ άλλων, της ελάχι-στης βάσης εισαγωγής και βαφτίζοντας τους εν λόγω φορείς πανεπιστήμια, ακόμη και κατά παράβαση του Συντάγματος, προκει-μένου να προσελκύσουν αυτούς τους χιλιάδες πελάτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμα-χία, μεταξύ άλλων, έχει προτείνει τον διπλασιασμό σε βάθος τε-τραετίας της χρηματοδότησης των πανεπιστημίων, τον διπλα-σιασμό σε βάθος τετραετίας του αριθμού μελών ΔΕΠ με δύο χι-λιάδες διορισμούς ανά έτος, την πρόσληψη διοικητικού προσω-πικού για θέσμούς όλων των βαθμίδων, τη λειτουργία των διευ-πογραμμάτων σπουδών, όπου θα εισάγονται χωρίς εξετάσεις οι απόφοιτοι των ΕΠΑΛ, θα παρέχουν επαγγελματικό πιστοποι-ητικό ευρωπαϊκών προδιαγραφών και θα λειτουργούν μόνο αν το πανεπιστήμιο έχει εξασφαλίσει τη συνεργασία με τοπικούς πα-ραγωγικούς φορείς.

Για όλα όσα έχουν ακουστεί τις δύο αυτές τις μέρες, αλλά και κατά τη διάρκεια της συζήτησης στις επιτροπές, είναι ξεκάθαρο ότι δεν πρόκειται να συνηγορήσουμε στην εν λόγω συνταγματική εκτροπή και θα την αντιπαλέψουμε στη Βουλή, στα πανεπιστήμια και παντού, μαζί με τους χιλιάδες φοιτητές και τους νέους επι-στήμονες, οι οποίοι βλέπουν το μέλλον τους να προσφέρεται από τη Νέα Δημοκρατία ως θυσία στα μεγάλα επιχειρηματικά συμφέ-ροντα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και εγώ σας ευχαρι-στώ.

Τον λόγο τώρα έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ - Κινήματος Αλ-λαγής κ. Πάρις Κουκουλόπουλος.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι υπάρχει ένα ερώτημα σε κάθε νομοσχέδιο, που στο εν λόγω αποκτά βαρύνουσα σημασία. Τι ακριβώς επιδιώκεται να ρυθμιστεί με αυτό το νομοσχέδιο; Αυτό είναι ένα σοβαρό ερώτημα σε κάθε νομοσχέδιο, πόσω μάλλον όταν μιλάμε για παιδεία. Η παιδεία ουσιαστικά είναι ο πυρήνας της συλλογικής και ατομικής μας ευημερίας και η ουσιαστικό-τερη συμβολή στο μέλλον και την προοπτική της χώρας. Άρα έχει βαρύνουσα σημασία το ερώτημα.

Σύμφωνα με τον τίτλο του νομοσχεδίου, η βασική επιδίωξη της Κυβέρνησης είναι η αναβάθμιση των δημόσιων πανεπιστημίων. Αναζητώντας όμως να βρει κανείς αναβάθμιση στο κείμενο, δυ-σκολεύεται πάρα πολύ.

Σε πρόσφατη ανακοίνωσή της η Σύγκλητος του Εθνικού Με-τσόβιου Πολυτεχνείου, την οποία και θα καταθέσω στα Πρακτικά, έχει ένα φοβερό στοιχείο: μεταξύ του 2009 και του 2024 έχουμε μείωση των διαθέσιμων πόρων, των κονδυλίων κατά 63,6%, έχουμε μείωση του διδακτικού προσωπικού κατά 36% και αύξηση των σπουδαστών κατά 20,7%. Αν βάλουμε μάλιστα και ως κριτή-ριο τον ευρωπαϊκό μέσο όρο που όπως πρόσφατα είπε ο εισηγη-τής μας, ο πρόεδρος μας και διαρκώς λέμε, είναι το βασικότερο κριτήριο των πάντων στην πρακτική μας και τις πολιτικές μας επι-λογές, απέχουμε πάρα πολύ από αυτό που λέγεται αναβάθμιση του δημόσιου πανεπιστημίου.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Πάρις Κουκουλόπουλος κα-ταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυν-σης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και δεν είναι μόνο το ζήτημα των πόρων, αλλά και το ζήτημα των μεταρρυθμίσεων. Απουσιάζει, για παράδειγμα, από το νομο-σχέδιο, κύριε Υπουργέ, μία τομή που να έχει σχέση με τη διοί-κηση αφ' ενός και την αυτοτέλεια αφ' ετέρου των ιδρυμάτων ή ακόμα και την επαναφορά, όπως ο ν.4009 τον ΕΛΚΕ, σε μια μορφή νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου για να δοθεί ευελι-ξία στα δημόσια εκπαιδευτικά ιδρύματα, στα πανεπιστήμιά μας.

Απουσιάζει, τέλος, κάθε αναφορά σε αναβάθμιση της δευτε-ροβάθμιας εκπαίδευσης, που η ποιότητα της προωινίζεται ου-σιαστικά την ποιότητα της τριτοβάθμιας. Δεν είναι τυχαίο ότι η ελίτ της χώρας στέλνει τα παιδιά της σε ιδιωτικά δημοτικά, γυ-μνάσια και λύκεια και από εκεί σε μεγάλα πανεπιστήμια του εξω-τερικού. Αποκόπτεται η αυριανή ελίτ της χώρας, που θα διοικήσει

οικονομικά, πολιτικά, παντοiotρόπως αυτή την κοινωνία και τη χώρα τα επόμενα χρόνια πλήρως από το ιδιωτικό πανεπιστήμιο. Αυτό είναι το πραγματικό ζήτημα. Χωρίς αναβάθμιση της δευτε-ροβάθμιας εκπαίδευσης, του λυκείου εν προκειμένω, του οποίου η αξιοπιστία καταρρέει, πραγματικά είναι γράμμα κενό να συζη-τάμε για την αναβάθμιση της δημόσιας τριτοβάθμιας εκπαίδευ-σης. Απουσιάζουν όλα αυτά από το νομοσχέδιο.

Πάμε τώρα στο τι λέει ο κύριος Υπουργός. Ο κύριος Υπουργός ουσιαστικά και σήμερα έχει επικεντρώσει σε ένα κεντρικό επιχεί-ρημα την επιδίωξη νομοσχεδίου: να τελειώνει επιτέλους η εξαί-ρεση της χώρας. Η χώρα όντως αποτελεί μια εξαίρεση. Αργή-σαμε, κύριε Υπουργέ. Αργήσαμε πάρα πολύ. Να ένα σημείο που συμφωνούμε σε όλη αυτή την υπόθεση των μη κρατικών, μη κερ-δοσκοπικών πανεπιστημίων. Κάπου εδώ όμως τελειώνει και το δίκιο σας.

Δεν είναι συνταγματική η συζήτηση, όπως επιχειρήσατε να κά-νετε χθες και σήμερα στη Βουλή. Υπάρχει το πώς θα φτάσουμε εκεί. Υπάρχουν δύο δρόμοι. Οι συνταγματολόγοι μάς έχουν υπο-δείξει δύο δρόμους. Ο ένας δρόμος είναι ο ασφαλής δρόμος της τροποποίησης του άρθρου 16, που λέμε και εμείς. Ο άλλος, που έχουν προτείνει όντως έγκριτοι και έγκυροι κορυφαίοι συνταγμα-τολόγοι της χώρας, λέει κάτι άλλο από αυτό που κάνετε. Σας λέει ότι ουσιαστικά μπορείτε να ακολουθήσετε ευθέως τη ρύθμιση, ίδρυση δηλαδή μη κρατικών μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων στο σύνολο, χωρίς μάλιστα να αποκλείεται ελληνικό ενδιαφέρον σε αυτή την υπόθεση, ένα Ίδρυμα όπως είναι του «Ωνάση», του «Νιάρχου», του «Μποδοσάκη». Γιατί αναφέρομαι σε αυτά; Διότι μεγάλοι ευεργέτες στο παρελθόν βρίσκονται πίσω από το ξεκί-νημα του Μετσόβιου, του Αριστοτελείου, του Παντείου Πανεπι-στημίου, τα οποία εδώ και πολλές δεκαετίες είναι δημόσια. Όποιον δρόμο και αν ακολουθούσατε από τους δύο, θα είχατε πολύ λιγότερα προβλήματα στα δικαστήρια από αυτά που φαί-νεται ότι θα αντιμετωπίσετε με την παρούσα ρύθμιση. Αυτό είναι το θέμα. Όμως ακριβώς γι' αυτό εγείρεται ένα μέγα ερώτημα: Γιατί το κάνετε αυτό; Προφανώς, λέμε εμείς, γιατί θέλετε να δι-ευθετήσετε συμφέροντα. Γιατί βιάζεστε; Γιατί θέλετε να διευθε-τήσετε συμφέροντα. Φαίνεται βαριά η κατηγορία; Μα τι ακριβώς να πούμε για μια κυβέρνηση που από τις υποκλοπές πήγε στην αμφισβήτηση των ανεξάρτητων αρχών, από εκεί πήγε σε ένα πε-ριβάλλον πραγματικά έωλο γύρω από την επιστολική ψήφο με βάσει αυτά που γίνονται με τη διαρροή προσωπικών δεδομένων και ούτω καθεξής; Πώς να σας εμπιστευτούμε και να μην είμαστε επιφυλακτικοί και εμείς και οι Έλληνες πολίτες και η κοινωνία; Δεν είστε πια και μια κυβέρνηση που επιδέχεται εύσημα στη δη-μόσια συμπεριφορά της και αν πάμε και στα οικονομικά βέβαια υπάρχει πλήθος παραδειγμάτων που ενισχύουν το επιχείρημα που είπα.

Περί συμφερόντων, λοιπόν, πρόκειται, κυρίες και κύριοι συνά-δελφοι. Γι' αυτό, κύριε Υπουργέ, πάψτε να επικαλείστε τον κ. Βε-νιζέλο και τους άλλους συνταγματολόγους, γιατί δείχνουν έναν άλλο δρόμο και όχι αυτόν που ακολουθείτε. Επίσης, σταματήστε να επικαλείστε την κ. Διαμαντοπούλου, γιατί η κ. Διαμαντοπούλου στον ν.4009 έκανε μια διαδικασία διαβούλευσης - πρότυπο για την Γ' Ελληνική Δημοκρατία, που κράτησε δεκαοκτώ μήνες, κα-λώντας στο γραφείο της πρώτον τον Άρη Σπηλιωτόπουλο, πρώην Υπουργό Παιδείας. Για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο δεν ξέρω αν καλέσατε καν την κ. Κεραμέως, όχι Υπουργούς προηγούμενων κυβερνήσεων.

Ας δούμε τι λέει ο Πρωθυπουργός. Έχει επικεντρώσει σε ένα επιχείρημα: Να μην φεύγουν τα παιδιά μας έξω. Καλό ακούγεται, αλλά οι αριθμοί διαψεύδουν. Αυτοί που φεύγουν έξω δεν απέ-χουν πολύ αριθμητικά από τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Αντίθετα έχουμε τεράστια υστέρηση σε αυτούς που εισέρχονται από τρί-τες χώρες. Εδώ δεν υπάρχει καμμία τομή.

Και παραπέρα αυτή η οπτική του Πρωθυπουργού, που την είπε μιλώντας στην ΔΑΠ τις προάλλες σε μια ενθουσιώδη συγκε-ντρωση, εγείρει ένα ερώτημα: Γιατί δεν κατεβάξετε τη βάση; Κα-τεβάστε τις βάσεις, καταργήστε την ελάχιστη βάση εισαγωγής να μπουν όλοι. Αυτό είναι το θέμα; Ή μήπως με έμμεσο τρόπο τελικά επιτυγχάνετε αυτό σε κάποιες κρίσιμες σχολές; Και έρχο-μαι εδώ σε μια επιδίωξη κρυφή, αλλά ολοφάνερη σε τελική ανά-

λυση του νομοσχεδίου: της απαξίωσης των περιφερειακών πανεπιστημίων.

Ένα τεράστιο μέρος του νομοσχεδίου λέει: Θράκη. Ξέρετε τι πρόκειται να συμβεί στη Θράκη; Δεν θέλω να είμαι μάντης κακών, αλλά το καταθέτω και θα κριθεί. Είναι εκτίμηση, δεν είναι προφητεία. Η πρώτη σχολή που θα πληγεί από την ίδρυση Ιατρικής Σχολής στην Αθήνα θα είναι η Ιατρική Σχολή της Αλεξανδρούπολης. Το διαμάντι του Πανεπιστημίου της Θράκης το οποίο κατά τα άλλα αναβαθμίζεται. Είναι διαμάντι πραγματικά. Γνωρίζω δεκάδες αποφοίτους λαμπρούς επιστήμονες από την Ιατρική Σχολή της Αλεξανδρούπολης. Αυτή θα είναι εξέλιξη.

Και βέβαια, υπάρχει και ένα ερώτημα, κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Και ολοκληρώστε με αυτό, κύριε συνάδελφε.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ολοκληρώνω, κύριε Πρόεδρε.

Άραγε, η Ελλάδα έχει ανάγκη από μια επιπλέον ιατρική; Έχει ανάγκη από όγδοη ιατρική σχολή; Θυμίζω ότι έχουμε επτά ιατρικές και είκοσι οκτώ χιλιάδες γιατρούς στο εξωτερικό. Αυτή είναι η προτεραιότητα; Εδώ είναι το σκανδιναβικό μοντέλο, το οποίο ειρωνεύεστε διαρκώς, με την νέα αρχή, που λέμε, δημοσίων και μη κρατικών, που ορίζει χωροταξικά και θεματικά ποιες σχολές ιδρύονται. Αυτό είναι το σκανδιναβικό μοντέλο, που μας ρωτάτε τι είναι και το ειρωνεύεστε και το λοιδορείτε.

Ολοκληρώνω, λοιπόν, κύριε Πρόεδρε...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κλείστε, κλείστε εντελώς.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: Ολοκληρώνω λέγοντας με πέντε φράσεις τη δική μας οπτική: Στέρηση τροποποίηση του άρθρου 16 που μας δίνει ανάμεσα στα άλλα ικανό χρόνο -με συναίνεση φυσικά- για τη ριζική αναβάθμιση του δημόσιου πανεπιστημίου, τη ριζική αναβάθμιση της δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κύριε Κουκουλόπουλε, σας παρακαλώ πολύ, κλείστε.

ΠΑΡΙΣ ΚΟΥΚΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ: ...και των περιφερειακών πανεπιστημίων για τα οποία καταθέτω στα Πρακτικά πρόταση από το Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας, γιατί η κατάρρευση της περιφέρειας αποτελεί αυτοτελές εθνικό ζήτημα και δεν μπορεί να μπαίνει ως δευτερεύον ζήτημα στη συζήτηση για τα πανεπιστήμια.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Πάρις Κουκουλόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες προτάσεις, οι οποίες βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αν καταρρεύσουν και τα περιφερειακά πανεπιστήμια, τότε θα έχουμε κυριολεκτικά μια χώρα χωρίς ενδοχώρα. Αυτό και μόνο αποτελεί ικανό λόγο για να καταψηφίσουμε το νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ - Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Έγινε αντιληπτό, κύριε Κουκουλόπουλε. Σας παρακαλώ πολύ. Πήγατε στα δέκα λεπτά. Με συγχωρείτε, δηλαδή. Και ξέρετε ότι μένουν ακόμα άλλοι σαράντα συνάδελφοί σας και οι τελευταίοι θα μιλήσουν μετά τις 2.00 τα μεσάνυχτα. Και καλά, εσάς σας βλέπουν στην Κοζάνη, οι άλλοι πού θα φανούν;

Λοιπόν, το λόγο τώρα έχει ο Βουλευτής του ΠΑΣΟΚ - Κινήματος Αλλαγής, ο κ. Χριστοδουλάκης Μανώλης.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ (ΜΑΝΩΛΗΣ) ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα θα έπρεπε να είναι μια ευκαιρία να μπορέσουμε να συζητήσουμε ουσιαστικά και σε βάθος, χωρίς παρωπίδες, ολιστικά, για την τριτοβάθμια εκπαίδευση στη χώρα μας, για το πώς οφείλουμε να στηρίξουμε το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο, όχι μόνο με όρους χρηματοδοτικούς -που είναι η εύκολη κριτική- αλλά με όρους δομικούς, πώς να συνδέσουμε την παραγόμενη έρευνα με τις ανάγκες της αγοράς, τις ανάγκες της κοινωνίας, αλλά και τις ανάγκες της οικονομίας μακριά από τον δογματισμό που συνοδεύει σήμερα την ακαδημαϊκή διαδικασία. Πώς να εκσυγχρονίσουμε τα προγράμματα σπουδών των πανεπιστημίων μας ώστε να ανταποκρίνονται στις ραγδαίες τεχνολογικές εξελίξεις, στις συντριπτικές μεταβο-

λές που επιβάλλει σήμερα ο αυτοματισμός και η τεχνητή νοημοσύνη. Θα έπρεπε να συζητάμε σήμερα για το ρόλο της διά βίου μάθησης, για το ρόλο της επανακατάρτισης ως καθοριστικό για τη δίκαιη τεχνολογική μετάβαση και για την καθοριστική συνεισφορά και τον αναγκαίο ρόλο, επίσης, σε αυτή τη διαδικασία των ελληνικών πανεπιστημίων.

Σήμερα, λοιπόν, θα έπρεπε να συζητάμε για το πώς θα ενισχύσουμε την εξωστρέφεια των πανεπιστημίων μας, πώς θα δημιουργήσουμε ξενόγλωσσα τμήματα σε αυτά, πώς θα προσελκύσουμε φοιτητές από το εξωτερικό και αντίστοιχα πόρους που θα ενισχύσουν το ελληνικό πανεπιστήμιο, πέραν του κρατικού προϋπολογισμού και τελικά, πώς θα στηρίξουμε στην πράξη την αυτοτέλεια των ελληνικών πανεπιστημίων απέναντι σε όσους τα θέλουν εξαρτώμενα από την εκάστοτε κυβερνητική μεγαλοψυχία, με όρους μικροπολιτικής πλειοδοσίας.

Δυστυχώς, ίσως αυτά να είναι σήμερα τα μόνα για τα οποία δεν συζητάμε. Και το λέω αυτό γιατί τα τελευταία πέντε χρόνια η Νέα Δημοκρατία, στο χώρο της εκπαίδευσης, ασχολήθηκε αποκλειστικά με δύο θέματα: Πώς μπαίνεις στο πανεπιστήμιο και ποιος φυλάει το πανεπιστήμιο.

Αναφέρομαι στην ελάχιστη βάση εισαγωγής, που παράγει όχι μόνο αδικίες αλλά τελικά και πάρα πολλούς νέους ανθρώπους που αναγκάζονται είτε να φοιτήσουν στα υφιστάμενα, ήδη εν ενεργεία, κολλέγια στη χώρα μας είτε στα πανεπιστήμια του εξωτερικού, εφόσον έχουν την οικονομική δυνατότητα. Και δεύτερον, στην Πανεπιστημιακή Αστυνομία: Αυτή η μεγαλειώδης μεταρρύθμιση, όπως τότε παρουσιαζόταν, η οποία θα έλυνε ως διά μαγείας όλα τα προβλήματα του ελληνικού πανεπιστημίου και η οποία τελικά δεν εφαρμόστηκε, με την ανομία σήμερα στα ιδρύματα να καλπάζει και με πολιτικές ευθύνες να υπάρχουν καθαρά για την κατάσταση αυτή.

Και πάλι, λοιπόν, σήμερα δεν κάνουμε την κουβέντα που πρέπει.

Ξεκινάω με τη δική μας θέση αρχής: Το ΠΑΣΟΚ είναι υπέρ της δυνατότητας ίδρυσης μη κρατικών, μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων, με ρύθμιση και κανόνες μέσα από τη συνταγματική αναθεώρηση του άρθρου 16. Το ΠΑΣΟΚ δεν είναι -και δεν ήταν ποτέ- υπέρ της ίδρυσης μη κρατικών, δυνητικά κερδοσκοπικών ανωτατοποιημένων παραρτημάτων ξένων πανεπιστημίων. Και αυτή για εμάς είναι μια ουσιαστική διαφορά.

Θυμηθήκατε στον πέμπτο χρόνο της διακυβέρνησής σας ότι αυτό πρέπει να γίνει τώρα. Και αλήθεια -εγώ ρωτώ ειλικρινά- αν ήταν τόσο επιτακτικό, γιατί δεν έγινε το 2019; Υπερθεματίζετε για το επιχείρημα της χαμένης ευκαιρίας, αλλά η χαμένη ευκαιρία δεν αφορά μόνο τον χρόνο. Οφείλει πρωτίστως να αφορά το αποτέλεσμα αυτού που φέρνουμε. Όντως, συμφωνώ κι εγώ ότι δεν πρέπει να χαθεί η ευκαιρία για ισχυρά δημόσια πανεπιστήμια, που θα συλλειτουργούν με ποιοτικά μη κρατικά, μη κερδοσκοπικά, πανεπιστήμια, που θα υπόκεινται σε κανόνες και όρους ρύθμισης, που θα εντάσσονται ομαλά σε ένα ενιαίο σύστημα το οποίο θα περιγράφει και θα διέπει συνολικά την τριτοβάθμια εκπαίδευση στην Ελλάδα και θα εγγυάται στοιχειωδώς τους αναγκαίους κανόνες και ίσους όρους ανταγωνισμού.

Αλλά και αυτή τη συζήτηση την κάνουμε στρεβλά και ελλειμματικά. Έλλειμα πρώτο: Ένα έλλειμμα διαβούλευσης. Το 2011 -όπως ειπώθηκε σωστά προηγουμένως από τον Πάρις Κουκουλόπουλο- το ΠΑΣΟΚ πέρασε νόμο για την παιδεία με συντριπτικά αυξημένη πλειοψηφία, με ενάμιση χρόνο διαβούλευση, με φορείς, με κόμματα, με την ακαδημαϊκή κοινότητα, με όλους τους εμπλεκόμενους. Δυστυχώς, τώρα η επιλογή είναι το ελάχιστο τυπικό της κοινοβουλευτικής διαδικασίας. Δεν υπάρχει κανένας διαβουλευτικός θεσμός στη διαμόρφωση του νόμου, ούτε το Εθνικό Συμβούλιο Παιδείας, ούτε το Συμβούλιο Εθνικής Πολιτικής για την Παιδεία που ιδρύθηκε με νόμο το 2014.

Δεύτερον, περνάτε το νόμο χωρίς συνταγματική Αναθεώρηση.

Εγώ δεν θα μείνω στην κουβέντα που έγινε χθες, για παράδειγμα, του νομοτεχνικού σκέλους της αντισυνταγματικότητας. Εγώ θα βάλω δύο σοβαρά πολιτικά ζητήματα, τουλάχιστον κατά την προσωπική μου άποψη. Πρώτο ζήτημα: Το Σύνταγμα επιβάλλει αυξημένη συνεννόηση και συναινέσεις, δηλαδή σύνθεση απόψεων και θέσεων για μια μεγάλη μεταρρύθμιση, όπως οφείλει να

είναι αυτή, άρα διευρυμένη κοινωνική νομιμοποίηση, άρα πολιτική συνέχεια της μεταρρύθμισης.

Ζήτημα δεύτερο: Η συνταγματική Αναθεώρηση θα έδινε τη δυνατότητα ίδρυσης μη κρατικών, μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων και όχι απλώς παραρτημάτων. Και το λέω αυτό, γιατί έχουμε το εξής οξύμωρο εδώ. Ένας μη κερδοσκοπικός ελληνικός οργανισμός, ο οποίος μπορεί, για παράδειγμα, να επιθυμεί να δωρίσει ή να δαπανήσει πολλά εκατομμύρια για ένα εκπαιδευτικό ίδρυμα, δεν μπορεί να το κάνει γιατί δεν αποτελεί παράρτημα πανεπιστημίου του εξωτερικού.

Τρίτον: Δεν εγγυάστε τον πραγματικά μη κερδοσκοπικό χαρακτήρα των ιδρυμάτων αυτών. Συγγνώμη, αλλά fund και κερδοσκοπικό πανεπιστήμιο του εξωτερικού, δεν παράγουν μη κερδοσκοπικό πανεπιστήμιο στην Ελλάδα.

Τέταρτο: Δεν θα εντάσσεται σε μία ομαλή συλλειτουργία με τα δημόσια πανεπιστήμια -όπως προβλέπει η δική μας πρόταση-, δηλαδή ενιαίο σύστημα εισαγωγής, ενιαίος τρόπος διαμόρφωσης του ακαδημαϊκού χάρτη για τη διασφάλιση της αποκέντρωσης των ιδρυμάτων, ενιαίος τρόπος καθορισμού των αντικειμένων βάσει των αναγκών της αγοράς και φυσικά, ενιαίος ανεξάρτητος φορέας για την αξιολόγηση και τη διασφάλιση της ποιότητας των παρεχόμενων σπουδών.

Πέμπτον, δεν κάνατε επαρκώς την κουβέντα για τη στήριξη του ελληνικού δημόσιου πανεπιστημίου, με την οποία εγώ ξεκίνησα την ομιλία μου.

Ως ΠΑΣΟΚ λοιπόν πιστεύουμε, πραγματικά, ότι η εκπαίδευση είναι ο κατ' εξοχήν μηχανισμός κοινωνικής κινητικότητας, που θα προσφέρει ίσες ευκαιρίες για ανέλιξη, κοινωνική και οικονομική. Για αυτά αγωνιστήκαμε, για αυτά νομοθετήσαμε, υπό πολύ πιο δύσκολες συνθήκες. Εμείς πιστεύουμε στη χειραφέτηση του δημόσιου πανεπιστημίου, τόσο έναντι του ελέγχου του κράτους όσο και έναντι των νόμων της αγοράς. Εμείς πιστεύουμε ότι η εκπαίδευση είναι αγαθό και δεν μπορεί να είναι μια στεγνή επιχειρηματική δραστηριότητα. Και εμείς πιστεύουμε ότι η εκπαίδευση οφείλει να συνηγορεί στον πλουτισμό της γνώσης και της έρευνας και όχι των μετόχων. Αυτή λοιπόν η πίστη καθορίζει τη δική μας στάση σήμερα εδώ.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ - Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Κι εγώ σας ευχαριστώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής και ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ», τριάντα μία μαθήτριες και μαθητές και τρεις συνοδοί εκπαιδευτικοί από το Γυμνάσιο και Γενικό Λύκειο Βουργαρελίου Άρτας.

Η Βουλή σας καλωσορίζει και σας εύχεται καλή πρόοδο.

(Χειροκροτήματα από όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Και τώρα συνεχίζουμε πάλι, κύριε Χριστοδουλάκη, με Ανατολική Αττική, καλώντας τον επί χρόνια συνάδελφό μου -γιατί κι εγώ ήμουν κάποτε και στην Ανατολική Αττική- Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας κ. Γιώργο Βλάχο. Έχω, βλέπετε, ευαισθησίες που απορρέουν από την πολυετή ενασχόλησή μου και με την Ανατολική Αττική

Ορίστε, κύριε Βλάχο, έχετε τον λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΛΑΧΟΣ: Είναι έτσι όπως τα λέτε, κύριε Πρόεδρε, και σας ευχαριστώ πολύ. Είναι πολλά τα χρόνια και πολύ παραγωγική η συνεργασία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήταν το μακρινό 1978 όταν ο Κωνσταντίνος Καραμανλής έλεγε «Η νέα μεγάλη ιδέα για την Ελλάδα δεν μπορεί να είναι άλλη από το να γίνει η χώρα, όχι μόνο περιφερειακό, αλλά και ευρωπαϊκό, και παγκόσμιο κέντρο παιδείας και πολιτισμού».

Προς την κατεύθυνση αυτή λοιπόν κινείται το παρόν νομοσχέδιο. Κατά τη γνώμη μου πρόκειται για μια εμβληματική μεταρρύθμιση, που καθυστέρησε δεκαετίες. Η απάντηση είναι σε αυτό που λένε «άρον-άρον». Καθυστέρησε δεκαετίες εξαιτίας της ανεύθυνης στάσης του ΠΑΣΟΚ και των ιδεοληψιών της Αριστεράς, που

ως και σήμερα δυστυχώς δεν θέλουν να συνειδητοποιήσουν πώς λειτουργεί ο υπόλοιπος κόσμος. Γνωρίζουν δηλαδή ότι η ιδιωτική ανώτατη εκπαίδευση λειτουργεί παγκοσμίως. Γνωρίζουν ότι η Ελλάδα είναι η μοναδική χώρα στην Ευρώπη, ίσως και παγκοσμίως, που δεν διαθέτει μη κρατικά πανεπιστήμια. Γνωρίζουν ότι πενήντα χιλιάδες περίπου παιδιά ελληνικών οικογενειών σπουδάζουν στο εξωτερικό. Γνωρίζουν ότι δεν έχουν όλες οι οικογένειες την οικονομική δυνατότητα να στείλουν το παιδί τους στο εξωτερικό.

Και ενώ λοιπόν τα γνωρίζουν όλα αυτά, τι κάνουν; Απορρίπτουν καθετί που μπορεί να συμβάλει, έστω και λίγο θα πω εγώ, στην ανάπτυξη της χώρας και στην αναβάθμιση της παιδείας, δίνοντας τη δυνατότητα εναλλακτικής επιλογής σε όσους ενδιαφέρονται να μείνουν και να φοιτήσουν στην Ελλάδα. Η στάση τους είναι ένα μεγάλο «όχι» σε όλα, με το επιχείρημα ότι στηρίζουν το δημόσιο πανεπιστήμιο.

Αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, δεν περνά καθόλου από το μυαλό σας ότι όπως σε όλο τον κόσμο έτσι και στην πατρίδα μας μπορούν να συνυπάρξουν δημόσια και μη δημόσια πανεπιστήμια; Τι θα απαντήσετε εσείς οι προσοδευτικοί, που σπουδάσατε σε πανεπιστήμια του εξωτερικού, εσείς, τα παιδιά σας, σε μένα τον συντηρητικό αλλά και στα παιδιά των οικογενειών που δεν έχουν τη δυνατότητα επιλογής στο εξωτερικό για τους φραγμούς, για τα εμπόδια που βάζετε στην πρόοδο και στην εξέλιξή τους;

Δεν ξέρω πόσο φοιτητές θα επιστρέψουν μετά την ψήφιση του νόμου για να συνεχίσουν τις σπουδές τους στην Ελλάδα. Το σίγουρο όμως είναι ότι θα σταματήσει αυτή η διαρροή φοιτητών προς άλλες χώρες. Αλήθεια, γιατί στερείτε από τη χώρα μας το προνόμιο να φιλοξενεί σπουδαστές από άλλες χώρες, που θα ήθελαν να σπουδάσουν στην Ελλάδα της παιδείας και του πολιτισμού;

Κανείς δεν ισχυρίζεται, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η ίδρυση μη κρατικών πανεπιστημίων είναι πανάκεια. Είναι απλά μία ακόμα επιλογή, μία ακόμα δυνατότητα, τόσο απλά. Γιατί να την στερηθούμε από τους νέους ανθρώπους;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 70% του νομοσχεδίου αφορά το δημόσιο πανεπιστήμιο. Παρ' όλα αυτά εσείς επιμένετε να μιλάτε για υποβάθμιση του δημόσιου πανεπιστημίου. Αναρωτηθήκατε όμως ποτέ γιατί είναι απαραίτητο ένα δεύτερο πτυχίο ή ένα μεταπτυχιακό για να μπορέσει ένας νέος να διεκδικήσει το μέλλον του σε μια ανταγωνιστική παγκόσμια κοινωνία; Αναρωτηθήκατε ποτέ αν υπάρχει υποβάθμιση που οφείλεται αυτή; Πάντως όχι στα μη κρατικά πανεπιστήμια που μέχρι τώρα απορρίπαμε.

Επιμένει η Αντιπολίτευση στην κατάργηση της βάσης εισαγωγής. Σήμερα περίπου τα δύο τρίτα των μαθητών εισάγονται στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, η οποία τελικά λειτουργεί ως μηχανισμός αναπαραγωγής ανισοτήτων, αφού σπουδές δίχως πραγματικές προοπτικές και δικαιώματα παγιεύουν το μέλλον των νέων. Η παγίδευση αυτή ξεκινά από τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, όπου αντί να ενισχυθεί η τεχνική εκπαίδευση, στο πλαίσιο ορθολογικής κατανομής, που απαιτούσε και απαιτεί η οικονομική πραγματικότητα, εμείς την περιορίσαμε.

Δεύτερον, η χρηματοδότηση του δημόσιου πανεπιστημίου θα κινηθεί σε ποσό μεγαλύτερο από αυτά που δίνονταν στο παρελθόν και ιδιαίτερα τα χρόνια διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ. Εσείς επιμένετε να μιλάτε για υποχρηματοδότηση. Χρηματοδότηση ζητάτε τελικά όταν είστε στην αντιπολίτευση, αλλά δεν την ενισχύετε όταν βρεθείτε στην κυβέρνηση.

Το τρίτο όμως και βασικότερο σημείο της συζήτησης είναι η περίφημη αντισυνταγματικότητα σε σχέση με το άρθρο 16. Κατ' αρχάς αυτό να συμφωνήσουμε ότι, ανεξάρτητα τι θα πούμε εμείς εδώ, θα κριθεί στα δικαστήρια, και θέλω πραγματικά να πιστεύω ότι όλοι θα αποδεχτούμε την όποια απόφαση υπάρξει στο μέλλον.

Όμως να τα δούμε λίγο διαφορετικά. Εσείς που καταγγείλατε και αποχωρήσατε από την ψήφιση του Συντάγματος του 1975 -τότε το λέγατε αναχρονιστικό αυτό που κάνατε σήμερα- εσείς που κάνατε αλλαγές στο Σύνταγμα για την εξυπηρέτηση κομματικών στόχων -για την εκλογή Προέδρου Δημοκρατίας θυμάστε- εσείς που δεν σκεφτήκατε ποτέ να συμπληρώσετε τον συνταγματικό νομοθέτη της δεκαετίας του 1970 σε έναν κόσμο που συνε-

χώς αλλάζει, έρχεστε σήμερα λοιπόν και προσπαθείτε να κρυφτείτε πίσω από το άρθρο 16 του Συντάγματος. Όσες φορές όμως ήρθε για συζήτηση η αλλαγή του συγκεκριμένου άρθρου εσείς φεύγατε, εσείς το βάζατε στα πόδια, που λέει ο κόσμος. Δεν συμμετείχατε στην κουβέντα. Είναι γνωστά τα γεγονότα. Γιατί μας προκαλείτε; Γιατί μας θυμίζετε πράγματα που θέλαμε να τα ξεχάσουμε στο όνομα μιας ευρύτερης συναίνεσης σήμερα;

Σήμερα λοιπόν, λίγο πριν την ψήφιση του νομοσχεδίου, πρέπει να ξεκαθαρίσετε: Είστε υπέρ της λειτουργίας μη κρατικών πανεπιστημίων, αλλά δεν το ψηφίζετε διότι κατά τη γνώμη σας το απαγορεύει το άρθρο 16; Αν είναι έτσι γιατί όπως είπα και νωρίτερα στο παρελθόν δεν ψηφίσατε την αλλαγή του άρθρου; Δεν δεχτήκατε να τη συζητήσουμε καν. Και τι μας εγγυάται ότι θα το κάνετε στο μέλλον; Και πόσες δεκαετίες πρέπει να περιμένει αυτή η νεολαία, οι νέοι άνθρωποι, για να δουν αυτή τη διαφοροποίηση;

Πολύ όμως φοβάμαι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το άρθρο 16 είναι η αμήχανη δικαιολογία της έλλειψης πολιτικής βούλησης, την οποία θέλετε να περιβάλλετε για λόγους εντυπώσεων με συνταγματικό μανδύα.

Η Νέα Δημοκρατία σε όλες τις μεγάλες αποφάσεις που έκριναν το μέλλον της χώρας, με κορυφαία εκείνη της ένταξης στην Ευρωπαϊκή Οικονομική Κοινότητα τότε, ήταν μόνη. Εσείς πάντα απέναντι να κουνάτε το δάχτυλο. Ποτέ δεν κάνατε αυτοκριτική για τις κατόπιν εορτής αλλαγές στάσης σας. Έχετε αδύναμη μνήμη. Προχωράτε πιστεύοντας ότι ο κόσμος ξεχνάει εύκολα. Ίσως και να μην έχετε άδικο πάντα. Μόνο που αυτό δεν είναι πατριωτική πολιτική. Δεν είναι καν πολιτική.

Ξεκίνησα κάνοντας αναφορά στο όραμα του Κωνσταντίνου Καραμανλή και θα κλείσω με το όραμα του πρώτου κυβερνήτη μας, του Ιωάννη Καποδίστρια, που μου το θύμισε σε ένα άρθρο του πρόσφατα στην εφημερίδα «ΕΣΤΙΑ» ο καλός συνάδελφος Ευριπίδης Στυλιανίδης, ο οποίος εκτός από την ανεξαρτησία της πατρίδας ήθελε να καταστήσει την Ελλάδα χώρα-μήτρα, που θα γεννά ιδέες και ευκαιρίες για να σπουδάζουν οι άριστοι του κόσμου στο πλαίσιο ενός παγκόσμιου πανεπιστημίου.

Ψηφίζουμε λοιπόν τη συνύπαρξη δημόσιου και μη κρατικού πανεπιστημίου, δίνοντας λύση σε ένα υπαρκτό πρόβλημα της νεολαίας, η συνεργασία των οποίων πανεπιστημίων μπορεί να καταστήσει την πατρίδα μας διεθνές εκπαιδευτικό κέντρο, δικαιώνοντας έτσι τον Οδυσσέα Ελύτη, που πίστευε ότι θα έρθει η στιγμή που ο πολιτισμός μας θα μας συγκλονίσει με τη δύναμη της επικαιρότητάς του. Μακάρι αυτή η στιγμή να είναι κοντά για όλους μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Αθανάσιος Μπούρας): Εμείς ευχαριστούμε και για τη συνέπεια στον χρόνο.

Καλείται τώρα στο Βήμα ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Αναστάσιος Δημοσχάκης.

Ορίστε, κύριε Δημοσχάκη, έχετε τον λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ (ΤΑΣΟΣ) ΔΗΜΟΣΧΑΚΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το παρόν σχέδιο νόμου συνιστά emblematicή μεταρρύθμιση αλλάζοντας τον εκπαιδευτικό χάρτη της χώρας. Σε αυτή την εκπαιδευτική αλλαγή η Θράκη και ο Έβρος πρωταγωνιστούν. Βρισκόμαστε ενώπιον της εκπαιδευτικής θωράκισης της εθνικά ευαίσθητης περιοχής. Με την αναβάθμιση και διεύρυνση του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης υλοποιείται η προβλεπόμενη από το 2018 πρότασή μου -ως μόνου Βουλευτού της Νέας Δημοκρατίας τότε στη Θράκη- αυτή της παραμονής του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης, των πρώην ΤΕΙ Καβάλας, Δράμας και Διδυμοτείχου και σήμερα ΑΕΙ. Δυστυχώς απορρίφθηκε αναιτιολόγητα από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ, όμως εγώ συνέχισα να υποστηρίζω την επαναφορά τους από το Διεθνές Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης στον γεωγραφικό, διοικητικό και ακαδημαϊκό χώρο, υπογραμμίζοντας ότι τα πανεπιστημιακά όρια του Δημοκρίτειου για λόγους εθνικούς, οικονομικούς και αναπτυξιακούς θα έπρεπε να συμπίσουν με τα διοικητικά της Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης. Τώρα αυτό υλοποιείται με τον παρόντα νόμο και τη σφραγίδα της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας. Συνδυαστικά δε με την ίδρυση νέων σχολών και τμημά-

των του Δημοκρίτειου, πλέον αναβαθμίζεται από τη δέκατη θέση στην τρίτη πανελλαδικά, όπως δήλωσε και δεσμεύτηκε ο Πρωθυπουργός της χώρας Κυριάκος Μητσοτάκης πριν από δεκατέσσερις μήνες ευρισκόμενος στη Θράκη.

Στο παρόν νομοσχέδιο περιλαμβάνεται η ίδρυση Τμήματος Νοσηλευτικής στη Σχολή Επιστημών Υγείας του Δημοκρίτειου, με έδρα την Αλεξανδρούπολη. Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ με τον Υπουργό της τότε Κωνσταντίνου Γαβρόγλου υποβάθμισε τη Νοσηλευτική Διδυμοτείχου από τμήμα σε παράρτημα κύριας Υπουργείας, χωρίς να προβλέπεται στο δομικό σχήμα του νόμου - πλαισίου και την υπήγαγε στα Ξένα, καθιστώντας την θνησιγενή.

Σήμερα, με σειρά κοινοβουλευτικών παρεμβάσεων μου προς όλες τις κατευθύνσεις και έχοντας ενημερώσει προφορικά και γραπτά τον παριστάμενο και ευθυδίκη Υπουργό Παιδείας, προτείνω τεκμηριωμένα να παραμείνει το παράρτημα Νοσηλευτικής Διδυμοτείχου και πέραν του 2025, υπαγόμενο στο υπό ίδρυση Τμήμα Νοσηλευτικής Αλεξανδρούπολης. Τα μεν πρώτα τρία έτη σπουδών να γίνονται στο Διδυμότειχο, ενώ το τέταρτο έτος να γίνεται, μαζί με τα δύο μεταπτυχιακά της σχολής στην Αλεξανδρούπολη, εκεί στο τοπικό Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο.

Το παράρτημα της νοσηλευτικής στην πόλη των κάστρων είναι ταυτισμένο με τον βόρειο και κεντρικό Έβρο, απόλυτα συνυφασμένο με το αυτόνομο και άγονου τύπου Α' Γενικό Νοσοκομείο Διδυμοτείχου, καθώς και με τα Κέντρα Υγείας Ορεστιάδας, Σουφλίου και Δικαίων Τριγώνου.

Άλλωστε, αναδεικνύω συνδυαστικά και διεκδικώ από την επόμενη εκπαιδευτική χρονιά, με τη λειτουργία του νεοϊδρυθέντος Τμήματος της Ψυχολογίας και με την προταθείσα ίδρυση της λογοθεραπείας, τα εν λόγω τρία πανεπιστημιακά τμήματα να θωρακίσουν πολυεπίπεδα την πόλη, αλλά και την περιοχή του βόρειου Έβρου. Ήδη, οι οδικές αποστάσεις των πενήντα λεπτών Αλεξανδρούπολης- Διδυμοτείχου θα εκμηδενιστούν, σχεδόν, από τα μέσα σε είκοσι πέντε λεπτά.

Η ίδρυση μη κρατικών, μη κερδοσκοπικών παραρτημάτων ξένων ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων στην Ελλάδα αποτελεί στέρεο συνταγματικό βήμα, όπως τεκμηριώνουν σπουδαίοι συνταγματολόγοι της χώρας, καθιστώντας σαφές ότι η ερμηνεία του Συντάγματος και του άρθρου 16, υπό το φως του Ενωσιακού Δικαίου, επιτρέπει την ίδρυση παραρτημάτων ξένων πανεπιστημίων.

Από την εποχή που ήμουν υποψήφιος Ευρωβουλευτής, το 2014, είχα προβάλει μία υπερβατική πρόταση, αυτή της ίδρυσης ιδιωτικών πανεπιστημίων στη Θράκη και στα νησιά του βορειοανατολικού και νοτιοανατολικού Αιγαίου, αφού σύμπτωση η αντιπολίτευση είχε αστερίσκους. Δυστυχώς, η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ παρέμεινε εγκλωβισμένη στις κομματικές εμμονές το 2015, όπως φαίνεται να πράττει και σήμερα.

Διαθέτω την εμπειρία μου και σας την καταθέτω απλόχερα, για την τριετία 2006-2008, όταν αντιμετωπίζαμε κάθε Πέμπτη πανεκπαιδευτικά συλλαλητήρια επιπέδου Πολυτεχνείου, με ένταση και ζημίες εξαιτίας της Αναθεώρησης τότε του Συντάγματος, μεταξύ των οποίων και του γνωστού, καταταλαιπωρημένου άρθρου 16 του Συντάγματός μας.

Είμαστε οι τελευταίοι στον κόσμο που έχουμε τέτοια συνταγματική διάταξη, εγκαταλείποντας και απεμπολώντας τη μεγαλύτερη μεταπολιτευτική επένδυση που θα άλλαζε τη μοίρα του λαού, της εκπαίδευσης, αλλά και του κράτους.

Η Κύπρος με ένα εθνικό πανεπιστήμιο το 2006 κατάφερε να αποτελέσει εκπαιδευτικό προορισμό για εβδομήντα χιλιάδες, περίπου, σπουδαστές και δώδεκα σε αριθμό σήμερα πανεπιστημίων.

Για λόγους ιστορικούς καταθέτω την εμπειρία μου στο πλαίσιο της πρώτης επίσκεψής μου στην Κύπρο ως Αρχηγού της Ελληνικής Αστุนομίας. Συγκεκριμένα, σε εθιμοτυπική επίσκεψη, ρώτησα τον Πρόεδρο της Κυπριακής Δημοκρατίας αείμνηστο Τάσο Παπαδόπουλο, ποια είναι τα οραματικά και εθνικά σχέδια της αδελφικής χώρας. Χωρίς περιστροφή απαντά: Να συμβάλω στη δίκαια επίλυση του κυπριακού ζητήματος και να μετεξελιξω την Κύπρο σε απέραντο πανεπιστήμιο, οι φοιτητές του οποίου από όλο τον κόσμο θα είναι οι γνήσιοι υπερασπιστές της πατρίδας μου, οι δε χώρες τους υποστηρικτές μας στο εθνικό ζήτημα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Η' Αντι-

πρόεδρος της Βουλής κ. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΒΙΛΙΑΡΔΟΣ**)

Εν πολλοίς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πέτυχε. Όλοι μας μνημονεύουμε την Κύπρο σήμερα. Το ίδιο μπορούμε να πετύχουμε και εμείς. Το πεδίο δόξης είναι λαμπρόν για όλους μας. Ο Έβρος, η Θράκη και τα νησιά του βορειοανατολικού και νοτιοανατολικού Αιγαίου μπορούν σε ποσοστό να αποτελέσουν τα καλύτερα πεδία εγκατάστασης ξενόγλωσσων παραρτημάτων και μελλοντικά γιατί όχι και ιδιωτικών πανεπιστημίων -αφού αρθεί η ρητή απαγόρευση του άρθρου 16 του Συντάγματος- ζωοδοτώντας έτσι τις ακριτικές περιοχές και συμβάλλοντας στην πολύπλευρη θωράκισή τους.

Για φανταστείτε το χάρτη της Ελλάδας και της νοτιοανατολικής Μεσογείου. Ξεκινήστε από την Ορεστιάδα φθάνοντας στο Καστελόριζο και από το Καστελόριζο στην Κύπρο. Μπορούμε, κυρίες και κύριοι, να πετύχουμε το ενιαίο δόγμα Θράκη - Αιγαίο, Αιγαίο - Κύπρος. Μέσα από τη σπουδάζουσα νεολαία της χώρας και λοιπών άλλων χωρών. Η πρόκληση από τους γείτονες είναι γνωστή και διαχρονική. Όμως η απόφαση ανήκει στα πολιτικά κόμματα και στους αρχηγούς αυτών. Είναι ιστορική ευκαιρία να επανορθώσουμε για τις επόμενες γενεές.

Για το λόγο αυτό και για άλλους πολλούς, φυσικά υπερψηφίζω το παρόν νομοσχέδιο.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστούμε πολύ τον κύριο Δημοσχάκη.

Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Παναγιώτης Μηταράκης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΝΟΤΗΣ ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση σήμερα νομοθετεί το αυτονόητο. Στηρίζει τα δημόσια πανεπιστήμια με σημαντικές παρεμβάσεις και επιτρέπει σε ήδη λειτουργούντα ξένα μη κερδοσκοπικά πανεπιστήμια να εγκατασταθούν με αυστηρούς κανόνες στη χώρα μας. Κι ενώ είναι αυτονόητο, χρειάστηκε να περάσουν πολλές δεκαετίες. Έπρεπε να έρθει η Κυβέρνηση Κυριάκου Μητσοτάκη, η οποία με τόλημ προχωρά σε σημαντικές μεταρρυθμίσεις, όπως δεσμεύτηκε προεκλογικά στους πολίτες, όπως πράττει τα τελευταία τεσσαράμισι χρόνια. Προχωράμε μια μεγάλη μεταρρύθμιση στο χώρο της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης στο πλαίσιο της συνταγματικής νομοθεσίας με τα νέα δεδομένα που υπάρχουν στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Και επόμενος στόχος πρέπει να είναι και η αναθεώρηση του άρθρου 16, που θα επιτρέψει πλέον και σε ελληνικά πανεπιστήμια να ιδρυθούν στη χώρα μας.

Το νομοσχέδιο που παρουσιάστηκε από τον Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, τον κ. Κυριάκο Πιερρακάκη, αποτελεί μια σημαντική τομή που βοηθά τη χώρα μας στον τομέα της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης να κάνει ένα άλμα προς τα εμπρός. Μετά από δεκαετίες αντιπαράθεσης και δυστυχώς, υπαναχώρησης κάποιων υπό το βάρος του λαϊκισμού, η ελληνική κοινωνία είναι έτοιμη. Βιώνουμε μια ιστορική συγκυρία. Από τη μία, όπως αποτυπώνεται στις δημοσκοπήσεις, οι Έλληνες αναγνωρίζουν την ανάγκη της απελευθέρωσης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης προς όφελος των νέων ανθρώπων, προς όφελος της ελληνικής κοινωνίας και της ελληνικής οικονομίας και παράλληλα, έχουμε μια Κυβέρνηση η οποία είναι έτοιμη να κάνει το μεγάλο αυτό βήμα.

Την ίδια ώρα είναι πασιφανές πως η Κυβέρνηση στηρίζει το δημόσιο πανεπιστήμιο, υλοποιεί τις δεσμεύσεις της για βελτίωση των συνθηκών φοίτησης στα δημόσια πανεπιστήμια, δημιουργώντας ένα περιβάλλον ασφαλείας, με ενισχυμένη χρηματοδότηση.

Ιδιαίτερα σημαντικό η στήριξη του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης, όμως, παράλληλα, κύριε Υπουργέ, είναι σημαντικό να πάρουμε περαιτέρω δράσεις για τη στήριξη και του Πανεπιστημίου Αιγαίου, το οποίο στηρίζει τα ακριτικά μας νησιά.

Δυστυχώς, κάποια φαινόμενα καταλήψων που υπάρχουν στα ελληνικά πανεπιστήμια τον τελευταίο καιρό αποτελούν μια διαφήμιση για τα ξένα πανεπιστήμια και αυτό είναι κάτι που πρέπει η φοιτητική κοινότητα να το προσέξει ιδιαίτερω. Δεν μπορούν να χάνονται εξάμηνα για τους φοιτητές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλουμε να αναγνωρίσουμε σε αυτή τη συζήτηση ότι επί δεκαετίες βίωνουμε ένα παράδοξο: Η χώρα μας αναγνωρίζει εδώ και δεκαετίες τα ξένα πανεπιστήμια

μέσω του ΔΙΚΑΤΣΑ, μέσω του ΔΟΑΤΑΠ. Τα πτυχία που παίρνουν οι Έλληνες στο εξωτερικό αναγνωρίζονται.

Όσοι, λοιπόν, έχουν τη μεγάλη οικονομική δυνατότητα ή οι γονείς τους κάνουν τη μεγάλη θυσία να πάνε στο εξωτερικό και να ζήσουν πολλά χρόνια μακριά από την πατρίδα, τροφοδοτώντας με το εισόδημα των γονιών τους πανεπιστήμια, καθηγητές, τοπικές κοινωνίες σε άλλες χώρες, εμείς το δεχόμαστε. Είναι απολύτως ισότιμα και αναγνωρισμένα. Ένας φοιτητής που παίρνει το αεροπλάνο και πάει στη Λευκωσία θα πάρει ένα αναγνωρισμένο πτυχίο. Αν πάει στη Ρόδο, αυτό το πτυχίο σήμερα δεν αναγνωρίζεται. Αν σπουδάσει στην Καβάλα, θεωρούμε ότι δεν μπορεί να υπάρχει αυτό το πανεπιστήμιο. Αν πάρει μερικά χιλιόμετρα πιο βόρεια, στη Βουλγαρία, τότε νομίμως αποκτά έναν τίτλο τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, με όλα τα ακαδημαϊκά και τα επαγγελματικά δικαιώματα που ένα τέτοιο πτυχίο δημιουργεί.

Αποτέλεσμα; Γενιές Ελλήνων να σπουδάζουν στην Ανατολική Ευρώπη, στην Ιταλία, στη Μεγάλη Βρετανία, στην Ολλανδία και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, με μεγάλη απώλεια εισοδήματος και πλούτου για την ελληνική κοινωνία.

Κάποιοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης αναφέρθηκαν στην πιθανή ταξική επίπτωση των ξένων πανεπιστημίων που θα λειτουργήσουν στη χώρα μας. Προφανώς, είναι πολύ λιγότερο αυτό το κόστος από το να σπουδάσει κάποιος στο εξωτερικό.

Έχουμε, λοιπόν, το εξής οξύμωρο σήμερα: Αυτοί που έχουν μεγάλα εισοδήματα μπορούν να εκμεταλλευτούν τη δυνατότητα να σπουδάσουν, αν έχουν τις ακαδημαϊκές δυνατότητες -γιατί αυτό είναι κρίσιμο και τονίζεται σε αυτό το νομοσχέδιο -σε οποιαδήποτε χώρα του κόσμου. Οι μικρομεσαίες, όμως, οικογένειες δεν έχουν με το σημερινό πλαίσιο αυτή τη δυνατότητα. Και αυτό πλέον αλλάζει. Και όσο και αν κάποιοι θέλουν να διαστρεβλώσουν την αλήθεια, αλλάζει με κανόνες, με σεβασμό στο δημόσιο πανεπιστήμιο, το οποίο στηρίζουμε εμπράκτως.

Διότι σας θυμίζω ότι τα χρόνια της οικονομικής κρίσης η χρηματοδότηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης συρρικνώθηκε. Το 2018, επί ΣΥΡΙΖΑ, άγγιξε το ιστορικό χαμηλό των 92 εκατομμυρίων ευρώ. Από τότε, όμως, που μετά το 2019 ανέλαβε τη διακυβέρνηση της χώρας η Νέα Δημοκρατία, η χρηματοδότηση των δημοσίων πανεπιστημίων αυξάνει διαρκώς. Το 2023 έφτασε τα 133 εκατομμύρια, μια αύξηση της τάξης περίπου του 50% σε σχέση με την πενταετία ΣΥΡΙΖΑ. Και ήδη για το 2024 έχουν δοθεί από τον κρατικό προϋπολογισμό 128 εκατομμύρια, το οποίο τελικά αναμένεται να ξεπεράσει τη χρηματοδότηση του 2023, με επιπλέον έκτακτες χρηματοδοτήσεις στα δημόσια πανεπιστήμια. Και υπάρχουν πολλά διαθέσιμα χρηματοδοτικά εργαλεία τα οποία χρησιμοποιούν τα πανεπιστήμια προς όφελος των φοιτητών.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε δεν αφήνει περιθώρια παρερμηνείας σε κανέναν. Έρχεται να διορθώσει μια παθολογία του παρελθόντος και να αναβαθμίσει και το δημόσιο πανεπιστήμιο και να δώσει περισσότερες δυνατότητες σε Έλληνες φοιτητές και σε Έλληνες καθηγητές, με ένα αυστηρό πλαίσιο εποπτείας από την Ανεξάρτητη Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης, κοινή για το δημόσιο και για το ιδιωτικό πανεπιστήμιο.

Προβλέπονται υποτροφίες και υποχρέωση έρευνας, το οποίο επίσης θα δώσει ευκαιρίες σε Έλληνες φοιτητές να παραγάγουν γνώση στη χώρα μας και να την αξιοποιήσουμε προς όφελος της ελληνικής κοινωνίας και της ελληνικής οικονομίας.

Σας καλώ, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να υπερψηφίσετε το νομοσχέδιο που συζητάμε, μακριά από κομματικές σκοπιμότητες, για το μέλλον των παιδιών μας, να είναι εδώ στην πατρίδα τους, στην Ελλάδα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Μηταράκη.

Επόμενος ομιλητής ο κ. Λιβανός Μιχαήλ, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΜΙΧΑΗΛ ΛΙΒΑΝΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, αποτελεί πραγματικά μια επικίνδυνη μονοτονία για όλους μας να βρισκόμαστε κάθε φορά σε αυτή την Αίθουσα -ιδιαίτερα τον τελευταίο καιρό- και να

συζητάμε και να νομοθετούμε επί ζητημάτων που θα έπρεπε είτε ήδη να είχαν λυθεί είτε, τέλος πάντων, να έχουμε κοινές απόψεις ή να προσεγγίζουμε σε μια κοινή άποψη και σε λύσεις, με διαφοροποιήσεις κάθε φορά.

Το ζήτημα της ανώτατης εκπαίδευσης στη χώρα μας θα έπρεπε να είχε διευθετηθεί εδώ και χρόνια, με τρόπο που αρμόζει σε μια χώρα-λίκνο παιδείας και πολιτισμού, σε μια χώρα ισότιμο μέλος της κοινότητας των προηγμένων κρατών της Ευρώπης.

Φαντάζομαι πως όλοι μας, αλλά προσωπικά, εγώ το ομολογώ, λόγω της προέλευσής μου από μια λαϊκή περιοχή της Β' Πειραιώς, από το Κερατσίνι, ότι έχουμε συζητήσει άπειρες φορές με γονείς οι οποίοι στερούνται πολλά προκειμένου να εξοικονομήσουν χρήματα για να σπουδάσουν τα παιδιά τους είτε στην Ελλάδα είτε στο εξωτερικό και αντιλαμβανόμαστε όχι μόνο το υλικό, αλλά και το συναισθηματικό και ψυχικό κόστος που αναλαμβάνουν οι οικογένειες αυτές, βλέποντας τα παιδιά τους να σπουδάζουν στο εξωτερικό και πολλές φορές να μην επιστρέφουν ποτέ στη μητέρα πατρίδα.

Είναι παιδιά που βρέθηκαν όχι μόνο από φιλοδοξία να σπουδάσουν σε κάποιο αντικείμενο της αρεσκείας τους, αλλά και παιδιά που δεν μπόρεσαν να αντεπεξέλθουν, συχνά εξαιτίας μιας άτυχης στιγμής στην ψυχολογική φόρτιση των πανελλαδικών εξετάσεων και έτσι, στερήθηκαν την είσοδό τους στο δημόσιο πανεπιστήμιο και βρέθηκαν, δίχως αξιόλογη εναλλακτική οδό μόρφωσης στην πατρίδα μας, να καταλήξουν σε μια χώρα του εξωτερικού, σπουδάζοντας αυτό το οποίο ονειρεύονται.

Υπάρχουν και αυτά τα παιδιά, όχι μόνο τα παιδιά των πλουσίων, όπως εύκολα τα κατονομάζετε, κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης και τα χρησιμοποιείτε ως επιχείρημα στην αντιπαράθεσή μας, μειώνοντας ταυτόχρονα την προσπάθεια που έκαναν και αυτά για να μορφωθούν και να σπουδάσουν.

Αναπτύσσετε, δηλαδή, έναν ιδιότυπο διαχωρισμό ως προς την οικονομική δυνατότητα κάθε οικογένειας με βάση την επιθυμία παιδιού και γονέων τους να μορφωθούν.

Όλοι έχουν το δικαίωμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στη μόρφωση και αυτό το λέει πρώτα από όλα το ελληνικό Σύνταγμα, για το οποίο υποκριτικά κόπτεσθε και υπερασπιζέσθε, αλλά ταυτόχρονα, εύκολα και ανέξοδα διαχωρίζετε τους ανθρώπους προσβλητικά, με κριτήριο τάχα «αγορασμένα» -όπως τα λέτε- και μη πτυχία.

Και αναρωτιέμαι σε όλη αυτή την υποκρισία που αναπτύχθηκε αυτές τις μέρες στην αντιπαράθεσή μας, στους πολίτες τι απαιτάμε, όταν μας ρωτούν αν μας πειράζει, αν μας ενοχλεί που η χώρα μας είναι η μοναδική που δεν επιτρέπει τη λειτουργία μη κρατικών πανεπιστημίων στο έδαφός της. Μας πειράζει ή όχι που κάθε χρόνο μεγάλος αριθμός και προπτυχιακών και μεταπτυχιακών φοιτητών αναζητεί λύσεις σε πανεπιστήμια του εξωτερικού και σε διάφορα κολλέγια, που ήδη λειτουργούν αυτή τη στιγμή στην Ελλάδα, πληρώνοντας διδάκτρα και μάλιστα, χορηγώντας τίτλους σπουδών που, να μιν, έχουν επαγγελματικά δικαιώματα, αλλά πολλές φορές δεν έχουν ακαδημαϊκή αναγνώριση;

Μας ενοχλεί ή όχι που οικονομίες όπως της Κύπρου, της Ιταλίας, της Αγγλίας και άλλων χωρών επενδύουν διαρκώς στην εισροή εσόδων από αλλοδαπούς φοιτητές, ενώ η Ελλάδα κάθε χρόνο στερείται εκατομμυρίων ευρώ και συναλλάγματος που θα μπορούσαν είτε να μείνουν εδώ είτε να εισρεύσουν στην εθνική οικονομία από φοιτητές της αλλοδαπής που θα επιθυμούσαν να σπουδάσουν στην πατρίδα των κλασικών σπουδών;

Κάποιοι, λοιπόν, προτιμούν και βολεύονται με τη στασιμότητα και την αδράνεια, χρησιμοποιώντας ως φύλλο συκής το Σύνταγμα. Εμείς προτιμούμε, μέσα από μια τελείως άλλη οπτική και φιλοσοφία, να πάμε μπροστά και να μην ξαναβρεθούμε σε πέντε και δέκα χρόνια και να συζητάμε εκ νέου μεταρρυθμίσεις και ευκαιρίες που δεν κάναμε όταν έπρεπε να γίνουν και να έχουν χαθεί εκ νέου για νέες γενιές ανθρώπων που θα πληρώσουν το τίμημα των επιλογών και των χαμένων αυτών ευκαιριών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μιλάτε για ιδιωτικοποίηση της παιδείας, όπως και της υγείας, με αφορμή τα απογευματινά χειρουργεία, τα οποία ως συνήθως τα βάζετε όλα μαζί σε ένα τσουβάλι εντυπώσεων, όπως ανέκαθεν συνηθίζετε να κάνετε συνθηματοποιώντας την πολιτική σας άποψη. Όμως, ο κόσμος στη ση-

μερινή εποχή δεν ζητάει πια συνθήματα, ζητάει πράξεις και βελτίωση της ζωής του, ζητάει ευκαιρίες. Και με αυτό το νομοσχέδιο πρωτίστως δημιουργούνται ευκαιρίες. Και με αυτό το νομοσχέδιο επίσης εμείς, οι υποτιθέμενοι κατηγορούμενοι ως υπέρμαχοι της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, δημιουργούμε δύσκολες συνθήκες και για τα ιδιωτικά κολλέγια που λειτουργούν ήδη. Δημιουργούμε ένα ανταγωνιστικό περιβάλλον για αυτά, και το ξέρετε, το αναγνωρίζετε αυτό, αλλά δεν το ομολογείτε.

Ταυτόχρονα με την ύπαρξη και τη δημιουργία ξένων πανεπιστημίων και παραρτημάτων τους, το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο δεν έχει να φοβηθεί απολύτως τίποτα. Είναι βέβαιο ότι η παρουσία τους θα ενεργοποιήσει ακόμα περισσότερο τα ελληνικά πανεπιστήμια για συνέργειες με άλλα εκπαιδευτικά ιδρύματα, για εντονότερη εξωστρέφεια και πιο προωθημένη έρευνα, ενώ ταυτόχρονα με τις παρεμβάσεις μας και την πρόσθετη χρηματοδότηση που εξασφαλίζουμε για υποδομές, σίτιση, φοιτητικές εστίες, το δημόσιο πανεπιστήμιο και υποστηρίζεται και θα παραμείνει ο βασικός πυλώνας της ανώτατης εκπαίδευσης στην πατρίδα μας. Ενώ ο δικός μας ρόλος είναι να επαγρυπνούμε ώστε η υποτιθέμενη υποχρηματοδότηση, και η υποχρηματοδότηση που υφίσταται σε πολλά επίπεδα στα χρόνια προβλήματα που ταλανίζουν τα ελληνικά πανεπιστήμια, καθημερινά και βήμα-βήμα να λύνετε.

Η ζωή έχει αποδείξει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι ανασφάλεια αισθάνεται ο αδύναμος. Τον οποιονδήποτε ανταγωνισμό τον φοβάται μόνο ο αδύναμος. Και τα δημόσια πανεπιστήμια και αξία έχουν και δεν τους αξίζει καμμία μίζερη αντιμετώπιση, όπως αυτή που τους επιφυλάξατε και ως Κυβέρνηση και σήμερα ως Αντιπολίτευση. Από τη μία ζητάτε την ενίσχυσή τους που δεν την υλοποιήσατε ποτέ στη δική σας κυβερνητική θητεία, και από την άλλη τα κατατάσσετε στη συνειδηση του κόσμου διεθνώς σαν έναν φτωχό συγγενή ή επαίτη, τη στιγμή που η παγκόσμια εκπαιδευτική κοινότητα τα έχει αξιολογήσει και τοποθετήσει ψηλά και ως προς το επίπεδο και των αποφοίτων και των σπουδών τους.

Ανακεφαλαιώνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από αυτή την ιστορική μεταρρύθμιση και το συγκεκριμένο νομοσχέδιο έχουμε μόνο να κερδίσουμε ως κοινωνία. Τα δημόσια πανεπιστήμια ωφελούνται γιατί η συνύπαρξή τους θα τα σπρώξει γρηγορότερα στην εξέλιξη, αλλά και θα γίνει ακόμα πιο γνωστή και στην Ελλάδα και διεθνώς η υψηλή τους ποιότητα για να προσελκύσουν και στην πατρίδα μας φοιτητές από άλλες χώρες. Αναβαθμίζουμε το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης που σταδιακά θα εξελιχθεί στο τρίτο πανεπιστήμιο της χώρας και θα ενισχύσει την Περιφέρεια της Θράκης έμπρακτα και με εθνικό αποτύπωμα. Δίνουμε πλήρη αυτονομία στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο για να ανταποκριθεί στις σύγχρονες προκλήσεις. Και ενισχύουμε την εξ αποστάσεως εκπαίδευση σε αυτό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μιλάμε για τη δημιουργία νομικών προσώπων πανεπιστημιακών, παραρτημάτων τα οποία θα έρθουν εδώ και ταυτόχρονα θα ελέγχουμε και από το Υπουργείο Παιδείας και από την αρμόδια Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης, ενώ ταυτόχρονα θα έχουν τη συμπόρευση του μητρικού τους ιδρύματος, αναγνωρισμένα από τη χώρα προέλευσής τους. Και αυτό, όπως καταλαβαίνετε, δεν θα καθιστά εφικτό το να θέσουν σε αμφιβολία το κύρος και τη φήμη τους. Πρώτα από όλα, όμως, δίνουμε την ευκαιρία στα νέα παιδιά να μην φεύγουν σε ξένες χώρες και τελικά να μην τα χάνουμε διά παντός από το εργατικό και πνευματικό δυναμικό της πατρίδας μας, ενώ είναι σίγουρο ότι με την ευκαιρία αυτή θα επιστρέψουν και Έλληνες της διασποράς που ήδη είναι στην ξένη πανεπιστημιακή κοινότητα και θα έχουν πλέον τη δυνατότητα να προσφέρουν στην ελληνική ανώτατη εκπαίδευση.

Κλείνω με ένα σχόλιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, περί αριστείας γιατί μας ειρωνευθήκατε ως συνήθως. Για την αριστεία εμείς μιλάμε και δεν την εννοούμε και δεν την τοποθετούμε σαν έναν τίτλο πτυχίου στον τοίχο ενός δωματίου. Αριστεία για εμάς είναι φιλοσοφία και τρόπος ζωής που επιβάλλει τη διαρκή αυτοβελτίωση, την προσαρμοστικότητα και την κινητικότητα του ατόμου με όλη την κοινωνία. Αυτό είναι για μας η αριστεία και αυτή υπερασπιζόμαστε. Το δημόσιο πανεπιστήμιο είναι χώρος ελεύθερης διακίνησης ιδεών και γνώσης. Δεν μπορεί να γίνεται και να

υποβαθμίζεται η αποστολή του όταν κάποιος το χρησιμοποιούν σαν κομματικό εφελτήριο. Αντί της στείρας άρνησης θα ήταν χρήσιμο να συνεισφέρετε με προτάσεις, αλλά ως συνήθως δεν θα το κάνατε.

Για όλους αυτούς τους λόγους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας καλώ να υπερασπιστείτε και να υπερψηφίσετε αυτό το νομοσχέδιο το οποίο αποτελεί μια ιστορική μεταρρύθμιση και μια ιστορική ευκαιρία προόδου και ανάπτυξης για την πατρίδα μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Λιβανό.

Καλείται στο Βήμα ο κ. Κωνσταντίνος Κεφαλογιάννης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τον τίτλο του νομοθετήματος που ήρθε προς ψήφιση στη Βουλή, ελεύθερο πανεπιστήμιο περιγράφεται η απελευθέρωση που οραματιζόμαστε για το ελληνικό πανεπιστήμιο. Και περιγράφεται σε δύο άξονες. Από τη μία η ενίσχυση των δημόσιων ακαδημαϊκών ιδρυμάτων. Και από την άλλη η αποδέσμευση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης από ένα αναχρονιστικό μοντέλο που δεν ταιριάζει στην Ελλάδα του 2024.

Είναι πολύ μεγάλο λάθος της Αντιπολίτευσης που επικεντρώνεται μόνο στην ίδρυση των μη κρατικών πανεπιστημίων και να μην γίνεται καμμία αναφορά για το τι αλλάζει με το νέο αυτό σχέδιο νόμου για το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο. Και αλλάζουν πολλά, πάρα πολλά για την ακρίβεια, από τη διευκόλυνση των πανεπιστημίων να ιδρύουν νέα τμήματα, μέχρι τον τρόπο εκλογής των διοικήσεων, και από την ενίσχυση της διεθνοποίησης των πανεπιστημίων με πάνω από 60 εκατομμύρια ευρώ μέχρι τις νέες ψηφιακές δράσεις που προβλέπονται για τα πανεπιστήμια, έως το πιο σημαντικό, το οποίο, δυστυχώς, το περνάμε στα ψιλά γράμματα, αλλά προσωπικά θεωρώ ότι είναι το πιο σπουδαίο. Και αναφέρομαι στη μείωση της γραφειοκρατίας μέσα στο πανεπιστήμιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το νέο νομοσχέδιο το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο θα ωφεληθεί αθροιστικά με περισσότερα από 1 δισεκατομμύριο ευρώ από όλα τα χρηματοδοτικά εργαλεία, δηλαδή από τον τακτικό προϋπολογισμό ο οποίος είναι κατά 11 εκατομμύρια ευρώ μεγαλύτερος από τον περσινό και κατά 50 εκατομμύρια ευρώ περισσότερος από τον προϋπολογισμό του 2018 -να τα λέμε αυτά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ- από το Ταμείο Ανάκαμψης βεβαίως και από το ΕΣΠΑ.

Ταυτόχρονα βρίσκονται σε εξέλιξη προγράμματα ύψους 700 εκατομμυρίων ευρώ για συντήρηση και κατασκευή φοιτητικών εστών. Ούτε με αυτό συμφωνείτε, αγαπητοί συνάδελφοι; Με την αναβάθμιση του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου και την ίδρυση νέων σχολών και τμημάτων, ούτε με αυτό συμφωνείτε; Με την αυτονομία του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου και με τη σύσταση εταιρείας που θα διαχειρίζεται και θα αξιοποιεί την περιουσία του πάλι δεν συμφωνείτε; Αναλογιστείτε, λοιπόν, είστε πραγματικά υπέρμαχοι του ελληνικού δημόσιου πανεπιστημίου; Προφανώς η ερώτηση είναι ρητορική. Η στάση σας και η θέση σας απαντούν με τον πλέον ξεκάθαρο τρόπο, όχι σε εμένα, αλλά στο σύνολο των Ελλήνων φοιτητών των δημοσίων πανεπιστημίων.

Πάμε τώρα στα μη κρατικά πανεπιστήμια. Αρχικά να τονίσουμε ότι έχουμε ακούσει πολλά ότι μιλάμε για παραρτήματα ήδη υφιστάμενων πανεπιστημίων. Η ερμηνεία του άρθρου 16 γίνεται υπό το πρίσμα του Ενωσιακού Δικαίου. Και η αλήθεια είναι ότι υπάρχουν πολλοί έγκριτοι νομικοί που συμφωνούν με αυτή την άποψη. Και εδώ θέλω να τονίσω ότι η χώρα δεν μπορεί να περιμένει άλλο. Το κρατικό μονοπώλιο στην ανώτατη εκπαίδευση αποτελεί ένα παγκόσμιο νομικό κατάλοιπο, καθώς δεν υφίσταται σε καμμία προηγμένη χώρα απαγόρευση για την ίδρυση μη κρατικών πανεπιστημίων.

Τα κριτήρια εισαγωγής των φοιτητών, τη διαδικασία που θα ακολουθήσει η εκάστοτε χώρα για να επιτραπεί η εγκατάσταση και λειτουργία των πανεπιστημίων έχουν ήδη αναλύσει ο Υπουργός και οι εισηγητές. Είναι εξάλλου τα αυστηρότερα που ισχύουν

σε ολόκληρη την Ευρώπη.

Ας πάμε, όμως, και στην ουσία αυτής της μεγάλης μεταρρύθμισης. Τι θα κερδίσει η Ελλάδα από την εγκατάσταση των μη κρατικών πανεπιστημίων; Αρχικά θα περιοριστεί η φυγή νέων ανθρωπών στο εξωτερικό, στο οποίο καταφεύγουν για να σπουδάσουν, αλλά και στα κολλέγια, τα οποία, από ότι φαίνεται, εσείς προτιμάτε, γιατί με τη στάση σας σήμερα μας λέτε ότι δεν πειράζει ένας νέος να σπουδάσει στη Ρουμανία, στη Βουλγαρία, στην Κύπρο. Το πρόβλημα είναι να σπουδάσει στη Θεσσαλονίκη, στην Αθήνα και στην Κρήτη. Να συνεισφέρουν, δηλαδή, στο ΑΕΠ άλλων χωρών, όχι όμως στο ΑΕΠ της πατρίδας μας.

Για να το αντιληφθείτε με νούμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα των δέκα εκατομμυρίων κατοίκων έχει σαράντα χιλιάδες φοιτητές που σπουδάζουν στο εξωτερικό, όταν αντίστοιχα η Πορτογαλία των επίσης δέκα εκατομμυρίων κατοίκων έχει δεκατρείς χιλιάδες φοιτητές που σπουδάζουν στο εξωτερικό. Εσείς δεν βλέπετε κάποιο παράδοξο σε αυτό; Και προσέξτε δεν αναφέρομαι στους φοιτητές που σπουδάζουν στο Κέιμπριτζ, στο Χάρβαρντ. Αυτοί έτσι κι αλλιώς εκεί θα πάνε να σπουδάσουν. Αντιθέτως αναφέρομαι σε αυτούς που πηγαίνουν στην Κύπρο, στη Βουλγαρία, στη Ρουμανία.

Δεν χρειάζεται να πάμε πολύ μακριά. Τα παραδείγματα είναι δίπλα μας. Απλά εμείς επιλέγουμε να κρυβόμαστε πίσω από το δάχτυλό μας. Τόσα χρόνια σκηνοθετείτε διαφωνίες που ακόμη και οι ίδιοι δεν πιστεύετε κατά βάθος.

Δίκιο δεν έχω, συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ; Δηλαδή, θέλετε να μου πείτε ότι εσείς δεν θέλετε η Ελλάδα να γίνει ένας ερευνητικός και εκπαιδευτικός κόμβος της Μεσογείου; Δεν θέλετε όλοι αυτοί οι νέοι φοιτητές που θα προσελκύσουμε από διάφορες χώρες του κόσμου, αλλά και οι ίδιοι Έλληνες φοιτητές που θα παραμείνουν εδώ να τονώσουν το ΑΕΠ της πατρίδας μας; Γιατί πείτε μου πραγματικά πόσοι φοιτητές από όλα τα μήκη και τα πλάτη της οικουμένης που θα έχουν τη δυνατότητα να σπουδάσουν φιλοσοφία, κοινωνιολογία, γλωσσολογία στη χώρα του Πλάτωνα, του Αριστοτέλη, του Σωκράτη δεν θα επιλέξουν τη χώρα μας;

Μάλλον εσείς οι ίδιοι βάζετε πολύ χαμηλά τον πήχη για την πατρίδα μας, αλλά δεν πειράζει, γιατί η Νέα Δημοκρατία και ο Κυριάκος Μητσοτάκης αποδεικνύουν κάθε μέρα εμπράκτως ότι η Ελλάδα πλέον δεν θα ακολουθεί, αλλά θα πρωταγωνιστεί, γιατί το μέλλον είτε το σχεδιάζεις είτε το υφίστασαι. Εσείς μπορείτε να μένετε κολλημένοι στις αγκυλώσεις του χθες, αλλά αφήστε εμάς που και θέλουμε και μπορούμε να σχεδιάσουμε το αύριο.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Κεφαλογιάννη.

Επόμενος ομιλητής ο κ. Δερμεντζόπουλος Χρήστος, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΔΕΡΜΕΝΤΖΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σημερινό νομοσχέδιο είναι αναμφίβολα ένα εμβληματικό νομοσχέδιο. Μπορεί να υπερψηφιστεί μόνο από την πλευρά της Νέας Δημοκρατίας, αλλά η συντριπτική πλειοψηφία της κοινωνίας μας το υποστηρίζει. Ακόμα και εδώ μέσα στην Αίθουσα υπάρχουν πολλοί που θέλουν να το ψηφίσουν, αλλά για άλλους λόγους, λόγους πολιτικής σκοπιμότητας, δεν θα το κάνουν.

Η αίσθηση που επικρατεί, βέβαια, στο μεγαλύτερο μέρος της κοινωνίας δεν είναι ότι παρουσιάζουμε κάτι πρωτοποριακό. Δεν είναι, για παράδειγμα, το έργο που παρουσιάστηκε το προηγούμενο διάστημα της ψηφιακής διακυβέρνησης ή το γεγονός ότι ο Πρωθυπουργός και η χώρα πρωταγωνίστησε στον σχεδιασμό του Ταμείου Ανάκαμψης, κάτι που προκάλεσε ικανοποίηση στους συμπολίτες μας, ικανοποίηση και έκπληξη ότι η χώρα μας πρωταγωνιστεί και προχωρά σε πρωτοβουλίες που την κάνουν να ξεχωρίζει. Αυτό που επικρατεί είναι πως «επιτέλους», «καιρός ήταν», «κακώς το συζητάμε τόσο καιρό».

Και αυτό συμβαίνει, κυρίες και κύριοι, γιατί για πολλά χρόνια επικρατούσε ένας παραλογισμός, μια υποκρισία για το συγκεκριμένο ζήτημα. Δεν πιστεύω πως υπάρχει κάποιος από εμάς, που αν όχι ο ίδιος, ένας φίλος του, ένας συγγενής του κάπου να σπούδασε ή να σπουδάξει στο εξωτερικό, σε τέτοια ιδρύματα.

Είμαι σίγουρος πως υπάρχουν αρκετοί εδώ μέσα, πέρα από την Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας, που έχουν σπουδάσει ή έχουν εμπιστευτεί τα παιδιά τους σε τέτοια ιδρύματα.

Αργήσαμε, λοιπόν, αλλά όπως και να έχει σήμερα μπαίνει τέλος σε αυτόν τον παραλογισμό. Σήμερα, βέβαια, τα περισσότερα άρθρα του νομοσχεδίου, όπως ανέφεραν και οι προηγούμενοι ομιλητές, αφορούν την αναβάθμιση του δημόσιου πανεπιστημίου. Μέσα από συμπράξεις δημοσίου-ιδιωτικού τομέα, από το Ταμείο Ανάκαμψης, από τον προϋπολογισμό ή χρηματοδότηση των δημοσίων ΑΕΙ φτάνει στο 1 δισεκατομμύριο.

Όποιος μιλάει, λοιπόν, για υποχρηματοδότηση ως το ξανασκαφτεί, αλλιώς ψεύδεται. Το 2018 άγγιξε το ιστορικό χαμηλό των 92 εκατομμυρίων ευρώ και από τότε και κάθε χρόνο παρατηρείται αύξηση στο πλαίσιο φυσικά των δυνατοτήτων του προϋπολογισμού και μέσα από αυτά τα χρηματοδοτικά εργαλεία προσφέρεται η αγορά ερευνητικού και εκπαιδευτικού εξοπλισμού, συμβάλλουμε στη διεθνοποίηση των πανεπιστημίων με κοινά μεταπτυχιακά και ξένα πανεπιστήμια, δίνουμε τη δυνατότητα για συμπράξεις με επιχειρήσεις για εκπόνηση ερευνητικών έργων και προσφέρουμε στέγαση στους φοιτητές των πανεπιστημίων μας. Μόνο για το Δημοκρίτειο είναι πάνω από 100 εκατομμύρια ευρώ.

Η ενδυνάμωση και η αναβάθμιση, λοιπόν, που γίνεται λόγω σήμερα αφορά ειδικότερα το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο. Για τους πολίτες της περιφέρειάς μας το Δημοκρίτειο αποτελεί σημαντικό μοχλό ανάπτυξης και ανάταξης της περιοχής, μια περιοχή που αντιμετωπίζει τις δικές της δυσκολίες. Διαχρονικά το Δημοκρίτειο και η ακαδημαϊκή κοινότητα ήταν πάντα συμπαραστάτες στα μεγάλα προβλήματα και αρωγός στην προσπάθεια να βαδίσουμε μπροστά, προσφέροντας λύσεις σε ζητήματα, όπως το δημογραφικό και η ανεργία, με τμήματα αρκετά συνδεδεμένα με τις ανάγκες της περιοχής, με καθηγητές που δίνουν καθημερινή μάχη προσφέροντας τεχνογνωσία και καινοτομία σε μια περιοχή και σε κλάδους που το έχουμε πραγματικά ανάγκη, αλλά και σε καταστάσεις που μας κλόνισαν, όπως οι πυρκαγιές του καλοκαιριού, όπου η παρουσία τώρα του πανεπιστημίου μέσω του Πρύτανη, του κ. Μάρη, ή του Προέδρου του Τμήματος Δασολογίας, του κ. Τσαντόπουλου, στην Επιτροπή Ανασυγκρότησης του Έβρου που συνεδριάζει κάθε μήνα στη Δαδιά είναι σημαντική και όχι απλά συμβολική.

Η αναβάθμιση, λοιπόν, στο Δημοκρίτειο φυσικά γίνεται για λόγους εκπαιδευτικούς, όπως και εθνικούς και είναι γεγονός που θα έπρεπε να τον χαιρετήσουν όλοι και σίγουρα να το υπερψηφίσουν και όλοι.

Το 2024 φιλοδοξούμε να έχουμε την εισαγωγή των πρώτων φοιτητών μας σε μια νέα σχολή στην πόλη του Διδυμοτείχου, αυτή της ψυχολογίας και το στοίχημα για όλους μας είναι να περιβάλλουμε αυτή τη σχολή με κατάλληλες υποδομές, εκπαιδευτικό προσωπικό, ώστε να αποφυγούμε παλινωδίες του παρελθόντος και να προσφέρουμε σε αυτούς τους φοιτητές το κατάλληλο περιβάλλον να φοιτήσουν.

Το Δημοκρίτειο, λοιπόν, βγαίνει σήμερα ενισχυμένο και στο νομοσχέδιο, όπως αναφέρει και ο πρύτανης, υιοθετούνται προτάσεις της πρυτανικής αρχής και εμείς θα τις υπερψηφίσουμε. Μένει, λοιπόν, να δούμε αύριο ποιοι θα είναι αυτοί οι οποίοι θα είναι αντίθετοι στην αναβάθμιση αυτή και δεν θα υιοθετήσουν τις προτάσεις από την πρυτανεία.

Επιστρέφοντας στο μέρος του νομοσχεδίου που αφορά την ίδρυση μη κερδοσκοπικών παραρτημάτων ξένων πανεπιστημίων, θα ήθελα να απαντήσω σε κάτι που έχει ακουστεί από κάποιους ομιλητές αυτές τις μέρες είτε εδώ είτε σε μέσα μαζικής ενημέρωσης. Με την αδειοδότηση λένε αυτών υπάρχει λένε κίνδυνος να έρθει μια χώρα, για παράδειγμα η Τουρκία, να ιδρύσει ένα παράρτημα Πανεπιστημίου στη Θράκη, ένα επιχείρημα που συνεχίζει και ακούγεται, ενώ έχουν δοθεί ξεκάθαρες απαντήσεις. Κάποιοι δεν θέλουν να καταλάβουν και πραγματικά επιμένουν. Η άδεια χορηγείται με απόφαση του Υπουργείου Παιδείας, με σύμφωνη γνώμη της ΕΘΑΑΕ, του ΕΟΠΠΕΠ και αν το μητρικό ίδρυμα είναι εγκατεστημένο εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως για παράδειγμα η Τουρκία, απαιτείται γνώμη και του Υπουργείου Εξωτερικών. Αυτό έχει γίνει γνωστό σε όλους μας εξ αρχής και όμως

κάποιοι επιμένουν.

Ξέρετε πριν λίγο καιρό είχα επισκεφθεί στο γραφείο τον Υπουργό, τον κ. Πιερρακάκη, και μεταξύ άλλων αυτά τα οποία του ζήτησα ήταν μετά την ψήφιση του σημερινού νομοσχεδίου να προσφερθούν κίνητρα για τη δημιουργία τέτοιων παραρτημάτων στον κεντρικό και βόρειο Έβρο και, μάλιστα, για την πρότασή μου αυτή κυκλοφορούσε και ένας πρώην Υπουργός του ΣΥΡΙΖΑ στα κανάλια που ζητούσε τη διαγραφή μου, παρά το γεγονός ότι, ναι, δεν υπάρχει απολύτως καμία διάταξη, κανένα παράθυρο, και απαιτείται η σύμφωνη γνώμη όλων όσων προανέφερα, δεν μπορεί να πάρει δηλαδή άδεια ένα νομικό πρόσωπο πανεπιστημιακής εκπαίδευσης στο εξωτερικό, χωρίς την άδεια όλων αυτών των οποίων προανέφερα.

Θεώρησα, λοιπόν, ότι ο καλύτερος χώρος για να απαντήσω είναι η Ολομέλεια της Βουλής και καλύτερος χρόνος είναι η συζήτηση του νομοσχεδίου.

Κι όλα αυτά γιατί; Επειδή πιστεύω πως περιοχές όπως είναι το Σουφλί, το Διδυμοτείχο, η Ορεσιτιάδα και έχουν ανάγκη και μπορούν να φιλοξενήσουν μη κρατικά, μη κερδοσκοπικά πανεπιστήμια και προφανώς δεν μιλάμε για προερχόμενα από την Τουρκία. Δηλαδή να κλείσουμε τα μάτια στο γεγονός ότι άπειρα παιδιά από τον Έβρο ξενιτεύονται και σπουδάζουν στη Βουλγαρία, στη Ρουμανία ή στην Κύπρο;

Θα πρέπει να αποτελεί αυτό στοίχημα για κάθε Βουλευτή, να καταφέρει να προσελκύσει μια τέτοια πρωτοβουλία στην περιοχή του και ως Κυβέρνηση θα πρέπει να εστιάσουμε ώστε η σημερινή νομοθετική πρωτοβουλία να τονώσει κυρίως την περιφέρεια και όχι μόνο την Αθήνα ή τη Θεσσαλονίκη, μία πρωτοβουλία που όπως αναφέρει το νομοσχέδιο θα συνοδεύεται με κατ' ελάχιστον τρεις σχολές, με προβλεπόμενο διδακτικό, διοικητικό και τεχνικό προσωπικό, με εγκαταστάσεις και κατάλληλες κτηριακές υποδομές, υλικοτεχνικό εξοπλισμό, βιβλιοθήκες, χώρους εργαστηρίων και πρέπει όλα αυτά και ο καθένας από εμάς να το διεκδικήσουμε και να τα προσφέρουμε στην περιοχή μας.

Το νομοσχέδιο, λοιπόν, που συζητάμε σήμερα και καλούμαστε όλοι αύριο να ψηφίσουμε ενισχύει το δημόσιο πανεπιστήμιο, αναβαθμίζει το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο και κυρίως κάνει πράξη όσα προεκλογικά η Νέα Δημοκρατία και ο Κυριάκος Μητσοτάκης παρουσίαζαν, ότι η χώρα μας θα προχωρήσει δυναμικά και γρήγορα στις απαραίτητες μεταρρυθμίσεις, ώστε να ξεπεράσουμε τις παθογένειες που μας συνοδεύουν χρόνια και να καταστήσουμε τη χώρα μας, με σχέδιο και όραμα, μια σύγχρονη ευρωπαϊκή χώρα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Δερμεντζόπουλο.

Επόμενος ομιλητής ο κ. Βασιλειάδης Βασίλειος, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ (ΛΑΚΗΣ) ΒΑΣΙΛΕΙΑΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, το σχέδιο νόμου που συζητάμε φέρνει πραγματικά μια τολμηρή συνολική μεταρρύθμιση στην παιδεία και την ανώτατη εκπαίδευση. Θα έλεγα αποτελεί ένα τολμηρό βήμα μπροστά, το οποίο όμως βασίζεται στη σταθερότητα και τη δυναμική που έχει δημιουργήσει όλα αυτά τα χρόνια η δημόσια εκπαίδευση, το δημόσιο ελληνικό πανεπιστήμιο. Θα ήθελα να σας καλέσω να δούμε το σχέδιο νόμου με τη δέουσα σοβαρότητα, ψυχραιμία και χωρίς παρωπίδες, που βασίζονται μόνο σε στερεοτυπικές αντιλήψεις.

Επειδή η συζήτηση μέχρι τώρα ήταν μεγάλη και τέθηκαν αρκετά ζητήματα από όλες τις πλευρές, θα ήθελα να εστιάσω σε πολύ συγκεκριμένα ζητήματα ξεκινώντας από το θέμα των μη κρατικών πανεπιστημίων. Θα ήθελα να εστιάσω στο επίπεδο της παρεχόμενης εκπαίδευσης. Είναι γεγονός, ακατανόητο ίσως, πως στην Ελλάδα υπάρχει από ορισμένους χώρους ένας διάχυτος φόβος προς το ιδιωτικό και ειδικά προς τα μη κρατικά και την ιδιωτική εκπαίδευση, την ίδια στιγμή μάλιστα που λειτουργούν ιδιωτικά σχολεία και κολλέγια που παρέχουν υψηλού επιπέδου εκπαιδευτικές υπηρεσίες.

Και πού οφείλεται αυτό πρωτίστως; Στο εκπαιδευτικό προσω-

πικό εγώ θα έλεγα. Το προσωπικό είναι αυτό που κάνει τελικά τη διαφορά στην παροχή εκπαίδευσης υψηλών προδιαγραφών. Θα μου πείτε, ο τρόπος επιλογής προσωπικού είναι αυτός που κάνει τη διαφορά στο δημόσιο πανεπιστήμιο. Και θα ρωτήσω και όλοι αυτοί οι επιστήμονες με υψηλά ακαδημαϊκά προσόντα, που τελικά δεν παίρνουν μια θέση λόγω του μικρού αριθμού των θέσεων που υπάρχουν, δεν αξίζει να διδάσκουν;

Δεν θα πρέπει να διδάσκουν, επειδή δεν μπορούν να απορροφηθούν; Και προφανώς δεν μπορούν να απορροφηθούν όλοι. Δεν είναι ρεαλιστικό. Έτσι αυξάνεται λοιπόν το brain drain, η φυγή ανθρώπων με υψηλά προσόντα στο εξωτερικό, γιατί δεν έχουν άλλη επιλογή ή να το πω καλύτερα δεν τους αφήνουμε να έχουν άλλη επιλογή.

Είναι αυτό δίκαιο, απλά και μόνο επειδή δεν μπορούμε να δεχτούμε ότι μπορούν να λειτουργήσουν ή να συλλειτουργήσουν τα δημόσια με τα ιδιωτικά πανεπιστήμια στη χώρα; Και γιατί δεν μπορούν να συλλειτουργήσουν; Δεν έχω ακούσει εγώ κάποιο ουσιαστικό επιχείρημα.

Ο ΣΥΡΙΖΑ υποστηρίζει ότι με τα μη κρατικά πανεπιστήμια θα υποβαθμιστεί το δημόσιο πανεπιστήμιο. Μα, το ίδιο το σχέδιο νόμου ακυρώνει αυτό το επιχείρημα, αφού προσπαθεί μέσω μιας σειράς διατάξεων της πλειοψηφίας αυτού του σχεδίου νόμου να ενισχύσει το δημόσιο πανεπιστήμιο. Αναβαθμίζει και ισχυροποιεί το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης και το Ανοικτό Πανεπιστήμιο. Επίσης, επιτρέπει τα ξενόγλωσσα μαθήματα και προγράμματα σπουδών, ένα αίτημα πολλών χρόνων, δίνοντας ένα τεράστιο ανταγωνιστικό πλεονέκτημα στα δημόσια πανεπιστήμια, ενδυναμώνοντας την εξωστρέφειά του. Άρα, το επιχείρημα αυτό δεν έχει βάση.

Έπειτα έχουμε την πλευρά των φοιτητών και όσων αναγκάζονται να φύγουν έξω, στερώντας και οικονομικούς πόρους από τη χώρα, αλλά και επιβαρύνοντας τους οικονομικούς προϋπολογισμούς ακόμη περισσότερο. Γιατί; Γιατί δεν πέρασαν στη σχολή αρεσκείας τους.

Ακούμε και επιχειρήματα όπως «αν δεν θέλουμε να φύγουν οι φοιτητές στο εξωτερικό, να καταργήσουμε την ελάχιστη βάση εισαγωγής». Και εδώ πραγματικά απορώ, πώς αυτό το επιχείρημα συνάδει με την ενίσχυση του δημόσιου πανεπιστημίου.

Οι πανελλήνιες προφανώς αποτελούν ένα σύστημα διασφάλισης ποιότητας των ιδίων των ιδρυμάτων, αφού εξασφαλίζουν ότι οι εισερχόμενοι φοιτητές, ανάλογα και με τις ανάγκες του τμήματος, έχουν τα ελάχιστα απαιτούμενα προσόντα ώστε να μπορέσουν να παρακολουθήσουν την ίδια τη σχολή. Όταν λοιπόν δεν υπάρχει κανένα κριτήριο εισαγωγής, τότε ποια είναι η ποιότητα τελικά που προσφέρει το εκάστοτε ίδρυμα;

Πώς ενισχύεται η εκπαίδευση όταν ο βασικός πυλώνας, που είναι οι ίδιοι οι φοιτητές, δεν γνωρίζουν ή δεν θα γνωρίζουν τα βασικά που τους έχει προσφέρει η προηγούμενη εκπαιδευτική βαθμίδα; Γιατί η κατάργηση της ελάχιστης βάσης εισαγωγής αυτό σημαίνει πρακτικά. Εγώ αυτό καταλαβαίνω και όλος ο κόσμος το καταλαβαίνει.

Έτσι, λοιπόν για να κλείσουμε το κομμάτι των μη κρατικών πανεπιστημίων, θα ήθελα να τονίσω ότι προβλέπεται από το σχέδιο νόμου πως θα μπορούν να εισαχθούν σε αυτά όσοι έχουν περάσει στις πανελλήνιες συν τα κριτήρια που θα θέσουν τα ίδια τα ιδρύματα, που θα εγκρίνονται από την Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης. Άρα, θα υπάρχει έλεγχος της ποιότητας των ιδρυμάτων αυτών και θα δίνεται η επιλογή στους υποψήφιους ποιον δρόμο θέλουν να ακολουθήσουν.

Πριν κλείσω, κυρία Υπουργέ, θα ήθελα να προτείνω ορισμένα σημεία, τα οποία θεωρώ ότι θα βοηθήσουν κυρίως τους φοιτητές, αλλά και το ακαδημαϊκό προσωπικό, για να τα λάβετε υπ' όψιν είτε τώρα είτε αργότερα.

Αρχικά υπάρχει ένα αίτημα στην κοινωνία κυρίως από τρίτεκνους και πολύτεκνους συμπολίτες μας σχετικά με τις μετεγγραφές. Θα πρέπει ειδικά γι' αυτούς, που το κόστος των σπουδών είναι δυσβάσταχτο πραγματικά, να μεριμνήσουν, ώστε να μην ισχύουν οι γενικοί περιορισμοί και να επιτρέπεται σε αυτά τα παιδιά να σπουδάσουν στην κοντινότερη πόλη ή στην ίδια πόλη με κάποιο από τα αδέρφια τους.

Και μια τελευταία πρόταση που αφορά τον ακαδημαϊκό χάρτη

της Ελλάδας. Πολλές περιοχές που θα επωφελούνταν, ενώ εκπαιδευτικά και έχουν να προσφέρουν, αυτή τη στιγμή βρίσκονται εκτός του χάρτη. Η Πέλλα είναι μία από αυτές τις περιοχές, με πλούσια ιστορία και με παρακαταθήκη, που θα ωφελούσε νομίζω ορισμένες σχολές είτε Ιστορίας και Αρχαιολογίας είτε Γεωπονίας είτε ακόμα και Τουρισμού.

Θα μπορούσαν επίσης να ιδρυθούν Κέντρα Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης σύμφωνα με το σχέδιο του Υπουργείου, με κάποιο από τα προαναφερόμενα αντικείμενα και έτσι να προσφέρει και η περιοχή μας στην εκπαιδευτική αυτή διαδικασία.

Κύριε Πρόεδρε, αγαπητοί συνάδελφοι νομίζω ότι πλέον οι συνθήκες έχουν ωριμάσει για μία τολμηρή μεταρρύθμιση σαν κι αυτή στην εκπαίδευση. Είναι ώριμες για τη συλλειτουργία του δημοσίου με το ιδιωτικό πανεπιστήμιο, χωρίς η παρουσία του ενός να υποθάλπει τις εργασίες του άλλου. Θεωρώ πως θα δώσει ευκαιρίες τόσο σε νέους φοιτητές όσο και σε ακαδημαϊκά προσωπικό να ανεβάσουν τη χώρα μας ακόμα πιο ψηλά στον ευρωπαϊκό και στο διεθνές ακαδημαϊκό χάρτη. Γι' αυτούς όλους τους λόγους λοιπόν, θα υπερψηφίσω το υπό συζήτηση σχέδιο νόμου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Βασιλειάδη.

Επόμενος ομιλητής ο κ. Κατσανιώτης Ανδρέας, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας. Θα ακολουθήσουν ο κ. Ξανθόπουλος, η κ. Αθανασίου και ο κ. Κατσιβαρδάς.

Κύριε Κατσανιώτη, έχετε τον λόγο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 1988 μια μικρή ομάδα φοιτητών τότε αρχίσαμε να μιλάμε για την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων στη χώρα μας. Στόχος μας δεν ήταν να δημιουργήσουμε μελλοντικούς ανταγωνιστές μας, απόφοιτους ιδιωτικών πανεπιστημίων, αλλά όραμά μας ήταν να γίνει η Ελλάδα κόμβος γνώσης και προσέλκυσης ξένων φοιτητών. Αυτό ήταν το μεγάλο όραμα της ΔΑΠ-ΝΔΦΚ, της μεγαλύτερης και ιστορικότερης φοιτητικής παράταξης της χώρας.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Όχι και ιστορικότερης.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗΣ: Ιστορικότερης. Δυστυχώς, δεν σας αρέσει, ιστορικότερης.

Και με αυτό το πρόταγμα η ΔΑΠ κυριάρχησε απέναντί σας. Σας κερδίσαμε ιδεολογικά, ιστορικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Κύριε Ξανθόπουλε, αμέσως μετά είστε εσείς, οπότε περιμένετε. Απαντάτε μετά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗΣ: Ηττηθήκατε, παραδεχθείτε το!

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Άλλο αυτό. Είμαι ο επόμενος ομιλητής και θα σας απαντήσω.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗΣ: Θα χαρώ να σας ακούσω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Κύριε Κατσανιώτη, συνεχίστε, γιατί τελικά...

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗΣ: Ιστορικότερης, παρακαλούσατε την Πανσπουδαστική να σας προστατεύσει τότε, όπως θυμάμαι και αρκετοί από αυτούς έκαναν τη διάσπαση και τους θυμόμαστε όλους, γνωρίζομαστε στα ελληνικά πανεπιστήμια. Γνωρίζομαστε καλά.

Και δυστυχώς, αυτό το πρόταγμα με το οποίο η ΔΑΠ κυριάρχησε στα ελληνικά πανεπιστήμια δεν μπόρεσε να γίνει πράξη. Χάσαμε τη μεγάλη ευκαιρία και τη χάσαμε εξαιτίας σας, κύριοι της Αντιπολίτευσης. Σαράντα χρόνια μετά κουβεντιάζουμε ακριβώς τα ίδια πράγματα. Δεν σας κρύβω ότι τότε βρεθήκαμε αντιμέτωποι με έναν καθηγητικό κατεστημένο που ήθελε τη βολή του και τις πολιτικές δυνάμεις της αδράνειας, που ακόμα και σήμερα επιμένουν να περιμένουμε.

Ταυτόχρονα, με χαρά βλέπω κάποιους από τους τότε πολέμιους του οποιουδήποτε ανοίγματος της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης σήμερα να το υποστηρίζουν. Τους καλωσορίζω στη σωστή πλευρά.

Ας δούμε, κυρίες και κύριοι, τα δεδομένα που έχουμε σήμερα: Έχουμε τριάντα πέντε κολλέγια, χωρίς σχεδόν κανένα ρυθμιστικό πλαίσιο με τριάντα δύο χιλιάδες φοιτητές που έχουν πλήρη επαγγελματικά δικαιώματα. Και εσείς κάνετε πως δεν υπάρχουν. Έχουμε, επίσης, σαράντα χιλιάδες Ελληνόπουλα, σαράντα χιλιά-

δες ελληνικές οικογένειες που αναγκάζονται να σπουδάζουν τα παιδιά τους στο εξωτερικό με τον κίνδυνο να μείνουν εκεί.

Θέλουμε το κράτος να ασκήσει έλεγχο στο άναρχο τοπίο που υπάρχει σήμερα; Εγώ λέω «να». Θέλουμε μέσα από τα παραρτήματα των μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων να δώσουμε τη δυνατότητα στα Ελληνόπουλα, αντί να ξενιτεύονται να σπουδάζουν εδώ; Εγώ λέω «να». Θέλουμε σοβαρά ξένα πανεπιστήμια να δημιουργήσουν παραρτήματα στην Ελλάδα; Εγώ λέω «να». Μου φτάνει αυτό; Εγώ λέω «όχι». Και λέω «όχι», γιατί οι δυνατότητες της χώρας είναι πολύ μεγαλύτερες από το να ρυθμίσουμε μια άναρχη κατάσταση. Γιατί, όπως σας είπα, το όραμά μας είναι να καταφέρει η Ελλάδα να καταστεί Περιφερειακό Κέντρο Ανάπτυξης και Γνώσης, γιατί αρμόζει στην ιστορία της και στα επιτεύγματα που έχει καταφέρει.

Δυστυχώς, με τις εμμονές σας χάσαμε το τρένο της πρωτοπορίας σαράντα χρόνια πριν. Ας μην είμαστε τελευταίοι! Σταματήστε να μας κρατάτε τελευταίους, επειδή δεν θέλετε να αλλάξει τίποτα σε αυτή τη χώρα.

Τα ποιοτικά δημόσια πανεπιστήμια δεν έχουν τίποτα να φοβηθούν. Πρέπει να τους δώσουμε τα εργαλεία και να τα αφήσουμε να μεγαλοφυγήσουν, κυρίως τα πανεπιστήμια της περιφέρειας, που πέρα από τον εκπαιδευτικό τους χαρακτήρα αποτελούν πυλώνα εθνικής, ισόρροπης ανάπτυξης, με την αύξηση του επιδόματος ενοικίου -που δεν φτάνει αυτή που έγινε, θέλουμε και άλλη- με τη μείωση των εισακτέων στην Αθήνα και την αύξησή τους στην περιφέρεια -που πρέπει να το συζητήσουμε και θα πρέπει να δούμε πώς μπορεί να γίνει- με τη μείωση του κόστους του παραβόλου, έτσι ώστε αν κάποια παραρτήματα θέλουν να ανοίξουν στην περιφέρεια, να μπορούν να ανοίξουν με πολύ μικρότερο κόστος, αλλά κυρίως με ουσιαστική αυτονομία. Δεν γίνεται ένα δημόσιο πανεπιστήμιο να μην μπορεί να ορίσει τα γνωστικά του αντικείμενα. Δεν γίνεται να περιμένει το κράτος «πατερούλη» και τον αφέντη-Υπουργό να αποφασίσει για τα πάντα.

Και επειδή άκουσα και τον εισηγητή της Αντιπολίτευσης για τη Νομική της Πάτρας, η μεγάλη μας διαφωνία είναι ότι δεν μπορεί ένας Υπουργός να ανοίγει και να κλείνει τμήματα και σε αυτό θα πρέπει να συμφωνήσουμε. Είχα στείλει μια επιστολή στον Πρωθυπουργό της χώρας, τον κ. Μητσοτάκη, τότε και του έλεγα «και τώρα είναι πολύ επίκαιρο και αυτό θα πρέπει να το απαιτήσουμε όλοι -ότι δεν γίνεται τα πανεπιστήμια να μην μπορούν να ανοίγουν ή να κλείνουν σχολές με βάση συγκεκριμένα master plans, όπως δεν γίνεται να μπορούν παραρτήματα των πανεπιστημίων να ανοίγουν τμήματα χωρίς έγκριση Υπουργού».

Άρα, η μεγάλη διεκδίκηση για την αυτονομία των πανεπιστημίων, των δημόσιων ποιοτικών πανεπιστημίων της χώρας που έχουμε όλοι ανάγκη, είναι να μπορούν τα ίδια τα πανεπιστήμια να αποφασίζουν στο πλαίσιο του δικού τους budget και του δικού τους master plan τι τμήματα θα ανοίγουν, πού θα τα ανοίγουν και πώς θα τα ανοίγουν.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ - ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ: Το budget από πού είναι;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗΣ: Το budget είναι από εμάς. Αυτοί έχουν την ευθύνη. Δεν μπορεί να γίνεται ένα τμήμα βόλτα μεταξύ των Βουλευτών. Δεν μπορεί να γίνονται τροπολογίες επί κ. Γαβρόγλου σε αυτή την Αίθουσα από Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ και να ανοίγουν ή να κλείνουν τμήματα. Είναι ντροπή!

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ - ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΛΑΜΑΤΙΑΝΟΣ: Εσείς τα κάνατε αυτά!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗΣ: Ο ΣΥΡΙΖΑ το έκανε επί κ. Γαβρόγλου. Ήταν ντροπή-ντροπή! -για την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Σε μια νύχτα τα ΤΕΙ έγιναν πανεπιστήμια, σε μια νύχτα! Ντροπή! Εσάς δεν σας νοιάζει καθόλου αν το δημόσιο πανεπιστήμιο είναι ποιοτικό, σας αρκεί να είναι μόνο δημόσιο, αυτό θέλετε.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Εσείς τι ψηφίζετε τώρα πείτε μας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Κύριε Κατσανιώτη, παρακαλώ!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗΣ: Λίγο ακόμα, γιατί με έχουν διακόψει δέκα φορές.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Απευθύνεστε στον έναν, απευθύνεστε στον άλλο, μετά θα παραπονιέστε για τον χρόνο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗΣ: Η δική μας αντίληψη -της σύγχρονης Δεξιάς- είναι ένα δημόσιο αλλά ποιοτικό πανεπιστήμιο που χρηματοδοτείται από το υστέρημα του Έλληνα φορολογούμενου και επενδύει στα μυαλά των νέων ανθρώπων της πατρίδας.

ΜΕΡΟΠΗ ΤΖΟΥΦΗ: Εσείς τι κάνετε πείτε μας!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Παρακαλώ, μην ενοχλείτε, μη διακόπτετε τον ομιλητή!

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗΣ: Και ας μιλήσουμε για δύο έννοιες που τις έχετε ξεχάσει. Η πρώτη είναι η έννοια της αριστείας. Σας προκαλεί αλλεργία η αριστεία. Σας βολεύουν οι καρέκλες της μετριότητας. Η αριστεία είναι σύμφυτη με τη φύση και την εξέλιξη του ανθρώπου. Δεν είναι τίποτα άλλο από την προσπάθειά του να γίνεται διαρκώς καλύτερος και πιο ωφέλιμος. Και γι' αυτό πρέπει να είναι συστατικό των πολιτικών εκπαίδευσης. Άλλωστε, μην ξεχνάτε ότι η γενιά του brain drain την αναξιοκρατία έβαζε ως βασικό λόγο φυγής, όχι την κρίση.

Και η δεύτερη είναι η έννοια της κοινωνικής κινητικότητας. Η κοινωνική ανέλιξη σε περιόδους που οι κοινωνικές τάξεις ήταν αυστηρά οριοθετημένες και αντικειμενικά κατανοητές ήταν ξεκάθαρη. Η δημόσια πανεπιστημιακή εκπαίδευση αποτέλεσε τον ισχυρό ιμάντα αυτής της κοινωνικής κινητικότητας. Παιδιά αγροτών, εμπόρων, εργατών και του πιο απομακρυσμένου χωριού της ελληνικής περιφέρειας μπόρεσαν με πολύ κόπο, πολλή δουλειά και πολλή μελέτη να μεγαλοφυγήσουν μέσα από τις σπουδές τους στο δημόσιο πανεπιστήμιο. Η προηγούμενη γενιά των δικηγόρων, των γιατρών, των μηχανικών της χώρας προήλθαν από τη δημόσια εκπαίδευση. Αυτοί έχτισαν τη χώρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξης του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Κατσανιώτη.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗΣ: Ένα λεπτό δώστε μου ακόμα, κύριε Πρόεδρε.

Δυστυχώς, μετά ήρθε η ισοπέδωση, η αρχή της ήσσονος προσπάθειας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Όχι ένα λεπτό, έχετε ήδη υπερβεί τον χρόνο σας αρκετά.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗΣ: Με έχουν διακόψει εκατό φορές, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Εσείς το κάνετε, κύριε Κατσανιώτη, που απευθύνεστε στον έναν και στον άλλο.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗΣ: Δεν με προστατεύσατε, κύριε Πρόεδρε. Με διέκοπταν και δεν με προστατεύσατε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Παρακαλώ, ολοκληρώστε.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗΣ: Και φτάσαμε σήμερα να έχουμε μια ελίτ που μπορεί να σπουδάσει όπου θέλει, να πληρώνει τα καλύτερα πανεπιστήμια του κόσμου, με στόχο να παραμένει στην κορυφή της πυραμίδας και εσείς απέναντι σε αυτό προτείνετε ένα δημόσιο πανεπιστήμιο, που δεν σας νοιάζει να είναι καλό, αρκεί να είναι δημόσιο, καταδικάζοντας τους περισσότερους νέους να ξεκινούν από μια αφετηρία εκπαίδευσης που καλλιεργεί την ήσσονα προσπάθεια και τσουβαλιάζει τα όνειρα και τις φιλοδοξίες τους.

Εμείς πιστεύουμε ότι στη σύγχρονη εποχή η κοινωνική ανέλιξη έχει ανάγκη ένα ποιοτικό πανεπιστήμιο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Βλέπετε τον χρόνο, κύριε Κατσανιώτη;

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗΣ: Σε ένα λεπτό τελιώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Τι ένα λεπτό, κύριε Κατσανιώτη; Τι μου λέτε; Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗΣ: Δεν αρκεί ο δημόσιος χαρακτήρας του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, χρειάζεται μάχη με τη μετριότητα, μάχη με τον νεποτισμό που υπάρχει στα πανεπιστήμια, γιατί η υπεραξία του έθνους βρίσκεται στα μυαλά των νέων ανθρώπων. Δεν θέλουν τα λίγα που τους τάξετε, θέλουν τα πολλά που μπορούν να πετύχουν μέσα από ένα ποιοτικό, ανοιχτό, δημόσιο πανεπιστήμιο, με πραγματική αυτονομία για να επιτελέσει τον ρόλο του στους σύγχρονους καιρούς, με ανταγωνισμό που δεν

φοβάται. Εσείς που δέχτην το αγαπάτε το υποβαθμίσατε στην πράξη. Εμείς θα δώσουμε τη μάχη και θα παρακολουθούμε την ποιοτική του άνοδο.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Κατσανιώτη. Πριν δώσετε τη μάχη, καλύτερα να εσέβεστε και τους κανόνες, κύριε Κατσανιώτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, είκοσι τέσσερις μαθήτριες και μαθητές και δύο εκπαιδευτικοί συνοδοί τους από το Γενικό Λύκειο Δοξάτου Δράμας.

Η Βουλή σας καλωσορίζει, παιδιά και σας εύχεται καλή πρόοδο!

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Επόμενος ομιλητής ο κ. Θεόφιλος Ξανθόπουλος.

Ορίστε, κύριε Ξανθόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Είναι πολύ συγκινητικό ότι είναι εδώ τα παιδιά, οι μαθητές, από την ιδιαίτερη πατρίδα μου, τη Δράμα. Είναι εδώ ad hoc, αλλά όχι κατόπιν ενεργειών μου. Είναι εδώ κατά σύμπτωση. Είναι τα παιδιά από το ηρωικό Δοξάτο, κύριε Πρόεδρε!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Πολύ σωστά, κύριε Ξανθόπουλε!

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Ας πούμε, λοιπόν, ορισμένα πράγματα για να αποκαταστήσουμε την τάξη.

Οι ιστορικότερες φοιτητικές παρατάξεις, κύριε συνάδελφε, είναι οι παρατάξεις της Αριστεράς είτε σε εποχές παρανομίας είτε σε εποχές νομιμότητας.

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΑΤΣΑΝΙΩΤΗΣ: Θα τις βάλουμε σε μουσείο.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Βεβαίως. Όταν θα κριθεί ιστορικά ότι θα ξεπεραστούν, θα τις βάλουμε σε μουσείο. Ο λαός θα το αναδείξει. Όμως, η ιστορία δεν γράφεται μόνο από τους νικητές. Γράφεται από όλους μας και όλοι μας έχουμε μερίδιο σε αυτήν. Δεν μπορεί να την παραχαράξετε, λοιπόν, αγνοώντας την πραγματικότητα, έστω κι αν δεν σας αρέσει.

Επί της ουσίας, λοιπόν, συζητάμε για δεύτερη μέρα σήμερα και θα πάμε και τρίτη μέρα αύριο για ένα εμβληματικό νομοσχέδιο το οποίο είναι σημείο αναφοράς για όλη τη μεταπολιτευτική ιστορία. Για πρώτη φορά έρχεται στο Κοινοβούλιο μία πρόταση νόμου που θα επιτρέψει τη δημιουργία ιδιωτικών ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων.

Χθες κατά την ανάπτυξη της ένστασης αντισυνταγματικότητας, είχα την ευκαιρία να αναφέρω το άρθρο 16 παράγραφος 5 του Συντάγματος, γιατί για μας είναι καθοριστικής σημασίας ότι αγνοείτε το Σύνταγμα. Και αυτή η μομφή και αυτή η κατηγορία και αυτό το στίγμα θα σας ακολουθούν ακριβώς διότι αγνοείτε τον Καταστατικό Χάρτη της χώρας για να κάνετε δουλειές.

Το άρθρο 16 παράγραφος 5 λέει ότι η ανώτατη παιδεία παρέχεται αποκλειστικά από ιδρύματα που είναι νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και είναι αυτοδιοικούμενα. Κατορθώσατε να ακυρώσετε αυτή τη διάταξη και στα τρία σκέλη. Δεν παρέχεται, λοιπόν, αποκλειστικά, ούτε είναι νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και βεβαίως δεν είναι καθόλου αυτοδιοικούμενα, αφού θα είναι ιδιωτικά πανεπιστήμια τα οποία θα κάνουν αυτό που θα λέει ο σχολάρχης.

Ακούστηκε και ένα άλλο πολύ ενδιαφέρον ως κριτική από έναν «Νέστορα» της πολιτικής μας ζωής, ο οποίος μας είπε ότι εσείς που κόπτεστε για το Σύνταγμα του '75 -μιλούσε για μας, για την Αριστερά- δεν το ψηφίσατε. Μα, ακριβώς αυτή είναι η δημοκρατική μας ευαισθησία. Ότι εμείς καίτοι δεν το ψηφίσαμε, τηρούμε και υποστηρίζουμε το Σύνταγμα. Ορκιζόμαστε στο Σύνταγμα και όπως και εσείς, όπως και όλοι οι πολίτες, οφείλουμε να το υπερασπιζόμαστε. Άρα, δεν ανατρέχουμε στο '75 για να δούμε ποιος ψήφισε τι. Σήμερα είναι ο Καταστατικός Χάρτης της χώρας και οφείλουμε όλοι, μα όλοι να τον τηρούμε, κάτι που, δυστυχώς, η Κυβέρνηση δεν το αντιλαμβάνεται.

Γίνεται μία συζήτηση -εγώ είμαι εδώ από χθες και έχω ακούσει δεκάδες ομιλητές- κατά την οποία οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας μάς μιλούν συνεχώς για το ζήτημα του πόσα παιδιά θα πάνε έξω, πόσα χρήματα θα εξοικονομήσουμε και πόσο σημαντικό είναι να γίνουν ανώτατες σχολές, έτσι ώστε να αποφευχθεί η εκροή πολύτιμων πόρων, ανθρώπινων και οικονομικών.

Ακούστε, κύριοι συνάδελφοι της συντηρητικής παράταξης. Η δουλειά της εκπαίδευσης είναι διαφορετική. Βεβαίως ευπρόσδεκτα είναι και τα οικονομικά οφέλη, αλλά η δουλειά της εκπαίδευσης πρωτίστως είναι να μορφώνει τους ανθρώπους, να τους καθιστά πολίτες, να μεγιστοποιεί το κοινωνικό αποτέλεσμα της μόρφωσης και κοντά σε αυτό βεβαίως να υπάρχει και η κοινωνική κινητικότητα.

Εδώ πολλοί από εμάς, όπως βεβαίως και από εσάς, είμαστε παιδιά λαϊκών οικογενειών. Εγώ είχα την τύχη να φοιτήσω στο Γυμνάσιο Αρρένων, όπως το λέγαμε τότε, Δράμας, σε ένα περίφημο διδακτήριο και μετά να φοιτήσω στη Νομική Σχολή Θράκης που μόλις είχε ξεκινήσει ακριβώς στη Μεταπολίτευση. Είμαι, δηλαδή, ένα παιδί του δημόσιου συστήματος παιδείας, όπως και πολλοί από εσάς. Και αυτό έγινε ακριβώς επειδή υπήρχε ένα δημόσιο σύστημα, στο οποίο εγώ ένα παιδί ενός μονόμισθου υπαλλήλου μπορούσα να παρακολουθήσω τις σπουδές μου, να τρώω στη φοιτητική λέσχη, να μένω στη φοιτητική εστία και να μπορώ να σπουδάσω χωρίς να επιβαρύνω ιδιαίτερα τους γονείς μου. Αυτό το πράγμα καταργείται σήμερα με αυτό που κάνετε, γιατί τη μόρφωση που είναι δικαίωμα των πολιτών, κάτι που έχουμε συμφωνήσει και το λέει το Σύνταγμά μας, την καθιστάτε ως πρόνομο. Αυτός που μπορεί να πληρώνει, λοιπόν, θα σπουδάξει και αυτός που δεν θα μπορεί να πληρώνει, θα ατυχεί. Με αυτή την προσέγγιση, λοιπόν, εμείς αξιακά δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε.

Από εκεί και μετά, θέλετε να μιλήσουμε για τη βελτιστοποίηση των όρων λειτουργίας των ακαδημαϊκών ιδρυμάτων; Να το συζητήσουμε. Κατά σύμπτωση, εγώ είμαι από τη Δράμα και σπουδάσα στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο. Άρα, με αφορά καθ' ολοκληρίαν αυτό το νομοσχέδιο και έχω και παρατηρήσεις να κάνω και να συνεισφέρω στη συζήτηση. Όμως, αν δεν ξεκαθαρίσουμε -όχι με ταξύ μας, εσείς είστε πάρα πολύ αποφασισμένοι- στην ελληνική κοινωνία ότι διακυβεύεται ένα μείζον δικαίωμα όλων μας, το να σπουδάζουν τα παιδιά μας δωρεάν στα δημόσια πανεπιστήμια, τότε η συζήτηση είναι ατελέσφορη.

Μιλάτε, λοιπόν, για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Εγώ, λοιπόν, που είμαι από τη Δράμα και έχουμε σχολές οι οποίες ανήκουν στο ΔΙΠΑΕ, βλέπω ότι αυτές μετακινούνται στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης. Πολύ ωραία! Σας υπενθυμίζω, λοιπόν, ότι στη Δράμα δεν υπάρχει ούτε μία κλίνη για τους φοιτητές. Δεν υπάρχει όχι φοιτητική εστία ούτε ενοικιαζόμενο ξενοδοχείο. Οι όποιοι φοιτητές θα έρθουν να μείνουν, πού θα μείνουν σε μία πόλη η οποία δεν έχει αυτή την πολύ βασική δομή υποστήριξης;

Έχετε καθιερώσει την ελάχιστη βάση εισαγωγής και είναι γνωστό σε όλους ότι η ελάχιστη βάση εισαγωγής πλήττει κυρίως τα περιφερειακά πανεπιστήμια, ένα από τα οποία είναι και το δικό μας. Καθιστώντας την ελάχιστη βάση εισαγωγής ως κριτήριο εισαγωγής στα ιδιωτικά, θα τα αποψιλώσετε περαιτέρω. Και εδώ έρχεται και η άλλη κριτική που σας κάνουμε και για την οποία βεβαίως δεν λέτε κουβέντα τόσες μέρες. Διότι ένας φοιτητής θα μπει στη Νομική με 17.000-18.000 μόρια, ενώ ένας φοιτητής θα μπει στην ιδιωτική Νομική με υποπολλαπλάσια μόρια, αρκεί να καλύψει την ελάχιστη βάση εισαγωγής.

Έχουμε καταθέσει, κυρία Υπουργέ -και περιμένω απάντηση από τον κύριο Υπουργό- μία τροπολογία που αφορά το καθεστώς μετακίνησης των διοικητικών υπαλλήλων. Αυτό που περιγράφεται στο άρθρο 10 και στο άρθρο 12 αφήνει ασάφειες και δημιουργεί αμφιβολίες στους εργαζόμενους. Σας παρακαλώ να δείτε την τροπολογία και να την κάνετε αποδεκτή, ώστε να λύσουμε οριστικά το πρόβλημα που έχουν οι εργαζόμενοι στο ΔΙΠΑΕ και έτσι να προχωρήσει, εφόσον προχωρήσει αυτή η πρωτοβουλία.

Τέλος, εμείς μιλάμε για ένα πανεπιστήμιο δημόσιο, το οποίο όμως εντάσσεται σε ένα συνολικό σχέδιο από το νηπιαγωγείο μέχρι το πανεπιστήμιο. Μία παθογένεια της πολιτικής ζωής είναι ότι αλλάζουμε συνεχώς τον τρόπο εισαγωγής στα πανεπιστήμια,

κοιτάμε, δηλαδή, την οροφή και δεν κοιτάμε τη βάση.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Επομένως, τα μέτρα που απαιτούνται για μια δημόσια παιδεία θα πρέπει να είναι στοχευμένα και να στοχεύουν στο να αναδείξουν τον ρόλο του δημόσιου πανεπιστημίου. Θα πρέπει να διπλασιαστεί η χρηματοδότηση, να φτάσουμε κοντά στον μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να διπλασιαστεί το επιστημονικό προσωπικό. Είναι πρωτοφανής η ένδεια που υπάρχει σε επιστημονικό προσωπικό, όπως βεβαίως και στο διοικητικό προσωπικό. Αυτά, όμως, χρειάζονται πόρους και σε αυτά κλείνεται τα μάτια. Θα πρέπει να καθιερωθούν δωρεάν μεταπτυχιακά, να δημιουργηθούν, όπως προείπα, φοιτητικές εστίες και να καταργηθεί βεβαίως και η ελάχιστη βάση εισαγωγής.

Και κλείνω με το εξής: Προ ολίγων εβδομάδων, ήμασταν μάρτυρες -και όπως σας το προηγουμένως, εγώ έχω και μια προσωπική σχέση- στο ότι τα ΜΑΤ μπήκαν στη Νομική Θράκης. Είναι φαινόμενα για τα οποία έχετε την απόλυτη ευθύνη. Σήμερα παρακολουθούμε την εξέγερση των φοιτητών, οι οποίοι ουσιαστικά διαδηλώνουν και διαδηλώνουν και για εμάς. Δεν κοιτούν μόνο τις σπουδές τους, κοιτούν την κοινωνία. Και γι' αυτό οι φοιτητές έχουν την αμέριστη συμπαράσταση μας και γι' αυτό το κίνημα αυτό το οποίο οικοδομείται στους δρόμους, στις πλατείες, στα σχολεία και στα πανεπιστήμια, θα είναι ένα κίνημα νικηφόρο, γιατί η παιδεία δεν πρέπει να είναι προνόμιο, αλλά δικαίωμα. Σαν τέτοιο το βρήκαμε και σαν τέτοιο πρέπει να παραμείνει και σε συταγματικό επίπεδο.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ - Προοδευτική Συμμαχία)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστούμε πολύ τον κ. Ξανθόπουλο από τη Δράμα.

Ελπίζω να παραδειγματιστούν τα παιδιά που είναι από το σχολείο της Δράμας.

Καλείται στο Βήμα η κ. Αθανασίου Μαρία, Βουλευτής της Ελληνικής Λύσης.

Ορίστε, έχετε τον λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι συνάδελφοι, στη χώρα μας η Κυβέρνηση επιχειρεί συστηματικά έναν βίαιο εκσυγχρονισμό που οδηγεί σε ευθεία σύγκρουση με την κοινωνία και σύμφωνα με το τελευταίο νομοσχέδιο περί ίδρυσης μη κρατικών μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων οδηγεί σε σύγκρουση ακόμα και με το ίδιο το Σύνταγμα.

Τα ελληνικά πανεπιστήμια έχουν αποδείξει ότι επάξια βρίσκονται στη λίστα των καλύτερων του κόσμου. Τούτο συμβαίνει χάρη στους ικανότατους φοιτητές και στον ζήλο πολλών εκ των διδασκόντων. Είναι πανάκεια το μη κρατικό πανεπιστήμιο; Είναι προβληματική η Ελλάδα που δεν έχει έως σήμερα; Είναι προβληματική η Γαλλία, η πιο πολιτικά ευαίσθητη χώρα, που έχει απολύτως κρατικά πανεπιστήμια στα οποία όμως εφαρμόζεται η αριστεία, η αξιολόγηση, η αστυνόμευση;

Προφανώς και δεν είναι προβληματική η Γαλλία ούτε και η Ελλάδα βέβαια. Αντιθέτως, οι λανθασμένοι χειρισμοί των διαδικασιών από τις ηγεσίες και οι διατάξεις που δεν εφαρμόζονται είναι τα προβλήματα που οδηγούν μοιραία στην περίπτωση της χώρας μας, στη συστηματική απαξίωση του δημόσιου πανεπιστημίου το οποίο αντέχει πάραυτα και βρίσκεται στις κορυφές των διεθνών ανακατατάξεων.

Όσο και αν προσπαθήσαμε ως Ελληνική Λύση να δούμε τη δική σας οπτική, έχετε αναλύσει την εκδοχή να θιγούν τα εθνικά μας συμφέροντα; Και εξηγούμαι. Με το άνοιγμα της δυνατότητας ίδρυσης παραρτημάτων αλλοδαπών πανεπιστημίων, κανείς δεν θα μπορέσει να εμποδίσει την ίδρυση και λειτουργία τουρκικών και αλβανικών συμφερόντων ιδιωτικών πανεπιστημίων σε νευραλγικές περιφέρειες της Ελλάδας, ιδιαίτερα κίονας μετά τη μείωση στο ένα εκατομμύριο του κόστους ίδρυσης στην περιφέρεια.

Θα αρνηθείτε την ίδρυση και λειτουργία τουρκικών πανεπιστημίων στη Θράκη και αλβανοτουρκικών πανεπιστημίων στην Ήπειρο, κυρία Υφυπουργέ, την ώρα που με τα νέα δεδομένα ανα-

τρέπετε τον εκπαιδευτικό χάρτη; Σε ποιον βαθμό το Υπουργείο σας εγγυάται τη στήριξη των περιφερειακών δημόσιων πανεπιστημίων και με ποιους τρόπους;

Επιπροσθέτως έχετε χρέος να προστατεύσετε τα δύο πολύ συγκεκριμένα πανεπιστήμια, το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης και το Πανεπιστήμιο Αιγαίου, τα οποία φτιάχτηκαν για εθνικούς λόγους. Αν αυτά τα πανεπιστήμια αδειάσουν από φοιτητές, μοιραία θα κλείσουν και αυτό θα έχει αναπόφευκτα εθνικές προεκτάσεις.

Επιτρέψτε μου να εκφράσω τον προβληματισμό μου και να διατηρήσω επιφυλάξεις ως προς το αν τελικά όντως ενισχύετε το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης όταν με τα άρθρα 5 έως 9 στο νομοσχέδιο περί ίδρυσης μη κρατικών πανεπιστημίων, απ' ενός εντάσσονται τμήματα του Διεθνούς Πανεπιστημίου της Ελλάδος (ΔΠΕ), ενός πρώην ΤΕΙ που έχει τμήματα που δεν αντιστοιχούν στα τμήματα των λοιπών πανεπιστημίων ούτε καν για μεταγγραφή, όπως παραδείγματος χάριν, το Τμήμα Χημείας του και, απ' ετέρου καταργείται το υγιές Τμήμα Φιλολογίας. Κλείνουν υγιή τμήματα, σημαντικά για τον ελληνικό πολιτισμό και τα εθνικά μας θέματα, αντί να κλείνουν τμήματα που έχουν ελάχιστους εισακτέους και βαφτίστηκαν «ανώτατα» εν μία νυκτί από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Η ανάγκη σύστασης μη κρατικών πανεπιστημίων στηρίχτηκε εν πολλοίς στο αφήγημα ότι η Ελλάδα θα γίνει πόλος έλξης αλλοδαπών φοιτητών. Και ερωτώ, είναι η Ελλάδα έτοιμη να προχωρήσει σε διεθνοποίηση και προσέλκυση αλλοδαπών φοιτητών, με φοιτητικές εστίες παρατημένες, με εγκαταστάσεις παραμελημένες, με λιγότερους διδάσκοντες κάθε χρόνο; Διότι η Κυβέρνησή σας έχει αφήσει στην τύχη του και το δημόσιο πανεπιστήμιο, όπως άλλωστε κάθε τι δημόσιο, δηλαδή νοσοκομεία, σχολεία, ενέργεια, υποδομές κ.λπ.. Διαθέτει η Ελλάδα κουλτούρα αγγλοφωνίας όπως η Ολλανδία που επωφελήθηκε από το «Brexit» ή η Ιταλία όπου στα δημόσια πανεπιστήμιά της λειτουργούν και αγγλόφωνα τμήματα;

Αλήθεια, πείτε μας πόσοι αλλοδαποί φοιτητές και κυρίως ποιων εθνικοτήτων φοιτούν στο αγγλόφωνο Τμήμα Ιατρικής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης; Απορία προκαλούν τα άρθρα 57 και 58 στα οποία προβλέπεται η διοργάνωση και παροχή προπτυχιακών προγραμμάτων όχι πλέον υποχρεωτικά στην αγγλική γλώσσα, αλλά και στην ελληνική. Τα προγράμματα αυτά υποτίθεται ότι θα προσφέρονται σε αλλοδαπούς, αλλά όχι υποχρεωτικά σε μη Έλληνες. Τελικά, ποιο κοινό θέλουμε να προσελκύσουμε;

Ανοίγεται με αυτόν τον τρόπο μια χαραμάδα ώστε μελλοντικά να πληρώνουν διδάκτρα και οι Έλληνες στα δημόσια πανεπιστήμια. Όμως, δεν είναι μόνο αυτό. Ποια ξένα πανεπιστήμια στην πραγματικότητα θεωρείτε ότι θα ιδρύσουν παραρτήματα στην Ελλάδα; Ακόμα και οι ανάγκες για τη μελέτη του αρχαίου ελληνικού πολιτισμού καλύπτονται με θερινά σχολεία, με ξένες αρχαιολογικές σχολές και τις υποτροφίες τους.

Η ελληνική αγορά θεωρείται μικρή για την προσέλκυση κορυφαίων ξένων πανεπιστημίων τα οποία είθισται να επιλέγουν αραβικές και ασιατικές χώρες για την ίδρυση παραρτημάτων, διότι από εκεί μπορούν να προσελκύσουν φοιτητές από μεγάλες και πλούσιες πληθυσμιακές ομάδες ή να ασκούν πολιτισμική και εμπορική διπλωματία. Άλλωστε, μην ξεχνάμε ότι τα δημόσια πανεπιστήμια μας -και ειδικά με την υψηλή ζήτηση σε σχολές- έχουν ήδη συνάψει συνεργασίες με κορυφαία πανεπιστήμια της Ευρώπης και των ΗΠΑ, γεγονός που αναδεικνύει την εξωστρέφεια του δημόσιου πανεπιστημίου και το υψηλό επίπεδο έρευνας.

Ως προς το Πανεπιστήμιο Κύπρου από το οποίο ακούγεται ότι έχει εκφραστεί ενδιαφέρον, είναι υπό αίρεση το κατά πόσο αυτό θα έχει μη κερδοσκοπικό χαρακτήρα, διότι ανεξάρτητα από τον χαρακτήρα του ελληνικού παραρτήματος, η συνολική του δραστηριότητα θα έχει κερδοσκοπικό χαρακτήρα δεδομένου ότι τα έσοδα από το παράρτημα θα δημιουργούν κέρδη στο αλλοδαπό πανεπιστήμιο, το μητρικό δηλαδή, τα οποία θα κατανέμονται στους μετόχους του. Οπότε για ποιο μη κερδοσκοπικό και μη κρατικό πανεπιστήμιο μιλάτε;

Στο σημείο αυτό οφείλει ρητά το νομοσχέδιο να κάνει ξεκάθαρο και να αποσαφηνίσει ότι τα κολλέγια που δεν είναι νομικά

πρόσωπα πανεπιστημιακής εκπαίδευσης δεν παρέχουν σπουδές πανεπιστημιακού επιπέδου και ως εκ τούτου δεν αναγνωρίζονται επαγγελματικά δικαιώματα στους αποφοίτους τους, ειδικά όσον αφορά σε επαγγέλματα που χρήζουν πτυχίου ανώτατης εκπαίδευσης. Απουσιάζει πλήρως η πρόβλεψη ότι μετά την ίδρυση παραρτημάτων ξένων πανεπιστημίων ως νομικών προσώπων πανεπιστημιακής εκπαίδευσης, τα κολλέγια παύουν να λειτουργούν ως παραρτήματα και δεν χορηγούν επαγγελματικά δικαιώματα αντίστοιχα των δημοσίων και μη κρατικών ΑΕΙ.

Επιπλέον, η ιδιωτική εκπαίδευση προωθεί τη λογική φοιτητή-πελάτη. Εύλογα υπάρχουν ανησυχίες για την ποιότητα σπουδών, καθώς το κύριο κίνητρο είναι η γρήγορη επιστροφή της επένδυσης. Σε αυτό το πλαίσιο αναρωτιέται κανείς αν η ανώτατη εκπαίδευση θα δεχτεί τελικά να ακολουθήσει τους κανόνες της αγοράς και να αποδεχτεί έτσι τριετή προγράμματα σπουδών στα μη κρατικά πανεπιστήμια, όπως συμβαίνει σε αρκετά πανεπιστήμια στο εξωτερικό, σε αντίθεση με τα τετραετή και πενταετή προπτυχιακά προγράμματα των δημοσίων ελληνικών πανεπιστημίων μας. Και αν ναι, θα θεωρούνται ισότιμα, αδικώντας έτσι τους ήδη φοιτούντες στα δημόσια πανεπιστήμια;

(Στο σημείο αυτό κτυπά προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Επειδή κάποιοι συνάδελφοι είπαν ότι όλοι έχουμε δικαίωμα στην εκπαίδευση, θα σας πω μόνο αυτό. Ανοίξετε τα πανεπιστήμια σε όλους, αυστηροποιήστε τους όρους σπουδών και των εξετάσεων εντός των πανεπιστημίων και δώστε λοιπόν, την ευκαιρία σε όλους και το δικαίωμα πρόσβασης σε αυτά χωρίς φροντιστήρια. Θα έχετε, όμως, τη δύναμη να συγκρουστείτε με συμφέροντα και πιέσεις; Εγώ, όχι.

Όπως και να έχει, είναι άδικο αυτό που γίνεται τώρα στη χώρα μας.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Αθανασίου.

Καλείται στο Βήμα ο κ. Κατσιβαρδάς Χαράλαμπος.

Θα ακολουθήσουν ο κ. Κατσαφάδος, ο κ. Φωτόπουλος, η κ. Αχτσιόγλου και ο κ. Λαζαρίδης.

Ορίστε, κύριε Κατσιβαρδά, έχετε τον λόγο.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΤΣΙΒΑΡΔΑΣ: Αξιότιμε κύριε Πρόεδρε, αξιότιμε κύριε Υπουργέ, αξιότιμη κυρία Υφυπουργέ, κατ' αρχάς εγώ θα ξεκινήσω με το εξής αφετηριακό, προκειμένου να μην παρεξηγηθώ, να μην παρανοηθώ και να μην χαρακτηριστώ με τα ακόλουθα ότι εξυπηρετώ αλλότριες σκοπιμότητες.

Εγώ σπούδασα στη Νομική Αθηνών. Είμαι μαχόμενος δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω και στο Συμβούλιο της Επικρατείας και έχω κάνει τέσσερα μεταπτυχιακά, στη Νομική Αθηνών, στο Πάντειο, στη Θεολογία Αθηνών και στο Πανεπιστήμιο της Μακεδονίας. Είναι όλα δημόσια τα πανεπιστήμια. Πλην όμως, ως προς το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου θεωρώ ότι βρίσκεται στη σωστή κατεύθυνση καθ' ότι πρέπει να εγκύψουμε σε μια συνολική θέαση της πανεπιστημιακής πραγματικότητας.

Τα πανεπιστήμια αυτή τη στιγμή, δοθέντος ότι είμαστε κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ενωσης και δεν πρέπει να τασσόμαστε υπέρ ενός απομονωτισμού ή να έχουμε μία κατά το δοκούν τάση ή να εθелоτυφλούμε επίσης κατά περίπτωση, διότι τα πανεπιστήμια σήμερα ουσιαστικά υιοθετούν, διαθέτουν ή συντηρούν κάποιους παρωχημένους θεσμούς, οι οποίοι κατ' ουσίαν υφίστανται καταχρηστικά, με αποτέλεσμα αντί να υπάρχει η ελεύθερη διακίνηση ιδεών και απόψεων, εις τον αντίποδα τα πανεπιστήμια να μετατρέπονται στην ουσία σε άνδρo ή σε θύλακες εγκληματικών συμμοριών, να τροφοδοτούν άλλες καταστάσεις, παρά να αποτελούν κόσμημα της ανώτερης εκπαίδευσης.

Όλη αυτή η υφιστάμενη κατάσταση, ουσιαστικά, υποβαθμίζει όχι μόνο τον περιβάλλοντα χώρο των πανεπιστημίων, όχι μόνο την εξέλιξη και την ποιότητα, αλλά γενικότερα μας καθιστά υποδεέστερους των περιστάσεων. Άρα, λοιπόν, φρονώ ότι εξ αφορμής του παρόντος σχεδίου νόμου, πρέπει να στρέψουμε διεξοδικά κατ' ουσίαν το βλέμμα μας στις σοβούσες χρόνιες παθολογίες του ελληνικού πανεπιστημίου.

Ανεξαρτήτως, όμως, όλων αυτών, έκανα μια ακροατική μνεία, για να περάσω στο θέμα -κατά την ταπεινή υποκειμενική μου γνώμη, δεν είναι αυθεντική- όσον αφορά τον απερίφραστο περιορισμό του άρθρου 16, παράγραφοι 5 και 8. Από του Βήματος τούτου, στις 6 Ιουλίου του 2023 έδωσα το ιδεολογικό στίγμα, το οποίο πρεσβεύω, το οποίο αφορά τον δημοκρατικό συνταγματικό πατριωτισμό και δη, την επιτομή του συνταγματικού πατριωτισμού, ιδίως τη διαλεκτική σχέση της παραγράφου 2 και 4 του άρθρου 120 του Συντάγματος, το οποίο ουσιαστικά αναγορεύει τη λαϊκή κυριαρχία ως εγγυητή της συνταγματικής νομιμοφροσύνης.

Άρα, βεβαίως, το ιερό ευαγγέλιο και η κατευθυντήρια γραμμή είναι η συνταγματική έννομη τάξη, την οποία, όμως, πρέπει ισotίμως και προς πάσα κατεύθυνση κατ' ουσίαν να την προστατεύουμε και όχι μόνο κατά περίπτωση ή κατά το δοκούν. Και το λέω αυτό, διότι φρονώ ότι εδώ στην προκειμένη περίπτωση το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, αναφορικά με την ίδρυση των μη κρατικών πανεπιστημίων ή αν θέλετε των παραρτημάτων στην ελληνική επικράτεια από αλλοδαπά πανεπιστημιακά ιδρύματα, πρέπει να ερμηνευτεί και το κλειδί στην προκειμένη περίπτωση, ο ερμηνευτικός κανόνας είναι το άρθρο 28 του Συντάγματος αφ' ενός και αφ' ετέρου, η συσταλτική ερμηνεία των παραγράφων 5 και 8 του Συντάγματος.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι η διάταξη αυτή πρέπει να λάβει υπ' όψιν και να εναρμονιστεί, προκειμένου να ερμηνευτεί με το Ενωσιακό Δίκαιο, καθόσον αφορά αφ' ενός την ελευθερία εγκατάστασης επιχειρήσεων και ατόμων και εξ' ετέρου την ακαδημαϊκή ελευθερία ίδρυσης εκπαιδευτηρίων, στα οποία συγκαταλέγονται και τα πανεπιστήμια. Όπως τούτο, ρητώς κατοχυρώνει τόσο η Συνθήκη της Ευρωπαϊκής Ενωσης, αλλά και η Χάρτα των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ενωσης. Μόνο καθ' ον τρόπον θεωρώ ότι η εθνική έννομη τάξη εναρμονίζεται πλήρως με το Ενωσιακό Δίκαιο. Εις επίρρωση, αυτό μπορεί να ενισχυθεί επικουρικά και αποφασιστικά με μία -πάντοτε υπό το φως του άρθρου 28 του Συντάγματος- διακριτική εκπαιδευτική συμφωνία, όπου δυνάμει -όπως είπα, του άρθρου 28 του Συντάγματος- τηρούνται όλες οι πρόνοιες και οι έννομες συνέπειες τις οποίες επιφέρουν για την καλύτερη λειτουργία των μη κρατικών πανεπιστημίων. Άρα, θεωρώ, προς αυτήν την κατεύθυνση ότι δεν τίθεται ζήτημα, εν τωαύτη περιπτώσει, συνταγματικότητας.

Εν κατακλείδι, ανεξαρτήτως αυτής της νομικής προσεγγίσεως, φρονώ ότι είναι ιδιαίτερα υποκριτικό και ιδιαίτερα φαρισαϊκό να μιλούμε αποκλειστικά και μόνο ότι δεν τασσόμαστε υπέρ των κρατικών πανεπιστημίων, υπέρ της εγκατάστασης παραρτημάτων αλλοδαπών πανεπιστημίων, μη κρατικών κατά την ορθότερη διατύπωση, τη στιγμή κατά την οποία, αν πάρουμε αυτή τη θέση φανατικά, εργαλειοποιώντας ουσιαστικά την έννοια της παιδείας, νομίζω ότι διολισθαίνουμε σε αυτό το φαινόμενο, το οποίο ονομάζουμε συνταγματικό στρουθοκαμηλισμό, καθ' ότι ήδη υπάρχει η αναγνώριση ισοδύναμων επαγγελματικών δικαιωμάτων αυτών, τα οποία προέρχονται ουσιαστικά με τη νομιμοποίηση, αν δεν απατώμαι, από το 2008 και εντεύθεν, όπου η Ελλάδα ενσωμάτωσε την κοινοτική οδηγία αναγνώρισης της ίδρυσης των άτυπων φορέων της μεταλυκειακής εκπαίδευσης ή κατά το προσφιλέως λεγόμενο παλαιότερων, προτού επέλθει αυτή η αναγνώριση -μιλώ για τα ιδιωτικά κολλέγια- κέντρων ελευθέρων σπουδών.

Άρα, λοιπόν, τη στιγμή την οποία τα συγκεκριμένα λειτουργούν υπό τον προσχηματικό νομικό μανδύα της σύμβασης δικαιοχρήσεως αφ' ενός και αφ' ετέρου μιλούμε για την εξίσωση, την αναβάθμιση των ΤΕΙ σε ΑΕΙ, ήδη δηλαδή η ερμηνεία αυτή των διατάξεων δέχεται έναν καταγισμό πυρών, όπου μας οδηγεί στο γεγονός ότι πρέπει να αναλάβουμε μια άλλη κατεύθυνση και να ερμηνεύσουμε κατά τον ορθό τρόπο. Διότι στην προκειμένη περίπτωση, πέραν ουσιαστικά των νομικών αυτών αναλήψεων, το κρίσιμο, το διακύβευμα κατά την υποκειμενική μου γνώμη ως Ανεξάρτητου Βουλευτή, είναι ότι πρέπει να εμπεδωθεί η έννοια της αξιοκρατίας, της διαφάνειας, να γίνει σαφές ότι το πρόταγμα είναι η δια βίου εκπαίδευση, ανεξαρτήτως τη λήψη του πτυχίου, διότι η αξία και το τάλαντο εκάστου επαγγελματία, το δείχνει αδιαλείπτως τόσο ακαδημαϊκά όσο και στην αγορά εργασίας. Άρα, λοιπόν, νομίζω ότι πρέπει επιτέλους να προωθηθεί μια ρη-

εξέλευθε τομή και η Ελλάδα να εξοικειωθεί και με τα άλλα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ενωσης και από εκεί και πέρα, να τεθούν άλλα κριτήρια για την ακαδημαϊκή ποιότητα εν σχέση με την επαγγελματική και την πορεία των επιστημόνων, οι οποίοι πρόκειται ουσιαστικά να προέλθουν από τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, που συν τοις άλλοις, αν εξοστρακίσουμε το δημαγωγικό λαϊκισμό και την ιδεολογικοποίηση των πανεπιστημίων θα συνειδητοποιήσουμε με ενάργεια ότι συνιστά ουσιαστικά και μια θεμιτή άμιλλα, έναν θεμιτό ανταγωνισμό του ιδιωτικού με το δημόσιο πανεπιστήμιο. Άρα, σε κάθε περίπτωση φρονώ και θα υπερψήφισω το σχέδιο νόμου, καθ' ότι τείνει ως προς την αδιάλειπτη εξέλιξη και πρόοδο ουσιαστικά των σπουδαστών τόσο σε ακαδημαϊκό επίπεδο όσο και στο επίπεδο της αγοράς εργασίας. Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε και συγγνώμη για την κατάρχηση του χρόνου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστούμε πολύ τον Ανεξάρτητο Βουλευτή, κ. Κατσιβαρδά.

Επόμενος ομιλητής ο κ. Κατσαφάδος Κωνσταντίνος, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο το οποίο συζητάμε σήμερα στην Ολομέλεια, εκτός από το ότι αποτελεί μια ιστορική αδιαμφισβήτητη μεταρρύθμιση, καλύπτει και μια αδήριτη ανάγκη και αυτή δεν είναι άλλη από το ότι προσπαθεί να θωρακίσει και να ενισχύσει το δημόσιο ελληνικό πανεπιστήμιο.

Δεν θα μιλήσω ότι η συντριπτική πλειοψηφία των άρθρων, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει να κάνει με τα δημόσια πανεπιστήμια, αλλά θα σταθώ όπως και οι υπόλοιποι συνάδελφοι, σε κάτι το οποίο το ξεπερνά η Αντιπολίτευση με πολύ μεγάλη ευκολία, όπου η μόνιμη επώδυν όλες αυτές τις μέρες που συζητιέται και στις επιτροπές και στην επιτροπή και στην ολομέλεια το νομοσχέδιο, είναι ότι κάνουμε ό,τι μπορούμε για να υποβαθμιστούν τα δημόσια πανεπιστήμια. Θα τους θυμίσω, λοιπόν, ότι για πρώτη φορά κονδύλια τα οποία ξεπερνούν το ένα δισεκατομμύριο ευρώ, όπως έχουν αναφερθεί και άλλοι συνάδελφοι από την Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας, θα δοθούν για την ενίσχυση των δημόσιων πανεπιστημίων.

Για πρώτη φορά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τα τετρακόσια εβδομήντα πέντε εκατομμύρια που η Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη εκταμιεύει από το Ταμείο Ανάκαμψης, για να τα δώσει στα δημόσια πανεπιστήμια, εκατόν τριάντα δύο εξ αυτών που πηγαίνουν; Πηγαίνουν για την κάλυψη τεχνολογικού εξοπλισμού, για εκπαιδευτικό εξοπλισμό, για ερευνητικά προγράμματα και για προγράμματα πάνω στην καινοτομία.

Για μένα, όμως, πολύ πιο σημαντικό από τα χρήματα -από τα κονδύλια τα οποία δίνονται, από τον σχεδιασμό για να μπορέσουν να δημιουργηθούν φοιτητικές εστίες, από την αύξηση των κονδυλίων στους φοιτητές, το οποίο δείχνει ότι έχουμε μια ενσυναίσθηση και καταλαβαίνουμε τα προβλήματα της κοινωνίας και της φοιτητικής νεολαίας- είναι όλη αυτή η προσπάθεια εξωστρέφειας που προσπαθούμε να δημιουργήσουμε, σε σχέση με τα δημόσια πανεπιστήμια. Κι αυτό είναι με τα ξενόγλωσσα και ελληνόγλωσσα προπτυχιακά προγράμματα με έσοδα τα οποία θα έχουν τα πανεπιστήμιά μας, για να ενισχυθούν τα δημόσια πανεπιστήμια με την εξωστρέφεια και με προγράμματα τα οποία θα στηρίξει το Υπουργείο Παιδείας με άλλα ακαδημαϊκά ιδρύματα του εξωτερικού, ώστε ώστε να φύγουμε από αυτή τη μίζερη θέση που είμαστε, σε ό,τι έχει να κάνει με τη συμμετοχή ξένων φοιτητών στα προπτυχιακά προγράμματα της χώρας.

Στον πάτο είμαστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι! Και αυτό δείχνει τη λογική, με την οποία κινούμασταν σε ό,τι έχει να κάνει με την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Αυτό σας το λέει ένας άνθρωπος, ο οποίος φοίτησε σε δημόσιο πανεπιστήμιο, και σε προπτυχιακό και μεταπτυχιακό επίπεδο και αγωνίστηκε για αυτό.

Εδώ ανοίγω μια παρένθεση, για να σας πω ότι αγωνίστηκε, γιατί πίστευε στη δημιουργία μη κρατικών και μη κερδοσκοπικών ακαδημαϊκών ιδρυμάτων. Εδώ, όμως, δεν είναι μια μάχη ιδεών. Δεν είναι ότι κέρδισε η νεολαία της Νέας Δημοκρατίας ή κέρδισε η Νέα Δημοκρατία. Εδώ είναι η ανάγκη για το αυτόνομο. Εδώ

είναι η ανάγκη να μπορέσουμε να δώσουμε μία ρεαλιστική απάντηση σε αυτούς τους σαράντα χιλιάδες φοιτητές, που ψευδώς λέει η Αντιπολίτευση ότι η πλειοψηφία τους είναι στα μεταπτυχιακά. Από τους δεκαοκτώ χιλιάδες πεντακόσιους φοιτητές που έχουν πάει στην Κύπρο, η συντριπτική πλειοψηφία φοιτούσε σε προπτυχιακά. Από τους δεκαοκτώ χιλιάδες φοιτητές που έχουν πάει στην Κύπρο, πάνω από δεκαπέντε χιλιάδες φοιτητές φοιτούν σε προπτυχιακά προγράμματα. Οπότε, μην μας λέτε ότι επιλέγουν τα μεταπτυχιακά προγράμματα οι σαράντα χιλιάδες Έλληνες που έχουν πάει στο εξωτερικό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου προκαλούσε μία αίσθηση και θα μπορούσα να μπω σε μία συζήτηση, εάν αυτοί που μας κατηγορούν ότι υποβαθμίζουμε τα δημόσια πανεπιστήμια μέσω της ίδρυσης παραρτημάτων μη κρατικών μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων στη χώρα μας, ήταν αυτοί οι οποίοι είχαν συμβάλει για την αναβάθμιση των δημοσίων πανεπιστημίων.

Να ρωτήσω, όμως, τι έκαναν οι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ στα πέντε χρόνια που ήταν στην εξουσία; Πώς μέσα σε ένα βράδυ, για ψηφάκια και κάτω από λαϊκιστική λογική, χωρίς κανένα κριτήριο, αναβάθμισαν τα ΤΕΙ και τα εξίσωσαν με τα ΑΕΙ; Σε ένα βράδυ! Έτσι στηρίζετε τα πανεπιστήμια της χώρας.

Να σας θυμίσω τι μάχες έχουμε δώσει εδώ για την άρση του ασύλου στα πανεπιστήμια; Ποιοι εκμεταλλεύονταν το ακαδημαϊκό άσυλο; Ήταν άσυλο ιδεών ή το εκμεταλλεύονταν ακόμα και κακοποιοί στοιχεία, τα οποία έκαναν ένοχους, παράνομες πράξεις μέχρι και εμπόριο ναρκωτικών, αναρχικοί, τρομοκράτες, δίπλα στους φοιτητές που πήγαιναν να σπουδάσουν; Πόσες μάχες δώσαμε για την άρση του ασύλου μέσα σε αυτήν εδώ την Αίθουσα;

Δεν θέλω να σας θυμίσω πόσα χρήματα δίνετε στην τριτοβάθμια εκπαίδευση. Τα έχουν πει οι συνάδελφοι εδώ. Δίνετε 92.000.000 ευρώ και ήταν το χαμηλότερο ποσό που έχει δοθεί ποτέ, για να στηριχθεί η τριτοβάθμια εκπαίδευση. Και εσείς έρχεστε τώρα ως τιμητές να μας πείτε ότι υπονομεύουμε και υποβαθμίζουμε τα δημόσια πανεπιστήμια! Σας το έχω ξαναπεί από αυτό εδώ το βήμα ότι δεν έχουν οι Έλληνες μνήμη χρυσόψαρου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Πάμε και σε ένα άλλο κομμάτι, το οποίο είναι και αυτό αγαπημένο σας, σχετικά με τη συνταγματικότητα του νομοσχεδίου. Δεν θα σταθώ στο τι έχουν πει ο κ. Αλιβιζάτος, ο κ. Βενιζέλος και πολλοί άλλοι έγκριτοι συνταγματολόγοι.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Ανοικτό Πανεπιστήμιο, το οποίο είναι δημόσιο, έχει διδάκτρα για αυτούς που μπαίνουν σε αυτό; Εσείς που μας κατηγορείτε για το τι θα κάνει ένας φοιτητής, με ποια βάση θα μπει ένας φοιτητής, στο Ανοικτό Πανεπιστήμιο με τι μπαίνουν; Με κλήρωση δεν μπαίνουν;

Δυστυχώς, είναι περιορισμένος ο χρόνος, αλλά ελάτε να μου απαντήσετε αυτοί οι σαράντα χιλιάδες φοιτητές που σπουδάζουν στο εξωτερικό, γιατί δεν μπορούν να σπουδάσουν στη χώρα τους; Γιατί να μπορεί κάποιος που είναι μερικά μόνο χιλιόμετρα μακριά από την ελληνική επικράτεια, σε ένα πανεπιστήμιο της Βουλγαρίας, στη Σόφια, στη Ρουμανία, στο Βουκουρέστι, στην Κύπρο, να σπουδάσει γιατρός, να έρθει εδώ, να κάνει ειδικότητα, να κάνει αργοτικό και να μπει σε ένα δημόσιο νοσοκομείο; Και εδώ, μέσα από όλες τις δικλίδες ασφαλείας και τους περιορισμούς, τους οποίους βάζουν το Υπουργείο και η ΕΘΑΕ, προσέξτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι προτιμούμε. Προτιμούμε ένα Ελληνόπουλο να φύγει, να πάει στη Βουλγαρία να σπουδάσει γιατρός, να μην ξέρουμε ποιο είναι το πρόγραμμα σπουδών του εκεί και να έρθει στην Ελλάδα και να ακολουθήσει την καριέρα του γιατρού και δεν θέλουμε να γίνει εδώ! Εδώ δεν πρέπει να γίνει αυτό. Είναι γεωγραφικό το ζήτημα; Γιατί, εάν το ζήτημα είναι γύρω από την πιστοποίηση και το πόσο σοβαρό είναι το γνωστικό επίπεδο των σπουδών του, εδώ διασφαλίζεται περισσότερο και καλύτερα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Αντί, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να κάνουμε μια ουσιαστική συζήτηση, όχι μια συζήτηση που να μυρίζει ναφθαλίνη,

για το ποιες είναι οι δικλίδες, οι περιορισμοί και οι υποχρεώσεις, οι οποίες πρέπει να μπουν στα παραρτήματα αυτών των πανεπιστημίων που θα ανοίξουν στη χώρα μας, ούτως ώστε να είναι ποιοτικό το πρόγραμμα σπουδών και οι σπουδές που θα αποκομίζουν αυτοί οι οποίοι θα φοιτούν σε αυτά, ερχόμαστε και πετάμε τη μπάλα στην εξέδρα. Αντί να συζητήσουμε τα αποτελέσματα της πρόσφατης έρευνας της ΓΣΕΕ, που λέει ότι ένας στους δύο ιδιωτικούς υπαλλήλους δαπανά πάνω από 500 ευρώ τον μήνα για πρόσθετες σπουδές στο παιδί του και το ένα τρίτο των ιδιωτικών υπαλλήλων δαπανά πάνω από 700 ευρώ τον μήνα -δεν βάζω μέσα την παραπαιδεία και τα χρήματα τα οποία υπάρχουν μέσα από τη διαδικασία της παραπαιδείας- ερχόμαστε και λέμε ότι δεν θέλουμε τα μη κρατικά πανεπιστήμια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Κύριε συνάδελφε, όποιος λέει «κλείνω», πρέπει να κλείνει.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΤΣΑΦΑΔΟΣ: Κλείνω και σας ευχαριστώ πάρα πολύ για την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

Θα ζητήσω από σύσσωμη την Αντιπολίτευση να τιμήσει τον όρο του προοδευτικού. Να δείξετε, εν τοις πράγμασι, ότι οι ιδέες σας είναι προοδευτικές και όχι να συνεχίζουν να μυρίζουν ναφθαλίνη.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστούμε τον κ. Κατσαφάδο.

Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Φωτόπουλος Στυλιανός, Βουλευτής της Ελληνικής Λύσης.

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, το υπό ψήφιση σχέδιο νόμου βρίσκεται σε ευθεία αντίθεση με το ισχύον Σύνταγμα, διότι στο άρθρο 16 το Σύνταγμά μας, με ένα πλέγμα ρυθμίσεων, στοχεύει στο να διαφυλάξει τον δημόσιο χαρακτήρα της πανεπιστημιακής εκπαίδευσης.

Το άρθρο 16 του Συντάγματος περί παιδείας, τέχνης και επιστήμης ορίζει σαφώς ότι η ανώτατη εκπαίδευση παρέχεται αποκλειστικά από ιδρύματα που αποτελούν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου. Άρθρο 16 παράγραφος 5.

Αυτή η διατύπωση, απ' εαυτή, απαγορεύει την παροχή ανώτατης εκπαίδευσης από νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, όπως παραδείγματος χάριν ιδιωτικά πανεπιστήμια που ελέγχονται από κερδοσκοπικές εταιρείες, των οποίων πρωταρχικός σκοπός και κορυφαία αποστολή είναι, όχι η παιδεία, αλλά η μεγιστοποίηση του κέρδους των μετόχων.

Προς αποφυγή κάθε ερμηνευτικής αμφισημίας στην εφαρμογή αυτής της διάταξης ο συντακτικός νομοθέτης ορίζει ρητώς στο ίδιο άρθρο και σε αυτοτελή πρόταση ότι η σύσταση ανωτάτων σχολών από ιδιώτες απαγορεύεται. Άρθρο 16 παράγραφος 8.

Επιπλέον, το άρθρο 16 προσλαμβάνει χαρακτηριστικά θεμελιώδους άρθρου του Συντάγματος, δηλαδή άρθρου που αφορά στα ανθρωπίνια δικαιώματα, στα δικαιώματα και στις υποχρεώσεις του πολίτη και στην εθνική κυριαρχία της ελληνικής πολιτείας ως ανεξάρτητου κυρίαρχου κράτους.

Συγκεκριμένα, το άρθρο 16 ορίζει ότι η παιδεία αποτελεί βασική αποστολή του κράτους και έχει σκοπό την ηθική, πνευματική, επαγγελματική και φυσική αγωγή των Ελλήνων, την ανάπτυξη της εθνικής και θρησκευτικής συνείδησης και τη διάπλασή τους σε ελεύθερους και υπεύθυνους πολίτες.

Το άρθρο 16 ορίζει ότι οι καθηγητές των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων είναι δημόσιοι λειτουργοί. Το υπόλοιπο διδακτικό προσωπικό τους αποτελεί, επίσης, δημόσιο λειτουργό με τις προϋποθέσεις που ο νόμος ορίζει.

Συγκεκριμένα, το άρθρο 16 είναι θεμελιώδες, διότι αποσκοπεί να συντελέσει στη διά της παιδείας καλλιέργεια του δημοκρατικού, θρησκευτικού και εθνικού φρονήματος των πολιτών και μέσω αυτού, στη θεμελίωση του ελληνικού πολιτεύματος, όπως αυτό προσδιορίζεται στις βασικές διατάξεις του Συντάγματος, στα άρθρα 1 έως 3, επομένως και στην προάσπιση της ελληνικής πολιτείας ως ανεξάρτητου κράτους. Είναι, δηλαδή, άρθρο που άπτεται της εθνικής κυριαρχίας. Κατά συνέπεια, οι συνταγματικές διατάξεις του άρθρου 16 όπως ερμηνεύονται και από το Συμβού-

λιο της Επικρατείας απαγορεύουν απολύτως την ίδρυση και λειτουργία ιδιωτικών πανεπιστημίων ως νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου στην ελληνική επικράτεια. Υπάρχουν προς αυτό οι αποφάσεις της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας υπ' αριθμόν 2274/1990 και 3457/1998, τις οποίες και προσκομίζω, για να κατατεθούν στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Στυλιανός Φωτόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τι προβλέπει το Ενωσιακό Δίκαιο το οποίο επικαλείστε; Η διάρθρωση της ανώτατης παιδείας στη χώρα, ήτοι το κρατικό μονοπώλιο στην ανώτατη εκπαίδευση, δεν αντίκειται στο Ενωσιακό Δίκαιο, το οποίο δεν παρεμβαίνει στην οργάνωση του εκπαιδευτικού συστήματος καμίας χώρας-μέλους. Συγκεκριμένα, η Ένωση συμβάλλει στην ανάπτυξη παιδείας υψηλού επιπέδου ενθαρρύνοντας τη συνεργασία μεταξύ κρατών-μελών και αν αυτό απαιτείται υποστηρίζοντας και συμπληρώνοντας τη δράση τους, σεβόμενη ταυτόχρονα πλήρως την αρμοδιότητα των κρατών-μελών και το περιεχόμενο της άμεσης κατάργησης του απόλυτου ελέγχου που ασκεί το ελληνικό κράτος στην πανεπιστημιακή εκπαίδευση.

Οι επιχειρηματολογούντες όμως υπέρ της άμεσης κατάργησης του απόλυτου ελέγχου που ασκεί το ελληνικό κράτος στην πανεπιστημιακή εκπαίδευση δεν έχουν προβάλει ούτε έναν σπουδαίο λόγο εθνικού -και όχι κοινωνικού- είτε πολιτικού συμφέροντος -για την επίμαχη παράκαμψη του άρθρου 16.

Απεναντίας μάλιστα υφίστανται προφανείς εθνικοί λόγοι για την απόλυτη τήρηση του Συντάγματος όσον αφορά το άρθρο 16. Η παιδεία αποτελεί διαμορφωτή εθνικού φρονήματος και παράγοντα εθνικής ενότητας, άρα θεμελιώδη συντελεστή εθνικής ασφάλειας, ειδικά σε μια εποχή που η Ελλάδα αντιμετωπίζει πλείστες όσες περιφερειακές και διεθνείς προκλήσεις.

Οι υπερασπιστές της μερικής ιδιωτικοποίησης μέσω του άρθρου 28 ευρίσκονται εκτός του γράμματός και του πνεύματος αυτού του άρθρου, δεδομένου ότι τα πάσης φύσεως ιδιωτικά πανεπιστήμια είτε ως κοινωφελή ιδρύματα είτε ως κερδοσκοπικές εταιρείες, προφανώς και δεν συνιστούν όργανα διεθνών οργανισμών, στα οποία αναφέρεται ρητώς ο συντακτικός νομοθέτης.

Σε αυτό το σημείο επιτρέψτε μου να αναφερθώ εν συντομία στην τοποθέτηση της κ. Μαρίας Καραμανώφ, πρώην αντιπροέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας: «Από το 1975 έως σήμερα η παροχή της ανώτατης εκπαίδευσης γίνεται αποκλειστικά από ιδρύματα που αποτελούν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου με πλήρη αυτοδιοίκηση. Η απαγόρευση της ίδρυσης ανωτάτων σχολών από ιδιώτες και η ιδιότητα του δημοσίου λειτουργού για τους καθηγητές ΑΕΙ είχε για όλους, δικαστές, νομικούς, καθηγητές, πολιτικούς και απλούς πολίτες, την ίδια ακριβώς έννοια. Μπορεί κάποιος να διαφωνούν με τη σκοπιμότητα της ρύθμισης, όλοι όμως γνώριζαν και εξακολουθούν να γνωρίζουν ότι το ρήμα "απαγορεύω" και το επίρρημα "αποκλειστικά" δεν είναι δεκτικά ερμηνείας. Μοναδική συνταγματική διέξοδος για να αλλάξουν όλα αυτά είναι η διαδικασία της συνταγματικής Αναθεώρησης. Στο πλαίσιο της διαδικασίας αυτής και μόνο είναι δυνατόν να ανοίξει η συζήτηση, να αντιπαρατεθούν τα εκατέρωθεν επιχειρήματα και να δοκιμαστεί η αντοχή τους. Η συζήτηση για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, που έχει ανοίξει από τον κοινό και όχι τον αναθεωρητικό νομοθέτη έχει ως έρεισμα μια πρωτοφανή στα νομικά χρονικά ερμηνευτική προσέγγιση. Υπολαμβάνει ότι το νόημα, τόσο των απλών λέξεων όσο και των νομικών εννοιών είναι απολύτως σχετικό και δεν έχει αντικειμενικά όρια, ότι η σημασία και ερμηνεία τους είναι θέμα υποκειμενικής πεποίθησης και πολιτικής επιλογής, άποψη ενδιαφέρουσα ίσως στον τομέα της ψυχολογίας ή της μεταφυσικής, εξαιρετικά επικίνδυνη όμως για το δίκαιο και τη νομική επιστήμη».

Με το παρόν νομοσχέδιο ανοίγεται την κερκόπορτα για την οριστική επιβολή διδασκτρών σε ελληνόφωνα προγράμματα. Δεν μας αποκαλύψατε κανενός είδους σχέδιο προσέλκυσης αλλοδαπών φοιτητών, όπως γενικόλογα διαφημίζετε. Δεν μας δίνετε επαρκείς εξηγήσεις για τον κίνδυνο δημιουργίας ιδιωτικών πανεπιστημίων στη Θράκη ή τουρκαλβανικών στην Ήπειρο. Δεν μας δίνετε κα-

νένα στοιχείο πως τα παραρτήματα τα οποία θα έρθουν στην Ελλάδα θα αφορούν μεγάλα σοβαρά πανεπιστήμια και όχι ανύπαρκτα πανεπιστήμια του εξωτερικού και φυσικά δεν πιστεύουμε ότι κανένας σε αυτήν την Αίθουσα, μεταξύ των οποίων και εσείς, πιστεύει πως θα έρθει στην Ελλάδα οποιοσδήποτε ιδιώτης επενδυτής ή fund χωρίς μοναδικό σκοπό το κέρδος. Αν θέλετε, όπως υποκριτικά λέτε, τα ιδιωτικά πανεπιστήμια να λειτουργήσουν ως μία επιπλέον επιλογή των φοιτητών, νομοθετήστε την επιλογή των ιδίων ακριβώς κανόνων εισαγωγής με τα δημόσια πανεπιστήμια.

Είναι προφανές ότι η Κυβέρνηση προσπαθεί να εξαπατήσει την ελληνική κοινωνία, δίνοντας στο επίμαχο σχέδιο νόμου τον τίτλο «Ενίσχυση του δημόσιου πανεπιστημίου. Πλαίσιο λειτουργίας μη κερδοσκοπικών παραρτημάτων ξένων πανεπιστημίων». Όσο όμως και να παίζει με τις λέξεις, όσο και να θέλει να ωριοποιήσει τις προθέσεις της, η αλήθεια είναι μία: Η Κυβέρνηση θέλει να ιδρύσει ιδιωτικά πανεπιστήμια, όχι φυσικά για να ενισχύσει το δημόσιο πανεπιστήμιο, αλλά επειδή επιδιώκει να το υποβαθμίσει και να το αποδομήσει για να εξυπηρετήσει ιδιωτικά συμφέροντα.

Στην Ελληνική Λύση δεν αποδεχόμαστε τη διάλυση της δημόσιας τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Δεν αποδεχόμαστε μια μεταλλαγμένη ακαδημαϊκή εκπαίδευση που θα τροφοδοτεί τις κοινωνικές ανισότητες, θέτοντας ως προαπαιτούμενα τα διδάκτρα και την οικονομική δύναμη. Επιδιώκουμε την προστασία και την ενίσχυση του δημόσιου πανεπιστημίου με πόρους, με προσωπικό και ερευνητικά μέσα. Δεν θα επιτρέψουμε η τριτοβάθμια εκπαίδευση να μεταλλαχθεί σε επιχειρηματικό πεδίο με αντικείμενο το κέρδος.

Το δημόσιο πανεπιστήμιο είναι πυλώνας γνώσης, έρευνας και πολιτισμού. Υπήρξε το εργαλείο κοινωνικής ανέλιξης για πολλούς από εμάς και οφείλουμε να το κάνουμε ακόμα καλύτερο, ώστε να επιτελέσει με μεγαλύτερη επιτυχία την αποστολή και τον σκοπό του, που είναι η αναβάθμιση του έθνους.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστώ πολύ τον κ. Φωτόπουλο.

Καλείται στο Βήμα η κ. Ευτυχία Αχτσιόγλου, Βουλευτής της Νέας Αριστεράς και θα ακολουθήσει ο Υπουργός Υγείας, ο κ. Γεωργιάδης, για να υποστηρίξει μία τροπολογία του.

Κυρία Αχτσιόγλου, έχετε τον λόγο.

ΕΦΗ ΑΧΤΣΙΟΓΛΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το νομοσχέδιο που συζητάμε αυτές τις μέρες η Κυβέρνηση εισάγει την ιδιωτική επί πληρωμή τριτοβάθμια εκπαίδευση στη χώρα. Σε αυτό το ζήτημα πάνω πριν απ' όλα και πάνω απ' όλα υπάρχει μία σύγκρουση αρχών. Αυτή είναι η αλήθεια, αν θέλουμε να κάνουμε την πραγματική συζήτηση.

Πρέπει η πανεπιστημιακή εκπαίδευση να είναι αγαθό εκτός αγοράς ή να είναι αγαθό εντός αγοράς; Πάνω σε αυτό υπάρχει η σύγκρουση των θέσεων αρχής. Το να είναι η πανεπιστημιακή εκπαίδευση δημόσιο αγαθό εκτός αγοράς σημαίνει να παρέχεται καθολικά και δωρεάν σε όλους τους πολίτες. Σημαίνει ότι ένα παιδί χαμηλών ή μεσαίων εισοδημάτων έχει την ίδια ευκαιρία πρόσβασης σε αυτό με ένα παιδί υψηλότερων εισοδημάτων και ότι μπορούν να έχουν πρόσβαση ακριβώς στο ίδιο πτυχίο. Σημαίνει επίσης ότι το ίδρυμα με το αυτοδιοίκητο θα ορίζει και θα ιεραρχεί τις προτεραιότητες τις γνωστικές και τις ερευνητικές.

Το να είναι η πανεπιστημιακή εκπαίδευση ένα αγαθό εντός αγοράς σημαίνει ότι το οικονομικό κριτήριο είναι αυτό που καθορίζει πρωτίστως την πρόσβαση σε αυτό. Είναι αυτό που ονομάζουμε ταξικό προνόμιο. Συγχρόνως η είσοδος της αγοράς στην πανεπιστημιακή εκπαίδευση είναι αυτή που καθορίζει και τις προτεραιότητες και τις ιεραρχήσεις της ίδιας της έρευνας και της παραγωγής γνώσης.

Άρα τα ερωτήματα που αφορά κανονικά η σημερινή συζήτηση είναι ποιος μαθαίνει, πώς μαθαίνει, τι μαθαίνει. Αυτή είναι η ουσία πάνω στην οποία υπάρχει και η σύγκρουση αρχών.

Αντί, όμως, εσείς της Κυβέρνησης να πείτε ειλικρινώς ότι θέλετε την πανεπιστημιακή εκπαίδευση εντός αγοράς και άρα ότι εκ των πραγμάτων κατά κύριο λόγο θα έχουν πρόσβαση σε αυτήν

όσοι έχουν την οικονομική δυνατότητα, ότι εκ των πραγμάτων θα αφορά αντικείμενα που οι χρηματοδότες θα προτεραιοποιούν ως απαραίτητα για να προκύψει το εργατικό δυναμικό που θα καλύπτει τις δικές τους ανάγκες, ότι εξ αντικειμένου περιορίζετε την πρόσβαση σε αυτήν την πανεπιστημιακή εκπαίδευση των παιδιών χαμηλότερων εισοδημάτων. Αντί να υπερασπιστείτε τη θέση αυτή, τη θέση αρχής, και να αναλάβετε την πολιτική ευθύνη γι' αυτό, προσπαθείτε να κάνετε τώρα το άσπρο μαύρο με επιχειρήματα του νηπιαγωγείου.

Δεν θα μιλήσω καν για το Σύνταγμα. Εδώ διαβάζετε το «απαγορεύεται» που γράφει το Σύνταγμα ως «επιτρέπεται». Τι να συζητήσουμε πάνω σε αυτό; Η υπεράσπιση του Συντάγματος θα κριθεί στους δρόμους. Δεν έχει νόημα.

Πάμε στα υπόλοιπα. Λέτε ότι η λειτουργία των ιδιωτικών πανεπιστημίων θα είναι προς την υπηρεσία των πολιτών.

Πείτε μου πώς εξυπηρετεί μια οικογένεια που δεν μπορεί να στείλει το παιδί της να σπουδάσει σε έναν άλλο τόπο στην Ελλάδα λόγω υψηλών δαπανών και υψηλού κόστους ζωής, η ίδρυση ιδιωτικού πανεπιστημίου όταν θα πρέπει επιπλέον να πληρώνει και διδάκτρα. Προφανώς και δεν την εξυπηρετεί. Άρα προφανώς δεν νομοθετείτε γι' αυτές τις οικογένειες.

Πώς εξυπηρετεί μια οικογένεια που το παιδί της κόπηκε λόγω της ελάχιστης βάσης εισαγωγής από την Ιατρική η ίδρυση ιδιωτικής Ιατρικής. Εδώ η απάντηση διαφοροποιείται. Αν το παιδί είναι μιας οικογένειας χαμηλών εισοδημάτων, ακόμη και 18.900 μόρια να έχει, δεν θα μπορέσει να σπουδάσει ποτέ Ιατρική. Αν το παιδί είναι μια της οικογένειας υψηλών εισοδημάτων, και 10.000 μόρια να έχει, αν πληρώσει άλλα 10.000 ευρώ θα σπουδάσει στην ιδιωτική Ιατρική.

Να, για ποιους νομοθετείτε. Αυτό είναι το ταξικό προνόμιο που ιδρύετε. Είναι ο ορισμός του ταξικού προνομίου.

Ύστερα, λέτε ότι τα ιδρύματα δεν θα είναι κερδοσκοπικά. Κατ' αρχάς, αυτό είναι ψευδές. Είναι ψευδές, γιατί όταν το παράρτημα θα μπορεί να μεταφέρει τα έσοδά του στο μητρικό ίδρυμα στην αλλοδαπή, που είναι κερδοσκοπικό, μια χαρά υπηρετείται ο κερδοσκοπικός σκοπός και μπορεί να διανέμονται από εκεί τα κέρδη στους μετόχους. Οπότε, δεν ισχύει. Αλλά, ακόμη κι αν δεν ήταν κερδοσκοπικό, θα υπάρχουν διδάκτρα; Θα υπάρχουν. Άρα, τι συζητάμε; Πόσο αφορά αυτό την ελληνική οικογένεια;

Είπε, ο προλαλήσας κύριος της Νέας Δημοκρατίας, μια σειρά από ψεύδη για τον αριθμό των φοιτητών στην Κύπρο, για τον αριθμό των φοιτητών που δεν κάνουν μεταπτυχιακά έξω, αλλά κάνουν προπτυχιακές σπουδές. Είναι ψευδές. Ο ίδιος μίλησε και για τον τραμπουκισμό στα ελληνικά πανεπιστήμια, αλλά ας μην αναφερθούμε στο πώς ο ίδιος αποτελεί μέρος αυτού του οποίου κατήγγειλε.

Λέτε μετά ότι μόνο η Ελλάδα δεν έχει ιδιωτικά πανεπιστήμια, ότι είναι ευρωπαϊκή εξαίρεση και έρχεστε να το διορθώσετε. Ούτε αυτό ισχύει. Εκεί που είναι εξαίρεση η Ελλάδα, είναι στο ζήτημα της χρηματοδότησης. Η Ελλάδα είναι η τελευταία με διαφορά, βρίσκεται στον πάτο κυριολεκτικά του ΟΟΣΑ, στη χρηματοδότηση των πανεπιστημίων. Ετησίως 2.093 δολάρια είναι η καθ' ημάς δαπάνη ανά φοιτητή, όταν δύο θέσεις πάνω από εμάς είναι η Τουρκία, προσέξτε, με 5.000 δολάρια δαπάνη ανά φοιτητή, σχεδόν το υπερδιπλάσιο. Δεν μπαίνω καν στις αναπτυγμένες ευρωπαϊκές χώρες που έχουν από 14.000 έως 20.000 δολάρια ανά φοιτητή.

Άρα, μόνο για να ανοίξουμε τη συζήτηση για τη δέσμευση της χώρας απέναντι στο δημόσιο πανεπιστήμιο, θα έπρεπε να τετραπλασιάσουμε τα χρήματα που δίνουμε σήμερα για υποδομές, για προσωπικό, για αμοιβές διδασκόντων, για φοιτητική μέριμνα, για βιβλιοθήκες για να φτάσουμε, όχι στα μέσα, αλλά στα κατώτερα ευρωπαϊκά επίπεδα.

Ο μοναδικός λόγος που τα ελληνικά δημόσια πανεπιστήμια βρίσκονται αυτή τη στιγμή στην ελίτ παγκοσμίως των πανεπιστημίων -των 2% με 3% των πανεπιστημίων παγκοσμίως- είναι λόγω των επιδόσεών τους στην έρευνα, η οποία δεν χρηματοδοτείται από το ελληνικό κράτος. Ας φανταστούμε, λοιπόν, για μια στιγμή το κράτος να στεκόταν πραγματικά αργώγος στο δημόσιο πανεπιστήμιο με πόρους και με υποδομές. Με τις επιδόσεις που έχουν σήμερα τα ελληνικά πανεπιστήμια στην έρευνα, που δεν στηρί-

ζονται, θα υπήρχε μια τεράστια δυναμική του ερευνητικού έργου. Θα ενισχυόταν η οικονομία, επενδύοντας σε αυτό ακριβώς που επενδύουν οι χώρες που δίνουν από 10.000 έως 20.000 δολάρια ανά φοιτητή: Δηλαδή στην παραγωγή ιδεών, την παραγωγή τεχνολογίας, την παραγωγή καινοτομίας. Θα δίναμε μια δυναμική στην ελληνική οικονομία με τεχνολογικές και βιομηχανικές αιχμές, με την αντιμετώπιση της κλιματικής κρίσης, με συνεχώς διευρυνόμενη την οικονομία της φροντίδας.

Αυτή θα ήταν μία συζήτηση για το μέλλον. Και αντί γι' αυτό, καθόμαστε και κάνουμε πάλι μια συζήτηση για τη χαμηλού επιπέδου ιδιωτική εκπαίδευση. Γιατί; Γιατί οι συντηρητικές δυνάμεις έχετε, εδώ και δεκαετίες, βεντέτα με το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο. Όχι γιατί είναι εστία ανομίας, τεμπελιάς και μετριότητας, όπως ξανάκουσα εδώ μέσα. Το πρόβλημα με το δημόσιο πανεπιστήμιο είναι ότι σπάει το ταξικό προνόμιο. Σπάει το προνόμιο των γόνων και των κληρονόμων της πολιτικής και της οικονομικής εξουσίας και αυτό είναι που δεν μπορείτε να αποδεχτείτε.

Κλείνω με το εξής. Εγώ μεγάλωσα σε μια πόλη της βόρειας Ελλάδας, μια επαρχιακή πόλη. Πήγα σε ένα δημόσιο σχολείο, σπούδασα στο δημόσιο πανεπιστήμιο, στο ΑΠΘ νομική, έκανα τις μεταπτυχιακές μου σπουδές δωρεάν, έκανα τη διδακτορική μου διατριβή με κρατική υποτροφία και την έρευνά μου με κρατική υποτροφία. Αυτό που αισθανόμουν όλον τον καιρό που ήμουν εκεί -και το αισθάνονται και άλλοι ερευνητές- ήταν ότι προφανώς χρειαζόμασταν περισσότερα, περισσότερη στήριξη, περισσότερες υποδομές, περισσότερες βιβλιοθήκες, περισσότερη δυνατότητα έρευνας. Δεν έχει σημασία αν η προσωπική πορεία θα κριθεί από εδώ θετική, μέτρια, κακή. Δεν έχει απολύτως καμμία σημασία. Αυτό που έχει σημασία είναι ότι ένωθα -και νομίζω και οι υπόλοιποι συνερευνητές μου το νιώθανε- ευγνωμοσύνη προς το ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο, γιατί δόθηκε η ευκαιρία. Μας δόθηκαν ίδιες ευκαιρίες και γι' αυτό δε μπορώ να αποδεχτώ ότι οι επόμενες γενιές των παιδιών της επαρχίας, θα έχουν λιγότερα δικαιώματα από αυτά που η δική μου γενιά -η γενιά της κρίσης- είχε, για να μπορέσει να έχει δωρεάν πανεπιστημιακές σπουδές.

Διότι, αυτό που συζητάμε σήμερα, κατ' ουσίαν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι το τι θα αντιλαμβάνονται τα παιδιά μας ως δικαιώματα. Θα αντιλαμβάνονται τα παιδιά μας ότι έχουν δικαίωμα σε δωρεάν πανεπιστημιακές σπουδές ή όχι; Θα αντιλαμβάνονται ότι έχουν δικαίωμα για ίσες ευκαιρίες στην πανεπιστημιακή εκπαίδευση ή δεν θα το θεωρούν αυτό δικαίωμά τους;

Αυτό κρίνεται σήμερα. Αυτό διακυβεύεται σήμερα. Το να έχει η επόμενη γενιά λιγότερα δικαιώματα από την προηγούμενη γενιά, αυτό είναι οπισθοδρόμηση. Αυτό είναι αναχρονισμός και αυτό είναι που πρέπει να αποτρέψουμε με την ψήφο μας αύριο.

Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Αριστεράς)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστούμε πολύ την κ. Αχτσιόγλου.

Τώρα, τον λόγο έχει ο Υπουργός Υγείας για να υποστηρίξει την τροπολογία του.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Ευχαριστώ πάρα πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Έχω έρθει, κατ' αρχάς, για να υποστηρίξω την τροπολογία με γενικό αριθμό 106 και ειδικό αριθμό 7. Είναι μία απλή τροπολογία με την οποία παρατείνουμε μέχρι το τέλος του 2024 ένα ευεργετικό, για τους υπηρετούντες γιατρούς του ΕΣΥ, μέτρο όπου αυξάνουμε στην πραγματικότητα το πλαφόν των αμειβομένων εφημεριών που μπορούν να εκτελούν, από το 9%, στο 15%. Αυτό ίσχυε μέχρι 31 Δεκεμβρίου του 2023 και με τη ρύθμιση που φέρνουμε, το παρατείνουμε, πάλι, για ένα έτος μέχρι 31 Δεκεμβρίου του 2024.

Δεν πιστεύω ότι μπορεί να υπάρχει καμμία ιδιαίτερα μεγάλη πολιτική διαφωνία. Είναι μια διαχρονική ρύθμιση του Υπουργείου Υγείας αυτή, στην οποία -φαντάζομαι- όλοι συμφωνούμε.

Δράττομαι, όμως, της ευκαιρίας αυτής της τροπολογίας -και καθώς είμαι και συνυπογράφω το νομοσχέδιο του Υπουργείου Παιδείας- για να μοιραστώ λίγες σκέψεις μαζί σας για το υπό ψηφισή νομοσχέδιο.

Κύριε Υπουργέ, κύριε Πιερρακάκη, ήμουν από τους Βουλευτές

που ήταν παρόντες στην Αίθουσα αυτή το 2008, όταν στην αρμόδια επιτροπή για τη Συνταγματική Αναθεώρηση είχε σχηματιστεί η απαιτούμενη από το Σύνταγμα πλειοψηφία, με τη σύμφωνη γνώμη τότε του ΠΑΣΟΚ, για να γίνει αναθεώρηση του άρθρου 16 και είχα ζησει την τραγική στιγμή όταν τέσσερις μέρες μετά -από Πέμπτη, δηλαδή, σε Τρίτη- πήγαμε στην Ολομέλεια και καθώς είχε μεσολαβήσει μια μεγάλη εσωκομματική σύγκρουση εντός του Πανελληνίου Σοσιαλιστικού Κινήματος μεταξύ των κ.κ. Βενιζέλου, Λοβέρδου, Άννας Διαμαντοπούλου και λοιπών και του Γιώργου Παπανδρέου, ο οποίος τότε ήταν άρτι επανεκλεγείς Πρόεδρος του κινήματος -διότι θυμάστε μετά τις εκλογές του 2007 είχε το ΠΑΣΟΚ περάσει την εσωκομματική του διαδικασία- ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ τότε φοβήθηκε τις σχετικές εσωκομματικές αυτές συγκρούσεις, έκανε πίσω και έτσι αυτό που είχε ψηφιστεί εν ευρύτερα πλειοψηφία την Πέμπτη, με την απόσυρση του ΠΑΣΟΚ δεν συγκέντρωσε την απαιτούμενη πλειοψηφία στην Ολομέλεια και το άρθρο 16 δεν αναθεωρήθηκε.

Έχει κάποιο μεγάλο ιστορικό ενδιαφέρον ότι την ίδια χρονιά, το 2008, μια παρόμοια συνταγματική διαδικασία εξελίσσεται στο άλλο κράτος του Ελληνισμού, στην Κυπριακή Δημοκρατία. Έτυχε να συμβαίνει την ίδια χρονιά. Και έτσι μάς δίνεται η ευκαιρία, δεκαέξι χρόνια μετά, να δούμε με ψυχραιμία και χωρίς τις γνωστές πολιτικές αντεγκλήσεις, πώς εξελίχθηκε η απόφαση στο ένα κράτος του Ελληνισμού, στην Ελλάδα η μη αλλαγή, δηλαδή, τότε του άρθρου 16 και πώς εξελίχθηκε η απόφαση αυτή στο άλλο κράτος του Ελληνισμού, στην Κυπριακή Δημοκρατία, όπου αναθεωρήθηκε το δικό τους άρθρο 16.

Τι συνέβη αυτά τα δεκαέξι χρόνια; Είναι οφθαλμοφανές διά γυμνού οφθαλμού. Το 2008 δεκάδες χιλιάδες Κυπριοί φοιτητές φοιτούσαν στα ελληνικά πανεπιστήμια και κανένα ξένο φοιτητή στην Κύπρο. Το 2024 ο τομέας ανωτάτης εκπαίδευσης στην Κυπριακή Δημοκρατία αποτελεί έναν από τους βασικότερους μοχλούς ανάπτυξης της κυπριακής οικονομίας, πολύ λιγότεροι πια Κύπριοι φοιτητές σπουδάζουν στα ελληνικά πανεπιστήμια. Αντιθέτως, πολλές χιλιάδες Ελλαδιδών φοιτητών σπουδάζουν στα κυπριακά πανεπιστήμια. Ολόκληρες πόλεις και περιοχές της Κυπριακής Δημοκρατίας έχουν αλλάξει πρόσωπο, έχουν άνθηση, έχουν αναπτυχθεί μέσα από την επιλογή που έλαβε τότε η Κυπριακή Δημοκρατία και για την οποία, δυστυχώς, ο μοναδικός υπεύθυνος για την τότε αποτυχία μας ήταν το ΠΑΣΟΚ.

Θέλω, κύριε Υπουργέ να σας πω ότι μετά εγώ ως Βουλευτής υπήρξα εισηγητής, ως μέλος του Λαϊκού Ορθόδοξου Συναγερμού τότε, στην αλλαγή του νόμου για τα πανεπιστήμια που έφερε η Άννα Διαμαντοπούλου.

Και είχα προσωπικά συμβάλει στη δημιουργία μεγάλης, ευρείας πλειοψηφίας, όπου έφτιαξε τον νέο μεγάλο νόμο για τα πανεπιστήμια, που δυστυχώς ξηλώθηκε στη συνέχεια κομματικόματι. Έχει ευθύνες και η δική μου παράταξη γι' αυτό, η δική μας παράταξη, για το ξήλωμα του νόμου Διαμαντοπούλου, ο νόμος Διαμαντοπούλου ήταν ένας εξαιρετικός νόμος, που συγκέντρωσε πολύ μεγάλη πλειοψηφία, αλλά που δυστυχώς τελικά δεν υποστηρίχθηκε όσο έπρεπε από τις πολιτικές δυνάμεις. Και μετά ήρθε η κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη και διόρθωσε ό,τι μπορούσε να διορθωθεί με τους νόμους της κ. Κεραμέως.

Έχοντας ζήσει, λοιπόν, κοινοβουλευτικά όλη αυτή την πορεία αυτά τα δεκαέξι χρόνια και όντας ένας Βουλευτής αυτά τα δεκαέξι, δεκαεπτά χρόνια τώρα πια θητείας μου, που σταθερά ήμουν υπέρ της αναθεώρησης του άρθρου 16, θέλω να πω ότι αισθάνομαι υπερήφανος που συμμετέχω στην Κυβέρνηση του Κυριάκου Μητσοτάκη και στην Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νέας Δημοκρατίας που με την ηγεσία του Πρωθυπουργού αλλά και τη δική σας προσωπική ηγεσία στο Υπουργείο Παιδείας αναλάβετε τη συγκεκριμένη πρωτοβουλία και αποφασίζετε -και θέλω να το τονίσω αυτό- με πολιτικό ρίσκο, που θα εξηγήσω ποιο είναι. Το ότι κάποιοι πολιτικοί αποφασίζουν να κάνουν ένα βήμα αναλαμβάνοντας και προσωπικό πολιτικό ρίσκο τούς δίνει περισσότερους πόντους, τους δίνει περισσότερη αξία επαίνου, γιατί διακινδυνεύουν παίρνοντας αυτή την απόφαση.

Αλλά κάνουν μια επιλογή, μεταξύ της ανάληψης του προσωπικού τους ρίσκου και της όποιας ζημίας που μπορεί να προκαλέσει μια ενδεχόμενη απόρριψη του νόμου από το Συμβούλιο της Επι-

κρατείας, και του εθνικού συμφέροντος, τουλάχιστον όπως το αντιλαμβάνονται, επιλέγουν το εθνικό συμφέρον, ακόμα και αναλαμβάνοντας αυτό το προσωπικό πολιτικό ρίσκο. Και γι' αυτό σας συγχαίρω και γι' αυτό είμαι εδώ.

Εγώ ξεκαθαρίζω ότι δεν προκαταλαμβάνω καμμία απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου. Το Συνταγματικό Δικαστήριο είναι κυρίαρχο και ανεξάρτητο. Θλίβομαι που η Αντιπολίτευση, σύσσωμη σχεδόν, προκαταλαμβάνει την απόφαση του Συνταγματικού Δικαστηρίου και λέει ότι θα απορριφθεί ο σχετικός νόμος. Εγώ αντιθέτως πιστεύω ότι πρέπει να αφήσουμε το δικαστήριο να αποφασίσει και δεν προκαταλαμβάνω καμμία απόφαση. Αυτό είναι το στοιχείο του δικού σας πολιτικού ρίσκου.

Όμως κάποτε εμείς οι πολιτικοί πρέπει να περνάμε από τους ατέρμονους καυγάδες και από τα ασταμάτητα λόγια στην πράξη. Και σήμερα, κύριε Υπουργέ της Παιδείας, κύριε Κυριάκο Πιερρακάκη, εσείς περνάτε από τα λόγια στην πράξη. Και γι' αυτό σας αξίζουν πολλά εύγε, σε εσάς και φυσικά στον κύριο Πρωθυπουργό που έλαβε αυτή την απόφαση. Και θέλω να σας πω ότι επειδή προσωπικά πιστεύω ότι στο τέλος η Ελλάδα θα καταφέρει να σπάσει αυτή τη μοναδική πια απομόνωση που έχει από όλα τα πολιτισμένα κράτη του κόσμου, με την τελείως κλειστή ερμηνεία του άρθρου 16, και το δικό σας όνομα θα γραφτεί με λαμπρά γράμματα στην ιστορία της προόδου αυτής της χώρας.

Θα μου επιτρέψουν κυρίως οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ -με τη Νέα Αριστερά και την προλαλήσασα συνάδελφο δεν έχουμε να χωρίσουμε πολλά. Είναι προφανές ότι το ζήτημα είναι ιδεολογικό -και θα μου επιτρέψετε να το πω, κύριοι της Αριστεράς- και λίγο, ως συνήθως βέβαια για την Αριστερά, εκτός πραγματικότητας. Διότι η ταξική συζήτηση θα είχε πράγματι κάποιο νόημα, στην προκειμένη αυτή τη συζήτηση του νομοσχεδίου- εάν ζούσαμε σε έναν κόσμο που η επιλογή ήταν ή δημόσιο πανεπιστήμιο ή τίποτα. Σε αυτή την περίπτωση θα μπορούσε κάποιος να θέσει το ταξικό επιχείρημα, ότι ναι σε αυτόν τον κόσμο δίνεις ένα πλεονέκτημα με την ίδρυση ενός τέτοιου πανεπιστημίου που θα έχει δίδακτρα σε αυτόν που έχει χρήματα έναντι αυτού που δεν έχει.

Ζούμε σε έναν τέτοιο κόσμο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Αυτές είναι οι δύο επιλογές που έχουμε σήμερα; Σήμερα ένας που έχει χρήματα δεν μπορεί, αν έχει πολλά, να γράψει το παιδί του σε ένα πανεπιστήμιο του εξωτερικού ή της Ευρωπαϊκής Ενωσης, ή στην Κύπρο, που έλεγα προηγουμένως, ή σε οποιαδήποτε άλλη χώρα της Ευρώπης και απλώς να πληρώνει λίγα περισσότερα χρήματα στο εξωτερικό για να σπουδάσει το παιδί του σε ένα από αυτά τα πανεπιστήμια και να γυρίσει λόγω της ευρωπαϊκής νομοθεσίας στην Ελλάδα να έχει πλήρη επαγγελματικά δικαιώματα; Ο ίδιος ο ΣΥΡΙΖΑ δεν τα αναγνώρισε, παρά τα όσα έλεγε σαν κυβέρνηση, αναγκαστικά, λόγω των ευρωπαϊκών συνθηκών;

Άρα για ποιο ταξικό επιχείρημα μιλάμε; Στην πραγματικότητα έχετε τι λέτε; Λέτε να έχει αυτή την επιλογή μόνο όποιος έχει περισσότερα χρήματα. Αυτός δηλαδή θα μπορεί να πάει να σπουδάσει στο εξωτερικό σε ένα τέτοιο πανεπιστήμιο, ενώ αυτός που έχει λίγο λιγότερα χρήματα να μην μπορεί να το κάνει, αλλά να είναι αναγκασμένος να μείνει στην Ελλάδα και ή να πάει να φοιτήσει σε κάποιο κολλέγιο, που έχει σύμβαση με ένα πανεπιστήμιο του εξωτερικού και άρα να έχει ένα πτυχίο λίγο υποδεέστερο θεωρητικά από ό,τι της πρώτης περιπτώσεως, ή να μπει σε ένα ελληνικό δημόσιο πανεπιστήμιο, αλλά όχι της πρώτης του επιλογής, αν δεν έχει γράψει τον βαθμό που θέλει και να σπουδάσει κάτι τελείως άσχετο με τα πραγματικά του ενδιαφέροντα.

Το ταξικό επιχείρημα στην πραγματικότητα εδώ δουλεύει εντελώς ανάποδα. Εσείς από την Αριστερά πλήττετε αυτούς που δεν έχουν αρκετά χρήματα και δίνετε το πλεονέκτημα σε αυτούς που έχουν περισσότερα χρήματα. Είναι το ακριβώς ανάποδο από όσα λέτε τόσο ώρα και τόσες μέρες στη Βουλή.

Αντίθετα, η γνήσια λαϊκή παράταξη του τόπου, η Νέα Δημοκρατία, έρχεται και δίνει με αυτό το νομοσχέδιο σε όλους τους Έλληνες πολίτες ισότητα όλες τις επιλογές. Γι' αυτό είμαστε περήφανοι και γι' αυτό στηρίζουμε το παρόν νομοσχέδιο. Είναι το ακριβώς ανάποδο από όσα λέτε τόσες μέρες.

Θα μου επιτρέψετε όμως -και σε ένα λεπτό κλείνω, κύριε Πρόεδρε- κάτι ειδικά στο ΠΑΣΟΚ: Κύριοι του ΠΑΣΟΚ, είναι πραγμα-

τικά κρίμα. Δεν σας κατηγορώ εσάς που είστε στην Αίθουσα. Είναι προφανές ότι ο κ. Ανδρουλάκης μόνος του αποφάσισε την αλλαγή της στάσης. Εδώ δεν έχουμε καν την επανάληψη της ιστορίας του 2008. Άλλωστε είναι χαρακτηριστικό ότι οι πρωταγωνιστές εντός ΠΑΣΟΚ, εκείνοι που εμπόδιαν την αναθεώρηση του άρθρου 16 το 2018, ο κ. Βενιζέλος, ο κ. Λοβέρδος, η κ. Διαμαντοπούλου, σήμερα όλοι είναι υπέρ του παρόντος νομοσχεδίου, οι ίδιοι άνθρωποι που τότε ήταν αντίθετοι. Και τους ονοματίζω και τους λέω μπράβο γι' αυτό.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΟΥΔΩΝΗΣ: Πού το ξέρεις; Διάβασες την «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ»;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Μα έχω διαβάσει τις απόψεις του κ. Βενιζέλου για τη συνταγματικότητα του. Παρακαλώ μη με διακόπτετε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Κύριε συνάδελφε, μη διακόπτετε παρακαλώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Η κ. Διαμαντοπούλου έχει κάνει δήλωση, ο κ. Λοβέρδος έχει κάνει δήλωση κι ο κ. Βενιζέλος έχει γράψει ολόκληρο άρθρο για τη συνταγματικότητα του. Αφήστε τα τώρα αυτά.

Άρα λοιπόν, κύριε Δουδωνή, πρώτον μη με διακόπτετε, καταλαβαίνω τον εκνευρισμό σας. Από όλα τα κόμματα της Βουλής αν ένα κόμμα έχει γίνει πραγματικά ρεζίλι των σκυλιών είστε εσείς. Ρεζίλι των σκυλιών, όπως σας το λέω. Όπως σας το λέω! Διότι ξεκίνησε το κόμμα σας λέγοντας ότι στηρίζει τα μη κερδοσκοπικά, μη κρατικά πανεπιστήμια και ήρθε μια μέρα ο κ. Ανδρουλάκης, χωρίς να εξηγήσει σε κανέναν το γιατί, και είπε ότι θα το καταψηφίσετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΝΤΖΟΣ: Όλη μέρα βρίζετε το ΠΑΣΟΚ; Αυτές οι λέξεις είναι προκλητικές! Κύριε Υπουργέ, θα ανακαλέσετε. Ρεζίλι των σκυλιών σε κόμμα είναι φράση που πρέπει να ανακληθεί.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Κύριε Μάντζο, μη διακόπτετε!

Κύριε Υπουργέ, ολοκληρώστε παρακαλώ.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Είναι έκφραση αυτή, δημόδης έκφραση είναι, κυρίες. Μην εκνευρίζετε. Ναι, γίνετε ρεζίλι, λυπάμαι που σας το λέω, θα σας το πω κι άλλη μια φορά. Κάποτε κάποιος πρέπει να σας λέει κατάματα την αλήθεια. Αυτό που κάνατε ήταν τραγικό! Ήταν τραγικό αυτό που κάνατε!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΝΤΖΟΣ: Προστατέψτε τον ρόλο σας! Ρεζιλεύετε τον ρόλο σας! Ήρθε να υποστηρίξει τροπολογία και βρίζει το ΠΑΣΟΚ!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Κύριε Μάντζο, σας παρακαλώ, μη διακόπτετε! Δεν έχετε το δικαίωμα να διακόπτετε, δεν το καταλαβαίνετε;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Έρχομαι, λοιπόν, και λέω. Για άλλη μία φορά το τραγικό κόμμα σε αυτή την ιστορία γίνεται το ΠΑΣΟΚ, για άλλη μία φορά! Και αν το 2008 είχε κάποιες δικαιολογίες, σήμερα δεν έχετε απολύτως καμία. Κανείς δεν έχει καταλάβει στην Ελλάδα, ούτε και οι Βουλευτές σας, γιατί κάνατε αυτή τη στροφή. Λυπούμαι πραγματικά γι' αυτό, γιατί εγώ με το ΠΑΣΟΚ, κύριοι -δεν ήταν κανείς από τους τρεις σας τότε στα κυβερνητικά έδρανα της συγκυβέρνησης Σαμαρά - Βενιζέλου- έχω δώσει μαζί αγώνες για να μείνει η Ελλάδα στην Ευρωπαϊκή Ένωση και στο ευρώ και σέβομαι το ΠΑΣΟΚ και θλίβομαι που πραγματικά αυτό το κόμμα με αυτή την ιστορία έρχεται στη Βουλή το 2024 και κάνει αυτή τη στροφή χωρίς να εξηγήσει κανέναν το γιατί, μόνο και μόνο για να κάνατε αντιπολίτευση στον Μητσοτάκη! Για να κάνατε αντιπολίτευση στον Μητσοτάκη βάζετε πίσω τα συμφέροντα της χώρας.

Και κλείνω. Κύριε Υπουργέ της Παιδείας, παρακολούθησα...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΝΤΖΟΣ: Όχι, κύριε Πρόεδρε, να ανακαλέσει!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Ναι, αλλά μη μιλάτε συνέχεια πάνω από τη φωνή μου, δεν γίνεται αυτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Δεν έχετε το δικαίωμα να επεμβαίνετε, το καταλαβαίνετε;

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Εντάξει, το διαγράφω. Δεν γίνετε ρεζίλι των σκυλιών, έτσι νομίζετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΝΤΖΟΣ: Ε, καλά τώρα!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Κύριε Υπουργέ της Παιδείας, θέλω να είμαι ειλικρινής. Παρά τον φόρτο εργασίας του Υπουργείου Υγείας παρακολουθούσα πολλή από τη συνεδρίαση του νομοσχεδίου γιατί με ενδιαφέρει πολύ αυτό το θέμα. Εγεννήθη ένας νέος Πιερρακάκης.

Η κοινοβουλευτική σας παρουσία αυτές τις ημέρες ήταν πραγματικά εξαιρετική. Οι απαντήσεις που δώσατε σε κάθε είδους κριτική ήταν καταγιστικές, ιδιαίτερα προς τα στελέχη του ΠΑΣΟΚ που τώρα φωνάζουν, προφανώς γιατί τους έχετε απαντήσει σε άρθρο προς άρθρο και έχει φανεί πλήρως η υποκρισία και η πολιτική που έχουν. Και θα τολμούσα να πω -γιατί σας άκουσα που μιλούσατε και στην επιτροπή και αρκετά αρχαία ελληνικά- ότι αν δεν σας συμπαθούσα τόσο πολύ θα έλεγα: «ουκ εα με καθεύδην το του Κυριάκου Πιερρακάκη τρόπον».

Παρά ταύτα οφείλω πραγματικά να σας συγχαρώ -το λέω με μεγάλη ειλικρίνεια- γιατί αναλάβατε ένα μεγάλο πολιτικό βάρος, το φέρατε εις πέρας κατά τον καλύτερο τρόπο, έχετε παρουσιάσει ένα άρτιο νομοσχέδιο, όλες οι ενστάσεις που δήθεν ακούγονται, όπως αυτό που άκουσα από την κ. Αχτσιόγλου προηγουμένως ότι δήθεν τα μερίσματα μεταφέρθηκαν, έχουν απαντηθεί μέσα στο νομοσχέδιο γιατί αυτό δεν μπορεί να γίνει. Είναι προσηματικές αυτές οι αρνήσεις και σας αξίζει ένα μεγάλο δημόσιο εύγε που μια τόσο δύσκολη κοινοβουλευτική διαδικασία τη χειριστήκατε με τόση μαεστρία.

Και φτάνω στο ζητούμενο: Να ψηφίσουμε ένα σπουδαίο νομοσχέδιο που θα μπει πραγματικά σε ξεχωριστό κεφάλαιο στην κοινοβουλευτική μας ιστορία. Θερμά συγχαρητήρια.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Πάντως η φράση «ρεζίλι των σκυλιών» καθαρεύουσα δεν είναι, ούτε αρχαία ελληνική.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΝΤΖΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ θα ήθελα τον λόγο για ένα λεπτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Γνωρίζετε ότι σας δίνω τον λόγο, αλλά όχι να διακόπτετε τους ομιλητές.

Παρακαλώ, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΝΤΖΟΣ: Νομίζω ότι η απόφαση του κυρίου Υπουργού να διαγράψει ή περίπου να διαγράψει -αν κατάλαβα καλά- ότι είπε, δικαιολογούσε την αντίδρασή μας. Αυτό το λέω προς το Προεδρείο σας, διότι το να έρχεται ένας Υπουργός και να λέει διαγραμμένη φράση ή περίπου διαγραμμένη φράση -αυτό θα το κρίνουμε από τα Πρακτικά- ότι ένα κόμμα, μια κοινοβουλευτική ομάδα -οποιαδήποτε, όχι μόνο η δική μου- έχει γίνει «ρεζίλι των σκυλιών» και αυτό να είναι απόρροια πολιτικής τοποθέτησης, δεν είναι η δέουσα, αν θέλετε, ένδειξη σεβασμού προς το Κοινοβούλιο. Σκεφτείτε να μην το συμπαθούσατε κιόλας το ΠΑΣΟΚ! Προσωπικό αυτό.

Είπατε, λοιπόν, ότι παρακολουθήσατε πολύ καλά τη συνεδρίαση. Μάλλον δεν την παρακολουθήσατε, κύριε Υπουργέ. Έχετε πολλή δουλειά στο Υπουργείο Υγείας. Αυτό σας το δίνουμε. Πράγματι, έχετε πάρα πολλά πράγματα να κάνετε, δεν παρακολουθήσατε. Διότι εάν παρακολουθούσατε, κύριε Υπουργέ, θα βλέπατε και θα τεκμηριώναμε, τελικά, στην κρίση σας, ότι δεν κάναμε καμμία αλλαγή και καμμία μεταστροφή στη θέση μας.

Διαχρονικά μιλούσαμε για δύο πράγματα, για δύο μεγάλα ναι. Ναι στην ενίσχυση του δημοσίου πανεπιστημίου. Πρώτα απ' όλα αυτό και να σε μη κρατικά, μη κερδοσκοπικά πανεπιστήμια, με αναθεώρηση του άρθρου 16. Δύο πράγματα πολύ απλά. Κανένα από τα δύο δεν συντελείται με τη σημερινή πρωτοβουλία, με αυτό το σπουδαίο -όπως είπατε- σχέδιο νόμου. Αυτό με απλή λογική και με την αρχαία ελληνική συλλογιστική, μάς οδηγεί σε ένα όχι. Αυτό είναι όλο. Και το λέμε καθαρά. Μέρες, εβδομάδες, θα το λέμε και αύριο, θα το λέμε και μετά. Γιατί για εμάς η διαδικασία διαλόγου για την παιδεία, έτσι όπως την ονειρευόμαστε, συνεχίζεται.

Είπατε και κλείνω, κύριε Πρόεδρε, για την Κύπρο. Απλώς για να έχουμε μια πλήρη τάξη, το 2003-2005 έγινε η μεταρρύθμιση στην Κύπρο και εκεί ακόμα έγιναν δύο χρόνια διαβουλεύσεων. Δύο χρόνια, όπως έκανε και το ΠΑΣΟΚ με τον αιώνιο 19.4009 για τον οποίο η δική σας Κυβέρνηση πράγματι έχει μεγάλες ευ-

θύνες. Ο ΣΥΡΙΖΑ απλώς τον ξήλωσε μετά. Αυτή είναι η ιστορία, πράγματι και σας τιμά η αυτοκριτική. Η Κύπρος όμως δεν είναι κάποιο παράδειγμα τώρα όταν έχει 72% κερδοσκοπικά ιδρύματα. Το κυπριακό μοντέλο δεν είναι παράδειγμα το οποίο η χώρα μας πρέπει να ακολουθήσει. Η Κύπρος δεν είχε υποδομές. Άρα, να έχουμε μια τάξη μεγέθους και στην αναλογία.

Κλείνω με δύο παρατηρήσεις που σας τις πιστώνω. Πρώτον, σε αντίθεση με τον παρακαθήμενο Υπουργό Παιδείας, εσείς πράγματι κάνατε και τη διάκριση μεταξύ της Νέας Αριστεράς και του ΠΑΣΟΚ. Ο κ. Πιερρακάκης νωρίτερα μας είπε τη μία Βελόπουλος την άλλη Νέα Αριστερά. Πρέπει να επιλέξετε, κύριε Υπουργέ. Δεν μπορούν να είναι και τα δύο ταυτόχρονα. Το ΠΑΣΟΚ είναι Βελόπουλος ή είναι Αριστερά; Για τις πολιτικές σας προτιμήσεις στα δεκαοχτώ σας, στα είκοσι σας ή στη σημερινή σας ηλικία, δεν μας πέφτει λόγος, αλλά αν είμαστε Νέα Αριστερά ή Βελόπουλος να μας πείτε. Δεν μπορεί να συμβαίνουν και τα δύο. Ο κ. Γεωργιάδης έκανε τη διάκριση. Εμείς κομίζουμε πρόταση και αντιπρόταση. Δεν είμαστε στο όχι σε όλα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ολοκληρώστε παρακαλώ, κύριε συνάδελφε. Ένα λεπτό ζητήσατε να μιλήσετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΝΤΖΟΣ: Το δεύτερο που σας πιστώνω έχει να κάνει με το Συμβούλιο της Επικρατείας. Είστε ο πρώτος από το Υπουργικό συμβούλιο που λέει ότι πράγματι υπάρχει ρίσκο να υπάρχει αντισυνταγματικότητα του νομοσχεδίου και αναλάβατε το ρίσκο.

Πρώτον, μαθαίνουμε ότι είναι αξιόπαινη πρωτοβουλία της Κυβέρνησης να αναλαμβάνει το ρίσκο να είναι αντισυνταγματική μεταρρύθμιση. Αξιόπαινη η πρωτοβουλία της Κυβέρνησης να παίζει με τα όρια και τις αντοχές του συνταγματικού κειμένου.

Δεύτερον -και κλείνω- ποτέ εμείς δεν προκαταλάβαμε απόφαση συνταγματικού -έτσι το είπατε- δικαστηρίου, του Συμβουλίου της Επικρατείας φαντάζομαι θα εννοείτε. Πολύ απλά κάναμε άσκηση του δικαιώματος και του καθήκοντος της Βουλής να ελέγξουμε τη συνταγματικότητα ή μη διατάξεων που έρχονται προς ψήφιση στην Ολομέλεια της Βουλής.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστούμε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ τον λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Παρακαλώ κύριε Υπουργέ, όχι όμως παραπάνω από ένα λεπτό.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Ευχαριστώ για όσα μου πιστώνετε, αλλά το παρακάνετε.

Ο κύριος Υπουργός Παιδείας σε τουλάχιστον τρεις διαφορετικές του επισημάνσεις έχει πει ότι δεν προκαταλαμβάνει καμμία απόφαση του δικαστηρίου. Άρα ο ίδιος έχει πει το ίδιο που είπα εγώ. Συνεπώς, είναι άδικο αυτό που είπατε.

Οφείλω να σας πω όμως ότι σπουδαίοι συνταγματολόγοι -φαντάζομαι συμφωνούμε ότι αυτοί είναι σπουδαίοι συνταγματολόγοι- οι κύριοι Βενιζέλος, Μανιτάκης, Αλιβιζάτος, Σπυρόπουλος -όλοι αυτοί είναι συνταγματολόγοι που δεν πιστεύω ότι τους χρεώνετε στην παράταξη της Νέας Δημοκρατίας- έχουν γράψει κείμενα υπερασπιζόμενοι τη συνταγματικότητα του σχετικού νομοσχεδίου. Άρα εσείς έχουμε στο μυαλό μας ότι άνθρωποι για το Σύνταγμα ειδικότεροι από εμένα κι από εσάς έχουν βγει έχουν πει ότι είναι συνταγματικό το νομοσχέδιο. Τώρα περιμένουμε να αποφανθεί και το δικαστήριο. Αυτό είναι σωστό. Το δικαστήριο δεν δεσμεύεται από τη γνώμη ούτε τη δική μου ούτε κανενός συνταγματολόγου ούτε από τη δική σας. Έχει δική του γνώμη και θα τη δώσει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Η Κυβέρνηση -επαναλαμβάνω- έκανε ένα βήμα. Θα μου επιτρέψετε όμως, για λόγους ιστορικής ακρίβειας να αναφέρω το εξής: Όταν ξεκίνησε η συζήτηση επί της νέας θητείας της Κυβέρνησης του Κυριάκου Μητσοτάκη για την κατάθεση του συγκεκριμένου νομοσχεδίου, γκούγκλαρα όλες τις δηλώσεις του κ. Ανδρουλάκη. Ουδέποτε είχε πει αυτό που λέτε εσείς. Δεν είχε συνδέσει δηλαδή το συγκεκριμένο νομοσχέδιο με την αναθεώρηση του άρθρου 16.

Το εσωκομματικό ζήτημα που ζήσατε χθες και βλέπαμε σή-

μερα στα δελτία ειδήσεων δεν έγινε τυχαία. Ξέρετε γιατί έγινε; Διότι αφήσατε διάφορους Βουλευτές σας επί σειρά εβδομάδων λένε στα κανάλια κάθε μέρα ότι συμφωνούν με το νομοσχέδιο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΝΤΖΟΣ: Δεν γκουγκλάρετε σωστά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Κύριε Μάντζο, μη διακόπτετε, σας παρακαλώ!

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): Και όταν ήρθε η ώρα να πει ο κ. Ανδρουλάκης διαφωνούμε, βρεθήκατε εκτεθειμένοι. Άρα η σύνδεση που είπατε για μη κερδοσκοπικά μη κρατικά με την αναθεώρηση του άρθρου 16...

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΝΤΖΟΣ: Ο κ. Μητσοτάκης την έκανε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Κύριε Μάντζο, γιατί επιμένετε; Τι τρόπος είναι αυτός; Είναι ντροπή αυτό που κάνετε.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ - ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ (Υπουργός Υγείας): ...είναι η εφεύρεση που βρήκατε για να αναγκάζομαι εγώ να διαγράψω φράσεις από τα Πρακτικά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Βασίλειος Βιλιάρδος): Ευχαριστώ πολύ τον κύριο Υπουργό.

Καλείτε στο βήμα ο κ. Λαζαρίδης, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

ΜΑΚΑΡΙΟΣ ΛΑΖΑΡΙΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία και κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ιστορική μέρα η σημερινή. Μια ακόμα εμβληματική μεταρρύθμιση που συμβάλλει ουσιαστικά στη διαμόρφωση της σύγχρονης Ελλάδας που οραματιζόμαστε, υλοποιείται. Μια ακόμα δέσμευση της Νέας Δημοκρατίας και του Κυριάκου Μητσοτάκη γίνεται πράξη από τον Κυριάκο Πιερρακάκη. Έναν Υπουργό που πρωτοστατεί σταθερά και απαρέγκλιτα στην εκσυγχρονιστική πορεία του τόπου.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ**)

Στο επίκεντρο η ανώτατη εκπαίδευση και η νεολαία, της οποίας διαμορφώνουμε το σήμερα, αλλά πρωτίστως προετοιμάζουμε με τόλη το αύριο. Διευκολύνοντας την πρόσβαση στην ποιοτική γνώση, χωρίς ανγκυλώσεις, εμπόδια και περιορισμούς. Με το σχέδιο νόμου που συζητάμε σήμερα, η πανεπιστημιακή παιδεία συναντάται ξανά με τις βασικές αρχές της στη νέα εποχή που ήδη ανοίγεται μπροστά της. Αυξάνουμε τις εκπαιδευτικές ευκαιρίες προς κάθε κατεύθυνση. Ενισχύουμε ακόμα περισσότερο το δημόσιο πανεπιστήμιο. Και παράλληλα ορίζουμε το πλαίσιο για τη λειτουργία μη κερδοσκοπικών, μη κρατικών ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Έτσι δίνουμε τη δυνατότητα στις νέες και τους νέους να γνωρίσουν και άλλους με μεθοδολογικούς δρόμους γνώσης στον τόπο τους.

Προσφέρουμε, όμως και τη δυνατότητα επαναπατρισμού ή μείωσης της ροής εξόδου από τη χώρα σε πολλούς συμπατριώτες μας που επιλέγουν να σπουδάσουν στο εξωτερικό.

Θεωρώ ότι είναι η κατάλληλη πρωτοβουλία στην κατάλληλη στιγμή. Τη στηρίζει η πλειοψηφία των πολιτών -όπως αυτή αποτυπώνεται στις έρευνες που βλέπουν το φως της δημοσιότητας. Και από αύριο το βράδυ θα αποτελεί πλέον νόμο του κράτους, ως ένα ακόμα βήμα στην πορεία της χώρας προς τα εμπρός.

Από τα διακόσια πέντε άρθρα του νομοσχεδίου τα εκατόν εβδομήντα έξι αφορούν στο δημόσιο σύστημα εκπαίδευσης. Γιατί το δημόσιο πανεπιστήμιο αποτελεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προτεραιότητα αιχμής για την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και του Κυριάκου Μητσοτάκη. Πλέον αυτό θα έχει ακόμα μεγαλύτερη ευελιξία, με λιγότερη γραφειοκρατία, με ακόμα πιο ενισχυμένο το αυτοδιοικητό του, με αυξημένα τα ερευνητικά του προγράμματα, με δυνατότητες χρηματοδότησης νεοφών επιχειρήσεων φοιτητών, ή ερευνητών και με πρόσθετη χρηματοδότηση μέσω πολλών διαφορετικών εργαλείων.

Στηρίζουμε το δημόσιο πανεπιστήμιο και το εννοούμε. Με πράξεις, όχι με λόγια. Και απαντώ στις ανυπόστατες καταγγελίες της Αντιπολίτευσης με την αδήριτη πραγματικότητα των αριθμών. Σύμφωνα με επίσημα στοιχεία, υπήρξε μεγέθυνση της χρηματοδότησης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης κατά περίπου 50% την τελευταία πενταετία. Συγκεκριμένα, από το 2018 έως σήμερα, η τακτική και έκτακτη χρηματοδότηση στο δημόσιο πανεπιστήμιο έχει αυξηθεί κατά σχεδόν 41 εκατομμύρια ευρώ.

Στο σημείο αυτό, δεν θα μπορούσα να μην αναφερθώ στην

αναβάθμιση του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης, με την ίδρυση νέων σχολών και τμημάτων. Στην εκλογική μου περιφέρεια, την Καβάλα, ιδρύονται Σχολή Θετικών Επιστημών και Σχολή Διοικητικής Επιστήμης και Λογιστικής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι λόγοι ενίσχυσης του Δημοκρίτειου είναι πρωτίστως εκπαιδευτικοί, αλλά είναι και εθνικοί.

Έρχομαι τώρα στα μη κρατικά, μη κερδοσκοπικά ιδρύματα, που θα μπορούν να λειτουργούν ως παραρτήματα ξένων πανεπιστημίων. Πολύ ορθά έχει ακουστεί πως αποκαθιστούμε μια ιστορική εκπαιδευτική ορθογραφία, δεδομένου ότι η χώρα μας είναι μία από τις ελάχιστες στον κόσμο που μέχρι τώρα απαγορεύει τη λειτουργία τους. Ήδη -για όσους ανησυχούν- έχει εκδηλωθεί μεγάλο ενδιαφέρον από μεγάλα πανεπιστημιακά ιδρύματα.

Υπογραμμίζω ότι τα προγράμματα σπουδών τους θα εγκρίνονται με βάση αυστηρά ακαδημαϊκά κριτήρια από την ανεξάρτητη αρχή. Τα αυστηρότερα στην Ευρώπη. Πρόκειται για ένα πρώτο σημαντικό βήμα στον δρόμο για την αναθεώρηση του άρθρου 16 και έχει λάβει τη θετική γνωμοδότηση διακεκριμένων συνταγματατολόγων, κεντροαριστεράς μάλιστα ιδεολογίας, όπως των κυρίων Βενιζέλου, Μανιτάκη και Αλιβιζάτου.

Σχετικά με την οικονομική διάσταση της συγκεκριμένης πρωτοβουλίας, ας σκεφτούμε το πολύ υψηλό κόστος των σπουδών των παιδιών στο εξωτερικό. Και ας διερωτηθούμε γιατί αυτά τα ποσά να μην παραμένουν εντός των εθνικών τειχών, προς όφελος βεβαίως και της εθνικής μας οικονομίας. Για ποιον λόγο, άραγε, αυτοί οι σαράντα χιλιάδες νέοι που βρίσκονται σήμερα στο εξωτερικό και σπουδάζουν να μην είχαν παραμείνει στην Ελλάδα μας;

Συγκρατήστε, όμως και αυτό που ανέφερα προηγουμένως: Γιατί να μην έχουν την ευκαιρία να εκτεθούν σε διαφορετικούς κόσμους γνώσης, πρακτικές και μεθόδους μέσα από τη ζωντανή βιωματική εκπαιδευτική εμπειρία στον ίδιο τους τον τόπο;

Η ώρα της αλήθειας ήρθε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, και θα αποδειχθεί τελικά ποιος είναι στην πράξη και όχι στα λόγια ο ειλικρινής προοδευτικός. Άραγε, πώς γίνεται πολλοί από τους κορυφαίους Βουλευτές και στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ, του ΠΑΣΟΚ, της Νέας Αριστεράς, που κατά το παρελθόν -και σωστά και μπράβο τους- επέλεξαν να φοιτήσουν σε ιδιωτικά πανεπιστήμια του εξωτερικού, σήμερα να έχουν σηκώσει τη σημαία της επανάστασης;

Χαρακτηριστική είναι, για παράδειγμα, η περίπτωση του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Ο κ. Κασσελάκης λέει όχι, αλλά προσέξτε: Ο ίδιος σπούδασε σε μη κρατικό, μη κερδοσκοπικό πανεπιστήμιο.

Εξηγήστε μου τώρα εσείς αυτή την αντίφαση. Αν, δηλαδή -προσέξτε- το πανεπιστήμιο στο οποίο σπούδασε ο κ. Κασσελάκης θέλει να έρθει και να ιδρύσει παράρτημα εδώ στην Ελλάδα, τι θα πει ο κ. Κασσελάκης.

Τι θα πείτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ; Ότι δεν πρέπει να έρθει; Δεν περιμένω να μου απαντήσετε. Καταλαβαίνω ότι σας βάζω δύσκολα.

Όμως και ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ, ο κ. Ανδρουλάκης, με τη δήθεν υπεύθυνη αντιπολίτευση που θέλει να ασκεί, επέλεξε για καθαρά μικροπολιτικούς λόγους να κάνει μια εντυπωσιακή κωλοτούμπα, μεγαλύτερη ίσως από αυτή που έκανε ο Τσίπρας. Μετέτρεψε το να σε όχι με αστήρικτες απάσεις.

Οι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ -εξαιρώ την κ. Γιαννακοπούλου και τον κ. Κωνσταντινόπουλο- επικαλούνται δικαιολογίες που δεν υφίστανται μόνο και μόνο για να διαφοροποιηθούν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα χρειαστώ ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Παλαιοκομματική, τυχοδιωκτική λογική, η οποία αποδεδειγμένα έχει απορριφθεί από τον ελληνικό λαό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, έχετε την ευκαιρία, έστω την ύστατη ώρα, να μην κάνετε, το πάνω από όλα, ηθικό λάθος να καταψηφίσετε το νομοσχέδιο. Ελάτε να δώσουμε την ελευθερία της επιλογής σε κάθε νέα και σε κάθε νέο. Αντί να φεύγει στο εξωτερικό, να μπορεί να σπουδάσει στο σπίτι του. Να ανοίξει τα φτερά της γνώσης στην πατρίδα μας και μετά, να οδηγήσει την Ελλάδα μας ψηλά. Εκεί που της αξίζει να βρίσκεται. Αφήστε στην άκρη τα μικροκομματικά παιγνίδια και ελάτε μαζί

μας στη σωστή πλευρά της κοινωνίας, στη σωστή πλευρά της ιστορίας. Το οφείλουμε στις νέες γενιές, στα παιδιά που τελειώνουν το σχολείο και τις οικογένειές τους, στους καθηγητές που σταδιοδρομούν εντός και εκτός συνόρων της χώρας μας, το οφείλουμε στους εαυτούς μας.

Η χώρα πρέπει να συνεχίσει τον δρόμο προς την πρόοδο και την προκοπή. Αν επιλέξετε να προχωρήσει χωρίς εσάς, να θυμάστε ότι θα έχει μαζί της τη συντριπτική πλειοψηφία της κοινωνίας. Και η υπερψήφισή του συγκεκριμένου νομοσχεδίου κινείται προς αυτή την κατεύθυνση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Πριν δώσουμε τον λόγο στον επόμενο ομιλητή, επιτρέψτε μου να κάνω μία ανακοίνωση.

Οι Υπουργοί Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, Εξωτερικών, Εσωτερικών, Υγείας, Προστασίας του Πολίτη, Περιβάλλοντος και Ενέργειας, Ανάπτυξης, Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης, Δικαιοσύνης, Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Ναυτιλίας και Νησιωτικής Πολιτικής, Ψηφιακής Διακυβέρνησης, Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας, καθώς και ο Αναπληρωτής Υπουργός Εσωτερικών κατέθεσαν σήμερα σχέδιο νόμου: «Ενσωμάτωση της Οδηγίας (ΕΕ) 2022/2523 του Συμβουλίου, της 15^{ης} Δεκεμβρίου 2022, σχετικά με την εξασφάλιση παγκόσμιου ελάχιστου επιπέδου φορολογίας των ομίλων πολυεθνικών επιχειρήσεων και των εγχώριων ομίλων μεγάλης κλίμακας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (Pillar II) και άλλες τελωνειακές και φορολογικές διατάξεις».

Παραπέμπεται στην αρμόδια διαρκή επιτροπή.

Δίνουμε τον λόγο στην κ. Κορμηνάκα Μαρία από το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

ΜΑΡΙΑ ΚΟΡΜΗΝΑΚΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Οφείλω τη σημερινή ομιλία να την κάνω, εκπροσωπώντας και τη γενιά εκείνων των φοιτητών που, με τις μεγαλειώδεις κινητοποιήσεις της περιόδου 2006-2007, εμπόδισε την αναθεώρηση του άρθρου 16, αυτόν τον διαχρονικό, διακαή πόθο όλων σας, που σας αναγκάζει σήμερα να καταφεύγετε σε αυτούς τους συνταγματικούς ακροβατισμούς.

Το έχετε κάνει, εξάλλου, δεκάδες φορές. Βεβαίως και τότε που κυριαρχούσε το σύνθημα «Τέρμα πια στην κοροϊδία, Ενιαία ανώτατη δημόσια παιδεία» και σήμερα που οι φοιτητές κατακλύζουν κατά χιλιάδες τους δρόμους, διεκδικώντας πτυχία με αξία και όχι με τιμή, οι φοιτητές υπερασπιζόνταν και υπερασπίζονται τον αποκλειστικό δημόσιο και πραγματικά δωρεάν χαρακτήρα της εκπαίδευσης, όπως θα έπρεπε να είναι, με βάση τις σύγχρονες ανάγκες και δυνατότητες και όχι, βέβαια, την ήδη εμπορευματοποιημένη ανώτατη εκπαίδευση της δικής σας Ευρωπαϊκής Ένωσης, που τώρα θέλετε να την απελευθερώσετε πλήρως.

Και το ΚΚΕ είμαστε το μόνο κόμμα που υπερασπιζόμαστε αυτόν τον χαρακτήρα της δημόσιας εκπαίδευσης, που μπορούμε να υπερασπιζόμαστε και να μιλάμε για αυτή τη μοναδική άγνοια που θα έπρεπε σήμερα να έχει το άρθρο 16. Γι' αυτό και στην τελευταία συνταγματική αναθεώρηση του 2018 ζητήσαμε να διευρυνθεί το περιεχόμενό της με την εξής ξεκάθαρη διατύπωση: Η μόρφωση δεν είναι εμπορεύμα, πλήρης διασφάλιση του ενιαίου και δημόσιου χαρακτήρα της παιδείας, με απαγόρευση στη λειτουργία ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων στην εκπαίδευση και κατάρτιση, πλήρης κατοχύρωση στη δωρεάν παροχή παιδείας για όσους βρίσκονται στη χώρα.

Και αυτό το αρνήθηκε, όχι μόνο η Νέα Δημοκρατία και το ΠΑΣΟΚ που, παρά τα σημερινά μπουρδουκλώματα, έχει ως διακηρυγμένο στόχο την ίδρυση των ιδιωτικών πανεπιστημίων και δεν αλλάζει η ουσία αυτού από την εθνικότητα του εκπαιδευτικού μοντέλου που προτιμάτε, αλλά το αρνήθηκαν και οι του ΣΥΡΙΖΑ και της Νέας Αριστεράς που τότε συγκατοικούσατε στα κυβερνητικά έδρανα. Γιατί αυτόν τον χαρακτήρα της μόρφωσης ως εμπορεύμα που θα πουλιέται είτε στα ιδιωτικά είτε στα δημόσια πανεπιστήμια τον υπηρετήσατε και τον ενισχύσατε από θέση κυβέρνησης όλοι σας. Αλλά ακόμη και από θέση αντιπολίτευσης δεν τολμάτε να τον υπερασπιστείτε τον πραγματικά δωρεάν και αποκλειστικά δημόσιο χαρακτήρα της ανώτατης εκπαίδευσης,

για αυτό και πληθαίνουν οι μαρτυριάρηδες Βουλευτές σας που μιλάνε για δίδακτρα και στα δημόσια πανεπιστήμια.

Εξάλλου επί δικής σας θητείας, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, γενικεύθηκαν τα δίδακτρα στα μεταπτυχιακά, που τα ξεκίνησαν βέβαια οι προηγούμενοι, τα βάλατε μετά εσείς στα ξενόγλωσσα προπτυχιακά και σήμερα η Νέα Δημοκρατία τα βάζει και στα ελληνόφωνα για τους αλλοδαπούς φοιτητές, για να επεκταθούν στη συνέχεια, στο όνομα της ισότητας, και στους ημεδαπούς. Στις είκοσι δύο από τις είκοσι επτά χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης που μας λέτε, στα δημόσια πανεπιστήμια οι ημεδαποί φοιτητές πληρώνουν δίδακτρα και τέλη φοίτησης. Αυτά είναι τα παραδείγματα και τα διάφορα μοντέλα που μας επικαλείστε και είναι γνωστά και τα τραγικά τους αποτελέσματα. Το 2023 στην Ολλανδία ένα εκατομμύριο εξακόσιες χιλιάδες απόφοιτοι χρωστάνε πάνω από 28 δισεκατομμύρια ευρώ σε φοιτητικά δάνεια. Στη Βρετανία το 90% των φοιτητών έχουν ανεξόφλητα δάνεια που φτάνουν σε 205 δισεκατομμύρια λίρες με μέσο όρο χρέους 45.000 ο καθένας. Στις ΗΠΑ αντίστοιχα.

Για εμάς, λοιπόν, πρόοδος, επιλογή δεν είναι σε ποια χώρα θα πληρώνουμε δίδακτρα, αλλά το δικαίωμα στην πραγματικά δωρεάν και υψηλού επιπέδου μόρφωση. Παρουσιάζετε ως πρόοδο ότι κάνετε νόμο την αδικία. Με τη βούλα του νόμου γενικεύετε την ανισότιμη πρόσβαση στα πανεπιστήμια για όλους, για όλους με ελάχιστη βάση εισαγωγής και για όλους με ελάχιστη βάση πληρωμής. Αυτές είναι οι ισότιμες επιλογές που μας παρουσιάζε πριν και ο κύριος Υπουργός με υψωμένο το δάχτυλο. Λέω για τον Υπουργό Υγείας, όχι για εσάς.

Και πάλι πολύ να ισχυρίζεστε ότι αυτό το κάνετε για να δώσετε επιλογές στους φοιτητές που δεν καταφέρνουν να μπουν στο πανεπιστήμιο, όταν εσείς οι ίδιοι είστε αυτοί που αφήσατε χιλιάδες φοιτητές εκτός πανεπιστημίων με την ελάχιστη βάση εισαγωγής, για να τους στείλετε πελατεία στα κολλέγια -που και ο ΣΥΡΙΖΑ βέβαια νομιμοποίησε- και στα ιδιωτικά πανεπιστήμια, όταν εσείς αρνείστε να μπορούν οι φοιτητές να ξαναδίνουν εξετάσεις, κρατώντας βαθμούς σε μαθήματα, όταν κυρίως εσείς είστε που κλείνετε την πόρτα σε δεκάδες φοιτητές που με αιματηρούς κόπους των ιδίων και των οικογενειών τους κατάφεραν να περάσουν σε μια σχολή, αλλά δεν μπορούν, καθώς δεν αντέχει η τσέπη των γονιών τους να τους σπουδάσουν μακριά από το σπίτι τους, λόγω της ανύπαρκτης φοιτητικής μέριμνας.

Και βεβαίως θύμα αυτών των επιλογών σας είναι και τα περιφερειακά πανεπιστήμια, γιατί την ίδια ώρα που για την αποκέντρωση των επενδύσεων, όπως λέτε, για να κάνετε και το χατίρι στο ΠΑΣΟΚ, του σουηδικού μοντέλου, προβλέπεται ως κίνητρο το μισό ύψος της εγγυητικής επιστολής για επενδύσεις ιδιωτικών ΑΕΙ στην περιφέρεια, την ίδια ώρα οδηγείτε σε μαρasmus μια σειρά περιφερειακά πανεπιστήμια. Ανοίγετε δηλαδή τα ιδιωτικά, για αυτό σπεύδετε να κλείσετε και τα δημόσια, προαναγγέλλοντας αναδιάρθρωση του ακαδημαϊκού χάρτη, με βάση τη βιωσιμότητα των τμημάτων, με συγχωνεύσεις, καταργήσεις του 5% αυτών, δηλαδή αδιαφορώντας για ακόμα μία φορά για τα επαγγελματικά δικαιώματα και το μέλλον χιλιάδων αποφοίτων.

Το Πανεπιστήμιο Αιγαίου είναι ένα κατεξοχήν τέτοιο παράδειγμα, αφού δέχτηκε καίριο πλήγμα με την επιβολή της ελάχιστης βάσης εισαγωγής και ήδη μια σειρά τμήματά του κινδυνεύουν με λουκέτο. Είναι χαρακτηριστικό το παράδειγμα του τμήματος Μεσογειακών Σπουδών στη Ρόδο που έχει λιγότερους από δέκα εισακτέους τον χρόνο τα τελευταία τρία χρόνια, αντίστοιχα το Μαθηματικό της Σάμου, με λιγότερους από σαράντα, ενώ στην πραγματικότητα αυτοί που πάνε για να σπουδάσουν είναι δεκαπέντε με είκοσι φοιτητές τον χρόνο. Και πώς θα μπορούσε να ήταν αλλιώς όταν για τη φοίτηση σε αυτές τις σχολές πρέπει όχι μόνο να πληρώνεις τα πανάκριβα ναύλα, αλλά την ώρα που τα ενοίκια είναι απλησίαστα για τη λαϊκή οικογένεια, οι εστίες είναι ελάχιστες, με πολλούς ακόμα και με εισοδηματικά κριτήρια δικαιούχους να μένουν εκτός.

Είναι χαρακτηριστικό, για παράδειγμα, ότι στη Σάμο περίπου τριακόσιοι φοιτητές κατ' έτος είναι επιλαχόντες, δηλαδή δικαιούχοι που δεν έχουν θέση για να μπουν στις εστίες, ενώ οι ελάχιστοι που δικαιούνται στέγη, ακόμη και σε άθλια τουριστικά καταλύματα, κάθε καλοκαίρι πετιούνται από τα δωμάτιά τους ή αναγκά-

ζονται να πληρώνουν νοίκι για να τα κρατήσουν. Και καταλαβαίνετε τι σημαίνει αυτό για φοιτητές χαμηλότερων εισοδημάτων που δουλεύουν συνήθως τα καλοκαίρια, για να μπορέσουν να ανταποκριθούν στις σπουδές τους.

Απαράδεκτους κόφτες βάζετε και στη σίτιση των φοιτητών. Για να μη μιλήσουμε για την ποιότητα του φαγητού, λόγω των εργαλαβιών, με χαρακτηριστικές τις καταγγελίες στη Χίο που βρέθηκαν ακόμα και σκουλήκια στο φαγητό τους. Υποχρηματοδότηση, σεισμόπληκτα κτήρια και πανεπιστήμιο σκόρπιο. Να ποια είναι η μεγάλη έγνοια σας για το δημόσιο πανεπιστήμιο και ιδίως για τα παιδιά της λαϊκής οικογένειας, χαμηλότερης κοινωνικοταξικής καταγωγής που βρίσκονται σε πολλές από αυτές τις σχολές.

Στήριξη του δημόσιου πανεπιστημίου, ειδικά για τα περιφερειακά πανεπιστήμια, σημαίνει εστίες -τις οποίες ανακοινώνετε πάνω από πέντε χρόνια ότι φτιάχνετε, αλλά δεν τις βλέπουμε, αλλά ακόμη και αυτές τις κάνετε μέσω ΣΔΙΤ, δηλαδή με την επιβολή χαρατσιών/ενοικίων, με τα γνωστά παρατράγουδα σε Πάτρα, Καλαμάτα, Βόλο και λοιπά- σημαίνει γενική φοιτητική γενικά φοιτητική μέριμνα για όλους, σημαίνει αύξηση της χρηματοδότησης, σημαίνει μόνιμοι καθηγητές σε όλα τα γνωστικά αντικείμενα, σημαίνει κυρίως πτυχία με αξία που περικλείουν υψηλού επιπέδου γνώση, ολόκληρη τη γνώση του επιστημονικού αντικειμένου και αποτελούν τη μοναδική προϋπόθεση για δουλειά και όχι ακόμα ένα πανάκριβο προσόν.

Εμείς για αυτό το πανεπιστήμιο και για αυτή την παιδεία παλεύουμε, αυτή διεκδικούμε για τα παιδιά μας και μαζί τους θα παλέψουμε για την κοινωνία που μπορεί να τους την παρέχει.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Θα δώσω τον λόγο στον κ. Νίκο Παναγιωτόπουλο. Πριν, όμως, ζητήσε να κάνει μια σύντομη παρέμβαση, κύριε Παναγιωτόπουλε, ο Υπουργός.

Κύριε Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΠΙΕΡΡΑΚΑΚΗΣ (Υπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ενημερώθηκα προ ολίγου από την οικογένειά μου ότι περίπου τριάντα άτομα εμφανίστηκαν μπροστά από το σπίτι μας και άφησαν μια σειρά από φυλλάδια, τόσο έξω, όσο και μέσα στο σπίτι. Και αυτό επέλεξαν να το κάνουν, όχι στο Υπουργείο μου, όχι στο πολιτικό γραφείο μου, αλλά στο σπίτι μου. Και θα έλεγα ότι υπό αυτή την έννοια αντανακλά το ποιο είναι θιασώτες της πολιτικής βίας και εχθροί της δημοκρατίας. Είναι ένα το μήνυμα: Δεν φοβόμαστε τίποτα. Δεν εκβιαζόμαστε από κανέναν. Δεν εκβιάζομαι από κανέναν.

Και είναι αυτονόητο, σας καλώ να καταδικάσετε.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΝΤΖΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, μπορώ να πάρω τον λόγο για ένα λεπτό;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ναι, αλλά τώρα έχει ανέβει στο Βήμα ο κ. Παναγιωτόπουλος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΝΤΖΟΣ: Εντάξει, αλλά είναι σοβαρό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Όλα είναι σοβαρά, αλίμονο. Δεν υποτιμούμε κάποιο θέμα, αλλά ας μιλήσει ο κ. Παναγιωτόπουλος, και θα έχετε τον χρόνο μετά. Εδώ είμαστε.

Κύριε Παναγιωτόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Υποθέτω ότι θα δοθεί ο λόγος στα κόμματα για να συμφωνήσουν στην καταδίκη, με όρους ασφαλώς ομόνοιας κοινοβουλευτικής, αυτού του απαράδεκτου συμβάντος για τον κύριο Υπουργό.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το 1954 ο πατέρας μου ξεκίνησε τις σπουδές του στη Νομική Σχολή Θεσσαλονίκης, με έναν χρόνο καθυστέρηση, διότι ο πατέρας, και παππούς μου, όπως του είχε εξηγήσει, δεν είχε τις οικονομικές δυνατότητες να σπουδάσει ταυτόχρονα τα δύο του αδέρφια, τους δύο άλλους γιους του παππού μου δηλαδή, που σπούδαζαν εκείνη την εποχή στην Αθήνα. Ο πατέρας μου επέμεινε, έκατσε έναν χρόνο, δούλεψε, και μετά ξεκίνησε τις σπουδές του. Τριάντα χρόνια μετά, το 1984, εγώ ενεγράφημ στη Νομική Σχολή Αθήνας, και ταυτόχρονα ξεκίνησα τις σπουδές μου σε μεγάλο πανεπιστήμιο του εξωτερικού, έχοντας εκπληρώσει τις προϋποθέσεις για να γίνω εκεί αποδεκτός. Φοίτησα και στα δύο πανεπιστήμια, κατά

ένα διάστημα ταυτόχρονα. Έζησα και τα δύο συστήματα, τους δύο κόσμους.

Είχα την ευκαιρία να δω τις αδυναμίες του καθενός. Θα έλεγα ότι συγκριτικά ήταν περισσότερες οι αδυναμίες του δικού μας συστήματος τότε. Για παράδειγμα, δεν έχασα καμμία εξεταστική στην Αμερική επειδή απεργούσαν ή κινητοποιούνταν, ας πούμε, στοιχεία του δημοσίου πανεπιστημίου στην Αθήνα. Έχασα, όμως, κάποιες εξεταστικές τότε στην Ελλάδα.

Είδα, λοιπόν, τα σχετικά συγκριτικά πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα του κάθε συστήματος. Ήμουν, βέβαια, τυχερός γιατί είχα αυτή τη δυνατότητα. Άλλοι δεν την είχαν. Άλλοι βέβαια φίλοι μου έφυγαν για σπουδές στη Βουλγαρία, στην τότε Γιουγκοσλαβία, στην Ιταλία, στο εξωτερικό. Ήταν και αυτοί κατά κάποιο τρόπο τυχεροί γιατί είχαν αυτή τη δυνατότητα, παρά το γεγονός ότι η οικογένειά τους δεν λογίζονταν στις πλούσιες οικογένειες.

Και μετά από σαράντα χρόνια, το 2024 δηλαδή, γίνομαι μάρτυρας και μάλιστα κοινωνός αφού θα στηρίξω προφανώς αυτό το νομοσχέδιο, στο άνοιγμα ενός καινούργιου βιβλίου, όχι σελίδας, όπως το είπε πολύ σωστά ο κ. Πιερρακάκης, γιατί σήμερα επέρχεται πραγματικά με όρους πραγματικότητας η διεθνοποίηση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Εκείνα τα χρόνια διεθνοποίηση σήμαινε εκροή συναλλάγματος για τους φοιτητές και για τους γονείς που πλήρωναν και φυσικά και ένα brain drain που ισχύει και στις μέρες μας, αφού σαράντα χιλιάδες και πλέον φοιτητές Έλληνες φοιτούν στην αλλοδαπή.

Γι' αυτό και σήμερα η μεταρρύθμιση που εισάγεται με το παρόν νομοσχέδιο έχει ιστορικές διαστάσεις. Με τη ρύθμιση, λοιπόν, του πλαισίου για την ίδρυση νομικών προσώπων πανεπιστημιακής εκπαίδευσης ανοίγει ένα καινούργιο βιβλίο στην εκπαιδευτική μας πραγματικότητα. Δεν ιδιωτικοποιείται η τριτοβάθμια εκπαίδευση, όπως πανικόβλητος μου είπε πριν από λίγο στο τηλέφωνο κάποιος φίλος μου από την Καβάλα. Φανταστείτε το μέγεθος της προπαγάνδας που εξαπολύεται εκεί πέρα έξω. Μα, θα ιδιωτικοποιηθεί, λέει, η εκπαίδευση στα πανεπιστήμια. Δεν είναι αυτό, του εξήγησα. Απλά δίνεται η δυνατότητα επιπλέον να παρέχεται τριτοβάθμια εκπαίδευση και σε ιδιωτικά πανεπιστήμια και τότε το κατάλαβε.

Το σημερινό νομοσχέδιο δεν σημαίνει ότι κλείνει, λοιπόν, το βιβλίο του δημοσίου πανεπιστημίου, γιατί το δημόσιο πανεπιστήμιο ενισχύεται και δεν ενισχύεται μόνο γιατί οι προϋποθέσεις και η διαδικασία χορήγησης άδειας και λειτουργίας των νομικών προσώπων πανεπιστημιακής εκπαίδευσης των ιδιωτικών πανεπιστημίων είναι εξαιρετικά αυστηρές, όπως οι ρυθμίσεις του νομοσχεδίου, ούτε γιατί οι προϋπολογισμοί πλέον των δημοσίων πανεπιστημίων αυξάνονται μετά από αρκετά χρόνια υποχρηματοδότησης.

Θεωρώ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι η πιο στέρεα, η πιο τρανταχτή απόδειξη ότι ενισχύεται το δημόσιο πανεπιστήμιο είναι τρεις λέξεις: Δημοκράτριο Πανεπιστήμιο Θράκης. Με την ουσιαστική αναβάθμισή του το Δημοκράτριο γίνεται πλέον το τρίτο μεγαλύτερο πανεπιστήμιο στη χώρα με την εκπλήρωση μιας προεκλογικής υπόσχεσης του ίδιου του Κυριάκου Μητσοτάκη, για τον οποίο αυτό ήταν και προσωπικό στοίχημα, ένας πραγματικά ισχυρός περιφερειακός ακαδημαϊκός κόμβος για την ευρύτερη περιοχή με τρεις πόλους: Κομοτηνή με την ίδρυση της Σχολής Κλασικών Σπουδών, Καβάλα με την ίδρυση Σχολής Θετικών Επιστημών και Αλεξανδρούπολη Ιατρική Νοσηλευτική Σχολή με ό,τι όλα αυτά συνεπάγονται για την αναπτυξιακή προοπτική της Περιφέρειας Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης.

Συγχρόνως διορθώνεται ή μάλλον κανονικοποιείται μια κατάσταση πραγματικά στρεβλή, καθώς με το προηγούμενο καθεστώς, όπου τα τμήματα Καβάλας και Δράμας υπήγοντο στο ΔΙΠΑΕ, στο Διεθνές Πανεπιστήμιο, διοικητικά υπάγονταν στην Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας παρά το γεγονός ότι η Καβάλα και η Δράμα, όπως καταλαβαίνετε, υπάγονται στην Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας.

Με απλά λόγια, αν το ΔΙΠΑΕ Παράρτημα Καβάλας Δράμας θα έπρεπε να διεκδικήσει κάποια κονδύλια για την έρευνα, θα έπρεπε να αποτανθεί σε προγράμματα Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας και το καταλαβαίνετε σε τι δυσμενή κατάσταση συγκριτικά θα περιέρχονταν με τα παραρτήματα Θεσσαλονίκης και

Σερρών, ενώ τώρα αυτό διορθώνεται και θα αποτανθούν στην Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας Και Θράκης.

Επειδή, λοιπόν, πάντα πίστευα και το έχω δηλώσει πολλές φορές δημοσίως ότι απώτερος στρατηγικός στόχος για την Καβάλα ως προς το ακαδημαϊκό κομμάτι είναι να στοιχηθεί με τη Θράκη διότι η σύμπλευση με το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο θα απέφερε περισσότερα οφέλη από τη σύμπλευση με το ΔΙΠΑΕ, χαίρομαι ιδιαίτερα για αυτή τη διευθέτηση.

Και χαίρομαι επιπροσθέτως γιατί η Καβάλα πλέον γίνεται ακαδημαϊκός κόμβος μέσα στον κόμβο του Δημοκρίτειου με την ίδρυση αφ' ενός της Σχολής Θετικών Επιστημών και αφ' ετέρου της νέας Σχολής Διοικητικής Επιστήμης και Λογιστικής, ένα οιονεί business school κατά κάποιο τρόπο του Δημοκρίτειου με έδρα την Καβάλα.

Κατά την εκτίμηση δε παραγόντων τού τώως ΔΙΠΑΕ Καβάλας, προσεχώς Δημοκρίτειου Καβάλας, η πληρότητα στα τμήματα της Καβάλας θα ανέβει περίπου στο 90% από 68% που εμφανίζεται σήμερα.

Επιπλέον στο ακαδημαϊκό οπλοστάσιο του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης εντάσσονται έτσι και τα δύο ερευνητικά ινστιτούτα της Καβάλας και το Ινστιτούτο Πετρελαίου και το Ινστιτούτο Τουρισμού και Φιλοξενίας. Αυτά θα συγκροτήσουν το Πανεπιστημιακό Ερευνητικό Κέντρο του Δημοκρίτειου και δεδομένου ότι η Καβάλα είναι η μοναδική πετρελαιοπαραγωγός περιοχή στην Ελλάδα, αλλά και ότι είναι αναδυόμενος πόλος έλξης τουριστικής δραστηριότητας στην περιφέρεια, προκύπτει η προφανής για όλους ωφελιμότητα του πώς το δημόσιο πανεπιστήμιο θα στοιχηθεί με την αγορά εργασίας και την τοπική ανάπτυξη.

Αυτή είναι στην πράξη, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ενίσχυση του δημόσιου πανεπιστημίου και λυπούμαι που άκουσα από συναδέλφους άλλων κομμάτων με υπερπατριωτικές κορώνες για τουρκικά πανεπιστήμια που θα ιδρυθούν -αλίμονο- με αυτές τις ρυθμιστικές δυσκολίες στη χορήγηση άδειας που βάζει το Υπουργείο, αν έχουμε αυτή την προοπτική. Η προοπτική είναι να ενισχυθεί η Θράκη και κρίμα για αυτούς που δεν θα το στηρίξουν διά της ψήφου τους αύριο.

Δύο επιμέρους χρήσιμα σημεία θα επισημάνω και κλείνω. Το πρώτο έχει να κάνει με τη νομοτεχνική βελτίωση στα άρθρα 10 και 12 που έχει συζητηθεί και στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων. Κοιτάξτε, είναι προφανές ότι αυτές οι βελτιώσεις δεν αλλάζουν το νόημα των άρθρων. Έχει προβλεφθεί η μεταβίβαση και όσον αφορά το διοικητικό προσωπικό και όσον αφορά τους πόρους τους οικονομικούς στο διάδοχο σχήμα, δηλαδή στο Δημοκρίτειο για Καβάλα και Δράμα. Αυτό που μένει να γίνει είναι μια αποσαφήνιση προφανώς ζητημάτων. Δηλαδή, εκτός από το διοικητικό προσωπικό που υπηρετεί στα μεταφερόμενα ακαδημαϊκά τμήματα να συνακολουθεί και το διοικητικό προσωπικό των διοικητικών υπηρεσιών που εδρεύουν σε Καβάλα και Δράμα και το ίδιο να ισχύει για τα περιουσιακά στοιχεία. Θεωρώ ότι αρκεί η έκδοση μιας εγκυκλίου ή μιας διαβεβαίωσης από τον κύριο Υπουργό.

Από εκεί και πέρα, το δεύτερο σημείο είναι ότι η ακαδημαϊκή ενδυνάμωση και σημαντικές οργανωσιακού τύπου αλλαγές στη δομή του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου θα είναι πλήρεις όταν συνοδεύονται και από ενίσχυση σε οικονομικούς πόρους και ανθρωπινό δυναμικό. Για την Καβάλα υπολογίζονται εβδομήντα πέντε μέλη ΔΕΠ, εβδομήντα πέντε μέλη στο διοικητικό προσωπικό, αλλά και περίπου πενήντα επιπλέον θέσεις εκτάκτων και τεχνικών.

Αρα, κύριε Υπουργέ, οι πιστώσεις για τη βελτίωση των κτηριακών εγκαταστάσεων είναι απαραίτητες και το προσωπικό αυτά ασφαλώς και θα ακολουθήσουν μετά την ψήφιση του παρόντος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για την εκπαίδευση, η οποιαδήποτε συζήτηση για την εκπαίδευση, είναι μια συζήτηση για ευκαιρίες και επιλογές. Το 1954 ο πατέρας μου βρήκε τη δική του ευκαιρία και έκανε τη δική του επιλογή, αλλά με κάποια καθυστέρηση. Τότε απλά το όνειρο επαναλαμβάνεται να σπουδάσεις. Τριάντα χρόνια μετά εγώ βρήκα τις δικές μου ευκαιρίες επειδή ο πατέρας μου, μου έδωσε αυτές τις δυνατότητες αλλά και τη διάθεση να κάνει την επιλογή και να φύγω μακριά. Σαράντα χρόνια μετά είναι πια καιρός τα παιδιά να έχουν τις δικές τους

ευκαιρίες και τις δικές τους επιλογές, να μπορούν να σταδιοδρομήσουν σε ένα διεθνές περιβάλλον, αλλά μέσα στην Ελλάδα, γιατί η γνώση είναι δύναμη, αλλά η γνώση είναι και διεθνής. Ας τους δώσουμε, λοιπόν, αυτήν την ευκαιρία.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Είχε ζητήσει τον λόγο ο κ. Μάντζος, Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ. Προφανώς όλα τα κόμματα θέλουν να τοποθετηθούν.

Ορίστε, κύριε Μάντζο, έχετε τον λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΜΑΝΤΖΟΣ: Σε αυτό που ανέφερε ο κύριος Υπουργός ρητή και απερίφραστη καταδίκη τού περιστατικού, ειλικρινής και αμέριστη συμπάρασταση σε εσάς και στην οικογένειά σας, κύριε Υπουργέ. Αλίμονο αν η πολιτική αντιπαράθεση μεταφερθεί στο επίπεδο της βίας και, μάλιστα, με την εμπλοκή του οικογενειακού προσωπικού περιβάλλοντος. Για εμάς η αντιπαράθεση είναι και πρέπει να είναι αμιγώς πολιτική στη βάση των πολιτικών επιχειρημάτων και να μην αλλάζει μορφή και περιεχόμενο. Ρητή και απερίφραστη καταδίκη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ο κ. Ξανθόπουλος έχει τον λόγο.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Δεν αντιλαμβάνομαι το πεδίο δράσης ότι είναι η οικογενειακή σας εστία. Θα μπορούσα να το θεωρήσω ως έναν ακτιβισμό, όπως είπατε, στο πολιτικό σας γραφείο ή στη Βουλή και τα λοιπά.

Μου είναι αδιανόητο ότι στην οικογενειακή σας εστία έγινε κάτι τέτοιο. Δεν ξέρω το περιεχόμενο τι λέει, αλλά ως πράξη φυσικά είναι έξω από κάθε μορφή πολιτικής αντιπαράθεσης. Εδώ έχουμε πολιτικές απόψεις, έχουμε πολιτικές διαφωνίες. Δεν εμπλέκεται ούτε η οικογένειά μας ούτε τα παιδιά μας ούτε η οίκιά μας.

Με αυτή την έννοια λοιπόν όχι απλώς δεν κατανοώ, αλλά εκφράζουμε την πλήρη, ρητή και απερίφραστη καταδίκη μας, γιατί δεν έχει καμμία σχέση με την πολιτική αντιπαράθεση. Και ξαναλέω, η οικογένεια δεν μπαίνει στο ζύγι της πολιτικής αντιπαράθεσης. Εμείς είμαστε εδώ, εσείς είστε εδώ, θα τα πούμε, μα τα ακούσουμε, αλλά όχι οι άνθρωποι που δεν έχουν σχέση με την πολιτική μας διαδρομή.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Καραθανασόπουλε, έχετε τον λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΑΡΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΣ: Το Κ.Κ.Ε. όλα αυτά τα χρόνια διεξάγει την ιδεολογικοπολιτική του διαπάλη στο πλαίσιο της πολιτικής αντιπαράθεσης και της εναντίωσης στις ασκούμενες πολιτικές. Τέτοιου είδους ενέργειες που μπορεί από κάποιους να θεωρούνται ακτιβιστικές, αλλά αφορούν την οικογένεια, δεν εκφράζουν το οργανωμένο λαϊκό εργατικό και φοιτητικό κίνημα. Δεν το βοηθάνε. Αντίθετα θεωρούμε ότι αξιοποιούνται για τη συκοφάντησή του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Ο κ. Χαλκιάς έχει τον λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΧΑΛΚΙΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να εκφράσω τη θέση των Σπαρτιατών.

Κύριε Υπουργέ, έχετε την αμέριστη συμπάραστασή μας. Καταδικάζουμε απερίφραστα αυτό το συμβάν που συνέβη στο σπίτι σας. Όπως έχω τονίσει από το Βήμα της Ολομέλειας, οι διαφορές μας είναι πολιτικές, δεν είναι προσωπικές. Άρα, σε καμμία των περιπτώσεων δεν θα πρέπει να είναι ανεκτές από κανέναν, απ' όλο το πολιτικό φάσμα τέτοιες πράξεις που στρέφονται εναντίον των οικογενειών οποιουδήποτε εδώ μέσα. Ελπίζω η οικογένειά σας να έχει ηρεμήσει, να ξεπεράσετε το συμβάν αυτό.

Και εξ αφορμής του δικού σας συμβάντος, να πω στον εκπρόσωπο του ΠΑΣΟΚ, που πριν με τον κ. Γεωργιάδη θίχτηκε, ότι θα πρέπει να προσέχουμε το πώς χαρακτηρίζουμε τους ανθρώπους εδώ μέσα, γιατί πολλοί μας έχουν αποκαλέσει με χαρακτηρισμούς που δεν μας ανήκουν, δεν υιοθετούμε τέτοιες ιδεολογίες. Μακριά από εμάς. Γι' αυτό θα πρέπει να είναι πάρα πολύ προσεκτικοί το πώς χαρακτηρίζουν εδώ πέρα τους συναδέλφους.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Τσιρώνης.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΤΣΙΡΩΝΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, προφανώς και εμείς καταδικάζουμε απερίφραστα κάθε τέτοια ενέργεια βίας, πολλώ δε μάλλον όταν αφορά μέλη της οικογένειας και την οικογενειακή εστία. Και εμείς δεν αντιλαμβανόμαστε πώς μπορεί να φτάσει -μετά από πολιτικές αντιπαραθέσεις- να γίνει στόχος η οικογενειακή εστία κάποιων από εδώ.

Όντως οι αντιπαραθέσεις μας, όσο και σκληρές αν έχουν υπάρξει μέχρι τώρα, είναι πολιτικές και μένουν εδώ. Έχουμε γίνει στόχος και εμείς αρκετές φορές και ο Πρόεδρός μας δύο φορές και μία τώρα, το Σαββατοκύριακο στην Κρήτη έχει γίνει στόχος τέτοιων επιθέσεων, οπότε και συμμεριζόμαστε και σας συμπαρasteκόμαστε. Ελπίζουμε όλοι στην οικογένεια να είναι καλά και έχετε τη συμπαράστασή μας.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Χίτα, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Πολύ σύντομα εκ μέρους της Ελληνικής Λύσης, των Βουλευτών και του Προέδρου μας, κύριε Πιερρακάκη, έχετε την αμέριστη συμπαράσταση. Καταδικάζουμε τη βία από όπου και αν προέρχεται.

Είναι πολύ σημαντικό αυτό. Ότι έχουμε διάφορες πολιτικές, όντως, είναι αλήθεια. Θα τις ακούσετε και σε λίγο. Με την ευκαιρία, ζητάω και τον λόγο, κύριε Πρόεδρε, όποτε εσείς κρίνετε, ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, για να εκφράσω τις αντιθέσεις προς την Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και τον Υπουργό, αλλά προφανώς καταδικάζουμε τη βία απ' όπου και αν προέρχεται.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Κύριε Υπουργέ, νομίζω οι παρεμβάσεις όλων των κομμάτων ήταν στην κατεύθυνση καταδίκης αυτής της ενέργειας.

Συνεχίζουμε και καλούμε στο Βήμα τον κ. Φλώρο Κωνσταντίνο, ανεξάρτητο Βουλευτή. Μετά θα μιλήσει ο κ. Στεφανάδης και μετά εσείς, κύριε Χίτα, ως κοινοβουλευτικός.

Κύριε Φλώρο, έχετε τον λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΦΛΩΡΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε κατά τη διάρκεια της πρώτης συνεδρίασης στην Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, διά στόματος του κυρίου Υπουργού, να δηλώνει ανεquivόριστα ότι όλα τα επιχειρήματα από την πλευρά των κομμάτων της Αντιπολίτευσης που αντιτίθενται σθεναρά στην ψήφιση αυτού του νομοσχεδίου και βασίζονται κυρίως στο άρθρο 16 του Συντάγματος το οποίο παραβιάζεται για πολλοστή φορά, αποτελούν ψήγματα νομικίστικου οριζιναλισμού.

Είναι ένα άρθρο το οποίο εσείς οι ίδιοι προ ετών το μνημονεύατε και λέγατε ότι χρήζει αναθεώρησης. Όμως με την ανάληψη της Κυβερνήσεως από εσάς ως διά μαγείας αυτό δεν ισχύει πλέον. Το Σύνταγμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπορεί να χαρακτηριστεί ως οποιοδήποτε νομικό κείμενο; Ή είναι τελικά η χάρτα των βασικών και θεμελιωδών διατάξεων που θεοπίστηκαν για να καθορίζουν τη λειτουργία του κράτους και να διασφαλίζουν τις ατομικές ελευθερίες όλων ημών;

Γιατί, λοιπόν, απαγορεύονται τα ιδιωτικά πανεπιστήμια στην Ελλάδα; Η απάντηση στο ερώτημα είναι απλή. Τα ιδιωτικά πανεπιστήμια απαγορεύονται γιατί δεν τα επιτρέπει το Σύνταγμα. Το άρθρο 16 του Συντάγματος ορίζει πως η παιδεία αποτελεί βασική αποστολή του κράτους, παράγραφος 2. Προβλέπει ότι η ανώτατη εκπαίδευση παρέχεται αποκλειστικά από ιδρύματα που αποτελούν νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, παράγραφος 5. Επίσης τους απονέμει πλήρη αυτοδιοίκηση, στην παράγραφο 5 και εν τούτοις θέτει τα ιδρύματα υπό την εποπτεία του κράτους και αναγνωρίζει στους καθηγητές τους την ιδιότητα του δημόσιου λειτουργού, στην παράγραφο 6.

Οι διατάξεις αυτές όπως ερμηνεύονται μέχρι σήμερα από το ανώτατο διοικητικό δικαστήριο της χώρας, το Συμβούλιο της Επικρατείας δηλαδή, απαγορεύουν την ίδρυση και τη λειτουργία ιδιωτικών πανεπιστημίων, σύμφωνα με τις αποφάσεις της ολομέλειας του ΣτΕ 2274/1990 και 3457/1998.

Ξέρετε, επειδή δεν είμαστε φετιχιστές και δεν βασιζόμαστε σε συνθηματολογίες περί της δημόσιας ή ιδιωτικής ανώτατης εκπαίδευσης, παρ' όλα αυτά δεν πρέπει οι αρμόδιοι φορείς να εστι-

σουν στη βελτίωση της ήδη υπάρχουσας διάρθρωσης στα πανεπιστήμια, οι πρυτάνεις, οι φοιτητικοί σύλλογοι κ.λπ., ώστε να μπορέσει επιτέλους το ελληνικό πανεπιστήμιο να εκμεταλλευτεί στο έπακρο το ακαδημαϊκό βάθος που διαθέτει, δεδομένου ότι έχουμε καθηγητές διεθνούς κύρους οι οποίοι καλούνται να διδάξουν σε πανεπιστήμια και εγκαταστάσεις που δεν υπάρχουν ούτε σε τριτοκοσμικά κράτη.

Εν ολίγοις θέλω να καταλήξω στο εξής: Πώς θα γίνει σωστά η αξιοποίηση και του ακαδημαϊκού προσωπικού που, όπως προείπα, βρίσκεται σε υψηλό επίπεδο, η σωστή διαχείριση, αλλά και η αύξηση των προαπαιτούμενων κονδυλίων για την αναβάθμιση της υλικοτεχνικής υποδομής των πανεπιστημιακών ιδρυμάτων;

Άκουσα νωρίτερα από τον κ. Οικονόμου, αλλά και άλλους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, να αναφέρει ότι η ΔΑΠ έχει προτείνει την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων. Από πού και ως πού και γιατί η ΔΑΠ να προτείνει κάτι τέτοιο; Το γιατί μάλλον το γνωρίζουμε. Διότι μετά την αποτυχία της ΔΑΠ στις φοιτητικές εκλογές και τα πρόσφατα επεισόδια που έλαβαν χώρα στο Πανεπιστήμιο των Ιωαννίνων, ψάχνετε να βρείτε κάποια νέα στέγη αυτή τη φορά στους ιδιώτες και να συνεχίσουν τα πανεπιστήμια να γίνονται τσιφλίκι και έρμαια πολιτικών συμφερόντων, αντί να προσφέρονται στους φοιτητές για τον λόγο τον οποίο οι ίδιοι πάλεψαν και έδωσαν εξετάσεις για να σπουδάσουν, επεκτείνοντας τις γνώσεις τους και το μορφωτικό τους επίπεδο εν γένει.

Αυτό, λοιπόν, το πρόβλημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το οποίο θα έπρεπε πρωτίστως να ασχοληθείτε είναι με την κατάργηση των φοιτητικών και κομματικών παρατάξεων από τα πανεπιστήμια, που τελικά μόνο προβλήματα δημιουργούν παρά λύσουν, βοηθώντας τα μέγιστα στη συντήρηση του κακού πλέον και με αποδείξεις μορφωτικού επιπέδου στην Ελλάδα, κάτι το οποίο το ανέφερε νωρίτερα και μια συνάδελφος από το ΠΑΣΟΚ, αν δεν κάνω λάθος, η κ. Αποστολάκη.

Λαμβάνοντας λοιπόν υπ' όψιν τα όσα ανέφερα, με αυτό το νομοσχέδιο ομολογείτε μόνοι σας και μας δείχνετε εμπράκτως πως εσείς ανήκαν να διορθώσετε την κατάσταση με δυναμικές και αποφασιστικές παρεμβάσεις ή αλλιώς λαϊκιστί να «σπάσετε αυγά», προς όφελος όμως πάντα της Ελλάδος και του ελληνικού λαού.

Επίσης, άλλο ένα πρόβλημα που συνεχίζει να υφίσταται εδώ και χρόνια, είναι ότι απόφοιτοι των προγραμμάτων «Σπουδές στον Ελληνικό Πολιτισμό» και «Σπουδές στον Ευρωπαϊκό Πολιτισμό» του ΕΑΠ εξακολουθούν να υπόκεινται στην παράνομη παράληψη ενεργοποίησης των επαγγελματικών τους δικαιωμάτων, που τους απονέμουν αντίστοιχα τα άρθρα 1 και 2 του προεδρικού διατάγματος 66/2009. Είναι δυνατόν το πτυχίο που έλαβαν αυτοί οι φοιτητές να αναγνωρίζεται στην αλλοδαπή και στην Ελλάδα να μην τυγχάνει αναγνώρισεως;

Καταθέτω στα Πρακτικά και σχετικό άρθρο.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Φλώρος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν άρθρο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Πάμε τώρα και στη δικαιολογία που χρησιμοποιείτε ως Κυβέρνηση για να παρακάμψετε το άρθρο 16 του Συντάγματος και να περάσετε στην κοινή γνώμη ότι όλα βαίνουν καλώς. Μας λέτε - και πράγματι είναι έτσι - ότι το Σύνταγμα αναφέρει σύσταση πανεπιστημίων και όχι τη μετεγκατάσταση αυτών από άλλες χώρες, ανοίγοντας παράρτημα, για παράδειγμα, στη χώρα μας.

Άρα, λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι, θα μπορέσει να έρθει το Πανεπιστήμιο της Τουρκίας να ανοίξει παραρτήματα στη Θράκη; Θα μπορέσουν τα Σκόπια να ανοίξουν παράρτημα στη Μακεδονία μας; Και όλα αυτά σε αυτή την περιέργη αγάπη που έχετε πια για τους αλλοδαπούς; Και ανέφερε και ποσοστά νωρίτερα ο κ. Γεραπετρίτης, γιατί λέει «τα ποσοστά των αλλοδαπών φοιτητών στην Ελλάδα είναι πολύ χαμηλά». Θα έλεγε, όμως, κανείς ότι αυτό είναι και το πιο λογικό, αφού στην Ελλάδα περισσότερους Έλληνες φοιτητές θα έχεις, στην Αλβανία Αλβανούς, στην Ιταλία Ιταλούς, στην Ισπανία Ισπανούς.

Σε εσάς, όμως, τους εχθρούς του ελληνισμού, τους βιαστές της κοινής λογικής, τους υπέρμαχους της πολυπολιτισμικότητας και φυσικά, της αγάπης σας προς αυτό τον «woke καπιταλισμό»,

αυτό δείχνει παράλογο. Σε κάποιους, βέβαια, σε εμάς, δεν κάνει εντύπωση, καθώς αυτοί είστε.

Όμως, ένας ακόμη λόγος που τα φέρντε όλα αυτά τόσο βιαστικά είναι σαφώς ο τεράστιος διασυρμός σας πανευρωπαϊκά πλέον και η ανάδειξη της χώρας μας, δυστυχώς, ως εντελώς διεφθαρμένη, χωρίς κράτος δικαίου, με τα χτυπήματα και τις σκιές γύρω σας να διαδέχονται το ένα το άλλο. Θέλετε να πούμε για τις υποκλοπές, τη δολοφονία Καραϊβάζ, την ελευθερία του Τύπου; Θέλετε να πούμε για τη χρήση κονδυλίων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη φήμωση πολιτικών σας αντιπάλων είτε προεκλογικά είτε μετεκλογικά; Το έγκλημα των Τεμπών; Την έλλειψη πολιτικής αμεροληψίας στην κοινοβουλευτική έρευνα για το έγκλημα των Τεμπών; Το «άρων άρων μπάζωμα στον τόπο του εγκλήματος»; Το σκάνδαλο με την Ευρωβουλευτή σας κ. Ασημακοπούλου, η οποία άλλα λέει τη μία, άλλα λέει την άλλη;

Όπως καταλαβαίνετε, κύριοι της Κυβέρνησης, η κοινοπονηρία, η υπεροψία, ο κακός εγωισμός και η αλαζονεία στο τέλος γυρίζει μπουμέρανγκ. Μετρημένα τα κουκιά σας, το έχουμε πάρει χαμπάρι και βιάζεστε.

Τέλος, δράττομαι και της ευκαιρίας να αναφέρω ένα γεγονός πολύ δυσάρεστο που έλαβε χώρα στη Λειβαδιά σε μία πολιτική εκδήλωση, όπου οι παριστάμενοι της εκδήλωσης δέχτηκαν αδικαιολόγητη επίθεση -μέχρι και με πέτρες- από τάγματα εφόδου του αριστερού και αναρχικού χώρου. Πήγαν, λοιπόν, εκεί, είχαν προβάλει ως και επιχείρημα, επειδή σε αυτή την εκδήλωση έλαβε μέρος και ο πατέρας μου -από την παράταξη της λαϊκής συστειρώσεως δημιουργήθηκε αυτό- έθεσαν ως επιχείρημα και το προέβαλαν κιόλας ότι έκανε αδίκημα -ο κ. Αρκουμάνης το είπε αυτό- ο πατέρας μου, επειδή μου έδωσε συγχαρητήρια για την εκλογή μου στις βουλευτικές εκλογές του Ιουνίου. Αυτό μάλλον πυροδότησε και την αντιδημοκρατική τους και εγκληματική δράση, η οποία αναντίρρητα αποτελεί τρανή απόδειξη του φανατισμού και της βίας, δυστυχώς, που διακατέχουν τις ξεπλυμένες συνειδήσεις τους.

Καταθέτω και στα Πρακτικά άρθρα σχετικά με τις θριαμβολογίες τους, που δεν μπορώ να καταλάβω πραγματικά πόσο περήφανος μπορεί να είναι κάποιος και να θριαμβολογεί, όταν πετάει πέτρες σε ηλικιωμένους ανθρώπους, σε οικογένειες με παιδιά και βγαίνει και πανηγυρίζει για αυτό.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Φλώρος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Αναμένω από όλους τους συναδέλφους και όλα τα πολιτικά κόμματα να καταδικάσουν αυτές τις αισχρές και αντιδημοκρατικές ενέργειες και κάνω έκκληση στην κατά τόπον αρμόδια εισαγγελική αρχή να διατάξει σχετική έρευνα, ώστε να οδηγηθούν οι υπεύθυνοι ενώπιον της δικαιοσύνης.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Στεφανάδης Χριστόδουλος από τη Νέα Δημοκρατία.

ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υφυπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πριν από λίγο ο κ. Ξανθόπουλος είπε κάτι εύστοχο, ότι την ιστορία δεν τη γράφουν οι νικητές, τη γράφουν οι πολλοί. Πράγματι, θα έλεγα εγώ, την ιστορία τη γράφουν οι πολλοί, τη διαμορφώνουν οι πολλοί και αναλαμβάνει κάποιος να τη γράψει.

Σε αυτό το νομοσχέδιο νομίζω -προσωπική μου άποψη- ότι την ιστορία τη γράφει το Υπουργείο Παιδείας και η Νέα Δημοκρατία. Σε ένα πνεύμα εκσυγχρονισμού και κοιτάζοντας το μέλλον, το οποίο είναι εδώ τώρα το μέλλον, η Κυβέρνησή μας καταθέτει το παρόν νομοσχέδιο, ένα νομοσχέδιο με διακόσια πέντε άρθρα που περιέχονται σε τέσσερα μέρη του νομοσχεδίου.

Σταχυολογώντας, στο Α' Μέρος επισημαίνω ότι το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, όπως επισημάνθηκε και από τον κ. Παναγιωτόπουλο, αναβαθμίζεται με την ίδρυση νέων σχολών και τμημάτων, ένα πανεπιστήμιο με μεγάλη εθνική σημασία.

Στο Β' Μέρος το Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο αυτονομείται και αποκτά ένα σύστημα διοίκησης και λειτουργίας με σεβασμό στις ιδιαιτερότητές του. Το Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο -

υπενθυμίζω, υπογραμμίζω- είναι ένα πανεπιστήμιο που για δεκαετίες τώρα προσφέρει πάρα πολλά στην ανωτάτη παιδεία μας.

Στο Γ' Μέρος παρουσιάζονται καίριες ρυθμίσεις για την ενίσχυση των ανωτάτων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων σε πολλά επίπεδα με δομικές μεταρρυθμίσεις, ρυθμίσεις θεμάτων εξωστρέφειας, ισότητας ψηφιακού μετασχηματισμού, βιωσιμότητας, επιχορηγήσεων και υποτροφιών.

Και στο Δ' Μέρος, το Μέρος που έχει εγείρει τις περισσότερες αντιδράσεις, ορίζονται τα θέματα για την εγκατάσταση και λειτουργία νομικών προσώπων πανεπιστημιακής εκπαίδευσης μη κερδοσκοπικών.

Προτού διατυπώσω επιχειρήματα για αυτό το νομοσχέδιο, θα ήθελα να σταθώ σε κάποια στοιχεία.

Η συμβολή της Ελλάδος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην παιδεία είναι τεράστια. Από τον 5^ο και 4^ο αιώνα π.Χ. οι έφηβοι είχαν τη δυνατότητα ελεύθερα να παρακολουθήσουν ανωτάτη εκπαίδευση της εποχής σε σχολές, όπως η Ακαδημία του Πλάτωνα, ο Περίπατος του Αριστοτέλη και η Ρητορική Σχολή του Ισοκράτη και άλλες.

Τώρα σε διεθνές επίπεδο το 1936 για πρώτη φορά στις Ηνωμένες Πολιτείες ιδρύεται το Χάρβαρντ, ένα ιδιωτικό μη κερδοσκοπικό ίδρυμα. Από τότε σταδιακά ιδρύονται και στις Ηνωμένες Πολιτείες και παγκόσμια πάρα πολλά αυτής της δομής πανεπιστήμια, μη κρατικά, μη κερδοσκοπικά.

Στην εποχή μας ο θετικός αυτός ανταγωνισμός πανεπιστημίων, ιδιωτικών, μη κερδοσκοπικών και δημοσίων, αποτυπώνεται με μετρήσιμους δείκτες, όπου φαίνεται η προοδευτική και αντικειμενική βελτίωση των δημοσίων πανεπιστημίων. Οι δείκτες αυτοί αφορούν την έρευνα, την εκπαίδευση, τη διεύθυνση στις αγορές και άλλες παραμέτρους και είναι δείκτες μετρήσιμοι που δεν επιδέχονται αμφισβήτηση.

Σε όλες τις χώρες του δυτικού κόσμου, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, λειτουργούν ιδιωτικά ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Εξαίρεση αποτελούσε και αποτελεί η χώρα μας και η Κούβα μέχρι σήμερα ή μέχρι αύριο, που πιστεύω ότι θα γίνει νόμος του κράτους αυτή η καινοτομία. Στη χώρα μας, όπου δημιουργήθηκαν ελεύθεροι άνθρωποι, διδασκόμενοι την κριτική σκέψη, η ανωτάτη εκπαίδευση ελέγχεται μόνο από το κράτος και από γραφειοκρατικούς και πολλές φορές αγκυλωτικούς μηχανισμούς.

Θα σταθώ σε κάποια τμήματα των άρθρων 130 έως 155. Τονίζω βάσει αυτών των άρθρων ότι νόμος θα ορίζει τις προϋποθέσεις και τους όρους χρήσης άδειας για την ίδρυση και τη λειτουργία ανωτάτων ιδρυμάτων που δεν θα ανήκουν στο κράτος. Νόμος θα ορίζει τα σχετικά με την εποπτεία που ασκείται πάνω σε αυτά και την υπηρεσιακή κατάσταση του διδακτικού προσωπικού, ενώ, βέβαια, η σύσταση ανωτάτων σχολών από ιδιώτες τονίζω ότι απαγορεύεται. Τα ιδρύματα αυτά θα τελούν υπό την εποπτεία του κράτους. Η Εθνική Αρχή Ανωτάτης Εκπαίδευσης θα ελέγχει αυστηρά τους όρους εγκατάστασης και λειτουργίας, τα προγράμματα σπουδών, τις κτηριακές εγκαταστάσεις και δομές, τις άλλες υποδομές, καθώς και το επίπεδο του διδακτικού προσωπικού σε πρόσληψη και σε εξέλιξη.

Ήδη με τα άρθρα των τριών μερών του νομοσχεδίου αναβαθμίζεται, δυναμώνει, εκσυγχρονίζεται ο θεσμός του δημόσιου πανεπιστημίου ακόμη περισσότερο, αλλά και στο Δ' Μέρος έχουν ληφθεί όλα τα μέτρα που επίσης οχυρώνουν τον θεσμό.

Τα δημόσια πανεπιστήμια είναι άριστα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Αυτό αποτυπώνεται αντικειμενικά από δείκτες αξιολόγησης που προανέφερα, παραδείγματος χάριν, το ΕΚΠΑ, το Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο, βρίσκει στην ογδοηκοστή ενάτη θέση διεθνώς ανάμεσα σε πέντε χιλιάδες πεντακόσια πανεπιστήμια παγκόσμια, με δείκτες αξιόπιστους, όπως είναι ο δείκτης ετεροαναφορών σε ερευνητικό έργο του διδακτικού προσωπικού.

Σήμερα είμαστε αντιμέτωποι με μια ιστορική απόφαση για το εκπαιδευτικό σύστημα της χώρας. Θέλω να κάνω εδώ -και τελειώνω, κυρίες Πρόεδρε- μία προσωπική αναφορά. Ο κ. Γεραπετρίτης, ο Υπουργός, το πρωί είπε ότι «είμαι προϊόν της ανωτάτης εκπαίδευσης». Το ίδιο και ο ομιλών. Είχα την τιμή να σπουδάσω στο Εθνικό Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο, να εργαστώ ως μέλος ΔΕΠ, να εξαντλήσω την ακαδημαϊκή ιεραρχία και όλες τις διοικητικές θέσεις, οκτώ χρόνια Αντιπρόεδρος και Πρόεδρος στην Ια-

τρική Σχολή και μπορώ αβίαστα να πω την άποψή μου για το επίπεδο των πανεπιστημίων και του διδακτικού προσωπικού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τόσο τα πανεπιστήμιά μας όσο και το διδακτικό προσωπικό είναι άριστα. Πιστεύω ότι με την καινοτομία που φέρνει αυτός ο νόμος θα γίνουν ακόμα καλύτερα. Κανείς δεν έχασε μέσα από τον ανταγωνισμό. Αυτό το παράδειγμα το βλέπουμε και στην αγορά και στη βιομηχανία και κυρίως στην εκπαίδευση, στη δημοτική εκπαίδευση, στη μέση εκπαίδευση και τώρα στην ανώτατη εκπαίδευση.

Βρισκόμαστε μπροστά σε μια απόφαση που αφορά όχι το μέλλον της ανώτατης παιδείας μόνο, αλλά και το μέλλον της νέας γενιάς. Θεωρώ ότι τελικά ο θεσμός του πανεπιστημίου, όχι μόνο του δημόσιου, δεν θα υποβαθμιστεί, αλλά θα αναβαθμιστεί μέσα, επαναλαμβάνω, από αυτή την άμλλα που θα προκύψει.

Και βέβαια, ήθελα να εκφράσω και μία απορία. Πολλοί από τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης έχουν εργαστεί, έχουν σπουδάσει, όπως αναφέρθηκε και από προηγούμενους ομιλητές, και έχουν σταδιοδρομήσει, έχουν πάρει θέσεις, κατέχουν ακόμα θέσεις, σε ανάλογης δομής πανεπιστήμια του εξωτερικού. Εδώ, λοιπόν, τίθεται μια αντίφαση. Ένας, δηλαδή, που σπούδασε ή ακόμα περισσότερο κατέχει θέση διδάσκοντος σε ένα πανεπιστήμιο ανάλογης, επαναλαμβάνω, δομής και λειτουργίας, πώς δεν θέλει κάτι ανάλογο και για τη χώρα μας; Πώς θέλει να βλέπει να φεύγουν περίπου αυτή τη στιγμή σαράντα χιλιάδες νέοι για να σπουδάσουν στα Βαλκάνια και στον ευρύτερο χώρο και να φεύγει τόσο πολύ συνάλλαγμα από τη χώρα;

Τελειώνοντας, πιστεύω ότι αυτό το νομοσχέδιο πρέπει να ψηφιστεί. Πρόκειται για μια μεγάλη πρόοδο και για ένα λάκτισμα όχι μόνο της ακαδημαϊκής κοινότητας, αλλά της ελληνικής κοινωνίας προς το μέλλον.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Ελληνικής Λύσης κ. Κωνσταντίνος Χίτας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, θα ήθελα να σας κάνω κάποιες ερωτήσεις μπας και μας πείσετε με τις απαντήσεις σας. Ποιο είναι το δίλημμα σήμερα εδώ; Ποιο είναι το δίλημμα; Μάλλον έχουμε δύο διαφορετικές υποθέσεις. Η μία είναι ότι υπάρχουν σαφείς ιδεολογικές διαφορές ανάμεσα στις παρατάξεις. Από τη μία, δηλαδή, είναι οι παρατάξεις που υποστηρίζουν ή είναι κατά των ιδιωτικών πανεπιστημίων για ιδεολογικούς λόγους -αυτό είναι ένα κομμάτι, γιατί παρακολουθώ την επιχειρηματολογία των Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας που λένε ότι θα είναι καλά τα πανεπιστήμια, θα έχουμε συνάλλαγμα, θα υπάρχει ανταγωνισμός και υπάρχει και από την άλλη είμαστε εμείς που λέμε ότι είμαστε υπέρ των ιδιωτικών πανεπιστημίων, η οποία είναι μια σαφής, σαφέστατη θέση που υπάρχει στο πρόγραμμα της Ελληνικής Λύσης από το 2019. Είναι μία θέση γραμμένη και μπορείτε να μπειτε τώρα στο ίντερνετ να τη διαβάσετε. Όμως, διαφωνούμε με την εκ των πραγμάτων λανθασμένη διαδικασία που ακολουθείται, κάτι που παραδέχεστε πλέον και οι ίδιοι στη Βουλή των Ελλήνων. Είναι άλλο το ένα και άλλο το άλλο. Ναι στα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Να γίνουν, γιατί πρόκειται για κάτι που θα βοηθήσει. Θεωρούμε ότι το κομμάτι της παιδείας μπορεί να αποτελέσει έναν βασικό πυλώνα του ΑΕΠ μας, της οικονομίας της χώρας και λόγω του συναλλάγματος που μπορούμε να φερόμε, αλλά και λόγω αυτού που θα γλιτώσουμε, γιατί δεν θα βγει έξω. Και όλα αυτά, γιατί μπορούμε. Έχουμε και καλό εκπαιδευτικό προσωπικό και μπορούμε να έχουμε και καλά πανεπιστήμια. Μπορούμε στη χώρα αυτή, μπορούμε!

Ας δούμε τώρα τι πάτε να κάνετε εσείς. Διότι βλέπω πολλές φορές τον Υπουργό, τόσο στις επιτροπές όσο και εδώ δύο μέρες και βράδια, να είναι πολλές φορές αλαζόνες.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού): Εγώ;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Όχι, εσάς. Τον Υπουργό.

Έχω διακρίνει μια αλαζονεία. Σημείωσα προηγουμένως που είπε ότι ο ναρκισσισμός, λέει, των μικρών διαφορών δεν είναι μικρή διαφορά. Ξέρετε, κυρία Υφυπουργέ, δεν είναι μικρή ανε-

παίσθητη διαφορά το να τσαλαπατήσω το Σύνταγμα. Το να σκίσω το Σύνταγμα και να το πετάξω στα σκουπίδια είναι μια πολύ σημαντική υπόθεση.

Υπήρχε πρόβλημα μέχρι και σήμερα που μιλάμε για τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, υπήρχε ένα αγκάθι στην ιστορία αυτή χρόνια τώρα; Ποιο ήταν το αγκάθι αυτό; Το άρθρο 16. Βάλτε το στην άκρη. Αλλάζει αυτό; Όχι! Παραμένει το αγκάθι; Παραμένει! Και τι πάτε να κάνετε εσείς τώρα; Πλιάτσικο! Πλιάτσικο πάτε να κάνετε. Και δεν το κάνετε σωστά. Δεν ξέρω ποιοι είναι οι λόγοι που σας ωθούν σε αυτές τις βιαστικές κινήσεις τις οποίες εσείς βαφτίζετε ως φοβερές και τρομερές μεταρρυθμίσεις και οι οποίες, βέβαια, θα μπορούσαν να είναι.

Επαναλαμβάνω -περισσότερο γιατί μπορούμε να μιλάμε μερόνυχτα εδώ και να διαφωνούμε- γιατί εμείς θέλουμε να κάνουμε σαφή τη θέση μας, τη θέση της παράταξής μας στους Έλληνες πολίτες, ότι είμαστε υπέρ και των ιδιωτικών πανεπιστημίων, όπως φυσικά και υπέρ των δημόσιων πανεπιστημίων. Όμως, είμαστε υπέρ των δημόσιων πανεπιστημίων που είναι άρτια δομημένα, τα οποία λειτουργούν κανονικά και στα οποία δεν επικρατεί η αναρχία και το μπάχαλο, δεν τελούν υπό κατόληψη, δεν, δεν, δεν.

Κυρία Μακρή, με εσάς πλέον -εννώ με τη Νέα Δημοκρατία, με την Κυβέρνηση- τίθεται και θέμα εμπιστοσύνης. Δεν έχετε πλέον καμμία, μα καμμία αξιοπιστία ως Κυβέρνηση. Και θα σας πω γιατί. Για παράδειγμα, μία από τις ενστάσεις μας είναι ότι φοβόμαστε μην ανοίξουν εδώ τουρικά πανεπιστήμια. Εσείς λέτε ότι δεν θα ανοίξουν. Α, καλά, εντάξει. Δεν είμαστε τόσο αφελείς πολιτικά για να το πιστέψουμε επειδή λέτε εσείς -το Υπουργείο, όχι εσείς- έτσι, στον αέρα ότι δεν θα ανοίξουν. Και θα σας εξηγήσω γιατί το λέω. Τα ίδια λέγατε, όταν εκφράζαμε τις σοβαρότατες επιφυλάξεις μας για την ψήφο των αποδήμων. Μιλάω για την επιστολική ψήφο.

Λέγαμε, λοιπόν, ότι είναι το βούτυρο στο ψωμί της λαθροχειρίας, στο να γίνει απάτη. Και πριν αλέκτωρα φωνήσαι, βγήκαν στη φόρα τα καμώματα όχι της Ασημακοπούλου, αλλά του Υπουργείου Εσωτερικών. Άνθρωποι οι οποίοι ενεργήσαν για να ψηφίσουν επιστολικά, βρέθηκαν τα στοιχεία τους σε υποψήφια Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας.

Γιατί κουνάτε το κεφάλι σας, κύριε συνάδελφε; Δεν έγινε;

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΚΤΙΣΤΑΚΗΣ: Όχι.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Δεν έγινε. Τι ήταν αυτά που έστειλε; Ευχετήριες κάρτες; Mail προσωπικά ήταν. Από πού ήταν;

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΚΤΙΣΤΑΚΗΣ: Δεν ήταν από το Υπουργείο Εσωτερικών.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Ωραία, ο συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας λέει ότι τα επίσημα στοιχεία όσων ενεγράφησαν σε αυτή την πλατφόρμα δεν ήταν από το Υπουργείο Εσωτερικών. Ερώτηση: Από πού ήταν; Ωραία, δεν ήταν από το Υπουργείο Εσωτερικών. Από πού ήταν; Τα γέννησε η Ασημακοπούλου; Είχε μαντικές ικανότητες η κ. Ασημακοπούλου; Τι έκανε; Ή ήταν κανένας χάκερ; Αν ήταν χάκερ, αυτό σημαίνει ότι το σύστημα είναι διάτρητο. Άρα, σε κάθε περίπτωση κινδυνεύουμε. Το έχουμε πει ότι δεν είστε άξιοι εμπιστοσύνης.

Χάθηκε τώρα η εξεταστική περίοδος λόγω καταλήψεων. Τι μας είχατε πει, κυρία Υπουργέ; Ότι εμείς θα αναλάβουμε τη διακυβέρνηση της χώρας, θα μπει τάξη στα πανεπιστήμια, θα φτιάξουμε την πανεπιστημιακή αστυνομία και ότι όλα αυτά θα ανήκουν στο παρελθόν. Και όχι τίποτα άλλο, αλλά ψηφίσαμε και εμείς την πανεπιστημιακή αστυνομία, γιατί σας πιστέψαμε και γιατί, όπως έχουμε πει, είμαστε υπέρ του νόμου και της τάξης. Πού είναι, λοιπόν, η πανεπιστημιακή αστυνομία; Τι γίνεται με τις καταλήψεις; Εδώ χάνονται εξεταστικές περίοδοι. Άρα, και εδώ είστε αναξιόπιστοι. Ξέρετε κάτι; Φτιάξτε πρώτα τη δημόσια εκπαίδευση, τα δημόσια πανεπιστήμια, φτιάξτε τα για να λειτουργούν ωραία, άρτια, σοβαρά και μετά μιλάμε για όλα τα υπόλοιπα.

Εδώ πάλι διαβάζω ότι εξετάζετε τρόπους για να αλλάξετε τον τρόπο εισαγωγής στα πανεπιστήμια. Πάλι αγωνία για τα παιδιά, πάλι αλλαγή τρόπου εισαγωγής στα πανεπιστήμια, πάλι θα αλλάξουμε τα πράγματα. Κάθε δύο χρόνια βλέπουμε κάτι να αλλάζει. Τι αξιοπιστία μπορεί να έχει αυτή η Κυβέρνηση, μία Κυβέρνηση για την οποία για να αλλάξεις ένα τόσο σημαντικό θέμα, όπως είναι τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, δεν χρειάζεται να αλλάξεις

το άρθρο 16 του Συντάγματος -εκεί δεν χρειάζεται, εμείς θα το κάνουμε αλλιώς-, αλλά όταν μαζεύονται ένα εκατομμύριο τριακόσιες χιλιάδες υπογραφές για να μπουν φυλακή οι εγκληματίες των Τεμπών, εκεί χρειάζεται η αναθεώρηση του Συντάγματος; Στη μία περίπτωση δεν χρειάζεται, αλλά στην άλλη χρειάζεται. Όπως θέλετε εσείς!

Και πάμε τώρα στην Κύπρο. Ακούω εδώ επιχειρηματολογία για την Κύπρο «Η Κύπρος...», «Η Κύπρος...».

Αν το θέμα μας είναι να γίνουμε όπως το έχει κάνει η Κύπρος, είναι πολύ απλό, κυρία Μακρή. Ρίξτε το όριο εισαγωγής στα πανεπιστήμια -να, μια λύση- να μπαίνουν επτά, οκτώ, εννιά και δεν θα πηγαίνει κανείς στην Κύπρο, πιστέψτε με. Όλοι θα το θέλουν. Αυτό είναι το θέμα; Είναι το θέμα να μπορεί ένα ξένο πανεπιστήμιο να ανοίξει παράρτημα στην Ελλάδα, άρα το συνάλλαγμα μας πάλι θα φεύγει έξω, αλλά να μην μπορεί ένα ελληνικό πανεπιστήμιο να ανοίξει ένα ιδιωτικό στην Ελλάδα; Είναι αυτό σοβαρό; Πείτε μας. Είναι αυτό σοβαρό; Πώς γίνεται αυτό; Διότι εμείς όταν λέμε ότι είμαστε υπέρ και των ιδιωτικών πανεπιστημίων και των δημοσίων πανεπιστημίων, τι λέμε; Λέμε ότι θέλουμε να σταματήσουμε αυτήν την οικονομική αιμορραγία και να αποτελέσει το ιδιωτικό πανεπιστήμιο και ένα μεγάλο σοβαρό κομμάτι του ΑΕΠ της χώρας μας.

Πάμε παρακάτω. Κύπρος. Η Κύπρος άλλαξε το συγκεκριμένο άρθρο της; Το άλλαξε. Εμείς το αλλάξαμε; Όχι. Κακώς; Πολύ κακώς! Να, που δεν το αλλάξαμε! Τι να κάνουμε τώρα; Είναι σαν να θέλω να αδυνατίσω και κάθε βράδυ τρώω!

Αν δεν αλλάξω, λοιπόν, τη διατροφική συμπεριφορά μου, δεν πρόκειται, κυρία Υπουργέ...

(Θόρυβος - Διαμαρτυρίες από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ, μη διακόπτετε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Εσείς με το ζόρι πρέπει να χάσετε κιλά. Ε, δεν γίνεται να το κάνετε αυτό τώρα! Αν δεν αλλάξετε το άρθρο 16, δεν μπορείτε να το κάνετε!

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Θα το κάνουμε με την αναθεώρηση.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΗΤΑΣ: Κι αφού είναι τόσο νόμιμο αυτό που κάνετε και τόσο σωστά αυτά που κάνετε, άντε να σας πιστέψουμε και σ' αυτό. Εγώ λέω, λοιπόν, ότι έρχονται τρία μεγάλα πανεπιστήμια του εξωτερικού, αυτά που διαφημίζει ο κ. Πιερρακάκης, ανοίγουν τρία παραρτήματα εδώ, ρίχνουν λεφτά οι άνθρωποι και βγαίνει το ΣτΕ και απορρίπτει. Λέμε τώρα! Τι γίνεται; Θα τους αποζημιώσουμε; Πείτε μου τι γίνεται. Απαντήστε μου τι γίνεται.

Εγώ σας λέω ότι έρχεται εδώ η Σορβόνη, κύριε Πιερρακάκη μας, και λέει «Θέλουμε να ανοίξουμε ένα πανεπιστήμιο». Λέμε «Συγχαρητήρια, κυρία Σορβόνη. Καθίστε κάτω. Πόσο κάνει; Τόσο» και έρχεται το ΣτΕ και το απορρίπτει. Τι θα κάνετε; Θα πληρώσουμε, όπως πληρώσαμε πακτωλό εκατομμυρίων, όταν δώσατε, όταν ξεπουλήσατε στο ΤΑΙΠΕΔ το νερό, βγαίνει το ΣτΕ, αποφασίζει το αντίθετο, το παίρνει το νερό πίσω και αποζημιώ-νετε με 400 εκατομμύρια το ΤΑΙΠΕΔ;

Δεν ήταν δικά σας τα λεφτά. Εδώ δεν σας ακούω να πετάτε εξυπνάδες, όπως πριν, κυρία συνάδελφε. Εδώ έχει σωτήρι, γιατί τα εκατομμύρια αυτά είναι ματωμένα λεφτά των Ελλήνων, τα οποία τα πληρώνουν οι Έλληνες πολίτες από τους δικούς σας πολιτικούς τυχοδιωκτισμούς. Αυτά κάνετε εσείς. Γι' αυτό σας λέω ότι πλέον δεν μπορούμε να σας εμπιστευτούμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπά προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ξαναρωτάω και αυτό είναι το ερώτημα του ενός εκατομμυρίου. Αφού είναι τόσο νόμιμο αυτό που κάνετε, γιατί ελλοχεύει ο κίνδυνος το ΣτΕ να το απορρίψει; Άρα, κάτι δεν κάνετε καλά. Πάτε πάλι στη ζούλα να περάσετε κάτι. Αυτό πάτε να κάνετε. Και ξαναλέω, αν έρθουν και επενδύσουν εδώ άνθρωποι, τι θα τους κάνετε μετά; Θα τους αποζημιώσετε. Και τα λεφτά αυτά προφανώς θα φύγουν όχι από την τσέπη σας ούτε από τα ταμεία της Νέας

Δημοκρατίας τα άδεια ή τα χρεωμένα, αλλά από την τσέπη του ελληνικού λαού. Δεν κατοχυρώνεται πουθενά ούτε διασφαλίζεται από πουθενά ότι τα παραρτήματα αυτά τα οποία νομοθετείτε θα είναι και θα λειτουργούν ως μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Από πουθενά! Από πουθενά!

Να σας πω και κάτι; Θα τα είχαμε λύσει όλα αυτά. Και μην ανατριχιάσετε. Ο κ. Γεωργιάδης είπε προηγουμένως εν τη ρύμη του λόγου του -δεν ξέρω αν το παρατηρήσατε- «Το Συνταγματικό Δικαστήριο...», «Το Συνταγματικό Δικαστήριο...». Προφανώς, ο άνθρωπος ήθελε να πει το ΣτΕ, αλλά γλώσσα λανθάνουσα, αλήθεια λέει. Είπε Συνταγματικό Δικαστήριο.

Θα ήταν λυμένα όλα αυτά, αλλά καμμία κυβέρνηση -η δικιά σας, η δικιά σας, η δικιά σας του ΠΑΣΟΚ- δεν ήθελε ποτέ ένα συνταγματικό δικαστήριο γιατί δεν θα σας επέτρεπε να περάσετε πολλά νομοθετήματα. Θα ήταν όλα λυμένα γιατί το συνταγματικό δικαστήριο είναι ο θεματοφύλακας του Συντάγματος και ακυρώνει καθετί αντισυνταγματικό. Τελεία και παύλα.

(Στο σημείο αυτό κτυπά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κλείνοντας, η Ελληνική Λύση καλούμε, προτρέπουμε και προσκαλούμε τους Έλληνες πολίτες που καθημερινά αγκαλιάζουν την παράταξή μας, να ενημερωθούν για τις ξεκάθαρες θέσεις μας στο κομμάτι της παιδείας. Είμαστε υπέρ των δημοσίων πανεπιστημίων να δουλεύουν σωστά, άρτια, όπως αυτά στο εξωτερικό, χωρίς να είναι άντρο ανομίας, μαχαλάκηδες, εμπόροι ναρκωτικών και άλλα, γιατί αυτό θα κάνουμε εμείς όταν κυβερνήσουμε, θα μπει ο νόμος και η τάξη. Ταυτόχρονα, είμαστε και υπέρ των ιδιωτικών πανεπιστημίων, βεβαίως, για να αποτελέσουν μια δυνατή οικονομική ανάσα για την ελληνική οικονομία, αλλά με σωστό τρόπο, όχι όπως πάτε να το περάσετε εσείς. Είναι λάθος αυτό που πάτε να κάνετε και το ξέρετε πολύ καλά.

Πραγματικά δεν ξέρω τι θα κάνει το ΣτΕ. Δεν θα προκατάλαβουμε καμμία απόφαση εμείς, αλλά από εσάς ορίζονται ούτως ή άλλως στη δικαιοσύνη όλοι, από την εκάστοτε κυβέρνηση. Αυτό είναι άλλη μια παγκόσμια πατέντα που έχουμε στην Ελλάδα. Όμως, πραγματικά με αγωνία θα περιμένουμε, αλλά μόνο και μόνο που σήμερα και αυτές τις μέρες οι ίδιοι εσείς αναφέρεστε συνέχεια στο ΣτΕ, σημαίνει ότι κάτι φοβάστε ή ότι από εκεί που πάτε να νομοθετήσετε δεν είναι νόμιμο. Αυτή είναι η ομολογία σας, ομολογία ενοχής.

Για όλους αυτούς τους λόγους -και όχι ιδεολογικούς λόγους- εμείς καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο. Μακάρι στην προηγούμενη Βουλή το 2019 που ήμασταν εδώ, να είχαμε τη δυνατότητα να αλλάξουμε το άρθρο 16. Σε έναν χρόνο θα ξεκινήσει η συζήτηση για την αλλαγή του Συντάγματος με την προτεινόμενη Βουλή και την επόμενη τετραετία, γεροί να είμαστε, είναι η αναθεωρητική Βουλή. Εδώ είμαστε να αλλάξουμε το άρθρο 16, να φτιάξουμε τα ιδιωτικά πανεπιστήμια και να γίνουν όλα όπως πρέπει και όχι όπως θέλετε εσείς «ντε και καλά» να τα κάνουμε.

Και απαντήστε μας σ' αυτό, αν θέλετε. Αν έρθουν εδώ ένα, δύο, τρία πανεπιστήμια και επενδύσουν αυτοί οι άνθρωποι και βγει το Στ.Ε. και τους πει «Bye-bye», τι θα κάνετε; Πείτε μας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Ελληνικής Λύσης)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Πριν δώσουμε τον λόγο στον επόμενο ομιλητή, ζήτησε τον λόγο η κυρία Υπουργός για κάποιες νομοτεχνικές βελτιώσεις.

Ορίστε, κυρία Υπουργέ, έχετε τον λόγο.

ΖΕΤΤΑ ΜΑΚΡΗ (Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού): Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Πράγματι, θα καταθέσω νομοτεχνικές βελτιώσεις στο υπό συζήτηση και υπό ψήφιση νομοσχέδιο, τις οποίες θα σας παρακαλούσα να διανεμίτε στους συναδέλφους.

Ευχαριστώ πολύ.

(Στο σημείο αυτό η Υφυπουργός Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού κ. Ζέττα Μακρή καταθέτει για τα Πρακτικά τις προαναφερθείσες νομοτεχνικές βελτιώσεις, οι οποίες έχουν ως εξής:

ΝΟΜΟΤΕΧΝΙΚΕΣ ΒΕΛΤΙΩΣΕΙΣ
στο σχέδιο νόμου
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
με τίτλο
**«Ενίσχυση του Δημόσιου Πανεπιστημίου –Πλαίσιο λειτουργίας μη κερδοσκοπικών
παραρτημάτων ξένων πανεπιστημίων»**

1. Στον πίνακα περιεχομένων στο άρθρο 80 οι λέξεις «το Συμβούλιο Διοίκησης» αντικαθίστανται από τις λέξεις «τον Πρύτανη».
2. Ο τίτλος του Κεφαλαίου Ε' του Μέρους Ε' στον πίνακα περιεχομένων και στο κείμενο του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται ως εξής: «ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΕΣ ΜΟΝΑΔΕΣ ΚΑΙ ΕΠΟΠΤΕΥΟΜΕΝΟΥΣ ΦΟΡΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ».
3. Στην παρ. 3 του άρθρου 7 του σχεδίου νόμου μετά τις λέξεις «Σχολής Επιστημών Υγείας του» διαγράφονται οι λέξεις «Διεθνούς Πανεπιστημίου της Ελλάδος» και το αρκτικόλεξο ΔΙ.ΠΑ.Ε. τίθεται εκτός παρένθεσης.
4. Στο άρθρο 10 του σχεδίου νόμου επέρχονται οι εξής αλλαγές:
  - α) Στην παρ. 4 αα) στο πρώτο εδάφιο διαγράφονται οι λέξεις «του Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού» και το αρκτικόλεξο Δ.Ε.Π. τίθεται εκτός παρένθεσης, αβ) στο δεύτερο εδάφιο διαγράφονται οι λέξεις «του Εργαστηριακού Διδακτικού Προσωπικού», «του Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού» και «του Ειδικού Τεχνικού Εργαστηριακού Προσωπικού» και τα αρκτικόλεξα Ε.ΔΙ.Π., Ε.Ε.Π. και Ε.Τ.Ε.Π. τίθενται εκτός παρένθεσης.
  - β) Στην παρ. 5 οι λέξεις «στα Τμήματα, Ινστιτούτα και στο Παράρτημα» αντικαθίστανται από τις λέξεις «στην Καβάλα, στη Δράμα και στο Διδυμότειχο, όπου εδρεύουν οι Σχολές, τα Τμήματα, τα Ινστιτούτα και το Παράρτημα».
  - γ) Στην παρ. 9 μετά τις λέξεις «δαπάνες λειτουργίας» προστίθενται οι λέξεις «στην Καβάλα, στη Δράμα και στο Διδυμότειχο των εγκαταστάσεων».
  - δ) Οι παρ. «7», «8» και «9» του άρθρου 10 αναριθμούνται σε «6», «7» και «8» αντίστοιχα.
5. Στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 11 του σχεδίου νόμου μετά τις λέξεις «Τμημάτων και» προστίθεται η λέξη «του».
6. Στο άρθρο 12 του σχεδίου νόμου επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στην παρ. 1 αα) μετά τις λέξεις «περιουσιακά στοιχεία» προστίθενται οι λέξεις «, καθώς και οι εγκαταστάσεις», αβ) μετά τη λέξη «Τμημάτων» προστίθενται οι λέξεις «και Ινστιτούτων», αγ) μετά το αρκτικόλεξο «(ΔΙ.ΠΑ.Ε.)» προστίθεται η φράση «, στην Καβάλα, στη Δράμα και στο Διδυμότειχο, όπως αυτές περιήλθαν στο ΔΙ.ΠΑ.Ε. από το Ανώτατο Τεχνολογικό Ίδρυμα Ανατολικής Μακεδονίας-Θράκης σύμφωνα με το άρθρο 6 του ν. 4610/2019 (Α' 70), αυτούσια», β) Στην παρ. 2 βα) στο πρώτο εδάφιο πριν από τη λέξη «Τμημάτων» προστίθεται η λέξη «Σχολών», ββ) στο δεύτερο εδάφιο η φράση «που αφορούν στα εντασσόμενα Τμήματα, Ινστιτούτα και στο Παράρτημα» αντικαθίσταται από τη φράση «για τα ζητήματα της παρ. 1 καθώς και του πρώτου εδαφίου».
7. Στα άρθρα 13 έως 36 του σχεδίου νόμου η πρώτη αναφορά στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο γίνεται ολογράφως στην αντίστοιχη πτώση και με το αρκτικόλεξο Ε.Α.Π. εντός παρένθεσης.
8. Στα άρθρα 17, 18, 19, 22, 24 και 27 του σχεδίου νόμου η πρώτη αναφορά στις Θεματικές Ενότητες, στις Εργαστηριακές Θεματικές Ενότητες και στις Ενότητες Πρακτικής Άσκησης γίνεται ολογράφως στην αντίστοιχη πτώση και με τα αρκτικόλεξα τους εντός παρένθεσης.

9. Στα άρθρα 19 και 30 του σχεδίου νόμου η πρώτη αναφορά στο Διδακτικό Ερευνητικό Προσωπικό, στο Συνεργαζόμενο Εκπαιδευτικό Προσωπικό και στο Επιστημονικό Προσωπικό, γίνεται ολογράφως στην αντίστοιχη πτώση και με τα αρκτικόλεξα τους εντός παρένθεσης.
10. Στην παρ. 4 του άρθρου 29 του σχεδίου νόμου διαγράφεται η φράση «η οποία εγκρίνεται από τον Υπουργό Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού»,
11. Στην παρ. 8 του άρθρου 30 του σχεδίου νόμου μετά τις λέξεις «Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού» προστίθεται εντός παρένθεσης το αρκτικόλεξο Ε.Ε.Π., μετά τις λέξεις «Εργαστηριακού Διδακτικού Προσωπικού» προστίθεται εντός παρένθεσης το αρκτικόλεξο Ε.Δι.Π. και μετά τις λέξεις «Ειδικού Τεχνικού Εργαστηριακού Προσωπικού» προστίθεται εντός παρένθεσης το αρκτικόλεξο Ε.Τ.Ε.Π..
12. Στο άρθρο 31 του σχεδίου νόμου μετά τις λέξεις «Ειδικού Λογαριασμού Κονδυλίων Έρευνας» προστίθεται εντός παρένθεσης το αρκτικόλεξο Ε.Λ.Κ.Ε..
13. Στο άρθρο 35 του σχεδίου νόμου επέρχονται οι εξής αλλαγές:
  - α) στην υποπερ. δβ) της παρ. 2 μετά τις λέξεις «στοιχεία που» η λέξη «της» αντικαθίσταται από τη λέξη «του»,
  - β) στην περ. α) της παρ. 3 μετά τη λέξη «Ελλάδα,» προστίθεται η φράση «εκτός αυτών που λειτουργούν στα Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα της χώρας,»,
  - γ) στις παρ. 6 και 7 η αναφορά στις λέξεις «Επιστημονική Επιτροπή» αντικαθίστανται από το αρκτικόλεξο Ε.Ε..
14. Στην παρ. 2 του άρθρου 40 του σχεδίου νόμου οι λέξεις «Συμβουλίου Διοίκησης» αντικαθίστανται από το αρκτικόλεξο Σ.Δ..
15. Στο προοίμιο του άρθρου 42 του σχεδίου νόμου η λέξη «αντικαθίστανται» αντικαθίσταται από την ορθή «αντικαθίσταται».
16. Στο εσωτερικό άρθρο 12 του ν. 4957/2022 του άρθρου 42 του σχεδίου νόμου η πρώτη αναφορά στο Συμβούλιο Διοίκησης και στο Ανώτατο Εκπαιδευτικό ίδρυμα γίνεται ολογράφως στην αντίστοιχη πτώση και με τα αρκτικόλεξα τους εντός παρένθεσης. Οι λοιπές αναφορές γίνονται μόνο με τα αρκτικόλεξα Σ.Δ. και Α.Ε.Ι. εκτός παρένθεσης.
17. Στο άρθρο 45 του σχεδίου νόμου επέρχονται οι εξής αλλαγές:
  - α) στο προοίμιο η φράση «και το άρθρο 16 διαμορφώνεται ως εξής:» αντικαθίσταται από τη φράση «και οι παρ. 4 και 5 διαμορφώνονται ως εξής:».
  - β) στην περ. ιζ) της παρ. 4 του εσωτερικού άρθρου 16 του ν. 4957/2022 διαγράφονται οι λέξεις «Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού» και το αρκτικόλεξο Δ.Ε.Π. τίθεται εκτός παρένθεσης.
18. Στο άρθρο 46 του σχεδίου νόμου επέρχονται οι εξής αλλαγές:
  - α) στον τίτλο του άρθρου τόσο στον πίνακα περιεχομένων, όσο και στο κείμενο του σχεδίου νόμου, το αρκτικόλεξο Δ.Ε.Π. αντικαθίσταται από τις λέξεις «Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού».
  - β) Στην παρ. 2 του εσωτερικού άρθρου 23 του ν. 4957/2022 (Α' 141): βα) στην περ. δ διαγράφονται οι λέξεις «Διδακτικού και Ερευνητικού Προσωπικού» και το αρκτικόλεξο Δ.Ε.Π. τίθεται εκτός παρένθεσης, ββ) στην περ. θ μετά τις λέξεις «Συμβουλίου Διοίκησης» προστίθεται εντός παρένθεσης το αρκτικόλεξο Σ.Δ., γ) στην περ. ιγ) μετά τις λέξεις «Κέντρο Επιμόρφωσης και Διά Βίου Μάθησης» προστίθεται εντός παρένθεσης το αρκτικόλεξο

- Κ.Ε.ΔΙ.ΒΙ.Μ., δ) στην περ. κβ) οι λέξεις «εσωτερικό κανονισμό του λειτουργίας» αντικαθίστανται από τις λέξεις «Εσωτερικό Κανονισμό Λειτουργίας».
19. Στο προοίμιο της παρ. 2 του άρθρου 49 του σχεδίου νόμου: α) στην περ. α) οι λέξεις «πρώτο και δεύτερο εδάφιο» αντικαθίστανται από τις λέξεις «εδάφια πρώτο και δεύτερο», β) στην περ. β) η λέξη «προστίθενται» αντικαθίσταται με τη λέξη «προστίθεται».
20. Στην παρ. 1 του εσωτερικού άρθρου 59 του ν. 4957/2022 του άρθρου 56 του σχεδίου νόμου επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) η φράση «του πανεπιστημιακού εργαστηρίου ή της πανεπιστημιακής κλινικής που έχει εγκατασταθεί στο ίδιο νοσοκομείο» αντικαθίσταται από τη φράση «πανεπιστημιακού εργαστηρίου ή κλινικής ή του υπεύθυνου Μονάδας, στην οποία έχει ή πρόκειται να εγκατασταθεί ο εξοπλισμός», β) στο τελευταίο εδάφιο μετά από τις λέξεις «ή της κλινικής» προστίθενται οι λέξεις «ή τον Υπεύθυνο Μονάδας».
21. Στην παρ. 4 του εσωτερικού άρθρου 70Α του ν. 4957/2022 (Α' 141) του άρθρου 58 του σχεδίου νόμου επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στην υποπερ. αα) της περ. α) η λέξη «καταγωγή» αντικαθίσταται από τη λέξη «υψηλότητα», β) στην υποπερ. βα) της περ. β) οι λέξεις «οι ίδιοι και κανένας από τους δύο τους γονείς δεν έχουν ελληνική καταγωγή» αντικαθίστανται από τις λέξεις «οι ίδιοι και οι γονείς τους δεν έχουν ελληνική υπηκοότητα», γ) στην υποπερ. γα) της περ. γ) η λέξη «καταγωγή» αντικαθίσταται από τη λέξη «υψηλότητα» και δ) στην υποπερ. δα) της περ. δ) οι λέξεις «οι ίδιοι και κανένας από τους δύο τους γονείς δεν έχουν ελληνική καταγωγή» αντικαθίστανται από τις λέξεις «οι ίδιοι και οι γονείς τους δεν έχουν ελληνική υπηκοότητα».
22. Στο τέταρτο εδάφιο της παρ. 3 του εσωτερικού άρθρου 81 του ν. 4957/2022 του άρθρου 59 του σχεδίου νόμου μετά τη λέξη «συγκροτείται» προστίθενται οι λέξεις «Συντονιστική Επιτροπή» και το αρκτικόλεξο Σ.Ε. τίθεται εντός παρένθεσης.
23. Στον τίτλο του άρθρου 67 του σχεδίου νόμου, τόσο στον πίνακα περιεχομένων, όσο και στο κείμενο του σχεδίου νόμου, προστίθενται οι λέξεις «– Προσθήκη άρθρου 111Α στον ν. 4957/2022».
24. Στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 2 του εσωτερικού άρθρου 120 του ν. 4957/2022 του άρθρου 71 του σχεδίου νόμου η λέξη «του» αντικαθίσταται από τη λέξη «τους».
25. Στο προοίμιο των άρθρων 72 και 74 του σχεδίου νόμου η λέξη «αντικαθίσταται» αντικαθίσταται από τη λέξη «αντικαθίστανται».
26. Στο πρώτο εδάφιο της περ. Ε' της παρ. 2 του εσωτερικού άρθρου 288 του ν. 4957/2022 του άρθρου 74 του σχεδίου νόμου οι λέξεις «Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων» αντικαθίστανται από τις λέξεις «Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού» και οι λέξεις «Υπουργών Οικονομικών» αντικαθίστανται από τις λέξεις «Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών».
27. Στο προοίμιο του άρθρου 76 του σχεδίου νόμου η φράση «και η παρ. 2 διαμορφώνεται» αντικαθίσταται από τη φράση «και η παρ. 3 διαμορφώνεται».
28. Στο πρώτο και δεύτερο εδάφιο της περ. α) της παρ. 1 του εσωτερικού άρθρου 159 του άρθρου 83 του σχεδίου νόμου η φράση «1 του άρθρου 14 ν. 4270/2014» αντικαθίσταται με τη φράση «1 του άρθρου 14 του ν. 4270/2014».
29. Στην περ. ζ) της παρ. 6 του εσωτερικού άρθρου 169 του ν. 4957/2022 του άρθρου 84 του μετά τις λέξεις «καθώς και λοιποί ερευνητικοί οργανισμοί και» διαγράφεται η λέξη «να».

30. Στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 2 του εσωτερικού άρθρου 215 του άρθρου 86 του σχεδίου νόμου προστίθενται οι λέξεις «Μονάδας Διασφάλισης Ποιότητας» πριν το αρκτικόλεξο ΜΟ.ΔΙ.Π., το οποίο τίθεται εντός παρένθεσης.
31. Στο προοίμιο του άρθρου 88 του σχεδίου νόμου: α) διορθώνεται στο ορθό ο ν. 4957/2022, και β) η λέξη «αντικαθίσταται» αντικαθίσταται από τη λέξη «αντικαθίστανται».
32. Στο τέλος της περ. ιστ) της παρ. 2 του εσωτερικού άρθρου 223 του ν. 4957/2022 του άρθρου 90 του σχεδίου νόμου μετά τη λέξη «αρμοδιότητες» προστίθεται η λέξη «τους».
33. Στο εσωτερικό άρθρο 227 του ν. 4957/2022 του άρθρου 91 του σχεδίου νόμου επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στην παρ. 2 η ημερομηνία «30.6.2025» αντικαθίσταται από την ημερομηνία «30η.6.2025» και β) στην παρ. 3 μετά τις λέξεις «τουλάχιστον κατά» προστίθεται η λέξη «ποσοστό».
34. Στους τίτλους των άρθρων 92 και 93 του σχεδίου νόμου, τόσο στον πίνακα περιεχομένων, όσο και στο κείμενο του σχεδίου νόμου, τα αρκτικόλεξα ΕΘ.Α.Α.Ε. και Α.Ε.Ι. αντικαθίστανται από τις λέξεις «Εθνικής Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης» και «Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα», αντίστοιχα.
35. Στο άρθρο 93 του σχεδίου νόμου επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στο προοίμιο προστίθεται περ. γ ως εξής: «γ) η περ. γ) αντικαθίσταται», β) η περ. γ) της παρ. 2 του εσωτερικού άρθρου 16 του ν. 4653/2020 αντικαθίσταται ως εξής: «γ) Με απόφαση του Υπουργού Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού, που εκδίδεται ύστερα από εισήγηση του Ανώτατου Συμβουλίου της ΕΘ.Α.Α.Ε., ι) ορίζονται τα κριτήρια κατανομής και οι δείκτες ποιότητας και επιτευγμάτων των υποπαρ. α) και β) και ο τρόπος με τον οποίο οι ανωτέρω δείκτες ποιότητας σταθμίζονται και συνδυάζονται, και ii) δύναται να καθορίζονται ορισμένα ή το σύνολο των κριτηρίων ή δεικτών ως υποχρεωτικοί για τα Α.Ε.Ι., καθώς και ορισμένα κριτήρια ή δείκτες ως προαιρετικοί για τα Α.Ε.Ι. και, στην περίπτωση αυτή, το πλήθος των κριτηρίων ή δεικτών τα οποία πρέπει να επιλέξει κάθε Α.Ε.Ι., καθώς και κάθε άλλο θέμα σχετικό με την εφαρμογή του παρόντος.».
36. Στο άρθρο 94 του σχεδίου νόμου επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στο προοίμιο η φράση «που έχει την ικανότητα διαδίκου» αντικαθίσταται από τη φράση «έχει ικανότητα διαδίκου», β) στην παρ. 3 του εσωτερικού άρθρου 229 του ν. 4957/2022 η φράση «που έχει την ικανότητα διαδίκου» αντικαθίσταται με τη φράση «έχει ικανότητα διαδίκου».
37. Στο άρθρο 98 του σχεδίου νόμου επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στο προοίμιο προστίθεται η φράση «επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στην αρχή της περ. δ) προστίθενται οι λέξεις «την κάλυψη», β)» και β) στην αρχή της περ. δ) της παρ. 7 του εσωτερικού άρθρου 237 του ν. 4957/2022 προστίθενται οι λέξεις «την κάλυψη».
38. Το προοίμιο της παρ. 1 του άρθρου 100 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται ως εξής: «1. Στην περ. γ) της παρ. 1 του άρθρου 240 του ν. 4957/2022 (Α' 141), περί ανάληψης υποχρεώσεων, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) οι λέξεις «Ο Π.Ο.Υ. της Μ.Ο.Δ.Υ.» αντικαθίσταται από τις λέξεις «Η Μ.Ο.Δ.Υ.», β) η φράση «, στο οποίο βεβαιώνει δια της υπογραφής του,» αντικαθίσταται από τη φράση «μέσω του πληροφοριακού συστήματος στο οποίο βεβαιώνεται δια της υπογραφής ή της ηλεκτρονικής έγκρισης του Π.Ο.Υ.», γ) μετά τις λέξεις «και αποστέλλει αυτήν προς υπογραφή» προστίθενται οι λέξεις «ή ηλεκτρονική έγκριση» και η περ. γ) διαμορφώνεται ως εξής:».

39. Η περ. β) του προοιμίου του άρθρου 103 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται ως εξής: «β) στην παρ. 6: βα) μετά τις λέξεις «και διαμονή φυσικών προσώπων» προστίθενται οι λέξεις «της ομάδας έργου, καθώς και φυσικών προσώπων», ββ) μετά τις λέξεις «δημόσιων συμβάσεων» προστίθενται οι λέξεις «και «του άρθρου 249» και το άρθρο 248 διαμορφώνεται ως εξής:» .
40. Στην παρ. 2 του εσωτερικού άρθρου 254 του ν. 4957/2022 του άρθρου 104 του σχεδίου νόμου οι λέξεις «Μονάδας Οικονομικής και Διοικητικής Υποστήριξης» αντικαθίστανται από το αρκτικόλεξο Μ.Ο.Δ.Υ..
41. Στην περ. α) του προοιμίου του άρθρου 110 του σχεδίου νόμου μετά τις λέξεις «εισήγησης και» προστίθενται οι λέξεις «μετά τη φράση «πνευματικής ιδιοκτησίας».
42. Το προοίμιο του άρθρου 113 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται ως εξής: «Στην παρ. 6 του άρθρου 143 του ν. 4957/2022 (Α' 141), περί προϋποθέσεων εκλογής και εξέλιξης μελών Διδακτικού Ερευνητικού Προσωπικού, στο στοιχείο iii της υποπερ. αγ), στο στοιχείο vi της υποπερ. βγ) και στο στοιχείο vi της υποπερ. γδ) προστίθεται η αναφορά σε άλλα δικαιώματα βιομηχανικής ιδιοκτησίας και η παρ. 6 διαμορφώνεται ως εξής:».
43. Στο προοίμιο του άρθρου 116 του σχεδίου νόμου οι λέξεις «στο πρώτο εδάφιο» αντικαθίστανται από τις λέξεις «στο τέλος του πρώτου εδαφίου».
44. Στην παρ. 1 του εσωτερικού άρθρου 262 του άρθρου 117 του σχεδίου νόμου η φράση «Εταιρεία αξιοποίησης και διαχείρισης της περιουσίας» αντικαθίσταται με τη φράση «Εταιρεία Αξιοποίησης και Διαχείρισης Περιουσίας».
45. Στο άρθρο 120 του σχεδίου νόμου επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στο προοίμιο της παρ. 1 μετά τις λέξεις «Πανεπιστημιακού Ινστιτούτου,» προστίθενται οι λέξεις «μετά το αρκτικόλεξο «(Δ.Ε.Π.)»,» β) στην αρχή της περ. α) του προοιμίου της παρ. 2 προστίθενται οι λέξεις «μετά τις λέξεις «ή της Σχολής».
46. Στην περ. α) του προοιμίου του άρθρου 122 του σχεδίου νόμου μετά τις λέξεις «στην παρ. 1» προστίθενται οι λέξεις «μετά από τη φράση «άρθρου 267 του παρόντος,».
47. Στην παρ. 1 του εσωτερικού άρθρου 134Α του ν. 4957/2022 του άρθρου 128 του σχεδίου νόμου μετά τις λέξεις «αιτήσεως του ενδιαφερομένου» προστίθεται η φράση «, η οποία συνοδεύεται από παράβολο υπέρ του Δ.Ο.Α.Τ.Α.Π., σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 443,».
48. Στην περ. α) του άρθρου 131 του σχεδίου νόμου μετά τις λέξεις «υπό τη μορφή» προστίθενται οι λέξεις «Νομικού Προσώπου Πανεπιστημιακής Εκπαίδευσης» και το αρκτικόλεξο Ν.Π.Π.Ε. τίθεται εντός παρένθεσης.
49. Στην περ. ε) του άρθρου 132 του σχεδίου νόμου μετά τη φράση «με βάση απόφαση του μητρικού ιδρύματος ή» προστίθεται η λέξη «εκπαιδευτική».
50. Στην περ. ζ) του άρθρου 132 του σχεδίου νόμου διορθώνεται η λέξη «παραρτήματος».
51. Στην παρ. 1 του άρθρου 133 του σχεδίου νόμου επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις: α) στην περ. α) οι λέξεις «την αρχή» αντικαθίστανται από τις λέξεις «τις αρχές της ακαδημαϊκής ελευθερίας,», β) στην περ. στ) οι λέξεις «και παραγωγικούς φορείς» αντικαθίστανται από τις λέξεις «, καθώς και με παραγωγικούς».
52. Στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 136 του σχεδίου νόμου επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) οι λέξεις «κατά την άσκησης της εποπτείας» αντικαθίσταται από τις λέξεις «κατά την άσκηση

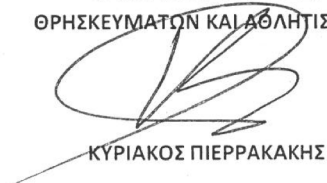
- της εποπτείας» και β) μετά τις λέξεις «Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης» προστίθεται η φράση «(ΕΘ.Α.Α.Ε.) και τον Εθνικό Οργανισμό Πιστοποίησης Προσόντων και Επαγγελματικού Προσανατολισμού (Ε.Ο.Π.Π.Ε.Π.)».
53. Στο άρθρο 137 του σχεδίου νόμου επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στην περ. γ) μετά τις λέξεις «Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης» προστίθεται εντός παρένθεσης το αρκτικόλεξο ΕΘ.Α.Α.Ε. και β) στην περ. δ) μετά τις λέξεις «συνθήκες υγιεινής» διαγράφονται οι λέξεις «των χώρων».
54. Στο άρθρο 138 του σχεδίου νόμου: α) στην παρ. 1 μετά τη λέξη «δύο» προστίθεται εντός παρένθεσης «(2)», β) στο πρώτο εδάφιο της περ. γ) της παρ. 2 διορθώνεται ο αριθμός εντός παρένθεσης ως εξής: (2.000.000,00), α) στην παρ. 2 αα) στο τρίτο εδάφιο της περ. γ) η φράση «πρόκειται να εγκατασταθεί» αντικαθίσταται από τη φράση «εγκαθίσταται», δ) στην περ. δ) μετά τη φράση «αφορά παράρτημα,» διαγράφεται η λέξη «που» και η φράση «πρόκειται να εγκατασταθεί» αντικαθίσταται από τη φράση «εγκαθίσταται», β) στην παρ. 3 προστίθεται περ. ιβ), η οποία έχει ως εξής: «ιβ) μελέτη συνεπειών, με την οποία i) τεκμηριώνεται η συμβατότητα του παραρτήματος – Ν.Π.Π.Ε. με το πρόγραμμα εθνικής στρατηγικής για την ανώτατη εκπαίδευση, και ii) καταγράφεται και αξιολογείται η προστιθέμενη αξία από την εγκατάσταση και λειτουργία του παραρτήματος – Ν.Π.Π.Ε. και από την εφαρμογή του σχεδίου ανάπτυξης της παρ. ζ).».
55. Στο άρθρο 139 του σχεδίου νόμου προστίθεται νέα παρ. 8, η οποία έχει ως εξής: «8. Η ΕΘ.Α.Α.Ε. χορηγεί σύμφωνη γνώμη σχετικά με τη συνδρομή των προϋποθέσεων του άρθρου 137, οι οποίες εμπίπτουν στην αρμοδιότητά της, και τη συμβατότητα του υπό αδειοδότηση παραρτήματος – Ν.Π.Π.Ε. με το πρόγραμμα εθνικής στρατηγικής για την ανώτατη εκπαίδευση. Μέχρι την ολοκλήρωση του προγράμματος του πρώτου εδαφίου, η ΕΘ.Α.Α.Ε. εκτιμά, κατά περίπτωση, τη θετική ή αρνητική συνεισφορά του υπό αδειοδότηση παραρτήματος – Ν.Π.Π.Ε. στην ανώτατη εκπαίδευση στην Ελλάδα. Στο πλαίσιο αυτό, η ΕΘ.Α.Α.Ε. λαμβάνει υπόψη τον αριθμό, το είδος και τα χαρακτηριστικά των παραρτημάτων – Ν.Π.Π.Ε., για τα οποία ζητείται αδειοδότηση, καθώς και τα αντίστοιχα δεδομένα των δημόσιων Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, ιδίως όσων εδρεύουν εκτός της Περιφέρειας Αττικής, εξαιρουμένης της Περιφερειακής Ενότητας Νήσων Αττικής, καθώς και εκτός της Περιφερειακής Ενότητας Θεσσαλονίκης της Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας» και η υφιστάμενη παρ. «8» αναριθμείται σε «9».
56. Στην παρ. 2 του άρθρου 142 του σχεδίου νόμου επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στο πρώτο εδάφιο μετά τις λέξεις «από την ΕΘ.Α.Α.Ε.» προστίθενται οι λέξεις «ή από τον Ε.Ο.Π.Π.Ε.Π.» και μετά τις λέξεις «πλαίσιο των ελέγχων» διαγράφεται η λέξη «της», β) στο δεύτερο εδάφιο μετά τις λέξεις «της ΕΘ.Α.Α.Ε.» προστίθενται οι λέξεις «ή του Ε.Ο.Π.Π.Ε.Π.», γ) στο τέταρτο εδάφιο μετά τις λέξεις «στην ΕΘ.Α.Α.Ε.» προστίθενται οι λέξεις «ή στον Ε.Ο.Π.Π.Ε.Π.» και η φράση «σύμφωνης γνώμης» αντικαθίσταται από τη φράση «σύμφωνης ή απλής γνώμης, αντίστοιχα».
57. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 143 του σχεδίου νόμου η φράση «στο παράρτημα – Ν.Π.Π.Ε. ή στον νόμιμο εκπρόσωπό του» μεταφέρεται στην αρχή του εδαφίου μετά τη λέξη «επιβάλλονται».

58. Στην παρ. 1 του άρθρου 144 του σχεδίου νόμου η λέξη «κατοχύρωση» αντικαθίσταται από τη λέξη «καταχώρηση».
59. Στο άρθρο 145 του σχεδίου νόμου επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στην παρ. 1 διαγράφονται οι λέξεις «και εγκριθεί», β) στην παρ. 4 διαγράφονται οι λέξεις «της παρ. 1».
60. Στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 145 του σχεδίου νόμου μετά τις λέξεις «Ν.Π.Π.Ε., όσο και» διορθώνεται η λέξη «στο».
61. Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 146 του σχεδίου νόμου διαγράφονται οι λέξεις «και αναγνωρισμένο».
62. Στην παρ. 6 του άρθρου 147 και στην παρ. 2 του άρθρου 155 του σχεδίου νόμου μετά τις λέξεις «Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης» προστίθεται εντός παρένθεσης το αγκυρικόλεξο ΕΘ.Α.Α.Ε..
63. Η παρ. 4 του άρθρου 149 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται ως εξής: «4. Η Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης (ΕΘ.Α.Α.Ε.) αξιολογεί την ερευνητική δραστηριότητα του παραρτήματος – Ν.Π.Π.Ε. σε ετήσια και περιοδική βάση, σύμφωνα με ειδικά διαμορφωμένα κριτήρια και δείκτες για τη διασφάλιση της ποιότητας του παραγόμενου έργου.».
64. Στην παρ. 4 του εσωτερικού άρθρου 3 του ν. 3369/2005 του άρθρου 156 του σχεδίου νόμου επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στο τέλος της περ. αε) της παρ. 4 προστίθεται η φράση «, οι οποίοι ορίζονται από τον Γενικό Γραμματέα Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, Κατάρτισης και Δια Βίου Μάθησης εντός πέντε (5) ημερών από την έγγραφη πρόσκληση του Ε.Ο.Π.Π.Ε.Π..», β) στην υποπερ. βα) της περ. β) η λέξη «πιστοποιούμενου» αντικαθίσταται από τις λέξεις «προς πιστοποίηση», ε) η περ. στ) αντικαθίσταται ως εξής (στ) Για τη συμμετοχή στις συνεδριάσεις της επιτροπής δεν καταβάλλεται αποζημίωση.».
65. Στην παρ. 1 του άρθρου 174 του σχεδίου νόμου διαγράφονται οι λέξεις «Υπουργού Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού, μετά από εισήγηση του».
66. Η παρ. 7 του άρθρου 176 του σχεδίου νόμου διαγράφεται.
67. Η παρ. 1 του άρθρου 177 του σχεδίου νόμου διαγράφεται και αναριθμούνται οι λοιπές παράγραφοι και οι εσωτερικές παραπομπές.
68. Στην παρ. 1 του άρθρου 178 του σχεδίου νόμου η παραπομπή στο άρθρο 32 αντικαθίσταται από το άρθρο 31.
69. Στο άρθρο 188 του σχεδίου νόμου η παραπομπή στην παρ. 9 αντικαθίσταται με την παρ. 10.
70. Η παρ. 2 του άρθρου 190 του σχεδίου νόμου αντικαθίσταται ως εξής: «2. Με απόφαση της Εθνικής Αρχής Ανώτατης Εκπαίδευσης (ΕΘ.Α.Α.Ε.) προσδιορίζονται τα επιμέρους ποσοτικά και ποιοτικά κριτήρια, οι δείκτες ποιότητας και η διαδικασία σύμφωνα με την οποία η ΕΘ.Α.Α.Ε. αξιολογεί την ερευνητική δραστηριότητα του παραρτήματος – Ν.Π.Π.Ε. καθώς και κάθε άλλο θέμα σχετικό με την εφαρμογή του άρθρου 149.».
71. Στο άρθρο 199 του σχεδίου νόμου η παρ. 2 διαγράφεται και η παρ. «3» αναριθμείται σε «2».
72. Στο άρθρο 203 του σχεδίου νόμου προστίθεται περ. 3 ως εξής: «3) Η περ. κδ) της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 4957/2022, περί της αρμοδιότητας του Σ.Δ. να ασκεί έλεγχο νομιμότητας των διαδικασιών εκλογής και εξέλιξης των μελών Δ.Ε.Π..».
73. Στην παρ. 1 του άρθρου 205 του σχεδίου νόμου η φράση «των παρ. 2 και 3,» αντικαθίσταται από τη φράση «των παρ. 2, 3 και 4».

74. Προστίθεται νέο ΜΕΡΟΣ Θ: ΑΛΛΕΣ ΕΠΕΙΓΟΥΣΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ, στο οποίο εντάσσονται οι υπ' αρ. 106/7 4.3.2024 και 107/8 4.3.2024 υπουργικές τροπολογίες. Το υφιστάμενο ΜΕΡΟΣ Θ' αναριθμείται αντίστοιχα.

Αθήνα, 7 Μαρτίου 2024

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ,
ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΠΙΕΡΡΑΚΑΚΗΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Παρακαλώ, να παραληφθούν και να μοιραστούν στις Κοινοβουλευτικές Ομάδες.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Παναγιώτης Παρασκευαΐδης από το ΠΑΣΟΚ και θα ακολουθήσουν ο κ. Μαντάς, ο κ. Δουδωνής, ο κ. Παπάς και ο κ. Δελβερούδης.

Ορίστε, κύριε Παρασκευαΐδη, έχετε τον λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΪΔΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υφυπουργέ, πραγματικά είμαστε σε πολύ δύσκολη θέση γιατί θα θέλαμε να ψηφίσουμε το νομοσχέδιο πάνω στη σωστή βάση, αλλά δυστυχώς αυτό έχει αποτραπεί διότι και το άρθρο 16, αλλά και άλλοι λόγοι που θα τους αναφέρω, μας δεσμεύουν πάνω σε αυτό.

Θα ήθελα να αναφερθώ στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου. Δυστυχώς, δεν το ακούσαμε καθόλου. Ξαν να μην υπάρχει αυτό το πανεπιστήμιο. Δεν έγινε τίποτα, πραγματικά τίποτα. Και να φανταστείτε ότι και η νησιωτικότητα, αλλά και ο τουρκικός επεκτατισμός, οι απειλές απέναντι στο Αιγαίο, επιβάλλουν την ανάπτυξη της περιοχής ειδικά από πανεπιστήμια, διότι η ανάπτυξη είναι και άμυνα συγχρόνως και ειδικά από το πανεπιστήμιο.

Δυστυχώς, όμως, ενώ απειλούμεθα, ενώ κάθε μέρα ακούμε την Τουρκία να λέει «Θα πάω μια νύχτα ξαφνικά», ενώ τις προάλλες που γιόρταζαν τα εκατό χρόνια που μας πέταξαν στη θάλασσα λέει: «Τους πετάξαμε από τη Σμύρνη και θα προχωρήσουμε», το δόγμα της Γαλάζιας Πατρίδος δεν το αναιρεί πουθενά.

Μπορούν να κάνουν συμφωνίες -αλισβερίσια, που λέμε και στα τουρκικά- με τον κύριο Πρωθυπουργό με τη Συμφωνία των Αθηνών, αλλά δυστυχώς, τα δόγματα και τον επεκτατισμό οι Τούρκοι δεν τα εγκαταλείπουν. Γι' αυτό, ένας λόγος παραπάνω ήταν να επενδύσουμε στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου, που δεν το κάνετε. Και ο λόγος που δεν μπορεί να το ψηφίσω εγώ, είναι αυτός. Διότι δεν το λάβατε καθόλου υπ' όψιν. Δεν λάβατε υπ' όψιν μια περιοχή, η οποία πραγματικά έχει πάρει όλο το βάρος της μετανάστευσης. Τι να κάνω; Πρέπει να τα πω, για να τα ακούσουν αυτοί οι οποίοι πραγματικά πρέπει να τα ακούσουν.

Από εκεί και πέρα, είχα πάλι τώρα τις προάλλες στη Λήμνο, ένα άλλο νησί που είναι στο Νομό Λέσβου. Δυστυχώς, εκεί μία σχολή πανεπιστημιακή είχε γίνει, Τροφίμων και Διατροφής, η οποία είχε εκατό άτομα και έχουν μείνει τριάντα άτομα σε μια πανεπιστημιακή σχολή. Οι άνθρωποι υποφέρουν, πραγματικά υποφέρουν. Υπάρχει ένα θέμα εκεί πέρα, επιδημία θα το έλεγα, τα κουνέλια. Έχει γεμίσει ο κόσμος. Εκατομμύρια. Το 40% της καλλιέργειάς μας έχει ερημοποιηθεί. Κανένας δεν σκύβει το κεφάλι να δει τι γίνεται εκεί πέρα. Είχαν βγει στους δρόμους, είχαν κλείσει τους δρόμους και αναγκάστηκαν να πάω, τέλος πάντων, για να ηρεμήσω τα πράγματα. Πήγα εκεί, περιηγήθηκα και πραγματικά είδα ότι είναι πολύ σοβαρό το θέμα. Θα πάω να δω τον Υπουργό, για να δω τι μπορώ να κάνω. Υποσχέθηκε ότι θα το παλέψω το πράγμα, ώστε να μπορέσουμε να βρούμε λύση. Ήδη πήγα στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου, το οποίο είχε εκπονήσει μελέτη γι' αυτόν τον λόγο, δηλαδή για τα κουνέλια, αλλά κανείς πήγε να την πάρει. Λέει, την κάναμε εμείς, αλλά δεν ήρθε κανείς να την πάρει, ούτε ενδιαφέρθηκε κανείς. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, σε ποια χώρα ζούμε.

Θα ήθελα να κάνω έκκληση στον Πρωθυπουργό -γιατί είναι εθνικοί οι λόγοι για το Πανεπιστήμιο Αιγαίου- έστω και την τελευταία στιγμή να αναγγείλει έστω και μια σχολή στο Πανεπιστήμιο Αιγαίου. Είχα μιλήσει παλιά για μια ιατρική σχολή. Έχουμε τέσσερα νοσοκομεία της Λήμνου, της Λέσβου, της Χίου και της Σάμου, που μπορούν να εκπαιδεύσουν έστω μια μικρή ιατρική σχολή.

Η κτηνοτροφία στη Λήμνο αριθμεί περίπου εξήντα χιλιάδες πρόβατα, τα οποία οι άνθρωποι δεν έχουν τώρα να τα ταΐσουν, λόγω του ότι τα κουνέλια τρώνε την τροφή τους και αναγκάζονται να φέρουν από άλλες χώρες, όπως από την Ουκρανία, η οποία τα έχει ακριβύνει. Οπότε, το κόστος είναι σοβαρό και αναγκάζονται να φεύγουν. Τα νησιά μας αδειάζουν. Και οι λόγοι είναι εθνικοί που πρέπει να στηρίξουμε το Αιγαίο. Είναι εθνικοί λόγοι, καταλάβετε το. Επανειλημμένως, το έχω τονίσει εδώ. Δεν είναι Αθήνα. Γιατί εδώ πέρα, έχουν σιγουριά. Σου λέει Αθήνα είναι. Αν και ετοιμάζει ο Τούρκος και βλήματα μέχρι την Αθήνα και πυραύλους. Γι' αυτό να προσέξουν καλά, αν χαθεί το Αιγαίο, θα χαθεί

και η Αθήνα. Να το ξέρουν.

Δυστυχώς, και το Πανεπιστήμιο Μυτιλήνης υποχρηματοδοτείται, φθίνει και αυτό. Από χίλια τετρακόσια με χίλια πεντακόσια άτομα που ήταν, έχουν φτάσει στα οκτακόσια και με τη βάση του «10» που έκαναν, δεν μπόρεσαν να εισαχθούν.

Δεν θα ήθελα, κύριε Πρόεδρε, να καταχραστώ άλλο τον χρόνο, επειδή είναι αργά, θα ήθελα μόνο να παρακαλέσω να δείτε το Πανεπιστήμιο Αιγαίου με άλλο μάτι και το Αιγαίο με άλλο μάτι, γιατί, όπως έλεγε και ο αείμνηστος Ανδρέας Παπανδρέου, η καρδιά της Ελλάδος χτυπάει στο Αιγαίο!

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ - Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Μαντάς Περικλής από τη Νέα Δημοκρατία.

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΜΑΝΤΑΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αποτελεί γεγονός, πέραν οποιασδήποτε αμφισβήτησης ότι βρισκόμαστε απέναντι σε μια πραγματικότητα για την οποία πολλοί στρουθοκαμηλίζουν και κάνουν ότι δεν υπάρχει. Ποια πραγματικότητα αυτή; Είναι η πραγματικότητα των ιδιωτικών, των κερδοσκοπικών και των εντελώς αρρύθμιστων πανεπιστημιακών τμημάτων που λειτουργούν ήδη στη χώρα μας. Διότι η ιδιωτική κερδοσκοπική και η παντελής αρρύθμιστη τριτοβάθμια εκπαίδευση βρίσκεται ήδη στην πατρίδα μας, εδώ και πάρα πολλά χρόνια, και είναι η πραγματικότητα των κολλεγίων που λειτουργούν και δίνουν πτυχία, χωρίς κανένα κρατικό έλεγχο, που διαχειρίζονται πακτωλούς χρημάτων, που παρέχουν ευκαιρίες εκπαίδευσης και πανεπιστημιακές σπουδές, αλλά σε καθεστώς συσκότισης και αδιαφάνειας και που είτε μας αρέσει είτε όχι, οι σπουδές αυτές οδηγούν σε πλήρως κατοχυρωμένα επαγγελματικά δικαιώματα, αναγνωρισμένα από το ελληνικό κράτος για όσους τις ολοκληρώνουν.

Ποιος εποπτεύει τις σχολές αυτές και τα ιδρύματά; Κανείς εντός της χώρας μας. Ποιος παρακολουθεί τα επίπεδα σπουδών τους; Κανείς εντός Ελλάδας. Ποιος παρακολουθεί το πρόγραμμα σπουδών, την επάρκεια των εγκαταστάσεων και των υποδομών, την εκπαιδευτική διαδικασία, τις παρεχόμενες υπηρεσίες; Κανένας θεσμός και καμμία διαδικασία. Με άλλα λόγια, δηλαδή, με τις πράξεις και τις παραλείψεις μας σκάβουμε με τον ίδιο μας τον λάκκο, έχοντας ουσιαστικά εκχωρήσει το σύνολο της ιδιωτικής τριτοβάθμιας εκπαίδευσης σε φορείς εκτός Ελλάδας, έτσι ώστε αυτοί να ελέγχουν, αυτοί να διαμορφώνουν, αυτοί να κερδίζουν χρήματα και αυτοί να λειτουργούν με τους τρόπους που τους βολεύει. Και ερχόμαστε έτσι στο σημαντικό ζητούμενο, αυτό που πρέπει όλους μας όχι μόνο να μας απασχολήσει, αλλά να μας προβληματίσει σε πολύ μεγάλο βάθος. Γιατί συμβαίνει αυτό, λοιπόν; Γιατί υπάρχει αυτή η κατάσταση και κυρίως, τι πρέπει να κάνουμε για να αλλάξουμε τα δεδομένα αυτά;

Ας είμαστε ειλικρινείς και ας πούμε όλη την αλήθεια. Η πραγματικότητα των κολλεγίων έχει διαμορφωθεί στη χώρα μας για δύο πολύ βασικούς και θεμελιώδεις λόγους. Πρώτον, γιατί ως χώρα μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης οφείλουμε να τηρούμε τους ενωσιακούς κανόνες και να αναγνωρίζουμε πτυχία και σπουδές που πραγματοποιούνται σε άλλα κράτη μέλη. Άρα ουσιαστικά έχουμε συρθεί ερήμην μας στην αναγνώριση αυτών των σπουδών, παρ' ότι στην πραγματικότητα πραγματοποιούνται άλλα εντός Ελλάδας και άλλα όχι και όχι μόνιμα στο εξωτερικό. Και δεύτερον -και ίσως το πιο σημαντικό- η κατάσταση των κολλεγίων υπάρχει σήμερα, διότι αντί να αναγνωριστούν οι νέες συνθήκες που άρχισαν να διαμορφώνονται, αντί να υπάρξει αντίληψη για το νέο τοπίο στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, αντί οι νέες ιδιωτικές εκπαιδευτικές πρωτοβουλίες των κολλεγίων να ενσωματωθούν και να ρυθμιστούν όταν έκαναν τα πρώτα τους βήματα, αντί να γίνουν όλα αυτά η χώρα μας επέλεξε να λειτουργήσει αντιδραστικά και φοβικά, να κρυφτεί πίσω από το Σύνταγμα και τον κρατισμό άλλων εποχών και να επιλέξει τη στείρα άρνηση, η οποία πλέον, όμως, μας έχει οδηγήσει εκτός εποχής. Και αφού τα έχουμε πει όλα αυτά, ερχόμαστε στο σήμερα και στην τρέχουσα συγκυρία.

Τι μας λέει η πλευρά της Αντιπολίτευσης; Τι προτείνουν να κάνουμε εν έτει 2024; Να συνεχίσουμε την ίδια αδιέξοδη πολιτική.

Την πολιτική της ισοπεδωτικής άρνησης, την πολιτική της στρουθοκαμήλου που κάνει ότι δεν υπάρχουν ιδιωτικά πανεπιστήμια, δεν υπάρχουν κερδοσκοπικοί, δεν υπάρχει αναγνώριση, δεν υπάρχει καμμία ρύθμιση. Λες και τριάντα τρία κολλέγια που ήδη λειτουργούν στην Ελλάδα και τριάντα δύο χιλιάδες φοιτητές που ήδη σπουδάζουν σε αυτά, είναι άνθρωποι αόρατοι και μπορούμε διαρκώς να κάνουμε ότι δεν υπάρχουν.

Με άλλα λόγια, ό, τι κάναμε λάθος εδώ και είκοσι χρόνια, να συνεχίσουμε να το κάνουμε και στον αιώνα τον άπαντα. Αυτή είναι η θέση της αντιπολίτευσης και είναι διαμετρικά αντίθετη από τη δική μας. Διότι εμείς λέμε ότι η ιδιωτική τριτοβάθμια εκπαίδευση είναι ήδη εδώ και οφείλουμε να κάνουμε ό,τι κάνει κάθε σοβαρό κράτος σε αντίστοιχες περιπτώσεις. Δηλαδή, να τη ρυθμίσουμε μέσα από όρους και κανόνες. Να θεσπίσουμε αυστηρό πλαίσιο λειτουργίας, να ενισχύσουμε τη θεσμική εποπτεία του κράτους, να διασφαλίσουμε υψηλό επίπεδο σπουδών, επιστημονικότητα, έλεγχο, λογοδοσία. Με μια φράση να φροντίσουμε, ώστε το κράτος μας να ασκήσει κυρίαρχο και καθολικό έλεγχο σε ολόκληρη την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Ό,τι εισάγει, δηλαδή, το σημερινό νομοσχέδιο που συζητούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όμως, είναι άδικο για τη μεγάλη προσπάθεια που έχει καταβάλει το Υπουργείο Παιδείας, οι Υπουργοί και τα στελέχη, για να διαμορφώσουν το νομοθέτημα που σήμερα συζητάμε, το γεγονός ότι η όλη συζήτηση επικεντρώνεται έντονα στο 30% των άρθρων, που αφορά στα παραρτήματα των ξένων πανεπιστημίων και αδικεί το υπόλοιπο 70%, που εστιάζει αποκλειστικά σε δύο δημόσια πανεπιστήμια: το Δημοκρίτειο της Θράκης και το Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο.

Η αλήθεια είναι ότι με τις σημερινές ρυθμίσεις πολλά αλλάζουν προς το καλύτερο για τα δύο αυτά κρατικά ιδρύματα. Διότι το μεν Δημοκρίτειο αναπτύσσεται και αναβαθμίζεται με νέες σχολές και νέα τμήματα, με περισσότερους φοιτητές και διδακτικό προσωπικό, με μεγαλύτερη χρηματοδότηση και βελτιωμένες υποδομές, ενώ και το Ανοικτό Πανεπιστήμιο αποκτά νέο επίπεδο αυτονομίας, νέα οργανωτική αυτοτέλεια και νέες δομές, ώστε να αξιοποιούνται καλύτερα οι δυνατότητες και η προοπτική του.

Κλείνοντας, θα ήθελα να καλέσω όλες τις πτέρυγες της Βουλής να δούμε και να μείνουμε στη μεγάλη εικόνα, να αντιληφθούμε όλοι μας την ιστορική υποχρέωση, να ξεπεράσουμε μικροκομματισμούς, ιδεοληψίες και αγκυλώσεις και να στηρίξουμε αυτή την εμβληματική νομοθετική προσπάθεια, διότι τα παραρτήματα των ξένων πανεπιστημίων δεν είναι ανταγωνιστικά των κρατικών ιδρυμάτων, όπως τα ιδιωτικά σχολεία που λειτουργούν σήμερα δεν ανταγωνίζονται τα δημόσια. Είναι πια καιρός να ανοίξουμε μια νέα σελίδα στο εκπαιδευτικό μας σύστημα, μια σελίδα με περισσότερες και καλύτερες επιλογές για όλους και πρωτίστως για τους χιλιάδες Έλληνες που αναγκάζονται να ξενιτευτούν προς αναζήτηση πανεπιστημιακής εκπαίδευσης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής είναι ο κ. Παναγιώτης Δουδωνής από το ΠΑΣΟΚ - ΚΙΝΑΛ.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΔΟΥΔΩΝΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να θυμηθούμε λίγο κάποια πράγματα, τα οποία ενδεχομένως η Κυβέρνηση προσπαθεί να ξεχάσουμε εμείς και ο ελληνικός λαός. Θέλω να σας κάνω μια μικρή αναδρομή στη συζήτηση περί μη κρατικών μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων. Είναι το ΠΑΣΟΚ, που έχει την πάγια θέση υπέρ των μη κρατικών μη κερδοσκοπικών πανεπιστημίων και είναι το ΠΑΣΟΚ, που έφερε στο προσκήνιο τη συζήτηση αυτή προ των εκλογών του Μαΐου, όταν κάναμε μια στρατηγική επιλογή, να τονίσουμε και να φέρουμε στο προσκήνιο το πρόγραμμά μας. Είχα, μάλιστα, τότε μία συνομιλία με την κ. Αγαπηδάκη σε τηλεοπτικό σταθμό και στο πλαίσιο της αναθεώρησης του άρθρου 16 την είχα ρωτήσει, εάν αυτά τα πανεπιστήμια, τα οποία θέλει να ιδρύσει, δια του άρθρου 16 τότε, η Νέα Δημοκρατία, θα είναι μη κρατικά μη κερδοσκοπικά ή κερδοσκοπικά και δεν μου απάντησε.

Αυτό, όμως, που ποτέ δεν περίμενα, είναι ότι μια Κυβέρνηση θα φέρει ένα νομοσχέδιο, που υποτίθεται ότι αφορά σε μη κρατικά μη κερδοσκοπικά πανεπιστήμια, αλλά τα πανεπιστήμια αυτά θα είναι κερδοσκοπικότερα και μάλιστα θα θέλει εμείς να αλλά-

ξουμε την πάγια θέση μας υπέρ των μη κρατικών μη κερδοσκοπικών και να συνομολογήσουμε και να είμαστε συνένοχοι στα βαφτίσια της κερδοσκοπίας σε μη κερδοσκοπικά πανεπιστήμια, γιατί πρέπει να δεχθούμε μια απάτη, η οποία έχει γίνει εις βάρος του ελληνικού λαού και του δημοσίου συμφέροντος. Γιατί περί μετωνυμίας, περί βαφτισίων πρόκειται.

Και θέλω να πω κάτι, επειδή ακούω τον κ. Γεωργιάδη αλλά και τον κ. Πιερρακάκη να υποδύονται ο μεν ένας τον Μιλτιάδη ο δε άλλος τον Θεμιστοκλή, ο μεν πρώτος στα Αρχαία Ελληνικά, ο δε δεύτερος στα Αρχαία Ελληνικά από μεταφράση, αλλά με αντίστροφη χρονολογική σειρά. Δηλαδή, εδώ συμβαίνει το εξής περίεργο: Ο Μιλτιάδης ζηλεύει τον Θεμιστοκλή και όχι ο Θεμιστοκλής τον Μιλτιάδη. Θέλω, λοιπόν, να τους υπενθυμίσω ότι υπάρχει κάποια χρόνια μετά και το κείμενο του Θουκυδίδη, που μιλάει για την αλλαγή του νοήματος των λέξεων και την απόδοση νοήματος πέρα από την καθιερωμένη τους έννοια.

Τώρα, λοιπόν, ζούμε μια αλλαγή του νοήματος των λέξεων και το μη κερδοσκοπικό είναι κερδοσκοπικό. Το δε κερδοσκοπικό είναι ένα μη κερδοσκοπικό, τιλοφορούμενο ως τέτοιο. Αυτό, όμως, η Δημοκρατική Παράταξη δεν μπορεί να το αφήσει να περάσει έτσι. «Ρεζιλία των σκυλιών» λοιπόν -σε εισαγωγικά πάντα-, όπως είπε ο κ. Γεωργιάδης, γίνονται αυτοί οι οποίοι νομίζουν ότι μπορούν να εξαπατήσουν έναν ολόκληρο λαό και μια ολόκληρη φοιτητική και εκπαιδευτική κοινότητα και έρχονται αντιμετώπιση στο Κοινοβούλιο με την ηχηρή απάντηση της Δημοκρατικής Παράταξης, με την ηχηρή απάντηση του ΠΑΣΟΚ. Αυτοί γίνονται «ρεζιλία των σκυλιών»! Και «ρεζιλία των σκυλιών» γίνονται αυτοί οι οποίοι έχουν μετονομάσει τα πάντα. Έχουν μετονομάσει το μπάχαλο σε επιτελικό κράτος, έχουν μετονομάσει τα επιδόματα σε pass, έχουν μετονομάσει την καταστράτηγηση των θεσμών σε εθνική ασφάλεια. Αυτό είναι το «ρεζιλίκι των σκυλιών», κατά τον κ. Γεωργιάδη.

Επιμένω, όμως, σε αυτό που σας ρώτησα χθες και ξεχάσατε να μου απαντήσετε. Θα μας δώσετε μια πειστική απάντηση, γιατί στη σελίδα 33 η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής, δέκα κορυφαίοι επιστήμονες λένε ότι τα μη κερδοσκοπικά πανεπιστήμια είναι κερδοσκοπικά παραρτήματα ή και πανεπιστήμια πρωτογενώς, τα οποία λειτουργούν στην Ελλάδα; Γιατί ο κερδοσκοπικός ιδιώτης του εξωτερικού μαζί με τον κερδοσκοπικό ιδιώτη της Ελλάδος, τα funds, ιδρύουν ένα παράρτημα τάχα στην Ελλάδα και αυτό το παράρτημα είναι μη κερδοσκοπικό, ενώ στην πραγματικότητα είναι κερδοσκοπικό; Να μας απαντήσετε, όμως, γιατί δεν γίνεται συνεχώς να μιλούμε και να ακούμε τις μερικές απαντήσεις σας σε αυτά που σας λέμε και να τις διαβάσουμε στα site, αλλά μην διαβάσουμε καν αυτά που είπαμε εμείς και μας απαντάτε εσείς.

Και αλήθεια, θα ήθελα να ρωτήσω τον κύριο Υπουργό, εάν ήταν εδώ, γιατί δεν υπάρχει η δική μας θέση και υπάρχει μόνο η δική του απάντηση; Έχει κάποια εξήγηση γι' αυτό; Έχει κάποια ιδιαίτερη δύναμη πειθούς απέναντι στα site; Μετέρχεται κάποια μέσα πειθούς, τα οποία δεν γνωρίζουμε; Να τα χρησιμοποιήσουμε και εμείς. Θα το ψάξουμε, πάντως, γιατί προφανώς είναι πιο πειστικός. Δεν εξηγείται αλλιώς, πώς τα site αναπαράγουν μόνο αυτά που λέει εκίνους και όχι αυτά που λέμε εμείς, ιδίως όταν απαντά σε εμάς.

Τώρα θέλω να σας πάω στο εξής. Είστε επιπλέον και προκλητικοί, γιατί λέτε ότι υπηρετούμε εμείς συμφέροντα. Έρχεστε εδώ με ένα νομοσχέδιο, όχι ως εθνικοί αντιπρόσωποι, αλλά ως εμπορικοί αντιπρόσωποι των funds, τα οποία, αφού πήραν τα δάνεια και τα σπίτια του ελληνικού λαού, θέλουν να πάρουν και την παιδεία του και κατηγορείτε εμάς για εξυπηρέτηση συμφερόντων; Μα, με συγχωρείτε, εμείς ένα συμφέρον υπηρετούμε και αυτό μας φέρνει σε αντίθεση με το νομοσχέδιό σας: το εθνικό συμφέρον και το συμφέρον της ελληνικής παιδείας. Και έχουμε πει πολύ συγκεκριμένα πράγματα, ξέρετε, για το σχέδιό μας για την ανώτατη εκπαίδευση. Ένας ενιαίος σχεδιασμός, γεωγραφικά κριτήρια, να δούμε πού υπάρχουν ελλείψεις στο επίπεδο της παροχής ανώτατης εκπαίδευσης από την πλευρά του κράτους και να συμπληρωθεί από τα μη κρατικά μη κερδοσκοπικά. Γιατί; Για να βελτιωθεί το κρατικό συγκρινόμενο με κάτι το οποίο να είναι εξίσου καλό με τη λειτουργία των ελληνικών κρατικών πανεπιστη-

μίων, τα οποία διαπρέπουν στις κατατάξεις.

Συγκρίσιμη, λοιπόν, εκπαιδευτική αξία. Πού είναι όλα αυτά;

Και βέβαια, υπάρχει και κάτι πολύ ειδικότερο. Λέτε ότι κάνουμε κυβιστήσεις. Θέλω να σας διαβάσω μία κυβίστηση: «Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έρχομαι τώρα στο ζήτημα των πανεπιστημίων. Καμμία συζήτηση για την τριτοβάθμια εκπαίδευση δεν μπορεί να γίνει, εάν δεν τοποθετήσει στο επίκεντρό της την αλλαγή του άρθρου 16 του Συντάγματος». Προχωρώ λίγο παρακάτω, όπου λέει: «Είναι αποδεκτό, λοιπόν, σήμερα κάποιος να είναι απόφοιτος ιδιωτικού πανεπιστημίου, το οποίο έχει παράρτημα στην Ελλάδα, αρκεί αυτό να μην είναι ελληνικών συμφερόντων. Έως τότε, επιτέλους, θα ανεχόμαστε αυτή την υποκρισία;». Πώς η υποκρισία, κατά τον κ. Μητσοτάκη, το 2016 γίνεται από αύριο νόμος του κράτους; Μήπως γιατί τούτη τη φορά υπηρετείτε τα συμφέροντα των funds; Μήπως γι' αυτό;

Το καταθέτω στα Πρακτικά, γιατί στο δημόσιο διάλογο ακούγονται τα μεγαλύτερα ψεύδη που βαφτίζονται ως αλήθειες και στο δημόσιο διάλογο κυριαρχούν οι απόψεις μιας Κυβέρνησης, η οποία έχει μεταβάλει γνώμην, με βάση τα τριάκοντα αργύρια, την τιμήν της τετιμημένης ανώτατης εκπαίδευσης εκ μέρους των funds.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Παναγιώτης Δουδωνής καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κλείνω με μία παρατήρηση για τον κ. Πιερρακάκη. Ξέρετε, έχω μία διαφορά από εσάς, εγώ τον κ. Πιερρακάκη τον έχω ψηφίσει. Τον έχω ψηφίσει στις ευρωεκλογές του 2014 και μάλιστα έχω εκφραστεί και θετικά, όταν εξήγγειλε αλλαγές το 2019 στο επίπεδο της ψηφιακής διακυβέρνησης και δεν μετανιώνω, γιατί έχω πει καλά λόγια για μία εξαγγελία μεταρρύθμιση. Όμως, λυπούμαι, γιατί σήμερα και χθες συνεχίζει μια παράδοση που ξεκινάει από τον Σουλτάνο Ορχάν το 1327, την παράδοση των γενιτσαρικών ταγμάτων. Ο κ. Πιερρακάκης προσήλθε στη Βουλή ως επικεφαλής γενιτσαρικού τάγματος κατά της παράταξης που τον έβαλε στην πολιτική, της Δημοκρατικής Παράταξης και του ΠΑΣΟΚ.

Γι' αυτό, λοιπόν, θα έπρεπε να προσέχει πάρα πολύ όταν απευθύνεται σε εμάς, γιατί κατανοούμε ότι του είμαστε δυσάρεστοι, αλλά -αν είναι δυνατόν!- κάποιοι άνθρωποι τον έχουμε ψηφίσει κιόλας.

Κάτι τελευταίο, κύριε Πρόεδρε, και σας ευχαριστώ για την ανοχή. Θέλω να πω στους φοιτητές μου στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, που μέχρι πέρσι τους εξέταζα και ήμασταν όλοι με παλτό και με μπουφάν γιατί δεν είχαμε στο πανεπιστήμιο χρήματα για θέρμανση, ότι υπάρχει μια παράταξη στο Κοινοβούλιο η οποία θα υπηρετεί απαρέγκλιτα το ακαδημαϊκό συμφέρον, το συμφέρον των πολλών, το συμφέρον των παιδιών και θέλω να τους πω ότι αυτή η παράταξη είναι η δημοκρατική παράταξη και είμαι περήφανος που εκπροσωπώ αυτή την παράταξη στο Κοινοβούλιο γιατί αυτή η παράταξη υπηρετεί το εθνικό συμφέρον και μπορώ να εξακολουθώ να λέω αυτά που τους έλεγα, την επιστημονική μου άποψη και εδώ, υπηρετώντας την παράταξη αυτή και το εθνικό συμφέρον.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ - Κινήματος Αλλαγής)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενος ομιλητής ο κ. Θεοφάνης Παπάς από τη Νέα Δημοκρατία.

ΘΕΟΦΑΝΗΣ (ΦΑΝΗΣ) ΠΑΠΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες Υπουργέ, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, η τέχνη και η επιστήμη, η έρευνα και η διδασκαλία είναι ελεύθερες. Η ανάπτυξη και η προαγωγή τους αποτελεί υποχρέωση του κράτους. Αυτή είναι μία από τις κρίσιμες διατάξεις του άρθρου 16 του Ελληνικού Συντάγματος.

Η Βουλή των Ελλήνων έρχεται να νομοθετήσει σήμερα για την ενίσχυση αυτής καθαυτής της έννοιας της ελευθερίας στην ανώτατη εκπαίδευση. Έρχεται να νομοθετήσει μετά από χρόνια στασιμότητας και αδυναμίας συνεννόησης μεταξύ των πολιτικών δυνάμεων της χώρας εξαιτίας διαφόρων συμπλεγμάτων ιδεολογικών αγκυλώσεων και παλινωδιών, που δυστυχώς διαπιστώ-

νουμε ότι εξακολουθούν να υφίστανται μέχρι και σήμερα. Χαρακτηριστική βέβαια είναι η σύγκυση που υπάρχει αυτές τις ημέρες στην Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΠΑΣΟΚ, που προφανώς έρχονται και από αυτό το βήμα λένε τα μεγάλα δημόσια ψέματα.

Η απελευθέρωση της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης είναι αναγκαία δεδομένου ότι ως χώρα έχουμε ήδη ιδιωτικά ξένα σχολεία στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Λειτουργούν ήδη τριάντα πέντε κολλέγια με χιλιάδες σπουδαστές, οι οποίοι σύμφωνα με τις ευρωπαϊκές οδηγίες διαθέτουν πλήρη επαγγελματικά δικαιώματα.

Η συγκεκριμένη, λοιπόν, νομοθέτηση για τη δημιουργία ενός ρυθμιστικού πλαισίου λειτουργίας μη κερδοσκοπικών παραρτημάτων ξένων πανεπιστημίων στη χώρα μας δεν αντιμάχεται σχετικές συνταγματικές επιταγές, όπως αυτές ερμηνεύονται και εφαρμόζονται υπό το πρίσμα του Ενωσιακού Δικαίου. Άλλωστε οι όροι περί εγκατάστασης παραρτημάτων που προβλέπονται στο παρόν νομοσχέδιο θεωρούνται ομολογουμένως ως οι πιο αυστηροί σε όλη την Ευρώπη.

Κυρίες και κύριοι της Αντιπολίτευσης, τα συγκεκριμένα παραρτήματα θα υπόκεινται σε πολύ αυστηρό έλεγχο, σε πιστοποίηση, αξιολόγηση, καθώς και σε ετήσιο έλεγχο από ορκωτούς ελεγκτές οι οποίοι θα λογοδοτούν στον εκάστοτε Υπουργό. Παράλληλα, ο μη κερδοσκοπικός χαρακτήρας συνιστά απαγόρευση διανομής κερδών του ξένου πανεπιστημιακού παραρτήματος στη μητρική έδρα του και αν διαπιστωθεί τυχόν παραβίαση ανακαλείται η άδεια λειτουργίας του. Προς αυτή την κατεύθυνση υιοθετήθηκαν πάρα πολλές από τις προτάσεις των πρυτάνεων των ελληνικών πανεπιστημίων και πολλών ακαδημαϊκών που χαρακτηρίσαν την πρωτοβουλία του παρόντος νομοσχεδίου ως ιστορική στιγμή, μια ιστορική πρόκληση, ώστε να αναδειχθεί η Ελλάδα σε περιφερειακό κέντρο ανώτατης εκπαίδευσης, μία ιστορική πρόκληση για επιπλέον ευκαιρίες και για επιλογές για τους νέους της χώρας μας, ώστε να περιοριστεί η φυγή Ελλήνων φοιτητών για προπτυχιακές ή μεταπτυχιακές σπουδές στο εξωτερικό και κυρίως να περιοριστεί η οικονομική αφάιμαξη των ελληνικών νοικοκυριών για την πληρωμή διδασκτρών και δαπανών διαβίωσης και ίσως για αμφιβόλου ποιότητας σπουδών και πτυχίων.

Ταυτόχρονα, το παρόν σχέδιο νόμου αποτελεί μια ιστορική πρόκληση για να ενισχυθούν και να διεθνοποιηθούν τα δημόσια πανεπιστήμια, ώστε να προσελκύσουμε ξένους φοιτητές παρέχοντάς τους αναβαθμισμένες σπουδές στην Ελλάδα. Παράλληλα η συνεισφορά τους στη λειτουργία μη κερδοσκοπικών παραρτημάτων ξένων πανεπιστημίων αναμένεται ότι θα οδηγήσει στην αναβάθμιση της ποιότητας του ανώτατου εκπαιδευτικού συστήματος, στη δημιουργία σημαντικών ακαδημαϊκών συμφωνιών, στον περιορισμό της ακαδημαϊκής Διασποράς, στην προσέλκυση Ελλήνων και ξένων καθηγητών υψηλού προφίλ από το εξωτερικό, στη δημιουργία νέων ευκαιριών για ακαδημαϊκή καριέρα στην Ελλάδα, στην ορθολογική οικονομική διαχείριση των πόρων από την ελληνική πανεπιστημιακή κοινότητα για έρευνα και καινοτομία, στην προσέλκυση επενδύσεων μέσω της διασύνδεσης των πανεπιστημίων με τις επιχειρήσεις και την αγορά εργασίας.

Από την άλλη τα δημόσια πανεπιστήμια ενισχύονται κυρίως με τη διεθνοποίησή τους. Ενδεικτικά αναφέρω τη θεσμοθέτηση και χρηματοδότηση κοινών προγραμμάτων ελληνικών και ξένων πανεπιστημίων με 60 εκατομμύρια ευρώ από το Ταμείο Ανάκαμψης, τη δυνατότητα εγγραφής αλλοδαπών φοιτητών στα ελληνόγλωσσα προπτυχιακά προγράμματα με καταβολή διδασκτρών, τη θεσμοθέτηση μετεγγραφών στα ξενόγλωσσα προγράμματα των ελληνικών δημόσιων πανεπιστημίων για ξένους φοιτητές, τη δυνατότητα πρόσβασης αλλοδαπών φοιτητών από τρίτες χώρες στα αγγλόφωνα μαθήματα των προγραμμάτων «Erasmus», την ενίσχυση της δικτύωσης, της διασύνδεσης και της ανάπτυξης συνεργιών μεταξύ των ελληνικών και ξένων πανεπιστημίων για την προώθηση της έρευνας και της καινοτομίας.

Παράλληλα, με ειδικότερες διατάξεις του παρόντος σχεδίου νόμου αναβαθμίζεται, τόσο το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, όσο και το Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο. Όσον αφορά το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο η εν λόγω αναβάθμιση προβλέπει την ίδρυση νέων σχολών και τμημάτων και την ενσωμάτωση τμημάτων και ερευνητικών ινστιτούτων του Διεθνούς Πανεπιστημίου

Ελλάδος που λειτουργούν στη Δράμα και στην Καβάλα. Σημειώνεται ότι η συγκεκριμένη πρωτοβουλία θα επεκταθεί σταδιακά και σε όλα τα περιφερειακά πανεπιστήμια της χώρας.

Από την άλλη μεριά για πρώτη φορά από την ίδρυσή του ενισχύεται και στηρίζεται το Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο. Ειδικότερα προβλέπεται η αυτονόμησή του και η υιοθέτηση του συστήματος διακυβέρνησης και διοίκησης που έχουν όλα τα υπόλοιπα δημόσια πανεπιστήμια.

Τέλος, για τα δημόσια πανεπιστήμια προβλέπονται, μεταξύ άλλων, διατάξεις που αφορούν την ενίσχυση του αυτοδιοίκητου και την απλοποίηση της διαδικασίας ανάδειξης των οργάνων διοίκησης, την οργάνωση και λειτουργία κέντρου επιμόρφωσης και διά βίου μάθησης, την προώθηση του ψηφιακού τους μετασχηματισμού, την τροποποίηση των ρυθμίσεων για την κατανομή της δημόσιας επιχορήγησης των ΑΕΙ με βάση τους δείκτες ποιότητας και επιτευγμάτων.

Όπως έχω αναφέρει και στην αρχή της ομιλίας μου, ο πυρήνας αυτού του νομοσχεδίου υπηρετεί, τόσο την ελευθερία στην τέχνη και την επιστήμη, την έρευνα και τη διδασκαλία που προβλέπει το Σύνταγμά μας, όσο και τον υγιή ανταγωνισμό που απαιτεί η πρόοδος και η ανάπτυξη για μία σύγχρονη ευρωπαϊκή χώρα. Γι' αυτό σας καλώ όλους εσάς της Αντιπολίτευσης που πολλοί έχετε σπουδάσει στο εξωτερικό, άλλοι έχετε προγραμματίσει να στείλετε τα παιδιά σας, να συμπεριφερθείτε, έστω και την τελευταία στιγμή, με σοβαρότητα και ειλικρίνεια, να προσεγγίσετε στον ρεαλισμό που απαιτούν οι καιροί, χωρίς να κρύβεστε πίσω από αναχρονιστικά ιδεολογικά συνθήματα, διότι είναι σημαντικό για το μέλλον των παιδιών μας να υπερψηφίσουμε όλοι μαζί αυτό το σχέδιο νόμου.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Τον λόγο έχει ο κ. Κομνηνός Δελεβερούδης από την Κοινοβουλευτική Ομάδα της Νίκης.

ΚΟΜΝΗΝΟΣ ΔΕΛΕΒΕΡΟΥΔΗΣ: Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα για δεύτερη μέρα, περιλαμβάνει πέντε θεματικές ενότητες, οι οποίες όμως θα έπρεπε να αποτελέσουν πέντε διακριτές νομοθετικές πρωτοβουλίες για να γίνει ο απαιτούμενος διεξοδικός διάλογος με τους αρμόδιους φορείς.

Ο λόγος, βέβαια, αυτής της συνένωσης είναι προφανής: Η Κυβέρνηση προσπαθεί με τον τρόπο αυτό να μετριάσει τις εκτεταμένες και μαζικές αντιδράσεις για την εγκαθίδρυση των ιδιωτικών πανεπιστημίων στη χώρα μας, προβάλλοντας ως ευεργετικές τις όποιες προβλέψεις των υπολοίπων τεσσάρων τμημάτων του νομοσχεδίου, οι οποίες αφορούν το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο, το Ανοικτό Πανεπιστήμιο και τη γενικότερη λειτουργία των δημόσιων τριτοβάθμιων ιδρυμάτων, καθώς επίσης και διάφορα θέματα πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης.

Η Κυβέρνηση Μητσοτάκη συνεχίζει μια κλιμακούμενη διαδικασία προκλητικής απαξίωσης του Συντάγματος, η οποία εκφράστηκε στο Κοινοβούλιο κατά τη συζήτηση κρίσιμων νομοσχεδίων μέσα σε διάστημα μικρότερο των τριών μηνών. Αρχικά, είχαμε την επιβολή οριζόντιων τεκμηρίων για τη φορολόγηση των ελεύθερων επαγγελματιών και των αυτοαπασχολούμενων. Η επικίνδυνη αυτή πρακτική συνεχίστηκε με την πρόσφατη συνταγματική ακροβασία και την παρερμηνεία του ορισμού του γάμου, όταν υιοθετήθηκε η γραμματική ερμηνεία για τη νομιμοποίηση του ψευτογάμου των ομοφυλόφιλων ζευγαριών. Έτσι, φτάσαμε σήμερα στην πιο ξεκάθαρη και απροκάλυπτη προσπάθεια παραβίασης και αλλοίωσης τόσο του γράμματος όσο και του πνεύματος του Συντάγματος.

Εδώ, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, μάλλον δεν σας βολεύει καθόλου η γραμματική ερμηνεία, για να νομιμοποιηθεί με τον τρόπο αυτό, η ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων στη χώρα μας.

Αλήθεια, πόση ερμηνεία επιδέχεται η συνταγματική πρόβλεψη της παραγράφου 5 του άρθρου 16 του Συντάγματος, η οποία ορίζει ξεκάθαρα ότι «η ανώτατη παιδεία στη χώρα μας παρέχεται αποκλειστικά από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, με πλήρη

αυτοδιοίκηση υπό την εποπτεία του κράτους»; Πόσες νομικές γνώσεις απαιτούνται για να κατανοήσει ο απλός Έλληνας πολίτης την παράγραφο 8 του άρθρου 16, στην οποία προβλέπεται ότι «απαγορεύεται η σύσταση ανώτατων σχολών από ιδιώτες», αλλά και την παράγραφο 6 του ίδιου άρθρου που ορίζει ότι «οι καθηγητές των ανώτατων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων είναι δημόσιοι λειτουργοί»;

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, η απόπειρα αλλοίωσης ή κατάργησης ενός άρθρου του Συντάγματος είναι επικίνδυνη, με τεράστιες συνέπειες για τη συνολική λειτουργία της δημοκρατίας μας, τις οποίες είναι βέβαιο πως θα βρίσκουμε συνεχώς μπροστά μας.

Παρακολουθήσαμε την αγωνιώδη προσπάθειά σας να απευθυνθείτε επιλεκτικά σε συνταγματολόγους για να ερμηνεύσουν λέξεις που δεν αφήνουν κανένα περιθώριο ερμηνείας, όπως το «αποκλειστικά» και το «απαγορεύεται», με ερμηνευτικά τερτίπια επενδυμένα, φυσικά, με νομικό μανδύα, την ίδια στιγμή που κλείνετε τα αυτιά σας σε μια πλειάδα έγκριτων συνταγματολόγων και δικαστικών, οι οποίοι έχουν πάρει ξεκάθαρη θέση συντασσόμενοι απλά με το αυτονόητο. Αν η συνταγματική λέξη «απαγορεύεται», δεν σημαίνει τίποτα και δεν αποτελεί τροχοπέδη για εσάς, τότε, γιατί αύριο να μην επιτρέψετε και την ιδιωτική δικαιοσύνη με ιδιώτες δικαστές, κάτι το οποίο σήμερα ομοίως και ρητώς απαγορεύεται;

Η απάντηση, βέβαια, της Κυβέρνησης σε όλα αυτά, ήρθε με τη μορφή μιας κυνικής παραδοχής ότι το Σύνταγμα είναι ένας ζωντανός οργανισμός –λέει– που εξελίσσεται συνεχώς και δεδομένου ότι έχουν περάσει σαράντα με πενήντα χρόνια από τη θέσπιση του, μπορούμε με ένα νόμο να αλλοιώνουμε τα νεκρά άρθρα του, αγνώνοντας τις προβλεπόμενες αποκλειστικές διαδικασίες αναθεώρησης.

Για να προλάβουμε το μόνιμο επιχείρημα περί ευρωπαϊκής επιβολής, είναι βέβαιο ότι η υποχρέωση για την ίδρυση και τη λειτουργία ιδιωτικών πανεπιστημίων στη χώρα μας δεν εδράζεται στο Ενωσιακό Δίκαιο, αλλά στη βούλησή σας για ιδιωτικοποίηση της ανώτατης εκπαίδευσης, αδιαφορώντας πλήρως για την υποβάθμιση του δημόσιου πανεπιστημίου.

Μάταια προσπαθούμε να πείσουμε την Κυβέρνηση να αντιληφθεί ότι τα πανεπιστήμια δεν θα πρέπει να είναι επιχειρήσεις, οι οποίες θα θεωρούν τους φοιτητές ως πελάτες και οι πανεπιστημιακοί καθηγητές δεν θα πρέπει να καταλήξουν απλοί εργαζόμενοι, οι οποίοι θα υπακούουν στις όποιες εντολές ενός κερδοσκοπού εργοδότη.

Το Υπουργείο Παιδείας ισχυρίζεται, βέβαια, άκρως υποκριτικά ότι θέλει να δώσει διέξοδο στα χιλιάδες ελληνόπουλα που δεν πέτυχαν την εισαγωγή τους στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, τη στιγμή που οι ίδιοι απέκλεισαν είκοσι χιλιάδες υποψηφίους από τα δημόσια πανεπιστήμια με την ελάχιστη βάση εισαγωγής.

Είναι γεγονός, πλέον, ότι πολλά περιφερειακά τμήματα κινδυνεύουν να κλείσουν, όπως και παράδειγμα στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας, λόγω της δραματικής μείωσης του αριθμού των εισακτέων, με ολέθριες συνέπειες για τους φοιτητές και τις τοπικές κοινωνίες.

Την ίδια στιγμή, όμως, που δεν μπορείτε να αντιμετωπίσετε τα αρνητικά επακόλουθα της ελάχιστης βάσης εισαγωγής, με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο κάνετε και κάτι άλλο, πολύ χειρότερο, δεδομένου ότι καταργείτε απροκάλυπτα το ενιαίο και ισότιμο σύστημα εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, δημιουργώντας νομοτελειακά υποψηφίους δύο ταχυτήτων.

Εντύπωση προκαλεί, επίσης, η αισιοδοξία της Κυβέρνησης ότι τα κριτήρια λειτουργίας των ιδιωτικών πανεπιστημίων στη χώρα μας είναι ικανά να προσελκύσουν τα μεγάλα και καταξιωμένα ξένα ιδρύματα, με σκοπό να ανοίξουν παραρτήματα και εδώ, δελάζοντας έτσι τους Έλληνες υποψηφίους φοιτητές να παραμείνουν και να μην φύγουν στο εξωτερικό για τις σπουδές τους. Όπως ειπώθηκε όμως και στην αρμόδια επιτροπή, τα πτυχία και το επίπεδο σπουδών των παραρτημάτων ξένων και φημισμένων πανεπιστημίων που ενδέχεται να λειτουργήσουν στη χώρα μας, δεν θα έχουν καμμία σχέση, δηλαδή θα είναι κάτι άλλο, σε σχέση με το επίπεδο σπουδών του μητρικού πανεπιστημίου.

Και σε αυτή τη ρεαλιστική παραδοχή θα πρέπει να προσθέ-

σουμε και τις σοβαρές επιφυλάξεις μας για την ουσιαστική εποπτεία των παραρτημάτων αυτών από την κατακερματισμένη Ανεξάρτητη Εθνική Αρχή Ανώτατης Εκπαίδευσης.

Προσπαθείτε να μας πείσετε, μάλιστα, ότι η ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων θα έχει ευεργετικές συνέπειες και για το δημόσιο πανεπιστήμιο. Με τη λογική αυτή, δηλαδή, η λειτουργία ιδιωτικών κλινικών θα έπρεπε να είχε βελτιώσει αισθητά την εικόνα των δημόσιων νοσοκομείων, κάτι το οποίο σε καμμία περίπτωση δεν συνέβη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν είχατε τη βούληση να ενισχύσετε ουσιαστικά τα δημόσια πανεπιστήμια, θα είχατε πάρει συγκεκριμένα μέτρα προς την κατεύθυνση αυτή. Θα είχατε αντιμετωπίσει την υποστελέχωση και τη συνεχή μείωση του αριθμού μελών του διδακτικού και ερευνητικού προσωπικού. Θα είχατε αυξήσει σημαντικά τη χρηματοδότηση για να ξεκολλήσει η χώρα μας από την τελευταία θέση κρατικής χρηματοδότησης των τριτοβάθμιων ιδρυμάτων. Θα εργαζόσασταν καθημερινά για τη δημιουργία σύγχρονων υποδομών και την ουσιαστική ενίσχυση της φοιτητικής στέγασης και εστίασης. Θα επενδύατε στα ερευνητικά προγράμματα των ελληνικών πανεπιστημίων, επιδιώκοντας ακόμα και την επιστροφή καταξιωμένων Ελλήνων ερευνητών που διαπρέπουν στο εξωτερικό.

Εμείς, ως Νίκη, καταψηφίζουμε το εν λόγω νομοσχέδιο, αναδεικνύοντας την αντισυνταγματική του ακροβασία, αλλά και το διαφαινόμενο ελλιπή τρόπο εποπτείας και ελέγχου του πλαισίου λειτουργίας της ιδιωτικής ανώτατης εκπαίδευσης στη χώρα μας, δηλώνοντας απερίφραστα ότι εμπιστευόμαστε και στηρίζουμε το δημόσιο και δωρεάν πανεπιστήμιο και προς την κατεύθυνση αυτή θα εναντιωθούμε σε οποιαδήποτε προσπάθεια υποβάθμισης και απαξίωσής του.

Σας ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Λαμπρούλης): Επόμενη ομιλήτρια είναι η κ. Αντωνίου Μαρία από τη Νέα Δημοκρατία.

Ορίστε, κυρία Αντωνίου, έχετε τον λόγο.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρία Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σημερινή συζήτηση του νομοσχεδίου για την ενίσχυση του δημόσιου πανεπιστημίου οδηγεί τη σκέψη μου αρκετά χρόνια πίσω, στα δικά μου φοιτητικά χρόνια, τότε που ως μέλος της ΔΑΠ, μαζί με πολλούς άλλους συμφοιτητές μου παλεύαμε για το δικό μας αγώνα να γίνει το όραμά μας πραγματικότητα, ένα ισχυρό δημόσιο πανεπιστήμιο σταθερό, ακλόνητος και κεντρικός πυλώνας στο οικοδόμημα του 21^{ου} αιώνα. Και σε αυτόν τον αγώνα, όπλο μας υπήρξαν οι βαθιές μεταρρυθμίσεις.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΠΟΥΛΟΣ**)

Και ερχόμαστε το 2024, αρκετά χρόνια μετά -δεν λέω πόσα- που νιώθω ιδιαίτερα ευτυχής γιατί ανήκω στην πρώτη ελληνική Κυβέρνηση η οποία κάνει πράξη αυτό το όραμα, με αυτήν την ιστορική, κομβική και ταυτόχρονα αυτονόητη μεταρρύθμιση, τη λειτουργία, επιτέλους, στον τόπο μας μη κρατικών, μη κερδοσκοπικών ιδρυμάτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Αυτό που θα επιτρέπει στα παιδιά μας, αγαπητοί συνάδελφοι, να μην φεύγουν στο εξής στο εξωτερικό για σπουδές. Είναι μια επιλογή που θα κρατά, πλέον, στην πατρίδα μας τη νέα γενιά, ανακουφίζοντας και τις οικογένειές τους.

Ο Πρωθυπουργός Κυριάκος Μητσοτάκης έχει θέσει έναν σαφή, κεντρικό στόχο κατά τη διάρκεια αυτής της δεύτερης θητείας που διανύει η Κυβέρνηση, η Ελλάδα να είναι ένα κράτος μέλος της ευρωπαϊκής οικογένειας, που θα συγκλίνει σε όλα τα επίπεδα με την ευρωπαϊκή πραγματικότητα και αυτό θα επιτευχθεί μέσα από στοχευμένο κυβερνητικό σχέδιο, το οποίο θα αντιμετωπίζει τις βαθιά ριζωμένες παθογένειες του κράτους, υιοθετώντας και εφαρμόζοντας τολμηρές μεταρρυθμίσεις.

Το συγκεκριμένο λοιπόν νομοσχέδιο εντάσσεται ακριβώς σε αυτήν τη διαδικασία, σύγκλισης με την Ευρώπη, και ταυτόχρονα έρχεται να ρυθμίσει μια κατάσταση στον χώρο της μεταδευτεροβάθμιας και τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, που δεν μπορούμε να προσποιούμαστε ότι δεν είναι ορατή. Είναι ορατή και πρέπει να την υιοθετήσουμε. Και πρέπει επιτέλους να γίνουν οι αυτονόητες μεταρρυθμίσεις, που έχουν καθυστερήσει αδικαιολόγητα στη

χώρα μας και που μας έχουν αφήσει πίσω σε σχέση με την υπόλοιπη Ευρώπη.

Η Αντιπολίτευση διαρρηγνύει τα ιμάτιά της ότι προασπίζεται το δημόσιο πανεπιστήμιο. Μα στο νομοσχέδιο το 70% των διατάξεων αφορά το δημόσιο πανεπιστήμιο. Αποτελείται από πέντε μέρη, τα τέσσερα εκ των οποίων μέρη, τα εκατόν εβδομήντα εννιά άρθρα, είναι ρυθμίσεις για την ενίσχυση του δημόσιου πανεπιστημίου, και ένα μέρος μόνο, τα είκοσι έξι, ρυθμίζει την εγκατάσταση και λειτουργία νομικών προσώπων πανεπιστημιακής εκπαίδευσης.

Στο πλαίσιο αυτό λοιπόν παρέχονται ελευθερίες στα δημόσια πανεπιστήμια και η χρηματοδότησή τους μέσα από τον προϋπολογισμό και το Ταμείο Ανάκαμψης και έκτακτες ενισχύσεις θα φτάσει το 1 δις. ευρώ. Αλλά εσείς μόνο με τα μη κρατικά ασχολείστε, λογικό.

Ακούσαμε λοιπόν από τον ΣΥΡΙΖΑ ότι το εν λόγω νομοσχέδιο είναι ψευδονομική επισφράγιση μιας προαναγγελθείσας συνταγματικής εκτροπής. Και δυσκολεύομαι να αντιληφθώ γιατί το κόμμα της Αξωματικής Αντιπολίτευσης τάσσεται κατά του νομοσχεδίου, την ώρα που ο Αρχηγός τους έχει φοιτήσει σε καλά, ξένα, μη κρατικά πανεπιστήμια.

Επίσης δυσκολεύομαι να αντιληφθώ γιατί το σημερινό ΠΑΣΟΚ έρχεται αντιμέτωπο με τον ίδιο του τον εαυτό, με δύο προηγούμενους Προέδρους, τον Γιώργο Παπανδρέου, τον Ευάγγελο Βενιζέλο, που εδώ και πολλά χρόνια έχουν τοποθετηθεί υπέρ της αυτονόητης και φυσικά με αυστηρούς κανόνες εποπτείας απελευθέρωσης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Και την ίδια στιγμή οι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ τάσσονται υπέρ του νομοσχεδίου λέγοντας: «Κανείς δεν κατάλαβε πού λέμε όχι σε αυτό το νομοσχέδιο». Αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι, στην πολιτική το λέμε κωλοτούμπα.

Και εδώ να κάνω ένα σχόλιο για τον Γενικό Γραμματέα του ΚΚΕ ως Προέδρου της Επιτροπής Ισότητας, Νεολαίας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Λυπάμαι πολύ και ευελπιστώ να ανακαλέσει.

Αγαπητοί συνάδελφοι, ναι, έχουμε κάνει την πολιτική επιλογή, αλλά η πολιτική επιλογή είναι να γίνει το δημόσιο πανεπιστήμιο ανταγωνιστικό στο πεδίο ποιότητας των σπουδών, του διδακτικού προσωπικού, της έρευνας και της καινοτομίας. Είναι πάγια αρχή μας ως Κυβέρνησης να ακούμε προσεκτικά και να ακούμε τις απόψεις όλων. Η δημόσια διαβούλευση ολοκληρώθηκε με πάνω από χίλια πεντακόσια σχόλια, τα οποία έχουν ληφθεί κάποια υπόψη, χωρίς όμως να παρεκκλίνουμε από την κεντρική του φιλοσοφία.

Η Κυβέρνηση έχει αποδείξει ότι είναι πάντα ανοιχτή σε διάλογο με φορείς και με πολίτες. Και αυτό που κάνει στην παρούσα φάση, αγαπητοί συνάδελφοι, με το εν λόγω νομοσχέδιο είναι ότι συνδιαμορφώνει μαζί με τους άμεσα ενδιαφερόμενους μια ευρύτερη στρατηγική για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, με ένα νομοσχέδιο που θα αυξήσει τις εκπαιδευτικές ευκαιρίες και την κοινωνική κινητικότητα.

Έλληνες φοιτητές που σκέφτονται να σπουδάσουν σε πανεπιστήμια του εξωτερικού θα μπορούν να το κάνουν πλέον στη χώρα τους δαπανώντας λιγότερα χρήματα. Θα δημιουργηθούν χιλιάδες θέσεις εργασίας και πολλοί επιστήμονες που ζουν στο εξωτερικό θα μπορούν να επιστρέψουν στη χώρα μας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην ιστορική αυτή εκπαιδευτική μεταρρύθμιση η Κυβέρνηση δεν είναι μόνη, όπως υποστηρίζει η Αντιπολίτευση. Σύμφωνα με όλες τις δημοσκοπήσεις έχει μαζί της την πλειοψηφία του ελληνικού λαού. Η Κυβέρνηση λοιπόν δεν ζη την πολιτική της μοναξιά, όπως κάποιοι θα ήθελαν να συμβαίνει. Είναι μια κυβέρνηση πλειοψηφίας, και μάλιστα ισχυρής, αυτής των Ελλήνων πολιτών που μας εμπιστεύτηκαν για δεύτερη φορά το τιμόνι της χώρας.

Η Νέα Δημοκρατία είναι η παράταξη που έχει τη δυνατότητα να μετατρέψει τις δυσκολίες σε ευκαιρίες και να βγαίνει ακόμα πιο δυνατή, ακόμα και όταν δέχεται άδικες κατηγορίες και βολές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας καλώ να κάνετε την υπέρβαση και να ψηφίσουμε το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, γιατί αφορά κατά κύριο λόγο το δημόσιο πανεπιστήμιο, τον κινητήριο μοχλό της εκπαιδευτικής μηχανής της χώρας μας, μιας χώρας που με το παρόν νομοσχέδιο διεκδικεί να μετατραπεί σε περιφε-

ρειακό εκπαιδευτικό πόλο, με όρους μέλλοντος και όχι με όρους οπισθοδρόμησης, που χρησιμοποιούνται προς άγγραν ψήφων ελπίσει σαφούς πολιτικής, ως απέλπιδα προσπάθεια στην κατράκυλα των εκλογικών ποσοστών.

Κλείνοντας να θυμίσω μια ρήση του Αριστοτέλη: Αυτοί που μελέτησαν προσεκτικά τον τρόπο διακυβέρνησης των ανθρώπων, πρέπει να έχουν πειστεί πως η τύχη των εθνών εξαρτάται από την εκπαίδευση των νέων. Και εμείς, η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, δεν θα αφήσουμε το έθνος μας στην τύχη του, αλλά θα δώσουμε στους νέους, στα παιδιά μας, τα εφόδια και τη στέρεη εκπαίδευση να πάρουν την τύχη του έθνους στα δημιουργικά τους χέρια.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Συνεχίζουμε με τον κ. Γραμμένο Βασίλειο από την Ελληνική Λύση. Αμέσως μετά ο κ. Χαλκιάς, ο κ. Σταμάτης και ο κ. Βρεττάκος Γιώργος και κλείνουμε με τον κ. Φερχάτ.

Κύριε Γραμμένε, έχετε τον λόγο.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΡΑΜΜΕΝΟΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κύριοι συνάδελφοι, πριν ξεκινήσω την ομιλία μου θα ήθελα να θέσω ένα ερώτημα στις δύο Υπουργούς, να μας πείτε -γιατί τέθηκε αυτό το ερώτημα το μεσημέρι από τον Πρόεδρο της Ελληνικής Λύσης σε αυτό το Βήμα, αλλά δεν απαντήθηκε ποτέ- τελικά ο κ. Μητσοτάκης τι πήγε να κάνει στην Ουκρανία, δεν μας είπατε. Κάτω από άκρα μυστικότητα πήγε εκεί, αλλά δεν μας είπατε ποτέ τι πήγε να κάνει. Δεν ενημέρωσε το Σώμα, δεν ενημέρωσε τους Προέδρους των κομμάτων, δεν ενημέρωσε κανέναν και δεν ενημέρωσε ποιος ήταν σκοπός της επίσκεψής του εκεί.

ΜΑΡΙΑ ΑΝΤΩΝΙΟΥ: Αύριο εδώ θα είναι.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΡΑΜΜΕΝΟΣ: Οργιάσαν τα μέσα μαζικής ενημέρωσης, αγαπητή συνάδελφε, ότι ο κ. Μητσοτάκης πήγε εκεί για να εξημερωθεί και να συγκαταστήσει συμφέροντα, επιχειρηματικά συμφέροντα. Ταυτόχρονα ο κ. Μητσοτάκης και η Κυβέρνησή σας χαρίζει όπλα που πληρώνει αδρά ο ελληνικός λαός στην Ουκρανία. Και το ερώτημα είναι το εξής: Πώς θα μπορούσατε να αποκαλέσετε έναν Πρωθυπουργό που από αφοπλίζει και αποδυναμώνει τη χώρα του παραχωρώντας τα οπτικά της συστήματα σε μια άλλη χώρα; Ακόμα περιμένουμε μια επίσημη απάντηση από την Κυβέρνηση. Θα απαντήσει κάποιος;

Κάτι άλλο. Σήμερα και χθες άκουσα κάποιους συνομιλητές εδώ μέσα, οι οποίοι δηλώνουν συνειδητά άθεοι, να διαμαρτύρονται, λέει, γιατί κάποιος μητροπολίτης κλείνουν τις εκκλησίες και δεν δέχονται τους Βουλευτές που ψήφισαν τον γάμο των ομοφυλοφίλων. Τι έπαθαν ξαφνικά όλοι αυτοί οι άνθρωποι, όλοι αυτοί οι συνάδελφοι, οι οποίοι δεν πιστεύουν στην Ορθοδοξία;

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Πού το ξέρετε εσείς αυτό;

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΡΑΜΜΕΝΟΣ: Ορκιστήκατε με πολιτικό όρκο, κύριε συνάδελφε. Άρα σημαίνει ότι δεν πιστεύετε. Και επικαλεστήκατε και την εκκλησία και τη Μητρόπολη που γιόρταζε τις προάλλες, γι' αυτόν τον λόγο απουσιάζατε από την επιτροπή ανθυμάστε. Τέλος πάντων, αφήστε το, μην το ανοίξουμε τώρα αυτό.

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΞΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ: Με μπερδεύετε με άλλον.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΡΑΜΜΕΝΟΣ: Δεν θα κάνω διάλογο, κύριε Πρόεδρε.

Θέλετε να μου πείτε λοιπόν τι πάθαν όλοι αυτοί και επικαλούνται την Ορθοδοξία; Φοβούνται τι, μην χάσουν τα ψηφάκια; Αυτό φοβάστε; Γι' αυτό φωνασκείτε εδώ μέσα;

Πάμε τώρα στο θέμα μας, που έχει να κάνει με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, άλλο ένα νομοσχέδιο στο οποίο επιδεικνύετε την ασύδοτη και ανεύθυνη στάση σας απέναντι στον Έλληνα πολίτη. Και ξέρετε γιατί; Γιατί φέρντε στο ελληνικό Κοινοβούλιο μία πρόταση νόμου που ανοίγει ξανά την κερκόπορτα στη γείτονα χώρα, αφού η ίδρυση τουρκικού πανεπιστημίου στην ευαίσθητη περιοχή της Θράκης μας είναι προ των πυλών.

Γι' αυτή την εξέλιξη είχε προειδοποιήσει και ο Κυριάκος Βελόπουλος πάλι μέσα από αυτό το Βήμα. Εμείς οφείλουμε και έχουμε την υποχρέωση να σας το ξαναπούμε πριν είναι αργά, να σας το θυμίσουμε πριν είναι αργά.

Αυτό το νομοσχέδιο δίνει τη δυνατότητα να ιδρυθούν τουρκικά πανεπιστήμια στη Θράκη μας, αλβανοτουρκικά στην Ήπειρο και ψευτομακεδονικά, αγαπητοί συνάδελφοι, στη Μακεδονία μας, στη μία και μοναδική Μακεδονία μας. Κανείς δεν θα μπορέσει να τους εμποδίσει, αφού η Κυβέρνηση τούς δίνει το δικαίωμα αυτό, τους λέει: «Ελάτε, ανοίξαμε και σας περιμένουμε». Υπάρχει ήδη εκδήλωση ενδιαφέροντος δύο τουρκικών πανεπιστημίων και ένα τουρκοκυπριακό ίδρυμα θέλει να κάνει και αυτό πανεπιστήμιο στη χώρα μας. Το γνωρίζετε αυτό.

Ακούστε τι άλλο τώρα θα συμβεί. Σε τέσσερα χρόνια από τώρα θα έχετε κλείσει το 50% των δημοσίων περιφερειακών πανεπιστημίων μας. Θα γίνω παρακάτω πιο αναλυτικός.

Με την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων το κράτος θα βάλει διδάκτρα και στα δημόσια πανεπιστήμια, όπως ήδη συμβαίνει και σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Αναγκαστικά θα το κάνει αυτό η Κυβέρνηση και η χώρα. Θα συρθούμε πίσω από τις εξελίξεις, με αποτέλεσμα οι φοιτητές μας να απευθύνονται σε τράπεζες, να ζητούν δάνεια, για να μπορούν τελικά να έχουν πρόσβαση στην εκπαίδευσή τους.

Υποθηκεύετε το μέλλον των παιδιών μας. Το καταλαβαίνετε αυτό; Θέλετε να το καταλάβετε; Για ποιο νομοσχέδιο να μιλήσουμε, λοιπόν, όταν καθημερινά απεμπολείτε και υποβαθμίζετε τη δημόσια παιδεία.

Κύριοι της Κυβέρνησης, αποδεικνύετε για άλλη μια φορά πως δεν σέβεστε τους νόμους και τις αποφάσεις της δικαιοσύνης, καθώς πριν από λίγους μήνες το Σ.τ.Ε. με απόφασή του ξεκαθάρισε ότι οποιαδήποτε λειτουργία μη κρατικών ΑΕΙ είναι αντισυνταγματική.

Φέρντε ιδιωτικά πανεπιστήμια τη στιγμή που η παιδεία μας νοσεί. Δεν έχετε βρει ακόμα τον τρόπο εισαγωγής των παιδιών μας από τη δευτεροβάθμια στην τριτοβάθμια παιδεία και θέλετε να φέρετε και ξένα ανώτατα εκπαιδευτικά ιδρύματα. Πάλι αλλάζετε τον τρόπο που τα παιδιά μας θα δώσουν πανελλήνιες. Το 2021 το ίδιο κάνατε πάλι. Δεν μας ρωτάτε εμάς που έχουμε παιδιά. Γιατί βάζετε τα παιδιά σε αυτή την ταλαιπωρία; Γιατί βάζετε κι εμάς τους γονείς σε επιπλέον έξοδα;

Έχουμε τόσα προβλήματα που πρέπει να λύσουμε και ποια είναι αυτά θα σας τα πούμε εμείς. Δεν υπάρχει υλικοτεχνικός εξοπλισμός στα πανεπιστήμια μας και στα σχολεία μας. Δεν υπάρχουν υποδομές, δεν υπάρχει πληρότητα καθηγητών. Υποχρηματοδοτείται το σύνολο της ανώτατης εκπαίδευσης στη χώρα. Πτυχία χωρίς εργασιακό αντίκρισμα. Κι όλα αυτά τη στιγμή που ακόμα και κτήρια καταρρέουν.

Άκουσα πριν εδώ τον συνάδελφο τον κ. Δουδωνή. Κροκοδείλια δάκρυα. Εγώ, λέει, με τους φοιτητές μου, πέτσι, δεν είχαμε να ζεσταθούμε μέσα στο πανεπιστήμιο. Ωραία, κύριοι του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας! Φέρτε τα 400 εκατομμύρια που χρωστάτε εσείς, κύριοι του ΠΑΣΟΚ και άλλα 300, ώστε να φτιάξουμε ένα μικρό διυλιστήριο και να μπορούν οι φοιτητές μας για τα επόμενα τριάντα χρόνια να είναι μια χαρά μέσα στις αίθουσες, να ξεσταίνονται και να μην κρυώνουν.

Υποκρισία παντού. Εμείς μέσα από αυτό το Βήμα θα καυτηριάζουμε οποιαδήποτε υποκριτική στάση συναδέλφων. Ήδη ο οικογενειακός προϋπολογισμός για ένα παιδί που φοιτά σε μια άλλη πόλη επιβαρύνεται σημαντικά, καθώς έχει να πληρώσει ενοίκιο, διατροφή, έξοδα διαβίωσης και άλλα που προκύπτουν στην πορεία των σπουδών του. Και δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι για να μπουν τα παιδιά μας στο πανεπιστήμιο, έχουμε ήδη δαπανήσει από την τσέπη μας εμείς οι γονείς μια ολόκληρη περιουσία, όπως φροντιστήρια, ιδιαίτερα μαθήματα, ξένες γλώσσες, μετακινήσεις κι άλλα πολλά που προκύπτουν στην πορεία.

Πείτε μας, λοιπόν, πώς θα εισάγονται σε αυτά τα πανεπιστήμια τα παιδιά μας και πώς θα αξιολογούνται στα ιδιωτικά; Ποιο θα είναι το ύψος των διδάκτρων; Ρωτάμε ποια πανεπιστήμια είναι αυτά που θέλετε να φέρετε; Θα έρθει το Χάρβαρντ; Θα έρθει το Κολούμπια; Η Σορβόνη; Το Κέμπριτζ; Ποιοι θα έρθουν εδώ; Πείτε μας, δεν μας έχετε πει ακόμα.

Δίνω ένα παράδειγμα. Ένα παιδί περνάει στην ιατρική στην Κρήτη και για να ανταποκριθεί στην Κρήτη στις σπουδές του θέλει ένα πακτωλό χρημάτων. Εσείς τι κάνετε; Φέρντε το ιδιωτικό πανεπιστήμιο στην Αθήνα, ο πατέρας και η μητέρα, η οικο-

γένεια, θα τα βάλουν κάτω θα τα ζυγίσουν και θα πουν: «αντί να στείλουμε το παιδί μας στην Κρήτη να το βάλουμε σε ιδιωτικό πανεπιστήμιο». Τι σημαίνει αυτό; Να κλείσουμε τα δημόσια πανεπιστήμια, για να στηρίξουμε τους φίλους σας, τους ολιγάρχες, τη «CVC», που ενδιαφέρθηκε να φέρει ιδιωτικό πανεπιστήμιο στην Ελλάδα πρώτη απ' όλες. Έτσι αποδυναμώνετε λοιπόν την παιδεία.

Πάτε να κλείσετε τα δημόσια πανεπιστήμια και εξαφανίζετε τι άλλο; Την επαρχία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, κλείνω. Δώστε μου ένα λεπτό μόνο.

Γνωρίζετε ότι οικονομία της επαρχίας στηρίζεται σε μεγάλο βαθμό -προέρχομαι από την επαρχία- στους φοιτητές. Γι' αυτό λέμε ότι θέτετε σε κίνδυνο τα πανεπιστήμια της περιφέρειας. Κι από την άλλη ανοίγετε διάπλατα την πόρτα στους Σκοπιανούς για ψευτομακεδονικό πανεπιστήμιο στη Θεσσαλονίκη, τη στιγμή που η Κυβέρνησή σας έχει ήδη αναγνωρίσει ψευτομακεδονική γλώσσα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Κλείστε παρακαλώ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΓΡΑΜΜΕΝΟΣ: Κλείνω με αυτό, κύριε Πρόεδρε.

Λοιπόν, ακούστε, επειδή εσείς δεν μπορείτε, θα σας δώσουμε εμείς τις λύσεις. Δημιουργήστε τις κατάλληλες συνθήκες, ώστε τα παιδιά κάθε Έλληνα να σπουδάζουν στα δημόσια πανεπιστήμια. Ακούστε κύριε και κλείνω, η Ελληνική Λύση έχει αποδείξει ότι είναι η μοναδική υπεύθυνη και σοβαρή πολιτική δύναμη εδώ μέσα που τολμά και προτάσσει το εθνικό και κοινωνικό συμφέρον έναντι οποιασδήποτε ιδιοτελούς σκοπιμότητας και ιδεοληψίας. Μην ψάχνετε, λοιπόν, για συνενόχους στα εγκληματικά σχέδια που έχετε οργανώσει. Μακριά από εμάς. Ψάξτε εδώ μέσα, υπάρχουν πάρα πολλοί πρόθυμοι. Η δική μας θέση είναι ξεκάθαρη. Πάνω από όλους και από όλα το εθνικό μας και μόνο συμφέρον.

Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε για την ανοχή σας.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Συνεχίζουμε με τον κ. Χαλκιά και αμέσως μετά ο κ. Σταμάτης.

Ελάτε, κύριε Χαλκιά.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΧΑΛΚΙΑΣ: Σας ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κυρία Υφυπουργέ, κύριε Υπουργέ, ο κύριος Υπουργός στις ομιλίες του, αλλά και στις συνεντεύξεις, που ομολογουμένως είναι πάρα πολλές, μιλάει διαρκώς για πολύ αυστηρά κριτήρια όσον αφορά τα μη κερδοσκοπικά ιδιωτικά πανεπιστήμια που θα έλθουν στη χώρα μας.

Μάλιστα, έχετε ζητήσει να σας φέρουμε πιο αυστηρά κριτήρια από αυτά του νομοσχεδίου σας. Κι εμείς σας λέμε ότι είχατε μια κρίσιμη και αυστηρή διάταξη στο αρχικό νομοσχέδιο την οποία καταργήσατε. Πρόκειται για το άρθρο 153 παράγραφος 4 του παρόντος νομοσχεδίου. Εκεί είχατε μια κρίσιμη διάταξη που έθετε όριο δώδεκα ώρες εβδομαδιαίας διδασκαλίας για τους καθηγητές, που όμως περιέρχως το αφαιρέσατε. Προφανώς αυτή η διάταξη υπήρχε για να δώσει τη δυνατότητα στους καθηγητές να κάνουν έρευνα.

Ο κύριος Υπουργός μιλώντας για το ΕΛ Ντοράντο των κερδοσκοπικών κολλεγίων, γνωρίζει ότι αυτά υποχρεώνουν τους εξοτιωτικά κατοικημένους καθηγητές τους σε απεριόριστες ώρες διδασκαλίας, οι οποίοι αναγκάζονται να δουλεύουν έτσι για να βιοποριστούν, με συνεπακόλουθο τη μηδενική έρευνα και το στραγγαλισμό της ερευνητικής δραστηριότητάς τους. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Με την αφαίρεση αυτού του ορίου των δώδεκα ωρών εβδομαδιαίως, κινδυνεύουν οι καθηγητές των μη κερδοσκοπικών μη κρατικών πανεπιστημίων να βρεθούν σε ανάλογη θέση με αυτή των καθηγητών κολλεγίων.

Από τη στιγμή που μιλάτε για αυστηρά κριτήρια, θα πρέπει η διάταξη αυτή να υπάρχει στον νόμο και να μην υπάρχουν παρεκκλίσεις. Θα έπρεπε ήδη να την έχετε επαναφέρει και να σας πούμε γιατί: Διότι το δημοσίευμα της εφημερίδας «ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ» στις 4 Μαρτίου 2024, το οποίο είναι στο διαδίκτυο, μιλά για κούρσα κολλεγίων για μια άδεια πανεπιστημίου και για το ότι τα κολλέγια επιζητούν να πανεπιστημοποιηθούν πιέζοντας το Υπουργείο για άμβλυνση των όρων εισαγωγής και για να χαμη-

λώσουν οι όροι για τα κολλέγια και ότι εσείς έχετε προβεί σε αλλαγές, μία εκ των οποίων είναι η κατάργηση του ανώτατου ορίου των δώδεκα ωρών διδασκαλίας.

Και μάλιστα καταθέτω στα Πρακτικά το εν λόγω δημοσίευμα.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Χαλκιάς καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν δημοσίευμα, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Μήπως πάμε για μία από τα ίδια; Μήπως πάμε για νέο ΕΛ Ντοράντο; Ξέρετε τι ακούγεται στην εκπαιδευτική κοινότητα; Ότι τα κολλέγια επιδιώκουν να ξεπεράσουν τη διάταξη για μη κερδοσκοπικά πανεπιστήμια, ιδρύματα δια πλαγίων μεθόδων. Το άρθρο 134 παράγραφος 10 ορίζει ότι τα μη κρατικά πανεπιστήμια θα ελέγχονται από ορκωτό λογιστή που θα ορίζεται από τον Υπουργό Παιδείας. Και πράγματι, αυτή είναι μια πολύ σωστή διάταξη.

Θα μπορούσατε όμως να τη βελτιώσετε περαιτέρω αυτή τη διάταξη. Πώς; Αυτοί οι ορκωτοί ελεγκτές - λογιστές να προέρχονται από τις τέσσερις μεγάλες ελεγκτικές και συμβουλευτικές εταιρείες, τις οποίες όλοι γνωρίζουμε ποιες είναι, ώστε να μην υπάρξει ούτε μια πιθανότητα στο εκατομμύριο να υπάρξουν πλαγίως μέθοδοι κερδοσκοπίας από τους επίδοξους κολλεγιάρχες του ΕΛ Ντοράντο που επιδιώκουν να γίνουν πανεπιστήμια.

Κι εδώ έχουμε το μεγάλο θέμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Πού βρίσκεται σήμερα η γενικότερη στρατηγική του Υπουργείου Παιδείας για την ενίσχυση της έρευνας;

Πού είναι οι ελληνικές πρωτοποριακές μέθοδοι στην ιατρική, στην παραγωγή, στη βιομηχανία και στον πρωτογενή τομέα; Γιατί υστερούμε, ως χώρα, στην έρευνα; Πού είναι η σύνδεσή της με την παραγωγή και την οικονομία, ώστε να αυξηθεί το ΑΕΠ της χώρας;

Επ' ευκαιρίας αυτού, σήμερα, να ευχηθούμε χρόνια πολλά στα Δωδεκάνησα. Είναι η επέτειος Ενσωμάτωσης των Δωδεκανήσων και έχω να σας κάνω μία πρόταση, λοιπόν.

Θα μπορούσαμε στην Κω, χρησιμοποιώντας το Πανεπιστήμιο Αιγαίου -που πριν ο αξιόλογος συνάδελφος έλεγε για το Πανεπιστήμιο Αιγαίου- να πάμε να ιδρύσουμε μία ιατρική σχολή, ένα πανεπιστημιακό νοσοκομείο και μέσα από την έρευνα από αυτό το πανεπιστήμιο, αυτή την ιατρική σχολή και προωθώντας το μαρκετινγκ διεθνώς, ότι στο νησί που γέννησε την ιατρική και με το Ασκληπιείο, να φέρνουμε κόσμο από όλη την υφήλιο και να γίνεται έρευνα ιατρικής σε νέες τεχνολογίες και στην ρομποτική πάνω στην ιατρική. Και να ενισχύσουμε έτσι ένα από τα ακριτικά νησιά μας.

Πολλάκις οι συνάδελφοι εδώ πέρα μίλησαν για την υποστελέχωση των δημόσιων πανεπιστημίων, μίλησαν για την αναγκαιότητα χρηματοδότησης που έχουν.

Πράγματι, με το εν λόγω νομοσχέδιο υπάρχει μια θετική κατεύθυνση προς αυτό. Βέβαια, να θυμίσουμε ότι η σημερινή χρηματοδότηση, που είναι στα 133 εκατομμύρια ευρώ, δεν φαντάζει καθόλου δελεαστική απέναντι στα 380 που ήταν πριν το 2010.

Κάτι πάρα πολύ σημαντικό που θέλω να πω είναι ότι η ενίσχυση του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου με τα νέα τμήματα και μάλιστα, σε αυτή την ευαίσθητη εθνικά περιοχή, είναι πάρα πολύ σημαντικό. Όμως, με την 106/26-2-2024 απόφαση της Συγκλήτου ζητούν περαιτέρω χρήματα, περαιτέρω επιχορήγηση και στελέχωση σε μόνιμο διδακτικό και διοικητικό προσωπικό.

Και δεν είναι το μόνο δημόσιο πανεπιστήμιο που το ζητάει. Πραγματικά, έχουν πάρα πολύ μεγάλη ανάγκη όλα τα δημόσια πανεπιστήμια. Ιδιαίτερα θα σας έλεγα να δώσετε μεγάλη έμφαση στα πανεπιστήμια της περιφέρειας που στηρίζουν τις τοπικές κοινωνίες. Οπότε μια πολύ ωραία διάταξη θα ήταν στο νομοσχέδιό σας αυτά τα μη κρατικά ιδιωτικά πανεπιστήμια να μη βρίσκονται σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη. Να κατευθυνθούν όλα στην επαρχία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι παχιά λόγια να πούμε ότι πιστεύουμε στους Έλληνες φοιτητές και στη δυνατότητα των Ελλήνων. Και θα ήθελα η έρευνα και το έργο που γίνεται μέσα στα ελληνικά πανεπιστήμια να το βλέπω σε εφαρμογή για εμπορικούς σκοπούς.

Οι φοιτητές μας έχουν φτιάξει drone. Θα μπορούσαμε αυτό, χρησιμοποιώντας και την πολεμική μας βιομηχανία, να το βά-

λουμε σε παραγωγή, για να καλύψουμε τις ανάγκες της χώρας μας και σε drone και σε anti-drone, αλλά και να κάνουμε και εξαγωγή τεχνολογίας και αυτών των εμπορευμάτων.

Είναι πάρα πολύ σημαντικό να πιστέψουμε στα παιδιά μας. Μπορούν οι Έλληνες φοιτητές να κάνουν την Ελλάδα μας σπουδαία ξανά.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Ο κ. Σταμάτης έχει τον λόγο και μετά ο κ. Βρεττάκος.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επιτρέψτε μου, πριν ξεκινήσω, να πω ότι, προφανώς, εμείς πιστεύουμε ότι είναι μια πολύ μεγάλη μεταρρύθμιση αυτό που έρχεται, αλλά προσωπική μου άποψη είναι ότι η μεγαλύτερη μεταρρύθμιση στον χώρο της παιδείας έχει συντελεστεί λίγο πιο πριν. Συντελέστηκε με το νομοσχέδιο για την επαγγελματική εκπαίδευση και κατάρτιση.

Και σε εκείνη την ομιλία μου, αλλά και σήμερα, θα ήθελα να τονίσω τη συμβολή της Υφυπουργού, της κ. Λυτρίβη, που είναι παρούσα. Κυρίως, δίνει μια διέξοδο που δεν έδινε πριν η χώρα μας όσον αφορά στο κομμάτι αυτό της επαγγελματικής εκπαίδευσης.

Εγώ το είχα συνδυάσει και το συνδυάζω και με το δημογραφικό. Δίνει μια νέα διέξοδος. Και όπως σας είχα πει, αυτή τη στιγμή ως προς τη χώρα μας, δεν έχουν φύγει μόνο την περίοδο της κρίσης επιστήμονες που έχουν τελειώσει το πανεπιστήμιο, αλλά έχει φύγει και ένα πολύ μεγάλο εργατικό δυναμικό είτε ειδικευμένο είτε ανειδίκευτο, οπότε νομίζω για όλα τα στρώματα της ελληνικής κοινωνίας ότι αυτό το νομοσχέδιο είναι πολύ σημαντικό.

Όμως, ερχόμαστε στο σήμερα και στο σήμερα ουσιαστικά τι θέλουμε να κάνουμε; Θέλουμε να κάνουμε κάτι το οποίο η Κυβέρνηση, η Νέα Δημοκρατία, το έχει στον προγραμματικό της λόγο εδώ και δεκαπέντε - είκοσι χρόνια. Προφανώς, γίνεται μια αρκετά ενδιαφέρουσα, θα έλεγα, συζήτηση από όλες τις πτέρυγες της Βουλής. Όμως, συζητάμε κυρίως για οικονομικούς λόγους και τελικά, δεν το βάζουμε και οι ίδιοι, αν θέλετε, από όπου και αν ανήκουμε στον Υπουργό ποια θα είναι η ποιότητα αυτών των σπουδών.

Πρώτα πρέπει να μας ενδιαφέρει η ποιότητα των σπουδών, τι πτυχία θα δοθούν και ενδεχομένως και προφανώς, να συζητήσουμε την επόμενη μέρα για το οικονομικό κόστος κ.ο.κ..

Θέλω να σας πω κάτι. Εγώ το πρώτο μου πτυχίο το πήρα στο εξωτερικό, σε μια πρώην κομμουνιστική χώρα και είμαι πολύ περήφανος που πήγα εκεί. Πήρα πολλά εφόδια και είδα πολύ ωραία πράγματα. Την ίδια ώρα που ήμουν εγώ εκεί ήταν χιλιάδες φοιτητές και στη Βουλγαρία και στη Ρουμανία τη δεκαετία του 1990.

Οι συμφοιτητές μου, πιστέψτε με, δεν ήταν γιοι πλοιοκτητών ούτε καν γιοι γιατρών ή κόρες γιατρών. Ήταν παιδιά από την επαρχία, ήταν παιδιά που ήθελαν να σπουδάσουν φυσικοθεραπεία, όπως εγώ, στη Γυμναστική Ακαδημία, Ιατρική, Κτηνιατρική. Και η Ελληνική Δημοκρατία -και ορθώς- είχεβάλει τέτοιους αυστηρούς κανόνες που ακόμα και αν ήθελες να σπουδάσεις γιατρός, έπρεπε να αποδείξεις στη χώρα σου ότι, πραγματικά, έπρεπε να είσαι γιατρός, με πολύ αυστηρές εξετάσεις.

Αν κάνετε ένα πέρασμα στα ελληνικά νοσοκομεία, προφανώς υπάρχουν τα προσωπικά δεδομένα. Πολλοί από αυτούς τους συμφοιτητές μου αυτή τη στιγμή είναι γιατροί σας, είναι φυσικοθεραπευτές σας, είναι γυμναστές σας, είναι παιδαγωγοί σας.

Αυτές οι χώρες πλέον μπήκαν στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Αυτές οι χώρες, οι υπό ανάπτυξη ή εκείνη την περίοδο, έχουν δώσει το δικαίωμα να υπάρχουν ξένα πανεπιστήμια και όλοι εμείς που είμαστε εδώ πέρα, ο καθένας από τη μεριά του, με βάση τις δυνατότητές του, με βάση τη θέλω του, πήγε στο εξωτερικό κάποιες φορές να σπουδάσει είτε για προπτυχιακές είτε για μεταπτυχιακές σπουδές.

Άρα το ζητούμενο είναι κυρίως και πάνω από όλα, να μην είμαστε υποκριτές. Μπορεί η Ελλάδα να μείνει πίσω σε όλο αυτό το κομμάτι; Δεν μπορεί να μείνει πίσω.

Άκουσα κάτι πολύ ενδιαφέρον πριν και εγώ θα ήθελα, πέραν της ανάπτυξης του Δημοκριτείου Πανεπιστημίου, να υπάρχει μεγαλύτερη ανάπτυξη στο Πανεπιστήμιο Βορείου Αιγαίου. Ταυτό-

χρονα, θα πρέπει να δούμε αν μπορούν να έρθουν ξένοι φοιτητές. Προφανώς, πρέπει να έρθουν ξένοι φοιτητές και πρέπει να επενδύσουμε σε αυτό. Δεν πρέπει να μας ενδιαφέρει μόνο το κομμάτι των σπουδών. Πρέπει να μας ενδιαφέρει και το κομμάτι της πολυπολιτισμικότητας και ότι η Ελλάδα μπορεί να εξαγάγει πέρα από πολιτισμό και μόρφωση.

Μπορούν μέσω αυτής της διαδικασίας να επιστρέψουν Έλληνες επιστήμονες; Μπορούν να επιστρέψουν. Μπορούν νέοι άνθρωποι αυτή τη στιγμή με ένα μεταπτυχιακό να επενδύσουν στο να κάνουν ένα διδακτορικό για να είναι την επόμενη μέρα εδώ καθηγητές; Προφανώς.

Άρα αντιλαμβάνεστε ότι όλο αυτό το νομοσχέδιο δεν είναι όπως μας κατηγορείτε, να δώσουμε τα πανεπιστήμια -τη δουλειά, όπως το λέτε πολλοί από εσάς- σε κάποιους φίλους της Κυβέρνησης. Η Κυβέρνηση δεν έχει φίλους. Η Κυβέρνηση έχει έναν λαό που την έχει ψηφίσει και αυτό είναι το 41% που την ψήφισε, αλλά αυτή τη στιγμή εκπροσωπεί όλον τον ελληνικό λαό.

Επιτρέψτε μου εδώ να σας πω -δεν είναι, βέβαια, ο Υπουργός- ότι θα πρέπει να γίνουν πιο αυστηροί οι κανόνες, κατά την προσωπική μου άποψη, στη χρηματοδότηση των πανεπιστημίων. Είναι καλό ότι έγινε το 70% - 30%, αλλά θα πρέπει τα πανεπιστήμια μας να είναι πολύ πιο συμπεριληπτικά, γιατί αυτή τη στιγμή πολλά άτομα με αναπηρία που σπουδάζουν δεν έχουν την απαιτούμενη βοήθεια.

Κυρία Υπουργέ, θέλω να σας πω ότι το να σπουδάξει ένας φοιτητής με ακουστική αναπηρία δεν είναι υποχρέωση της πρόνοιας, είναι υποχρέωση του πανεπιστημίου. Και τα πανεπιστήμια θα πρέπει με βάση τη χρηματοδότηση που τους δίνετε να έχουν τους διεργνηείς νοηματικής και να έχουν όχι μόνο γραφεία διασύνδεσης προσβασιμότητας, αλλά έχουν και γραφεία ενδυνάμωσης.

Αυτή τη στιγμή στη χώρα μας -και θέλω να σας πω κάτι που είναι πολύ σημαντικό- όσον αφορά στο ΕΑΠ, εγώ, ως Γενικός Γραμματέας μαζί με το ΕΑΠ είχαμε δώσει υποτροφίες σε πολύ ευάλωτες ομάδες. Υπάρχουν αυτή τη στιγμή στη χώρα μας πρώην άστεγοι ή νυν άστεγοι που μένουν σε δομές, που σπουδάζουν στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο.

Υπάρχουν γυναίκες Ρομά, παιδιά Ρομά που τελείωσαν το λύκειο και σπουδάζουν στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο. Το Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο σε ποιους είναι; Είναι προφανώς σε αυτούς που δεν πηγαίνουν στο πανεπιστήμιο; Ναι, αλλά κυρίως είναι στους εργαζόμενους, σε αυτούς που θέλουν την επόμενη ημέρα να αποκτήσουν κάτι πολύ παραπάνω. Και νομίζω ότι έτσι μπορούμε να δημιουργήσουμε έναν πολύ πιο μεγάλο χώρο, αν θέλετε. Και δεν ανοίγουμε καζίνο. Ανοίγουμε πανεπιστήμια. Και τα πανεπιστήμια βοηθάνε στη συμπεριληψη, βοηθάνε στη γνώση και δεν πρέπει να φοβόμαστε από αυτή τη γνώση. Προφανώς είμαστε εδώ την επόμενη μέρα να κρίνουμε το νομοσχέδιο. Όλες οι μεταρρυθμίσεις κρίνονται από την κοινωνία, αλλά δεν κρίνονται με τσαμποκούκδες -και συγγνώμη για την έκφραση- που πήγαν κάποιος στο σπίτι του Υπουργού Παιδείας, που δεν σέβονται την οικογένεια. Αυτοί που υποτίθεται ότι θέλανε να διασώσουν το άσυλο, δεν σέβονται το οικογενειακό άσυλο. Και νομίζω ότι όλο αυτό πρέπει να είναι κατακριτέο.

Θέλω να πω κάτι και για την αυριανή ημέρα. Και τελειώνω με αυτό. Αύριο είναι η Ημέρα της Γυναίκας. Προφανώς θα δούμε διάφορες αναρτήσεις, διάφορα δημοσιεύματα, τα οποία δεν έχουν καμία σχέση με την Ημέρα της Γυναίκας. Η Ημέρα της Γυναίκας ξεκίνησε προφανώς με μια σοσιαλιστική οδό -και καλά έγινε- και ο Δυτικός Κόσμος το 1977 την υιοθέτησε. Και πιστεύω ότι η Κυβέρνηση πρέπει να ενισχύσει ακόμα τις πολιτικές της και για τη γυναίκα με αναπηρία και για τη γυναίκα Ρομά και για τη γυναίκα πρόσφυγα και για τη γυναίκα μετανάστρια και για τη γυναίκα εργάτρια, και να τους δώσει έτσι τη δυνατότητα για όλα αυτά που αγωνίστηκαν κάποιες, κάποιες πριν πολλά, πολλά, πολλά χρόνια να μην ένας μάταιος αγώνας, ο οποίος μόνο τελειώνει και αφηγείται τη γυναίκα ως το αδύναμο πλάσμα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και νομίζω ότι σε αυτό τα πανεπιστήμια -και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε- μπορούν να παίξουν έναν πολύ καταλυτικό ρόλο, στο πώς η κοινωνία μας μπορεί να γίνει και πιο συντηρητική και πιο

δίκαιη και ταυτοχρόνως να δίνει ευκαιρίες σε όλους. Και η μόρφωση είναι αυτό, η ευκαιρία στον κόσμο που γεννιέται, στον κόσμο που υπάρχει, στον κόσμο που θέλουμε να ζούμε και στον κόσμο που δεν φοβόμαστε να δίνουμε ευκαιρίες σε ανθρώπους να σπουδάζουν, γι' αυτό είναι η ελληνική δημοκρατία και η πολιτεία, για να βάζει τους κανόνες και στα πανεπιστήμια και γενικότερα την επόμενη μέρα.

Και επειδή ακούστηκε κάτι για τα πανεπιστήμια Κωνσταντινούπολης, Σκοπίων και Μακεδονίας, να πω ότι προφανώς κάποιος δεν είχε διαβάσει τον νόμο, γιατί χωρίς την υπογραφή του Υπουργού δεν μπορεί να γίνει κανένα τέτοιο πανεπιστήμιο, και αντιλαμβάνεστε τους λόγους που αυτή τη στιγμή δεν μπορεί να γίνει αυτό.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Ευχαριστούμε.

Τον λόγο έχει τώρα ο κ. Βρεττάκος. Και θα κλείσουμε με τον κ. Οζγκιούρ Φερχάτ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΡΕΤΤΑΚΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες Υφυπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητάμε σήμερα άλλη μία μεγάλη μεταρρύθμιση της Κυβέρνησης, στο πλαίσιο του μεταρρυθμιστικού προγράμματος, μια μεταρρύθμιση για την τριτοβάθμια εκπαίδευση, μία μεταρρύθμιση που στο κέντρο της έχει την αναβάθμιση του δημόσιου πανεπιστημίου.

Παρακολουθώντας όλη αυτή τη συζήτηση που έχει εξελιχθεί, θα καταλάβουμε ξεκάθαρα ότι εδώ υπάρχει μια καθαρά βαθιά πολιτική διαφωνία σχετικά με την αντιπολίτευση. Ακούμε μια κριτική η οποία εδράζεται σε τρία συγκεκριμένα σημεία, στα οποία θέλω να αναφερθώ. Σημείο πρώτο, η Κυβέρνηση, λέει η Αντιπολίτευση, υποβαθμίζει τα δημόσια τριτοβάθμια ιδρύματα, τη δημόσια εκπαίδευση. Αναρωτιέμαι από πού προκύπτει αυτό. Έχουμε ένα νομοσχέδιο που η μεγάλη του πλειοψηφία απασχολείται με το δημόσιο πανεπιστήμιο και ένα πολύ μικρό κομμάτι μόνο με τα μη κρατικά. Έχουμε την αναβάθμιση του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου της Θράκης, την αναβάθμιση του Ελληνικού Ανοικτού Πανεπιστημίου, την αναβάθμιση των πανεπιστημίων και γενικότερα, την απλούστευση του θεσμικού πλαισίου, την αξιολόγηση, τη μείωση της γραφειοκρατίας, την ενίσχυση της διεθνοποίησης του ελληνικού πανεπιστημίου, τα ξενόγλωσσα τμήματα, την προσέλκυση ξένων φοιτητών. Άρα έχουμε μια ολική προσέγγιση προς την αναβάθμιση και τη μεταρρύθμιση του δημόσιου πανεπιστημίου.

Από την άλλη, ακούμε μια κριτική σχετικά με τη χρηματοδότηση. Πάλι είναι μια κριτική εκτός πραγματικότητας. Αυτή η Κυβέρνηση είναι που αύξησε τη χρηματοδότηση 50% τα τελευταία τέσσερα χρόνια, από εκεί που συνεχώς μειωνόταν. Και από την άλλη, με έργα, για τα οποία σας έχουμε πει πολλές φορές, ύψους περίπου 1,5 δισεκατομμυρίων ευρώ, και από το Ταμείο Ανάκαμψης και το ΕΣΠΑ, που θα προωθήσουν τη διεθνοποίηση των πανεπιστημίων, τον νέο εργαστηριακό εξοπλισμό, νέες υποδομές, νέα ερευνητικά προγράμματα. Ενώ παράλληλα με έργα ΣΔΙΤ πάμε να κάνουμε νέες φοιτητικές εστίες, έργα ΣΔΙΤ πάνω από 700 εκατομμύρια ευρώ. Άρα βλέπουμε μια συνολική πολιτική και για τη χρηματοδότηση του δημόσιου πανεπιστημίου.

Πραγματικά, λοιπόν, στερείται λογικής να μας κατηγορούν αυτοί που μειώνανε τη χρηματοδότηση ότι θέλουμε να υποβαθμίσουμε το πανεπιστήμιο, εμείς που αυξάνουμε τη χρηματοδότηση. Άρα αυτό είναι μια κριτική που γίνεται στην Κυβέρνηση και που δεν έχει καμμία βάση. Για να τελειώνουμε λοιπόν με αυτή την καραμέλα, για την Κυβέρνησή μας και όλους εμάς, το δημόσιο πανεπιστήμιο στη χώρα μας, ήταν, είναι και θα συνεχίσει να είναι η πρώτη επιλογή για τη νέα γενιά. Έχουμε πολύ καλά πανεπιστήμια, έχουμε πολύ καλά τμήματα, έχουμε πολύ καλούς καθηγητές, πολύ καλούς ερευνητές, πολύ καλούς αποφοίτους. Και σας μιλάει και ένας απόφοιτος δημόσιου τριτοβάθμιου ιδρύματος, και προπτυχιακά και μεταπτυχιακά.

Το δεύτερο σημείο που μας γίνεται πολύ μεγάλη αντιπολίτευση είναι ότι με τις διατάξεις του νομοσχεδίου αυτού θα δίνεται η δυνατότητα να έρθουν στη χώρα μας αμφιβόλου ποιότητας παραρτήματα ξένων πανεπιστημίων, τα οποία ουσιαστικά θα είναι, λένε,

ένας όροφος που θα μπαίνει μια ταμπέλα και θα δίνουν πτυχία. Από πού προκύπτει αυτό; Μήπως δεν έχετε διαβάσει το νομοσχέδιο; Έχουμε βάλει στο νομοσχέδιο τους πιο αυστηρούς κανόνες που υπάρχουν σήμερα στην Ευρώπη. Έχουμε μια ανεξάρτητη αρχή που θα εγκρίνει τα πάντα, σε συνεργασία με το Υπουργείο. Υπάρχουν κτηριακές προϋποθέσεις. Πρέπει να υπάρχει σύγχρονη βιβλιοθήκη. Πρέπει να υπάρχει υλικοτεχνικός εξοπλισμός, εργαστήρια ανάλογα με τις ειδικότητες. Οι καθηγητές πρέπει κατά 80% να είναι διδάκτορες, ενώ δεν θα μπορούν να είναι λιγότεροι από τριάντα για τα τρία τμήματα, που είναι το ελάχιστο που μπορεί να υπάρχει ένα μη κρατικό, μη κερδοσκοπικό παράρτημα ξένου πανεπιστημίου. Με όλα αυτά που σας είπα θεωρείτε ότι θα έρχεται να κάνει όποιος θέλει, ό,τι θέλει; Δεν προκύπτει από πουθενά αυτό. Άρα πάλι και αυτή η κριτική είναι εκτός της πραγματικότητας.

Πάμε τώρα στο τρίτο σημείο που πιστεύω ότι αξίζει να αναφερθεί. Γίνεται μια κριτική που μας λέτε ότι η μεγάλη πλειοψηφία των φοιτητών είναι απέναντι σε αυτή τη μεταρρύθμιση. Για να δούμε, όμως, ποια είναι η πραγματική εικόνα, για να καταλάβουμε τελικά ποιοι είναι αυτοί οι οποίοι σήμερα κάνουν τις καταλήψεις. Πάμε να δούμε πώς γίνονται οι καταλήψεις. Διότι όλοι γνωρίζουμε τι γίνεται στο πανεπιστήμιο. Και εμείς που έχουμε περάσει από εκεί, ξέρουμε πώς γίνονται οι καταλήψεις.

Το Τμήμα Πολιτικών Μηχανικών του ΕΜΠ έχει περίπου χίλιους επτακόσιους ενεργούς φοιτητές. Είναι σήμερα σε κατάληψη από μία συνέλευση που ψήφισαν εκατό φοιτητές, στους χίλιους επτακόσιους, δηλαδή ποσοστό 5,8% των ενεργών φοιτητών. Στην Ιατρική Σχολή του ΕΚΠΑ έχει τέσσερις χιλιάδες περίπου ενεργούς φοιτητές. Υπέρ της κατάληψης ψήφισαν μόλις ογδόντα πέντε, δηλαδή το 2% των ενεργών φοιτητών. Στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο της Θράκης, που το αναβαθμίζει αυτό το νομοσχέδιο και απασχολεί πάρα πολύ τους φοιτητές που είναι εκεί στην Κομοτηνή, στον σύλλογο της Νομικής, από τους τέσσερις χιλιάδες ενεργούς φοιτητές ψήφισαν κατάληψη μόλις εκατόν πενήντα, δηλαδή το 3,7%. Και τέλος στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Αττικής -που είναι και κοντά στην περιφέρειά μου και το γνωρίζω καλά- στη Σχολή Μηχανικών από τους δεκαπέντε χιλιάδες περίπου ενεργούς φοιτητές, ψήφισαν εκατόν πενήντα δύο, για να είναι σε κατάληψη η σχολή σήμερα, δηλαδή το 1%. Έτσι αντιλαμβάνεστε τη μεγάλη πλειοψηφία η οποία κάνει καταλήψεις με το 2%, το 1% και το 3% των ενεργών φοιτητών;

Ακούμε εδώ κάποιους να μας μιλάνε συνεχώς για φοιτητικό κίνημα. Να θυμίσω, κύριοι ειδικά της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, ότι η παράταξή σας η φοιτητική, το μπλόκο το γνωστό που λέμε, στις τελευταίες φοιτητικές εκλογές πήρε μόλις εννιάκοσιους εξήντα τρεις ψήφους σε όλη την επικράτεια, δηλαδή το 1,9% των ψηφισάντων. Μην προσπαθείτε, λοιπόν, να παρουσιάσετε μία εικόνα που δεν έχει καμμία σχέση με την πραγματικότητα. Απέναντι στη μεταρρύθμιση αυτή δεν είναι η δήθεν μεγάλη πλειοψηφία, είναι η γνωστή μειοψηφία, που χρόνια τώρα δεν θέλει να αλλάξει τίποτα μέσα στα πανεπιστήμια και προσπαθεί να το επιβάλει αυτό, πολλές φορές και με τη βία.

Και προφανώς δεν μας φοβίζουν αυτές οι μειοψηφίες, γιατί όποτε αναμετρηθήκαμε με αυτούς είτε μέσα στα πανεπιστήμια είτε εκτός, τους νικήσαμε και τους νικήσαμε γιατί ήμασταν πάντα με τη σωστή πλευρά της ιστορίας. Είμαι σίγουρος, λοιπόν, ότι η μεγάλη πλειοψηφία της κοινωνίας, αλλά και της νεολαίας ιδιαίτερα, στηρίζει την Κυβέρνηση για να μπορέσει να φέρει τις αλλαγές που έχουμε ανάγκη, για να αναβαθμιστεί ουσιαστικά το δημόσιο πανεπιστήμιο, για το οποίο μιλάμε όλοι.

Εμείς θέλουμε να δώσουμε διέξοδο σε όλους τους Έλληνες που θέλουν να σπουδάσουν να το κάνουν είτε σε δημόσια είτε σε μη κρατικά πανεπιστήμια στη χώρα μας και αυτό θα κάνουμε με αυτό το νομοσχέδιο ξεπερνώντας ιδεοληψίες, οι οποίες πραγματικά έχουν ξεπεραστεί από την ίδια την κοινωνία.

Και είναι πραγματικά άξιο να το αναφέρουμε πώς ο κ. Κασσελάκης, ο οποίος ο ίδιος έχει σπουδάσει σε ιδιωτικό πανεπιστήμιο, έρχεται σήμερα να μας πει ότι είναι κατά των ιδιωτικών πανεπιστημίων. Ξαν να μας λέει ότι μόνο αυτός που είχε την οικονομική δυνατότητα να το κάνει μπορεί να έχει αυτό το προνόμιο και δεν μπορεί να το έχει ένα άλλο παιδί που δεν έχει την οικονομική δυ-

νατότητα ούτε να πάει στην Αμερική ή σε μια άλλη χώρα ούτε να πληρώσει τα μεταφορικά ούτε διαμονή ούτε το κόστος ζωής.

Αρα ξεπερνάμε τις ιδεοληψίες και ψηφίζουμε με θάρρος ένα νομοσχέδιο που ενισχύει τη δημόσια τριτοβάθμια εκπαίδευση και μας φέρνει επιτέλους στην ευρωπαϊκή κανονικότητα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσεάς Κωνσταντινόπουλος): Κλείνουμε τώρα με τον κ. Φερχάτ Οζγκιούρ.

Ορίστε, κύριε Φερχάτ, έχετε τον λόγο.

ΟΖΓΚΙΟΥΡ ΦΕΡΧΑΤ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το σημερινό νομοσχέδιο απειλεί ανοιχτά το δημόσιο σύστημα παιδείας και ειδικότερα καταλύει κάθε έννοια του δημόσιου πανεπιστημίου.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, νομοθετείτε με αυταρχισμό και αναληγσία, δεν έχετε αίσθημα ευθύνης προς τον ελληνικό λαό και πολύ περισσότερο προς τη νέα γενιά, τη νέα γενιά που αντιστέκεται στο νομοθετικό έγκλημα που φέρνετε προς ψήφιση και σας λέει ένα μεγαλειώδες «όχι», ένα «όχι» που μετατρέπει σε ποτάμια οργής τους δρόμους, ένα «όχι» μέσα από το σύνολο των φοιτητών και φοιτητριών που ομόφωνα στις συνελεύσεις τους αποφασίζουν καταλήψεις, δράσεις αντίστασης και συγκεντρώσεις με το σύνολο των εργαζομένων και των προοδευτικών πολιτών στο σύνολό τους.

Το άρθρο 16 αναφέρει ρητά και δεν αφήνει κανένα περιθώριο αμφισβήτησης ότι η ανώτερη εκπαίδευση παρέχεται αποκλειστικά από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, ότι οι καθηγητές είναι δημόσιοι λειτουργοί και ότι η σύσταση ανώτατων σχολών από ιδιώτες απαγορεύεται.

Το φοιτητικό κίνημα, λοιπόν, οι πολίτες που αντιδρούν και η Νέα Αριστερά αποτελούν την ασπίδα προστασίας του Συντάγματος, προασπίζονται τη νομιμότητα έναντι της καταστρατήγησης του Συντάγματος και της παρανομίας. Και παρ' όλη την αντισυνταγματικότητα, τα αντικοινωνικά και αντιλαϊκά χαρακτηριστικά του νομοθετήματός σας, εσείς καλείτε τα μέλη της Εθνικής Αντιστάσεως να ψηφίσουν κάτι το οποίο θα είναι η ταφόπλακα του δημόσιου πανεπιστημίου.

Η απόπειρα παραβίασης και η κατάλυση του Συντάγματος εκ μέρους σας θα μας βρει απέναντι εδώ στη Βουλή, αλλά πολύ περισσότερο έξω στην κοινωνία με το φοιτητικό κίνημα και τους φοιτητές, με τους οποίους φοιτητές η μόνη σας διαβούλευση ήταν η αποστολή των ΜΑΤ εναντίον τους και οι βίαιες προσαγωγές, σαν να κυνηγούσατε εγκληματίες, ληστές, όπως χαρακτηριστικά τους αποκάλεσε ο Πρωθυπουργός, ενώ στην ουσία με τη βία και την τρομοκρατία τους επενδύετε στον εκφοβισμό της κοινωνίας με πρόσχημα το 41%.

Κάτω από τον μανδύα του όρου «μη κρατικά, μη κερδοσκοπικά» κρύβονται τα ιδιωτικά συμφέροντα με μοναδικό και απολύτως σκοπό το κέρδος. Είστε τουλάχιστον ειλικρινής σε αυτό. Πρέπει να το ομολογήσετε. Πείτε την αλήθεια στον ελληνικό λαό εδώ και τώρα ότι νομοθετείτε με βάση τα θελήματα των λίγων, των εκλεκτών, των ημετέρων στους οποίους δεν ξέρουμε τι χρωστάτε, αλλά ξέρουμε ότι εμείς οι ίδιοι θα πράξουμε το καθήκον μας ως προς τα κεκτημένα και κατοχυρωμένα συνταγματικά δικαιώματα του λαού.

Με το παρόν νομοσχέδιο μετατρέπετε τα κολλέγια σε ιδιωτικά πανεπιστήμια, καταργείτε το ενιαίο σύστημα εισαγωγής στην τριτοβάθμια εκπαίδευση δημιουργώντας φοιτητές πολλών ταχυτήτων και μη ίσης μεταχείρισης, οδηγείτε τα περιφερειακά ΑΕΙ σε συρρίκνωση και περαιτέρω απαξίωση, ανοίγετε τον δρόμο χάριν ανταγωνισμού στην επιβολή των διδάκτρων και στα δημόσια πανεπιστήμια.

Η πρόθεσή σας, όμως, να παραβιάσετε το άρθρο 16 του Συντάγματος ανοίγοντας τον δρόμο για την ίδρυση ιδιωτικών πανεπιστημίων με πρώτη την ιατρική σχολή για τη Νέα Αριστερά είναι μια βαθιά αντιδραστική και αντιλαϊκή τομή, γιατί όχι μόνο υποβαθμίζονται τα πτυχία, αλλά υποβαθμίζεται δραματικά και η ιατρική εκπαίδευση.

Οι φοιτητές της ιδιωτικής ιατρικής σχολής που θα ασκούνται σε διαγνωστικό και κλινικό επίπεδο; Στα ιδιωτικά θεραπευτήρια, βέβαια, που πιέζουν για την ίδρυση ιδιωτικής ιατρικής σχολής.

Αυτό, όμως, γνωρίζετε τι σημαίνει; Σημαίνει υποδεέστερο είδος εκπαίδευσης σε νοσοκομεία χωρίς εφημερίες και κλινική άσκηση περιορισμένης νοσηρότητας και σε ένα υποσύνολο ασθενών.

Δημιουργείτε με αυτό το νομοσχέδιο όχι μόνο πτυχία και φοιτητές πολλών ταχυτήτων, χωρίς ούτε καν το στοιχειώδες φιλτράρισμα του ΔΟΑΤΑΠ αλλά και περίθαλψης πολλών ταχυτήτων και μάλιστα σε συνθήκες διάλυσης της δημόσιας υγείας και περίθαλψης.

Επιχαίρετε που οι νέοι μας θα σπουδάζουν στην Ελλάδα, όσοι βέβαια έχουν την οικονομική δυνατότητα, και δεν θα φεύγουν στο εξωτερικό. Δυστυχώς, όμως, τους νέους τους αντιμετωπίζετε ως ένα εξαγώγιμο προϊόν, έχοντας δημιουργήσει εχθρικές συνθήκες εργασίας και εξοντωτικό εργασιακό περιβάλλον με αναντίστοιχες των προσόντων τους αποδοχές, οι οποίες τους εξασφαλίζουν μόνο τη διαβίωση και δεν τους επιτρέπουν ούτε να φύγουν από το παιδικό δωμάτιο των οικογενειών τους. Φεύγουν στο εξωτερικό οι νέοι και οι νέες μας κυρίως για μεταπτυχιακές σπουδές και, μάλιστα, επιλέγουν χώρες στις οποίες θα έχουν τη δυνατότητα εύρεσης εργασίας, όπου θα αναγνωρίζονται τα προσόντα τους, θα εργάζονται και θα ζουν με αξιοπρέπεια, θα τους ανοίγονται προοπτικές και θα κάνουν όνειρα.

Γιατί, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, το χειρότερο που έχετε προκαλέσει στη νέα γενιά είναι η στέρηση της αξιοπρέπειας και της προοπτικής, είναι τα κλεμμένα όνειρα. Γιατί η νέα γενιά γνωρίζει ότι στη χώρα μας επικρατεί το ρουσφέτι και οι γνωριμίες. Γιατί γνωρίζει ότι ευνοούνται τα κομματικά σας παιδιά. Γιατί γνωρίζει ότι δεν θα αναγνωριστούν τα προσόντα τους. Γιατί η νέα γενιά γνωρίζει ότι στο κράτος της ασιδωσίας θα επιβιβαστούν σε ένα τρένο και δεν θα αποβιβαστούν ποτέ. Γιατί γνωρίζει ότι δεν θα τιμηθούν οι ένοχοι. Και είναι τόσα πολλά αυτά που η νέα γενιά γνωρίζει, που είναι αρκετά για να ζει στην ανασφάλεια και στη μιζέρια και τελικά να μην καταφέρνει να ζει.

Και αφού η συζήτησή μας αφορά στο δημόσιο σύστημα παιδείας, η ήθελα να αναφερθώ στα διαχρονικά προβλήματα και της μειονοτικής εκπαίδευσης.

Όπως ξέρετε, κυρίες και κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, η μειονοτική εκπαίδευση και τα μειονοτικά δημοτικά σχολεία βρίσκονται σε πλήρη απαξίωση και εγκατάλειψη. Κατά την προηγούμενη θητεία σας, αλλά και στην τρέχουσα κυβερνητική περίοδο, παρά τις δεσμεύσεις σας δεν έχει γίνει καμμία απολύτως παρέμβαση για τη βελτίωση των εκπαιδευτικών συνθηκών στα μειονοτικά σχολεία. Τα σχολεία μας λειτουργούν χωρίς τον απαραίτητο υλικοτεχνικό εξοπλισμό, χωρίς επαρκή αριθμό εκπαιδευτικών, χωρίς την απαραίτητη παράλληλη στήριξη στη μητρική γλώσσα των παιδιών με εκπαιδευτικούς δίγλωσσους του κλάδου ΠΕ 73, χωρίς τμήμα ένταξης σε άρτιες κτηριακές δομές ακόμα και σε κοντέινερ.

Αποτέλεσμα της αδιαφορίας σας είναι ο σημαντικότερος παράγοντας αυτός της παιδείας που διέπαι και την ύπαρξη της μειονότητας να οδηγείται σε αφανισμό, καθώς δεκάδες σχολεία της μειονότητας έκλεισαν ή συρρικνώθηκαν εξαιτίας των λανθασμένων πολιτικών επιλογών. Στο σύνολο των τριακοσίων δημοτικών μειονοτικών σχολείων στη Θράκη δεν έχουν απομείνει ούτε εκατό.

Και ενώ προσπαθείτε να προβάλλετε ένα ευρωπαϊκό προφίλ στην εκπαίδευση, φροντίσατε να καταργήσετε το πιλοτικό πρόγραμμα του δίγλωσσου προγράμματος στα νηπιαγωγεία. Ποιες αρχές ισονομίας και ισοπολιτείας μας λέτε ότι πρεσβεύετε; Η συνολική εικόνα μάς δίνει το ακριβές αντίθετο. Είστε οι εκφραστές των πιο σκληρών αντιλαϊκών και νεοφιλελεύθερων πολιτικών, οι οποίες επιτίθενται σε όλες τις βαθμίδες της δημόσιας εκπαίδευσης τη χώρα μας.

Όσο για το Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, από τα μεγαλύτερα πανεπιστήμια της χώρας και με εξέχουσα σχολή τη Νομική, μία εκ των επτά σχολών με έδρα την Κομοτηνή, που ήταν από τις πρώτες σχολές που επιχειρήσατε τη βίαιη καταστολή και την προσαγωγή των φοιτητών και φοιτητριών που συμπορεύονται με τους συναδέλφους τους και αντιστέκονται στο νομοθέτημά σας και η οποία οδηγείται στον μαρασμό και τις συγχωνεύσεις τμημάτων.

Αποτελεί επιλογή σας ο οικονομικός στραγγαλισμός των δη-

μόσιων πανεπιστημίων, ο οποίος αποτυπώνεται και στους ετήσιους προϋπολογισμούς που φέρνετε στη Βουλή.

Τελικά, με αυτό το νομοσχέδιο και ο πιο καλόπιστος αντιλαμβάνεται ότι είστε αλλεργικοί σε κάθε τι δημόσιο, αντιλαμβάνεται ότι έχετε στοχοποιήσει την υγεία και την παιδεία. Είναι πλέον πασιφανές ότι πορεύεστε με σχέδιο υποχρηματοδότησης, απαξίωσης και στο τέλος ιδιωτικοποίησης και εξυπηρέτησης ημετέρων οικονομικών συμφερόντων.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, αυτό το αντισυνταγματικό νομοσχέδιο θα περάσει με τις δικές σας ψήφους, όμως δε νομιμοποιηθεί στην κοινωνία. Η επιχείρηση ιδιωτικοποίησης της ανώτατης εκπαίδευσης και της συνολικής επιλογής για την κατεδάφιση του κοινωνικού κράτους σε ένα κρεσέντο επιθετικού νεοφιλελευθερισμού θα μας βρει απέναντι τόσο κοινοβουλευτικά ως Νέα Αριστερά όσο και μέσα από το φοιτητικό κίνημα, τους συνδικαλιστικούς φορείς και τους προοδευτικούς πολίτες.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Σας ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Και εμείς ευχαριστούμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Οδυσσέας Κωνσταντινόπουλος): Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 23.49' λύεται η συνεδρίαση για αύριο, ημέρα Παρασκευή 8 Μαρτίου 2024 και ώρα 9.00', με αντικείμενο εργασιών του Σώματος: α) αναφορά στην Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας και β) συνέχιση της συζήτησης και ψήφιση επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού: «Ενίσχυση του Δημόσιου Πανεπιστημίου - Πλαίσιο λειτουργίας μη κερδοσκοπικών παραρτημάτων ξένων πανεπιστημίων».

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ